

ឯកសារតម្ពីព្រះឥ៍ត្របិដកស្កាននេះ ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះឥ៍ត្របិដកដប៉ុន។

ឯកសារតម្ពីរព្រះឥត្របិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០ ត្រូវបានទេវបចំធ្វើទេ្បីឯដោយ គេ៣ទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ បូដា ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

គ្រប់គ្រងតម្រោង (ទូទៅ និងដីផ្នែកបច្ចេកទេស) ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ។

> ត្រួតពិនិត្យទេក្តីឯវិញ ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ។

ថតស្កាន់ដោយ ឬឧប្រុស ម៉ាន់ សាទេវិត

ក្រោមការឧបត្តម្ភយ៉ាងក៏ក្រ វិលឯអំពី៖

- ឧុបាសិកា កាំង ហ្គិច ព័ណ (ភ្នំ ពេញ្ច)
- ឧបាសក ដុត លីស្រុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស៖ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ូច សាទេវុង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ដា ស៊ុំ៖ត្លានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ដា សុ មេធាធីតា (ស.ร.អ)
- លោក ជីម-ដា និងលោកស្រី វតន់ ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ៥ផង ឃើវិន (កូតវ៉)
- លោក ល៊ុក ចាន់សេទី (បន្ទាយមានដ័យ)
- -ឧុបាសិកា យ៉ា វាំទី (បន្ទាយទានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧុ៍បាសិកា កោ សេង (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ប៊ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់ ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធាននីរាដ, ចាន់ណា សុធាននិះរាធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រុង ចាន់វស្ថី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រុង ចាន់វតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រុង យូបោង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូទវ៉)
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេទីស់ក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន ៩ចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា វ័ស សុផាទី (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា យឿម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធ្យៅង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សាទ៉ីម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)

र्जुः

हिहिछद्देशका है। किछन्नेहिह

श्रिक्ष श्रिक

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

೧. ಮ. ಹಿಕಂಡ

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្ងមផ្គង់ស្មារតីស្ងូត្រព្រះធមិនទ្ចិសជូនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃថិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធមិនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្ងូត្រចេញពីជម្រៅដូងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន ! ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃចិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃចិដក នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ ចកច្រៃពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធមិរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ភរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ភជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគីជាអំណោយពីជម្រៅជួងចិត្ត ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទូទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទ្យេត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជ្ងួនឥម្ពីវព្រះត្រៃបិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、順りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓う しるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ (南伝大蔵経) 復刻救援委員会

世話人代表 無着 成恭 事務局長 篠原 鋭一

世話人 松永 然道 有馬 実成 伊藤 佳通 渡井 奎一 杉谷 義純 茂田 真澄 前田 利勝 中島 教之

永 六輔

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence. July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: The Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: The Rev. Eiitsu Shinohara

Management Team:

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta

The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

មភ្ជពិជ្ជ

តាថាវត្ត បឋមភាគ ព

ય હ

ಣ. ಸ<mark>ು. ೬</mark>೮೦ ದ

អភិធម្មបំជិកេ

កហិវិត្ បឋិមោ ភាគោ

ឧមោ តស្ប កក់ តោ អបោ តោ សម្មាស់ត្តូនូស្បូ។ បុគ្គិល្តាហិ

(೧) បុក្កលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសាត់ ហេ បុក្កលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសាត់ សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសា ហេ សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសា ប្រាស្ថិត្ត សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសា ប្រាស្ថិត្ត សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសា ប្រាស្ថិត្ត សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសា ប្រាស្ថិត្ត សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសា ប្រាស្ថិត្ត សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសាត់ ហេ បុក្កលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសាត់ ហេ បុក្កលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសាត់ ហេ បុក្កលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសាត់ សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសាត់ សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសាត់ សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសាត់ សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសាត់ សច្ចិត្តដូចរមដ្ឋេសាត់ សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេសាត់ សច្ចិត្តដូចរមដ្ឋេសាត់ សច្ចិត្តដូចរមដ្ឋេសាត់ សច្ចិត្តដូចរម្យេសាត់ សច្ចិត្តស្វាប្រាស្ថិត្ត សច្ចិត្តស្វាប្រាស្ថិត្ត សច្ចិត្តស្វាប្រាស្ថិត្ត សច្ចិត្តស្វាប្រសាធិ សច្ចិត្តស្វាប្រាស្ថិត្ត សច្ចិត្តស្វាប្រាស្ថិត្ត សច្ចិត្តស្វាប្រាស្ថិត្ត សច្ចិត្តស្វាប្រាស្ថិត្ត សច្ចិត្តស្វាប្បវិទ្ធ សច្ចិត្តស្វាប្បវិទ្ធ សច្ចិត្តស្វាប្បវិទ្ធ សច្ចិត្តស្វាប្បវិទ្ធ សច្ចិត្តស្វាប្បវិទ្ធ សច្ចិត្តស្វាប្បវិទ្ធ សច្ចិត្តស្វាប្បវិទ្ធ សច្ចិត្ត ស្វាប្បវិទ្ធ សច្ចិត្តស្វាប្បវិទ្ធ សច្ចិត្តស្វាប្បវិទ្ធ ស្វាប្បវិទ្ធ សច្ចិត្តស្វាប្បវិទ្ធ ស្វាប្បវិទ្ធ ស្វាប្បវិទ្ធ ស្វាប្បវិទ្ធ សច្ចិត្តស្វាប្បវិទ្ធ ស្វាប្បវិទ្ធ ស្វ

១ ឧ. ម. សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេសតិ សព្វត្ថ ទិស្សតិយេវ ។ សច្ចិកដ្ឋបរមត្ថេសតិ ឯត្ថ សច្ចិកផ្នោតិ មាយាមរីចិអាទយោ វិយ អភូតាកាវេន អគ្គហេតញោ ភូតដ្ឋោតិ អដ្ឋកថា ។

អភិធម្មបំដក

កហិវិត្ត បឋិមភាគ

សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសមុទ្ធអង្គនោះ ។

ពុគ្គលកហ

(១) (សក្ស សួរថា) បុគ្គល គេដឹងបានដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ (បរក់ទី ទ្វើយថា) អើ ។ (សកក់ទី ស្បូថា) បុគលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល នោះ គេដ៏ង៍បានដោយអត្ថដ៏ពិត និង៍អត្ថដ៏។ តូមឬ ។ (បរកថី ធ្វើយ ឋា) អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ (សក្កាទី ពោលថា) អ្នក ចុះជីងទូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ ដឹទត្តម មាលអ្នកដ៏ចរែន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល ណា មានអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទតុម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេ ដឹងបានដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្លមដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បូទាំងពីវនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គួរពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដឹង បាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ ឧត្តម តែអ្នកមិនគួរ ពោលថា បុគ្គល ណា មានអត្តជ័ពិត មានអត្តជ៍ ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ

អភិធម្មបំដីពេ កបាវត្ថ

អនុលោមបញ្ចក់ ។

ដុស្តលោ និតលន់ខ្ទុ មាន្ទឹយដឹតរេតដើប ខេច នេ រ សង្គេល និតលន់ខ្ទុ មាន្ទឹយដឹតរេតដើយខ្មុ សញ្ចំ សង្គេល និតហន់ខ្ទុ មាន្ទឹយដឹតរេតដើប ខេច នេ រ

o a.ម. គោ ប វិត រេតិ សព្វត្ត ទិស្សតិ យេវ ។

អភិធម្មបំដិក កហិវិត្ថ

គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យខុស ម្យ៉ាងទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទុត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកក៏មិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាពាក្យទាំងពីរ នោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គួរពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេ ដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល ណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទុត្តម ត្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះគេ ជឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ត្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះគេ

ចថ់ អនុលោមចញ្ចក: ។

(២) បុគ្គលគេមិនដ៏ន៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិតនិងអត្តដ៏ទត្តមឬ ។

អើ ។ បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ
បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបានដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម បុក្ខសគេមិន

ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដឹងនូវអំពើផ្ទុយចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិន
ដឹងបានដោយអត្តដ៏ពិតនិងអត្តដ៏ទត្តមទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ

បុគ្គលកប៉ា

វត្តាឲ្យ យោ សច្ចិកដ្ឋា បរេដ្ឋា នាគោ សោ បក្កលោ ទិ្ធលេខិទ្ធ មន្ទឹមក្តីស្មាត្តើសង្ខ លួ ឧទឹ ស្រម រុឌ្ឌិរេ ស ដុប្តហេ ចិតហមន្ទ មាន្ន័យក្តីឯគេកើច យេ ខ វត្តទ្វេ យោ សក្ខិកាដ្ឋោ បមេដ្ឋោ តតោ សោ ត្តេយោ ខិតលើខុន្ទ មន្ទី មន្ទី នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ ខេ ឧខ មន្ត្រាំ លោ មាន្ទឹយនៅ ឧរមនៅ សម សេ បុក្ខលេ ខ្ទុបហត្តត់ សច្ចិត្តដ្ឋបមេដ្ឋេញតំ នោ វត ប វត្តត្វេ បុក្ខលោ ជួបហត្តត៌ សច្ចិត្តដូ-ត្ត នេះ គ្នា នេះ គ្លា នេះ គ្នា លោ ខ្ទល់ព័ន្ធ សុខ្ម័យដីពុធដើច យោ ឧ ម៉ែង មើ យោ សច្ចិតាដ្ឋោ ប្រមដ្ឋោ តត្តោ សោ ព្រក្ខលោ ថិ្តលេខ័ឌ មជ្ជាងនេះ គ្នា ។

បដិកម្មចតុក្តំ ។

ចតុក្កនិទ្ទេស

អកគេពោលថា បុគលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទុត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង អត្ថដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្សូព៌ងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យ ណា គួរពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹង៏បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ ជ័ពិតនិងអត្ថជ៍ទត្តម ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិន បើ អ្នកមិនគួរ ពេលថា បុគ្គលណា មានអត្តកំពិត មានអត្តដ៏ទិត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថជ័ពិតនិងអត្ថជ័ ទត្តមដ្ឋបេះទេ មាលអត្តដ៏ចរែន អត្តកិច្ចនគួរពោលថា បុគ្គលគេ ពីបុក្ខ មិនដឹង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិតនិង៍អត្ថដ៏ទត្លមដ្ទ ចេះដែរ បណ្តាញកាត្រាំងពីវ នោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យណា អ្នកគ្លួរពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិតនិងអត្តដ៏ឧត្តម តែអ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថជំពិត មានអត្ថជ៍ទត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គល នោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិតនិងអត្តដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ក្រោះជា ពាក្យខុស ។

ចប់ បដិកម្មចតុក្កៈ ។

អភិធម្មបំផិពេ កប៉ាវិត្ត

(က) နွေးကွေး ဗေးဆက် ကိုင်္ဂေါ ေလာ ပိုင္ဂိုလာ ទិតហុស័ឌ មាន្ទឹមដីតរគនើច យោ ឧ រូឌីស្មេ កោ សច្ចិត្តដ្ឋោ បទដ្ឋោ តត្តោ សោ បុក្ខលោ ជួប-លត្តតំ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេសត៌ តេខ ត្វិ^(១) តត្ បោ-តាយ បដ្តិញាយ ហៅ បដ្ឋជាជន្តុំ ហៅ ធិក្តាហ-សញ្ជំ ជុក្ខហេ និធលម័យ មក្ខឹយគឺពរតដើច នេច វត ហេវត្តត្វេ យោ សច្ចិកាដ្ឋោ បមេដ្ឋោ តាតា សោ ពុក្ខលោ ន្ទលក្ខត្ត សច្ចិត្តដ្ឋមដ្រួសត្ថិ ឃុំ តត្ត រ នេស៍ វត្ត ត្វេ ពុក្ខលោ ន្ធមហត្តត៍ សត្ថិ-តដ្ឋបមដ្ឋេជ នោ ខ វត្តត្វេ យោ សច្ចិត្តដ្តោ បរ-មដ្ឋោ តតោ សោ បុក្ខលោ ខ្វុមលក្កតិ សច្ចិតិតដ្ឋ-

[🔸] a. ម. សព្វត្ថុ តវាតិ ទិស្សតិ ។

អភិធម្មបំដាក កបាវិត្ត

(៣) ប្រសិនបើ អ្នកសំគាល់ថា អ្នកគួរពោលថា បុគ្គលគេ មិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល នោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះទេ ព្រោះ ហេតុនោះ កាលអ្នកប្ពេញយ៉ាងនេះ ដោយពាក្យប្ពេញនេះ ក្នុងចំណែក នៃពាក្យថា គេមិនដ៏ង៍នោះ(®) ត្រូវយើងសង្គត់សង្គិន យ៉ាង់នេះឯង កាលបើ យើងសង្គត់សង្គិនអក អ្នកឈ្មោះថា យើងសង្គត់សង្គិនត្រឹម ត្រៅហើយ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្តដ័ ទត្តម មាលអ្នកដ៏ចំរេន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល ណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្ថម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ មិនដឹងហ្នេ ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្ថម បណ្តាញក្បូតាំងពីរនោះ អកពោលនូវពាក្យណា គួរពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេមិនដឹង ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ទត្តម តែអ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យ ទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា

០ ក្នុងចំណែកខែ៣ក្យថា គេមិនដឹង ដោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៍ឧត្តម ។ អដ្ឋកថា ។

បុគ្គលកប៉ា

សង្ខ មុខ ខេ គូស៊ី ។

សង្ខេត ក្រ សង្ខេត គូស៊ី ។

សង្ខេត ក្រ សង្ខេត ក្រ សង្ខេត ក្រ ប្រ ប្រ ប្រ ប្រ ប្រ ប្បធានី ក្រ ប្រ ប្បធានី ក្រ ប្រ ប្រ ប្បធានី ក្រ ប្បធានី ក្រ ប្បធានី ក្រ ប្បធានី ក្រ ប្រ ប្បធានី ក្រ ប្រ ប្បធានី ក្រ ប្រ ប្បធានិ ក្រ ប្រ ប្បធានិ ក្រ ប្រ ប្បធានិ ក្រ ប្រ ប្រ ប្បធានិ ក្រ ប្រ ប្បធានិ ក្រ ប្បធានិ ក្រ ប្បធានិ ក្រ ប្រ ប្បធានិ ក្រ ប្បធានិ ក្រ ប្បធានិ ក្រ ប្បធានិ ក្រ ប្បធានិ ក្រ ប្រ ប្បធានិ ក្រ ប្រ ប្បធានិ ក្រ ប្បធានិ ក្រ ប្រ ប្រ ប្បធានិ ក្រ ប្រ ប្បធានិ ក្រ

និត្តហេចតុក្តុំ ។

មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទុត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន
ដោយអត្តវ៉េពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកក៏មិនគួរ
ពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមដូច្នេះដែរ
បណ្តាញក្បាធំពីរនោះ អ្នកញាលខ្យំញាក្យណា គួរញោលតែញាក្ស
នោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម តែអ្នក
មិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទុត្តម ញោះ
ហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ព្រោះ
បែកនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ដែញជា

ចច់ និត្តហចតុក្ក: ។

(៤) បើកទ:បេសអ្នកទុះ យើងសង្គត់សង្គិនបានដោយលំបាក អ្នក
ចូរឃើញក្នុងពាក្យសង្គត់សង្គិនយើងនោះ យ៉ាងនេះថា អ្នកគួរពោល
ថា បុគ្គលគេដង់ជបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគួរ
ពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ
បុគ្គលនោះ គេដង់ជបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ

អភិធម្មបំជិពេ កថាវិត្ថ

នោ ខ មយំ នយា នត្ត មោនាយ មដិញ្ញាយ សៅ ជន្ទានន្ទា សៅ និទ្ធសេត្ត អន មិ និក្ខណ្ឌ មន្ត្រីកូមាតា។⁽⁰⁾ យោម មញ្ចាំ ឬក្ខលោ ឧពហត្ថម មាន្ត្រីក្នុង នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត យោ សទ្ទឹកដ្ឋា បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុក្ខលោ និព្ធសន្ទ មន្ទឹមក្នុង នេះ ខេត្ត មានមាន វត្តត្វេ ទោ ឬក្តលោ ឧុខលត្តត់ សច្ចិត្តដ្ឋប្រ-ឧក្ដេខ សេ ខ មុខ បា ហេ មានីមក្រា ឧកឧក្ដេ ត់ សោ ខុត្តលោ នុមហត្ថិត សិទ្ធិតិដ្ឋម-រុន្ត្រីយុង គូយ លេខ ឧប ស្ពេស លេខ អគ្គិ តាដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ ពុក្ខលោ ឧបហត្ថត សត្ថិតដ្ឋបរមដ្ឋេសត សេ វត្ត រេ វត្តព្វេ ឬក្តេលា និត្ត មន្ត្រីយុឌ្សនេះ ពុខ មន្ត្រ វានម្ វត្តទ្វេ ទោ ឬក្តលោ ឧបលត្តត់ សច្ចិត្តដូចមេដែន

e 🤋. ម. សព្វុត្ត ចសទ្ចោ និស្សូតិយ្សេ ។

អភិធម្មចិដិក កបាវិត្ត

តែយេង កាលប្តេជា យ៉ាង៍នេះ ដោយពាក្យប្តេជានេះ ក្នុងពាក្យថា អើ ក្នុងអនុលោមបញ្ចក:នោះ អ្នកមិនត្រាំសង្គត់សង្គិន យ៉ាងនេះទេ កាល បើ អ្នកសង្គិតសង្គិន យើង យើង ឈោះថា អ្នកសង្គិន មិន ត្រឹមត្រវទ្បើយ ប្រសិនបើ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង អត្តដ៏ទិត្តម មាលអកដ៏ចរើន ក្រោះហេតុនោះ អកគួរពោលថា បុគ្គល ណា មានអត្ថជ័ពិត មានអត្ថជ័ពតូម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេ ជំងឺ ទាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញការទាំងពីរ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យណា គួរពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេ មិនដ៏ន៍ទាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអកមិនគួរពោលថា បុគលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគល នោះ គេជំងឺថាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តម ដូច្នេះទេ ក្រោះដា ពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ ដឹងបានដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ខត្តម ដូច្នេះទេ មាលអ្នកដ៏ចរែន អ្នក កមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបានដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ដូច្រះដែរ បណ្ដាញក្បូរាំងពីរនោះ អ្នកព្រាលនូវពាក្យណា អ្នកគួរ ពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដឹង**ទា**ន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម

បុគ្គលកថា

លោ ខ វត្តត្វេ យោ សច្ចិត្តដ្ឋោ មរមដ្ឋោ នាតា សោ មុក្កលោ ឧុមហត្តតិ សច្ចិត្តដ្ឋមរមដ្ដេលគិ ឥនិ តេ មិច្ឆា ។

ឧបនយនបតុក្កំ ។

ណាស់ មាញ់ ដុក្ខលោ ឧបលត្តត់ សច្ចិតន្នេបរ-មដ្ឋេន នេះន នៃ ហេ វត្តត្វេ យោ សច្ចិតាដ្ឋោ មា-មដ្ឋោ តតោ សោ ឫក្ខលោ ឧុខលត្តតិ សច្ចិត្តដូ-ស្ស នេះ ព្រះ ស្រ ស្រ ស្រ ស្រ ស្រ ស្រ ស្រ នុមហត្តតិ សច្ចិតដ្ឋមដ្ឋេន នោ ច វត្តត្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុក្ខលោ បន វត្តត្វេ យោ សច្ចិកាដ្ឋោ បរមដ្ឋោ ភាតា សោ បុក្ខលោ ឧទលត្តតិ សច្ចិត្តដ្ឋមរមដ្ឋេសត៌

តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៏ ទត្តម ដូច្នេះទេ ព្រោះពាក្យបេសអ្នកនេះ ជាពាក្យខុស ។

ចប់ ឧបនយឲចតុក្ក: ។

(៥) ១ មិនត្រវអ្នកសង្គតសង្គិន យ៉ាងនេះទេ ក្រោះហេតុនោះ អ្នកសង្គិតសង្គិន១ំថា ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ដោយហេតុណា មាលអ្នកដ៏ចរើន ហេតុនោះ អ្នក គប្បីពេលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទុត្តម ក្រោះ ហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បត់ម្តីពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោល តែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដឹង**ពុន** ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ ទត្តម ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បី ពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុ នោះ បុគលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តង៏ ទត្ត ដូចេះ ខេ

អភិធម្មចិដ្ឋកេ កបាវត្ថ

និត្តមចតុក្កំ ។

បឋមៅ និត្តហោ ។

អភិធម្មចំដិក កបាវិត្ថ

ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកក៏មិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយ អត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោល ទូវពាក្យណា គប្បីពេលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយ អត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មាន អត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹង បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ដ្បិតពាក្យរបស់អ្នកនេះ ជាពាក្យខុស ព្រោះហេតុនោះ សេចក្តីសង្គត់សង្គិនណា ដែលអ្នកធ្វើ ហើយ សេចក្តីសង្គត់សង្គិននោះ គឺអ្នកធ្វើមិនត្រឹមត្រាំទេ អំពើផ្ទុយ ខ្ញុំធ្វើល្អហើយ ការញ៉ាំងរបៀបពាក្យឲ្យសម្រេច ខ្ញុំបានធ្វើល្អហើយ ។

ចច់ និត្តមចតុក្ក: ។

ចច់ និត្តហៈ 🖣 🍳

(៦) បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ប្រាះហេតុនោះ

បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ព្រោះហេតុនោះ

បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមប្ ។

អ្នកមិនត្រូវពោល យ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកបូរដឹង នូវកំហុសចុះ

ប្រសិនៈបី បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមទេ

មាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកស្ស៊ីពោលថា បុគ្គលណា

បុគ្គលកថា

សទ្ធកាដ្ឋោ បទដ្ឋោ តតោ សេ បុក្ខលេ ខ្លុប. ហត្ត សច្ចិតដ្ឋាមដ្ឋេសត៌ យំ តត្ត វេឧស៍ វត្តត្វេ សេ ឯមហេ ខិតហង់ខ្លួ មន្ទឹយជីននេះ ខេ ខ វត្តត្វេ យោ សខ្លិកខ្លោ ខរមឌ្ពោ តតោ សោ ជម្លេញ ខិតលើងមួយ មន្ទីយន្ត ពេះជា ខ្មែញ នោ ខេ ខន វត្តត្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋា បរមដ្ឋោ តតោ សោ ពុក្ខលោ ឲ្យលញ្ជន្នំ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេ-សាត៌ នោ វត ប វត្តត្វេ បុក្ខលោ ស្វុបហត្តត៌ សច្ចិក-លោ ន្ទល់ត្តតិ សច្ចិត្តដ្ឋមដ្ឋេន នោ ច វត្តត្វេ យោ សច្ចិត្តដ្ដោ មរមដ្ដោ នាតា សោ បុក្ខលោ ត្ថបញ្ជូន សុខ្មុំក្នុងបរម្យដ្**ល**ន់ ទំនា ។

បច្ចុស្និកបញ្ចក់ ។

មានអត្ថជ័ពិត មានអត្ថជ៍ ទត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹង បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តមដូច្នៅដរ បណ្តាញក្យូទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍១តូម តែអ្នកមិនគប្បីពេលថា បុគ្គលណា មានអត្ថជំពិត មានអត្ថជ៍១តូម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិន ដឹងបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ទត្តមដ្ឋចេះទេ ព្រោះជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ ដុំពិត និងអត្ថជំខុតមដ្ឋបេះទេ មាលអ្នកដ៏ចរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តមដ្រះដែរ បណ្ដា ពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បី ពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ខុត្តមដ្ឋចេះ ទេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។

ចប់ បច្ចុសិតបញ្ចូក: ។

អភិធម្មបំដីកេ កបាវិត្ត

[៧] ឬក្តលោ ឧ្ធលត្ត សច្ចិក្នុម្ភាម្ពេះ នាតិ ។ អាមត្តា ។ យោ សច្ចិត្តដ្ឋោ បទេដ្ឋោ នយោ ហេ ជិយលា និធ្យាស្នំ មាន្ទឹយដីតារងដើ-សាត៌ ។ ឧ ហេវ វត្តគ្លេ ។ អាជាជាហិ បដិតាម្នុំ សញ្ចំ ឬក្ដេសា ឧ្ធលព្វត្ថិ សច្ចិត្តដ្ឋបទេដ្ឋេជ ត្រេជ វត ហេវត្តត្វេ យោ សច្ចិក េញ បរមេឡៅ តតោ សោ បុក្ខលោ ឧបលត្តន៍ សច្ចិត្តដ្ឋបរមដ្ឋេសាត យំ តត្ វេឧស៌ វត្តត្វេ ទោ ឬក្រលោ ឧបហត្ថតិ សច្ចិត្តដូ-បរមដ្ដេន **នោ ច** វត្តត្វេ យោ សច្ចិក្កដ្តោ បរមដ្ដោ ននោ សោ ជិនហេ និតហើង មាជ្ជិយនីករគនើ-លាត់ មិញ លោ ខេ មន វត្តព្វេ យោ សច្ចិត្តដ្ឋោ បរមដ្ឋោ នាតោ សោ ពុក្ខលោ ឧព្ធលាតិ សច្ចឹ-យដុី តា គ ដើយ ង្គ ស្រ ង្គ ស្រ ង្គ ស្នេ ជម្លាំ ជា បាន សង្គម្នាំ សច្ចិតាដ្ឋបរជដ្ឋាតិ យំ តត្ត ជនសំ វត្តត្វេ ទោ

អភិធម្មចំដកេ កដាវត្ថុ

(៧) បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អ្នក ក្នុស មានអត្តជ័ពិត មានអត្តជ៍ទិត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គល នោះ គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោល พ["] โระเจ ๆ มูกตูเน็โรให้เกี่นุเบตุ: บุณิธเบี บุลุญเลนี้โ ជាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ខត្តម ម្ខាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះ ហេតុ នោះ អ្នកគប្បីពេលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថ ដឹទតូមដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្យូទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យូណា គប្បីពេលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដ៏ន៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និន៍ អត្តដឹទតូម តែអ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មាន អត្តដ៏ទត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្ត ជ័ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិន បើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទុត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថ ដឹទត្តមដ្ឋចេះ ទេ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកក៏មិនគហ្វីពោលថា ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំទិត្តមដ្ទប្រះដែរ បណ្តាញក្ប ព៌ង៍ពីវនោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះ ថា

បុគ្គលកប៉ា

បុក្កលោ ឧ្ធលត្តតិ សច្ចិកដ្ឋបមេដ្ឋេខ នោ ខ វត្តត្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បមេដ្ឋោ តតោ សោ បុក្កលោ ឧុខលត្តតិ សច្ចិកដ្ឋបមេដ្ឋេសាតិ មិញ ។ ប្រឹក្សេចក្តុំ។

 $\{a\}$ gim as all a the subsection និត្តសម្តុខ មន្ត្រី នេះ ខេ ខេងខេត្ត នេះ មច្ឆិត ដោ្ឋ បទដោ្ឋ នាតា មោ ពុក្ខលោ ឧបលក្ខតិ សច្ចិតដ្ឋមេដ្ឋេលតិ តេខ ត្វំ តត្ ហេតាយ ဗင်္ဂဏ္က မော^{နိ} ဗင်္ဂဏန္ဂို မော^{နိ}ု န်ကျေမေးမျှ អ៩ នំ និក្ខណ្ឌម សុនិក្ខព្យំនោះ យោស មាញ្ចិ រេ វត្តត្វេ យោ សច្ចិត្តដ្តោ បទេដ្ឋោ គតោ សេ បុក្ខលោ ឧ្ធលត្ត សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេញតំ យំ តត្ត ជនសំ វត្តត្វេ ទោ បុក្ខលោ ឧបលត្ថតិ

បុគ្គលកថា

បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ឧត្តម តែអ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ឧត្តម ព្រោះហេតុខោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ឧត្តមដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។

ចប់ ចជិតម្មួចតុក្ក: **។**

(៨) ប្រសិនបើ អ្នកសំគាល់ថា អ្នកគប្បីពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោល ថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដ្ឋចុះទេ ក្រោះ ហេតុនោះ កាលអ្នកប្ពេញ់ យ៉ាង៍នេះ ដោយពាក្យប្រជានេះ ក្នុងចំណែក នៃពាក្យថា គេមិនដឹងនោះ ត្រូវយើងសង្គត់សង្គិន យ៉ាងនេះឯង កាលបើយើងសង្ខិតសង្ខិនអក អកឈ្មោះថា យើងសង្ខិតសង្ខិនត្រឹមត្រវ ហើយ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង៍អត្ថដ៏ទត្តមដ្ទ ចេះដែរ បណ្តាញក្បាំងពីរនោះ អ្នក ពេល ខ្លាំពាក្យ ណា គប្បីពេល តែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដឹង បាន

អភិធម្មចិដិកេ កជាវិត្ត

ស្ជ៊ីសដ្ឋបរមដ្ដេន លោ ខ វត្តទ្វេ យោ ស្ជ៊ីសដ្ឋោ ប្សេខាឌ្ឌា នា នោះ សេ បុក្ខាលា ឧបហត្ថិត សិទ្ធិក ដូ-តេដ្ឋោ មរមដ្ឋោ តតោ សោ មក្ខលោ ឧបលត្តត៍ សត្ថិតដ្ឋាមដ្ឋេសន៍ នោ វន្ត រេ វន្តព្វេ ឬគលោ នឧលស័ឌ មាន្ទឹមនើសនេះ យុ ឧង មេម យេ ខ វត្តទ្វេ យោ សុទ្ធិកាដោ បមេដោ តតោ សោ ឬក្តលោ ឧបហត្តត់ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេស្ត ឥជំ គេ ម៉ូញ ។

និត្តហយតុក្តំ ។

រុឌ្ឌី ខិត ខ្លាំ ខិតលម័ឌ្ឌ មាជ្ជិយក្តីឯរគក្រើច [មុ] ភ្យមោ ជេ ៩ភ្ជុំជ័យ្យនេ សេរុគេរុ ឧទ្តំ ចេណ្តិ

អភិធម្មបំដាក កឋាវត្ថុ

ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថជ័ពិត មានអត្ថជ៍ទត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹង ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ័ទតុមដូចេះទេ ក្រោះជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដ៏ង៍បាន ដោយ អត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៍ទត្តមដ្ឋចេះ េ មាលអ្នកដ៏ចរើន អ្នកក៏មិនគប្បីពោល ឋា បុគ្គល គេជំងឺ បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ឧត្តមដុំ ចេះដែរ បណា ពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគល គេដឹង បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពេល ឋា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគលនោះ គេដង់បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដចេះទេ ក្រោះ ពាក្យរបស់អ្នកនេះ ជាពាក្យຈុស ។

ចប់ និត្តហចតុក្ក: ។

(៩) បើវាទ:របស់អ្នកន្លឹះ យើងសង្គត់សង្គិនបានដោយលំបាក
អ្នកចូរឃើញ ក្នុងពាក្យសង្គត់សង្គិន របស់យើងនោះ យ៉ាងនេះចុះថា
អ្នកគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម

នោ ខ វត្តត្វេ យោ សច្ចិកាឡេ បមេឡោ អតោ សោ បុក្ខលោ ជួមលត្ត សុច្ចិត្តដូចមេដើយត្ត យោ ខ ឧក្ខុ ៩៣ ៩៩ សេ**មក្ ភ ភ ភ ភ** សេ ខេត្ត តន្ទុជាទន្ទា ស្សេ ចូនសេនណិ អុខ គួ ចូនមួយមក្ ឧុទ្ធិក្តុហ៍តាវ យោម ហញ្ចំ បុក្ខលោ ឆ្ងប់បុគ្គ តាឡា បរមឡៅ នតោ សោ បុក្ខលោ ន្ទបលក្ខនិ មជ្ជិតដ្ឋាមដ្ឋេលទំ យំ នគ្គ វុធេម វត្តព្វេ ទេ វត្ត ព្យ សច្ចិតាដ្ឋា ២មេដ្ឋោ តាតា សោ ជុខហេ ខិតហង់ខ្លួយ មន្ត្រីយនុត្សនៃ គូស៊ី នោ ខេ ឧខ វង្គម្លោ យោ មាជ្ជិកដ្រោ ជាងដើរ

តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត តែយើងកាលល្អេញយ៉ាងនេះ ដោយពាក្យល្អេញនេះ ដឹទត្តម ដូច្នេះទេ អ៊េ ក្នុងអនុលោមបញ្ចក:នោះ អ្នកមិនត្រាំសង្គ័តសន្និន យ៉ាងនេះទេ កាលបើអ្នកសង្គត់សង្គិនយើង យើងឈ្មោះថា អ្នកសង្គត់ ស្ថិន មិនត្រឹមត្រាំ ឡើយ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនដឹងបាន អត្តដ៏ពិត និង៍អត្តដ៏ទត្តម មាលអ្នកដ៏ចរែន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បី បុគ្គលណា មានអត្ថជ័ពិត មានអត្ថជ៍ ទុត្តម ក្រោះហេតុនោះ ពោលថា បុគ្គល នោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមដ្រចុះដែរ បណ្តាញក្សាត់ គីពីរនោះ អ្នកព្រាលនូវពាក្យណា អ្នកគប្បីពេលតែពាក្យ នោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម មិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដំងីបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោល ឋគលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ក្រោះហេតុនោះ គេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជ័ពុត្តមជ្រះ្រះ ទេ បុគ្*ល* នោះ

អភិធម្មបំពីពេ កបាវត្ថ

ឧបនយនបតុក្កំ ។

អភិធម្មបំដាក កបាវត្ថុ

ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនដ៏ង៍បាន ដោយ អត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោល នូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយ អត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មាន អត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទុត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹង បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមដូច្នេះទេ ព្រោះពាក្យរបស់អ្នកនេះ ជាពាក្យទុស ។

ចច់ ឧបខយនចតុក្ក: ។

(១០) ខ្ញុំមិនត្រាស្តែតសត្តិនយ៉ាងនេះទេ គ្រោះហេតុនោះ

អ្នកសត្តិតសត្តិនខ្ញុំថា ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏

ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដោយហេតុណា មាលអ្នកដ៏ចំរើន ហេតុនោះ

អ្នកគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះ
ហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម

ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បាធំងឺពីរនោះ អ្នកពោលខ្យាញក្បាណា អ្នកគប្បី

ពោលតែញាត្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏

ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្ត

ដឹទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏

បុគ្គលកថា

ស្ជុំកាដ្ឋបមេដ្ឋេសត មិញ លោ ចេ បន ក្ដេញ យោ សច្ចិត្តដោ មមដោ នគោ សោ ពុក្ខលោ ចិតហមន្ទ មន្ទីយនីតនៅតន្លេងខ្លួន បោ នេ រេ វត្តទ្វេ បុក្ខលោ ជួមហត្តត់ សជ្ជិតាដូបមេដ្ឋេញតំ ဏ္ ឌង រុទេក្ រង្គីលើ សេ ជំងួហេ ខិតហើង សច្ចិត្តដូចនៅដួច នោ ខ វត្ត់ត្វេ យោ សច្ចិត្ត-ដ្ឋោ មាមដ្ឋោ នាគោ សោ បុក្កលោ ន្ធមហត្តន៍ មជ្ជាធន្មេសត្ត ឥន្ទំ គេ ធិប្តា នេន ហិ យេ កាតេ ជំក្លាល សេ ជំក្លាល ពុក្ខាដ សុកាតេ បដិកា ឬ សុកាតា បដិទានភាតិ ។

និត្តមកត្ត ។

ទុតិយោ និត្តហោ ។

(១០) ជុខ្គេស ៩ឧលម័ឌ មាន្ទឹមក្នុងនេះក្នុងខ្មុំ វ

បុគ្គលកថា

អត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិន បើ អ្នកមិនគប្បីពេលថា បុគលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទិត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង អត្ថដ៏ ទុត្តមដ្ឋ ខេះ ទេ មាលអត្ថដ៏ ចរើន អ្នកមិនគហ្វី ពោលថា បុគ្គល គេមិនជំងឺ ហ៊ុន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ ១ត្នមដ្ឋ ប្រេះដែរ បណ្តាពាក្យ តាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា ឋគលណា មានអត្ថជ័ពិត មានអត្ថជ៍ឧត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គល នោះ គេមិនដឹង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង៍អត្ថដ៏ទុត្តមដ្ឋចេះទេ ក្រោះ ពាក្យរបស់អ្នកនេះ ជាពាក្យខុស ព្រោះហេតុនោះ សេចក្តីសង្គ័តសង្គិន ណា ដែលអ្នកធ្វើហើយ សេចក្តីសង្គិតសង្គិននោះ គឺអ្នកធ្វើមិនត្រឹម ត្រាំទេ អំពើផ្ទុយ ខ្ញុំធ្វើល្អហើយ ការញ៉ាំងរបៀបពាក្យឲ្យសម្រេច ខ្ញុំ ជានធ្វើលូលើយ ។

បប់ និត្តមបតុក្ក: ។

ចប់ និត្តហៈ ទី 🖢 ។

(១១) បុគ្គលគេជំង៍បាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ ។ ទទួប

អភិធម្មចំដីពេ កបាវត្ថ

អាមន្តា ។ សត្វត្ត ពុត្តលោ ឧុមហត្ថិត សន្និ-យនុត្តនេះ នេះ ១ ខេត្ត ខេត្ត ១ មេខាស ធិត្តហំ ហញ្ចំ ឬក្រលោ ឧបហភ្គំ សច្ចិត្តដូចរម-ដើច នេច នេះ រេ នេះ មេ ភេទិន ជិប្បា និត-លត្ត សច្ចិតដ្ឋាមដ្ឋេសត្ថ យំ តត្ត វេឧស៍ វត្តព្វេ សេ ជំនួហេ ៩ឧលម័ឌ មជ្ជឹងជីឧរមជើង ឃេ ច វត្តត្វេ សព្វត្ត ឬក្ខណៈ ឧបលាភូតិ សច្ចិត្តដូ-ត់ដលោ ៩ឧលដុខ្មុំ មុខ្មុំមុខតែជើលខ្មុំ យេ រុខ រេវត្តត្វេ បុក្ខលោ ឧបហភ្លុន សច្ចិតាដូបរមដ្ឋេលនិ យំ តត្ត វាឧសំ វត្តព្វេ ទោ ពុក្ខលោ ឧបលត្តត៍ សច្ចិតាដូបរមដ្ឋេន លោ ច វត្តព្វេ សព្វត្ត ឬក្រលោ និព្ធសង្គ្រុម គ្រួសង្គ្

តតិយោ និត្តហោ ។

អភិធម្មចំដែក កជាវិត្ថ

រអី ។ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ក្នុងទីទាំង ពុងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកឲ្យដឹងនូវកំហុស ចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម មាល អ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថជីពិត និងអត្ថជីទត្ត ក្នុងទីទាំងពួងដូ ចេះដែរ បណ្ដាញក្ប តំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជី តិម កង្គី ទាំងពួងដូ ចេះទេ ក្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គេជំង៍ទាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ទិត្តម ក្ងើទីទាំងពុងដូច្រះ ទេ មាល អ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បូរាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យ ណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ ជ័ពិត និងអត្ថជ៍ខុត្ម ក្នុង ទី១ ងពួងដូ ចេះ ទេ ក្រោះជាពាក្យខុស ៗបេៗ

ចប់ និគ្គបា: ទី ៣ ។

បុគ្គលកថា

(០ ៩) ចុក្កាល នុច្ចលក្កក សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេ-សេត្ត ។ អាមត្តា ។ សព្ទនា បុក្ខលោ ឧបសព្ទត មាន្ត្រម្ភាស្ត្រ ។ ច លេវ ម៉េស ។ មា-ជានាហ៍ ធិត្តទាំ ទាញ់ មុត្តលោ ឧទហត្តត់ សច្ចិ-កដ្ឋបរមដ្ឋេខ តេខ វត រ វត្តុ ហេ ហេ ហេ បក្-លោ ឧឧលត្តន៍ អាទ្តិកាដ្ឋបមេដ្ឋេញតំ យំ តុត្ត វេឧស៌ វត្តព្វេ ទោ បុក្ខលោ ឧបហព្វត៌ សច្ចិតាដូ-បរមដ្ឋេន នោ ច វត្តត្វេ សព្វនា បុក្ខលោ ឧបលព្វត៌ សត្ថិតន្តីតរត់នើសង្គ គ្និញ យេ ខេ តថ ម៉ុស្សំ សត្វនា ឬក្តលោ ឧបសត្តតិ សច្ចិត្តដ្ឋបទដ្ឋេសតិ នោ វត ប វត្តគ្លេ ពុក្ខលោ ឧបលត្តតិ សិច្ចិ-លោ ឧឧលត្តន សត្ថិឝឌីឧរឧឌីខ នេះ ឧ វឌី នេំ សត្វនា ឬក្តលោ ឧ្ទលក្តុត៌ សច្ចិត្តដ្ឋបទេដ្ឋេស្តិ ទំនា ។ មេ**។**

(១៤) បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមហ្ ។ អើ ។ បុគ្គលគេដ៏ង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ក្នុងកាល ទាំងត្បូងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដឹងនូវគំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម មាលអ្នក ដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយ អត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ក្នុងកាលទាំងពួងដូ ចេះដែរ បណ្តាញក្យូទាំងពីរ នោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដឹង ជាន ដោយអត្ថជីពិត និងអត្ថជ[ី]ឧត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តម ក្នុងកាលទាំងពួងដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គេជំង៍ហុន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ័ពិត្ត ក្នុងកាលទាំងពួងដូច្នេះទេ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគលគេដឹងបាន អត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដ្ឋប្រះដែរ បណ្តាញក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោល នូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដ៏ង៍បាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេជឹងបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ទត្តម កង្កាលទាំងពួងដូ ចេះ ទេ ពាក្យខុស ។ បេ។

អភិធម្មបំដីកេ កបាវត្ថ

(a m) មកលោ ឧមហព្វតិ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេ-នាត់ ។ អមន្តា ។ សត្វេសុ បុក្ខលោ ឧបលត្ត សច្ចិតដ្ឋមដ្ឋសត្ថិ ។ ឧ ហេវិវត្តត្វេ។ អាជា-ာဟ် နီဗျက် ဟော့ ဗုဗျလာ ရမလက္ခန်ာ လင္ဗီ-តដ្ឋាមដ្ឋេរ គេជ វត្ស វត្តាត្រូវ ប្រុស្សា ឧឧសស័ឌ មន្ត្រដ្ឋាធន្តេសន្ទ ល ឧង ព្រម្ម វត្តត្វេ ទោ ពុក្ខលោ ឧបលត្តតិ សច្ចិត្តដូចរមដ្ឋេជ នេះ ខ វត្តទ្វេ សត្វេសុ បុក្ខលោ ឧបលត្តទិ សច្ចឹ-តដ្ឋបរមដ្ឋេសត៌ មិញ សេ ខ បង ឥត្ត សេត្រុសុ បុក្ខលោ ឧបហត្ថន៍ សច្ចិត្តដ្ឋបរមដ្ឋេញតំ នោ វត រេ វត្តព្វេ ឬកលោ ឧបហព្វត្តិ សច្ចិតដ្ឋបរ-មដ្ឋេសាត៌ យំ តត្ត វាឧស៌ វត្តព្វេ ទោ ព្រុះលោ និត្តសម្តុំ មន្ត្តិមនុត្តនៅនេះ សេខ មន្ទ្រិ មាស់ស បុក្ខលោ ឧបហត្ថនិ សច្ចិត្តដូចរមដ្ដេស្តិ មិញ 918 9

អភិធម្មបំដាក កថាវិត្ថ

(១៣) បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្ ។ អើ ។ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម ក្នុងធម៌ទាំង ព្ទផ្ស ។ អ្នកមិនគួវ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ អ្នកបូរជំងំនូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដ៏ង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ម្នាលអ្នក ដ៏ចរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយ អត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ក្នុងធម៌ទាំងពួងដូច្រះដែរ បណ្តាញក្បូទាំង ពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ក្នុងធម៌ពាំងពួងដូច្នេះ ព្រោះជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោល ថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តម ក្នុងធម៌ទាំងពួង ដចេះទេ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេដ៏ង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមដ្ឋប្រះដែរ បណ្តាញក្បាត់ងព័រនោះ អ្នក ពោលនូវពាក្យណា អ្នកគប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វី ពោលថា បុគ្គលគេដឹង បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តម ក្នុងធម៌ទាំងពួង េ ព្រោះជាពាក្យ រូស ។បេ ។

បុគ្គល់កប៉ា

(៤៤) និងហេ ខិតហេមន្ទ មានីយនេះគឺនេះ សច្ចិតដូបមេដ្ឋេសត៍ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ អា-ជានាហ៊ា ធិត្តហំ ហញ្ជា បុត្តលោ ធ្ងប់បត្តតិ សច្ច-តាដូបមេដ្ឋេល នោល វតា ហេវត្តិ សព្វត្តិ បុក្ខាលា ថិ្តហេសន្ទ មាន្ទីយនេពពីខាង ៣ ឧង មេចម្ វត្តព្វេ ទោ បុក្ខលោ ន្ទលត្តតិ សច្ចិត្តដ្ឋបរមដ្ឋេន ကောင္း ကို ေတြ႔တည္တြင္း လုပ္သိုင္း ကို ေတြ႔တည္တြင္း လုပ္သိုင္း လုပင္း လုပ္သိုင္း လုပင္း လုပ္သိုင္း လုပင္း လုပ္သိုင္း လုပ ត្តជួយមេដ្ឋេសត្ត មិញ **នោ** ខេ បន វត្តត្វេ សព្វត្ បុក្ខលោ ខ្លួចសត្តន៍ សច្ចិត្តដូចរមដ្ដេនាន៍ នោ វន្ រេ វត្តត្វេ ឬកលោ ន្ទបហត្តត់ សច្ចិត្តដ្ឋបរមដ្ឋេសត៍ យំ តត្ត វេឌស៍ វត្តត្វេ ទោ ដុក្ខលោ ន្ទបហត្តត់ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេន នោ ខ វត្តត្វេ សព្វត្ត ឬក្តលោ ខ្ទេលព្ន សច្ចិតដ្ឋបាមដ្ឋេញតិ មិញ ។ ចេ។

(១៤) បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តមប្ ។ អើ ។ បុគ្គលគេមិនដ៏ង៍បាន ដោ**យ**អត្តដ៍**ពិត** និងអត្តដ៏**ទត្**ម ក្**ង៍** អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ អ្នកកូរដឹងនូវកំហុស ចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនជំងឺថ្មាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគប្បីពេលថា បុគ្គលគេមិន ដឹងហុន ដោយអត្^ជពិត និងអត្**ដ[ំ]ត្**តូម ក្ងុងទីទាំងពុង្ដែលខ្មែរ បណ្ត ពាត្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម តែអកមិនគប្បី ពេលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ពុត្តម ក្នុង 🖟 ទាំងពុងដូច្រះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បី ពោលថា បុគ្គលគេមិនជំងឺជាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងីអត្តជំុំ ទិត្ត ទាំងពង្គដូច្នេះទេ មាលអកដ៏ចំរើន អ្**ក**មិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បូពិង ពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គិហ្វីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា ប្រាស្ត្រ ខេត្ត ខេ ពាក្យ១ស 9 10 9

អភិធម្មចំដីកេ កហិវត្ថ

(១៤) ជមហេ ខិតហមន្ទ មាជ្ជុំអន្តឹតនៅក្នុ-នាត់ ។ អមន្តា ។ សព្ទនា ឬក្កលោ ន្ធបលត្តត់ មជ្ជិសដ្ឋបម ដើលស្ងួ ៤ ខ សេរ ម៉ើ ខេ ដែ ឯ មហា។ ហំ និក្តហំ ហញ្ចំ បុក្ខលោ ន្ទបហ្គាត់ សច្ចិកដ្ឋបរម-ដ្ឋេន នេះន នៃ ហេ វត្តត្វេ សព្វនា ឬក្កលោ ជួប-លត្តតំ សច្ចិត្តដូចរមដ្ដេសត់ យំ តត្ត រនេស៍ វត្តត្វេ ទោ ឬក្តលោ ឆ្នំ២លត្តតំ សច្ចិត្តដ្ឋបមដ្ឋេជ នោ ខ វត្តត្វេ សព្វនា ឬក្រលោ ន្ទបហត្តត៌ សច្ចិតដ្ឋ-តាតកើយម្នូ គ្នា បោ ខេ ឯង ម៉ើយ មាង បុក្ខលោ និត្តសង្ខុម នេះ សន្ទឹម ក្រុម នេះ សង្ខ រ វត្តរៗ បុក្ខលោ ស្វុបហត្តត់ សច្ចិត្តដូបរមដ្ដេសាត់ យំ តត្ត វាធេស៌ វត្តត្វេ ទោ បុក្ខលោ ន្ទបហ្គាត់ សត្ថិតាដ្ឋបរមដ្ឋេធ នោ ច វត្តត្វេ សព្វនា បុក្ខលោ ស្នែហត្តិ សុទ្ធិតដ្ឋបទដ្ឋេសត៌ ម៉ូញ ។ បេ ។

អភិធម្មចំដឹក កឋាវិត្ថ

(១៥) បុគ្គលគេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង៍អត្ថដ៏ទត្តមហ្វ ។ អើ ។ បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ $oldsymbol{\epsilon}$ តូម ភូង កាលទាំងពួងឬ ។ អ្**កមិន**គួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ អ្**ក**ចូរដឹងនូវ កំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ ទត្តម មាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា បុគ្គល គេមិនជំងឺហ្ន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថខត្ម ក្ងិកាលទាំងពុងដែ ្រះ បណ្តាញត្បូទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាញក្សាណា គប្បីពោល តែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអគ្គជ័ពិត និងអគ្គ ដំខេត្តម ក្នុងកាលទាំងពួង ខេ ព្រោះជាពាក្យខុស មួយ ទៀត ប្រសិន បើ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត អត្ថមិន ក្នុងកាលទាំងពុងដូ ខេះទេ មាលអ្នកដូចរ៉េន អ្នកមិន គហ្វីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម បណ្តាញត្បូត៌ងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យណា ពេលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៏ ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថជីទត្តម ក្នុងកាលទាំងពួងដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យខុស ។ បេ ។

បុគ្គលកឋា

(១៦) ជម្នាលា ខិតលង់ខ្លួ មាន្ទឹយនីពរតនើ-នាត់ ។ អាមត្តា ។ សាព្ទេស ពុក្ខាលា ជួបលត្តត់ សប្តិតាដ្ឋមេដ្ឋេសតិ ។ ន ហេវ៉ ឥត្តព្វេ ។ អា-ជានាហ៍ ធិត្តហំ ហញ្ចុំ បុត្តលោ ធ្ងប់សក្តត់ សច្ចុំ-ហេ ខិ្ធលម័ឌ មាន្ទឹមក្តីឯងក្តេង លួ ខេង វេឌេស វត្តព្វេ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ចរេតនើខ ខេ ខ រុឌ្សរ មាស់ ដំប ហត្ថត សច្ចិតដ្ឋមដ្ឋេញតិ មិញ លោ ចេ បន វត្តត្វេ សត្វេស បុគ្គលោ ជួបហត្ថតិ សច្ចិតដ្ឋបរ-មដ្ឋេសត៍ លេ វត ហេវត្តទេ ពុក្ខលេ នូបលត្តត៍ សច្ចិតដ្ឋបមដ្ឋេញតំ យំ ឥត្ត ជ្រែស់ វត្តត្វេ ទោ ជុត្តលោ ន្ទបហត្តតិ សច្ចិត្តដូចរមដ្ឋេន នោ ច វត្តត្វេ សត្វេស បុក្ខលោ ជួបហត្ថតិ សច្ចិត្តដ្ឋបទេដ្ឋេសត្ ម៉ូញ ។ បេ ។

អដ្ឋកនិត្តហោ ។

(១៦) បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ក្សជម្នាស់ ស្ត្រីស្ត្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកបុរដ៏ង នូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង អត្ថដ៏ទត្តម មាលអត្ថដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អត្តមប្តីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ពិត្យ ក្នុងធមិត្ត ត្បូនដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្យូទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យូណា គប្បី ពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង អត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពេលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថ ជ័ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ក្នុងធម៌ទាំងពួងដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ ទត្ត ក្នុងធម៌ទាំងពួងដូចេះទេ មាលអ្នកដ៏ចរេន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថ ដឹទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បូព៌ងពីវនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន់ ដោយអត្ថដ៍ពិត និង អត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថ ជ័ពិត និងអត្ថជីខត្តម ក្នុងធម៌ទាំងពួងដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យទុស ។បេ។ ច្ច អដ្ឋកនិត្តហៈ ។

អភិធម្មបំដីកេ កបាវត្ថ

(បុណ្យ ជិជ្ជលេខ និង មន្ត្រឹង ដឹក្សានុះ ប្រ រូបញ្ជា ឧបហភ្គំ សច្ចិតដ្ឋបមដ្ដេលតំ ។ អាមស្គា។ មញ្ចុំ មញ្ចេះ ១៦ ខេត្ត ខេត្ត ១៩ ខេត្ត ខេត្ត ១៩ អាជានាហ៍ ជិត្តហំ ហញ្ចុំ បុត្តលោ ឧបហ្គាត់ សច្ចុំ-តែន វត រេ វត្តទ្វេ មញ្ចំ មញ្ញោ ពុក្ខលេត យំ តត្ត វេឧស៍ វត្តព្វេ ទោ ឬក្តលោ ឧបលត្តត៍ មដ្ឋេខ នោ ខវត្តត្វេ អញ្ជាំ រុខ អញ្ជោ ចុក្ខលេត ត្តា នោ ខេ ឧខ រុឌ្ស មឃ រិត មឃើ ប្តេសាត៌ ជា វត ប្រវត្តិ ប្តេសា ឧបសត្តត៍ មាន្ន័យដី ពេង ដើន ដែល និង មាន្ន័យដឹង មេ តដើយខ្មាញ លើ ខេង្គ រុឌមា ខេង ជំនួយ សេ ជំងួល វេពហម័ន្ទ មាជ្ជុំងនុងពេងឡើង ដែឈឹ វេពហម័ន្ទ មាន្ទឹង ក្នុង ខេត្ត ខេត្ បុក្ខលោត៌ មិញ ។ មេ។

អភិធម្មចំដឹក កបាវត្ថ

(១៧) បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ទាំងរុបគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ រូបដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកៗរ ដឹងនូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង អត្ថដ៏ឧត្តម ទាំងរុបគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តម មាល អ្នកដ៏ចរែន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា រូបដទៃ បុគ្គល ដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្យូទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យូណា គប្បីពេលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថ ដឹទត្តម ទាំងវុបគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នក មិនគហ្វីពោលថា រុបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យ រុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គល ដ ៃ ដច្រះ េ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេដឹង បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងវូបគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បទាំងពីរនោះ អ្នកពោល នូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយ អត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងរុបគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ ដឹទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដចេះទេ ក្រោះ ជាពាក្យខុស ។ បេ ។

បុគ្គលកថា

(០៤) ជុក្ខលោ ឧធហេតុត សច្ចិត្តដូចមេដើខ ជ្រេយ ខ ៩ឧហម័ន្ទ មានឹមមើន ឯកេ ឯ ស្សា ខ ឧ្មហ្សុន ។ ខេ។ សុខ្ខាំង ខ ឧ-តលមខ្មី រនេរ រួយហារ និតសម្តម មន្ទឹមនឹ-បរម ដេល្ល ។ អមស្ពា ។ អញ្ចុំ កំពោល អព្រោ ញ បុក្កលោត៌ ។ ន ហេវំ វត្តត្វេ ។ អាជានាហ៍ ធិក្តុហំ សញ្ចំ ដុស្តលោ ឧឧសត្តត៌ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេធ វិញ្ញា-ហាញ ឧឧលម័ឌ មាជ្ជុំឌន្តេជានេះ នេះ នេះ នេះ រុខេស្ រុឌ្គី ស ដុឌ្គលេ ៩ឧលម័ឌ មន្ទឹយដឹ-ကောင္းရွင္ကို မက္ဆိုက္သာလက္ကို မေးကောင္းလက္ခ်ာ ရွာ္ က ငေ မေဒ နီးမိ မယ့္မယ့္ မယ္။ စည္း လာ ကေ မေဒ နီးမို မယ့္မည့္မွာ လူ မေတာ့ បុក្ខលោត នោ វត ហេវត្តព្រ បុក្ខលោ ឧបលត្តត សច្ចិតាដូចទេដ្ឋេន វិញ្ហាណញ្ជូ ឧបលត្តតិ សច្ចិតាដូ-ស្រុក នេះ ខ្លាំ ខ្

(១៤) បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៍ទត្តម ទាំងវេទនាគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្ថដ៍ទត្តមហ្ ។ បេ ។ ពុំឥសញ្ញាគេដឹងបាន ។ បេ។ ពុំឥសង្គារគេដឹងបាន ។ បេ**។** ពំនវិញ្ចាណ គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ អ្នក ចូរដឹងនូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ 🛮 ត្តម ទាំងវិញ្ញាណ គេដឹង បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ ទត្តម មាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា វិញ្ញាណ ដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បូត ន៍ពីវនោះ អ្នកពោលនូវ ពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថ ជុំពិត និង៍អត្ថជំទុតម ទាំងវិញ្ញាណគេជំងឺថ្ងាន ដោយអត្ថជ័ពិត និង៍អត្ ជំទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គលដទៃ ទេ ក្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គលដទៃ មាលអ្នកដ៏ចរើន អ្នកគប្បីពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងវិញ្ញាណគេដឹងបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ ទត្តម ដូចេះដែរ បណ្តាញក្បូណ៌ងពីរនោះ អក ពោល នូវពាក្យណា គប្បីពោល តែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដឹង បាន

អភិធម្មបិដិកេ កបាវិត្ថ

ងពេញ បុក្ខលោតិ មិញ ១០១ សញ្ជិតដូចមេដៀល លោ ខ វត្តទ្វេ មេញ វិញ្ញាណ ពេញ បុក្ខលោធិ មិញ ១០១

(០៤) ជី៥លោ ៩ឧលម័ឌ មាជ្ជឹងគឺឯឧកើច ខេត្តាយសខណ្ឌ ឧធលត្តិត សុខ្មុំកង្គេង ។ ខេ។ មោយ ខេត្ត និតសម័ន្ទ រ នេ រ**សេស លេខ** ខេស័ និត្តសម័ឌ្ឌ ជា ខេ ជា មាន់ឯកឧឌ្ឌ និត្តសម័ឌ្ឌ ជា ខេ ជា កណ្ដាលតានញា ឧបហត្តត៍ ។ បេ។ សោយតានញា ជ លេង ឧស លាឧបយំ ន ជ លេខ័ឌ ឯ លេ ឌ គឺ -លាខេចឃំ និតហាស់ខ្លួន មានិយុឌ្ធនាគេដើន ឯនេ ឯ (၉၀) ឧយំខាង ឧ ៩ឧលម័ម មន្មែងក្ ស្តេះ តា ស្តេ ម្នេះ នេះ នេះ ស្តេច នេ

។ បេ ។ ឃានភាតុ ខ ខុមហេត្តតំ ។ បេ ។

អភិធម្មបំដាក កហិវត្ថ

ដោយអត្តដ៏ពិត មិនិអត្តដ៏ទុត្តម ទាំងវិញ្ញាណ គេដឹងបាន ដោយអត្ត ដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នោះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។ បេ ។

(២០) បក្សាតុគេដ៏ឪបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និឪអត្តជ៏ឧត្តមឬ ។បេ។ ពុំឱ សោតជាតុគេដឹងបាន ។ បេ ។ ពុំង៍ឃានជាតុគេដឹងបាន ។ បេ ។

ជិក្ខាតុ ខ ឧបសត្ថតិ ។ ខេ។ កាយខាតុ ខ ឧប-លេញតិ ។ បេ។ រូបជាតុ ខ ឧបលេញតិ ។ បេ។ សន្ន-៩ភេឌ ខេ ឧសសព្ទិត ។ មេ។ ភេទ្ភភេឌ ខ ឧបសព្ទិតិ រពេរ មោយស់ ឧ វពហស់ខ្លួរ ពេរ ខ្លេកីដិយាស់ ឧ ។បេ។ សេត្សិញាណេណតុ ខ ឧបល្អតិ ។ បេ។ សាខ្យុំយោយខាង ឧឧភសម័យ ឧខេជ្ជ មួយ នេះ ណភាតុ ខ ឧ្ទល់ពួត៌ ។ ខេ។ កោយវិញាណភាតុ ខ ឧបហត្តត៌ ។ បេ ។ ម នោជាតុ ខ ឧបហត្តត៌ ។ ខេ ។ ម នៅញា ភេត្ត ខ ឧឧលត្តទិ ។ ខេ ។ ឌតីយុស ឧ ឋពហ្ស័យ មុខ្មែងជីពគេជើច ឯពេជ (၉၀) ឧយុំថ្ងៃកាឃំ ៩ឧលម័ឌ្ឌ មាន៊ូយនឹង-ឧដ្ឋេខ ។ ខេ ។ សោតិន្ត្រិយញ្ ឧឧលេត្តតិ ។ ខេ ។ ကာစ္ဖြဲ့လြတ္က ရေလက္သန္တာ ရကေရ ဦးႏိုင္ငံလက္ ရ-តែលដ័ឌ្ ឯ គេ ឯ ២៤ ប្រុំ ជាឃំ និតលដ័ឌ ឯកេ ឯ ရင္ခုိင္ငံကယ္ နေလေညန္မွာ ၈ ကေ ရ ရွန္ျပိုင္ခ်က္ၿပီ និតលម៉ន្ទ ឯ នេ ឯ នុខ្សុំខ្មុំល្យាំ និតលម៉ន្ទ ឯ នេ ឯ

ទាំងជិញ្គាតុ គេដឹងហ្ខេ ។បេ។ ទាំងកាយ៣តុ គេដឹងហ្ខេ ។បេ។ ទាំងរូបភាតុ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងសទូ៣តុ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងគន្ធាតុ គេជំង៍ហ្ខ ។ បេ**។** ទាំងសេលាតុ គេដំង៍ហ្ខ ។ បេ**។** តំង ថោដព្ធាតុ គេជំង៍បាន ។ បេ។ តំងបក្កិញ្ញាណធាតុ គេជំង៍បាន ។ បេ។ ទាំង សោតវិញាណធាតុ គេជំងឺជាន ។ បេ។ ទាំងឃាន-វិញ្ញាណធាតុ គេដឹងបាន ។ បេ ។ ទាំងជុំសុវិញ្ញាណធាតុ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងកាយវិញ្ញាណធាតុ គ្នេដង់ដែហ្ន ។ បេ។ ទាំងមែ នោយតុ គេដឹងហ្នេ ។ បេ ។ ទាំងម នោវិញាណជាតុ គេដឹងហ៊ុន ។ បេ។ ព៌ងធម្មធាតុ គេដំង់ហ្ន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តមឬ ។ បេ ។ [២១] ចក្ស្ទិយ គេជំង៍បាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និង៍អត្ថដ៍ខុត្តម ឬ ។ បេ។ ទាំងសោតិទ្រ្ទិយ គេជំងឺបាន ។ បេ។ ទាំងឃានិទ្រ្ទិយ គេដឹងហ្ន ។ បេ ។ ទាំងជុំវិទ្រួយ គេដឹងហ្ន ។ បេ ។ ទាំង កាយន្ទ្រិយគេដង៍ឥហ្ន ។ បេ ។ ទាំងមនិន្ទ្រិយ គេដង៍ឥហ្ន ។ បេ ។ ពុំងជីវិតិន្រ្ទីយ គេដឹងបាន ។ បេ ។ ពុំងឥតិន្រ្ទីយ គេដឹងបាន ។ បេ។

អភិធម្មបំពីពេ កថាវិត្ត

ည်း မျှင်္ခြင်္ကား နောလ မိန္နာ နှင့် အသိ မြန်နှင့် အသိ និត្តសម្ព័ន្ធ នាពេង នៃង្គុំ ខ្ចែលឃុំ និត្តសម័ន្ទ នាពេង មោនម្បីថ្ងៃ៣ឃំ និតហើង ឯ នេង យោងម-ភ្ជាំថ្ងៃ៣ឃំ ៩ឧលម័ន្ទ ៤ ខេង ៩ខេឌ្ឌំថ្មៃ៣ឃំ និត្តសង្គ្ន នាគេង មាខ្ញុំប្រុំកាស់ និត្តសង់ខ្លួន នគេង ည္ၾက္ျပဳတ္ခ်က္ၿပီး နေရလၿပီးမွာ နေရေက အမွုိက္ခ်က္ေလး ဒီ-តលម័យ ឯនេង ភាពប្រឹច្ចិយលំ ៩ឧលម័យ ឯនេង မွာ နှုပ်ခဲ့ကေးကို နေလေးမို့မှာ နေးမျို့ကေးကို နေးမျို့ကောင်းမှုကောင်း តលម័យ រពេរ ឧយាយស្រ្ទិលយាំ ៩ឧលម័យ មន៌-វិ ជ្រ្កិយ៌ អញ្ញោ ឬក្តលោត៌ ។ ជ សៅ វត្តត្វេ ។ អាជានាហ៍ ជំភ្លួល សញ្ជាំ បុក្ខលោ ឧបលត្តទាំ ស្ចិត្តដូចមេដើច អណាសារ្ទ្រិល្ហា ៤០៧៦ខ្ តារិច្ច្រិយ អញ្ជោ បុក្ខលោតិ យំ តត្ត វេឧសិ

អភិធម្មចិដិក កឋាវិត្ថ

ត់នបុរិសន្ទ្រិយ គេដឹងបាន ។ បេ ។ តាំងសុទិន្ទ្រិយ គេដឹងបាន ។បេ។ ទាំង 🚌 ខ្លែយ គេជំង៍ បាន ។ បេ ។ ទាំង សោមនស្សិ ខ្លួយ គេជំង៍ហ្ន ។ បេ ។ ទាំង ទោមនស្សិន្ត្រិយ គេដឹងហ្ន ។ បេ ។ ទាំង ទលេកិន្ទ្រិយ គេដឹងបាន ។ បេ ។ តាំងសនិទ្រិ្ទ្រយ គេដឹងបាន ។ បេ ។ តំនីវិរយ៌ន្ទ្រិយ គេដឹងបាន ។ បេ ។ តាំងសត់ន្ទ្រិយ គេជំង៍បាន ។ បេ ។ ទាំងសមាធិន្រ្ទិយ គេជំង៍បាន ។ បេ ។ ពុំងបញ្ជាខ្លួយ គេដឹងបាន ។ ២ ។ ពុំងអន៣តពាស្យាមតិន្ទ្រួយ ញ ញ ញ គេជំង៍ហ្នេ ។ បេ ។ ទាំងអញ្ជាទ្ទិយ គេជំង៍ហ្នេ ។ បេ។ ទាំងអញ្ជា-តាវិទ្រុយ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ អញាតាវិទ្រួយដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ អក្ចរុជ្ជន៍វ្រក់ហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹង៍បាន ដោយអត្ថជ័ពត និងអត្តដ៏ទត្តម ទាំងអញាតាវិទ្រួយ គេដឹងទាន ដោយអត្តជ័ពិត និង ញ អត្តដ៏ទត្តម ម្នាលអត្តដ៏ចរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា អញាតាវិទ្រុយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បទាំងពីរនោះ

ងយាខារថ្ងៃពលំ ៩ឧលម័ន្ មាន្ទឹយជីឧរគនើច នេះ ខាងខ្លែង ង្សា មន្ត្រិក មួយ មួយ ប្រ နည္ ကေ ေ အေ နန္း၅ မက္က မဏ္က အႏိုင္ငံတဲ့ ងញ្ញោ ពុក្ខលេត នោ វត រេ វត្តគ្រូ ពុក្ខលេ និតហើយ មាន្ន័យនៅពាធានេះ មួយ មានប្រែខិញ និ តលដ់ន មន្ត្រមក្រេត ក្ នង មុខមា វត្តទ្វេ ទោ ឬក្តលោ ឧបលត្តតិ សច្ចិត្តដ្ឋបមដ្ឋេធ អញាតាវិន្ទ្រិយញ្ ឧុខហត្តត់ សុខ្ចិត្តដូចមេដ្ឋេខ នោ ខ វត្តទ្វេ មញ្ញុំ មញ្ញាសាវិច្ច្រិយុំ មញ្ញេ ចុក្ខលេះ គំ ត្ស ឧធេរ

ខ្លួ ង ខ លេដូ ខ្លើខេត្ត ង សញ្ជាបាល ពុទ្ធមេត្តិ សណ្ជិ នេះ នួ ង សងយ ង ដូខ្លួំ ឧសសិទ្ធ មេជិយបា មេឌិស្ទាយ ឧត្តព យើ និតល នៃ មេជា ឧធ្គ ដែល ខេត្ត ង សងយ ង ដូខ្លួំ ឧសសិទ្ធ មេជិយបា (៤ ៤) ជំនួលេ ខិតល និទ្ធ មេជិយជិត មេជី

អ្នក ពេល នូវពាក្យណា គប្បីពេល តែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដឹង បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ទាំងអញាតាវិទ្រ្ទិយ គេដឹងបាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ខុត្តម ដូច្នេះដែរ តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា អញាតា-បុគ្គលដទៃ ដូច្រះទេ ក្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត វិទ្រួយដទៃ ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា អញាតាវិទ្រុិយដទៃ បុគ្គលដទៃទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេដឹងច្បាន អត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ ទត្ថម ទាំងអញាតាវៃ ខ្លុំយ គេជំងំហុន ដោយអត្ ដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បូទាំងពីរនោះ អ្នកពោល នូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដីង៍បាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និងអត្ថដ៍ ឧត្តម ទាំងអញាតាវៃ ខ្លុំយ គេដង់ ហ៊ុន ដោយអត្ ជ័ពត នង៍អត្ដទុត្ម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា អញាតាវិទ្រ័យដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូចេះទេ ក្រោះជាពាក្យទុស

អភិធម្មចំដីពេ កថាវិត្ថ

វត្ត ភកាតា អត្ត បក្តលោ អត្តហិតាយ បដិបញ្ជោ រុបញ្ជា ឧបហត្ថត សច្ចិតាដួបរមដ្ឋេន គេន វត រ វគ្គត្វេ អញ្ជាំ វិទ្ធ អញ្ជោះ ប្រក្សាស្ត្រ យ៉ំ គគ្គ វេខេស វត្តព្វេ ទេ វត្តិ ភកវតា អត្តិ ឬក្រលោ អនិស្មមក ឧត្តព ស៊ែ រំឯសំ ងឯបមន្ទៃ មន្ទឹមនឹង-រមដ្ឋេន នោ ខ វត្តត្វេ អញ្ជាំ ប្តធំ អញ្ជោ បុក្ខលេត ត្តា នោ ខេ ឧប វឌ្ឍតិ ងឃុំ វិត្ត ងយោ ឯង-លោត នោវត រវត្តគ្រាត្រី កក់តា អត្ថិ ឬក្រលោ អត្តហ៊ាតាយ បដ់បញ្ញេ រូបញ្ជា ឧបហត្ត សច្ចិក-ដឹតរត្តើឃុំ ល្ខ នង រុបទក្នុង នេះ ស្នេ កក់តា អត្ត បុក្ខលោ អត្តហ៊ុតាយ បដ៌បញ្ចេះ រួបញ្ច និត្តលួង មាន មន្ត្រ នា នេ នេះ នេះ មន្ត្រ មេ មេ វិត្ត មួយ ដុប្តហេឌ គួយ រាធេរ ជួយល ចិតហេមន្ទ មាន្ទីសនុត្ត ។ មានស រ វត្តិ ភកវតា អត្តិ បុក្ខលោ អត្តហិតាយ ជដ៌ជណ្ឌោ

អភិធម្មបំដាក កបាវត្ថ

ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងរូប គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម ម្នាលអ្នកជំពុំវិន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បាញ់ងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាញក្បាណា គប្បីពោលតែញក្ប នោះថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ 98 ទាំងរូប គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ត**ដ៏ទុត្**ម តែ អ្នកមិនគប្បីពេលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជា ពាក្យ ខុស មួយ ទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គល ដទៃ ដូចេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា ព្រះមាន ព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងរូប គេជំងឺ ហ្វុន ដោយអត្តជំពិត និងអត្ថដ៍ ១ ត្តម ដូ ខេះដែរ បណ្តាញក្ស ទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា ព្រះ មានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំង រួប គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោល ឋា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យរុស ។បេ។ បុគ្គល គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ ១ តម្ម ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន

ឋេខភា ខ ឧ្ធលភាគិ ។ ខេ ។ សញ្ញា ខ ឧ្ធលភាគិ ។ ខេ ។ សុទ្ធាភ ខ ឧឧសភគ្គិ ។ ខេ ។ វិញា ណញ្ ឧពលមាត្ត មជ្ឈមន្ត្រីសង្គ ឯ មានឃ ឯ មេឃុំ វិញ្ញា ស ស ប្រ វត្ត ទេ ខេ ស វ វត្ត ទេ ។ អាជានាហ៍ ខដ្ឋភម្នំ មាញ៉ា វត្តំ ភក់តា អត្តិ បុក្ខលោ អត្តហ៊ុនាយ បដិប្បន្នា វិញ្ជាណញ្ នុម-លត្ត សច្ចិតដ្ឋាមដ្ដេល តេល វត្ត ប្រវត្តិ មញ្ វិញ្ហាណ៍ មញ្ញោ បុក្ខលោធិ៍ យំ តត្ត្រា ខេស់ វត្តត្វេ ទោ វត្តំ ភកវតា អត្ត បុក្ខលោ អត្តហិតាយ ជដ៏ជញ្ជោ រួយ ហេ ឃំ នឧលមន្ទ ភាជ្ជិយនៅជានេះ យេ ឧ វត្តទ្វេ មញ្ចុំ ម<mark>ិញ ស្</mark>គ្គាល់ មិញ នោ វត ប្រវត្តិទ្រា វត្តិ ភកវតា អត្តិ ឬកលោ អត្ត-បមេដ្ឋេសតិ យំ ឥត្ថា ខេស់ វត្តព្វេ ទោ វត្តិ ភក់វតា

ទំនាំវេទនា គេជំងឺថ្ងេន ។ បេ។ ទំងាំសញា គេជំងឺថ្ងេន ។ បេ។ ទាំងសង្គារទាំងឡាយ គេដឹងចាន ២ បេ**។ ទាំងវិ**ញាណ គេដឹងចាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង៍អត្តដ៏ទត្តមហ្គ្រា អើ ។ វិញ្ញាណដទៃ ដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកកូរដឹងខ្លាំអំពើផ្ទុយចុះ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ទាំងវិញ្ចាណ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះ ហតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា វិញ្ញាណដ់ខែ ឋគលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យ ណា គប្បីពេលតែពាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងវិញ្ញាណ រគដ់ង៍ហ្ន អត្ថជ័ពិត និធីអត្ថជ៍ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គល ដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បី វិញ្ហាណដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន តំនវិញ្ហាណ គេដឹងហ្វាន ដោយអត្តដ៏ពិត ញ និងអត្ថដ៏ទតួម ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បូទាំងពីវនោះ អ្នកពោលនូវ ពាក្យណា ឧហ្វីពោលតែពាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា

អភិធម្មចិដិកេ កប៉ាវិត្ថ

អភិធម្មបំផិត កបាវត្ថុ

មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងវិញ្ចាណ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា វិញ្ចាណ ដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។ បេ ។

(២៣) បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម
ឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី
ប្រយោជន៍១ន ទាំងចក្ខាយតនៈ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង
អត្តដ៏ទុត្តមឬ ។ បេ ។ ទាំងសោតាយតនៈ គេដឹងបាន ។ បេ ។ ទាំង
ធម្មាយតនៈ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមឬ ។ បេ ។

(৬៤) ចក្សាតុ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម
ឬ ។បេ។ ទាំងកាយគាតុគេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងប្រភាតុ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងប្រភាតុ គេ ដឹងបាន ។ បេ។ ទាំង មៅដូច្នាតុ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងចក្សុ វិញ្ញាណធាតុ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងម នោវិញ្ញាណធាតុ គេដឹងបាន ៗ បេ។ ទាំងធម្មភាតុ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ឬ ។ បេ។

(၉၄) ေက်ဆိုဖြဲ့ကည္ နေးကျမိမ့္ ကင္မိမာဒီ ညင္ ត្តទេ ភ តេ ឯ មោង្ទ្រំពេល នពលមន្ទ្ មន្ទឹ ស្មី ត្រ គេ គេ ត មួយ ស្ង្រី ក្នុំ ក្នុំ ក្នុំ ក្នុំ ក្នុំ ក្នុំ ក្នុំ ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុ សច្ចិតាដ្ឋមេ ដ្ឋេញតំ ។ អាមត្តា ។ វត្តិ ភកវតា អត្តិ បុក្ខលោ អត្តហិតាយ បដិបញ្ចោ អញ្ជាតាវិច្ច្រុំ-យញ្ ឧ្លហ្សុត សច្ចិត្តដូចមេដេ្ឌភាគិ ។ អាមន្តា ។ អញ្ញុំ អញ្ជាស់ ស្ត្រិញ មួយ ជុខ្គាល់ ។ ឧ ហេវ វត្តព្វេ ។ អាជានាហ៍ ៥៩កម្ម ហញ្ចុំ វត្តិ ភកវតា អន្តិ បុក្កលោ អន្តហ៊ុនាយ បដ្ឋបញ្ញា អញ្ជានាវិច្ចិ-យាញ ឧឧហត្ថន មាន្ទឹយក្តីពាធក្មេន ខេខ ខេ ពេ វត្តត្វេ អញ្ជុំ អញ្ជា ពុក្ខលេខ ឃុំ តត្ត រ ខេស៌ វត្តព្វេ ស វត្ត ភកវតា អត្ថ ឬក លោ អន្តស្វាត្តាយ ឧត្តព្រះ ត្រាំងស្វេច្ចិយណិ ៤៦លេខិត្ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេ នោ ខ វត្តត្វេ អញ្ជាំ អញ្ជាតា-နှုပ်နို့ကွာ မးယော ရင်္ဃးလာမှာ ခင္ဇာ (ဆ (ဆ (ဆ (ဆို)ရှိ

(៤៤) ចក្ខខ្លួយ គេដ៏ឥហ្វូន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្ថម ឬ ។ បេ ។ ទាំងសោតិន្ទ្រិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ ដឹទត្តមហ្ ។ បេ។ ទាំងអញាតាវិទ្រុិយ គេជំងំហុន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គុ ។ ហេ ។ បុគ្គល គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង៍អត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មាន បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងអញាតាវិន្ទ្រិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង៍អត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ អញាតាវិទ្រិយដទៃ ឋគលដទៃឬ ។ អកមនគួវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អកចរជំងំនូវអំពើ ផ្ទុយ : ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ទុន ទាំងអញាតាវិន្ទ្រិយ គេជំងំ បាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ទិត្តម មាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នក ¥ហ្វីពោលថា មញ្ជាតាវិន្រ្តិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដា ពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះ ឋា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ ១៩ ទាំងអញាតាវិទ្រិយ គេជំងំ បាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ទត្ថម ឃ តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា អញាតាវិទ្រុយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូចេះទេ ព្រោះជាពាក្យ ខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា

អភិធម្មចិដិពេ កថាវិត្ថ

មណ្ឌ មណ្ឌ ស្រ្តិក្ខិក្ខ មណ្ឌ ជុខស្រេន ច្ជា ។ នេស្ត សម្លិកសុសសូស្តិ ។ សម្លាំ មណ្ឌ ស្រ្តិក្នុង មណ្ឌ បុន្តិការ ស្រ្តិការ ស្រ្សិក ស្រ្តិការ ស្រ្តិការ ស្រឹង ស្រីការ ស្រ្សិក ស្រ្តិការ ស្រ្តិការ ស្រឹង ស្រីការ ស្រីការ ស្រីការ ស្រឹង ស្រីការ ស្រឹង ស្រីការ ស្រឹង ស្រីការ ស្រីការ ស្រឹង ស្រីការ ស្រឹង ស្រីការ ស្រឹង ស្រីការ ស្រឹង ស្រឹង ស្រីការ ស្រឹង ស្សិក ស្រឹង ស

ដេខា ជំដំហេ ៩ឧហម័ន្ទ មាជ្ជុំឧដឹតរេតដើខ ឧ ៩ឧហម័ន្ទ មាជ្ជុំឧដឹតរេតដើខ មេឈឺ ខ្មែ មេឈឺ លេឃ រ ច លេឃ រុឌី ខេំ រ មេឃាំ ខ្មែ មេឃាំ ខ្មែ មេឃាំ រេចសន្ទ រ មេខឃំ រ ឧសបម័ន្ទ មេជីតរេតដើច មេឈើ មេជីខាន្ទ រ មេខឃំ រ មេឈឺ ខ្មែ មេឈើ ជំដុំ មេខា ឧ ៩ឧហម័ន្ទ មេជីតរេតដើច មេឈឺ ខ្មែ មេខា ឧ ៩ឧហម័ន្ទ មេជីតរេតដើច មេឈឺ ខ្មែ មេខា ឧ ៩ឧហម័ន្ទ មេជីតរេត ដើច មេជីច មេខា ឧ ៩ឧហម័ន្ទ មេជីតរេត ដើច មេជីច មេខា ឧ ឧសម័ន្ទ មេជីតរេត ដើច មេជីច មេខា ឧ ឧសម័ន្ទ មេជីតរេត ដើច មេជីច មេខា ឧ ឧសម័ន្ទ មេជីតរេត ដើច មេខា ឧ ឧសម័ន្ទ មេជីតរេត ដើច មេខា ឧ ឧសម័ន្ទ មេជីតរេត ដើច មេជា ប្រជាជា មេជីច មេខា ឧសម័ន្ទ មេជីចរេត ដើច មេខា ឧសម័ន្ទ មេជីចរេត ដើច មេខា ឧសម័ន្ទ មេជីចរេត ដើច មេខា ឧសម័ន្ទ មេជីចរេត ដើច មេខា ឧសម័ន្ទ មេជីចរាត ដើច មេខា ឧសម័ន្ទ មេជីចរេត ដើច មេខា ឧសម័ន្ទ មេជីចរាត ដើច មេខា ឧសម័ន្ទ មេជីចរាត ដើច មេខា ឧសម័ន្ទ មេជីចរាត ដើច មេខា ឧសម័ន្ទ មេជីចនេះ ជីចនេះ ជីចនេះ

អភិធម្មបំផិត កជាវិត្ត

អញ្ជាតាវិទ្រិយដទៃ បុគ្គលដទៃទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បី
ពោលថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងអញ្ជាតាវិទ្រិយ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង
អត្តដ៏ទុត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យ
ណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មាន
បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងអញ្ជាតាវិទ្រិយ គេដឹងបាន
ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា អញ្ជាតាវិទ្រិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។ បេ ។

ចប់ សុទ្ធិកសំសន្ទនា ។

(৬៦) រូប គេដឹនបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម ទាំង
វេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម តែរូបដទៃ វេទនា
ដទៃឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម ប៉ុន្តិ
ទុត្តម ទាំងរូប គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តមឬ ។ អើ ។
វូបដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នក
ចូរដឹងទូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ រូប គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម តំង
អត្តដ៏ទុត្តម ទាំងវេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម តែ
វូបដទៃ វេទនាដទៃ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម តែ

បុគ្គលកបា

វិតឈំ ៩ឧហមន្ទ មាន្ទឹយនីតរេតនើច លេច រូង រេ មញ្ចុំ មញ្ចេះ បុក្ខលោធិ យំ ឥត្ត ជនសិ रिक्षा វត្តត្វេ ទោ រុខំ ឧទលត្តតិ សច្ចិតាដូចរមដ្ឋេន ឋេឌល ខ ឧសលត្តត់ សច្ចិត្តដូចទេដៀល អញ្ជុំ រុប្ អញា វេឌនា ឬកលោ ឧឧលព្វត្ត សច្ចិត្តដ្ឋមា-ត្តត្តេច រិត្តឈំ នធ្វស្ស័ឌ្ឌ មាន្ទ័ឌ្ឌនីត្នាត្តនើច មេ វឌ្គ មេ វិត្ត មួយ ឯងហេង គួយ យោ ខេ ឧខ វឌ្ឍ មណ្ឌ វិត មួយ ជឧប្រាន្ត ខេរ ១ រុក្ខ មណ្ឌ វិត មួយ វិក្ខាសាខ្លាំ ខេរ រុខ ៤ វឌ្ឌខេ វិត ៩ឧលម័យ មាន្យមកើលគេកើច រុខខា ឧសសមន្ទ មាន្ទ័យពីតរេង មើប មិល្ខ ពុ ម្សា វេឌស បុក្ខលោ ឧបហត្ថនិ សច្ចិត្តដ្ឋបរ-ស្នេខ វេឌស ខ ស្នលភូតិ សច្ចិត្តដ្ឋបទដ្ឋេន

បុគ្គលកប៉ា

ពំនុវុប គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម មាលអ្នកដឹ ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា រូបដទៃ បុគ្គល ដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បូព៌ងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យូណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា រុប គេជំង៍ហ្វុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថ ដ៏ទត្តម ទាំងវេទនាគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តជ៍ទត្តម តែ រូបដទៃ វេទនាដទៃ បុគ្គល គេជំងឺជាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ จลูย คำลังุบ เลนี้ล์ ตุร เฆาเพศลุนัติล ธิลิศลุนัจลูย โลศุลยิธ គប្បីពោលថា រុបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃទេ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា រូប គេដឹងបាន ដោយអត្ត ដ៏ពិត និង៍អត្ថដ៏ទត្តម ទាំងវេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង៍ អត្ថដ៏ទត្តម តែរូបដទៃ វេទនាដទៃ បុគ្គល គេដំង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ទាំងរូប គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្យូតាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យូណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា រូប គេដ៏ជំបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គ นึงลุษ ติมีปรุธา គេដ៏มีបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏จลุษ

អភិធម្មចំដីពេ កប៉ាវិត្ត

។ ដេ ខ វេឌ្ត នេ ដេ ដេ ដេ ដេ ស្គាំ ស្គ្ ម ដោ ជម្លាំ ស្គ្ ម ដែ ស្គាំ ម អ ស្គាំ ម ដែ ស្គាំ ម អ ស្គាំ ម អ

(៩៧) រិត្ ៩ឧលស័ឌ មាជ្ជឹងជីតាត ដើន មាយា ខ ឧ្ទលត្តិ ។ ខេ។ សង្ខារា ខឧុទលត្តិ ។ ខេ។ ္မွာ္ကာလာတ္ ရစ္လက္သန္မွာ လင္ဆို့နားမွဳပ္ခရင္ဆိုင္ မာဏ္ကို ႏွစ္ អញ្ចំ ព្រាសាទ្ធិ ។ អមន្តា ។ បុក្ខលោ ឧប-លត្ត សត្ថិកដ្ឋាមដ្ឋេន រូបញ្ជូ ឧបលត្ត សត្ថិ-ប្តសេសត៍ ។ ន ហេវំ វត្តត្វេ ។ អាជានាហ៍ រិត្តហំ ហញ្ចុំ រូបំ ឧបហត្តត់ សច្ចិតាដូបមេដ្ឋេន រួយឃុយឃំ និតលម៉ន្ត មាន្ទឹមនុត្សនុក្ស មេឃុំ វិត្ អញ ញា ល ពុក្ខលោ ឧឧលត្ត សត្ថិកដ្ឋបរ-ញ តនើខ រិតឃំ វិតហ័យន្ត មាន្ទឹយនីតគេនើច នេច វត រ វត្តត្វេ អញ្ជុំ អញ្ជោ បុក្កលោត យំ តត្ វេឌេស៍ វត្តព្វេ សោ រុខ៌ ឧបលញ្ចត់ សច្ចិត្តដូចរមដ្ឋេន

អភិធម្មបំផិក កដាវិត្ត

តែរូបដទៃ វេទនាដទៃ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំន៍រុប គេជំន៍ ខាន ដោយអគ្គជ័ពិត និន៍អគ្គជ័ ត្រូម តែអ្នកមិនគប្បីពោល ថា រួមដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យទុស ។បេ។ [២៧] ប្រ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម គាំង សញ្ញា គេដឹងហ្នេ ។ បេ។ ទាំងសង្ខារ គេដឹងហ្នេ ។ បេ។ ទាំង វិញ្ញាណ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែរូបដទៃ វិញ្ហាណដទៃឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គេដង៍ជាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង អត្ថដ៏ទត្តម ទាំងរូប គេដំង់បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្វ ៗ អើ ។ រូបដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដឹងនូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ រូប គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងវិញ្ចាណ គេដង់ជំពុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែរូបដទៃ វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថ ជំទត្តម ទាំងរូប គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម មាលអ្នក ដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្រះដែរ បណ្តាញក្បូទាំងពីវនោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យណា គប្បីពោល

តែពាក្យនោះថា រូប គេជំង៍បាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំនុត្តម

បុគ្គលកដា

រុខំ អញ្ចុំ វិញ្ចាំ បុក្ខលោ ឧបសភ្មុំ សច្ចុំ-យេ ឧ រុឌ្គ មេ រិត មយោ ជមហេង គូមិ នោ ខេ បន វត្តត្វេ អញ រ៉ុខ អញ្ញោ បុក្ខលោត **នោ** រុស 11 រុស្ស វិត ៩ឧលស័យ មក្ខ័យក៏ឯរគុរកីច រួយ ហេឃ ៤ឧលមន្ទ ទាន់្ទមុខពេធប្រែ មេឃុំ វិត្ អញ រិញ្ហាណំ ឬក្តលោ ឧ្ធលព្វត្តិ សច្ចិត្តដ្ឋម-រត ដើច រិត្តឃំ នុតហម័ន្ទ មាជ្ជឹងនើពរត ដើយខ្ញុំ កា តត្ត ជនសំ វត្តត្វេ ទោ រុខ ឧបហត្តត សច្ចិតដ្ន-ត្តេះ ត្តេះ ត្រាហា ហា ខាលា ទុំ មន្ត្ទិក ដូច្នេះ ដើច មញ្ជុំ មញ្ជុំ មញ្ជុំ ម្សាល់ បុក្ខលោ ឧបលត្ថិ សច្ចិក-ខ វត្តគ្លេ អញ្ជុំ អញ្ជោ បុក្ខលោត មិញ ។ ខេ។

ទាំងវិញ្ញាណ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែរូបដទៃ វិញ្ហាណដ្ឋ បុគ្គល គេដ៍ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងរុប ញ គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និន៍អត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា រូប គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងវិញ្ចាណ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែរូបដទៃ វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គល គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ពាត្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាត្យណា គប្បីពោលតែពាត្យនោះថា រូប គេដង៍ហុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងវិញ្ចាណ គេ ដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែរូបដទៃ វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គល គេជំង៍ហុន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ទត្តម ទាំងវូប គេជំង៍ហុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យទុស ។ មេ។

អភិធម្មចំដីកេ កបាវិត្ត

រិតឈំ នពលម័ន្ទ មាន៊ីនៈឌនីតរគនើច នគេ រ សម័ន្ទ នគេ រួយ្យាហាឃំ នពលម័ន្ទ នគេ រ មួយ ឧ នពលម័ន្ទ នគេ មាន៊ីមេ និតមេនី (P q) រេចស នពលម័ន្ទ មាន៊ីមេនីតគេ នើច

ឧ ៩ឧសម័ន្ទ មាជ្ជឹយដឹកគេដើខ ឯកេឯ សម័ន្ទ ឯកេឯ ដៃឈឺ ៩ឧសម័ន្ទ ឯកេឯ ច្រោ មាខ្លុំឯ ឧ ៩ឧសម័ន្ទ ឯកេឯ ច្រោយឃឈំ ៩ឧ-(គ្រុ) មាឈា ៩ឧសម័ន្ទ មាជ្ជិយជីកគេដើច

ខ ៩ឧសម័ន្ទ មាជ៊ីអ្នកដែរគកើប ឯ គេ ឯ ឯ គេ ឯ ក្រុម ខ ៩ឧសម័ន្ទ ឯ គេ ឯ មាយ មួយ ហេយាំ ៩ឧសម័ន្ទ ឯ គែ ឯ នៃយាំ ៩ឧសម័ន្ទ [ឃo] មាខ្លាំង ៩ឧសម័ន្ទ មាជ៊ីអ្នកគេកើប

ភាស៊ីស្រស្ន រ មានយ៉ រ ជ់ដែលេ វាពេលម៉ឺស វាពេល មួយ ខ វាពេលម៉ូស រាពេល មាលើ វាពេល កាយ ខ វាពេលម៉ូស រាពេល កាស៊ីស្រ ខ ពេល វាយា ស្គាល់ វាពេល ខ វាពេលម៉ូស្ ពេល វាយាល់ វាពេលម៉ូស កាត្តិយក្កាត់ ពេល វាយាល់ វាពេលម៉ូស កាត្តិយក្កាត់ ពេល វាយាល់ វាពេលម៉ូស កាត់ប្រាស់

អភិធម្មបំផក កថាវិត្ត

(២៨) វេទនា គេដ៏ឪបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និឪអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងសញា គេដឹឪបាន ។ បេ ។ ទាំងសង្ខារ គេដឹឪបាន ។ បេ ។ ទាំង វិញ្ហាណ គេដឹងបាន ។ បេ ។ ទាំងរូប គេដឹឪបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត ញ

[៤៩] សញ្ញា គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម ពំងសង្ខារ គេដឹងបាន ។ បេ។ ពំងវិញ្ញាណ គេដឹងបាន ។ បេ។ ពំងរូប គេដឹងបាន ។ បេ។ ពំងវេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តមហ្គ ។ បេ។

(៣០) សង្ខារ គេជឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ទាំងវិញាណ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងរូប គេជឹងបាន ។ បេ។ ទាំង វេទនា គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងសញ្ញា គេជឹងបាន ដោយអត្តជ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ បេ ។

(៣๑) វិញ្ញាណ គេជំងឺជាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ទាំងរូប គេដឹងជាន ។ បេ។ ទាំងវេទនា គេដឹងជាន ។ បេ។ ទាំង សញ្ញា គេដឹងជាន ។ បេ។ ទាំងសង្គារ គេដឹងជាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង អត្តដ៏ទុត្តម តែវិញ្ញាណដទៃ សង្គារដទៃឬ ។ គើ ។ បុគ្គលគេដឹងជាន

សច្ចិតាដូចមេដ្ឋេរិញ្ញាណញ្ ឧបលត្តិ សច្ចិតាដួច-រមដ្ឋេញតិ។ អាមន្តា។ អញ្ជុំព្រាណ អព្រោ ឬក្តលោ-តិ ។ ៤ ហេវំវត្តត្វេ ។ អេជាជាហិ ខិក្តេហំ ហេញា ရောက္လည္ခ်န္ က်င္ခ်န္ကာရီစားမႈရီ ေဆးကို ေနာက္ကို ကာလကို မေကာက္တို႔တြင္းကို ကာလကို မေကာက္ကို မေတာ့မွာ မေတာ့ សន្នារា ឬក្តលោ ឧុខហត្តតិ សច្ចិតាដ្ឋបមេដ្ឋេន វិញ្ហាណញ្ ឧ្ធលត្តិ សច្ចិកដ្ឋេរមដ្ឋេជ នេះជ វត្ រ វគ្គុទ្វេ អញ្ជាំ វិញ្ចាណ៍ អញ្ជោ បុក្ខលេខ យំ នៃ រុ ខេត្ត នៃ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត តេដ្ឋបទេដ្ឋេន សង្ខារា ខ ឧបហត្តន្តិ សច្ចិតដ្ឋបទេ-င္ဆိုင္ မက္ကို ကိုကာလို မႏၵေ လန္ဆိုက္ ပုဂ္လလ និត្តបាន មន្ត្រីអតី្តនេត្ត រួយ ហេយា និត្តបាន មួ អញ្ជោ ឬក្តលោត៌ មិច្ឆា នោ ខេ បន វត្តត្វេ អញ្ န်တ္တာလို မက္သော ဗုဂ္ဂလာန်ာ ကော နေ က နေးရွှ ្សា ហ និតសម័ឌ មាជីឌនើតគេ ទើប មាស៊ី*ប* ខ ឧបលត្ត សច្ចិតដ្ឋមេដ្ឋេ អញ្ជុំ វិញ្ចាសាំ

ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ទាំងវិញ្ញាណ រះជំងំផុន ដោយ អត្ថជ័ពិត និធ៍អត្ថជ៍ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ វិញាណដទៃ បុគល ដ ទៃឬ ។ អ្នកមិន ៖ ព្រាលយ៉ាន៍ នេះទេ ។ អ្នកកូរដ៏ង៍នូវកំហុសកុះ ប្រសិនបើ វិញ្ញាណ គេដឹ**ន៍**បាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និង៍អគ្គដ៏១គូម ទាំងសង្គារ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែវិញ្ញាណ ដទៃ សង្គារដទៃ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម **ទាំ** វវិញ្ចាណ គេដឹង ហ៊ុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ ទត្តម ម្នាលអ្នកដឹ ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកសព្វីពោលថា វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គល ដ ៃ ដូច្នេះដែរ មណ្តាញក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យណា គហ្វីពោលតែពាក្យនោះថា វិញ្ញាណគេដ៍ឪបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និង អត្ថដ៏ទុត្តម ទាំងសង្ខារ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម តែវិញ្ហាណដទៃ សង្ខារដទៃ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងវិញ្ញាណ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ ដឹទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គលដទៃដូច្នេះ ទេ ក្រោះជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិនលើ អ្នកមិនគិហ្វីពោល ឋា វិញ្ចាណដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូចេះទេ មាលអត្ថដ៏ចំរើន អ្នកមិន គហ្វីពោលថា វិញ្ញាណ គេដ៏ន៍ពុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និន៍អត្ថដ៏ទត្តម ទាំងសង្ខារ គេដឹងមាន ដោយអត្តង៍ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែវិញ្ញាណដទៃ

អភិធម្មបំដីកេ កបាវត្ថ

ត្តេក្រសេទ គ្និតិ រ តេ រ
ត្រាសា មន្តិម ត្តិម ត្រិម ត្តិម ត្រិម ត្តិម ត្

នេះ ស្រាស់ ខេស្សាល់សន្ទ និងសេសិទ្ធ មានិយ្យ កើន មោមនេះ មាន និងសេសិទ្ធ មានេ នេះ និងលេះ សេសា និងសេសិទ្ធ មានេះ និងសេសិទ្ធ មានេះ និងលេះ សេសា និងសេសិទ្ធ មានិយុធ មានេះ និងសេសិទ្ធ មានេះ និងសេសិទ្ធ

អភិធម្មបំដក កជាវត្ថ

(៣២) ចក្លាយឥនៈ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដឹ ទត្តម ទាំងសោតាយឥនៈ គេដឹងបាន ១ បេ ១ ទាំងធម្មាយឥនៈ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ១ បេ ១

(៣៣) សោតាយតនៈ គេដឹងបាន ។ បេ ។ ជម្មាយតនៈ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ពាំងបក្ខាយតនៈ គេដឹង បាន ។ បេ ។ ពាំងមនាយតនៈ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង អត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ បេ ។ លេស័ឌ្ មាជ្ជីយនាដើច រាពេរ មោសយន់ ឧ ៩ឧលម័ឌ្ រាពេរ ឧគិយន់ ឧ ៩ឧ-មេរា ឧយុយន់ ៩ឧលម័ឌ្ មាជ្ជីយន់ ឧ ៩ឧ-

(៣៥) សោតជាតុ ឧបបញ្ចតិ ។ បេ។ ជម្មាតុ ឧបបញ្ចតិ សច្ចិត្តដូចមេដៀល ចក្ខាតាតុ ច ឧបបញ្ច តិ ។ បេ។ មនោះវិញា ណេជាតុ ច ឧបបញ្ចិ ស្ថិ-

្សៃ ខេត្ត នៃ ខេត្ត នៃ ខេត្ត នេះ ខេត្ត នេះ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ

តា នេះ និង នួ ។ អាន និ ។ អញ្ញំ អញ្ញា អញ្ញា អញ្ជា និកានេះ និង នួ ។ អាន និ ។ អញ្ញា និកាស អញ្ជា មញ្ជា អញ្ជា អញ្ជា អញ្ជា អញ្ជា មញ្ជា អញ្ជា មញ្ជា អញ្ជា មញ្ជា អញ្ជា មញ្ជា មញ្ជា អញ្ជា អញ្ជា អញ្ជា មញ្ជា អញ្ជា អញ្ជា អញ្ជា អញ្ជា អញ្ជា អញ្ជា អញ្ជា អញ្ជា អញ្ជា មញ្ជា អញ្ជា អាម អាម្នា អាម្មា អាម្មា អាម្មា អាម្មា អាម្មា អាម្មា អាម្មា អាម្មា អ

(៣៤) បក្ខពតុ គេជំនិញ្ទ ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ពំងសោត៣តុ គេដំងីបាន ។ បេ ។ ពំងិធម្ម៣តុ គេដំងីបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ បេ ។

(៣៥) សោត៣តុ គេដ៏ឪបាន ។ បេ ។ ធម្ម៣តុ គេដ៏ឪបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ទាំឪចក្ខាតុ គេដំឪបាន ។ បេ ។ ទាំឪ មទៅពិញាណ៣គុ គេដឹឪបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និធីអត្តជ៏ទត្តមហ្គ ។បេ។

(៣៦) ចក្សន្ទិយ គេជំងឺជាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្តជ៏ទត្តម ទាំងសោតិទ្រ្ទិយ គេជំងឺជាន ។ បេ។ ទាំងអញាតាវិទ្រ្ទិយ គេជំងឺជាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ បេ។

(៣៧) សោតិទ្រ្ទិយ គេជំន៍បាន ។ បេ ។ អញ្ញាតាវិទ្រិយ គេជំន៍
បាន ។ បេ ។ ទាំន៍អញ្ជាំទ្រិយ គេជំន៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និន៍
អត្ថដ៏ទុក្ខម តែអញ្ជាតាវិទ្រិយដទៃ អញ្ជាំទ្រិយដទៃ ។ អើ ។ បុគ្គល
គេជំន៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និន៍អត្ថដ៏ទុត្តម ទាំន៍អញ្ជាតាវិទ្រិយដទៃ
បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និន៍អត្ថដ៏ទុត្តម ទាំន៍អញ្ជាតាវិទ្រិយដទៃ
បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និន៍អត្ថដ៏ទុត្តម ទាំន៍អញ្ជាតាវិទ្រិយដទៃ
បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និន៍អត្ថដ៏ទុត្តមហ្គ ។ អើ ។ អញ្ជាតាវិទ្រិយដទៃ
បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និន៍អត្ថដ៏ទុក្ខមហ្គ ។ អើ ។ អញ្ជាតាវិទ្រិយដទៃ
បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និន៍អត្ថដ៏ទុក្ខមហ្គ ។ អើ ។ អញ្ជាតាវិទ្រិយដទៃ
បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និន៍អត្ថដ៏ទុក្ខមហ្គ ។ អើ ។ អញ្ជាតាវិទ្រិយដទៃ
បាន មាន សាស្រ្ត មាន សាស្រិស អាស្រ្ត មាន សាស្រ្ត មាន សាស្រិស មាន សាស្រ្ត មាន សាស្រិស មាន សាស្រ្ត មាន សាស្រ្ត មាន សាស្រ្ត មាន សាស្រ្ត មាន សាស្រ្ត មា

អភិធម្មបំផិត កថាវិត្ថ

ម ញោ មក្តលេត ។ ឧ ហេវ ក្តេញ ។ អាជានាហ៍ ធិត្តហំ ហញ្ជាំ អញ្ជាតាវិទ្រ្ជិយំ ឧបហត្ថតិ សច្ចិតដ្ឋ-ដ្ឋេន អញ្ចំ អញ្ចាតាវិទ្រ្ទិយ អញ្ចំ អញ្ចុំទ្រួយ បុក្កលោ នុមហត្តតិ សច្ចិតន្នួយមន្ទេន អញ្ជាតាវិច្ចិយញ្ និត្ត មន្ត្រី មន្ត្រី មន្ត្រី ខេត្ត នេះ នេះ នេះ នេះ អញ្ញុំ អញ្ជាត្សា ខ្លុំ អញ្ជា ខុក្ខលេត យំ តុគ្គ វេឌេស វត្តត្វេ ទោ អញាតាវិច្ច្រិយ៍ ឧបលត្តត៌ សច្ចិ-មនុខាធនេះ មណ្ឌំ បាយ វេទ្ធ មន្ទឹម មិ ស្នេខ មេឃ មួយ មួល មួល មួល មួល មួល មួល ប្រឹក្សា ម្នុកលោ ឧ្ធលព្វតិ សច្ចិត្តដ្ឋបទដ្ឋេន អញ្ជាតា-រ្ទំទំណាំ នធលម័យ មាន្ទ័យនឹតនៅពនាធ យេ ឧ វត្តត្វេ អញ្ជំ អញ្ជាតាវិច្ច្រិយ៍ អញ្ជោ បុក្ខលោត មិទ្ធា ကေး ငေး ဗေဒ ႏွားေရွာ မာဏ္က မာဏာ အား ပြဲခဲ့တို မေးကာ ជុក្ខលេត នោ វត្ត រេ វត្តត្វេ អញ្ជាតាវិជ្ជ័យ ឧប-លត្ត សច្ចុំកដ្ឋបមដ្ដេច អញ្ជុំច្នៃយញ្ ឧុមហត្តត់

អភិធម្មចិដិក កបាវិត្ត

ឋគលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដឹងខ្លុំកំហុស ចុះ ប្រសិនបើ អញ្ជាតាវិទ្រុយ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ត ដឹទត្តម ទាំងអញ្ជាំខ្លិយ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអញាតាវិទ្រ្ទិយដទៃ អញទ្រួយដទៃ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ត ដ៍ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងអញាគាវិទ្រុយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម មាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា អញាតាវិទ្រិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បុទាំងពីវនោះ អ្នកពេលខ្លូវពាក្យណា គប្បីពេលតែពាក្យនោះថា អញ្ញាតាវិទ្រ្ទិយ គេជំង៍បាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ទត្តម ទាំងអញ្ជាំន្ទិយ គេជំងំ បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម អញាតាវិទ្រុយដទៃ អញ្ជាទ្រុយ ញ ដ ៃ បុគ្គល គេដ៏ ជ៍បាន ដោយអត្ថជីពិត និងអត្ថជ៍ ឧត្តម ទាំងអញ្ញា-តាវិទ្រិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថជ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បី ពោលថា អញ្ជាតាវិន្ទ្រិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា អញ្ជាត់វិទ្រ្ទិយដទៃ បុគ្គល ដទៃ ដូច្នេះទេ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា អញ្ញាតាវិន្ទ្រិយ គេជំង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងអញិទ្រិយ គេដឹងបាន

សច្ចិត្តដូចរេ១ដ្ឋេន អញ្ជូ អញ្ជាតាវិទ្រ្ទិល អញ្ជុំ អញ្ជុំ អញ្ជុំ លំ បុក្ខលោ ឧបលត្ថត សច្ចិត្តដ្ឋបទដ្ឋេច អញ្ជាតា-វិន្ទ្រិយញ្ ឧបលត្តត់ សច្ចិតដ្ឋបទដ្ឋេសាត៌ យំ តត្ វ ខេស វត្តត្វ ទោ មញ្ជាតាវិច្ឆ្ជិយ ឧបលក្កតិ សច្ចិ-មនុស្សនេះ មនុស្សថ្មីការ និស្សមន្ទ មន្ទឹមនឹស-ရေးရ အယ္က မည္တေနာက္တိုင္တဲ့ကို အယ္ကိုင္တဲ့ကို ရဲပ္လုံးက លត្ត សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេខ ដោ ខ ក្តេញ អញ្ជុំ អញ្ជារព្រំយ អញ្ជោ បុក្ខលេត មិញ ។ បេ ។ (៣៨) រិត្ត ៩ឧលម័ឌ្ឌ មាត្នឹយកឹតរេងកើច រេចស ខ ឧឧលត្តិ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេ អញ្ជុំ អញ្ជា វេឧលាតិ ។ អាមត្តា ។ វ៉ុត្ត ភកវតា អភិ បុក្ខលោ អត្តហិតាយ ជន្ជុំជ្រោ រុំជញ្ជា ឧជលព័ឌ្ឌ មន្លឹ-ស្តី ព ខេត្ត ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មែ ម្សាល់ ។ ខ សេរ ខ្លែ ។ អាជាជាហ៍ បដ្ឋអង្គំ ស្សាំ រិត្ត ៩ឧលម័ឌ មន្ទឹមក្តីស្នេកឡើន ផ្ទេស ខ និតហម័ឌ មាន្ទឹយដីតាមដើន មាញ វិត្ត មាយ រេខស

ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអញ្ជាតាវិទ្រិ្តយដទៃ អញ្ជិទ្រិ្នយដទៃ
បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ទាំងអញ្ជាតាវិទ្រិ្នយ
គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាពាក្យ
ទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្យំពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា អញ្ជាតាវិទ្រិ្នយ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ទាំងអញ្ជាទ្រិ្នយ
គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអញ្ជាតាវិទ្រិ្នយដទៃ
អញ្ជិទ្រិយដទៃ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម
ទាំងអញ្ជាតាវិទ្រិ្នយ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម
ទាំងអញ្ជាតាវិទ្រិ្នយ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម
តែអត្តបាលថា អញ្ជាតាវិទ្រិ្នយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ
ព្រោះជាពាក្យខុស ២ ប្រ

(៣៨) រូប គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងវេទនា
គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែរូបដទៃ វេទនាដទៃឬ ។
អើ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន
ទាំងរូប គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមឬ ។ អើ ។ រូបដទៃ
បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកបូរជំង់នូវអំពើ
ផ្ទុយចុះ ប្រសិនបើ រូប គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំង
វេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្ថជ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែរូបដទៃ វេទនាដទៃ

អភិធម្មចំដីកេ កថាវិត្ថ

វត្តិ ភកវតា អត្តិ ឬក្រលោ អត្តសាតាយ ជដ៏មណ្តោ រិតឈំ នឧលម័ន្ទ ហ្វ័យដឹតគេជើច នេច នេះ ប្រ វត្តគ្រូ អញ្ជុំ អញ្ជោ បុក្ខលោធិ យំ តត្តវ ជេសិ វត្ត ទោ ទេ វិត្ត ៩ឧលស័ឌ មាន្ទឹយជីតគេជើច ជ្រេស ឧ ៩ឧលម័ន្ទ **មន្ទឹ**មនឹតនៅព នើ ម ម ស នៃ ម ស និ វេឌនា វត្តិ ភកវតា អត្តិ បុក្ខលោ អត្តមាំតាយ តឌ្ត ដោ ដែណ នគហ មន្ទ ម ជីខម ឌី គ.គ.គើ ច **យេ** ខ វត្តត្វេ អញ្ជុំ អញ្ជោ បុក្ខលោត មិទ្ធា នោ រុខ រ រុឌ្សនិវិត ៩ឧលម័ឌ មានិយុឌិតនៅពង្រ មុខប ខ ឧសលម័យ មន្ទ័យនីតរគន្តេច មណ្ឌ ខ្លែ មឈា ស្នេ វេឧស វត្តិ ភក់វតា អត្តិ បុក្ខលោ អត្តសាតាយ តន្តព្រះ ដែល ៩ឧលបន្ទ មន្ត្ទីមនីតគេនើយន្

អភិធម្មបំណី កប៉ាវិត្ត

ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ពុំឥរូប គេដំង៍បាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៍ទត្តម មាលអត្ថដ៏បំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លូវថាក្យូណា គប្បីពោលតែពាក្យ នោះថា រុប គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម ទាំងវេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទតួម តែរូបដទៃ វេទនាងខែ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ 🤋 ន **ទាំ**ងរូប គេដង់ជ្រាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បី ពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស មួយ ទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះ ទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា រូប គេដឹងបាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ទត្តម ទាំងវេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និង អត្ថដ៏ទត្តម តែរូបដទៃ វេទនាដទៃ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មាន បុគលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ ខ្លួន ទាំងរូប គេដឹងបាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍មត្តម ដូច្រេះដែរ បណ្តាញក្យូទាំងពីរនោះ អ្នក រពាលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា រូប គេដឹងបាន សុទ្ធិតន្តិតនេត្ត ។ តេ ។

សុទ្ធិតន្តិតនេត្ត ពេល ខ វេទ្ធិតេ មេញ វិទ្ធ មេញ
សុទ្ធិតន្តិតនេត្ត មេញ ។ ខេស ខ វេទ្ធិតេ មេញ វិទ្ធ មេញ
សុទ្ធិតន្តិចនេត្ត ខេត្ត ពេល ខ វេទ្ធិតេ មេញ វិទ្ធ មេញ
សុទ្ធិតន្តិចនេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មេញ
សុទ្ធិតន្តិចនេត្ត មេញ ។ ខេស ខ វេទ្ធិតេ មេញ
សុទ្ធិតន្តិចនេត្ត មេញ ។ ខេស ខ វេទ្ធិតេ មេញ
សុទ្ធិតន្តិចនេត្ត មេញ ។ ខេស ខ វេទ្ធិតេ មេញ វិទ្ធិតន្តិចនេត្ត មេញ
សុទ្ធិតន្តិចនេត្ត មេញ ១០១ ខេត្ត ខេត្ត មេញ ១០១ ខេត្ត ខេត្ត មេញ ១០១ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មេញ ១០១ ខេត្ត ខេត្

លេខ័យ្យ មាន្ទិយៈក្តីពងេ ក្តើយ ម្តី មានិយា ម

ត ៩៦៧ម័ន្ទ មាន្ទឹមកើតគេកើច ឯ គេ ឯ មាន្ទ័ង ឧ ៩៦៧ម័ន្ទ ឯ គេ ឯ រួយមាយមាំ ៩ឧ-ក្រប) មាឈា ៩៦៧ម័ន្ទ មានិម្មកីតគេក្រើទ ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ទាំងវេទនា គេដឹងហ្ន ដោយអត្ត ដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម តែរូបដទៃ វេទនាដទៃ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ទ្វន ទាំងរូប គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យទុស ៗបេៗ

(៣៧) រូប គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ពំងសញា គេដឹងបាន ។ បេ។ ពំងសង្ខារ គេដឹងបាន ។ បេ។ ពំងវិញាណ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមប្ ។ បេ។

(៤០) វេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម ទាំងសញា គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងសង្គារ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងវិញ្ញាណ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងរូប គេដឹងបាន ដោយអត្ត ដំពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តមហ្គ ។ បេ។

(៤១) សញ្ញា គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ទាំង
សង្ខារ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងវិញ្ញាណ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំង
រូប គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងវេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត
និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ បេ។

អភិធម្មចំដីកេ កប៉ាវិត្ត

វេលលដ់ស្ន មាជ្ជីយដឹលគេ ដើប ឯ លេ ឯ ឯ លេ ា រុសស ឧ វេលលើស ឯ លេ ឯ មេឈា ឧ រុយ្យាហាលាំ វេលលើស្ន ឯ លេ ឯ វេលលើស្ន ក្រុក) មាឆ្លាំរប វេលលើថ្ងំ មាជ្ជីយដឹលគេ ដើប

ត ឧតសង់ខ្ញុំ មាត្ទឹមកើតគេកើខ ឯ តែឯ ឯ តេ ឯ មាយ៉ា ឧ ឧតសម័ន្ទ ឯ តេ ឯ មាខ្ញុំរប នៃយាំ ឧតសម័ន្ទ ឯ តេ ឯ គ្រេស ឧ ឧតសម័ន្ទ ក្រុយ) រួយ៉ាហ្យូ ឧតសម័ន្ទ មាត្ទិមកើតគេកើប

យដុខាតដើខ ឯតែង ឧសលម័យ ឯតសាលឧប្សាំ ឧសលម័យ មន្ទិ-លឧប្ ឧសលម័យ មន្ទិយជីធានជើខ ឧយ៉ាលឧបឃាំ (ឧភ) មោយឧប្ ឧសលម័យ ឯតេរ ឧសិ-

អភិធម្មបំដាក កបាវត្ថុ

(៤៤) សង្គារ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ទាំងវិញ្ចាណ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងរូប គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំង វេទនា គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងសញ្ញា គេដឹងបាន ដោយអត្តដឹ ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមឬ ។ បេ។

(៤៣) វិញ្ញាណ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ពំងរូប គេដឹងបាន ។ បេ ។ ទាំងវេទនា គេដឹងបាន ។ បេ ។ ទាំង សញ្ញា គេដឹងបាន ។ បេ ។ ទាំងសង្គារ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ បេ ។

(៤៤) ចក្តាយតនៈ គេជំង៍បាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ទាំងសោតាយតនៈ គេជំង៍បាន ។ បេ ។ ទាំងធម្មាយតនៈ គេជំង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៍ទត្តមហ្គ ។ បេ ។

(៤៤) សោតាយតន: គេដឹងបាន ។ បេ ។ ធម្មាយតន: គេដឹង បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងបក្ខាយតន: គេដឹងបាន ។បេ។ ទាំងមនាយតន: គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្វ ។បេ។ (៤៦) ខេត្តជាតុ ឧបលព្វតិ ។ បេ ។ ឧម្មជាតុ ខ សោតជាតុ ខ ឧបលព្វតិ ។ បេ ។ ឧម្មជាតុ ខ

ខ ឧតលម័ន្ទ មាន្ទឹយនីតាតនើខ រ តេ រ នើខ រ តេ រ ឧតិយម័ន្ទ រ តេ រ ត ឃៀយ ហាយា ខំ ស្រែ ្រម្យា ហោខយខ់ ឧតលម័ន្ទ មានិយ្យ ហាយា ខេខ ស្រែ ្រម្យា ហោខយខ់ ឧតលម័ន្ទ មានិយ្យ ហាយា ខេខ ស្រែ ្រម្យា ហោខយខ់ ឧតលម័ន្ទ មានិយម្ពីតាម-

្ទ្រៃ នេះ ស្រាន្ទ្រិស្ស និងសេត្តិ មន្ត្រិស្តិស និងសេត្តិ មន្តិសេត្តិសេ

- (៤៦) ចក្ខុណតុ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ពាំងសោត៣តុ គេដឹងបាន ។ បេ ។ ពាំងធម្មណតុ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តមហ្គ ។ បេ ។
- (៤៧) សោត៣តុ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមហ្ ៗ បេៗ ធម្មណតុ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ទាំង បក្សាតុ គេដឹងបាន ៗ បេៗ ទាំងម នៅវិញ្ញា ណេ ៣តុ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តមហ្គ្ ៗ បេ ៗ
- (៤៨) ចក្ខខ្ចិយ គេដ៏ឥត្តន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ទាំងសោតិខ្ទិយ គេដឹងបាន ។ បេ ។ ទាំងអញ្ជាតាវិទ្រិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ បេ ។
- [៤៧] សេតិទ្រ្ទិយ គេជីន៍បាន ។ បេ ។ អញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយ គេជីន៍បាន ដែលមត្តជីពិត និន៍អត្តជីទត្តម ទាំន៍បក្ខុទ្រ្ទិយ គេជីន៍បាន ។ បេ ។ ទាំន៍អញ្ជាទ្រ្ទិយ គេជីន៍បាន ដោយអត្តជីពិត និន៍អត្តជីទត្តម អញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយដទៃ អញ្ជាទ្រ្ទិយដទៃប្ត ដោយអត្តជីពិត និន៍អត្តជីទត្តម អញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយដទៃ អញ្ជាទ្រ្ទិយដទៃប្ត ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំន៍អញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយដទៃ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំន៍អញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយដទៃ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំន៍អញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយដទៃ ដឹងបាន ដោយអត្តជីពិត និងអត្តជីទត្តមប្ ។ អើ ។ អញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយដទៃ

អភិធម្មបំជីពេ កបាវិត្ត

អ ញោ ប្ត លោធិ ។ ជ ហៅ វគ្គ ព្យ ។ អ ជា ជា ហ បដ់តម្មំ សញ្ចុំ អញ្ចាតាវិន្ត្រិយំ ឧបលត្តត់ សច្ចិតដ្ឋ-ត្រ ដើន អយុទ្រិលសំ វេត្តសម្តុខ មន្តិយតិ ដ្ឋេន អញ្ញុំ អញ្ញាតារិច្ច្រិល្ច អញ្ញុំ អញ្ជុំ ស្ព្រឹ កក់នា អត្ថិ ឬកលោ អត្តហិតាយ បដិបនោ អញា-ខារ្ទ្រិយណិ ៩ឧលម័យ មុខិយុឌីឧរឧដ្ឋេ ខេម នេ រេ វត្តត្វេ មញ្ជុំ មញ្ញា ខ្មត្តសេត៌ တိ အန္ ဂါနည် ကို ၂၅ ကော မဏ္ဏ ကေါ် ကို ထိ ၃೮-លម័ន្ទ មាន្ទីយន្តិយន្តិយាងនើន អាយុន្ទ្រិយលំ វេលប័ន្ទ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេន អញ្ជុំ អញ្ជុំ អញ្ជុំ អញ្ជុំ អញ្ជុំ អញ្ជុំ អញ្ជុំ អញ្ជុំ ្ត្រ័យ វគ្គ ភកវតា អគ្គ បុក្ខលោ អគ្គមាំតាយ បដ៌-ត្រោ ងឃានរៀច្ច័យណំ ៩ឧសម័ន្ទ មជ្ជីឧនេ-ដ្ឋែន **នោ** ៩ វត្តត្វេ អញ្ជាំ អញ្ជាតិវិទ្រ្តិយ៍ អញ្ជោ បុក្ខលោត មិញ នោ ខេ បន ក្តេញ មញ្ចំ មញ្ញាតា-រ្យៃថ្មីភ្លេក មួយ ដែល ទេ ដេ ខេត្ត មួយ -តារ៉ាស្គ្រិល ឧឧសត្ថត សត្ថិតាដូ១មេដេ្ធ មញ្ជាំថ្ងៃបញ្

អភិធម្មបំផិត កបាវិត្ត

ឋគលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកព្ទដ៏ងីនូវអំពើ ផ្ទុយចុះ ប្រសិនបើ អញាតាវិទ្រិ្ទ្ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត អត្តដឹមត្តម ទាំងអញទ្រួយ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ ទត្តម តែអញាតាវិទ្រ្ទិយដទៃ អញ្ជាទ្រ្ទិយដទៃ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងអញ្ជាតាវិន្រ្ទិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម មាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នក គហ្វីពោលថា អញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយដទៃ បុគ្គលដទៃដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បទាំង ពីរនោះ អ្នកពោលន្យពាក្យណា អ្នកគប្បីពោ**ល**តែពាក្យនោះថា អញាតា-វិទ្រុិយ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ទាំងអញិទ្រុិយ គេដឹង បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអញាតាវិទ្រិយដទៃ អញ្ជាំខ្លិយ ដទៃ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ 98 ទាំងអញ្ជាតាវិទ្រុិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា អញាតាវិន្ត្រិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះ ជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា អញ្ញាតា-វិន្ត្រិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា អញាតាវិទ្រុយ គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ទត្ថម ទាំងអញិ-្ត្រីយគេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអញាតាវិន្ទ្រិយដទៃ

បុគ្គលកថា

ឧបម្មស់សគូនំ ។

អញ្ជាំខ្លិយដទៃ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី
ប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងអញ្ជាតារិទ្រិ្ចយ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង
អត្តដ៏ខត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្យុំពាក្យណា
គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា អញ្ជាតាវិទ្រិ្ទយ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏
ពិត និងអត្តដ៏ខត្តម តែអញ្ជាតាវិទ្រិ្ទយដទៃ អញ្ជាំទ្រិ្ទយដទៃ ព្រះមាន
ព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំង
អញ្ជាតាវិទ្រិ្ទយ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ខត្តម តែអ្នកមិន
គប្បីពោលថា អញ្ជាតាវិទ្រិ្ទយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជា
ពាក្យខ្លួស ។ បេ ។

០០ ១០ម្មស់សគ្គនៈ ។

(៥០) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តមហ្វ ។

អើ ។ បុគ្គល គឺរួបហ្វ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូវ

ដឹងនូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង

អត្តដ៏ទុត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា

បុគ្គល គឺរូប ដូច្នេះដែរ បណ្តាពាក្យពាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា

គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ត

ដឹទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គឺរូប ដូច្នេះទេ ព្រោះដាពាក្យរុស

អភិធម្មបំដីកេ កហិវត្ថ

្នំ នេះ រួម រេ រួម លៃ រួម លៃ រួម លេ រួម ប្រ រួម

អភិធម្មបំផិត កបាវិត្ត

មួយ ទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បី ពោលថា បុគ្គល គឺរ៉ូប ដូច្នេះ ទេ
ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បី ពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ត
ដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាពាក្យទាំងពីវនោះ អ្នក ពោល

ខ្មៅពាក្យណា គប្បី ពោល តែពាក្យ នោះថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយ
អត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បី ពោលថា បុគ្គល គឺរ៉ូប ដូច្នេះ

ខេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។ បេ។

(៥១) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមហ្គូ ។

គើ ។ បុគ្គលមានក្នុងរូប ។ បេ ។ បុគ្គលរៀបភាករូប ។ បេ ។ រូប

មានក្នុងបុគ្គលហ្គុ ។ អ្នកមិនគួរពោលឃាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដ៏ង់ទូវ

កំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏

ទុត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគហ្វីពោលថា រូបមាន

ក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះដែរ បណ្តាពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា

គហ្វីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏

ទុត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា រូបមាន ក្នុងបុគ្គល់ដូច្នេះទេ ព្រោះជា

ពាក្យុទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា រូបមាន ក្នុង

បុគ្គលដូច្នេះទេ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន

(៤೯) ជមលេខ និត្តសង្គ្នា មន្ត្រីយុទ្ធពេធក្មេ-សានិ ។ អាមស្ពា ។ វេឌ្ឍ ឬក លោ ។ ប្រេ។វេឌ្ឍ យ បុគ្គលោ ។ មេ។ អញ្គ្រ ឋេខនាយ បុគ្គលោ ។ បេ។ បុគ្គលស្មុំ វេឌនា ។ មេ។ សញា បុគ្គលោ ។ មេ។ សញ្ជាយ ពុក្ខលោ ។ មេ។ អញ្ជា សញ្ញាយ ប្តេស្លា ។ ប្រេ។ បុក្ខលស្ទឹ សញ្ញា ។ ប្រេ។ សង្ខា្វារ ម្នះលោ ។ មេ ។ សង្ខាស្រុ មុខលោ ។ មេ ។ អញទ្រ សទ្ធាប្រភិ ដុក្ខលា ។ មេ ។ ពុក្ខលស្មឹ សទ្ធារា ។ ខេ ។ វិញ្ចាណ៍ ពុក្ខលោ ។ ខេ ។ វិញ្ចាណស្មឹ ប្តស្រា ។ ខេ ។ អញទ្រ វិញ្ញាណា បុក្កលោ ។ ខេ ។ ត្តបង្វើ ញ៉ាំ ហេខំ ១ ខ លេខ ខេត់ ខេត់ ១ មាជាសាល ជំភ្លួល សញ្ចាំ ឬភ្នូលោ ឧបលត្តតាំ សច្ចិត្តដ្ឋបមេ-

ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញភាគ្រាំងពីរនោះ អ្នក ពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា រូបមាន ក្នុង បុគ្គល ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។ បេ ។

(៤៤) បុគ្គល គេដ៏ងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តមឬ ។ អើ ។ បុគលគឺវេទនា ។ បេ។ បុគលមាន ក្នុវេទនា ។ បេ ។ បុគ្គលរៀវបាកវេទនា ។ បេ ។ វេទនាមាន ក្នុងបុគ្គលឬ ។ បេ ។ បុគ្គល គឺសញា ។ បេ។ បុគ្គលមាន ក្នុងសញា ។ បេ។ បុគ្គលវៀវចាក ញ សញ្ញា ។ បេ។ សញ្ញាមាន ក្នុសក្ខុលប្តូ ។ បេ។ បុគ្គលគិសង្គាវ ទាំងឡាយ ។បេ។ បុគ្គលមាន ក្នុសេង្ហាវទាំងឡាយ ។បេ។ បុគ្គល វៀលេកសង្គារទាំងឡាយ ។បេ។ សង្គារទាំងឡាយមាន ក្នុងបុគ្គល ឬ ។ បេ។ បុគ្គលគឺវិញាណ ។ បេ។ បុគ្គលមាន ក្នុំវិញាណ ។ បេ។ បុគ្គលវៀរចាកវិញ្ចាណ ។ បេ ។ វិញ្ចាណមាន ក្នុងបុគ្គលប្ត ។ អ្នកមិនគួរ និយាយយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដ៏ង ខ្លាក់ហុសចុះ ប្រសិន្តបើ បុគ្គល គេ ដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម មាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុ នោះ អ្នកគប្បីពេលថា វិញាណមាន ក្នុងបុគ្គលដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្ប ទាំងពីរនោះ អ្នកពោលទូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល

អភិធម្មបំផិពេ កថាវត្ថ

ហេជាំ រួយឃេឃខ្ញុំ គួញ ឯកេ ឯ ឯកសង់ខ្ញុំ មាជ្ញិយនីកាតនើខ ខេ ខ រូខិយ៉ ត់ដ-កាត់នើយន្ត កា ឧង រូខិយ៉ ត់ដហេជាំ រួយឃេឃខ្ញុំ គូល ខេ ខេ ឧខ រុខិយ៉ ត់ដហេជាំ រួយឃេឃខ្ញុំ មាជិយនេះ ខេ ឧទ រុខិយ៉ ត់ដហេជាំ រួយឃេឃខ្ញុំ

ត់ដែលម្នាំ ឧសិ៣ឧទូ ឯ តេ ឯ នេសិ៣ឧទូ ត់ដែល ឯ តេ ឯ ឧសិ៣ឧស ត់ដែលេ ឯ តេ ឯ នេសិ៣ឧទូ ត់ដែលេ ឯ តេ ឯ ឧសិ៣ឧទេ ជំដែលេ តំដែលេ ឯ តេ ឯ ត់ដែលអំពុំ ឧយិ៣ឧទេ ឯ តេ ឯ នេសិ៣ឧទ្ ត់ដែលេ ឯ តេ ឯ ឧសិ៣ឧទេ ជំដែលេ តំដែល ឯ តែ ឯ តំដែលអំពុំ ឧយិ៣ឧទេ ឯ តែ ឯ នេសិ៣ឧទេ តំដែលេ តំដែល ឯ តែ ឯ តំដែលមិខ ឧយិ៣ឧទេ តំដែល ឯ តែ ឯ តំដែលមិខ ឧយិ៣ឧទេ តំដែល ឯ តែ ឯ តំដែល ឯ តែ ឯ នេសិ៣ឧទេ តំដែល ឯ តំដែល ឯ តែ ឯ តំដែល ឯ តំដែល ឯ តែ ឯ តំដែល ឯ គឺ ឯ តំដែល ឯ តំដែល ឯ តំដែល ឯ តំដែល ឯ តំដែល ឯ គឺ ឯ កំពេល ឯ គេ ឯ កំពេល ឯ គេ ឯ កំពេល ឯ គេ ឯ កំពេល ឯ កំពេល ឯ កំពេល ឯ គេ ឯ កំពេល ឯ ក

យស់លា ដ់ដែល រពេរ ដដែលស្នឺ ឌតិយស់ រពេរ រពេរ ឧតិយស់លា ដ់ដែល រពេរ អយិស្រ ឌតិ-រពេរ ដដែលស្និ ឧយ៉យស់ រពេរ ឧតិយស់ ដដែលេ ដដែល រពេរ អយិស្រ ឧយ៉យស់លា ដដែលេ អភិធម្មបំដាក កថាវិត្ថ

(៩៣) បុគ្គល គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម
ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលគឺចក្ខាយតន: ។ បេ ។ បុគ្គលមាន ក្នុងចក្ខាយតន: ។ បេ ។ បុគ្គលវៀបាកចក្ខាយតន: ។ បេ ។ ចក្ខាយតន:មាន
ក្នុងបុគ្គលឬ ។ បេ ។ បុគ្គលវៀបាកចក្ខាយតន: ។ បេ ។ បុគ្គលមាន ក្នុង
ក្នុងបុគ្គលឬ ។ បេ ។ បុគ្គលគឺជាមាយតន: ។ បេ ។ បុគ្គលមាន ក្នុង
ក្នុងបុគ្គលឬ ។ បេ ។ បុគ្គលវៀបាកជាមាយតន: ។ បេ ។ ជាមាយតន:មាន ក្នុងបុគ្គលឬ ។ បេ ។

(៥៤) បុគ្គលគឺបក្ខធាតុ ។បេ។ បុគ្គលមាន ក្នុងបក្ខធាតុ
។ បេ។ បុគ្គលរៀរបាកបក្ខធាតុ ។ បេ។ បក្ខធាតុមាន ក្នុងបុគ្គលប្ត ។ បេ។ បុគ្គលរៀរបាកបក្ខធាតុ ។ បេ។ បុគ្គលមាន ក្នុងជម្មាតុ ។ បេ។ បុគ្គលរៀរបាកជម្មាតុ ។ បេ។ ជុគ្គលមាន ក្នុងជម្មាតុ ។ បេ។ បុគ្គលរៀរបាកជម្មាតុ ។ បេ។ ជម្មាតុមាន ក្នុងបុគ្គលប្តុ ។ បេ។

(၎၎) ဧမိမို်ကွဲကွာ ရဲမ်းဟာ ၁ ၊ ဂေ ၁ ဧမိမို်မို-ជម្លាល ជា គេ ជា ជម្លាល់ថ្នាំ ឧង ទ្រឹញ្ចុំ ជា គេ ជា អញ្ជាតាវិច្ច្រិយ ឬក្តលោះ ។ ខេ ។ អញ្ជាតាវិច្ច្រិយស្មឹ បុក្កលោ ។ ខេ ។ អញ្ជា្រ អញ្ជាតាវិច្ច្រិ**យា** បុក្កលោ ។ ខេ ។ បុក្កលស្មឹ អញាតាវិច្រិយឆ្និ ។ ឧ ហេវិ វត្តគ្វេ ។ អាជានាហ៍ ជិត្តហំ ហញ្ជុំ បុក្ខលោ ឧុប-លេខម្នុ មន្ត្រមន្តែនេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត លេញ អញ្ជាព្រំយន្តិ យំ ឥត្ត ខេស់ វត្តព្វេ ទោ រដ្ឋ ខេត្ត និង ខេត្ត ជុក្ខហស្មី អញ្ជានាវិទ្រ្ទ័យន្តិ មិញ នោ ខេ បន វត្តត្វេ មុក្ខលស្ទឹ អញ្ជាត់ ប្រឹយ្ណិ នោះ នេះ ប្រឹង្គ មុក្ខ-លោ ឧឧលម័ឌ មជ្ឈង់ កាន់ មានក្នុង កាន់ កាន់ កាន់ មានក្នុង វត្តាឲ្យ ទោ ឬកលោ ឧុមហត្តត់ សច្ចិត្តដូចរម្មដែ្ច នេះ ខេរត្តត្វេ បុគ្គលស្មឹ អញ្ជាត់វិជ្ជិលខ្លុំ មិញ ។ ខេ។

(៤៤) បុគ្គលគ្នបក្សនួយ បុគលមានក្នែបកុន្ទ្រែយ 7 10 7 ក្សន្ទ័យមានភ្នំសុគ្គល ៖ បុគ្គលវេ|្រាកបក្សន្យ 7109 បុគ្គលគឺអញ្ជា តាវិទ្រ្ទិយ បុគ្លាមានក្នុងអញា-9 10 9 បុគ្គលវៀរចាកអញ្ជាតាវិទ្រ័យ 7 10 9 អ្នកមនគរ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ អ្នកប្រជ័ង មានក្នុងបុគ្គលប្ត បុគ្គល គេដ៏ង៍ហ្នួន នូវកហុសចុះ ប្រសិនបើ ដោយអតដីពិត ម្នាលអ្នកដច្ចេន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បារពាលថា HMM. មានក្នុងបុគ្គលដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បូទាំងពីរនោះ អ្នកពោល គប្ប៊ីពោលតែពាក្យនោះថា គេដីន៍បាន បគ្គល អត្ថដីពិត និងអត្ថដី ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បី ពោលថា អញាតាវែន្ទ្រយ ក្នុងបុគ្គលដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យរុស មួយទៀត ប្រសិនបើ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន គប្បៈពេលថា អញ្ជាតាវិទ្រុំយ មានកង្សែគលដល្រះទេ ក្រុំ ខេត្ត អត្ថមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គល គេដីង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង៍អត្ថដ៏ទត្ ដុំចេះដែរ បណ្ដាញត្បូទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា ពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដង់បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា អញ្ជាតាវិទ្រិយ មាន ក្នុបគ្លជ្ជ បេះ ខេ រេញ៖ជាពាក្យខុស 910 9

អភិធម្មបំដីកេ កបាវត្ថ

(៤៦) ដ់ដលោ ខិតលើខ្លុំ មាជ្ជឹយឌីតគេជើយខ្លួំ រ អាមន្តា ។ វត្តិ ភកវតា អត្តិ បុក្ខលោ អត្តហ៍តាយ បដ្ឋបញ្ជាត់^(a) ។ អាមត្តា ។ រុចំ ពុក្ខលោត ។ ជ ហេវំ វត្តត្វេ ។ អាជានាហ៍ បដ៌កម្ម ហញ្ វត្ត ភពវតា អត្ត បុក្ខលោ អត្តហិតាយ បដិបន្ថោ តេជ វត រេវត្តព្វេទំ ឬក្តលេត យំ តត្ត វេធស៍ វត្តព្វេ ទេវត្តិ ភភាតា អត្តិ ពុក្ខលោ អត្តបាំតាយ ជដ៏ជណ្ឌោ នោ ខ វត្តព្វេទ្ធ ខុត្តលេត្ត មិញ នោ ខេ ខន វត្តត្វេ រុប បុក្ខលេត នេ វត្ត វត្តិ ភក-វតា អត្តិ ឬក្រលោ អត្តភាតាយ បដិបណ្ឌេតិ យំ តត្ត វេឧស៍ វត្តព្វេ ទោ វត្តិ ភកវតា អត្តិ ឬក្កលោ អត្តហ៊ុនាយ មដ៌មន្ត្រា នោ ខ វត្តត្វេ រុខំ បុក្ខលោទិ ម៉ូឡា ។ បេ។

a. ឥមេ បាឋា សព្វត្ថ យេកយ្យេន ន ទិស្សន្តិ ។

អភិធម្មបំផិត កថាវិត្ថ

[៩៦] បុគ្គល គេជំងឺជាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជ៍ទត្តម ឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី ប្រយោជន៍ខ្លួញ ។ អើ ។ បុគ្គល គឺរួបឬ ។ អ្នកមិនគប្បឹ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដឹងនូវអំពើផ្ទុយចុះ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះ កាត្យស្រាល់ មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ម្នាលអ្នកដឹ ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា បុគ្គលគឺរូប ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្យូទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យូណា អ្នកគប្បីពោលតែ ពាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី ប្រយោជន៍ខ្លួន តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គឺរូប ដូច្នេះទេ ក្រោះ ជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគីរូប ដ្ឋចេះទេ មាលអ្នកដ៏ចរើន អ្នកមិនគិហ្វីពោលថា ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បាត់ង់ពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណៈ គប្បីពេលតែពាក្យ នោះថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ 28 តែអកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គល គឺរូប ដូច្នេះទេ ក្រោះជា ពាក្យុស ។ បេ។

បុគ្គលកថា

(៥៧) ជុក្ខលោ ជិនពលដ័ឌ មជ្ជមន្តេះ-នាតិ ។ អាមនា ។ វត្ត ភកវតា អត្ត ឫក្សេ អត្តហ៊ុខាយ ជឌ្ជព្រះគ្នា ។ អាមស្ពា ។ រុមស្មឹ ប្តីលោ ។ មេ។ អញ្ទ្រ រុទ្ធា បុត្តលោ ។ មេ ។ បុក្កលស្មី រូចំ ។ ចេ ។ វេឌនា ចុក្ខលោ ។ ចេ ។ រុខេស្ត ត់ដែល ឯតេ ឯងឃឹម រុខសភា ត់ដែល ។ ខេ ។ ខុក្ខលស្មុំ វេឌនា ។ ខេ ។ សញ្ញា ។ ភូលោ ។បេ ។សញ្ជាយ បុក្ខលោ ។បេ ។អញ្ជា សញ្ជាយ បុក្កលោ ។ បេ ។ បុក្កលស្មុំ សញ្ញា ។ បេ ។ សន្លា្វាវា ម្សាលា ។ មេ។ សង្ខាប្រស ម្យាលា ។ មេ ។ អញ្ជូន សង្ខាមេរា បុក្ខលោ ។ បេ។ បុក្ខលស្មឹ လေးလွဴာက ၅ (၁၅ နီကာလ်) ၅၅(လ ၅(၁၅ နီကာ-ಯಸ್ಥೆ ಇನ್ನರು ಇಡಿ ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟುಯ ។ ខេ ។ ខុត្តសង្ទឹ វិញ្ញា ណត្តិ ។ ន ហេវិ វត្តទ្វេ ។ អាជានាហ៍ មឌិតាម្នំ ហញ្ជាំ ក្នុំ កក់វតា អត្ថ បុក្ខលោ អត្តហិតាយ ខជិខ្មោះ គេជវត ហវត្តព្វេ បុក្ខលស្មឹ វិញ្ហាណន្តិ យំ ឥត្ត ខែសំ វគ្គ ១ ខា វត្តិ ភកវតា

(៥៧) បុគ្គល គេដំងីហុន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៍ទុតម ឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះ**ភា**គត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្ត ដើម្ប ប្រយោជន៍ខ្លួន**ឬ ។ អើ ។ បុ**គ្គលមាន ~~ភ~~ុងប្រ ។ បេ ។ វៀលករុប ។បេ។ រូបមាន ក្សបុគ្គលឬ ។បេ។ បុគ្គលគិវេទនា ។បេ។ បុគ្គល់មាន ក្នុដែលនា ។បេ។ បុគ្គលរៀវបាក់វេលនា ។បេ។ ក្នុបគល់ ។ បេ ។ បុគល់គស់ពា y 10 y ក្នុងសញ្ហា ។ បេ ។ បុគ្គលវៀវចាត់សញ្ហា ។ បេ ។ សញ្ញា ក្ ក្នុប្ទលប្ត ។ បេ ។ បុគ្គលគឺសង្គារទាំងឡាយ ។ បេ ។ បុគ្គល ក្នុសស្គារទាំងឡាយ ។ បេ។ បុគ្គលវៀរបាកសង្គារទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយ មានកង៍បុគលប្ ។ បេ ។ វិញា ណ ២ បុគលមាន ~~ក~~្ដវិញាណ ក្ វៀវចាកវិញ្ចាណ ។ មេ។ វិញ្ញាណមាន ញ មិនគប្បីពោលយ៉ាងនេះទេ **។** អ្នកប្រវង្គិ៍ * ប នូវអំពើផ្ទួយប៉ះ ឋប ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ 🥦 ទ្ធាលអ្នកដីចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកឥហ្វីពោលថា វិញ្ញាណ ក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្យូទាំងពីរនោះ ក្ អ្នកព្រាល នូវិពាក្យណា គហ្វីពោលតែពាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

អភិធម្មបំងឺពេ កថាវិត្ថ

អត្តិ បុក្កលេ អត្តហិតាយ បដិបញ្ជា ពោ ប វត្តត្វេ បុក្កលេឃ្មី វិញ្ញាណន្តិ មេញ ពោ ៤ បឧ វត្តត្វេ បុក្កលេឃ្មី វិញ្ញាណន្តិ ពោ វត បេ វត្តត្វេ វត្តិ ភកវតា អត្តិ បុក្កលោ អត្តហិតាយ បដិបញ្ជាតិ យំ តត្ត វេឧសំ វត្តត្វេ ទោ វត្តិ ភកវតា អត្តិ បុក្កលេឃ អត្តហិតាយ បដិបញ្ជា ពោ ច វត្តត្វេ បុក្កលេឃ្មី វិញ្ញាណន្តិ មិញ ។ បេ ។

ដំណូងចូ រពេរ ឧឌ្ឌី ដាន់ ជដ់លោ រពេរ
 ដំណើង ដំបូប រពេរ ឧឌ្ឌី ដាន់ ជដ់លោ រពេរ
 ដំណើង ឧដំណេងថា ជដ់លោ រពេរ ជដ់លេអ្នី
 លោ រពេរ ឧដំណេងចេអ្នី ជដ់លោ រពេរ
 ដំបូលក្នី ឧឌ្ឌិលេងចូ រពេរ ឧដំណេងចូ ជដ់ហេ
 រពេរ ដង់លេខ ជំដំហេ រពេរ
 ដង់លេខ ជំដំហេ រពេរ ឧឌ្ឌិលេខចូំ ជដ់លោ
 ជ្ជាលេខចូំ ជំដំហេ រពេរ
 ជំពំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ រពេរ
 ជំពំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ
 ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ
 ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ
 ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ
 ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ
 ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ
 ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ
 ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ
 ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ
 ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ
 ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ
 ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ
 ជំពំកំហេ ជំពេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ ជំពំកំហេ

អភិធម្មបំពិក កថាវិត្ថ

មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា វិញ្ញាណ មានក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិន បើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា វិញ្ញាណមាន ក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នក ជីចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ដូច្នេះដែរ បណ្តាពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ដូច្នេះដែរ បណ្តាពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន តែអ្នកមិនគប្បី ពោលថា វិញ្ញាណមាន ក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។ បេ ។

(៥៨) បុគ្គល គេជំន៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និន៍អត្តដ៏ទុត្តមហ្គូ ។

អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនឬ ។ អើ ។ បុគ្គលគឺបក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលមាន

ក្នុងបក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលវៀរចាកចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។

ចក្ខាយតនៈមានក្នុងបុគ្គលហ្គូ ។ បេ ។ បុគ្គលវៀរចាកធម្មាយតនៈ ។ បេ ។

បុគ្គលមានក្នុងធម្មាយតនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលវៀរចាកធម្មាយតនៈ ។ បេ ។

បុគ្គលមានក្នុងធម្មាយតនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលវៀរចាកធម្មាយតនៈ ។ បេ ។

បុគ្គលមានក្នុងធម្មាយតនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលវៀរចាកធម្មាយតនៈ ។ បេ ។

ជុំម្នាយតនៈមានកង្គប់គូលហ្គូ ។ បេ ។ បុគ្គលភិបក្ខាតុ ។ បេ ។

ជុំម្នាយតនៈមានកង្គប់គូលហ្គូ ។ បេ ។ បុគ្គលគឺបក្ខាតុ ។ ប្រ ។

ដុខ្មែកស្នំ ខតិខាន់ រដេរ រដេរ ងយ៉ានៃ ខតិខាន់លា ឯឧហេ រដែរ ឧតិខាន់ ឯឧហេ រដេរ ខតិខាន់លា ឯឧហេ លា ឯឧហេ រដេរ ឯឧហេត្តិ ខេរ្តំខាន់ រដេរ ឧន្ទំខាន់លា ឯឧហេ រដេរ មួយនៃ ឧទ្ទំខាន់-

(44) ediğa akım aıa ediğ-ណេញ ដំប្លែហេ រ ដេ រ ងយា នៃ ឧយុទ្ធិក្ខាណ ដំប្លែហ ។ ខេ ។ មុក្តលស្ទឹ ចក្តុទ្រ្ទិលំ ។ ខេ ។ អញ្ជាតាវិទ្រិ្ទ-ဏီ ဗုဂ္ဂၤလာ ၅ (၁ ၅ ရက္ကာ ရက္ဂ်ီး ဗုဂ္ဂၤလာ ។ ខេ ។ មញ្ជា មញ្ជា សារិទ្រិយា បុក្ខលោ ។ ខេ ។ មុត្តលស្មុំ អញាតារជ្រ្ជ័យឆ្នំ ។ ឧ ហេវ៉ វត្តព្វេ ។ អាជាលាហ៍ ២៥កម្មំ ហញ្ វត្តិ ភភវតា អត្តិ បុក្ខលោ អត្តហ៊ុនាយ បដ្ឋបញ្ញា គេជ វត្ត ក្រវត្តិ ជ់ដែលភ្នំ ឧឃាខារ្ទ្រិ៍ជាខ្ញុំ កា ឧឌី រុខេក្ រុឌិ៍ដេ ទោ វត្តិ ភភាតា អត្ថិ បុក្ខលោ អត្តហិតាយ ច-ခ်င္သာ (ဆ) (င ပေဒ ႏႏွစ္မွာ ပုဂ္ဂလည္ရွိ မဏ္ဏာ နားႏိုင္တဲ့ ယင္ရွိ

បុគ្គលមាន ក្នុងបក្ខណត្ត ។ បេ ។ បុគ្គលវៀវបាកបក្ខណត្ត ។ បេ ។ បុគ្គលភ្នំធម្មធាតុ ។ បេ ។ បុគ្គលភ្នំធម្មធាតុ ។ បេ ។ បុគ្គលភ្នំធម្មធាតុ ។ បេ ។ បុគ្គលភ្នំធម្មធាតុ ។ បេ ។ បុគ្គលវៀវបាកធម្មធាតុ ។ បេ ។ ធម្មធាតុមាន ក្នុងបុគ្គលប្ត ។ បេ ។ ធម្មធាតុមាន ក្នុងបុគ្គលប្ត ។ បេ ។

(៥៤) បុគលគឺបក្សុខ្ទ័យ ។បេ។ បុគលមានក្នុនិយ្យ ។ បេ ។ បុគ្គលវៀវចាកចក្ខុន្ទ័យ ។ បេ ។ ចក្ខុន្ទ័យមាន បុគ្គលប្ត ។ បេ ។ បុគ្គលគឺអញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយ 7 10 9 ក្នុងជញ្ជាត្តិវិទ្រ្តិយ ។ បេ។ បុគ្គលវៀវលក់ជញ្ជាត្តិវិទ្រិយ ។ បេ។ អញាតាវិទ្រុិយ មានក្នុងបុគ្គលប្ត អ្នកមិនគប្បីពោលយ៉ាងនេះទេ អ្នក បុរដ្ឋិន នូវអំពើផ្ទុយ ចុះ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគត្រាសឋា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ម្នាលអ្នកជីចិវេន ហេតុនោះ អ្នកគហ្វីពោលថា អញាតាវិទ្រួយ មានកង្គបុគ្គល ដូច្នេះ ដែរ បណ្តាញកម្រាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យណា គប្បីពោលតែ ពាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះកាត្តត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រ-តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា អញាតាវិទ្រុយ មានក្នុងបុគ្គល เเตาะฝาตาหาจุณ ยูเพเจโล เบณิธเบี มุลยิธลบุ រពាលថា អញាតាវិទ្រុំយ មានកង្គបគុល ដូច្នេះទេ ញ មាលអ្នកជីចរើន្ទ

អភិធម្មចំដីពេ កបាវត្ថ

នៅត្រៃ ដ្រុស ម៉្តិ កក់តា អភិ បុក្កលោ អភិបាំ តាយ បដ្ឋបញ្ជាត់ យំ តក្ក ស្រែស វត្តព្វេ ទៅ ក្រុំ កក់តា អភិ បុក្កលោ អត្តហិតាយ បដិបញ្ជា នោ ច វត្តក្វេ បុក្កលេស អត្តហិតាយ បដិបញ្ជា នោ

ចតុក្កនយសំសគ្គនំ ។

ខ លេដូ ដើម្លេ ឯលេដ មន្ទឹង ង នៃ សេដូ ដើម្បែ ឯលេដ មន្ទឹង ង នេង សង់ហេ មកខ្លុំខេ ឯលេដ មនុធ្វេង ឯ នេង សង់ហេ មកខ្លុំខេ ឯលេដ ប្រស់ហេ សង់ហេ មសិសិលេ ឯលេដ ប្រសាស មនុធ្វេង ឯ សង្គ ឯ មានស្លា ឯ ប្ដក់ហេ មន្ទិម នោះ (៦០) ជំង្គលោ ឧសសមន្ទ មន្ទិម និធ្វេង ឯ (៦០) ជំង្គលោ ឧសសមន្ទ មន្ទិម និធ្វេង ឯ សង្គ ឯ មានស្លាំ ឯ ប្រកាស មន្ទិម និ សង្គ ឯ មានស្លាំ ឯ ប្រកាស មន្ទិម និយា ឯ ប្រកា ប្រកាស មនុធ្វេង ឯ ប្រកាស មន្ទិម និយា ឯ ប្រកា ប្រកាស មនុធ្វេង ឯ ប្រកាស មន្ទិម មាន ប្រកាស មនុធ្វេង ឯ ប្រកាស មន្ទិម មាន ប្រហា មនុធ្វេង ឯ ប្រកាស មន្ទិម មាន ប្រហា មនុធ្វេង ឯ ប្រកាស មន្ទិម មាន ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រកាស មន្ទិម មាន ប្រហា មនុធ្វេង ឯ ប្រកាស មន្ទិម មាន ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រកាស ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រហា ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រហា ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រហា ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រហា ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រហា ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រហា ប្រហា មន្ទិម ខ្លាំ ឯ ប្រាស់ ប្រហា មន្ទិម ប្រសាស មន្ទិម ប្រហា មន្ធិម ប្រហា មន្ទិម ប្រហា មិស ប្រហា មន្ទិម ប្រហា មន្តិម ប្រហា មន្តិម

ត់ដូហោ អណីជំពោ ឯតេឯ ត់ដំហោ មាឌុំខោ ឯតែឯ តន្ទុនយើង ឯ មានយ ឯ ត់ដំហោ មាតិដំពោ ឯតេឯ មានយ ឯ រ៉ុន្តី ឧយុខា អន្ទិ ត់ដំហោ អនិស្មមា៣ (១០) ត់ដំហោ ចិតហើង ម្ចាំ មន្ទិមមនឹតនេនៅនាង ឯ

អភិធម្មបំពីព កថាវត្ថ

អ្នកមិនគប្បីពោលថា ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ដូច្នេះដែរ បណ្តាញកាទ្រាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវ ពាក្យណា គប្បីពោលតែញក្សនោះថា ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មាន បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា អញ្ជា-តាវិន្ទ្រិយ មានក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះទេ ព្រោះជាញាក្សុស ។បេ។ ចប់បត្តព្រយសំសន្ទនៈ ។

(៦០) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តមហ្ ។
អើ ។ បុគ្គលប្រកបដោយបច្ច័យ ។បេ។ បុគ្គលមិនមានបច្ច័យ ។បេ។
បុគ្គលមានបច្ច័យតាក់តែង ។ បេ។ បុគ្គលមិនមានបច្ច័យតាក់តែង
។បេ។ បុគ្គលមិនទៅន ។បេ។ បុគ្គលមិនទៅន ។បេ។ បុគ្គល
ប្រកបដោយនិមិត្ត ។ បេ ។ បុគ្គលមិនមាននិមិត្តប្ត ។ អ្នកមិនគួរ
ពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។ សេចក្តីបំប្រញា ។

(៦๑) បុគ្គល គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម
ឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានប៉ុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី
ប្រយោជន៍១នហ្គ ។ អើ ។ បុគ្គលប្រកបដោយបច្ច័យ ។ បេ ។
បុគ្គលមិនមានបច្ច័យ ។ បេ ។ បុគ្គលមានបច្ច័យតាក់តែង៍ ។ បេ ។

មុក្តលោ អស់ខ្ញុំ នោ ។ ខេ។ មុក្តលោ សស្បាតា ។ ខេ។ មុក្តលោ អស់ប្តីត្នា ។ ខេ។ មុក្តលោ អស់ប្តិត្នា ។ ឧ ខេរ។ មុក្តលោ អភិទិត្តោទិ ។ ឧ ខេរ។ មុក្តលោ អភិទិត្តាទិ ។ ឧ ខេរ។ មុក្តលោ អភិទិត្តាទាំ ។ ឧ ខេរ។ មុក្តលោ អភិទិត្តាទាំ ។ ឧ ខេរ។ មុក្តលោ អភិទិត្តា ។

លក្ខណយុត្តិកតា ។

(៦៤) បុក្ខលោ ឧបហព្ភតិ ឧបហព្ភតិ បុក្ខៈ លោតិ ។ បុក្ខលោ ឧបហព្ភតិ ឧបហព្ភតិ គេហិចិ បុក្ខលោ គេហិចិ ឧ បុក្ខលោតិ ។ បុក្ខលោ គេ-ហិចិ ឧបហព្ភតិ គេហិចិ ឧ ឧបហព្ភគីតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ។

(៦៣) បុក្កលោ សច្ចិត្តដ្ឋោ សច្ចិត្តដ្ឋោ បុក្ក-លោត ។ បុក្កលោ សច្ចិត្តដ្ឋោ សច្ចិត្តដ្ឋោ គ្រេ-ហិច បុក្កលោ គេហិច ន បុក្កលោត ។ បុក្កលោ គេហិច សច្ចិត្តដ្ឋោ គេហិច ន សច្ចិត្តដ្ឋោតិ ។ ន ហៅ ត្រៃត្យ ។ បេ។ បុគ្គលកថា

បុគ្គលមិនមានបច្ច័យតាក់តែង ។ បេ ។ បុគ្គលទៀង ។ បេ ។ បុគ្គល មិនទៀង ។ បេ ។ បុគ្គលប្រកបដោយនិមិត្ត ។ បេ ។ បុគ្គលមិន មាននិមិត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សេក្តីបំប្រញា ។

ចប់លក្ខណយុត្តិកតា ។

(៦៤) បុគ្គលគេដឹង ឈ្មោះថា គេដឹងបុគ្គលឬ ។ បុគ្គល គេដឹង តែបុគ្គលខ្វះ គេដឹង បុគ្គលខ្វះ គេមិនដឹងឬ ។ បុគ្គលខ្វះ គេដឹង បុគ្គលខ្វះ គេមិនដឹងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៦៣) បុគ្គល មានអត្ថដ៏ពិត ឈ្មោះថា បុគ្គលមានអត្ថដ៏ពិតឬ ។
បុគ្គលមានអត្ថដ៏ពិត តែបុគ្គលខ្វះ មានអត្ថដ៏ពិត បុគ្គលខ្វះ មិនមានអត្ថ ដ៏ពិតឬ ។ បុគ្គលខ្វះ មានអត្ថដ៏ពិត បុគ្គលខ្វះ មិនមានអត្ថដ៏ពិតឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ ។

អភិធម្មចំដីពេ កថាវិត្ថ

(៦៤) ឬក្តលោ វិជ្ជមានោ វិជ្ជមានោ ឬក្តលោធិ៍ ន បុក្ខលោធិ៍ ។ បុក្កលោ វិជ្ជមានោ វិជ្ជមានោ គេហិចិ៍ ន បុក្ខលោធិ៍ ។ បុក្កលោ គេហិចិ វិជ្ជមានោ គេហិចិ ន វិជ្ជមានោធិ ។ ន ហៅវិវត្តព្យេ ។ ប្រេកិ

(៦៤) បុក្កលោ សំរិជ្ជមានោ សំរិជ្ជមានោ
បុក្កលោត ។ បុក្កលោ សំរិជ្ជមានោ សំរិជ្ជមានោ
គេហិចិ បុក្កលោ គេហិចិ ន បុក្កលោតិ ។ បុក្កលោ គេហិចិ សំរិជ្ជមានោ គេហិចិ ន សំរិជ្ជមានោតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(៦៦) ឬក្តលោ អត្តិ អត្តិ បុក្ខលោតិ ។ បុក្ខៈ លោ អត្តិ អត្តិ គេលចិ បុក្ខលោ គេលិចិ ខ បុក្ខលោតិ ។ បុក្ខលោ គេលិចិ អត្តិ គេលិចិ ខ អត្តិតិ ។ ឧ ហេវិ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(៦៧) បុក្កលោ អត្តិ អត្តិ ឧ សញ្ចោ បុក្កលោ-តំ ។ អាមត្តា ។ បុក្កលោ ឧ អត្តិ ឧ អត្តិ ឧ សញ្ចោ បុក្កលោទំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ សន្តិ៍ត្តិ ។

អភិធម្មចំផិត កមាវិត្ថ

[៦៤] បុគ្គល កំពុងមាន ឈ្មោះថា បុគ្គល កំពុងមានឬ ។
បុគ្គល កំពុងមាន តែបុគ្គល**្ទះ** កំពុងមាន បុគ្គល**្ទះ** មិនកំពុង
មានឬ ។ បុគ្គល**្ទះ** កំពុងមាន បុគ្គល**្ទះ** មិនកំពុង
មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៤) បុគ្គល កំពុងមានព្រម ឈ្មោះថា បុគ្គល កំពុងមានព្រម
ឬ ។ បុគ្គល កំពុងមានព្រម តែបុគ្គលខ្វះ កំពុងមានព្រម បុគ្គល
ខ្វះ មិនកំពុងមានព្រមឬ ។ បុគ្គលខ្វះ កំពុងមានព្រម បុគ្គលខ្វះ
មិនកំពុងមានព្រមឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៦) បុគ្គលមាន ឈ្មោះថា មានបុគ្គលប្ត ។ បុគ្គលមាន តែបុគ្គលខ្វះ មាន បុគ្គលខ្វះ មិនមានឬ ។ បុគ្គលខ្វះ មាន បុគ្គលខ្វះ មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។

(៦៧) បុគ្គលមាន តែមិនមែនមានសុទ្ធតែបុគ្គលទាំងអស់ប្ត ។
អើ ។ បុគ្គលមិនមាន តែមិនមែនគ្មានបុគ្គលទាំងអស់ប្ត ។ អ្នក
មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សេចក្ដីបំប្រញា ។

ចច់ វិចី៩សោធិន: ។

បុគ្គល់កឋា

(៦៨) រួមជាតុយា រួម បុក្កលោត៌ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ភាមជាតុយា ភាមី បុក្កលោត៌ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

(៦៩) រូបជាតុយា រូបលោ សត្តាតិ ។ ជ បោរិវត្តព្វេ កាមជាតុយា កាម៉ាពោ សត្តាតិ ។ ជ បោរិវត្តព្វេ

(៧០) អាវិជយាម់លា អាវិជ្ជ ជំង្គ ហេរូម រាមស្លា រា មានស្នា មាន ស្នេ ស្នេ ប្រមុំ ម៉ែន មិ រាព រា

(៧) អរុមភាតុយា អរុម៌នោ សត្តាតិ ។ អាមន្តា ។ ភាមជាតុយា ភាម៌នោ សត្តាតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។បេ។

១ ខ. ម. ១បក្តីគ្នោ ។

- (៦៨) បុគ្គល មានរូប ក្រោះរូបគាតុប្ ។ អើ ។ បុគ្គល មានកាម ក្រោះកាមភាគុប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
- [៦៩] សត្វទាំងឡាយ មានរូប ក្រោះរូបភាតុឬ ។ អើ ។ សត្វទាំងឡាយ មានកាម ក្រោះកាមធាតុឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
- (៧០) បុគ្គល មិនមានរូប ក្រោះអរូបជាតុប្ក ។ អើ ។ បុគ្គល មានកាម ក្រោះកាមជាតុប្ក ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។
- (៧១) សត្វទាំងឡាយ មិនមានរូប ក្រោះអរុបធាតុប្ត ។ អើ ។ សត្វទាំងឡាយ មានកាម ក្រោះកាមធាតុប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
- (៧৬) បុគ្គល មានរូប ព្រោះប្រេតាតុ បុគ្គល មិនមានរូប ព្រោះអប្រេតាតុ ចុះបុគ្គល**រូះ** ច្បុតថាករូបធាតុ ចូលទៅកើតក្នុជអរុប-ធាតុ មានដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលមានរូប តែបែរជាសូន្យ បុគ្គលមិនមានរូប ត្រឡប់ជាកើតទៀតមានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចំដីកេ កថាវិត្ថុ

១ ន. ម. សមភាគេតិ សព្វត្ថ ទិស្សតិយេរិ ។

អភិធម្មចំដាក កថាវត្ថ

(៧៣) សត្វទាំងឡាយ មានរូប ក្រោះរូបគាតុ សត្វទាំងឡាយ
មិនមានរូប ក្រោះអរុបគាតុ ចុះសត្វខ្លះ ច្បុតចាករូបគាតុ ចូលទៅ
កើតក្នុងអរុបគាតុ មានដែរឬ ។ អើ ។ ចុះសត្វ មានរូប តែបែរ
ជាសុន្យ សត្វ មិនមានរូប ត្រឡប់ជាកើតទៀត មានដែរឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

[៧៤] (១)ធ្វើកាយឲ្យជាប់គ្នា រួម ហៅថា កាយក្ដី ថា សរីរៈក្ដី ឬថា សរៈក្តី ថា កាយក្តី (ហើយសួរថា) កាយនុំ៖ តាំងនៅក្នុងទីជា មយគា ស្មើគា មានចំណែកស្មើគា មានជាតិដូចគ្នាហ្គូ ។ អើ ។ (ខ្)ធ្វើបុគ្គលឲ្យជាបគ្នា រួម ហៅថា បុគ្គលក្ដី ថា ជីវិតក្ដី បុថា ជីវិតក្ដី ថា បុគ្លលក្ខ (ហើយសួរថា) បុគ្លលនុំ: តាំងនៅក្នុងខ្ពាំមួយគា ស្មេតា មានបំណែកស្នើតា មានជាតិដូចគាប្ ។ អើ ។ កាយដ ៃ បុគ្គល ដទៃហ្គ ។ គើ ។ ជីវិតដទៃ សរៈដេខែហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដឹងនូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ ខ្ញុំធ្វើកាយឲ្យ ជាប់គ្នា រួមហៅថា តាយក្ដី ថា សរៈក្ដី ឬថា សរៈក្ដី ថា តាយក្ដ (ហើយសួរថា) កាយទុំ៖ តាំង ទៅក្ងេធីជាមួយគ្នា ស្មើគា្ មានចំណែក ស្មើតា មានជាតិដូចគ្នា ប្តូខ្ញុំធ្វើបុគ្គលឲ្យជាបគ្នា រួមហៅថា បុគ្គលក្ដ

ជីកេត៌ ក ជីកេត៌ ក បុក្ខលេត៌ ក បុក្ខលំ អប្បិយ័ ការិត្យ ឯសេ សេ ឯកខ្មេ សម សភាកេ ត្រូវត្រ អញ្ញេ ក្លាយ អញ្ញេ បុក្ខលេ តេជ វិត ប្រ វត្តព្រ អញ ជីវ អញ សរវេធ្តិ យ តត្ត វេធស វត្តព្វេ ទោ កាលេវត់ ក សពីវត្តិ ក សពីវត្តិ ក តាលោត វា តាយំ អប្បិយំ គារិត្វា ឯសេ សេ វាយនេី ភាគ ភាព ឧទ្ធានេ ជំងួលេខ ប្ ជីកេត់ វា ជីវេត វា ឬក្រលោត វា ឬក្លេំ អប្បិយំ ការិត្យ ឯសេ សេ ឯកដ្ដេ សមេ សភាគេ ត្បាំតេ អញ្ចោ កាយោ អញ្ចោ បុក្ខលោ នោ ខ វគ្គទោ អញ្ញុំ ដីវ អញ្ញុំ សរុវត្ថិ មច្ឆា នោ ខេ បន វត្តត្វេ អញ់ ជីវ អញ់ សរែធិ (ភា វត រេ វត្តេញ កា-យោត៌ វា សរីវត្តិ វា សវីវត្តិ វា ការយោត៌ វា តាយំ អប្បិយំ គាំត្វា ឯសេ សេ ឯកខ្ពេងមេ សភាគេ នយ្យាន បុគ្គលោត៌ វា ជីវេត៌ វា ជីវេត៌ វា

ឋា ជីវិតក្ដុំ ប្ដូថា ជីវិតក្ដុំ ថា បុគលក្ដុំ (ហើយស្សថា) បុគ្គល នះ តាំងនៅក្នុងទីជាមួយគា ស្នេតា មានចំណែកស្នេតា មានជាតិ ដូចគា កាយដូវៃ បុគ្គលដូវែ មាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នក គហ្វី ពោលថា ជីវិតដទៃ សរីរ:ដៀវដែរ បណ្ដាញក្យូទាំងពីរនោះ អ្នក ពោលខ្លូវពាក្យណា អ្នកគប្បីពោលតែពាក្យនោះថា ខ្ញុំធ្វើកាយឲ្យជាប់គ្នា រួម ហៅថា តាយក្ដី ថា សរីរៈក្ដី ឬថា សរីរៈក្ដី ថា កាយក្ដី (ហើយ សុវថា) កាយទុះ តាំង នៅក្នុងទីជាមួយគា ស្មើគា មានចំណែកស្មើ តា មានជាតិដូចគ្នា ឬ១ធ្វើបុគ្គលឲ្យជាបគ្នា រួមហៅថា បុគ្គលក្ដី ថា ជីវិតក្ដុំ ឬថា ជីវិតក្ដុំ ថា បុគលក្ដុំ (ហើយសួរថា) បុគលនុះ តាំង នៅក្នុងទីជាមួយគា ស្មើតា មានចំណែកស្មើតា មានជាតិជួចគា កាយដទៃ បុគ្គលដទៃ តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា ជីវិតដទៃ សរៈ ដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យទុស មួយទៀត ច្រសិនបើ អ្នកមិន គហ្វីពោលថា ជីវិតដទៃ សវីរ:ដទៃ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា ខ្ញុំធ្វើកាយឲ្យជាប់គ្នា រួមហៅថា កាយក្ដី សររៈក្ដី ឬថា សររៈក្ដី ថា កាយក្ដី (ហើយស់រួរថា) កាយនុះ តាំង នៅក្នុធិត្តជាមួយគា ស្មើតា មានចំណែកស្មើតា មានជាតិដូចគា ធ្វេចត្តលឲ្យជាប់គ្នា រួម ហៅថា បុគលក្តី ថា ជីវិតក្តី បុថា ជីវិតក្តី

អភិធម្មចិដិកេ កហិវត្ថ

ពុក្កលេខ វា ពុក្កលំ អព្យ័យំ ការិទ្វា ឯសេ សេ អ ព្រា ប្រ លោធិ យំ ត្ត វ ខេស វត្តព្វេ ទោ តាយោធិ វា សពីវត្តិ វា សពីវត្តិ វា តាយោធិ ក កាយំ អច្បីយំ ការិត្យ ឯសេ សេ ឯកដ្ឋេ សមេ សភាគេ នជានេ បុក្ខលោត វា ជីវេតិ ក់ ដីក់នៃ ក់ ឬក្តីហេន ក់ ឬក្តសំ អប្បិយំ ការិត្យ ឯសេ សេ ឯកដ្ឋេសមេ សភាកេ ឥជ្ជា-នេ អយ្រា កាយេ អញ្ជោ ឬកលេ នោ ខ ញ ។ ។ វត្តព្វ អញ្ជ ជីវ អញ្ជ សរីវត្តិ មិញ ។ បេ ។ [៩៥] កាយេត់ កំ សពីខ្លំ កំ សពីខ្លំ កំ តាយោធិ វា តាយំ អព្យិយំ តាំត្វា ឯសេ សេ ស្តាដ្ឋ សមេ សភាគេ ឥជា្ត្រត់ ។ អម*ត្តា* ។ វត្តិ ភក់ពោ អត្តិ ឬកលោ អត្តហិតាយ ជដ៏ជណ្ជេ-តំ ។ អញ្ញេ កាយេ អញ្ញេ ពុក្ខលេត ។ ន ញ ហេរំ ឥត្ត ។ អាជាជាហ៍ ខដិតម្នំ ហញ៉ា កា-យោត៌ វា សរីធ្លើ វា សរីធ្លើ វា គោប្រោត៌ វា

អភិធម្មចំជិត កជាវិត្ថ

ថា បុគ្លាក់ (ហើយសួរថា) បុគ្គលន់៖ តាន់ នៅក្នុងទីជាមួយគា ស្មែគា មានចំណែកស្មើត មានជាតិដូចគ្នា កាយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះ ដែរ បណ្តាញក្បទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខូវពាក្យណៈ អ្នកគប្បីពោលតែ ពាក្យនោះថា ១ ធ្វើកាយឲ្យជាប់គ្នា រួម ហៅថា កាយក្ដី ថា សរែរៈក្ដី ប្ ឋា សរៈក្រុំ ឋា កាយក្តី (ហើយសួរថា) កាយនុំ៖ តាំង នៅក្នុងទីជា មួយគ្នា ស្មើត្ត មានចំណែកស្មើត្ត មានជាតិដូចគា បុទ្ធធ្វើបគ្គល ឲ្យជាបឝា រួមហៅថា បឝ្កលក្តី ថា ជីវិតក្តី ឬថា ជីវិតក្តី ថា បឝ្កល ក្តី (ហើយសួរថា) បុគ្គលនុះ តាំង នៅក្នុងទីជាមួយគា ស្ម័គា មាន ចំណែកស្មើតា មានជាតិដូចគ្នា កាយដទៃ បុគ្គលដទៃ តែអ្នកមិនគប្បី ពោលថា ជីវិតដទៃ ស៊ីរៈដទៃ ដូចេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។បេ។ (៧៥) (១) ធ្វើកាយឲ្យជាប់គ្នា រួមហៅថា កាយក្ដី ថា សរៈ: ក្តី ឬថា សរីរៈភ្នំ ថា កាយក្តី (ហើយសួរថា) កាយនុះ ភាំង៍នៅ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ ខ្លួនឬ ។ កាយដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ អ្នកចូរដឹងនូវអំពើផ្ទុយចុះ ប្រសិនបើ ខ្ញុំធ្វើកាយឲ្យជាប់គ្នា រួម រហៀថា តាយក្តី ថា សរីរៈភ្នំ ឬថា សរីរៈភ្នំ ថា កាយក្តី (ហើយសូរថា)

តាយ៍ អព្វិយ៌ ការិត្វា ឯសេ សេ ឯកដ្ឋេ សមេ សភាគេ តជាគេ វត្ថិ កកវតា អត្ថ ឬកលោ អត្ថ ហិតាយ បដិបញ្ជា គេជ វត រេ វត្តត្វេ អ<u>េ</u>តោ តាយោ អញ្ញោ បុក្ខលោត យំ តុត្ត វុធ្វេស វត្តព្វេ ទោ កាយេតិវា សព្រឹទ្ធិវា សា-យោត៌ វា កាយ អញ្ជីយំ ការិត្វា ឯសេ សេ ឯ. កាដ្ឋេសមេ សភាកេ តដ្ឋានេ វត្តិ ភក់តា អត្តិ បុក្កលោ អត្តហ៊ុនាយ បដ្ទស្នោ នោ ច វត្តត្វេ អញ្ញេ កាយេ អញ្ញេ បុក្ខលេត មិញ នោ ខេ ឧទ វត្តទ្វេ អញ្ជោ កាយោ អញ្ជោ ពុក្ខលេត នេះ វត្ត ្រ វត្តុខ្វេត្ត កាយោត៌ វា សពីវត្តិ វា ស-រីវត្តិ វា កាយោតិ វា កាយំ អព្យិយំ ការិត្វា រាសេ សេ រាកដ្ដេ សមេ សភាកេ ត្រាតេ វត្ត ភកវតា អត្តិ ឬក្តលោ អត្តហិតាយ បដិបន្នោ យំ តត្ត វ ខេស់ វត្តព្វេ គោ កោយរាត់ វា សរីវឌ្ឍិវា

កាយនុះ តាំងនៅក្នុងទីជាមួយគា ស្មើតា មានចំណែកស្មើតា មាន ជាតិដូចគ្នា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី ប្រយោជន៍ខ្លួន ម្នាលអ្នកដ៏១វើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោល ថា កាយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បូទាំន់ពីរនោះ អ្នក ពោលនូវពាក្យណា អ្នកគប្បីពោលតែពាក្យនោះថា ១ធ្វើកាយឲ្យជាប់គ្នា រួមហៅថា តាយក្ដី ថា សរីរៈភ្នំ ឬថា សរីរៈភ្នំ ថា តាយក្ដី (ហើយ ស្ទ្រហ់) កាយនុះ តាំង ខៅក្នុង ជាមួយគ្នា ស្មេតា មានចំណែក ស្មើត្ត មានជាតិដូចគ្នា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិ-បត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍១ន តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា កាយដទៃ បុគ្គល ៥៤ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បី ពោលថា កាយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នក មិនគប្បីពេលថា ខ្ញុំធ្វើកាយឲ្យជាបត្តា រួមហៅថា កាយក្ដី ថា សវែរ: ក្តី ឬថា សរៈក្តើ ថា កាយក្តី (ហើយសួរថា) កាយនុំ: តាង៍នៅក្នុង e ជាមួយគ្នា ស្មើត្ត មានចំណែកស្មើត្ត មានជាតិដូចគ្នា ព្រ**ះ**មាន ព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ដូច្នេះ ដែរ បណ្តាញកម្បត់ងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា អ្នកគម្បីពោលតែ ពាក្យនោះថា ខ្ញុំធ្វើកាយឲ្យជាបង្ខា រួមហៅថា កាយក្ដី ថា សុរីរៈក្ដី

អភិធម្មចំដីពេ កថាវិត្ថ

សរីធ្លើ វ កាយេត វ កាយំ អញ្ជីយំ ការិត្វា ឯសេ សេ ឯកដ្ឋេ សម សភាគេ តជ្ជាត វុត្តិ កក់តា អត្ថិ បុក្កលោ អត្តហ៍តាយ បដិបញ្ជា លោ ច វត្តិ ព្វេកលោ អញ្ជោ បុក្កលោត មិញ្ជា ។ បេ ។ សន្ថិត្តិ ។

បញ្ហត្តានុយោគោ ។

(៧ ៦) ខុក្កលេ សន្ធាវតិ អស្មា លេកា ខ្យា ។ សេ ខុក្កលេ សន្ធាវតិ អស្មា លេកា ខ្យា ។ សេ ខុក្កលេ សន្ធាវតិ អស្មា លេកា ខ្យា ។ ហេកា ៩មំ លេកត្តិ ។ ឧ ហេកំ ខ្យា ។ ខេ

ស្ដេញ ១ ខេង ហេយុ ឧក្សា ហេយា មុធ ហេយៈខ្ញុំ ១ ខ លេរ ពេយយ ឧក្សា ហេយា មុធ ហេយៈខ្ញុំ ១ ខ លេរ ពេយយ ឧក្សា ហេយា មុខ ហេយៈខ្ញុំ ១ ខ លេរ ពេយយ ឧក្សា ហេយា មុខ ហេយៈខ្ញុំ ១ ខ លេរ ពេយយ ឧក្សា ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត

អភិធម្មបំពីក កសាវិត្ថ

ឬ៩ សរីរៈក្តី ៩ កាយក្តី (ហើយសួរ៩) កាយនុះ តាំងនៅក្នុង
ខីជាមួយគ្នា ស្មើគ្នា មានចំណែកស្មើគ្នា មានជាតិដូចគ្នា ព្រះមាន
ព្រះកាតត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន តែអ្នក
មិនគួរពោលថា កាយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យ
ខុស ។ បេ ។ សេចក្តីបំប្រញា ។

ចប់ បញ្ញត្តានុយោធ: ។

(៧៦) បុគ្គលអន្ទោលថាភ លោកនេះ ទៅកាន់លោកខាងមុខ
អន្ទោលថាក លោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គលនោះ
ជ្រាកដ់ជាអន្ទោលថាក លោកនេះ ទៅកាន់លោកខាងមុខ អន្ទោលថាក
លោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ

(ពី៧) បុគ្គលអន្ទោលថាករលាកនេះ ទៅកាន់លោកខាងមុខ
អន្ទោលថាករលាកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល
ដទៃ អន្ទោលថាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកខាងមុខ អន្ទោលថាក
លោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះបូ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ

រ តេ រា

(មុខ) ត់ដែល មានិះ ម្នាំ លោយ ខ្ញុំ រា ខ សេរ រដ្ឋ ខេំ លោយ ខ្ញុំ រា មាន ខ្ញុំ រា មេខ ខ្ញុំ រាមខ្ញុំ ខ្ញុំ ខ្ញាំ ខ្ញុំ ខ្ញាំ ខ្ញុំ ខ្ញាំ ខ្ញុំ ខ្ញាំ ខ្ញុំ ខ្ញាំ ខ្ញុំ ខ្ញាំ ខ្ញុំ ខ្

 (ကၽ္တ္တီ ႔ ဒ (ညေ နိမ္ပါ ႔ (ည ႔

 (ကၽ္တ ညေးကို)) (ကၽ္တ ညေးကို) (ကောင်းကို) (ကောင်းကိ

(( ) ရိန္ဂ ( ) ကန္တာ နေ ( ) ရန္ဂ ( ) ရန္ဂ ( ) ကန္တာ နေ ( ) ရန္ဂ ( ) ကန္တာ ရန္ဂ ( ) ကန္တာ ရန္ဂ ( ) ကန္တာ ရန်ဂ ( ) ကန်ဂ (

(៧៤) បុគ្គល អន្ទោលចាកលោកនេះ ៧ភាន់លោកវាងមុខ អន្ទោលចាកលោកវាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល នោះផង បុគ្គលដទៃផង អន្ទោលចាកលោកនេះ ៧ភាន់លោកវាង មុខ អន្ទោលចាកលោកវាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។

(៧៧) បុគ្គលអន្ទោលចាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកវាងមុខ
អន្ទោលចាកលោកវាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គលនោះ
មិនអន្ទោល បុគ្គលដទៃ ក៏មិនអន្ទោល ចាកលោកនេះ ទៅកាន់លោក
វាងមុខទេ មិនអន្ទោលចាកលោកវាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៨០) បុគ្គល អន្ទោលចាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកខាងមុខ
អន្ទោលចាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គលនោះ
អន្ទោល បុគ្គលដទៃអន្ទោល បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង អន្ទោល
បុគ្គលនោះ មិនអន្ទោល បុគ្គលដទៃ មិនអន្ទោល ចាកលោកនេះ ទៅ
កាន់លោកខាងមុខ មិនអន្ទោលចាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះ
ឬ ។ អ្នកមិនគួរយោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំជីពេ កថាវត្ថ

(៩០) ឧ វត្តព្វិ បុក្ខលោ សជ្ជាវត៌ អស្មា លោកា វិ ប្រ លោក បរស្មា លោកា ៩មិ លោកាវិ ។ អាមញ្ញា ។ ឧធ វត្តិ ភក្សា

(៤៤) ឧ វត្តទ្វិ បុក្កលោ សន្ធាវតិ អស្ចា លោកា បរំ លោក បរស្មា លោកា នមំ លោកត្តិ ។ អមន្តា ។ ឧឧ វត្តិ កក់តា អនមនក្តោយ ភិក្ខាវ សំសារោ បុព្វា កោដ ឧ បញ្ញាយតិ អវិជ្ជានីវេណានំ សត្តានំ តណ្ហាសញ្ញោជនានំ សន្ធាវតិ សំសាតត្តិ អត្តៅ សុត្តន្តោតិ ។ អមន្តា ។ គេឧ បរំ បុក្កលោ សន្ធាវតិ អស្មា លោកា បរំ លោក បរស្មា លោកា នំមំ លោកត្តិ ។

អភិធម្មបំផិក កថាវិត្ថ

(៨១) អ្នកមិនគូរពោលថា បុគ្គលអន្ទោលចាកលោកនេះ ទៅ កាន់លោកខាងមុខ អន្ទោលចាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា

បុគ្គល នោះ អន្ទោល កំណត់ត្រឹមតែ៧ ជាតិ ជាអ្នកបាន ធ្វើ នូវទីបំផុត នៃទុក្ខ គ្រោះអស់សញ្ញោជន: ទាំងពួង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រប្ ។

អើ ។ បើដូច្នោះមានតែ បុគ្គលអន្ទោលចាតលោកនេះ ទៅកាន់លោក វាងមុំ៖ អន្ទោលចាតលោកវាងមុំ៖ មកកាន់លោកនេះ ។

(៨៤) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលអន្ទោលបាកលោកនេះ ទៅ
កាន់លោកខាន៍មុខ អន្ទោលបាកលោកខាន៍មុខ មកកាន់លោកនេះប្ ។
អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងំឡាយ សំសារ
នេះ មានទីបំផុត គេមិនអាចដឹងបានទេ ទីបំផុតខាងដើមរបស់សត្វទាំង
ឡាយ ដែលមានអវិជ្ជាជារនាំង មានតណ្ហាជាចំណង កាលស្ទះទៅ
កាលអន្ទោលទៅ មិនប្រាកដឡើយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រ
ឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះមានតែ បុគ្គលអន្ទោលបាកលោកនេះ ទៅ
កាន់លោកខាង៍មុខ អន្ទោលបាកលោកខាង៍មុខ មកកាន់លោកនេះ ។

(៤៣) ឫ႙ លោ សន្ទាវតិ អស្មា លេកា មា លោក ប្រស្នា លោកា ឥម លោកត្តិ ។ អមត្តា ។ ស្វេ បុក្ខលោ សន្ទាវត៌ អស្មា លោកា បរ លោក ប្រស្នា លោក ឥម៌ លោក ខ្លំ ។ ជ ប្រេវ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ ស្ងៅ ខុត្តលោ សន្ធាវត់ អស្ចា លោកា បរំលេក បរស្មាលេកា ៩មំលេកខ្លំ។ អមន្តា។ អត្ថ កោច មនុស្សោ ហុត្វា នេវេ ហោតិតិ ។ समक्ष व भी वर्षास्ती एक विष्णू व ကေႏွ နေးစေါ ခရေး ကေါ့ နေးကြော် မော ဇေး រោឌ ១ អាមន្តា ១ ឧជុស្សោ ហុត្វា នេវេ យោឌ នេះ ហេ ហុត្វា មនុស្សោ ហោត មនុស្សកូតោ អេញា នេះ អញ្ចោ មនុស្សកូតោ ស្វេងយំ សន្ទាវតីតិ မ်ဳိး ျပေး နားေတာ့ နည္းေတြ မေျပး မေျပး ရေသည်။ ឥ តោ ចុ តោ ចរំ លេក ំ អន ញោ បេរ ំ ម ហេ ជ ហេហុន សហាន្សាខោត ចិត្តហេសំ មេត្តិ អង្គិ យត់ស្រយោ អង្គ យល់ខ យក់ខ្លះ ស្រយោ អង្គ តុសហគុសលេ វិបច្មាន ស្វេងយំ សគ្នាវត្តិ

(៨៣) បុគ្គលអន្ទោលចាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកវាង៍មុខ អន្ទោលចាក លោកខាងមុខ មកកាន់ លោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល នោះឯង អន្ទោលចាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកខាង៍មុខ អន្ទោលចាក លោកទាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលនោះឯង អន្តោលចាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកខាង មុខ អន្ទោលចាកលោកខាង៍មុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ សត្វ ១៖ ជាមនុស្ស បានទៅកើតជាទៅតា មានមែនឬ ។ អើ ។ មនុស្សនោះឯង គឺទៅតានោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ ។ មនុស្សនោះឯង គឺ ទៅតានោះឬ ។ អើ ។ សត្វដែលកើតជាមនុស្ស ហើយបានទៅកើតជាទៅតា ដែលកើតជាទៅតា ហើយទៅកើតជា មនុស្ស សត្វដែលកើតជាមនុស្ស ហើយទៅកើតជាទៅតាដទៃ ទៅ កើតជាមនុស្សដទៃ សគ្វនោះឯង វមែងអន្ទោលទៅ ពាក្យនេះជា ពាក្យទុស ។ បេ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលនោះឯង ប្បភពកលោកនេះ អន្តោលទៅកាន់លោកខាងមុខ មិនមែនជាបុគ្គលដទៃទេ កាលបើយ៉ាង នេះ សេចក្តីស្ថបន៍ងិមិនមាន សូម្បីជាណាតិបានក៏មិនមាន តែកម្មមាន កម្មវិជាកមាន វិជាកនៃកម្មព៌ងឡាយដែលសត្វធ្វើហើយក៏មាន កាល កុសល និងអកុសលកំពុងឲ្យផល សត្វនោះឯង តែងអន្ទោលទៅ

អភិធម្មបំផិព កមាវត្ថ

មិញ ។ មេ។ ស្ងៅ ឬកលោ សន្ធាវត៌ អស្មា លោកា បរ្យោឌ្យ ស្មា លេខ ។ ខ្មែរ សង្គ្នា ។ អត្ថ កោច មនុស្សោ ហុត្វា យក្ដោា ហោតិ បេ-តោ យោត៌ នេយ៉េកោ យោត៌ គឺរុច្ឆានកតោ យោត៌ ជុំដោ យោត៌ តោណោ យោត៌ កទ្រកោ យោត៌ ស្គាព យោត៌ មហ៌សោ យោត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ ស្ទៅ មនុស្សោ សោ មហិសោតិ ។ ន ហេវិ វត្តព្វេ ျပေ ျ လျှေး မရုံလျော့ လော မော်လော် ျ နာ-មន្តា ។ មនុស្សោ សុត្វា មហ៍សោ ហោតិ មហ៍សោ ហុត្វា មនុស្សោ ហោតិ បនុស្សាភ្លាតា អញ្ជោ បហិ-សោ អញ្ញោ មជុស្សីក្រុតោ ស្ងេក់យំ សញ្ជាត់តំ មិញ ។ មេ។ ស េ ហំ សន្ទាវត៌ ស្ងៅ មុក្កលោ k តោ ខុ តោ ខាំ លោក អន ញោ ហៅ មរណ៍ ជ ហេហ៍ន៍ ទាណាន៍ទាតោច ធ្វេលព្វ័ កម្មឹ អត្ថិ កម្មវិទា កោ អត្ថិ កាតាជំ កម្មាជំ វិទា កោ អត្ថិ តុសហតុសលេ វិបច្ចុមាន ស្ទេងយំ សន្ទាវតិតិ

អភិធម្មបំផិត កជាវត្ថុ

ពាក្យដូចេះនេះ ជាភាក្យុខុស ។ បេ។ បុគ្គលនោះឯង អន្តេលចាក លោកនេះ ទៅកាន់លោកខាង៍មុខ អន្តោលចាកលោកខាង៍មុខ កាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ សត្វៗ៖ ដែលកើតជាមនុស្ស ហើយទៅ កើតជាយក្ស ទៅកើតជាប្រេត ជាសត្វនកេ ជាសត្វតិច្ឆោន ជាឱ្យ ជាគោ ជាលា ជាជ្រុក ជាក្របី មានមែនឬ ។ គើ ។ មនុស្ស នោះឯង៍ គឺក្រប់នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ មនុស្សនោះឯង គឺក្រប់នោះឬ ។ អើ ។ សត្វដែលកើតជាមនុស្ស ហើយទៅកើតជាក្របី សត្វដែលកើតជាក្របី ហើយទៅកើតជាមនុស្ស សត្វដែលកើតជាមនុស្ស ហើយទៅកើតជាក្របីដទៃ ទៅកើតជាមនុស្ស ដទៃ សត្វនោះឯង តែងអន្ទោលទៅ ពាក្យដូច្នេះនេះ ជាពាក្យទុស ។ បេ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលនោះឯង ច្បត់ចាក់លេកនេះ អន្តោល**ៅ** កាន់ លោកខាងមុខ មិនមែនជាបុគ្គលដទៃ ឡើយ កាលបើយ៉ាង៍នេះ សេចក្តីស្វាប់និងមិនមាន សូម្បីជាណាតិបាតក៏មិនមាន តែកម្មមាន កម្ម-វិបាកមាន វិបាករបស់កម្មទាំងឡាយ ដែលសត្វធ្វើហើយក៏មាន កាល បេកុសល និងអកុសលកំពុងឲ្យផល សត្វនោះឯង តែងអន្ទោលទៅ

មិញ ១ ខេ ។ ស្ងៅ ឬកលេ សន្ទាវត៌ អស្មា លេ-က ေပး ကေၾ ဖည္းကေန ရန္က ကေၾဦး ។ អាមន្តា ។ អគ្គិ តោច ១គ្គិយោ ហុត្វា ព្រាហ្មណោ ឈេឌ្ឌ ឯ មាគឌីរ ឯ ទៀ ១ ខ្លុំ កោ មោលិ-ណោត៌។ ១ ហេវំវត្តព្វេ ។ មេ។ អត្ត កោច៌ ១ភ្នំ-យោ ហុត្វា មេស្អា យោតិ សុខ្លោ យោតិតិ ។ អាមន្តា ។ ស្វេ ទត្តិយោ សោ សុខ្គោតិ ។ ជ សេរ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ អគ្គិ កោច ព្រាញ្ញណោ ហុត្វា វេសេក្រ ហោត់ សុគ្គោ ហោត់ ទត្តិយោ ទត្តិយោត៌ ។ ន ហៅ វត្តិ ៗ មេ។ អត្តិ កោចិ ឋេស្បា ហុត្វា សុខ្ចោ ហោតិ ទត្តិយោ ហោតិ ကော ကြောည်းကောင္နာ ၈ ဗ ညေး နည္ဆိုပါ ၈ ရေ ၈ អត្ត កោច សុខ្ចោ ហុត្វា ទត្តិយោ យោតិ ព្រាញ្-យោ យោឌ ប្រេក្ យោឌ្ឌ ។ អមត្តា ។ ស្វេះ សុទ្ធោ សោ ៤ស្បាត់ ។ ន សេវ វត្តព្វេ ។ ខេ។

ពាក្យដូច្នេះនេះ ជាពាក្យរុស ។បេ។ បុគ្គលនោះឯធ អន្ទោល ញក លេកនេះ ទៅកាន់ លេកខាងមុខ អន្ទោលចាក លេកខាងមុខ មក កាន់ លេកនេះឬ ។ ដើ ។ សត្វ១៖ ដែលកើតជាក្យុត ហើយទៅ កើតជាក្រាហ្មណ៍ មានមែនឬ ។ អើ ។ ក្សត្រនោះឯង គឺព្រាហ្មណ៍ នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ សត្វ១៖ ដែល កើតជាក្យត្រ ហើយទៅកើតជាអ្នកជំនួញ ទៅកើតជាអ្នកគ្រ មានមែន ឬ ។ អើ ។ ក្សត្រនោះឯង គឺអ្នកគ្រូនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ។ សត្វខ្លះ ដែលកើតជាក្រាហ្មណ៍ ហើយទៅកើតជាអ្នក ជំនួញ ជាអ្នកគ្រុ ជាក្សត្រ មានមែនឬ ។ មើ ។ ព្រាហ្មណ៍នោះឯជ គិត្យត្រនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ សត្វ១៖ ដែល កើតជាអ្នកជំនួញ ហើយទៅកើតជាអ្នកគ្រ ជាក្សត្រ ជាព្រាហ្មណ៍មាន ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ សត្វខ្លះ ដែលកើតជាអ្នកគ្រុ ហើយទៅ កើតជាក្សត្រ ជាព្រាហ្មណ៍ ជាអ្នកជំនួញ មានមែនឬ ។ អើ ។ អ្នក គ្រនោះឯង គឺអ្នកជំនួញនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

អភិធម្មបំដីពេ កហិវិត្ថ

ស្តេ បុក្ខលោ សត្ធាត់ អេញ លោកា បំ លោក់
ប្រសា លោកា ដំមំ លោកត្តិ ។ អាមត្តា ។ បក្ខៈ
ប្តិញ្ញា បក្ខេតិ ស្នេ សេកក្តិ ប្រាត់ បានចិញ្ញា បានចិញ្ច្ជា បានតិ ប្រាត់ បានចិញ្ច្ជា បានតិ បានចិញ្ច្ជា បានតិ បានចិញ្ច្ជា បានតិ បានចិញ្ច្ជា បានតិ បានចិញ្ច្ជា បានតិ ការស្តេច បានចិញ្ច្ជា អេត្ត បានចិញ្ច្ជា បានចិញ បានចិញ្ច្ជា បានចិញ្ច្ជា បានចិញ្ច្ជា បានចិញ្ច្ជា បានចិញ្ច្ជា បានចិញ្ច្ជា បានចិ

អភិធម្មបំផិត កដាវត្ថ

បុគ្គលនោះង់ អន្ទោលបាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកខាងមុខ អន្ទោល បាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះប្ ។ អើ ។ បុគ្គលក់បុតដៃ នៅតែកំបុតដៃដដែល បុគ្គលកំបុតជើង នៅតែកំបុតជើងដដែល បុគ្គល កំបុតទាំងដៃទាំងជើង នៅតែកំបុតទាំងដៃទាំងជើងដដែល បុគ្គល ស្លឹកត្រចៀក បុគ្គលកំបុត្ខចមុះ បុគ្គលកំបុតទាំងត្រចៀកទាំងច្រមុះ បុគ្គលអាបុត្ខទាំងដៃ បុគ្គលកំបុត្ខមេះ បុគ្គលកំបុតទាំងត្រចៀកទាំងច្រមុះ បុគ្គលមានដៃក្ងែ បុគ្គលមានដៃទោក បុគ្គលមានកោកឃ្ងាំ បុគ្គល មានបូស បុគ្គលមានកោតស្រែង បុគ្គលមានកោកឃ្ងាំ បុគ្គល សត្វត្តដ្ឋ គោ ៣ ជ្រក ក្របីនៅជាក្របីដដែលឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៤) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលនោះឯង អន្ទោលចាក លោកនេះ ទៅកាន់លោកខាងមុខ អន្ទោលចាកលោកខាងមុខ មក កាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គលបានដល់ខ្ញុំសោត: ប្បតាបាក មនុស្សលោក ហើយចូលទៅកាន់ទេវលោក នៅតែជាអ្នកដល់សោត: ក្នុងទៅលោកនោះដដែលឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលបានដល់ ខ្ញុំសោត: ប្បតាបាកមនុស្សលោក ហើយចូលទៅ កាន់ទៅលោក

ន្តេយ៍ ននិត្ត ឧទ់ក្សើរ ឈេន្តន្ទ យទិរ រ ខ លេដូ
សង្គេ សេយន្តិ រ អាងយ៉ រ សោយនេញ
សង្គេ អេស៊ា ហេយា ត្យ ហេយូ តរេស៊ា ហេសាយន្តន្ទ យទិរ ខេត ច យរយោខ អេរិ ត់ដំហេ
សាយន្តន្ទ យទិរ ខេត ច យរយោខ អេរិ ត់ដំហេ
សាយន្តន្ទ យទិរ ខេត ច យរយោខ អេរិ ត់ដំហេ
សាយន្តន្ទ យទិរ ខេត ច យរយោខ អេរិ តំដំហេ
សាយន្តន្ទ ប្រាយន្តន្ទ ប្រាស្តន្ទ ប្រាស្តន្ទ ប្រាប់
ស្រុក ប្រាយន្តន្ទំ រ អាងយ៉ រ អោយតេយ៉ា
ស្រុក ប្រាយន្តន្ទំ រ អាងយ៉ រ អេយាតេយ៉ា
ស្រុក ប្រាយន្តន្ទំ ខេត្តស្រាំ ប្រាស្តន្ទំ យទិរ រ ខ សេដូ
សាយនេត្ត អេស៊ា សោយសា ខ្លាំ សោយនេត្ត អេស្បាំ តំដំហែ
សាយនេត្ត អេស៊ា សោយនេត្ត ប្រាប់
សាយនេត្ត អេស៊ា ប្រាប់
សាយនេត្ត អេស៊ា សាយនេត្ត សាធា រ ខ សេដូ
សាយនេត្ត អេស្បាំ ប្រាប់ អាងយ៉ា រ ខេត្តសេដូ
សាយនេត្ត អេស្បាំ ប្រាប់ អាងប្រាប់ អា

នេះ (ឧទ្ឋ) ស្នេះ ឧទ្ធេស សង្ខាត្ត អស្មា លោក ព្រំ លោក ខ្មែញ មាក្តៃតោ សង្ខាត្ត ។ ឧ ហៅ (ឧទ្ឋ) ស្នេះ ឧទ្ធេស សង្ខាត្ត ។ ឧ ហៅ ជាអ្នកនៅតែដល់ទូវសោត: ក្នុងទេវលោកនោះដដែល ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គលនោះឯង អន្ទោលចាកលោក នេះ ទៅកាន់លោកខាងមុខ អន្ទោលចាកលោកខាងមុខ មកកាន់ លោកនេះដែរ ។

(៨៩) សកវាទី ធ្វើ (នូវការប្តេញឲ្យទាំ) ថា បុគ្គលបានដល់
នូវសោត: ច្បុត្តបាតមនុស្សលោក ហើយចូលទៅកាន់ទៅលោក ក៏នៅ
នៃជានដល់នូវសោត: ក្នុងទៅលោកនោះដដែល (ហើយសួរថា)
ព្រោះហេតុនោះឯង បុគ្គលនោះ អន្ទោលបាកលោកនេះ ទៅកាន់លោក
ខាងមុខ អន្ទោលបាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះប្ ។ អើ ។
សកវាទី ធ្វើ (នូវការប្តេញឲ្យទាំ) ថា បុគ្គលជានដល់នូវសោត: ច្បុត
បាតមនុស្សលោក ហើយចូលទៅកាន់ទៅលោក ក៏នៅជាមនុស្សក្នុង
ទៅលោកនោះដដែលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៨៦) បុគ្គលនោះឯង អន្ត្រាលចាកលោកនេះ ទៅកាន់លោក ទាង៍មុខ អន្ត្រាលចាកលោកខាង៍មុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គលមិនមែនដទៃ មិនមែនទៅប្រាស តែងអន្ត្រោលទៅឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ ប្រ។

អភិធម្មបំដីកេ កបារិត្ថ

(៩៧) អឧញ្ញោ អាំតនោ សញ្ជាត់តំ ។ អាមត្តា។

ហត្តខ្លំ ខ្លោ ហត្តខ្លំ ខ្លោ ហេតំ ទានខ្លំ ខ្លោវ

ហេតំ ហត្តទានខ្លំ ខ្លោ ហត្តទានខ្លំ ខ្លោវ ហេតំ

កាណ្ណខ្លំ ខ្មោ សសខ្លំ ខ្មោ កាណ្ណនាសខ្លំ ខ្មោ អន្តុ
បំខ្លំ ខ្មោ អឧប្រំ ខ្មោ កាណ្ឌ ខេ្ម ខ្មែ កាល់ហត្តកោ

៩ណហត្តកោ កាន្ទំ យោ កណ្ដាំ យោ កាល់ហត្តកោ

៩ណហត្តកោ កាន្ទំ យោ កណ្ដាំ យោ កាល់ហេតំ ហេ

សោសំយោ អបមាំ យោ ខ្ញុំ នៅ កោណោ កខ្លះ

ភោ ស្វាការ មហំ សោ ចហំ សាវ ហោក់ ខ្លាំ

ឧ ហៅវត្តក្នេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំពិក កបាវត្ថ

(៤៧) បុគ្គលមិនមែនដទៃ មិនទាន់ទៅប្រាស តែងមន្ទ្រាល
ទៅឬ ។ មើ ។ បុគ្គលកំបុតដៃ នៅតែកំបុតដៃដដែល បុគ្គលកំបុត
ដើន ទៅតែកំបុតដើនដដែល បុគ្គលកំបុតទាំងដៃទាំងដើន ក៏នៅតែ
កំបុតទាំងដៃទាំងដើនដដែល បុគ្គលកំបុតត្រចៀក បុគ្គលកំបុតច្រមុះ
បុគ្គលកំបុត ទាំងត្រចៀកទាំងច្រមុះ បុគ្គលកំបុតច្រមដៃ បុគ្គលកំបុត
មេដៃមេជើង បុគ្គលជាច់សរសៃធំ បុគ្គលមានដៃក្ងែង បុគ្គលមានដៃព្រែក
បុគ្គលមានកេចឃុធំ បុគ្គលមានកេចស បុគ្គលមានកេស្រង បុគ្គល
មានកេចចំពេញ
មានក្រាស់ បុគ្គលមានកេចស បុគ្គលមានកេស្រង បុគ្គល
មានកេចចំពេញ
បុគ្គលមានកេចចំពេញ
បុគ្គល់ កំបុគ្គល់ បុគ្គល់ កំបូតទៅ កំបូតប៉ាង បុគ្គល់ ក្រប់ ក៏នៅតែ
ជាក្របើដដែលប្តី ។ អ្នកមិនគួរព្រាល់យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៨៨) បុគ្គលនោះឯឪ អន្ទោលថាកាលេកនេះ ទៅកាន់លោក
វាឪមុខ អន្ទោលថាកាលោកខាឪមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។
បុគ្គលមានរូប តែឪអន្ទោលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ
។បេ។ បុគ្គលមានរូប តែឪអន្ទោលទៅឬ ។ អើ ។ ជីវិតនោះ គឺ
សរីវៈនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ បុគ្គលមានវេទនា
។បេ។ បុគ្គលមានសញ្ញា ។បេ។ បុគ្គលមានសង្គារ ។បេ។
បុគ្គលមានសញ្ញា ។បេ។ បុគ្គលមានសង្គារ ។បេ។
បុគ្គលមានវិញ្ញាណ តែឪអន្ទោលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ

អញ្ចុំ សុល្ល ។ ៤ ស្រេ ។ ស្រែ ។ ២ ។

ដៅតៃនោះ គឺសរីរៈនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរចោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៨៨) បុគ្គលនោះឯង អន្ទោលចាកលោកនេះ ទៅកាន់លោក

វាង៍មុខ អន្ទោលចាកលោកវាង៍មុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។

បុគ្គលមិនមានរូប អន្ទោលចៅឬ ។ អ្នកមិនគួរចោលយ៉ាងនេះទេ
។ បេ។ បុគ្គលមិនមានរូប អន្ទោលទៅឬ ។ អើ ។ ជីវិតដទៃ
សរីរៈដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរចោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គលមិនមាន
មានវេទនា ។ បេ។ បុគ្គលមិនមានវិញ្ញាណ អន្ទោលទៅឬ ។ អ្នក
មិនគួរចោលយ៉ាងនេះទេ ។ បុគ្គលមិនមានវិញ្ញាណ អន្ទោលទៅឬ ។ អ្នក
មិនគួរចោលយ៉ាងនេះទេ ។ បុគ្គលមិនមានវិញ្ញាណ តែងអន្ទោល
ទៅឬ ។ អើ ។ ជីវិតដទៃ សរីរៈដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរចោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បុគ្គលមិនមានវិញ្ញាណ តែងអន្ទោល

ទៅឬ ។ អើ ។ ជីវិតដទៃ សរីរៈដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរចោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បុក្ខ

(៩០) បុគ្គលនោះឯង អន្ទោលចាកលោកនេះ ទៅកាន់
លោកខាងមុខ អន្ទោលចាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។
អើ ។ ប្រមន្ទោលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។
ប្រមន្ទោលទៅឬ ។ អើ ។ ជីវិតនោះ គឺសរីរៈនោះឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ វ៉េខនា ។ បេ។ សញ្ញា ។ បេ។
សង្គារទាំងឡាយ ។ បេ។ វិញ្ញាណអន្ទោលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរ

អភិធម្មបំដីកេ កដាវត្ថ

(៩០) ស្ដៅ បុក្ខលោ សន្ទាវត អស្មា លោកា ប់ លោក បរស្មា លោកា ឥម លោកឆ្នំ ។ អាមន្តា ។ រ៉ូចំ ឧ សន្ទាវតីត៍ ។ ឧ ហេរុំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ រ៉ូចំ ឧ សច្ជាវត្តិ ។ អមត្តា ។ អញ្ញុំ ជីវិ អញ្ញ សារីរត្តិ ។ ជ ហេវ វត្តព្វេ ។ បេ។ វេឌ**ភា** ។ បេ។ សញា ។ បេ។ សង្ខាក ។ បេ។ វិញា-ស្សាវតីតិ ។ ១ ស្សា វឌ្ឍិ ។ ខេ ។ វិញ្ហា ខេ ស្សាវតីតិ ។ អាមស្លា ។ អញ្ជុំ ដីវ៉ អញ់ សារី ។ ជ ហៅ វគ្គព្ ។ មេ។ សឆ្នំតំ ។ ទន្ទេសុ ភិជ្ជមានេសុ សោ ខេ ភិជ្ជតិ បុក្ខលោ ខ្យុខភា ភាវតិ និឌ្ជិ យា ពុខ្វេន វិវត្ថិតា ទន្ទេសុ ភិឌ្ឋមានេសុ នោ ខេ ភិជ្ជិត បុក្ខលោ បុក្ខលោ សស្បាត ហោត់ ខិត្តខេន សមសមោត៌។

គតិអនុយោគោ ។

អភិធម្មចំដក កថាវិត្ថ

គោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ វិញ្ញាណ អន្ទេលទៅឬ ។ អើ ។
ជីវិតនោះ គឺសរីរៈនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរគោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។
(៧១) បុគ្គលនោះឯង អន្ទេលចាកលោកនេះ ទៅកាន់លោក
វាងមុខ អន្ទេលចាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះប្ ។ អើ ។
វូបមិនអន្ទេលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរគោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វូបមិន
អន្ទេលទៅឬ ។ អើ ។ ជីវិតដទៃ សរីរៈដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរ
គោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ វិញ្ញាណមិនអន្ទេលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ចាំងឡាយ ។ បេ។ វិញ្ញាណមិនអន្ទេលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ វិញ្ញាណមិនអន្ទេលទៅឬ ។ អើ ។ ជីវិត
ដទៃ សរីរៈដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សេចក្ដី

កាលបើទន្ធទាំងឡាយ បែកធ្វាយ ប្រសិនបើ បុគ្គល នោះ បែកធ្វាយដែរ ខិដ្ឋិ (របស់អ្នក) ទៅជា។ច្នេទខិដ្ឋិ ជាទិដ្ឋិដែលព្រះពុទ្ធ ទ្រន់វៀរហើយ កាលបើទន្ធទាំងឡាយ បែកធ្វាយ ប្រសិនបើ បុគ្គលមិនបែកធ្វាយទេ បុគ្គល ទៅជាទៀដ ស្មើនឹងព្រះនិត្វានដែរ ។

ចប់ គត់អនុយោគ ។

បុគ្គលក់ថា

(៤៤) រំតូ ៩៦៦២៣ ដុម្ភហ្មារី ឧយង្ខ ឯ អាមន្តា ។ រ៉ូប អច្ចុំ សផ្ទុំ បដ្ចុសមុប្បឆ្នំ ១៣៩គ្នំ ណេឌគ្នំ រូបមកគ្នំ ចូបមកគ្នំ រូចប្រមាន ឌដុខ្លី ។ អាមន្តា ។ បុក្ខលោច អនិច្ឆោ សន្ធ់តោ <u> ဥင္သင့္မေရရွိ၊ အေျပာင္း၏ နယ္မင္း၏</u> ច្ចប្រភព្ឌា រុត្សហាងពត់សំនួ ៤ ២ ស្រុ ម៉ឺង ។ បេ។ វេឌជំ ខ្ទានាយ ។ បេ ។ សុញាំ ខ្ទា-ឧយ ។ បេ ។ សស្ព្ហ ខ្ទាឧាយ ។ បេ ។ វិញ្ហាលំ ខ្ទានាយ បុក្ខបស្បី បញ្ជូតិ ។ អា-មត្តា ។ វិញ្ចាណ៍ អធិច្ចុំ សង្គ័ន៌ បឌិច្ចសមុប្បជ្ញិ ១យឌម្មំ យេឌម្មំ វិកគឌម្មំ ធំពេធឧម្មំ វិច្ចណាម-ជធិច្ច ។ អាមន្តា ។ បុក្ខលោច អចិច្ចោ សង្ខ័តោ ច្ចប្រភព្ទាំ រុស្សហាគត្រៅន ។ ខ សេរ ម៉េស ។ មេ ។

រូបមិនទៀង មានបច្ច័យតាក់តែង កើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ មាន ការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជាធម្មតា មានការវិទាសទៅជា ជម្មតា មានការរលត់ជាជម្មតា មានការប្រែប្រលជាជម្មតាប្ដ សម្បីបគ្គល ក៏មិនទៀង មានបច្ច័យភាក់តែង កើតឡើង មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជាធម្មតា មានការវិនាស ទៅជាធម្មតា មានការរលត់ជាធម្មតា មានការប្រែប្រល ជាធម្មតាហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ការបញ្ជាត ន្ទវបុគ្គល ព្រោះអាស្រ័យវេទនា ។ បេ ។ ក្រោះអាស្រ័យសញា ។បេ។ ព្រោះអាស្រ័យសង្ខារ ។ បេ ។ ព្រោះអាស្រ័យវិញ្ញាណឬ វិញ្ហាណមិនទៀង មានបច្ច័យតាក់តែង កើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ញ មានការវិនាស មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជាធម្មតា មានការលេតជាជម្មតា មានការប្រែប្រលជាជម្មតាប្ដ ។ **ទៅ**ជាជម្មតា ដើ ។ សូម្បីបុគ្គល ក៏មិន ទៀន មានបច្ច័យតាក់តែង កើត ឡើង ក្រោះ មានការសូន្យទៅជាធម្មតា អាស្រយហេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការវិនាសទៅជាធម្មតា មានការរលត់ជាធម្មតា មានការប្រែប្រល ជាធម្មតាហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ។

អភិធម្មបំជីពេ កថាវត្ថ

(៤៣) រំតួ ៩೬២៣ ដែលជា ឧឃឹង។ តំ ។ អាមត្តា ។ ដែល j្ ំ ឧទានាយ ដែលកាស្ប បុក្សសុ ប្រាត្តិ ។ ឧ ប្រារំ ឥត្យូ ។ ប្រ ។ ចំនុំ រុំ ខំ ខ្ទានាយ ។ បេ ។ លោហ៍នំ រុំ ខំ ខ្ទា-នាយ ។ បេ ។ ជុំនាត់ _{រុំ} ខំ ជ្ទានាយ ។ បេ ។ សន៌ឧស្បន៌ រ៉ូខំ ឧទានាយ ។ ខេ។ អភិឧស្បន៌ រិត្ត ៩៦៦ ខាលា ឯ ខេង មានិក្សា ខិត្ត ខាលា ។ ខេ ។ អព្ស័ព្ណ រ៉ិតូ ៩២២៣ អព្យ័ព្ធ ភេទា បុក្សស្ទី ខេស្ត្រ ។ ១ សេរ ម៉ូ ម៉េ ។ ខេ ។ (។៤) រេចច និសសភា ឧដ្ឋភេសា ឧដ្ឋ ។ អាមន្តា ។ កុសលំ ឋេឌជំ ខ្ទានាយ កុសលស្ប ជុស្លស្ស ឧឃុំខ្លួន ។ ខ លេវ វឌ្ឍ១ ។ ខេ ។ តុសលំ ឋ៩៩ ខុសខាយ តុសសសុត្រ ពុត្តសសុក្ ជ្ញាទីខ្លួន ។ អាមស្លា ។ គុសលា វេឌ្សា សដ្ឋ សវិទាកា ឥដ្ឋ៩លា កន្លេងលា មនុត្តាដលា អសេ-ឧខយុឌ្យ មានដែល មានស្រុយ មាន ។ មាន ។

អភិធម្មបំផិក កប៉ាវត្ថ

ព្រោះអាស្រ័យរូបឬ ។ (៩៣) ការបញ្ចត់នូវបុគ្គល ការបញ្ជាត់នៅបគ្គល ញូត្រប គេ មានសម្បីរ េ១ ្រ រយោះអាស្រាយរំពរ <u>១</u>ស្រី យោះមាស្រ្តាយរិជ្ធ សៀង ១ លេ**រ** យាន៍នេះទេ មនគរពោល 7109 *ឃោះមាស្រ្*ការែបម្រល្ម ្រោះអាស្រយរូប-ស y iu y យោះមាស្រ្តាធរ៍ តែមត ដោយមារ ក្មេញ ភ គេ ភ យោះមាស្រ្តាធរ៍ត ការបះពាល ។ បេ ។ ការបញ្ជាតិនៅបុគល មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ញូត្តិ ។ គ ញ្រោះអាស្រ័យរូប មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់**ឬ ។** អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។

(៧៤) ការបញ្ជាតិនូវបុគ្គល ព្រោះអាស័យវេទនាឬ ។ អើ ។
ការបញ្ជាតិនូវបុគ្គល ដែលមានកុសល ព្រោះអាស័យវេទនា ជាកុសល
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ការបញ្ជាតិនូវបុគ្គល
មានកុសល ព្រោះអាស័យវេទនា ជាកុសលឬ ។ អើ ។ វេទនាជា
កុសល ប្រកបដោយផល ប្រកបដោយវិបាក មានផលគួរប្រាថ្នា មាន
ផលគួរត្រេកអា មានផលគួរពេញចិត្ត មានផលមិនច្រឡុកច្រឡំ (ដោយ
តណ្ណានិង៍ទេជាទាន) ចំរើនដោយសេចក្តីសុខ មានសុខជាវិបាកឬ ។ អើ ។

ត្រូវ ប្រ ។ នេះ បា មនុទ្ធ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

(។៦) រេចច និសេខា៣ ជិស្លេសា ឧឃុខ្មុំ រ

សូម្បីបុគ្គលមានកុសល ប្រកបដោយផល ប្រកបដោយវិបាក មាន មានផលគួរត្រេកអរ មានផលគួរពេញចិត្ត មានផល (ដោយតណ្ឌានិងទេហ្ខាន) ចំរើនដោយសេចក្ដី សុខ មានសុខជាវិជាកិច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ (៩៩) ការបញ្ចត្តិនូវបុគ្គល ព្រោះអាស្រ័យវេទនាឬ ។ ដើ ។ ការបញ្ជាត់ ខ្លាំបុគ្គល ជាអកុសល ព្រោះអាស្រ័យវេទនា ជាអកុសល ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ការបញ្ជូតិវបគ្គល ញូតិប៉ុន្តែ ជាអកុសល ព្រោះអាស្រ័យវេទនា ជាអកុសលប្ ។ អើ ។ វេទនាជា អកុសល ប្រកបដោយផល ប្រកបដោយវិបាក មានផលមិនគួរប្រាថ្នា មានផលមិនគួរគ្រេកអរ មានផលមិនគួរពេញចិត្ត មានផលច្រឡុកច្រឡឹ (ដោយតណ្ណានិងទទុទាន) ចំរើនដោយខុត្ត មានខុត្តជាវិទា្តប្ ។ សូម្បីបុគ្គល ជាអកុសល ប្រកបដោយផល ប្រកបដោយវិទាក មានផលមិនគួរជ្រាញ់ មានផលមិនគួរត្រេកអរ មានផលមិនគួរពេញ ចត្ត មានផលច្រឡុកច្ររ្យុំ(ដោយតណ្ដានិង១៤១១) ចំរើនដោយខុត្ មាន៖ ក្ពុជាវិទាក់ថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ ។ (៩៦) ការបញ្ចត្តិនូវបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យវេទនាថ្ម ។ អើ ។

អភិធម្មបំផិពេ កហិវត្ថ

អាមញ្ញា ។ អព្យាកាត់ ប់ជេធំ ឧទាខាយ អព្យ-។ បេ ។ អព្យុកាត់ វេឌជំ ឧទានាយ អព្យុកាត់សុុ បុក្កបស្ប បញ្ជូតិត ។ អមន្តា ។ អព្យាភាគា វេឧសា អន្ទំ សន្ទ័តា ជន្ជុំសង់ជាទី ១៣៩គី ។៣-ឌមា រូបមពី ខ្មែនជា រួលប្រមន្តាំង រ អាមន្តា ។ អព្យាភានោច បុក្ខលោ អនិច្ឆោ សចុំខោ ឧត្តជំអង់ជា សិលខេត្ត ពេលគេស៊ី វិភភជម្លោ និភេជជម្លោ វិស្ចិណាមជម្លោត ។ ន ស្រែ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ អញ្ញុំ ឧទានាយ ។ ខេ ។ សស្តាំ និង ខាលា ជា នេង វិញ្ហាហ្វ និង ខាលា ជា បុក្កបស្ស បញ្ជូតិ ។ អមន្តា ។ គុសលំ វិញ្ញា ណំ និស្សាយ ស្មេសសារី ដង្គេសសារី ជិស្មាន ។ ខ សេរុវស្សិ ឯ ភេ ឯ យ កម្មក្ រួយ ឃុំ និយ យ យុរាលសា ជិន្ត្រស្សា ជាងខ្លួន ៤ មានខ្លួ ៤ គុសលំ រិញ្ហាណំ សដលំ ស្វាទាគ់ ឥដ្ឋដល់

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

ការបញ្ចត្តិខ្លាប់គ្គល ជាអព្យក្រិត ព្រោះអាស្រ័យវេទនា ជាអព្យក្រិតប្ ។ ។ មេ ។ ការបញ្ជាតិខ្លុំបុគ្គល ញូត្ត ។ គ អតមនគរពោល យាង៍នេះទេ ក្រោះអាស្រយវេទនា ជាអព្យាក្រតប្ y in y វេទនា ជាអព្យាក្រត មានបច្ច័យតាក់តែង កើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ការអស់ទៅជាធម្មតា មានការវិនាស:ទៅ មានការសូន្យទៅជាធម្មតា មានការរលត់ជាធម្មតា មានការប្រែប្រលជាធម្មតាហ្វ ដ្ឋ ទរខម សូម្បីបុគ្គល ជាអព្យាក្រត មានបច្ចុយភាក់តែង៍ ព្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការ សុន្យទៅជាធម្មតា មានការនៃាសទៅជាធមតា មានការរល់តជាជមតា មានការប្រែប្រាណ់ជម្មតាហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ **ការបញ្ចត់នូវបុគ្គល** ញូត្ត វ ក្រុ ព្រោះអាស្រយ ព្រោះអាស្រ**យស**ញ្ញា 9 10 9 សង្គាវ ព្រោះអាស្រយញ្ញៃណប្ត 111 mi ក្រោះអាស្រ័យវិញ្ញា ណ ឋពាត់នូវបុគ្គល ញូត្តប គ្គ ជាកុសល ជាកុសលប្ត អត្ថិនគួរពោល ការបញ្ជាត់នៃបែ**តល** ញូត្រ គ្រ 价件-មានខេរជិយ 7 10 7 វិញាណជា ព្រោះអាស្រ័យវិញ្ញាណ ញ ជាកុសលប្ TH ប្រភពដោយផល ប្រភពដោយវិទាភ មានផលត្ប្បាញ់

(៥៧) រួយឃុំ នេសសភា ជជ្ជហុសា ជយៈខ្លុំ-ត់ ។ អេឌុស ។ មកុសលំ វិញាណ៌ ខ្ទាសាយ អគុសលស្ស បុគ្គលស្ស បញ្ជូតិ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេខ ។ មកុសលំ វិញ្ហាណំ ឧទានាយ អគុសលស្ប បុក្ខលស្ប បញ្ជូតិ ។ អមនា ។ មកុសលំ វិញ្ហាណំ សដលំ សាទិក្ខាំ មនិដ្ឋដល់ អ្នក នុង អ្នក មាន ក្រុង ស្រុក សស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក សស្រុក ស្រុក ស្រុ ឧុត្ធាទៃគេខ្លំ ។ អមន្តា ។ អគុសលេច បុក្ខលេ ស៩លោ សវិទាកោ អនិដ្ឋ៩លោ អកត្ត៩លោ អ្នងដំណីន្តហេ អេខខុយន្តហេ ដំណឹន្តកោ ដំណឹ-វិទា គោត់ ។ ជ សេរ វត្តត្វេ ។ បេ ។

មាន៨លគួរត្រេកអរ មាន៨លគួរពេញចិត្ត មាន៨លមិនច្រឡុកច្រឡំ
(ដោយតណ្តានិងិទជាទាន) ចំរើនដោយសេចក្តីសុខ មានសុខជាវិបាក
ឬ ។ អើ ។ សូម្បីបុគ្គល ជាកុសល ច្រកចដោយ៨ល ច្រកចដោយវិបាក មាន៨លគួរប្រាថ្នា មាន៨លគួរត្រេកអរ មាន៨ល
គួរពេញចិត្ត មាន៨លមិនច្រឡុកច្រឡំ (ដោយតណ្តានិងិទជាទាន)
ចំរើនដោយសុខ មានសុខជាវិបាកឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាន៍
នេះទេ ។ បេ។

(៩៧) ការបញ្ជាតិទូវបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យវិញ្ញាណឬ ។

អើ ។ ការបញ្ជាតិទូវបុគ្គល ជាអកុសល ក្រោះអាស្រ័យវិញ្ញាណ ជា

អកុសលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ការបញ្ជាតិ

ខ្វិបុគ្គល ជាអកុសល ក្រោះអាស្រ័យវិញ្ញាណ ជាអកុសលឬ ។ អើ ។

វិញ្ញាណជាអកុសល ប្រកបដោយផល ប្រកបដោយវិទាក មានផល

មិនគួរក្រៅថា មានផលមិនគួរក្រេកអារ មានផលមិនគួរកេញចិត្ត មាន

ផលប្រឡុកប្រឡំ(ដោយតណ្ណានិងខ្ពុជាខាន) ចំរើនដោយខុត្ត មានខុត្ត

ជាវិទាក មានផលមិនគួរក្រៅថា មានផលមិនគួរក្រែកអារ មានផលមិនគួរក្រកក មានផល

វិត្តាប្រាច្នាំ មានផលមិនគួរក្រុច មានផលមិនគួរក្រកក មានផល

វិត្តាប្រាច្នាំ មានផលមិនគួរក្រាច់ មានផលមិនគួរក្រកកអា មានផល

វិត្តាប្រាច្នាំ មានផលប្រទា្តក្របទំ្ងំ (ដោយតណ្ណានិងខេត្តប្រទាំន់) ចំរើន

ដោយខុត្ត មានខុត្តជាវិទាក់ថ្កាំ ។ អ្នកមិនគួរកោលលោធិនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចំដីកេ កបាវត្ថ

[៥៤] រួយឃុំ ៩៦២៣ ដុប្តហ្សា ឧឃុខ្លិ-ត្ ។ អាមស្លា ។ អព្យាភាន់ វិញាឈំ ឧទាឧាយ មេព្យភាគសរ្ម បុក្ខលស្ស បញ្ជាគិត ។ ជ ហៅ វឌ្ឍ ។ ខេ ។ អព្យាភះខ្លះ វិញ្ញា ជា ឧទាឧាយ អេព្យាភាគមារី ជិជ្ជល្អារី ពេញខ្លួច ។ អាមនា ។ អព្យាភាន់ វិញ្ហាណំ អភិទ្ធិ សន្ធ័ន៌ បដិច្ចុសមុប្បន្និ ១៣៩ត្តំ ពោះ គ្នា រូបមន្តំ ច្រុំ ប្រព្ទាណ្ឌ គ-ឌម្មត្តិ ។ អមន្តា ។ អព្យាភាពេល បុក្ខលោ មនិ-ដោំ មនុខ្មែ ឧត្តដំខាងជាដោ ១៣៩គេ ៤៣-ឌ ស៊ី រូបមន ស៊ី ចូបេខន ស៊ី រូស្ស្រ មន ស៊ី នៃ ច លេវ ស្គ្រាំ ឯ នេង

អភិធម្មបំដាក កបាវត្ថ

(៩៨) ការបញ្ជាតិខ្លាប់គ្គល ក្រោះអាស្រ័យវិញ្ញាណឬ ។ អើ។ ជាអព្យាក្រឹត ព្រោះអាស្រ័យវិញ្ហាណជាអព្យាក្រិត ការបញ្ចត្តិនូវបុគល ញូវិបុរគ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ ។ ការបញ្ចតិនៅបុគលដា ញាតុប ។ គ မgကို ေကြးမားလြိတ္ပါတာ လာ ထားမာ၅)ကြန္တပ္ y မေ y ာက္တာ လာ ជាអព្យក្រឹត មិន ទៀន មានបច្ច័យភាក់តែង កើត ឡើង ក្រោះអាស្រ័យ ហេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូទ្យទៅជាធម្មតា វិនាសទៅជាធម្មតា មានការលេតជាធម្មតា មានការប្រែប្រលជាធម្មតា ឬ ។ អើ ។ សូម្បីបុគ្គលជាអព្យាក្រឹត មិនទៀង មានបច្ច័យតាក់តែង សូន្យទៅជាធម្មតា មានការវិនាសទៅជាធម្មតា មានការលេតជាធម្មតា អ្នកមិនគួរពោល មានការប្រែប្រួលជាធម្មតាថ្ម ។ 7 10 7

ជទិល មាស្តែកាខ្មែរ ភាព ឯ មាស្តែក្រៀល ជទិលសាខចង់ ស្តី ក្រុម ក្រុមស្រុកប្រមុខមិរយោល កាខ្មែរហៀល ជំទិល សាខចង់លេខស្នេក ក្រុមខ្មែរយោល កាខ្មែរទៅល សាខ្មែរ មាស្តែកាខ្មែរ ក្រុមខ្មែរ មេខេត្តប្រមាល កាខ្មែរ ក្រុម ភ រុឌ្ស ឈិឌ្ឌ ឯ ខ លេដូ រុឌ្ស ខិ ឯកេដ មាតយ ឯ ឧកស្និ ចូរ់ខេំ ឧទង្ ជំជួហេឌ្ រុឌ្ស ឈិឌ្ ឯ ឧទ្ទុ ឧសសភា ឧទេង ជំជួហេឌ្ រុឌ្ស ឈិឌ្ម ឯ

មុំ រា ខ លេដូ រុឌ្សមាំ រា នេ រា ខ្មែរបន្ទ រូង មេខា បា ប្តេក្សា ប្រេក្សា ប្តេក្សា ប្រេក្សា ប្តេក្សា ប្រេក្សា ប្រុក្សា ប្រេក្សា ប្ត្រាស់ ប្រេក្សា ប្រេក្សា ប្រេក្សា ប្រេក្សា ប្រេក្សា ប្រេក្សា ប្រុក្សា ប្រេក្សា ប អាស្រ័យអណ្តាត ។ បេ ។ អាស្រ័យកាយ ។ បេ ។ បុគ្គលអាស្រ័យចិត្ត គេត្រូវហៅថា បុគ្គលមានចិត្តឬ ។ អើ ។ កាលបើចិត្តរលត់ហើយ ប្រភព្រាថា បុគ្គលមានចិត្តរលត់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង ប

[១០០] បុគ្គលអាស្រ័យនូវមិញ ទិដ្ឋិ គេត្រវៈហៅថា បុគ្គល
មានមិញ្ហ ទិដ្ឋិប្ ។ អើ ។ កាលបើមិញ្ហ ទិដ្ឋិរលត់ហើយ គេត្រវៈហៅថា
បុគ្គលមានមិញ្ហ ទិដ្ឋិរលត់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរៈពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(១០១) បុគ្គលអស្រ័យមិច្ចាសន្តប្បៈ ។បេ។ អស្រ័យមិច្ចាវាហា ។បេ។ អស្រ័យមិច្ចាកម្មន្តៈ ។បេ។ អស្រ័យមិច្ចាអាជីវៈ
។បេ។ អស្រ័យមិច្ចាវាយាមៈ ។បេ។ អស្រ័យមិច្ចាសតិ ។បេ។
អាស្រ័យមិច្ចាសមាធិ គេត្រា ហៅថា បុគ្គលសុនមិច្ចាសមាធិឬ ។
អើ ។ កាលបើមិច្ចាសមាធិរលត់ ហើយ គេត្រា ហៅថា បុគ្គលមាន
មិច្ចាសមាធិរលត់ ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។បេ។

អភិធម្មចំដកេ កប៉ាវិត្ត

(០០៤) មាសីទ្ទុក្នី ៩សស៣ មាសីទ្ទុក្លែ បុក្ខលោត វត្តពោត ។ អាមត្តា ។ សម្មាធិដ្ឋិយា ធំរុន្ទាយ សម្ពាធិឌ្ឌិយោ បុក្ខលោ ធំរុន្ទោត វត្តព្រាតិ ។ ។ ខេ។ សម្នាក់ខំ ឧទាធាយ ។ ខេ។ សម្នាក់ម្នាំ ន្ទានាយ ។បេ។ ស្មាអជ្ជីវំ ន្ទានាយ។បេ។ សមា្ឋលាទំ ឧទានា**យ ។** ខេ។ សមា្សតំ **ឧទា-**ឧាយ ។ បេ។ សម្មាសមាជំ ឧទានាយ សម្មា-សមាជ៌យោ បុក្ខលោត វត្តព្វោត ។ អាមន្តា ។ សម្មាសមាន់ទី និរុទ្ធេ សម្មាសមានយោ បុក្ខណ ចំព្រះ្ធាត់ វត្តព្រោត់ ខ ខ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ (೧೦៣) រ៉ូបំ ឧទានាយ វេឌធំ ឧទានាយ បក្សសុរ្ត ខេម្ម នេះ ១ មាន ១ ខ្លុំ ១ មាន ន្ទានាយ ធ្វុំ ពុក្ខលាន **បញ្ជាតិត ។** ន ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ រ៉ូបំ ឧទានាយ វេឌជំ ឧទានាយ សញ្ញុំ ឧទានាយ សុទ្តាប ឧ**ទានាយ វិញា**ណ៍ និស្សព្រ ជិស្ស ជា ស្នេស ជា ស្នេស ជា ស្នេស ជា

អភិធម្មបំផិត កថាវត្ថុ

(១០៤) បុគ្គលអាស្រ័យសម្នាទិដ្ឋិ គេត្រូវហៅថា បុគ្គលមាន
សម្នាទិដ្ឋិប្ប ។ អើ ។ កាលបើសម្នាទិដ្ឋិលេត់ហើយ គេត្រូវហៅ
ថា បុគ្គលមានសម្នាទិដ្ឋិលេត់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ

រេ ។បេ។ បុគ្គលអាស្រ័យសម្នាស់ជួប្បៈ ។បេ។ អាស្រ័យ
សម្នាក់ថា ។ បេ ។ អាស្រ័យសម្នាក់មន្ត្តៈ ។ បេ ។ អាស្រ័យ
សម្នាក់ថា ។ បេ ។ អាស្រ័យសម្នាក់យានៈ ។ បេ ។ អាស្រ័យ
សម្នាក់នាំ ។ បេ ។ អាស្រ័យសម្នាក់យានៈ ។ បេ ។ អាស្រ័យ
សម្នាស់តំ ។ បេ ។ អាស្រ័យសម្នាក់យានៈ ។ បេ ។ អាស្រ័យ
សម្នាស់តំ ។ បេ ។ អាស្រ័យសម្នាស់មាធិ គេត្រូវហៅថា បុគ្គលមាន
សម្មាសមាធិប្ ។ អើ ។ កាលបើសម្មាសមាធិលេត់ហើយ គេត្រូវ
ហៅថា បុគ្គលមានសម្មាសមាធិលេត់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះ៖ េ ។ បេ ។

 បុគ្គលកថា

ត្តាំខ្ញុំ ១៥៤ខូ ៩២២៣ ឧណិទ្ធិ ដឹម្គហចូ

វត្តព្យេ ។ ប ។

(០០៥) ខេត្តាយេសនៃ ឧទានាយ សោតាយេសនិ
ឧទានាយ ។បេ។ ឧទ្ទាយេសនិ ឧទានាយ បុក្កបក្ប បញ្ជាត់តំ ។ អាមជ្ហា ។ ខ្វាឧសន្នំ អាយសេន ឧទា-បញ្ជាត់តំ ។ អាមជ្ហា ។ ខ្វាឧសន្នំ អាយសេន ឧទា-

(nob) ខេត្តជាតុំ ឧទានាយ សោតជាតុំ ឧទានាយ បុក្កលស្ស បញ្ញត្តិតិ បុក្កលានិ បញ្ញត្តិតិ ជាតុនិ ឧទានាយ ខ្ញុំន្ទិ បុក្កលានិ បញ្ញត្តិតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។ ការបញ្ចត្តិវបុគ្គល៩ នាក់ ព្រោះអាស្រ័យ១ន្ន៩ ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ព្រាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១០៤) ការបញ្ជត្តិខ្លឺបុគ្គល ព្រោះអាស្រ័យចក្ខាយឥន: ព្រោះ
អាស្រ័យសោតាយឥន:ឬ ។ អើ ។ ការបញ្ជត្តិខ្លឹបុគ្គល ៤ នាក់
ព្រោះអាស្រ័យអាយឥន: ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ
ខេ ។ បេ ។

(១០៤) ការបញ្ជាតិខ្លាប់គ្គល ព្រោះអាស្រ័យចក្ខាយឥនៈ ព្រោះអាស្រ័យសោតាយឥនៈ ។បេ។ ព្រោះអាស្រ័យធម្មាយឥនៈឬ ។ អើ ។ ការបញ្ជាតិខ្លាប់គ្គល ១៤ នាក់ ព្រោះអាស្រ័យអាយឥនៈ ១២ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(១០៦) ការបញ្ជាតិខ្លាប់គ្គល ព្រោះអាស្រ័យចក្ខុណតុ ព្រោះ
អាស្រ័យសោតជាតុប្ត ។ អើ ។ ការបញ្ជាតិខ្លាប់គ្គល ៤ នាក់
ព្រោះអាស្រ័យជាតុ ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំផិញ កប់ាវិត្ត

(១០៧) ខេត្តជាតុំ ឧទានយ សោតជាតុំ ឧទានាយ ។ មេ។ ឧម្មជាតុំ ឧទានាយ បុក្កលស្ប បញ្ញត្តិតំ ។ អាមត្តា ។ អដ្ឋាសេច្ចំ ជាតូខំ ឧទា-នាយ អដ្ឋាសេច្ចំ បុក្កលាខំ បញ្ជត្តិតំ ។ ឧ ហៅ វត្តិត្វេ ។ បេ។

(១០៤) ខេត្តទ្រ្តិយំ ឧទានាយ សោតិទ្រ្តិយំ ឧទានាយ បុក្កបស្ប បញ្ញាត្តីតំ ។ អាមន្តា ។ ខ្វិន្ ឥទ្រ្តិយានំ ឧទានាយ ខ្វិន្និ បុក្កលានំ បញ្ញាត្តីតំ ។ ន ហៅ វត្តទ្វេ ។ ប។

(០០០) ស្នកក្រសារអំ ឧទានាយ ស្នកអា្ម បុក្ខលុស្ស បញ្ជូតិ បុក្ខលាន បញ្ជូតិ ។ ន ហេរំ ឧទានាយ បនុន្និ បុក្ខលាន បញ្ជូតិ ។ ន ហេរំ វត្តិព្យេ ។ មេ ។

អភិធម្មបំផិត កបាវិត្ត

(១០៧) ការបញ្ជត្តិទូវបុគ្គល ព្រោះអាស្រ័យចក្ខុពតុ ព្រោះ
អាស្រ័យសោតពតុប្ក ។ បេ ។ ព្រោះអាស្រ័យធម្មធាតុប្ក ។ អើ ។
ការបញ្ជត្តិទូវបុគ្គល ១៨ នាក់ ព្រោះអាស្រ័យធាតុ ១៨ ឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ពោល យ៉ាដ៍នេះទេ ។ បេ ។

(๑០៨) ការបញ្ជាតិនូវបុគ្គល ព្រោះអាស្រ័យចក្ខុន្ទ្រិយ ព្រោះ
អាស្រ័យសេតិន្ទ្រិយឬ ។ អើ ។ ការបញ្ជាតិនូវបុគ្គល ៤ នាក់ ព្រោះ
អាស្រ័យឥន្ទ្រិយ ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។

(១០៩) ការបញ្ជាតិខ្លិវបុគ្គល ព្រោះអាស្រ័យបត្តិខ្លិយ ព្រោះ
អាស្រ័យសោតិខ្លិយ ។ បេ ។ ព្រោះអាស្រ័យអញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយឬ ។
អើ ។ ការបញ្ជាតិខ្លិវបុគ្គល ៤៤ នាក់ ព្រោះអាស្រ័យឥន្ទ្រិយ ៤៤
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉.ង៍នេះទេ ។បេ ។

(១๑๐) ការបញ្ចត្តិខ្លាប់គ្គល់ម្នាក់ ព្រោះអាស្រ័យភពមាន១ន្ទ**១** ឬ ។ អើ ។ ការបញ្ចត្តិខ្លាប់គ្គល់ ៤ នាក់ ព្រោះអាស្រ័យភព មាន១ន្ទ ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ®ង៍នេះទេ ។ បេ ។ (០០០) ស្មាក្រោះក្រំ ឧទានាយ ស្មាក្ប បុក្កសុស្ស បញ្ជូនិតិ ។ អមន្តា ។ បញ្ជុំក្រោះក្រឹ ឧទានាយ បញ្ជូនិ បុក្កសានិ បញ្ជូតិតិ ។ ជ ហៅវ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(០០៤) ស្មមស្រួយមេ ខេស្តិហេត្ ។ មានស្និ ។ ខេស្តិស្រាស្ត្រ ។ ខេត្តប្រជាធិប្បក្សិស្តិ

(០០៣) ឯកក្រសារកប្រ ជយ្ជេះ ប្រក្នេលគំ ។
អមន្តា ។ បញ្ជាក់ការកប្រ បញ្ចៅ បុក្កលាគំ ។
ន ហេរំ វគ្គក្មេ ។បេ។

្រៀ ឧសមាកា ខាកាកា ឧដ្ឋាទ្ធិ មួយ ប្រៀ អត្តខ្មុំ ៤ ខ សេត្ត រូឌី ៤៤ ៤០០ កានុ ឯងបក្សា ឧដ្ឋាទ្ធិ វិតត្សិ អច្ចត្តិ ឯងហេត្ អត្តខ្មុំ ឧសមាកា ខាកាកា ឧដ្ឋាទ្ធិ វិស្តេសត្ ឧដ្ឋាទ្ធិ វិសមាកា ខាកាកា ឧដ្ឋាទ្ធិ វិស្តេសត្ ឧដ្ឋាទ្ធិ វិសមាកា ខេត្តាទ្ធិ វិសមាកា ឧដ្ឋាទ្ធិ វិសមាកា ឧដ្ឋាទ្ធិ វិសមាកា ឧដ្ឋាទ្ធិ វិសមាកាកា ឧដ្ឋាទ្ធិ វិសមាកា ឧដ្ឋាទ្ធិ វិសមាកាកា ឧដ្ឋាទ្ធិ វិស្តា ខេត្តាទេ វិស្សា ខេត្តាទេ វិស្សា ខេត្តាទេ វិស្សា ខេត្តាទេ វិស្សា ខេត្តាទេ វិស្សា ខេត្តាទេ វិស្សា ខេត្ត វិស្សា វិស្សា វិស្សា ខេត្ត វិស្សា វ (១១១) ការបញ្ជាតិខ្លាប់គ្នល់ម្នាក់ ព្រោះអាស្រ័យកពមាន១ន្ន១ប្តូ។ អើ ។ ការបញ្ជាតិខ្លាប់គ្នល់ ៩នាក់ ព្រោះអាស្រ័យកពមាន១ន្ន៥ប្តូ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(១១៤) បុគ្គល់តែមាក់ នៅកង្កពមាន១ន្ទ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ៤ នាក់ នៅកង្កពមាន១ន្ធ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(១១៣) បុគ្គល តែមាក់ នៅក្នុងភពមាន១ន្ធ១ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ៥ នាក់ នៅក្នុងភាមាន១ន្ធ៥ ឬ ។ អ្នមនគ្គរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ មេ ។

(១១៤) ការបញ្ជាតិខ្លាំមូប ក្រោះអាស្រ័យដើមឈើ យ៉ាងណា
ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យប្រ ក៏យ៉ាងនោះដែរឬ ។ ការ
បញ្ជាតិខ្លាំមូប ក្រោះអាស្រ័យដើមឈើ ដើមឈើក្ដីមិនទៀន មូប់ក្ដីក៏មិន
ទៀង យ៉ាងណា ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យប្រ ប្រក្ដីមិនទៀង
បុគ្គលក្ដីក៏មិនទៀង យ៉ាងនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគហ្វីពោល យ៉ាងនេះ
ទេ ។បេ។ ការបញ្ជាតិខ្លាំមូប ក្រោះអាស្រ័យដើមឈើ ដើមឈើដទៃ

អភិធម្មចំងិពេ កបាវត្ថ

។ ខេ ។ យ៩៦ តាម ំ ជ្រា**ជាយ** តាម**យ**ស្ប្^(១) មញ្ចុំ ស្សារ រិត និស្សាល ជិស្សា ឧឃឹង ឯ យជា តាម ខ្ទានាយ តាមយុស្ស ៩៣៣ ម ញា តាមោ អញ្ជោ តាមយោ (២) ឃុំមេរ រ៉ូទំ ឧសសយ ខ សេា, មួយ ឯ ពេល ខា ក្ដើ វស្សាលា ក្រោ ច្រាំ ស្គ្រាំ វិស្សា និង្សា និង្ បញ្ចូស្នា ។ យថា ដើ **ឧស**ខាយ ក្រោ បញ្ចូស មញ្ចុំ មួយ ឯង ស្គ្រេះ រិត្ត ៩៦២៣៣ ေ ကေႏို វត្តទ្វេ ។ ខេ ។ យដា ន ភិកខ្សេ នេ-

១ 🕫 ម. គាមិកស្ស ។ 🔈 🧣 ម. គាមិកោ ។

អភិធម្មបំដាក កបាវត្ថ

យ៉ាងណាមិញ ការបញ្ជាតិនៅបុគ្គល ញូត ខារគ មហុដ្ឋ ខ <u> ដោះមាឡែកវិប</u> បគលដទៃ ក៏យ៉ាង៍នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល ការបញ្ជាត់នៅបុគល ញូត ប គ អ្នកនៅក្នុងស្រុក យាងខេះខេ 9 10 9 ព្រោះអាស្រ័យស្រុក យ៉ាង៍ណា ការបញ្ជាតិខ្លង់បុគ្គល ព្រោះអាស្រ័យ រូប ក៏យាំងនោះដែរឬ ។ ការបញ្ជាត់នៅបុគល ញូត្តប គេ អ្នកនៅក្នុងស្រុក ព្រោះអាស្រ័យស្រុក ស្រុកដទៃ បុគ្គលអ្នកនៅក្នុងស្រុកដទៃ យ៉ាងណា បុគ្លដុខ កំហ៉ង់ កាវបរាត្រនូវបុគ្គល ព្រោះអាស្រ័យរូប រូបដ*ែ*ខ អកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ការបូពាតិ នូវស្ដេច ក្រោះអាស្រ័យដែន យ៉ាងណា ការបញ្ជាតិនូវបុគ្គល ក្រោះ หเก็บบุช ค็ เก็มเลาะใช่เบุ ฯ การบกาลัยใเหลือ แกะหเก็บ ដែនដទៃ ស្ដេចដទៃ យ៉ាង៍ណា ការបញ្ជូនថ្ងៃគល ព្រោះ អាស្រ័យប្រ រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ក៏ប៉ោងនោះដែរប្ អត្ឋន វ្រុវា~~ដ~~មិន**មា**ន គុរពោល យ៉ាងនេះ៖ y iv y បគលជាប ច្រក់ក[់] ច្រក់ក់នៃបុគ្គលណា បុគ្គលនោះ ជាប[ច្រុកក ឈោះថា

បុគ្គលក់ថា

យ៉ាងណា បុគ្គលមិនមានរូប បុគ្គលមានរូប រូបនៃបុគ្គលណា បុគ្គល នោះឈ្មោះថាមានរូប ក៏យ៉ាងនោះដែរឬ ។ ច្រវាក់មិនមាន បុគ្គលជាប់ ច្រវាក់ ច្រវាក់នៃបុគ្គលណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាជាប់ច្រវាក់ ច្រវាក់ ដែរ បុគ្គលជាប់ក្រវាក់ដែរ យ៉ាងណា រូបមិនមាន បុគ្គលមានរូប រូបនៃបុគ្គលណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា មានរូប រូបដៃ បុគ្គល មានរូបដៃ ក៏យ៉ាងនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ

(១១៥) ការបញ្ញត្តិខ្លិបុគ្គល រាល់១ចិត្តឬ ។ អើ ។ ចុះ
បុគ្គល កើត ចាស់ ស្ងាច់ ច្បុត បរិសន្ធិ រាល់១ចិត្តឬ ។ អ្នកមិន
គួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ចុះកាលចិត្តទី៤ កើតឡើងហើយ
អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះឬ ។ អើ ។
ចុះកាលចិត្តទី៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោលថា ក្មេងប្រុស
ប្តថាក្មេងស្រី ដូច្នេះដែរឬ ។ អ្នកគួរពោលបាន ។ អ្នកចូរដឹងខ្លាំ
កំហុស (បេសអ្នកចុះ) ប្រសិនបើ កាលចិត្តទី៤ កើតឡើងហើយ
អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដទៃដូច្នេះទេ ម្នាល
អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដទៃដូច្នេះទេ ម្នាល
អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលនោះ អ្នកគួរពោលថា កាលចិត្តទី៤ កើតឡើង
ហើយ អ្នកមិនគួរពោលថា ក្រុងប្រុស ឬថា ក្មេងស្រី ដូច្នេះដែរ

អភិធម្មបំជីពេ កជាវត្ថ

ယိ အရူ ကေလ ကြေးကျ ေတာ့ ရေဆီးယာ စီးရွာ ရုတ္ပုံရွ ជ វត្តទ្ធំ សោតិ វា មញ្ជាតិ វា ឧុតិយេ ចិត្តេ ឧប្បន្ទ វត្តទំ គុមារភោត វ គុមារិភាត់ វត់ មិញ ហញ្ជាំ ២០ ខុតិយេ ចិត្តេ ឧប្បាញ វត្តិ តុមារគោត វ គុមាភោត វ នេះ វត ប វត្តត្វេ ឧត្តិយេ ចំក្តេ ឧប្បន្នេ វត្តត្វិ^(១) សោតិ វា យេ ចំត្តេ ឧប្បាន្ន ន វគ្គព្វ សោគិ វា អញ្ញោត វា ខុត្តយេ ចំត្តេ ឧប្បៈជ្ វត្តត្វិ កុមាក្រោត វា គុមា គោត់ វត់ ម៉ិញ ។

១ ធ. ៩ វត្តាំ ។

អភិធម្មបំផិត កមាវិត្ថ

បណ្តាញក្សទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា គ្នួរពោលតែពាក្យ នោះថា កាលចិត្ត ៤ កើតទៀវ ហើយ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល នោះ ឬថា បុគ្គលដ**ៃ** ដូច្នេះទេ កាលបើចិត្តទី៤ កើតឡើន៍ ហើយ អ្នកគួរពោលថា ក្មេងប្រសុវ ឬថា ក្មេងស្រី ពាក្យដូច្នេះ នេះ ជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ កាលចិត្តទី ៤ កើតឡើន៍ ហើយ អ្នកគួរពោលថា ក្មេងប្រសប្ ឬថា ក្មេងស្រី ម្នាលអ្នកដ៏ ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កាលភិត្តទី៤ កើតឡើង ហើយ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គលនោះឬ ឬថា បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះ ដែរ បណ្តាញក្បូព៌ងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យូណា គួរពោល តែពាក្យនោះថា កាលចិត្តទី៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោល ថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ កាលបើចិត្តទី ៤ កេត្តទ្បើង ហើយ អ្នកគួរ ពោលថា ក្មេងប្រុស ឬថា ក្មេងស្រី ដូច្នេះ ដែរ ពាក្យដូច្នេះនេះ ក៏ជាពាក្យទុស ។

(១១៦) ចុះកាលចិត្តទី៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរ គោលថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដទៃឬ ។ អើ ។ ចុះកាល ចិត្តទី៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោល ថា ស្រី ថា ប្រុស

បុគ្គលកថា

កហដ្ឋាភិ ជ បញ្ជី តោតិ ជ នេះជាតិ ជ មនុស្សាតិ វាតិ ។ វត្តត្លំ ។ អាជានាហ៍ ធិក្តេសំ ហេញ៉ា ឧុត៌យេ ចំគ្លេ ឧប្បវេជ្ជ ជ វត្តត្វំ សោតិ វា អញ្ចោតិ វា តេន វត ហេ វត្តត្វេ ឧត៌យេ ចិត្តេ ឧប្បន្នេ ជ វត្ត ្វ នេយុត វា មនុស្សាត វត្ត យំ ត្ត វនេស៌ វត្តត្វេ ទោ ឧត្តិយេ ចិត្តេ ឧប្បន្នេ ន វត្តព្វំ សេត វា អញ្ចេត វា ខុត្តយេ ចិត្តេ ឧប្បន្នេ fန္တစ္ခ် ငေးကုန္တာ ကုန္တစ္ခ် ကုန္တ $^{(o)}$ မိတ္တာ တက္ခါ ក្នុង នេះ ប្រាស្ត្រ ក្នុង ក្នង ក្នុង មជុស្សាត់ វា តេច វត រ វត្តត្វេ ខុត្ថិយេ ខ៍ត្តេ ဒုပ္ခု $(a_{n}^{2})^{(b)}$ ကေနာ် ကို မေးကောင်း ကိုန်း လို နာနာ វានេស៌ វត្តត្រូ ទោ ឧុត៌យេ ចិត្តេ ឧប្បន្នេ ន វត្តព្វំ សោត៌ វា មញ្ជាត់ វា ខុតិយេ ចំត្រ នុញ្ជាន្ន វត្តត្វំ នេយោត៌ វា មនុស្សោត៌ វាត៌ មិញ 9155 9

o ឱ. កុមារិកោតិ វា កុមារិកាតិ វាតីតិ ទិស្សុន្តិយេវ ។ 🐎 ឱ. ៩ វត្តព្វំ ។

ឋា គ្រហស្ ថា បព្ទជិត ថា ទៅតា ថា មនុស្សដែរឬ ។ អ្នកគួរពោល បាន ។ អ្នកប្រជ័ងនូវកំហុស (បេសអ្នកបុះ) ប្រសិនបើ កាលចិត្តទី៤ .កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដទៃ ដ្ឋ ខេះ ខេ មាលអ្នកដ៏ខ្លួន ព្រោះ ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កាល ចិត្តទី ៤ កើតឡើង:ហើយ អ្នកមិនគួរពោលថា ទៅតា ឬថា មនុស្ស ដ្ឋចេះដែរ បណ្តាញត្បូទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គួរពោល តែពាក្យនោះថា កាលចិត្តទី ៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោល ឋា បុគលនោះ ឬថា បុគលដទៃ ដ េះខេ កាលបើបិត្តទី៤ កើត ឡើងហើយ អ្នកគួរ:ពាលថា ទៅតា ឬថា មនុស្ស ពាក្យដូច្នេះ នេះ ជាពាក្យខុស ម្យ៉ាងទៀត ប្រសិនបើ កាលចិត្តទី៤ កើតឡើង ហើយ អ្នកគួរពោលថា ទៅតា ឬថា មនុស្ស ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កាលចិត្តទី ៤ កើតឡើងហើយ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដទៃ ដូចេះដែរ បណ្ដា ពាក្យទាំងពីរ:នា: អ្នកពោលនូវពាក្យណា គួរពោលតែពាក្យនោះថា កាលបិត្ត ៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលនោះ ឬ ឋា បុគ្គលដទៃ ដ េះទេ កាលចិត្ត ៤ កើត ទ្បើង ហើយ អកគរ ពោលថា ទៅតា ឬថា មនុស្ស ពាក្យដូច្នេះនេះ ជាពាក្យទុស ។បេ។

អភិធម្មបំដកេ កឋាវិត្ត

[០០៧] ន វត្តត្វំ បុក្ខលោ ឧបលត្តតំ សន្និ-តែដើតគេដើយស្នង ឯកឧស្ស ឯ បឋ លោ ឧស្សីស្ ထိ ខស្សតិ យេឧ ខស្សតិ សោ ខស្សតិ តំ បស្ប៊ុត តេជ បស្ប៊ុតតំ ។ អមស្តា ។ ហញ្ចុំ យោ ឧស្បត្តិ យំ ឧស្បត្តិ យេន ឧស្បត្តិ សោ បស្បត់ តំ បស្បត់ តេខ បស្បត់ តេខ វត ប វត្តត្វេ ឬក្តលោ ឧបហត្ថតិ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេលតិ ។ (၁၁၄) အ ကိုရီ ရီလက ရေးလက္ခရီ မာဋီ-ឌន្តេតនៅខាន្ត រ មានឃ្លី រ ខថ់ លោ មាំ-ណាត់ ។បេ។ យោ ឃាយត់ ។បេ។ យោ សាយត៍ ។បេ។ យោ ដុសត៍ ។បេ។ យោ វិជា-សតិ យំ វិជាសាតិ យេធ វិជាសាតិ សោ វិជាសាតិ

តំវិជាជាតិ តេជវិជាជាតិតំ ។ អាមជ្ញា ។ ហញ្ចាំ

យោ វិជាសាតិ យំ វិជាសាតិ យេន វិជាសាតិ

អភិធម្មបំផក កថាវត្ថុ

(១១៧) អ្នកមិនគួរ ពេលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយ
អត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គលណា ឃើញ ឃើញ
នូវប្រណា ឃើញដោយក្នែកណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា ឃើញ
ឃើញនូវប្រនោះ ឃើញដោយក្នែកនោះហ្ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ
បុគ្គលណា ឃើញ ឃើញនូវប្រណា ឃើញដោយក្នែកណា បុគ្គល
នោះ ឈ្មោះថា ឃើញ ឃើញនូវប្រណា ឃើញដោយក្នែកណា បុគ្គល
នោះ ឈ្មោះថា ឃើញ ឃើញនូវប្រនោះ ឃើញដោយក្នែកណា បុគ្គល
នោះ ឈ្មោះថា ឃើញ ឃើញនូវប្រនោះ ឃើញដោយក្នែកនោះ
ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹង
បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នៅដា ។

(១៩៤) អ្នកមិនគួរ ពោលថា បុគ្គល គេដឹងបុន ដោយអត្ថ ដំពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គលណាព្ ។ បេ ។ បុគ្គលណាធំ ។ បេ ។ បុគ្គលណាលិទ្ធភូក្ស ។ បេ ។ បុគ្គលណា ប៉ះពាល់ ។ បេ ។ បុគ្គលណាដឹងច្បាស់ ដឹងច្បាស់នូវធម្មារម្មណ៍ ណា ដឹងច្បាស់ ដោយមនោវិញ្ញាណណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា ដឹង ច្បាស់ ដឹងច្បាស់នូវធម្មារម្មណ៍ នោះ ដឹងច្បាស់ ដោយមនោវិញ្ញាណ នោះហ្ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលណាដឹងច្បាស់ ដឹងច្បាស់ នូវធម្មាម្មេណ៍ ណា ដឹងច្បាស់ ដោយមនោវិញ្ញាណណា បុគ្គលនោះ សោ វិជា**ភាគិ គំ វិជាភាគិ គេ**១ វិជា**ភាគិ** គេ១ វិត ហេ វត្តត្វេ បុក្កលោ ឧបលត្តគិ សច្ចិកដ្ឋប-មដ្ឋភាគិ ។

(០៤០) ដុក្តលោ ឧបបត្តតិ សច្ចិត្តដូច-មដ្ឋេសតិ ។ អមន្តា ។ ឧឧ យោ ឧ សុឈាតិ ។បេ ។ យោ ឧ ឃាយតិ ។បេ ។ យោ ឧ ជិជានាតិ យំ ឧ វិជានាតិ យេឧ ឧ វិជានាតិ សោ ឧ វិជានាតិ យំ ឧ វិជានាតិ នេឧ ឧ វិជានាតិ ។ ឈ្មោះថា ដឹងច្បាស់ ដឹងច្បាស់ខ្លូវធម្មារម្មណ៍នោះ ដឹងច្បាស់ដោយ មនោវិញ្ញាណនោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោល ថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និឪអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ ។ (១១៧) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និឪអត្តដ៏ទត្តម ឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គលណាមិនឃើញ មិនឃើញខ្លូវរូបណា មិន ឃើញដោយក្អែតណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា មិនឃើញ មិនឃើញ នូវរូបនោះ មិនឃើញដោយក្អែតនោះឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គល ណា មិនឃើញ មិនឃើញខ្លូវរូបណា មិនឃើញដោយក្អែតណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា មិនឃើញខ្លូវរូបណា មិនឃើញដោយក្អែតណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា មិនឃើញ មិនឃើញខ្លូវរូបនោះ មិនឃើញ

(១៤០) បុគ្គល គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម

ឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គលណាមិនឲ្យ ។ បេ ។ បុគ្គលណាមិនធំ ។ បេ ។

បុគ្គលណាមិនលិទ្ធភូក្ស ។ បេ ។ បុគ្គលណាមិនចំ ។ បេ ។

បុគ្គលណាមិនជំងឺច្បាស់ មិនដឹងច្បាស់នូវធម្មារម្មណ៍ណា មិនដឹងច្បាស់
ដោយមនោវិញ្ញាណណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា មិនដឹងច្បាស់ មិន
ជឹងច្បាស់នូវធម្មារម្មណ៍នោះ មិនដឹងច្បាស់ដោយមនោវិញ្ញាណនោះឬ ។

អភិធម្មបំផិពេ កហិវត្ថ

អេមន្តា ។ សញ្ជាំ យោ ជ វិជាជាតិ យំ ជ វិជា-ជាតិ យេជ ជ វិជាជាតិ សោ ជ វិជាជាតិ តំ ជ វិជាជាតិ គេជ ជ វិជាជាតិ ជោ វិត ៤ វិត្តាព្យ ពុក្ខាលោ ឧបបត្តតិ សច្ចិត្តដូបរមដ្ឋេជាតិ ។

(၈ ၉၀) α နေးရို ရင္မလာ နေးလာ နေးလာက္ခန်ာ နာဦး-តដ្ឋមេ ដ្រែត់ ។ អមត្ត ។ ១០ នៃ ភក់តា ត្តាមស ម្នាំ ន្ទេខ ន្ទេស ស្រាំខេច អត់ក្តាន្ទាន្សក្រេន សត្តេ ខាំមានេ ឧបបដ្ឋមានេ ម្នាន ពេល្យនេះ ស្ដេញ ឧត្យលោ សុកនេះ ឧក្-នេះ យជាអគិតនេះ មាន ឧយុសគុម មាន មា ត្តត្តេត ។ អាមន្ត្តា ។ តេច ហ៍ ដុក្ខលោ ឧបលត្ត សញ្ជូតដូចមេដ្ឋេលត់ ។ គ្រុំ គត់តា បស្សមហំ ភិក្ខាវ ឧ៍ព្វេខ ឧត្តាលា សៃព្រទួន អតិក្ខាន្ទមានុ-សត្រេន សត្តេ ខាំមានេ និងឧទ្ធីមាខេ ស្ពីនេ

អភិធម្មបំដាក កថាវិត្ថ

អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលណា មិនដឹងច្បាស់ មិនដឹងច្បាស់ទូវ

ធម្មារម្មណ៍ណា មិនដឹងច្បាស់ដោយម នៅវិញ្ញាណណា បុគ្គលនោះ
ឈ្មោះថា មិនដឹងច្បាស់ មិនដឹងច្បាស់ទូវធម្មារម្មណ៍នោះ មិនដឹង

ច្បាស់ដោយម នៅវិញ្ញាណ នោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគួរ គោលថា

បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះ ទេ ។

(១៤១) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ ឋា ម្នាលក់តូទាំងឡាយ តថាគតមានបក្ដថ្លជាទិព្វ ដ៏បរិសុទ្ធ កន្ទង់ បង់ចត្តរបស់មនុស្សធម្មតា វមែងមើលឃើញនូវពួកសត្វ កាលច្បត កាលកើត ថោកទាប ថ្ងៃថ្នា មានសម្បុះល្អ មានសម្បុរអាក្រក មានគត់ល្អ មានគត់មាក្រក់ ដង់ច្បាស់នូវពួកសត្វ ដែលអន្ទោល**ៅ** តាមយល់កម្ម ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ មានតែ បុគ្គល គេជំង៍បាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំទុតមដូចេះដែរ ៗ (សតវាទី) ធ្វើ (នូវតាត្យប្រជាឲ្យមាំថា) ព្រះមាន់ព្រះភាគ ខ្រង់គ្រាស់ថា មាលភិក្ខាងទ្វាយ តថាគតមានបក្ដប់ជាទិត្ត ដំបរិសុទ្ធ កន្ងប់ឯបក្ វបស់មនុស្សធម្មតា មើល ឃើញពួកសត្វ កាលច្បុត កាលកើត ថោកទាប

មណ្ឌីន មារ្យ ខ្លួយ ក្នុង ខ្លួន យនា-កម្មេចក្រុសត្រូបជានាម៉ឺត កត្វា តេជេវ ការណេន ជុស្តលោ ឧធលត្ត សច្ចិត្តដូចមេដើសខ្មុំ ឯងគឺ ឯ ភភា ខំព្វេន ខត្តនា សៃ ខ្វេន អតិក្តាន្មានុស-គោន រូបំ បស្បត៌ ពុត្តលំ បស្បតិ៍តិ ។ រូបំ បស្បតិ៍ ។ វិត្ត ជជយោ វិត្ត ឧរុឌ្ធ វិត្ត ៩ឧជជីឌ្ឌ វិត្ត ៣ឌុរ-៩ភាពនេះ ១ ខ លេខ ខេត្ត ១ ខេ ១ ភេទប្ ត្រិច ឧយុស ស្រាខិច អង្គុយិខិសថ់សម្រេច វិត្ បស្បតិ៍ បុក្កលំ បស្បតិ៍តិ ។ បុក្កលំ បស្បតិ៍ ។ បុក្ខលោ រុខ វុទាយតនំ វុខភាតុ និលំ ចិត្ត ကောက်ဆို နဲ့အဆို ဇာလုံးကြောယာင့် ဇာလုံးကြီး ဇာဇီတကျာလ ឧស្តស្ស អាមាជ្ញ អាមជ័ឌ្ឌ ឯ ខ លេដូ ម៉េខាំធិ ។ មេ។ ភភក ធិត្វេ ខត្តា វិសុទ្ធេ អភិក្តាន មានុស គេន រ៉ុតូ ឧទានៃ ឧទីល ឧទាន្ទែម ឯ នយោ ឧក្សាត ។ ឧកោ រ៉ូខំ រ៉ិស៣ឧក រំជយៈខ្

ថ្ងៃថ្នា មានសម្បុរណ្ដ មានសម្បុរអាក្រក់ មានគតិល្អ មានគតិ អាក្រក់ ដឹងច្បាស់ខ្លុវពួកសត្វ ដែលអខ្ទេរលទៅតាមយថាកម្ម ព្រោះ ហេតុនោះ (ទេបសួរថា) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគ មានចក្ដុចថា ទិត្ត ដ៏បរិសុទ្ធ កន្ទង់បន់ចក្ខុរបស់មនុស្សធម្មតា ទ្រង់ឃើញរូប ទ្រង់ ក្តេញ៤២៤៤៤ រ ខែខុក្តេញ៤៤ រ ៤២៤ មួរ វភ្ជាម ៤៤ កើត រូបអន្តោលទៅតាមយប់ាកម្មប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ព្រះមានព្រះភាគ មានចក្នុដ្យជាទិព្វ ដ៏បរិសុទ្ធ កន្ទងបន់ ចក្ខុវបស់មនុស្សធម្មតា ទ្រង់ឃើញរូប ទ្រង់ឃើញបុគ្គលប្ ។ ទ្រង់ ឃើញបុគ្គល ។ រូប គឺបុគ្គល ជារូប្រយតនៈ ជារូបជាតុ ជារូប ខៀវ រូបលឿង រូបក្រហម រូបស រូបដែលគប្បីដឹងដោយចក្ខ រមែងប៉ះមក ក្នុងចក្ខុ មកកាន់វង្គន៍ចក្ខុប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ថេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ មានចក្ខុដូចជាទិត្ត ដ៏បរិសុទ្ធ កន្ទន៍បន់ចក្ខុរបស់ មនុស្សធម្មតា ទ្រន់ឃើញរូប ទ្រន់ឃើញបុគ្គលប្ ។ ទ្រន់ឃើញ របស់ទាំងពីរ ។ រូប គឺរបស់ទាំងពី ដោះព្រយ្គន: ជារូប៣គុ

អភិធម្មបំជីពេ កហិវត្ថ

នុកោ ជំហ នុកោ ជ័ត្ត នុកោ លោហ៍ត្តា នុកោ និយតា នុកោ ចក្តុវិញ្ញេយ្យា នុកោ ចក្តុស្មឹ បដិហញ្ជូំ នុកោ ចក្តុស្ប អាមាជំ អាកច្ឆ្នំ នុកោ បវត្ថិ នុកោ នុបបដូច្ឆិ នុកោ យជាកម្មេចកាត៌ ។ ជ ហៅវ ត្តេញ ។ បេ ។

ឧបាភបញ្ហាត្តស្រោយ ។

រពេរ សេដីខ្លួន អាតយ៉ នយល់ខ្លួន រ ច សេរូ ដើមិ សេដីខ្លួន អាតយ៉ នយល់បាលសេជមាចូ មេគីរចូ (បុគុគ) មហៅហាសេជមាច្ច មេគីរច្ច វត-

រុឌីដេ ឯដេ ឯ រុឌីជាដែល បន្ទំ អត់សសាលុក្ខណិចថ្មី ឯ ថ លេរូ ឧការី មេខាំ យល់ខេត្ត ដង់ការី អត់យុរូកា បន្ទំ ឧការី មេខាំ យល់ខេត្ត ឯ បាល់ប្តូំ ឯ មេ លេរូ យលេខ វិតហើយខ្លុំ ឯ ២ លេរូ រុឌីម៉េ ឯ ជេ ឯ យល់ខ្លុំ ឯ មហៀយសេលយុខ មេតិកូ មេខាំ (០៤៣) មហៀយសេលជួយក្នុ មេតិកូ វិត-

អភិធម្មបំផិត កជាវិត្ត

របស់ទាំងពីរ មានពណ៌ ខៀវ របស់ទាំងពីរ មានពណ៌ លឿង របស់ទាំង ពីរ មានពណ៌ ក្រហម របស់ទាំងពីរ មានពណ៌ស របស់ទាំងពីរ ដែល គួរដឹងដោយបត្ត របស់ទាំងពីរ ប៉ះមកក្នុងបត្ត របស់ទាំងពីរ មកកាន់ រង្វឹង់បត្ត របស់ទាំងពីរ ប្បូត របស់ទាំងពីរ កើត របស់ទាំងពីរ អន្ទោល ទៅតាមយឋាកម្មប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ចប់ ឧបាតាបញ្ញាត្ត«យោង ។

(๑๒๒) กษุญริธิศา(กก่ เลน็ธ์ ตุธงุ ๆ เพี ๆ บุลุณษกเต็ เปาพวุธธิธิ มูกเบ็เลติ เต็ อูไกษุญริธิศา(กก่ เลน็ธ์ ตุธงุ ๆ มูกษ์อลุเเตณ เก็ธ์เอะเจ ๆ เบ ๆ

(១២៣) កម្មល្អនិងអាត្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើឲ្យគេធ្វើ នូវកម្មល្អនិងអាត្រក់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មល្អនិងអាត្រក់ គេដឹងបានឬ ។ ដើងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មនោះ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មនោះ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ការធ្វើនូវទីបំផុតនៃទុក្ខនោះ ។ មិនមាន ការផ្ដាច់បង់នូវវដ្ដ: មិនមាន អនុបាទបេរិនិញ្ជាន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

វាព្ធសន្តិន្ទុ ។ ខ ស្សេ រុឌ្គី េំ ៤ ខេ វា សម័ន្ទិន្ទុ ៤ មហិសាសព្ទស្សេ មេឌី ម សាពណុ ស្រ្តិន្ទ្ឋ ៤ មេសិស្រាសស្សេច មេឌី មេឌី (១៤៤) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នក ប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវបុគ្គល គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ។

(១៤៤) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើឲ្យគេធ្វើ នូវកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ព្រះនិព្វាន គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវព្រះនិព្វាន គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យាងនេះទេ ។បេ។

(១៤៦) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គួរដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ មហាប្រឹថពី គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក ធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នក ប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវមហាប្រឹថពី គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ប្រ

អភិធម្មបំជីពេ កបាវត្ថ

(០៤៧) កស្បាលខេត្ត កំពេ ។ ខេ ។

បុព្តព័ត្ន ។ កស្បាលខេត្ត កំពេ ។ មសាសគ់ខ្មែរ

បុព្តព័ត្ន ។ កស្បាលខេត្ត កំពេ ។ មសាសគ់ខ្មែរ

បុព្តព័ត្ន ។ កស្បាលខេត្ត កំពេ ។ មសាសគ់ខ្មែរ

បុព្វព័ត្ន ។ កស្បាលខេត្ត កំពេ ។ មសាសគំខ្មែរ

បុព្វព័ត្ន ។ ខេត្ត កំពេ ។ ខេត្ត កំពេ ។

(១៩៤) កស្បាណខាបកាន់ កម្មាន់ ឧប-លក្កន្តីតំ ។ កស្បាណខាបកាន់ កម្មាន់ កត្តា ការតា ឧបសត្ថតិតំ ។ អមត្តា ។ អាខោ ឧបសត្ថតិតំ ។ អបស្ប កត្តា ការតា ឧប-លក្កតិតិតំ ។ ន ប្រេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិក កបាវិត្ត

- (១៤៧) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក
  ធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នកច្រើតេឲ្យធ្វើ នូវកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបាន
  ឬ ។ អើ ។ មហាសមុខ្ទ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយខ្លួនឯង
  អ្នកច្រើតេឲ្យធ្វើ នូវមហាសមុខ្ទ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
  យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។
- (១៤៨) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក
  ធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបាន
  ឬ ។ អើ ។ ស្ដេចភ្នំឈ្មោះសិនេះ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ
  ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវស្ដេចភ្នំឈ្មោះសិនេះ គេដឹងបាន
  ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។
- (១៩៩) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក
  ធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបាន
  ឬ ។ អើ ។ ទឹក គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយខ្លួនឯង
  អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវទឹក គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង

(១៣០) គហ្យាណទាបកានិ គម្មានិ ឧប-លក្តត្តិតិ ។ គហ្យាណទាបកានិ គម្មានិ គត្តា កាបតា ឧបហត្តិតិតិ ។ អមត្តា ។ នេះ ជោ ឧប-លក្តតិតិ ។ នេះជស្បា កត្តា កាបតា ឧបហត្តិតិតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(១៣០) គហ្សាណទាបកាន់ កម្មាន់ ឧប-លត្តន៍ន៍ ។ កហ្សាណទាបកាន់ កម្មាន់ កត្តា ការតា ឧបហត្តន៍ន៍ ។ អាមត្តា ។ វាយោ ឧប-លត្តន៍ន៍ ។ វាយស្បា កត្តា ការតា ឧបហត្ត-ន៍ន៍ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

ម្នារេស និតលដ់ខ្លួញ ឯ ខ សេរ ្សេដីខេជិញ្ចូញ មនីរ សេយ និតលដ់ខ្លួញ ឯ មួយមេជីព្រជិញ្ចូញ មនីរ សេយ និតលដ់ខ្លួញ ឯ អាគយ ឯ មួយមេជីព្រជិ សេយ និតលដ់ខ្លួញ ឯ អាគយ ឯ មួយមេជីព្រជិញ សេយ និតលដ់ខ្លួញ ឯ មេលាមេជីព្រជិញ្ចូញ មនីរ សេយ និតសង់ខ្លួញ ឯ ខេ សេរ ្ត្រីខ្លែ ឯ ខេ ឯ (១៣០) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដ៏៩បាន ឬ ។ បុគ្គល
អ្នកធ្វើដោយ១នឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹង
បានឬ ។ អើ ។ ភ្លើង គេដឹ៩បានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយ
១នឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវភ្លើង គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៣១) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលដ្ក ធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មល្អ និ£អាក្រក់ គេដឹងបាន ឬ ។ អើ ។ ខ្យល់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវខ្យល់ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(១៣៤) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេជំងឺបានប្ ។ បុគ្គលអ្នក
ធ្វើដោយទូនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេជំងឺ
បានប្ ។ អើ ។ ស្មៅ ឈើតូច និងឈើធំ គេជំងឺបានប្ ។
បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយទូនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវស្មៅ ឈើតូច និង
ឈើធំ គេជំងឺបានប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង់នេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចំជីពេ កប៉ាវិត្ថ

អភិធម្មបំដាក កមាវត្ថុ

(១៣៣) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក
ធ្វើដោយ១៩ឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ ខ្យុកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបាន
ឬ ។ អើ ។ កម្មល្អ និងអាក្រក់ដទៃ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយ១៩ឯង
អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ ខ្យុកម្មល្អ និងអាក្រក់ដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។បេ។

(១៣៤) វិបាកនៃកម្មល្អ និន៍អាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។

អើ ។ បុគ្គលអ្នករងវិបាក នៃកម្មល្អ និង៍អាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។

អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វិបាកនៃកម្មល្អ និង៍អាក្រក់
គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នករងវិបាក នៃកម្មល្អ និង៍អាក្រក់ គេដឹង

បានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នករងវិបាក នៃកម្មល្អ និង៍អាក្រក់ គេដឹង

បានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នករងកម្មនោះ គេដឹងបានឬ ។ អ្នក

មិនគួរគោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នករងកម្មនោះ គេដឹង

បានឬ ។ អើ ។ ការធ្វើនូវទីបំផុតនៃទុក្ខនោះ ៗមិនមាន ការផ្ដាប់បង់

នូវវដ្ដ: មិនមាន អនុបាទាប់នៃបាន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពាល

យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វិបាកនៃកម្មល្អ និង៍អាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។

គេហ្យាណទាបកានំ គម្មានំ វិទាគម្បដ្ដិសំរេឌី ឧប-បត្តទិត ។ អមន្តា ។ បុក្ខលោ ឧបហត្តទិត ។ បុក្កលស្ប ជន្ជុំសំរេន ឧឧលត្តន្ត ។ ជ ហេវ វត្តគ្វេ ។ មេ។ កាហ្សាលាទាខកាន់ កម្មាន់ វិទាកោ ឧបលត្តត៍ ។ កហ្យាណទាបកានំ កម្មានំ វិទា-កាប្រដែល វេឌី ឧបហត្ថតិតិ ។ អាមត្តា ។ ធំពាធិ विद्यार्थ व प्रकाष्ट्र विद्या । विद्या । ន ហេវំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ កហ្សាណទាមកាន់ តាមាន វិទា កោ ឧបហត្ថតិតិ ។ កាហ្យាណទាបកាន់ យសិច្ច ស្រុយនៃ ក្នុង នេះ រាង ស្វា រា ឧសាជណ្ឌី ៩ឧសម័ឌ្ឌ ៤ ឧសាទាត់ ៤ ៤៤២-តីត ។ ស៍ នេរុបព្វភពជា ឧបហត្ថតិតិ ។ អា ទោ ឧប-លេដម្តី ។ នេះ ជា ឧតលដម្តី ។ បុរាល ឧតលដ៍ ន្ទឹត ។ ខេត សហមនុដ្ឋភូពិនេះ លោ ៩ឧសម័ទ្ឌម ភ ត្ថាយាយនៅខេល្ខិត្ត ឧក្សុព្រៃ ៤០៤៦ខ្លួន ៤ ខ ပောဂ် ႏွား၅ ၅ ၁၁ ၅ ကေဂျာလာမာမကာဒိ ကမ္ဘာ့ဒိ វិទា ភោ ឧបលត្ថិតិ ។ កាហ្សាណទាបកានំ កាម្មានំ វិទាកាប្បដ្តិសំពេធិ៍ ឧបហត្ថតិតិ ។ អាមត្តា ។

បគ្គលអករន៍វិបាក នៃកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ គេ ។ បុគ្គល គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នករង់នូវបុគ្គល គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង់នេះទេ ។ បេ ។ វិទាក់ នៃកម្មក្ស និង អាក្រក់ គេជំង៍បានប្ ។ បុគ្គលអ្នករង់វិបាក នៃកម្មក្ និង៍អាក្រក គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ព្រះនិព្វាន គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក ទទួលនូវព្រះនិព្វា**ខ គេដ៏ង**បានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ វិទ្យាកនៃកម្មក្ស និងអាក្រក់ គេដឹងថ្កាន់ឬ ។ បុគ្គលអ្នករងវិទ្យាក នៃកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេជំងឺជានប្ដ ។ អើ ។ មហាប្រឹថពី គេដំងឹ បានឬ ។ មហាសមុទ្រ គេដ៏ន៍បានឬ ។ ស្ដេចភ្នំឈ្មោះសិនេរុ គេ ដឹងបានឬ ។ ៖ ត គេដឹងបានឬ ។ ក្ងើង គេដឹងបានឬ ។ រា្ជស គេដ៏ង៍ទាន់ទ្ ។ បេ ។ ស្នៅ លេចតូច និង ឈេីធំ គេដឹង៍ទាន់ទ្ ។ បគលអកវង៍នូវស្មៅ ឈើតូច និង្សែយើធ គេជំងឺបានឬ ។ អ្នកមិនគុរ ពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ វិទ្វាក់នៃកម្មល្អ និង៍អាក្រក់ គេដឹង៍បាន ឬ ។ បុគ្គលអ្នករង៍វិបាក នៃកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។

អភិធម្មបំផិពេ កបាវិត្ថ

អញ្ជោ កហ្សាណទាបកាន់ កម្មាន់ ទៃកោ អញ្ជោ កហ្សាណទាបកាន់ កម្មាន់ ទៃកមប្បដ្-សំរេឌី ។ ន ហេវិ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(១៣៤) ខ្ញុំ សុខ្ញុំ ឧឧលត្តត្តិ ។ អាមន្តា ។ ឧិត្តស្ប សុខុស្ប ជន្ទុំវេឌ្ ឧច-លត្តត្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្រូ ។ ចេ។

អភិធម្មចំដ កថាវត្ថ

វិទ្យាកនៃកម្មល្អ និងអាក្រក់ដទៃ បុគ្គលអ្នករង់វិទ្យាក នៃកម្មល្អ និងអាក្រក់ដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(១៣៤) សុ១ ជាទិព្វ គេដ៏ឪពុនឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នក ទទួលសុ១ជាទិព្វ គេដឹឪពុនឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។

(១៣៦) សុ១ ជាទិព្វ គេដឹនបានឬ ។ បុគ្គលអ្នករេន៍សុ១
ជាទិព្វ គេដឹនបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នកទទួលសុ១នោះ គេដឹន
បានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកទទួល
សុ១នោះ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ការធ្វើខ្លាំទីបំផុតនៃទុក្ខនោះ ។
មិនមាន ការផ្ដាប់បន់ខ្លាំវដ្ដ: មិនមាន អនុបាទាបនៃញាន មិនមាន
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៣៧) សុ១ ជាទិព្វ គេដ៏ន៍បានឬ ។ បុគ្គលអ្នកទទួលសុ១ ជាទិព្វ គេដឹន៍បានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គេដឹន៍បានឬ ។ បុគ្គល អ្នកវង់នូវបុគ្គល គេដឹន៍បានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ (and) និត្តិ សុទិ ឧបលក្កត់តំ ។ និត្តស្ប សុទស្ប បនិសំរេនី ឧបលក្កត់ទំ ។ អាមន្តា ។ និត្តានិ ឧបលក្កត់ទំ ។ និត្តានស្ប បនិសំរេនី ឧបលក្កត់ទំ ។ ន ហេវ វគ្គត្វេ ។ បេ ។

តន្ធអូច និត្តសម័ន្ទ ឯ ខ ស្សេ ម៉េខ ឯតែឯ ឧបស និតសម័ន្ទ ឯ ខេ ជា ឧបសម័ន្ទ ឯ ឧសាតណ្ឋ និតសម័ន្ទ ឯ ខេ ជា ឧសសម័ន្ទ ឯ ឧសសម័ន្ទ ឯ អ្នក្រេត ឧតសម័ន្ទ ឯ មេខា ឧសសម័ន្ទ ឯ អ្នក្រេត ឧតសម័ន្ទ ឯ មេខា ឧសសម័ន្ទ ឯ អ្នក្រេត ឧតសម័ន្ទ ឯ ឧសសម័ន្ទ ឯ មេខោ ឧសសម័ន្ទ ឯ ឧសសម័ន្ទ ឯ ខេ ជា ឧសមម័ន្ទ ឯ ឧសម័ន្ទ ឯ ខេ ជា ឧសម័ន្ទ ឯ ឧសម័ន្ទ ឯ ខេ ជា ឧសម័ន្ទ ឯ ឧសម័ន្ទ ឯ ខេ ជា ឧសម័ន្ទ ឯ ខេ ជា ឧសម័ន្ទ ឯ ឧសម័ន្ទ ឯ ឧសម័ន្ទ ឯ ខេ ជា ឧសម័ន្ទ ឯ ខេ ជា ឧសម័ន្ទ ឯ ខេ ជា ឧសម័ន្ទ ឯ ឧបសម័ន្ទ ឯ ឧបសម័ន្ទ ឯ ឧបសម័ន្ទ ឯ ឧបសម័ន្ទ ឯ ឧសម័ន្ទ ឯ ឧបសម័ន្ទ ឯ ឧបសម័និ ឯ ឧបសម័ន ឯ ឧបសម័និ ឯ ឧបសម័និ ឯ

(១៤១) មានុសគាំ សុខ៌ ឧបហត្ថភិតិ។ អាមភា ។

(១៤០) សុខ ជាទិព្វ គេដឹងថ្មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកទទួលសុខ ជាទិព្វ គេដឹងថ្មានឬ ។ អើ ។ សុខជាទិព្វដុំ ខេ បុគ្គលទទួលសុខ ជាទិព្វដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(១៤១) សុខ ជាបេសមនុស្ស គេជំង៍បានឬ ។ កើ ។

អភិធម្មបំផីពេ កជាវត្ថ

មានុសតស្ប សុទស្ប បដ្ឋសំវេធី ឧបលព្គ័ត់ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

(១៤៣) មានុសក់ សុទិ ឧបហត្ថត៍ ។ មានុសកស្ប សុខស្ប បដ៌សំវេឌី ឧបហត្ថត៍ ។ អាមន្តា ។ បុក្កលោ ឧបហត្ថត៍ ។ បុក្កលស្ប បដ៌សំវេឌី ឧបហត្ថត៍ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(១៤៤) មានុសក់ សុខ ឧបហត្ថតិតិ ។ មា-ឧុសកស្ប សុខស្ប បដិសំវេឌី ឧបហត្ថតិតិ ។ អាមត្តា ។ និញ្ជានិ ឧបហត្ថតិតិ ។ និញ្ជានស្ប ប-ដិសំវេឌី ឧបហត្ថតិតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។បេ។

អភិធម្មបំពីក កបាវត្ថុ

បុគ្គលអ្នកទទួលសុទ ដារបស់មនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(១៤៤) សុ១ ជាបេសមនុស្ស គេដឹង៍បានឬ ។ បុគ្គលអ្នក

« ទួលសុ១ ជាបេសមនុស្ស គេដឹង៍បានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នក

« ទួលសុ១ នោះ គេដឹង៍បានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។បេ។

បុគ្គលអ្នក « ទួលសុ១ នោះ គេដឹង៍បានឬ ។ អើ ។ ការធ្វើខ្លាំ ទី

បំផុតនៃ « ក្ខុ នោះ ១ មិនមាន ការផ្តាច់បង់ខ្លាំវដ្ត់: មិនមាន អនុបា្ ៣
បរិនិព្វាន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។

(១៤៣) សុខ ជារបស់មនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកទទួល សុខ ជារបស់មនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គេដឹងបាន ឬ ។ បុគ្គលអ្នករង់ខ្យប់គ្គល គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១៤៤) សុ១ ជារបស់មនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក
ទទួលសុ១ ជារបស់មនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ព្រះនិព្វាន
គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកទទួលព្រះនិព្វាន គេដឹងបានឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

បុគ្គលពថា

ដូច ។ តេ ។

( ) ក្រុក) សេច់អង្គ អាំ នៃ និតហើយម្ពុន្ទ ។

សេច នៃ និតហើយម្ពុន្ធ និតហើយម្ពុន្ធ ។

សេច នេច និត្តបាន្ត្រ ។

សេច និត្តបាន និត្តបាន ។

សេច និត្តបាន និត្តបាន ។

សេច និត្តបាន និត្តបាន ។

សេច នេច និត្តបាន និត្តបាន និត្តបាន ។

សេច នេច និត្តបាន និត្តបាន និត្តបាន ។

សេច នេច និត្តបាន និត្តបាន ។

សេច នេច និត្តបាន និត្តបាន ។

សេច នេច និត្តបាន និត្តបាន និត្តបាន ។

សេច នេច និត្តបាន និត្តបាន និត្តបាន ។

សេច នេច និត្តបាន និត្តបា

(១៤៦) មានុសក់ សុទំ ឧបហត្ថតិតិ ។ មានុសកស្ប សុទស្ប បដិសំវេឌី ឧបហត្ថតិតិ ។ អាមន្តា ។ មញ្ញំ មានុសក់ សុទំ មញ្ញោ មានុសកស្ប សុទស្ប បដិសំវេឌីតិ ។ ឧ ហៅវ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(១៤៧) អចាយ៌កំ ឧុក្ខំ ឧធលព្គ័ត្ អាមន្តា ។ អាចាយ៌កស្ប ឧុក្ខស្ប បនិសំវេឌី ឧបសព្ទ័ត្ត ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ (១៤៤) សុ១ ជារបស់មនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក

ខទួលសុ១ ជារបស់មនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ មហាប្រឹថពី
គេដឹងបានឬ ។ បេ។ មហាសមុខ្ច គេដឹងបានឬ ។ ស្ដេចភ្នំ
ឈ្មោះសំនេះ, គេដឹងបានឬ ។ ទឹក គេដឹងបានឬ ។ ភ្លើង គេ ដឹងបានឬ ។ ១៤០ គេដឹងបានឬ ។ ខេ ។ ស្មៅ ឈើតូច
និង ឈើធំ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង់ខ្លាំ ស្មៅ ឈើតូច និង

ឈើធំ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៤៦) សុខ ជារបស់មនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក
ទទួលសុខ ជារបស់មនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ សុខ ជា
របស់មនុស្សដទៃ បុគ្គលអ្នកទទួលសុខ ជារបស់មនុស្សដទៃឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៤៧) ទុក្ខ ក្នុងអាជ្ញាយ គេដឹងជានថ្ម ។ អើ ។ បុគ្គល អ្នកវង្សត្ត ក្នុងអាជ្ញាយ គេដឹងជានថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំដីកេ កបាវត្ថ

ច្រាំខេខ្ញុំ ។ ខ សេដូ ដើតខេត្ត ។ ខេង មេខិយ្យូលា ខន្ទំ ដើតខេត្ត ខេង្គ មេខាយត្រ-បេដ្ឋ ដើម្បាំ ។ ឧសា ឧសា ឧសា ឧស្សា ខន្ទំ មេយិសា មេខ សេដូ ដើម្បាំ ។ ឧសា ឧសា ឧសា ឧក្សា ខេង្គ ខេង្គ ហា មេខ សេដូ ដើម្បាំ ។ ឧសា ឧសា ឧសា ឧក្សា ខេង្គ ខេង្គ ហា មេខិយ្យូ ។ មេខយ៉ា ។ ឧសា ឧសា ឧសា ឧស្សា ឧង្គ ខេង្គ ហា មេខិយ្យិលា ខេង្គ ដើមក្រេង វិយ្យិលា ខេង្គ ខេង្គ ហា មេខិយ្យិលា ខេង្គ ដើមប្រជា ខេង្គ មេខិយិយា ប្រេក្សា ខេង្គ ខេង្គ ហា មេខិយ្យិលា ខេង្គ ដើមប្រជា ខេង្គ មេខិយិយា ប្រេក្សា ខេង្គ ខេង្គ ហា មេខិយ្យិលា ខេង្គ ដើមប្រជា ខេង្គ មេខិយិយា ប្រេក្សា ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ហា មេខិយ្យិលា ខេង្គ ដើមប្រជា ខេង្គ មេខិយិយា បាំកំពង់ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ហា មេខិយ្យិលា ខេង្គ ដើមប្រជា ខេង្គ មេខិយិយា បាំកំពង់ ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង

អភិធម្មចំងិក កដាវិត្ថ

(១៤៤) ខុត្ត ក្នុងអបុរយ គេដឹងបុនឬ ។ បុគ្គលអ្នករង្គុត្ត ក្នុងអបុរយ គេដឹងបុនឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នករង្គុត្តនោះ គេដឹង បុរន្ធឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នករង ខុត្តនោះ គេដឹងបុនឬ ។ អើ ។ ការធ្វើខ្យុំខំបំផុតនៃខុត្តនោះ ។ មិនមាន ការផ្តាច់បង់ខ្ញុំវេដ្ឋ: មិនមាន អនុល្ខ៣បរិនិញ្ចុន មិនមាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។

(១៤៤) ខុត្ត ក្នុងអបាយ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង្គត្ន ក្នុងអបាយ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក ក្នុងបុគ្គល គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។

(១៥០) ខុត្ត ក្នុងអបាយ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង្ខខុត្ត ក្នុងអបាយ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ព្រះនិត្វាន គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គល អ្នកខទួលនូវព្រះនិត្វាន គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះខេ ។ ប្រ។

(១៹០) សសញ្នូង ន់យ៉ូ ន់សហម័ន្ឌ ឯ សល្យ្យស្បី ៩២.សា ឧត្តម្ភា ជា អាមឌ្ឌា ។ មហាបម្បី ជុបហេតុស៊ីស៊ី ។ បេ ។ មហាសមុខ្វោ ឧបលព្ត័ត់ ។ សំ នេវុបពុត្យជា ឧឧលត្ថិត ។ មាខោ ឧឧលត្ថិត ។ នេះជា ឧបហត្ថត៍ ។ ជយោ ឧបហត្ថត៍ ។ បេ។ តំណ-យនុះ មានពេល ខាង មាន ខ្លួន ខាង ខ្លួន ខាង ខ្លួន ខាង ខ្លួន ខាង ខេត្ត ខ្លួន ខាង ខេត្ត ខេ បដ្ឋាវជ្ជ ឧបហស្ត័ត៍ ។ ១ ហេវ វត្តគ្វេ ។ បេ ។ (១៤៤) មាសញ្ឃ ៩៩៦ និធ្យ និធ្យ វិ អាចាយ់តាស់ នុក្ខស្ម ខដ្ឋព្រំ នុមហត្ថតិត។ អាមន្តា ។ មញ្ញុំ អាចាយ់គាំ ឧុគ្គំ មញ្ញោ អាចាយ់តាស្ប ឧត្តាស្ប បដិសំជនីតិ ។ ន ហៅវ វត្តត្វេ ។ មេ ។

(១៤៣) នេះយុម្យ ឧម្ដំ និត្តស្និ និត្ត សាងស្លី ៤ ខេត្ត ម្នាំ និត្តស្និ និត្ត សាងស្លី ៤ ខេត្ត ម្នាំ និត្តស្និត ខេត្ត (១៥១) ខុក្ខូ ក្នុងអបាយ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នករង្គុក្ខ ក្នុងអបាយ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ មហាប្រឹថពី គេដឹងបានឬ ។ បេ ។ មហាសមុខ្ទុ គេដឹងបានឬ ។ ស្ដេចភ្នំឈ្មោះសំនេះ គេដឹង បានឬ ។ ខឹក គេដឹងបានឬ ។ ភ្លើង គេដឹងបានឬ ។ ខ្យល់ គេដឹងបានឬ ។ បេ ស្ដៅ ឈើតូច និងឈើធំ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នករង់ខ្ញុំរស្មៅ ឈើតូច និងឈើធំ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ ។

(១៥២) ខុត្ត តុផ្គល្យ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នករង្គុត្ត តុង្គហ្ម គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ខុត្ត កុងមហ្យដទៃ បុគ្គលអ្នក កុំ រង្គុត្ត តុងមហ្យដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៤៣) ទុក្ខ ក្នុនរក គេដ៏ធំបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល អ្នករង់ទុក្ខ ក្នុងនរកឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង់នេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំផិពេ កថាវិត្ថ

តនុក្សាន្ទេ នំឧសម័ន្ទន្ទ ៤ ២ សេដូ ម៉ឺនេធិ ខេត្តម្នាន្ទេ នំឧសម័ន្ទន្ទ ៤ ២ សេដូ ម៉ឺនេធិ មាននិយ្យ ៤ ជំនួហោ នំឧសម័ន្ទន្ទ ៤ ជំនួហការី ឧត្តម្ភាន្ទេ ៤ ២ សេដូ ម៉ឺនេធិ ៤០៤៤) ខេត្តប្រមុំ នំឧសម័ន្ទន្ទ ៤ ៤០៤៤) ខេត្តប្រមុំ នំឧសម័ន្ទន្ទ ៤ ៤០៤៤) ខេត្តប្រមុំ នំឧសម័ន្ទន្ទុំ ៤

ឧត្តម្ភាពន្ឋ និត្តសង្ខិន្ទ ១ ខ ស្សេ នៃ និ ១ ខេង ខេត្តស្រា ១ ខ្ពុំ មិស្ត និត្តសង្ខេ ១ ខ្ពុំ ខេត្ត សក្សា ១ ខ្ពុំ មិស្ត ខេត្តស្រេ និត្តសង្ខេ ១ ខេត្តស្រា ១ ខ្ពុំ ខេត្តស្រា ១ ខ្ពុំ ១ ខេត្តប្រភាព ១ ខេត្តស្រា ១ ខ្ពុំ ខេត្ត ១ ខេត្តប្រភាព ១ ខេត្តប្រភពិទ្ធ ១ ខេត្តប្រភពិទ្ធិទ្ធ ១ ខេត្តប្រភពិទ្ធ ១ ខេត្តប្តិទ្ធ ១ ខេត្តប្រភពិទ្ធ ១ ខេត្តប្រភពិទ្ធិទ្ធ ១ ខេត្តប្រភពិទ្ធ ១ ខេត្តប្រិត ១ ខេត្តប្រភពិទ្ធ ១ ខេត្តប្រភពិទ្ធ ១ ខេត្តប្រភពិទ្ធ ១ ខេត្តបិត ១ ខេត្តប្រភពិទ្ធ ១ ខេត្តប្រភពិទ្ធ ១ ខេត្តប្រភពិទ្ធ ១ ខេត្តប្រភព អភិធម្មបំផិត កបាវត្ថ

(១៩៤) ខុត្ត ក្នុងនរត គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នករង់ខុត្ត ក្នុងនរត គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នករង់ខុត្តនោះ គេដឹងបាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នករង់ខុត្តនោះ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ការធ្វើខ្លាំខំបំផុតនៃខុត្តនោះ ១ មិនមាន ការផ្ទាប់បង់ខ្លាំដ្ឋ: មិនមាន អនុបាទាបរិនិព្វាន មិនមានឬ ។ អ្នក មិនគួរយោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៩៩) ខុត្ត ក្នុងនរក គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង្ខខុត្ត ក្នុងនរក គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គល ។ អ្នកវង្សិបុគ្គល គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។

(១៤៦) ខុត្ត ក្នុនរក គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នករង្គុក្ខ ក្នុងនរក គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ព្រះនិព្វាន គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គល ក្ អ្នកខទួលព្រះនិព្វាន គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ

18 9 10 9

(១៤៧) នេះឈុំ ខុត្តាំ ឧធហព័ឌ្ឌ ឯ ចេរេយ៍កាស្សី ឧឌ្ឌិស្សី ឧឌ្ឍិស្ឌិស្ឌិ ៤ អាមន្តា ៤ ឧសាធុរុក្ខ ៤៤៤មន្ត្ មហាសមុខ្លោ ឧបលត្តតិតិ ។ សំនេះប្រពួតរាជា និត្តសង្គ្នុង ស ស នេះ និត្តសង្គ្នុង និត្តសង្គ្ និត្ត ៤ មុខ្មេច និង ៤ ខ្មែច និង ៤ ខេត្ត ខេត្ត និង ៤ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេ រុខតាំងពេល ៩ឧសដ្ដ័ន្ទ ៤ នួហេ្កក្ដុំរួចតាំងចូ ឧក្-ភពុន្ត្រ នពលស័ឌ្ឌ ៤ ខ សេត្ត មួយ ៤ ខេ ៤ (០៥៨) នេយេត់ ឧុគ្គិ ឧបហត្ថត៍ ។ នេះ-យ៍តាស្ប ខុត្តាស្ប មដ៍សំពន់ ឧបហត្ថតិតិ ។ អា-មន្តា ។ អញ្ជុំ នេប្រេះកំ ខុត្តិ អញ្ញោ នេបេះកែស្ប ៩ឃឹស្រី ឧក្សុរុឌ្ស ឯ ខ លេរ ម៉េស ឯ ដេ ឯ (၁၆၂) ကေလျှဿလာဗကာဒ် ကမ္ဘာ့ဒ် ၃၄-បត្តខ្លួំន ។ កហ្សាណទាខកាន់ កម្មាន់ កត្ថា ការតា វិទាកប្បដ៌សំរេឌី ឧបហុត្តត់ ។ អាមន្តា ។ សោ ការោតិ សោ បដិសំវេខេត្តិ ។

(១៩៧) ឲុក្ខ ក្នុងនរក គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នករង់ឲុក្ខ ក្នុងនរក គេដឹងបានឬ ។ មើ ។ មហាប្រឹបពី គេដឹងបានឬ ។ បេ ។ មហាសមុទ្រ គេដឹងបានឬ ។ ស្ដេចភ្នំឈ្មោះសំនេះ គេដឹងបានឬ ។ ទឹក គេដឹងបានឬ ។ ភ្លើង គេដឹងបានឬ ។ ១៤៤ គេដឹងបានឬ ។ ស្មៅ ឈើតូច និងឈើធំ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នករង់នូវស្មៅ ឈើតូច និងឈើធំ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៩៨) ទុក្ខ ក្និនកេ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នករង់ទុក្ខ ក្និនកេ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ទុក្ខ ក្និនកេដទៃ បុគ្គលអ្នក ក្

(១៩៩) កម្មល្អនិងមាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ អ្នកវង្សិបាក នៃកម្មល្អនិងមាក្រក់ គេ ដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលនោះធ្វើ បុគ្គលនោះទទួលឬ ។

អភិធម្មបំផិក កហិវត្ថ

ឧ ហៅ វត្តព្យ ។ ខេ ។ សេយ គាត់ សេខឧុគ្គិត្តិ ។ ជមេតីតិ ។ អាមន្តា ។ សយំ គាត់ សុខឧុគ្គិត្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្យ ។ ខេ ។

E អញ្ញោ E អញ្ជើ សោ E អញ្ជោ E អញ្ជា E អាម្ចា E អាម្មា E អាម្មា E អាម្ម E អាម្ម E អាម្រា E អាម្ម E អាម E អាម្ម E អាម្ម

o a. ម. បរំកត់ ។

អភិធម្មបំផក កជាវត្ថុ

អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលនោះធ្វើ បុគ្គល នោះទទួលឬ ។ អើ ។ សុខនិងទុក្ខ គេធ្វើដោយខ្លួនឯងឬ ។ អ្នក មិនគួរយោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៦០) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយ ខ្លង់ង អ្នក ប្រើគេឲ្យធ្វើ អ្នក ទទួលវិបាក នៃកម្មល្អនិងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ ធ្វើ បុគ្គលដទៃ ទទួលឬ ។ អ្នកមិនគួរ គោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលដទៃ ធ្វើ បុគ្គលដទៃ ទទួលឬ ។ អើ ។ សុខនិងទុក្ខ បុគ្គលដទៃ ធ្វើ បុគ្គលដទៃ ទ ព្រល្ម ។ អើ ។ សុខនិងទុក្ខ បុគ្គលដទៃ ធ្វើឬ ។ អ្នកមិនគួរ គោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៦១) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ អ្នកស៊េបិជាក នៃកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ធ្វើ បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ទទួលឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ធ្វើ បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង (១៦៤) កល្យាលាទាខកាន់ កម្មាន់ ឧប-លក្តខ្លីតំ ។ កល្យាលាទាខកាន់ កម្មាន់ កត្តា ការតា ទៃកកប្បដិសំរេឌី ឧបលក្តត់តំ ។ អមន្តា ។ នៅ សោ ការេតំ ន សោ ខដិសំរេឌេតំ ន មញ្ជោ ការេតំ ន អញ្ជោ ខដិសំរេឌេតំតំ ។ ន បេរំ វត្តព្វេ ។ ខេ។ នៅ សោ ការេតំ ន សោ ខដិសំរេឌេតំ ន អញ្ជោ ការេតំ ន អញ្ជោ ខដិ-សំរេឌេតំតំ ។ អមន្តា ។ អសយ៌ការំ អបការំ ខដិច្ចសមុខ្យុន្នំ⁽⁹⁾ សុខឌុក្ខន្តំ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ។

(១៦៣) កស្បាណខាបកាន់ កម្មាន់ ឧប-លក្តន្តីតំ ។ កស្បាណខាបកាន់ កម្មាន់ កត្តា ការគារិទាកប្បដិសំវេឌី ឧបហក្កត់តំ ។ អាមន្តា ។ សោ ការាត់ សោ បដិសំវេឌេត់ អញ្ជោ ការាត់

^{• ា.} ម. អធិច្ចសមុច្បត្ត ។

ទទួលឬ ។ អើ ។ សុខនិងទុក្ខដែលគេធ្វើដោយខ្លួនឯងផង បុគ្គល ដទៃធ្វើផងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(๑៦৬) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គល
អ្នកធ្វើដោយ១នឯង អ្នកប្រើឲ្យគេធ្វើ អ្នកវេជិបាក នៃកម្មល្អនិងអាក្រក់
គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលនោះមិនមែនធ្វើ បុគ្គលនោះមិនមែន

ខុខ្ចល បុគ្គលដទៃមិនមែនធ្វើ បុគ្គលដទៃមិនមែនខុខ្ចលឬ ។ អ្នកមិន
គួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលនោះមិនមែនធ្វើ បុគ្គលនោះ
មិនមែនខុខ្ចល បុគ្គលដទៃ ក៏មិនមែនធ្វើ បុគ្គលដទៃ ក៏មិនមែនខុខ្ចល

ឬ ។ អើ ។ សុ១និងខុត្ត កើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ មិន
មែនធ្វើដោយ១នឯង មិនមែនបុគ្គលដទៃ ធ្វើឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៦៣) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក ធ្វេះដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វេី អ្នកវងវិបាក នៃកម្មល្អនិងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលនោះធ្វេី បុគ្គលនោះខេទ្ចល បុគ្គលដទៃធ្វេី

អភិធម្មបំផិពេ កថាវត្ថុ

មញ្ញោ ខឌុំសំវេខេត្ត សោ ខ មញ្ញោ ខ ភាពភ្នំ សោ ខ មញ្ញោ ខ បដ្តិសំវេឌេត្ត នេះ សោ ភាពភា ជ សោ បដ្តអំពេនតំ ជ អញ្រោ ការេតិ ជ ញ សោ ភាពនាំ សោ បដិសំវេធេត់ អញ្ញោ ភាពតំ ម្នាំ ឧត្តម្ភាព នេះ ខ្លាំ ខ្លា សោ ខ អព្រោ ខ ខជិសំវេខេត្ត នៅ សោ ការេតិ ន សោ ១៩សំវេខេតិ ន អញ្រោ ការេតិ ខ អញ្ញេ ខឌុស្ពេខេឌ្ឌ ។ អាមស្លា ។ សយុ ក់ត្ត សុខខុត្តិ បក្រត់ សុខខុត្តិ សយំ កត្ញា បក្សា សុខឧុត្ត មកក្នុង មុខភារ មុខមេរិត្តិ សគ្គល្បី ត្ត ស្ងន់ ស្ងន់ សង្គ្រ ន សេត្ត ស្ងន់ សង្គ្រា ន នេង (០១៤) យត្ថិ អង្គីន ឯ ស្អស្ស ឯ យតិយារយោ អង្គីន ។ ៤ លេខ ន្ដែល ។ ៤០ ។ អត្ថិ អង្គីន ។ យតិយារយោ គង្គី ឯ មឧស ឯ ឧសា យារយោ អន្ត័ន ។ ខ លោវ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ តស្ស ការកោ

អភិធម្មបំផិត កថាវិត្ថ

បគលដទៃទទួល បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ធ្វើ បុគ្គលនោះផង บลุญสโจสล์ จจูญ บุลุญเราะษิยโษยเต็ บุลุญเราะษิยโษย เล ๑๐๐๐ บุลุณะโจษรโษรเตี บุลุณะโจษรโษร๑๑๐๐๐ ปุ มุลุษธร គរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ បុគលនោះធ្វេ បុគលនោះទទួល បុគ្គលដទៃធ្វើ បុគ្គលដទៃទទួល បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ធ្វើ បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ទទួល បុគ្គលនោះមិនមែនធ្វើ បុគ្គល នោះមិនមែនទទួល បុគ្គលដទៃក៏មិនមែនធ្វើ បុគ្គលដទៃក៏មិនមែនទទួល ឬ ។ អើ ។ សុខនិងទុក្ខ គេធ្វើដោយ១នឯង សុខនិងទុក្ខ បុគ្គលដទៃធ្វើ សុខនិនទុក្ខ គេធ្វើដោយខ្លួនឯងផង បុគ្គលដទៃធ្វើផង សុខនិងទុក្ខ កើតឡើងក្រោះអាស្រ័យហេតុ មិនមែនគេធ្វើដោយខ្លួនឯង មិនមែនបុគ្គលដទៃធ្វើឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (១៦៤) កម្ម មានឬ ។ ដើ ។ បុគលអកធ្វើកម្ម មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ កម្ម មានឬ ។ បុគ្គល អ្នកធ្វេត្ត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វេតម្នានះ មានឬ ។ អកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលអក់ធ្វើកម្មនោះ

បុគ្គលកជា

មត្តិ ។ អមន្តា ។ តស្ប តស្បៅ ឧត្តិ ឧុក្ខស្ប អន្តគាំហេ ឧត្តិ វដ្តបច្ចេះនោ ឧត្តិ អនុចានា-စေးင်္ဂရာနန္တို့ ၈ နာ ကောင္ပန္နီးမို ၈ နာရီ មត្ថិត ។ កម្មភាពកា មត្ថិត ។ អម្មភា ។ បុក្ខលោ អត្ថិត ។ បុក្ខលស្ស ការកោ អត្ថិត។ ជ ហេដ្ឋសម្រើ រា ខេ រ មេត្តិ មេត្តិ រ មេតិ-ការកោ អត្តិត ។ អមន្តា ។ ចិញ្ច្ចិ អត្តិត ។ ចំពានស្បី សារយោ អង្គ័ន ឯ ខ លេវ ម៉ឺង ម៉ើ ។ បេ ។ កម្មុំ អត្តិតិ ។ កម្មការកោ អត្តិតិ ។ អាមន្តា ។ មហាបមវី អត្តិតិ ។ បេ ។ មហាស-ត់នេំ មន្ទំន ៤ មានេវិត្តិសមា អន្ទំន ៤ មាសេ អន្ត័ន ។ នេយោ អន្ត័ន ។ វាយោ អន្ត័ន ។ ត្ថិសាយ មន្ទិស្ន ។ ស្ទាស់ មន្ទិស្ន ការគោ អត្តិ ។ ជ ហៅ វត្តិ ។ មេ។ កម្មឹ អត្ត ។ កម្មភាពភា អត្ត ។ អមនា ។ អញ្ចំ កម្មុំ អញ្ចោ កម្មការកោត ។ ន ហៅ វត្តេញ ។ មេ។ វិទា កោ អត្តិតំ ។ អាមន្តា ។

បុគ្គលកថា

មានឬ ។ អើ ។ ការធ្វើនូវទីបំផុតនៃ (កូនោះ។ មិនមាន ការផ្ទាប់បង់ ន្ទវវដ្ដ: មិនមាន អនុជា្ធាបរិនិញ្ជាន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។ កម្ម មានឬ ។ បុគលអកធ្វេកម្ម មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើបុគ្គល មានឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ កម្ម មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ កម្ម មានប្ ។ អើ ។ ព្រះនិព្វាន មានប្ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើព្រះ និព្វាន មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ កម្ម មានឬ ។ បុគលអ្នកធ្វេកម្ម មានឬ ។ អើ ។ មហាប្រឹថពី មាន ឬ ។ បេ ។ មហាសមុខ្ល មានឬ ។ ស្ដេចភ្នំ ឈ្មោះសំនេះ មាន ជី រ ខ្ទុម សាខ្មក់ រ ឃ្មើញ សាខ្មក់ រ ហើរ ឈើតូច និងឈើន មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ នូវសៀ ឈើតូច និងឈើជំ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ កម្ម មាន ឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វេតម្ម មានឬ ។ អើ ។ កម្មវៃ បុគ្គលអ្នកធ្វេតម្ ដ ទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ថ្ងៃក មានឬ ។ អើ។

អភិធម្មបំពីពេ កប៉ាវត្ថ

វិទាកម្សេដ្ឋិសំវេឌី អគ្គីតិ ។ ឧ ហេវិវត្តឲ្យ ។ មេ។ វិទា កោ អត្តិត ។ វិទាកាប្បដិសំវេឌី អត្តិត ។ អាមន្តា ។ តស្ប បដ៌សំរេឌី អត្តិតិ ។ ឧ ហៅ វត្តគ្រោ ។ មេ។ តស្បា បដ្ឋសំវេឌី អត្តត៌ ។ អាមន្តា ។ តស្ប តស្បៅ ឧត្ត ឧុត្តស្ប មន្តកាំហា ឧត្តិ វត្តក្មេខ ។ ខេម វិទា កោ អត្តិតំ ។ វិទាកាប្បដិសំ-វេឌ្ឌ អន្តិន ។ អមស្ពា ។ បុក្កលោ អន្តិន ។ បុគ្គលស្ប ខជ្ជអំព្រើ អគ្គិត ។ ជ ហៅ វគ្គព្វេ ។ បេ។ វិទា កោ អត្តិតិ ។ វិទាកាប្រដិសិវេឌី អត្តិត ។ អមស្តា ។ ចំពុំ ចំ អត្តិត ។ ចំពុំ ខស្ម បជ៌សំជេី អត្តិតិ ។ ឧ ហេវិវត្តិ ៗ បេ។ វិទា កោ អត្តិត ។ ថ្ងៃកាប្រដែស់ជ្រើ អត្តិត ។ អាមន្តា ។ ឧសាឧស្ស អន្តិន ៤ ខេ ៤ ឧសាទា ខេស អន្តិន ៤ ស់នេរុបព្ទភពជា អត្តិត ។ អាទោ អត្តិត ។ តេ-ដោ អន្តិទ ៤ ប្រា អន្តិទ ៤ ខ្ទុសមន្តិវិចសិ-តយោ អត្តិតិ ។ តំណត់ដ្ឋានឲ្យតិនិ បន្តិសំវេឌី

អភិធម្មបំពីក កបាវិត្ត

បុគ្គលអ្នករង៍វិបាក មានឬ ។ អ្នកមនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ វិយុក មានឬ ។ បុគ្គលអ្នក រង់វិយុក មានឬ ។ អើ ។ ប្រកលអករង៍វិបាកនោះ មានប្ អត្តមិនគួវពោល y ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកវង្សិជាកនោះ មានឬ ។ ការធ្វើនូវទីបំផុតនៃទុក្ខនោះ។ មិនមាន ការផ្ដាប់បង់នូវវដ្ដ: មិន អនុជាទាបរិនិព្វាន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ១ បេ ១ វិបាក មានឬ ១ បុគ្គលអ្នកវង្សិបាក មានឬ ១ អើ ។ បុគ្គល មានឬ ។ បុគ្គលអកវង៍នៃបៃគ្គល មានឬ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ វិបាក មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង មានឬ ។ អើ ។ **ព្រះ**និព្វាន មានឬ ។ ឋគលអ្នកវង្សព្វះ មានឬ ។ អក្សនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ y 10 y ។ បុគ្គលអ្នកស្រីវិយុក មានឬ ។ អើ ។ មហាប្រឹថពី មានឬ មានឬ ។ ស្ដេចភ្នំឈ្មោះសំនេរុ មានឬ មហាសមុទ្ ទឹក មានឬ ។ ភ្លើង មានឬ ។ រស្ល់ មានឬ ។ ស្មៅ ឈើគូច និងឈើធំ មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង់នូវស្រៅ ឈើភូច និងឈើធំ

បុគ្គលកថា

អន្តីតំ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ ចេ ។ វិទា កោ
អត្តិតំ ។ ចេ ។ វិទា កេ ប្បេដ្ឋិសំ វេឌី គំ ។ អមន្តា ។
ហៀសវីគ្គេ ។
ក្សាសវីគ្គេ ។
ក្សាសវីគ្គេ ។
ក្សាសវីគ្គេ ។

[0,0,0] [0តាដូបរមដ្ឋេញតំ ។ អាមត្តា ។ ឧធ្ អត្ត កោច ឥទ្ធី ក់កុត្តិតិតិ ។ អមត្តា ។ ហញ្ចាំ អត្តិ កោច លត្ត សច្ចិត្តដ្ឋបទដ្ឋេសត៌ ។ ន វត្តព្វំ បុក្ខាលា និតហម័ន្ទ មាន្ទីយនុក្សនេះ នេះ មានស្វា រ ចថ អត្ថ កោច ឧិព្វាយ សេត្តភាគុយា សខ្លុំ សុឈា-ຄ້າ ໆເບ່າ ເມຣິຊິ ຝາເກຄົ(e) ໆເບ່າ ເຖິງລີ-វាសំ អជុស្សាតិ ។ ខេ។ ជិត្វេន ខត្តាភា ទ្រំ បសុត្ត ។ បេ។ អាសាវជំ ១យំ សច្តាពេត្ត ។ អមន្តា ។ សញ្ចុំ អត្ថិ គោចិ អស្វជំ ១៤ សច្ចិតាពេធ នេះ វត មេត្តព្រ ឬក្រលោ ឧបលត្ត ១ ម វិជាត្តិ ។

បុគ្គលកថា

មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ វិបាក មានឬ ។ បេ។ បុគ្គលអ្នកនៅហ្វាក មានឬ ។ អើ ។ វិបាកដទៃ បុគ្គលអ្នករងវិបាកដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សេចក្តីបំប្រញា ។

ចប់ កល្យៈណវិគ្គ ៖ ១ ។

(១៦៤) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ ដំពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ក្រែងជនណាមួយប្វែងបុទ្ធិបាន មានឬ ។ គើ ។ ប្រសិនបើ ជនណាមួយ ប្វែងឫទ្ធិបាន មាន មែន ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេជំង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដែរ ។ អ្នកមិនគួរពោល ឋា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្វ ។ អើ ៗ ក្រែងជនណាមួយ ពុសំឡេង ដោយទិព្វសោត៣តុបាន មានឬ ។បេ។ ដឹងនូវចិត្តរបស់បុគ្គលដទៃ ។ បេ។ ត្រុកឃើញនូវបុគ្គេនិវាស: ។ បេ។ ឃើញរូបដោយទិព្រក្ខ ។ បេ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវធមិ ជាគ្រឿង អស់ទៅនៃអាសវ: មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ជនណាមួយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវធម៌ជាគ្រឿងអស់ទៅនៃអាសវៈបាន មានមែន មាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន

អភិធម្មចំដីពេ កជាវិត្ត

សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេញតិ ។ អត្ថ តោច ឥទ្ធឹ វិត្តព្វ័ន្ធ កត្តា នេះ ខ ការណេះ ឬក្តលោ ឥន្ទឹ វិតាត្រត់ ស្វេ ពុក្ខលោ យោ ឥន្ទឹ ន វិតា-ត្ត ន សោ ឬក្តលោត ។ ន ហេវិវត្តត្វេ ។បេ។ យោ ឧិញ្យ សោតភាតុយា សខ្ចុំ សុណាតិ ។មេ។ ယော မားခ်ိန္ရွိ အားအား ျပေ ျပော မျော့ခဲ့ဂုလိ មនុស្សាតិ ។ មេ ។ យោ ជិ ត្វេជ ចក្ខាជា រួម ប្សុទ្ធ ។ប្រ។ យោ អាស្សន ១យំ សុទ្ធិក-រោត ស្វៅ ពុត្តលោ យោ អាសាជំ ១យំ ជ សច្ចិតាពេធ ន សោ បុក្ខលោធិ ។ ន ហេវិ វត្តព្វេ 9189

អភិត្តារខ្មុយេធោ ។

រុឌ្ស និង្សេស និងសើង មន្ទឹយក្តីសាង ស្នឹ ស្នេស មាតិ នេះ ស្នេ ស្នើ សាង អង្គិ ស្នេស មាតិ នេះ ស្នេ ស្និ ស្នេស មន្ទិ ស្នេស ស្និ ស្នេស ស្និ ស្នេស ស្និ ស្នេស ស្និ ស្នេស ស្និ ស្នេស ស្និ ស្នេស ស្និ

អភិធម្មបិដក កមាវិត្ថ

ដោយអត្ថជីពិត និងអត្ថជ៍ទត្តមដែរ ។ បរកទីធ្វើ (នូវពាក្យប្រជាឲ្យ មាំ) ថា ជនណាមួយប្រែងបុទ្ធិបាន មាន ព្រោះហេតុនោះ (ទើប ស្ទរ) ថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្ ។ អើ ។ ជនណា ថ្ងៃង៍បុទ្ធិបាន ជននោះ ទើបឈ្មោះថាបុគ្គល ជន ណាមិនប្រែង៍ ឬទ្វិបាន ដននោះ មិនឈ្មោះ ហបុគ្គល ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាន់នេះខេ ។ បេ។ ជនណា ពុសំឡេង ដោយទិព្យសាតmតុ ។ បេ។ ជនណា ដឹងចិត្តរបស់បុគ្គលដទៃ ។ បេ។ ជន ណា រព្ធកឃើញនូវចុព្វេនិកស: ។ បេ ។ ដនណា ឃើញរួចដោយ ទិត្តចក្ខុ ។ បេ។ ជនណា ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវធម៌ជាគ្រឿងអស់ទៅ នៃអាសវៈ ជននោះ ទើបឈ្មោះថាបុគ្គល ជនណា មិនធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ នូវធម៌ជាគ្រឿន៍អស់ទៅនៃអាសវៈ ជននោះ មិនឈ្មោះថា ឋគល ឬ ។ អកមិនគរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

ចច់ អភិញ្ញានុយោធ ។

(១៦៦) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបានដោយ អត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ក្រែងមាគា មានហ្គ ។ អើ ។ បើមាគា មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរ ពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមដែរ ។

 សង្ខា
 ខ
 ឧត់ អេប៊ី
 សង្ខា
 ឧត់ អេប៊ី
 ឧត់ អេប៊ី
 ឧត់ អេប៊ី
 ឧត់ អេប៊ី
 ឧត់ អេប៊ី
 ឧត្ត អេប្រើប្រាស្ត្រ
 ឧត្ត អេប្រើប្បាស្តិ
 ឧត្ត អេប្រើប្បាស្តិ
 ឧត្ត អេប្រាស្តិ
 ឧត្ត អេប្រាស្តិ
 ឧត្ត អេប្រាស្តិ
 ឧត្ត អេប្បាស្តិ
 ឧត្ត អេប្ប

(១៦៧) បរក់ទីធ្វើ (នូវតាក្យប្ដេញឲ្យម៉ាំ) ថា មាតា មាន
ព្រោះហេតុនោះ (ទើបស្បូរ) ថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត
និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ បុគ្គលណាមួយ មិនធ្លាប់កើតជាមាតា
តើកើតជាមាតា មានហ្គ ។ អើ ។ ជនណាមួយ មិនធ្លាប់កើតជា
បុគ្គល តើកើតជាបុគ្គល មានហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ
ស្ហេ ។ បេ ។ ជនណាមួយ មិនធ្លាប់កើតជាបិតា ។ បេ ។ មិនធ្លាប់
កើតជាបងប្អូនប្រុស មិនធ្លាប់កើតជាបងប្អូនស្រី មិនធ្លាប់កើតជា
មិនធ្លាប់កើតជាព្រាហ្មណ៍ មិនធ្លាប់កើតជាអ្នកជំនួញ មិនធ្លាប់កើតជា
អ្នកគ្រួ មិនធ្លាប់កើតជាទ្រស់ មិនធ្លាប់កើតជា
អ្នកគ្រួ មិនធ្លាប់កើតជាទស់ស្គ មិនធ្លាប់កើតជា
ជាទៅតា មិនធ្លាប់កើតជាមនុស្ស គើកើតជាមនុស្ស មានហ្គ ។

អភិធម្មចំដីកេ កបារិត្ត

(១៦៤) មាតា អត្តិ កាត្យ តេខ ខ កា-រយោខ ជុក្ខលោ ឧឧលត្តន សត្ថិកដ្ឋឧធជ្រដ្ឋេសន ។ អាមន្តា ។ អត្ថ កោច មាតា ហុត្ថា ន មាតា ហត្ថា ឧ ឬកលោ ហោត់តំ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ។ អត្ត កោច ខំតា ហុត្វា ភាតា ហុត្វា နာဂ်င္ တုရွာ စန္ရွိးဟာ တုရွာ ကြာတ္မႈကာ တုရွာ ប្រសារ ស្ត្រា សុន្តោ សុត្វា កស្លេះ សុត្វា ရောင္မႈမွာ လူမွာ င္းမွာ လူမွာ နင္းမည္ လူမွာ ជ មជុស្សោ យោត់តំ ។ អាមជ្ញា ។ អត្ត កោច បុក្ខលោ ហុត្ថា ជ បុក្ខលោ ហោត់តំ ។ ជ ហេវ វត្តគ្លេ ។ បេ ។

(ប្រសុ) ខ ដើម្តិ ដដែល ឧតហម័ន្ទ មន្ទិ. មន្តិ នេះ មោយ ឧតហម័ន្ទ មនិ អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ត

អើ ។ ជនណាមួយ មិនធ្លាប់កើតជាបុគ្គល តើកើតជាបុគ្គល មាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១៦៨) បរកទីធ្វើ (នូវពាក្យប្តេញឲ្យមាំ) ថា មានា មាន ក្រោះហេតុនោះ (ទើបសួរ) ថា បុគ្គល គេជំង៍បាន ដោយអត្ ដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្ថមហ្គ ។ អើ ។ ជនណាមួយ ធ្លាប់កើតជាមាតា មក ហើយ បែរជាមិនកើតជាមាតាញៃ មានឬ ។ អើ។ ជនណាមួយ ជាប់កើតជាបុគ្គលមកហើយ បែរជាមិនកើតជាបុគ្គលវិញ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ជនណាមួយ គ្នាប់កេតជា បិតា ធ្លាប់កើតជាបងប្អូនប្រុស ធ្លាប់កើតជាបងប្អូនស្រី ធ្លាប់កើតជា ក្សត្រ ធ្លាប់កើតជាច្រាហ្មណ៍ ធ្លាប់កើតជាអ្នកជំនួញ ធ្លាប់កើតជាអ្នក គ្រ ធ្លាប់កើតជាគ្រហស្ត ធ្លាប់កើតជាបព្វជិត ធ្លាប់កើតជាទេវគា ធ្លាប់កើតជាមនុស្សមកហើយ បែរជាមិនកើតជាមនុស្សវិញ មានឬ ។ អើ ។ ជនណាមួយ គ្នាប់កើតជាបុគ្គលមកហើយ បែរជាមិនកើត ជាបុគ្គលវិញ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ (១៦៤) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ទតុមហ្គ ។ អើ ។ ក្រែងសោតាបន្តបុគ្គល

អត្តិត ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជាំ សោតាបញ្ហោ អត្តិ នេះ នៃ ដេ ដេ ដែ ជំនួច នេះ មេ ន តដ្ឋបរម ដ្ឋែសត៍ ។ ជ វត្តព្វំ ឬក្តេហេ ឧបហត្តត់ សញ្ញុំតដ្ឋាធដ្ឋេញតំ ។ អាមត្តា ។ ជាជុ សកា-ភាតាម អត្ត ។ បេ។ អភាតាម អត្ត ។ បេ**។** អរហា អត្ត ។ ខេ។ ឧភ តោភាក់វមុត្តោ អត្ត ខញា-វិទុត្តោ អភិ កាយសក្ខិ អភិ ជិជ្ជិប្បត្តោ អភិ សន្ទាវិទុត្តោ អត្ត ជម្នាជុសារី អត្តិ សន្ធានុសារី អន្ត័ន ។ អាមនា ។ សញ្ជាំ សន្ធាន់សារ អន្ត័ នេះ នៃ ដេ ខេត្ត ព័យ្យ និត្ត មន្ទិ-ស្ដេចមេដេសស ។

មានប្ ។ ដើ ។ ប្រសិនបើ សោគាបន្ទុបគុល មាន មាលអ្ត ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹនប<u>ា</u>ន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដែរ ៗ អ្នកមិនគួរពោលថា គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្ ។ អើ ។ ក្រែងសភ-ទាតាមបុគ្គល មានឬ ។ បេ។ អនាគាមបុគ្គល មានឬ ។ បេ។ ព្រះអរហន្ត មានឬ ។បេ។ ទកគោកាគវិមុត្តបុគ្គល មានប្ បញ្ហា-វិមត្តបគ្គល មានឬ កាយសក្ខបុគ្គល មានឬ ខុដ្ឋហ្វុតបគ្គល មានឬ សព្ទាមិត្តបគុល មានឬ ជមានសារិបគុល មានឬ សព្ទនុសារិបុគ្គល មានឲ្ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សទ្ធានុសារិបុគ្គល មានមែន ម្នាល អ្នកជ័បរេន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេជំង៍បាន ដោយអត្ថជ៍ពិត និងអត្ថជ៍ទត្តមដែរ ៗ

(១៧០) បរកទីធ្វើ (នូវតាក្យប្តេញឲ្យម៉ា) ថា សោតាបន្នបុគ្គល មាន ព្រោះហេតុនោះ (ទើបស្លូវ) ថា បុគ្គល គេដឹងបាន
ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ជនណាមួយ មិនធ្លាប់
កើត្តជាសោតាបន្ទបុគ្គល បែរជាកើត្តជាសោតាបន្ទបុគ្គល មានហ្គ ។ អើ ។

អភិធម្មបំផិពេ កបាវត្ថ

(១៩០) សោតាមញ្ញេ អត្តិតំ កេត្តា កេត ខ ការណេន បុក្កលោ ឧបហព្ភត់ សច្ចិតដ្ឋបរ-មដ្ឋេខាត៌ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ កោច សោតាមញ្ញេ បុត្វា ន សោតាបញ្ហេ ហោតិតំ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ កោច បុក្កលោ ហុត្វា ន បុក្កលោ ហោតិតំ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អត្តិ កោច សភាគ ហោ-តាម បុត្វា អភាគម បុត្វា ន អភាគម ហោ-តិតំ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ កោច បុក្កលោ ហុត្វា

អភិធម្មប៊ីដីក កបាវត្ថ

មិនធ្លាប់កើតជាបុគ្គល បែរជាកើតជាបុគ្គល ដនណាមយ មាន អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ជនណាមួយ មិនជាប់កើតជាសក្សាតាមបុគ្គល មិនជាប់កើតជាអនាគាមបុគ្គល ធ្លាប់កើតជាព្រះអរហន្ត មិនធ្លាប់កើតជា «កតោកាគវិមុត្តបុគ្គល មិនធ្លាប់ កេត្តជាបញ្ហាវិមុត្តបគល មិនធ្លាប់កេត្តជាកាយសក្ខិបុគល មិនធ្លាប់កេត ជាទិជិហ្វតបគល មិនធ្លាប់កើតជាសទ្ធាវិមុតបគល មិនធ្លាប់កើតជាធមា-នុសាប្រគល មិនធ្លាប់កើតជាសត្វនុសាប្រគល តើកើតជាសត្វនុសាវិ-H ជនណាមួយ មិនធ្លាប់កើតជាបុគ្គល y បែរជាកើតជាបុគ្គល មានថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ (១៧១) បរវាទីធ្វើ (នូវពាក្យប្ដេញឲ្យមាំ) ថា សោគាបន្ន-ព្រោះហេតុនោះ (ទើបសួរ) ថា បុគ្គល បុគ្គល ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ។ ដនណាមួយ បន្ទបុគ្គលហើយ ត្រឡប់ជាមិនមែនសោត្យបន្ទបុគ្គលវិញ អើ ។ ជនណាមួយ កើតជាបុគ្គលហើយ បែរជាមិនកើតជាបុគ្គលវិញ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ជនណាមុយ ជាសកពតាមិបុគ្គល ហើយ ជាអនាគាមិបុគ្គល ហើយ ត្រឡប់ជាមិនមែន អនាគាមិបុគ្គលវិញ មានឲ្យ ។ អើ ។ ជនណាមួយ កើតជាបុគ្គល ហើយ

មានិយក្ខពិត ខេត្ត ស្នា ។ បន្ទិត ប្រាស្ត្រ ។ បន្ទិត ខេត្ត ប្រ ។ បន្ទិត ប្រាស្ត្រ ។ បន្ទិត បន្ទិត ខេត្ត បន្ទិត បន្ត បន្ទិត បន្ត បន្ទិត ប

បែរជាមិនកើតជាបុគ្គលវិញ មានប្ដូ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ។

(១៧៤) អ្នកមិនគួរយោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយ អត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្ ។ អើ ។ ក្រែងគូនៃបុរស មាន ៤ គូ បុរសបុគ្គល ៤ រូប មានហ្ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ គូនៃបុរស មាន ៤ គូ បុរសបុគ្គល ៤ រូប មានថៃន មាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុ នោះ អ្នកគួរយោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ត ដ៏ទត្តមដែរ ។

(១៧៣) បរវាទីធ្វើ (នូវ៣ក្សប្តេញឲ្យទាំ) ថា គ្រិនបុរស មាន
៤ គូ បុរសបុគ្គល ៤ រូប មានមែន ក្រោះហេតុនោះ (ទើបសួរ) ថា
បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្ ។ អើ ។
គូនៃបុរស មាន ៤ គូ បុរសបុគ្គល ៤ រូប មានប្រាកដ ក្រោះ
ការកើតប្រាកដនៃព្រះពុទ្ធហ្ ។ អើ ។ បុគ្គលកើតប្រាកដ ក្រោះការ
កើតប្រាកដនៃព្រះពុទ្ធហ្ ។ អតិមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។
បុគ្គលកើតប្រាកដ ក្រោះការកើតប្រាកដនៃព្រះពុទ្ធហ្ ។ អើ ។ បុគ្គល
ជាប់សូន្យ ឈ្មោះថាបុគ្គលមិនមាន ក្នុងកាលដែលព្រះពុទ្ធមានព្រះកាត
ទ្រង់បរិនិញានហ្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ប្ ។

អភិធម្មបំដិពេ កបាវិត្ត

(០៧៤) ឬក្តលោ ឧបលត្តត់ សច្ចិតាដ្ឋប_ែ មដ្ដេញតំ ។ អាមញ្ញ ។ បុក្ខលោ សង្ខ៍តោតំ ។ ជ លេវ វត្តត្វេ ។ មេ។ បុក្ខលោ អសន្ត័ តោតិ ។ ជ សេវ វត្តត្វេ ។ មេ ។ មុក្ខលេវ នេវ សង្ខ័ុតា នាសង្ខ៍-តោត៌ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ ។ មុក្ខលោ ដៅ សផ្ទុំ តោ នាសផ្ទុំ តោត ។ អាមញ្ញ ។ សផ្ទុំ តេញ្ អសន្ត័តញ្ ឋបេត្យ អត្តញា តតិយា កោដ៏តំ ។ ច សេ_រ ន្ដែរ ៤ ខេ ៤ មន្ដ្ទ័យ មកខ្ញុំងហ្ ឋយេត្វា អត្តញា តត់យា កោដត់ ។ អមស្ពា ។ ឧឧ វត្តិ ភេសតា ទ្រេមា ភិក្ខាវ ៩គុបោ ភេស-មា ខ្វេសផ្តា ខ ជាតុ អសផ្តា ខ ជាតុ នុស សេ ម្តី ព្រះ ខ្លាំ មេន្តិ-នោះតំ ។ អាមស្ព ។ គេជ ហំ ជវត្តាំ សផ្ទុំតញ្ អសន្ត័សញ្ ឋបេត្វា អត្តពា សត្ថិយា កោជ័ត៌ ។ បុក្ខលោ នៅ សង្ខ័ តោ ជាសង្ខ័ តោត់ ។ អមស្ពា ។

អភិធម្មបំផិក កថាវិត្ថ

(១៧៤) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល មានបច្ច័យតាក់តែង៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គល មិនមានបច្ច័យតាក់តែងឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ បុគ្គល មិនមានបច្ច័យភាក់តែង មិនមែន មិនមានបច្ច័យតាក់តែងហ្វ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គល មានបច្ច័យតាក់តែង ក៏មិនមែន មិនមានបច្ច័យតាក់តែង ក៏ ษิនโษรชุ ฯ เมี ฯ จีบสุลจี ๓ สโจเจโล เป็กโพลิโล សង្គតៈ និងអសង្គត:ចេញ មានឬ ។ អ្នកមិនគ្គរយោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ទីបំផុតទី ៣ ដទៃទៀត វៀវលៃន៍សន្ន៍ត: និន៍អសន្ន៍ត: ចេញ មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ៣តុនេះមាន ៤ ប្រការ ៣តុ ៤ ប្រការ តេដ្ឋប មេច៖ គឺសង្ខ័តពតុ ១ អសង្ខ័តពតុ ១ មាលក់ក្តាងឡាយ ជាតុ ២ ប្រការនេះឯង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រពិតប្ ។ ដើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ទីបំផុតទី៣ ដទៃទៀត វៀវលៃន៍ តែសង្គត: និងអសង្គត:ចេញ មាន ដូច្នេះទេ ។ បុគ្គល មានបច្ច័យ តាក់តែង ក៏មិនមែន មិនមានបច្ច័យតាក់តែង ក៏មិនមែនឬ ។ អើ ៗ

បុគ្គលកថា

អញ្ចុំ សន្ត្រី អញ្ចុំ អញ្ច្រា បុក្ខលេតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ ១ភ្ជា សង្គ្នា ធិត្វាធំ អសន្ត័តំ បុក្កលោ នៅ សន្ត់តោ ជាសន្ត់តោត៌ ។ អាមន្តា ។ ម ញេ ១ន្ធា មញ្ចំ ជំពាន់ ម ញោ បុក្ខលោត ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ រុខ សន្ត្រាំ ជិញ្ចាន់ អសន្ត្រាំ បុក្កលោ នៅ សន្ត្រា សាសខ្លុំ គោតិ ។ អមស្ពា ។ អញ្ជុំ អញ្ជុំ ធិញ្ជូន អញ្ញេ មុក្ខលោត ។ ន មោរ វត្តត្វេ ។ មេ។ វេឌនា ។បេ។ សញ្ញា ។បេ។ សង្គារា ។បេ។ វិញ្ចាណ៍ សន្ត័តំ និត្វានំ អសន្ត័តំ ពុក្ខលោ នៅ សន្ន៍តោ ស្សស្ត្រាត់ ។ អមស្ពា ។ អញ្ជុំព្រាណ៍ អញ្ ចិញ្ចុំ អញ្ញោ ជុក្ខហេត្ ។ ខ ស្រេះ វត្តត្វេ ។ មេ**។** វយោ ចញ្ចាយត់ មិនស្បា អញ្ជន់ខ្ញុំ ចញ្ចាយ-ត់តំ ។ អមភ្ជា ។ បុក្ខលោ សង្ខ័ តោត៌ ។ ជ បេរ វត្តត្វេ ។ មេ។ វត្តិ ភកវតា តំណ៍មាធិ ភិក្ខាប់ សន្ត្រស|្រ្គ សង្គ្រលក្ខាណាធិ សង្គ្រានិ

សន្នត:ដទៃ អសន្នត:ដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ។ ១ន្ធ មានបច្ច័យតាក់តែង៍ ព្រះនិញ្ចាន មិនមាន បច្ច័យតាក់តែង បុគល មិនមែនមានបច្ច័យតាក់តែង មិនមែនជាមិន មានបច្ច័យតាក់តែងឬ ។ អើ ។ ១ន្ទដ់ ៃ ព្រះនិព្វានដទៃ បុគ្គល ដ ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ រូប មានបច្ច័យតាក តែង ព្រះនិញ្វាន មិនមានបច្ច័យតាក់តែង បុគ្គល មិនមែនមានបច្ច័យ តាក់តែង មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យតាក់តែង៍ឬ ។ អើ ។ រូបដ់ខែ ព្រះនិញ្ជានដ្ឋៃ បុគ្គលដ្ឋខែឬ ។ អ្នកមិនគួរព្រាលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។ វេទនា 🕽 បេ។ សញា ។ បេ។ សង្ខារ ។ បេ។ វិញ្ចាណ មានបច្ច័យភាក់តែង ព្រះនិព្វាន មិនមានបច្ច័យតាក់តែង បុគ្គល មិន មែនមានបច្ច័យតាក់តែង មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យតាក់តែងឬ ។ អើ។ វិញ្ញាណដទៃ ព្រះនិញ្ជានដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។

(១៧៥) បុគ្គល មានការកើតឡើងប្រាកដ មានការ សូន្យទៅប្រាកដ ការប្រែប្រួលនៃបុគ្គល កំពុងប៉ិតនៅប្រាកដឬ ។ អើ ។ បុគ្គល មានបច្ច័យតាក់តែងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខិ ទាំងឡាយ សង្គលក្ខណ: នៃសង្គគធម៌នេះ មាន ៣ ប្រការ

អភិធម្មបំដីពេ កប៉ាវិត្ត

ភ្នំ នេញ នេ បញ្ហាលេខ វេយា បញ្ហាយន៍ ឋិនាជំ អញ៩ត្ត បញ្ហាយតិតិ បុក្កលស្ស ឧប្បា នោ បញ្ហាយត៌ វយោ បញ្ហាយត៌ ឋិតស្ប អញ្ជន្តិ បញ្ហាយត៌ តេជ ហិ បុក្ខលោ សន្ធ័តោតិ ។ បុក្ខ-ញ បុក្ខលោ អស់ខ្លុំ តោតិ ។ ១ ហៅ វគ្គុព្វេ ។ បេ។ វត្តិ ភភាតា គឺណេ៍មាធិ កិត្តាបា អសន្ល័តស្ប មសន្ត័សហក្ខណៈ មសន្ត័សាន កិក្ខាវ ជម្មាន ខ ៩១៧ខោ ឧឃាយង ខ ព្រោ ឧឃាយង ខ ស្ទាន អយ្មន្ត ឧណ្ឌាលន្ទន ឯឯហទារ ខ ឧសិនេរ ច្សាយៈតំ ន ជ្រហ ច្សាយៈតំ ន ជូនមាំ អយៈ-៩ត្តំ មញ្ជាយត៌ តេជ ហ៍ បុក្កលោ អស់ខ្ញុំ តេតិ ។ [ဂ ၈ ၁] ပေးင်စ္၊က ပုဂ္ဂ လာ မန္တမ္ ငန္တမ္း ၁ អត្តម៉ូត ។ មាំជំពុតោ បុក្កលោ សស្បាតាតិ ។

អភិធម្មបំដក កបាវត្ថ

ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ សង្ខ័តធមិទាំងឡាយ មានការកើតឡើងប្រាកដ មានការសូទ្យទៅប្រាកដ ការប្រែប្រលនៃសង្គ័តធមិ ក៏កំពុងឋិតនៅ ប្រាកដដែរ បុគ្គល មានការកើតឡើងប្រាកដ មានការសុនទៅប្រាកដ ការប្រែប្រលនៃបុគ្គល កំពុងបិតនៅប្រាកដដែរ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល មានបច្ច័យតាក់តែងដែរ ។ បុគ្គលមិនមានការកើតឡើងប្រាកដ មិនមាន ការសូន្យទៅប្រាកដ ការប្រែប្រលនៃបុគ្គល កំពុងបិតនៅមិនប្រាកដ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល មិនមានបច្ច័យភាក់តែង៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ក់កុទាំងឡាយ អសង្គតហត្ថណៈ នៃអសង្គតធម៌នេះ មាន៣ប្រការ មាលកិត្តទាំងឲ្យយ អសន្នឥធម៌ទាំងឡាយ មិនមានការកើតឡើងប្រាកដ មិនមានការសូន្យទៅប្រាកដ ។ ការប្រែប្រលនៃអសន្និតធម៌ ដែលកំពុង ឋិតនៅ ក៏មិន្យុហុកដដែរ បុគ្គល មិនមានការកើតឡើងប្រាកដ មិន មានការសូន្យទៅប្រាកដ ការប្រែប្រលនៃបុគ្គល កំពុងឋិតនៅ ក៏មិន ប្រាកដដែរ ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គល មិនមានបច្ច័យតាក់តែងដែរ ។ (១៧៦) បុគ្គលរលត់ហើយ មានក្នុងប្រយោជន៍ គឺព្រះនិព្វាន ឬ ឬមិនមានក្នុងប្រយោជន៍ គឺព្រះនិព្វាន េ ។ មានក្នុងប្រ-យោជន៍ គឺព្រះនិព្វាន ។ បុគ្គលរលត់ហើយ ជាបុគ្គលទៀនឬ ។

င္းလုိ နင္းရွာန္တာ ၈ င္း ရေနည္တန္တဲ့ ၈ င္း ရ ရက္ကို နင္းရွာန္တာ ၈ င္း ရေနည္တန္တဲ့ ၈ င္း ရွိေရး

ឌតើរ នូ ១ ខេត្ត នៃខេ ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត

(១៩៤) ន វត្តត្វិ បុក្កលោ ឧបលត្តិ សច្ចិតាដូបមេដ្ឋេសតិ ។ អមន្តា ។ ឧធុ អត្តិ កោចិ
សុទំ វេឌធំ វេឌិយមាភោ សុទំ វេឌធំ វេឌិយមីតិ
បជានាតីតិ ។ អមន្តា ។ សញ្ជាំ អត្តិ កោចិ សុទំ
វេឌធំ វេឌិយមាភោ សុទំ វេឌធំ ភោចិ សុទំ

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល មិនមានក្នុងប្រយោជន៍ គឺព្រះនិព្វាន**ឬ** ។ បុគ្គលលេត់ហើយ ជាបុគ្គលជាប់សូន្យ**ឬ** ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១៧៧) បុគ្គល ឋិតនៅ ព្រោះអាស្រ័យអ្វី ។ បុគ្គលឋិតនៅ ព្រោះអាស្រ័យភព ។ ភព មិនទៀន មានបច្ច័យតាក់តែង កើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជា ធម្មតា មានការវិនាសទៅជាធម្មតា មានការរលត់ជាធម្មតា មានការ ប្រែប្រលជាធម្មតាប្ ។ អើ ។ សូម្បីបុគ្គល ក៏មិនទៀន មានបច្ច័យ តាក់តែង កើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជាធម្មតា មានការវិនាសទៅជាធម្មតា មានការរលត់ ជាធម្មតា មានការប្រែប្រលជាធម្មតាប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(១៧៤) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយ អត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្ ។ អើ ។ ក្រែងជនណាមួយ កាលរង់សុ១-វេទនា រមែងដឹងច្បាស់ថា អញរង់សុ១វេទនា មានហ្ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ ជនណាមួយ កាលរង់សុ១វេទនា ដឹងច្បាស់ថា អញរង់សុ១វេទនា

អភិធម្មបំជីពេ កថាវត្ថ

តែដឹតរត់នេះ រ ខ ខេត្ត ជំនួល ជំនួល ខែបានមួយ មន្ត្រមក្តេច ។ មានស្លា ។ ខេថ់ មន្តិ កោច ឧុគ្គំ វេឧធ វេធិយមាធា ១ ខេ១ អឧុគ្គ-មេសុទ៌ ឋេឌធំ វេឌិយមានោ អនុក្ខាមេសុទ៌ វេឌជំ ប្រជុំ យោឌ្ឌ ឧធាយឌ្ឌ ។ មាគយ ។ ស្សាំ អង្គ កោច៌ អនុក្ខមសុទ៌ ឋេឧធំ ឋេឧយមារោ អនុក្ខ-មេសុទ៌ វេឌជំ វេឌិយាមីតិ បជាលាតិ គេជ វត រេ វត្តត្វេ ឬក្កលោ ឧបលព្វតិ សច្ចិកាដ្ឋបរមដ្រេ្ សាត៌ ។ អត្តិ កោច៌ សុទំ វេឌជំ វេឌិយមានោ សុទំ ៤៩៤ ៤៤៣ម៉ត់ ២៩៣ភាគី ភាគ្នា នេះជ ខ ការណេន ឬក្រលោ ឧបហត្ថតិ សច្ចិត្តដូចរ-មដ្ឋេសត់ ។ អាមស្ដា ។ យោ សុទ្ធំ វេឌស្ វេធ៌យ-មានោ សុទ៌ វេឌនំ វេឌិយាមីតិ ខជានាតិ ស្ងេវ បុក្ខលោ យោ សុទ៌ វេឌន៍ វេឌិយមានោ សុទ៌ វេឌន៍ វេឌិយាទីតំ ឧ ខជានាតិ ឧ សោ ខុក្កលោតិ ។

អភិធម្មបំផិត កថាវិត្ថ

មាលអកជ័បរេន * * អភគ្គរពោលថា ព្រោះហេតុនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដែរ ។ អ្នកមិនគួរពោល ប្ទល គេដ៏ង៍បាន រគ ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្វ ។ ដើ ។ ក្រែងជនណាមួយ កាលរង់ខុត្តវេទនា ។ បេ។ កាលរង់ អនុក្ខមសុខវេននា ដឹងច្បាស់ថា អញវង្គមនុក្ខមសុខវេននា មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ជនណាមួយ កាលវង្អទុក្ខមសុ១វេទនា ដឹងច្បាស់ ឋា អញវង៌អនុក្មសុខវេទនា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នក គរពោលថា បគល គេដង៍ហុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង៍អត្ថដ៏ទុត្តម ដែរ ។ សកវាទី ធ្វើ (នូវតាក្យប្ដេញឲ្យមាំ) ថា ជនណា កាលវង៍ សុខ៤៩នា ដ៏ងច្បាស់ថា អញរង្សុខ៤៩នា ដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ (ទើបសួរ)ថា បុគ្គល គេដឹងប្អេន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទិត្តមហ្គ ។ អើ ។ ដនណា កាលរង្គសុខវេទនា ដឹងច្បាស់ថា អញវង្គសុខវេទនា ជននោះឯង ឈ្មោះថា បុគ្គល ជនណា កាលរង្សុខវេទនា មិនដឹង ច្បាស់ថា អញវេធិសុខវេទនា ជននោះឯង មិនឈ្មោះថា បុគ្គលប្ត ។

ច សេត្ត មន្ត្រី ៤៩ ខេត្ត ៤៩ ខេត្ត រេទ្ធភាព ១ ខេ ១ លោ អនុស្និតមាំខ្លុំ ជ្រិទ្ធ ប្រភព មាន ក្នុង មេខំ ប្រភព ប្រភព មេខា។ សន្ទ ស្វេ បុក្ខលោ យោ អនុគ្គមអុទ្ធ វេន្ធ រេឌ្ធភាស មន់ស្និតមាំ ព្រះ មេឌ្ឍគ្នំ ច បជានាត់ ន សោ បុក្ខលាត់ ។ ន ហេវិវត្តត្វេ ។ ខេ ។ អត្ថិ កោចិ សុទ៌ វេឌជំ វេឌិយមានោ សុទ៌ វេឌន វេឌិយាម័ត ខជានាគិត កាត្វា គេន ខ ការណេន បុក្ខលោ ឧបហព្វត៌ សច្ចិកដ្ឋបរ-សុទ៌ ឋេឌជំ វេឌិយមានោ សុទ៌ វេឌជំ វេឌិយា-ឧឌ ឧធាធាននៃ ។ ខ សេតុ នៃ មេ ៤ ខេ ក មេ នេះ ខ្យុំ រដ្ឋ ១១១១៩៣ មន្ទឹមសុខា រដ្ឋ មេសុទ្ធ មេឌេច មេឌេលាមីត ២៩៦៣គីតិ ។ ១ លោវ វត្តព្យ ១ ខេ ១

បុគ្គលកថា

អតមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ២បេ២ ជនណា កាលវង៍ទុក្ខវេទនា ។ បេ។ ជនណា កាលផេអទុក្ខមសុខវេទនា ដឹងច្បាស់ថា អញវេធ អទុក្ខមសុ១វេទនា ជននោះឯង ឈ្មោះថាបុគ្គល ជនណា កាលវង អទុក្ខមសុ១វេនា មិនដឹងច្បាស់ថា អញផ្រេមទុក្ខមសុ១វេទនា ជននោះ ឯង មិនឈ្មោះថាបុគ្គលប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សតវាទី ធ្វើ (នូវពាក្យប្តេជាឲ្យមាំ) ថា ជនណាមួយ កាលរង្សុខ-វេទនា ដឹងច្បាស់ថា អញវេសុខវេទនា ដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ (ទើបស្ចារ) ថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ សុខវេទនាដ**ៃ** បុគ្គលកាលផេសុខវេទនា ដឹងច្បាស់ថា អញវង្សុ១វេទនា ក៏ដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ្រេ ។ បេ ។ ខុត្តខែនា ដ ៃ ។ បេ ។ អុខុត្តសុខប៉េននា ដទៃ បុគ្គល កាលវេដអទុក្ខមសុ១វេទនា ដឹងច្បាស់ថា អញវង្អទុក្ខ-មសុខវេទនា ក៏ដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ប្រ។

អភិធម្មបំផិពេ កប៉ាវិត្ថ

(០៧៩) ខ វត្តទំ ជួក្ខលោ ឧជ្ជមាន្ទ មានិ-ស្នា មាន ស្នា មាន ក្នុង ក្នង ក្នុង ក ហញ្ចុំ អត្ត កោច កាយ កាយាឧុបស្បី វិហ-រត់ នេះ វត រ វត្តព្វេ បុក្ខលោ ឧបលត្តត់ ស្ដឹកដ្ឋាមដ្រើសង្គ ។ ខ រុង្គិ ជម្លេហ ៩ជ-លត្ត សញ្ចិតដ្ឋបមដ្ឋេសត៌ ។ អាមន្តា ។ ជនុ អត្ត កោច ឋេឧជាសុ ។ បេ ។ ចំត្តេ ។ បេ ។ ឌ ម្មេស ឧទ្មានុបស្បី វិហ តែត ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចាំ អត្ត កោច ជម្មេស ជម្នាជ្ជស្បី វិទាវត៍ គេធ វត ហេវត្តទ្វេ ឬក្តលោ ឧបលត្តត់ សច្ចិតដ្ឋបរ-មដ្ដេលតំ ។ អត្ថា កោចិ កាយេ កាយាឧុបស្បី វិហរតីតិ ឥត្វា នេះ ខ ការណេន ឬក្រលោ យោ កាយេ កាយឧុខស្បី ហៃ តែ ស្វេ ខុក្ខលោ

អភិធម្មបំផិត កបាវត្ថ

[១៧៤] អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ ដ័ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមថ្ម ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គលណាមួយ ពិចារណា ឃើញ នូវកាយក្នុងកាយ មាន**ឬ ។** អើ ។ ប្រសិនបើ ជនណា មួយ ពិចារណា ឃើញ នូវកាយក្នុងកាយ មានមែន មាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពាលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមដែរ ៗ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តមហ្គ ។ អើ ។ ក្រែងជនណាមួយ ពិហារណា ឃើញ ខ្លាំវេទនា ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ។បេ។ ខ្លាំបត្តក្នុង ចិត្ត ។បេ ។ តិចារណា ឃើញ ធម្មារម្មណ៍ ក្នុងធម្មារម្មណ៍ទាំងឡាយ មានមែនឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលណាមួយ ពិចារណាឃើញ ជសិរតិហ្គុ ជន្លាវតិហ្គុស ស្នាណ សនុស្នេ សិលក៏បន្ត្រ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថជីទត្តមដែរ ។ សកវាទី ធ្វើ (នូវពាក្យប្តេយ្យា ឲ្យមាំ) ថា ជនណា មួយ ពិហរណាយើញ នូវកាយក្នុងកាយ មាន ព្រោះហេតុនោះ (ទើប ស្បា) ថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ជនណា តិហរណេយេញនូវកាយក្នុងកាយ ជននោះ ឈ្មោះថា បុគ្គល

យោ ន កាយេ កាយនុបស្បី វិហវតិ ន សោ បុក្ខលោត ។ ឧ ហេវិវត្តគ្លេ ។ មេ ។ យោ វេជនា-សុ ។ មេ ។ ខំត្តេ ។ មេ ។ ខម្មេសុ ខម្មានុមស្បី បស្បី វិលវត្ថិ ន សោ បុគ្គលោតិ ។ ន ហៅ វត្តគ្វេ ។ ខេ ។ អត្ត តោច តាយេ តាយានុខស្សី វិហៈតិតិ ក់ស្វា គេខ ឧ សារហេខ ជិជ្ជលេ និធិសម័ន សច្ចិតដ្ឋមដ្ដេលតំ ។ អមត្តា ។ មញ្ញោ កា. យោ អញ្ញោ កាយេ កាយានុខស្បី វិហវត្ថិតិ ។ ឧ លេវ វត្តុ ១ ខេ ១ ម ភា វេឌនា ១ ខេ ១ មញ្ចុំ ខ្យុំ ។ ខេ ។ អញ្ចេ ខ្មុំ អញ្ចេ ខេត្តសុ ឌស្ដេចស្មី រូសរសួម ៤ ខ សេរ ដូមមិ ៤ ខេ ៤ (០៤០) បុក្ខលោ ឧពលត្តន សច្ចិត្តដ្ឋបទដ្ឋេ-ភាតិ ។ អាមនា ។ ជន វគ្គំ ភក់វតា

បុគ្គលកថា

ដនណាមិនពីចារណា ឃើញនូវកាយក្នុងកាយ ដននោះ មិនឈ្មោះថា បុគ្គលប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ជនណា ពិហរណៈឃើញ នូវឋទនា ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ។ បេ ។ នូវបិត្ត ក្នុងចិត្ត ។ បេ ។ ពិហា ហោ ឃើញ នូវជម្នាម្នេណ៍ ក្នុងជម្នាម្នេណ៍ ពុំឥទ្យាយ ជននោះឯង ឈ្មោះថាបុគ្គល ជនណា មិនពិចារណា ឃើញ នូវធមិ ក្នុងធមិទាំងឡាយ ជននោះ មិនឈ្មោះថាបុគ្គល ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ ។ សក្កាទី ធ្វើ (នូវពាក្យប្តេជាឲ្យទាំ)ថា ជនណាមួយ ពិបារណាឃើញ នូវកាយ ក្នុងកាយ មាន ដូច្នេះ ក្រោះហេតុនោះ (ទើបសួរ) ថា បុគ្គល គេជំង៍បាន ដោយអត្ថជ័ពិត និង៍អត្ថជ៍ ខត្តមហ្គ ។ អើ ។ កាយដទៃ បុគលអ្នកពីចារណាឃើញ នូវតាយក្នុងកាយដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ វេទនាដទៃ ។បេ។ ចិត្តដទៃ ។ បេ។ ជម្នា-រម្មណ៍ដទៃ បុគ្គលអ្នកពិហាឈើញ នូវធម៌ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដទៃ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(១៨០) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង អត្ត^{ដ៏ទ}ត្តមប្ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា

អភិធម្មបំផិពេ កថាវត្ថ

សុញា តោ លោក ំអាវត្តស្បី មេសាជ សធាសាខា អត្ថាធ្វី ជុំសត្^(១) រា_{ថ្ងៃ} ឧជិសា ហ្វាល រាំ លេក អក្សេត្ត ឧជិបយុ ខ ឧភាវិន្ទុ អត្តៅ សុត្តត្រេត ។ អាមត្តា ។ តេខ ហិ ខ វត្តព្វ បក្កលោ ឧបលត្តតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេសតិ ។ [000] promoting and 0សហ រូបេន មក្រភូនិន វិល រូបេន មក្រភូនិនិ ។ សហ រូបេន អវេត្តិតិតិ ។ តំ ជីវិ តំ សរីវត្ថិ ។ ឧ ហេរំ វត្តគ្វេ ។ មេ ។ វិទា ឬមេឧ មវេត្តតិតិ ។ បក្តលោ មវេត្តតិត ។ អមជា ។ មព្ធរក្សតា មហ្គេត្ត ពហ៍នា ខ្មុំមត្វ មហ្គុំតំត ។ មព្ន-ក្រ អេ អ្គើតត ។ តំ ដីវ៉ តំ សពីធ្លំ ។ ឆ សេវ ឥត្តូ ។ មេ ។ ពហិទ្ធា ធិត្តមិត្តា អវេត្ត-ត្តិ ។ មញ្ចុំ ដូរ មញ្ចុំ ។ ជ ស្រាំ វត្តត្វេ ។ មេ ។

១ ឱ. ខូហចូ ។ ម ១ហេចូ ។

អភិធម្មបំផិត កថាវត្ថ

ម្នាលមោឃរាជ អ្នកចូរមានស្មាតើសព្វកាល ម៉េលមើលនូវ ទន្ធលោក ដោយសេចក្ដីថា សូន្យចុះ (ព្រោះថា) បុគ្គល លះបន់នូវអត្តានុទិដ្ឋិ គប្បីជាអ្នកធ្ងន់ចាកមច្ចុ ដោយវិធីយ៉ាង នេះ (មួយទៀត) មច្ចាជ វេមង៍កេមិនឃើញ នូវបុគ្គល អ្នកសំឡង៍មើលខន្ធលោក ដោយវិធីយ៉ាង៍នេះ

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រពិតឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះមានតែ អ្នកមិន គួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមដែរ ។

(១៨១) បុគ្គលក្រឡេកមើលឬ ។ អើ ។ បុគ្គលក្រឡេក
មើល ព្រមទាំងរូបឬ ឬរៀរភាករូប ទើបក្រឡេកមើល ។ បុគ្គល
ក្រឡេកមើល ព្រមទាំងរូប ។ ជីវៈនោះ គឺសរីវៈនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ
គោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលរៀវភាករូប ទើបក្រឡេកមើល
ឬ ។ ជីវៈដទៃ សរីវៈដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
បុគ្គលក្រឡេកមើលឬ ។ អើ ។ បុគ្គលតាំងនៅខាងក្នុងនៃរូប ក្រឡេក
មើលឬ ឬចេញមកខាងក្រៅ ទើបក្រឡេកមើល ។ បុគ្គលតាំងនៅខាង
ក្នុង ក្រឡេកមើល ។ ជីវៈនោះ គឺសរីវៈនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលចេញមកខាងក្រៅ ទើបក្រឡេកមើល ។
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលចេញមកខាងក្រៅ ទើបក្រឡេកមើល ។
ជីវៈដទៃ សរីវៈដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

បុគ្គលក់ថា

(០៤៤) ខ វឌ្គម្នំ ជងលោ និតហម័ន្ទ មានិ-តាដូចមេដ្ឋេសត៌ ។ អាមត្តា ។ ឧឧ ភក្កា សច្ច-វាជី តាលវាជី ភ្នុតវាជី តម្លាជី អវិត្តវាជី អ-ជញ្ជប់ក្នុង ។ មាន ។ រ៉ុន្ត ឯងខ្លែ កង្ លោ អត្តហិតាយ បដិបញ្ជាត់ អត្តៅ សុត្តត្តោត់ ។ អាមន្តា ។ គេន ហិ ពុក្ខលោ ឧបលត្តតិ សច្ចិ-តាដូបមេដ្ឋេសាតិ ។ ជ វត្តព្វំ បុក្កលោ ឧបលញ្ចនិ ស្ជូតដូចមេដេ្តសត់ ។ អមស្លា ។ ជន កក្ក សច្ចុក់នី តាលក់នី ក្នុតក់នី តថក់នី អាតែថក់នី អន្តាម្បន្តិ ។ អាមុខា ។ វុត្តិ ភេសតា ឯភ-ជុខហេ មួយ លោយ ៩៧៥ ខាយ មួយ ខ្មែ ពហុជនហ៍តាយ ពហុជនសុខាយ ហេកានុកាម្បា-យ អត្តាយ ហិតាយ សុទាយ នៅមនុស្សានន្តិ អន្តៅ សុត្តត្តេត ។ អមត្តា ។ តេជ ហិ បុក្តលោ ន្ទលត្តិ សច្ចិត្តដូចទេដ្ឋេលតិ ។

(១៨៤) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ ដ៏ពិត និងីអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ក្រែង៍ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ជា អ្នកសំដែនពាក្យទៀនត្រង់ សំដែនតាមកាល សំដែនពាក្យពិត សំដែន ពាក្យបាកដ សំដែងពាក្យមិនឃ្វៀងឃ្វាត សំដែងពាក្យមិនប្រែប្រល ឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគ (ខង់ត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រពិតឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ ទត្តមដែរ ។ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយ หลุนี้ติล ธิมีหลุนี้จลูยชุ ฯ เหี ฯ โคนีเตะเยาธเตะกาล ទ្រង់ជាអ្នកសំដែងពាក្យទៀងត្រង់ សំដែងតាមកាល សំដែងពាក្យពិត សំដែន៣ក្យុល្ខកដ សំដែន៣ក្យុមិនឃ្វៀនឃ្វាត សំដែន៣ក្យុមិន ប្រែប្រល្ប្ ។ កើ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ ទាំងឡាយ បុគលមាក់ កាលកើត**ឡើ**ងក្នុងលោក វមែងកើតឡើង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្ដីសុ១ដល់ជនច្រើន ដើម្បី អនុគ្រោះដល់សត្វលោក ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បី សេចក្តីសុខ ដល់ទៅតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុង ព្រះសុត្រពិតឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថជ៏ពិត និងអត្ថជ៏ទត្តមដែរ ។

អភិធម្មបំផិក កថាវិត្ថ

ហេ ៩ឧបរនិទ្ទ មានមិយនឹកគេ នើសទ្ធ ៤
មានប្រើន្ទ ៤ មានស្នា ៤ ខេច ស្ ខ រុឌិស្ថិ ជុម្ភៈ
ខ រុត្តអ្នកិន្ទ មាននៅនិយាយាហាគេរុសា គ្នាន ខេត្តស្ន អាតស្លា ៤ រុខ្លី មនុស្ស មានឧប្យ ខ រុឌិស្ថិ ជុម្ភៈ
អាតស្លា ៤ រុខ្លី មនុស្ស មានឧប្យ ខ មេនិស្ឋ
អាចស្លា ៤ រុខ្លី មនុស្ស មានឧប្យ ខ មេនិស្ឋ
អាចស្លា ៤ រុខ្លី មនុស្ស មានឧប្យ មានប្បក្សខ្លួ ៤ មេនិស្ឋ
ប្រការ ប្រការ ប្រជាមាន ១ ប្រជាម្នង ៤ មេនិស្ឋ
ប្រការ ប្រជាមាន ៤ ស្លា ១ ប្រជាម្នង ៤ មេនិស្ឋ
ប្រការ ប្រជាមាន ៤ ស្លា ១ ប្រជាម្នង ៤ មេនិស្ឋ
ប្រជាមាន ៤ មានប្រជាមាន ១ ប្រជាមាន ៤ មេនិស្ឋ
ប្រជាមាន ៤ មានប្រជាមាន ១ ប្រជាមាន ៤ មានប្រជាមាន ៤ មានប្រជាម ៤ មានប្រជាមាន ៤ មានប្រជាម ៤ មានប្រជាមាន ៤ មានប្រជាម្នាម ៤ មានប្រជាមាន ៤ មានប្រជាម្នាម ៤ មានប្រជាមាន ៤ មានប្រជាម្នាម ២ មានប្រជាម្នាម ៤ មានប្រជាម្នាម ៤ មានប្រជាម្នាម ២ មានប្រជាម្នាម ៤ មានប្រជាម្នាម ៤ មានប្រជាម្យាម ៤ មានប្រជាម្នាម ៤ មានប្រជាម្នាម ២ មានប្រជាម ២ មានប្រជាម្នាម ២ មានប្រជាម្នាម ២ មានប្រជាម ២ មានប្រជាម ២ មានប្រជាម ២ មានប្រជាម ២ មានប្រជាម ២ មានប្រជាម ២ មានប្បម្រាម ២ មានប្រជាម ២ មានប្រជាម ២ មានប្រជាម ២ មានប្រជាម ២ មានប្រជាម ២ មានប្រជាម ២ មានប្រធ្វាម ២ មានប្រជាម ២ ២

អភិធម្មបំផិត កថាវត្ថ

(១៨៣) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម
ឬ ។ មើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ជាអ្នកសំដែងពាក្យទៀង
ត្រង់ សំដែងតាមកាល សំដែងពាក្យពិត សំដែងពាក្យពុកដ សំដែង
ពាក្យមិនឃ្វៀងឃ្វាត សំដែងពាក្យមិនប្រែប្រល្ឫ ។ មើ ។ ព្រះ
មានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ធមិទាំងពួងជាអនត្តា ពាក្យដូច្នេះ មាន
ក្នុងព្រះសុត្រពិតឬ ។ មើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា
បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះទេ ។

[១៨៤] បុគ្គល គេដ៏ឥបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម
ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ជាអ្នកសំដែន៣ក្យទៀន
ត្រន់ សំដែនតាមកាល សំដែន៣ក្យពិត សំដែន៣ក្យពុកដ សំដែន
៣ក្យមិនឃ្វៀនឃ្វាត សំដែន៣ក្យពិត សំដែន៣ក្យពុកដ សំដែន
៣ក្យមិនឃ្វៀនឃ្វាត សំដែន៣ក្យមិនប្រែប្រល្ប ។ អើ ។ ព្រះមាន
ព្រះភាគគ្រាស់ថា បុគ្គល រមែងមិនសង្ស័យ មិនងឿងធ្លល់ថា ខុក្ខុ
ហ្នឹងឯង កាលកើត ក៏កើតឡើង ខុក្ខហ្នឹងឯង កាលលេត់ ក៏លេត់
ទៅ ការដឹងដោយមិនជឿស្ដាប់បុគ្គលដទៃខែបុគ្គលនោះហ្នឹងឯង វមែង
មានក្នុងសម្បានិដ្ឋិទុះ មាលក់ហ្គានៈ សមានិដ្ឋិ រ៉េមជំមាន ដោយហេតុ
ប៉ុណ្ណេះឯង ៣ក្សដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតប្ ។ អើ ។ ព្រោះ
ហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត
និងអត្ថដ៏ទត្តម ដូច្នេះទេ ។

មដ្ដេញតិ ៧ អាមត្តា ។ ឧធុ វេធិក ភិក្ខុជិ មារិ មដ្ដេញតិ ។ អាមត្តា ។ ឧធុ វេធិក ភិក្ខុជិ មារិ

តែខ្មែត្រិត ខេត្ត មា ខេត្តិកត់ ខុ តែ អនិអន្តិរជ ឃើញ ១ ៣១ អនិ្ទិធសមន្ត្ យដាច្ច អង្គមាស យោត្ត សន្តោរដោត់ត រាំ ១ធ្វេស សន្តេស យោត សត្តោត សម្មត់ ខុត្តមៅ ហំ សម្ពេធ ខុត្ត តិដ្តិ ប៉េតិ ច ស្ត្រាស្ត្រត សញ្ញំ ខុក្ខា សុំជៀត់ត អត្តេរ សត្តស្តេតិ ។ អាមស្ពា ។ តេច ហិ ច វត្តព្វំ ឬក្តលោ ឧបលត្តត្តិ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេញតិ ។ (០៨៦) ឬក្តលោ ឧបលត្តតិ សច្ចិតដ្ឋបរ-តុំនេះ ខ្លួំ ។ មានស្លី ។ ខ្ពស់ មាលស៊ាំ មានស៊ើ ភឌវឌ្គុំ ឯនឧវេជ សុំព្រោ លេកោ សុំព្រោ លោកោត៌ ភន្តេ វុទ្ធត៍ ភិត្តាវតា ឧ្ទោ ភន្តេ មាំណា ហោយនេះ ថ្ងៃខ្លួន ៣មាំ សេ មាចចិ

(១៤៤) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តមឬ។
អើ ។ ក្រែងដែកកិត្តនី បានគោលពាក្យនេះ ចំពោះមារមានចិត្តបាបថា

ម្នាលមារ អ្នកដឿ ថាសត្វ ដូច្នេះឬ (មួយទៀត) អ្នកមាន

ខិដ្ឋិ (យ៉ាងនេះ)ឬ នេះជាគំនរសង្ហារសុទ្ធទេតើ សត្វមិន

មានក្នុងទីនេះទេ ដូចយ៉ាងសព្ទថា រថ ព្រោះការបរិបូណ៌
ដោយអង្គយ៉ាងណា កាល១ន្ធទាំងឡាយមាន ការសន្មតិ ថា

សត្វ ម៉េងមាន ក៏យ៉ាងនោះដែរ ព្រោះថា ខុត្ខតែងកើត

ឡើងផង ខុត្ខ តែងតាំងនៅផង តែងវិទាសទៅញៃផង

ធម្មជាតដទៃ ក្រៅអំពីខុត្ខ មិនកើតមានទេ ធម្មជាតដទៃ

ក្រៅអំពីខុត្ខ មិនលេត់ទៅញៃទេ

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ ទតួម ដូច្នេះទេ ។

(១៨៦) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមឬ ។

អើ ។ ក្រែងព្រះអាននូមានអាយុ បានក្រាបបុន្នំទូលស្លូវព្រះមានព្រះ

ភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រះអង្គតែងត្រាស់ថា លោកសូន្យ
លោកសូន្យ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ដែលព្រះអង្គត្រាស់ថា លោកសូន្យ
គើដោយហេតុដូចម្ដេច ព្រះមានព្រះភាគ គ្រាស់ថា ម្នាលអានន្ទូ

អភិធម្មបំជីពេ កថាវិត្ត

ម្សាំ មុខេខ ឯ អត្តចំយេខ ឯ សមា មុខោ លោកភា វុច្ឆ កញ្ហានន្ទ សុញាំ អត្តេន វា អនុច្ចពេលខ ឃុំ ស្រា មានថ្ម មាន៉េ មាន៉េខ ក្រុមស្និល្ចេក្ស្រាស្យា ។ មេ។ ខេត្ រិញ្ហេសំ សុញ្ញុំ ។ ខេ ។ ខេស្តសមូ សេរ្ជា សុ ញោ រ ពេ រ က အ ទី ទូ ខ យើម ដី មារី ពី ខំ យ រុះឧហ្ទុ សុខ្ទុំ ប្រ មន្ទឹមសុខ្ទុំ ប្ ខុខាំ ស្មា មុខេខ ៤ មុខិញ្ញា ៤ ស្មា ស្មា ។បេ។ សខ្លា សញា ។បេ។ ឃាន់ សុញាំ ... ក់ ស្ពេញ ។ ខេ ។ ជិក សុញា ... ក្សា ស្តា ។ មេ ។ ភាយោ សុ ត្រោ ... ដោដ្ឋព្វ ស្សា ។បេ។ មនោ សុព្ញា ... ជ្មា សុព្ញា ... ម នៅ កា លំ សុ កាំ . . . ម នេស មួស ក្នុ ស ក្រា ប្រឈិត សុខ វា ឧុគ្គិ វា អឧុគ្គមសុខ វា តម្បី ស្មាំ អង្គេច ឯ អង្គិចលេខ ឯ លាទាំប សេ មាចថិ ស្សាំ មុខ្លេខ ឯ អនុចិយេខ ឯ សូសា សុ ញា បោះ កោត់ វុច្ចិត្ត អត្តៅ សុត្តាភ្លេត ។ អមឆ្នាំ ។

អភិធម្មចំដិក កបាវត្ថុ

ធម្មជាតស្ងន្យចាក់ខ្លួន ឬចាករបស់ដែលអាស្រ័យនឹងខ្លួន ក្រោះហេតុនោះ ទើប តថាគតពោលថា លោកសុខ្យ ម្នាលអានខ្ទុ ចុះធម្មជាតអ្វីដែល សុន្យភាក់ខ្លួន ឬភាករបស់ ដែលអាស្រ័យនឹងខ្លួន ម្នាល់អាននូ ភ្នែក សូន្យចាក់ខ្លួន ឬចាក់បេស ដែលអាស្រ័យនឹងខ្លួន រូបសូន្យ ។ បេ ។ ចគ្នាពាណសូន្យ ។ បេ ។ ចគ្គសម្ព័ស្សសូន្យ ។ បេ ។ វេទនា ណា ជាសុទ្ធក្តី ជាអុទ្ធមសុទ្ធក្តី តែងកើតឡើង ក្រោះ ចត្ថុសម្ពីស្យ ជាបច្ច័យ វេទនានោះ ក៏សូន្យូលកទូន ឬលករបស់ដែល អាស្រ័យនិងខ្លួន ត្រចៀកសូន្យ ។ បេ ។ សំឡេងសូន្យ ។ បេ ។ ប្រមុះសុន្យ . . . ក្នុនសុន្យ ។ បេ ។ អណ្តាតសុន . . . រស ស្នេ ។បេ។ កាយសុន្យ .. ដោដ្ឋា:សុន្យ ។បេ។ ចិត្ត សម្មស្សសន្យ ។ បេ ។ វេទនាណា ជាសុខក្ ជាទុកក ជាអុខក្-មសុទត្ត គេត្រឿងព្រោះមនោសម្តីស្បជាបច្ច័យ វេទនានោះ ក៏សូន្យ ញក្ខុន ឬ ញករបស់ដែលអាស្រ័យនិង ខ្លួន ម្នាលអានន្ទុ ធម្មជាតសុន្យ o)កទ្ធន ឬចាករបស់ដែលអាស្រ័យនឹងទុន ព្រោះហេតុនោះ ទើប តថាគត់ពោលថា លោកសូន្យ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អេ ។

បុគ្គលកជា

តេខ ហិ ខ វត្តព្វំ បុក្កលោ ឧបលត្តតិ សច្ចិ-តេដ្ឋបទដ្ឋេសតិ ។

(០៤៧) បុក្ខលា ឧបហត្ថតិ សទ្ធិកដ្ឋប-មដ្ដេលត់ ។ អាមណ្ឌ ។ ខេត្ត ភក្ស សច្ចុក្ខ កាលវាជី ក្នុនវាជី ន៩វាជី អាំត៩វាជី អាជ្ញា-៩៦៩ត ។ អមស្គ ។ វត្ត កក់តា អត្តិ វា ភិក្ខាវ សត៌ អត្តជំយំ មេត៌ អស្សាត៌ ឃុំវិ កន្តេ អត្តនិយេ វា កិត្តាវេ សតិ អត្តា មេតិ អស្បាត រាំ ក ្តេ អត្តជិ ខ កិត្តាវ អត្តជិយេ ខ សច្ចុតោ ខេត្តតោ អនុខលត្តិយមានេ យម្បីនិ និដ្ឋិដ្ឋាន<mark>ិ</mark> សោ លោកោ សេ អត្តា សេ ចេច្ច ភាំស្បាច់ ជំច្នោ ឌុរវា សស្បៈតោ អវិច្ចាំណាមជម្មោ សស្បតិសម៌ ឧទ្សេស ស្រី គ្នេស ខេស្តិល ម្និង មេខ្មែល ខេម្មិល ពលឧម្មោត ក់ញ៉ា នោ សំយា អន្តេ ក្រៅលោ ត្តាត់លេ សហគ្គោំង អង្គេរ ជាង បើង ឯមគី ឯ

ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយ អត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ដូច្នេះទេ ។

(១៨៧) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គជាអ្នកសំដែងពាក្យ ទៀនត្រង់ សំដែនតាមកាល សំដែនពាក្យពិត សំដែនពាក្យពុកដ សំដែនពាក្យមិនឃ្វៀនឃ្វាត សំដែនពាក្យមិនប្រែប្រល្ប ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុំទាំងឡាយ កាលខ្លួនមាន សេចក្តីប្រកាន់ថា អញមានរបស់ដែលអាស្រ័យនឹង១ន ដូច្នេះ កគប្បី មានដែរឬ ព្រះករុណាព្រះអង្គ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលរបស់ដែល អាស្រ័យនឹងខ្លួនមាន សេចក្តីប្រកាន់ថា អញមានខ្លួន ដូច្នេះ ក៏គប្បី មានដែរឬ ព្រះករុណាព្រះអង្គ ម្នាលក់ក្ខុខាំងទ្បាយ កាលខ្លួនក្ដី កាល របស់ដែលអាស្រ័យនឹង១នក្ដី គេមិនបានដឹងថាទៀងត្រង់ ថាទៀងទាត់ ទេ ហេតុនៃទិដ្ឋិណាថា នោះលោក នោះ១ន ១នកញុនោះ លះបង់លោកនេះហើយ នឹងជាបុគ្គលទៀងទាត់ បិតថេរ មិនប្រែប្រល ជាធម្មតា នឹងបិតនៅនឹងថ្នល់ ស្នើដោយសស្សតិវត្ត ដោយប្រការនោះ មាលកិក្ខាងឡាយ ហេតុនៃទិដ្ឋិនេះ ជាពាលធម៌ ដ៏បរិប្ចូណិទាំងអស់ មិនដូ ្ចោះឬ បញ្ជីត្រាះអង្គដ៏ចម្រើន ពាលធមិ ដ៏បរិបូណិទាំងអស់ មិន គប្បីមានតែបន្តិចបន្តួច េ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតឬ ។ អើ។

អភិធម្មបំផិពេ កជាវត្ថ

គេន ហ៊ា ន វត្តព្វំ បុក្កលោ ឧបលត្តតិ សច្ចិ-កដ្ឋបទដ្ឋេញតិ ។

(០៤៤) ឬក្តលោ ឧធហត្តន សិទ្ធិតិដ្ឋិតិនេះគឺ-សេទ្ធ ។ អាមស្លា ។ ជនុ ភភក សច្ចុជន កាលៈ វាជី ក្នុងវាជី គម្មេជ អាត្រែថ្យូជ អាចញាថ្យុជ័ន្ន ។ អាមន្ត្ា ។ វុត្តិ ភ៩តា នយោមេ សេធិយ សត្តារា សន្តោ សំដៃ្ហមាន លោកស្មឹ កកមេ នយោ ឥជ សេជិយ ឯកច្ឆោ សត្តា ជំដ្ឋេ ចៅ ជម្មេ អត្តាជំ សច្ចុតោ ថេតតោ ចញ្ចេត់ អភិ-សម្បាយញ្ អត្តាធំ សច្ចុតោ ថេតតោ ចញ្ញាចេត មុខ ឧប មេច្ចា ភាមា ចំ កើរ ស្ ទោ ជម្មេ អត្តាន សច្ចុតោ **ថេត**តោ ចកាចេត នោ ខ ទោ អភិសទ្យារាយំ អត្តាជំ សច្ចុតោ ថេននោ បញ្ហាបេត ឥជ បាន សេនិយ ឯកក្រោ សត្ថា ជំដ្ឋ ចៅ ជម្មេ អត្ថាធំ សច្ចុតោ ថេតតោ ជ បញ្ជាប់តំ អភិសម្បាយញ្ អត្តាជំ សច្ចុតោ ដេង មេ ន ឧស នេង មេ មេ សេ សេ សេ ស ស ស ស

អភិធម្មចិដិក កបាវត្ថ

ព្រោះ ហេតុ នោះ អ្នកមិនគួរ ភោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ត ដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ដូច្នេះ ទេ ។

(១៨៨) បុគ្គល គេដង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទៀតត្រន់ សំដែនតាមកាល សំដែនពាក្យពិត សំដែនពាក្យបាកដ សំដៃង៣ក្យមិនឃ្វៀងឃ្វាត សំដៃង៣ក្យមិនប្រែប្រល់ឬ ។ គើ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលសេនិយៈ គ្រួញពួកនេះ មានប្រាកដ ក្នុងលោក គ្រុញញូក តើដូចមេច១ ម្ចាលសេនយៈ គ្រុ១ ក្នុង លោកនេះ បញ្ជូនក្នុងបច្ចុប្បន្ន ថា ទៀងទាត់ ថា ឋិតថេវផង បញ្ជូន ញាត ១នកង៍បរលោក ថា ទៀងទាត់ ថា បិត្យបរផង មាលសេនិយ: មួយ ឃុំ ទី ទៀត គ្រា៖ ក្នុងលោកនេះ បញ្ជូនក្នុងបច្ចុប្បន្ន ថា ទៀនទាត់ ញូត្តិ ក្នុង ថា បិតថេវ តែមិនបញ្ជូនក្នុងបរលោក ថា ទៀនទាត់ ថា បិតថេវាទេ ម្នាលសេនិយៈ មួយវិញទៀត គ្រុទ្ធះ ក្នុងលោកនេះ មិនបញ្ជូន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ថា ទៀនទាត់ ថា ឋិត្រថេរផង មិនបញ្ជូនក្នុងបរលោក ញូក្រសួ ក្ ឋា ទៀនទាត់ ថា ឋិតថេផង៍ មាលសេនិយៈ បណ្តាគ្រទាំង៍ ៣ ពួកនោះ

ឧ៌ដ្ឋេ ចៅ ជម្មេ អត្តាធំ សច្ចុះតា ថេតតោ បញ្ហាបេតិ អភិសម្បាយញ្ អត្តាធំ សច្ខុតោ ៩-ស្សាធា ៩៩ មេខ្មា ណិល្ច មគ្គា ខ្យុជីន ស្វ ហេ ជម្មេ អត្តាជំ សច្ចុតោ ថេ**ត**តោ ចញ្ជាមេត នោ ច ទោ អភិសម្បាល អត្តាធំ សច្ចគោ ថេ-តទោ បញ្ជាប់តំ អយុំ វុច្ចតំ សេចិយ សត្ ជាស្នេសនោ តត្រ សេចិយ យា្យ សត្ថា ខ្យែ ខៅ ជម្មេ អត្តាជំ សចុតោ ខេត្តតោ ជ មញ្ ញ បេត៌ អភិសម្បាយញុ អត្តាជំ សច្ចុតោ ថេតតោ ខ ឧឃ នេះ មេក ដ្ឋំន មេក្កា មាមា-សមទ្រោ ៩ មេ សេ សេ ស្និយ នយោ សត្តារា សន្តោ សំដៃ្ទមានា លោកស្ម័ត្ត អត្តៅ សុត្តត្រេត ។ អាមន្តា ។ នេះ ១ ១ ១ វត្តទ្វំ បុក្ខលោ ឧុប-លត្ត សច្ចិត្តដូចមេដេ្តឆត្តិ ។

្នាត់ និងបុគ្គ ងន្ទេសក្ខ ងន្ទេសក្ខ ងចាំនុងកូច្ន សង្ខ និងបុគ្គ ងន្ទេសក្ខ ងន្ទេសក្ខ មេក សត្វ និងបុគ្គ ងន្ទេសក្ខ ងចាំនុងកូច្ន ស្រុក និងបុគ្គ ងន្ទេសក្ខ ងចាំនុងកូច្នេះ ។

គ្រាណា បញ្ជានុខ្មក្នុងបច្ចុប្បន្ន ថាទៀនទាត់ ថាបិតថេរផង ឋពាត១ន ញ្ជា ថាទៀន៍ខាត់ ថាប៊ីតថេផេង ម្នាលសេនិយៈ ភ្នំបវលោក ។ ម្នាលសេខិយៈ បណ្ដាគ្រទាំង ៣ ពួកនោះ គ្រដាសស្សតវាទ គ្រាណា បញ្ជូនក្នុងបច្ចុប្បន្ន ថាទៀនទាត់ ថាឋិតថេរ តែមិនបញ្ជូន v១៩កង្ខបរលោក ថាទៀងទាត់ ថាបិតថេវទេ មាលសេនិយ: ហៅថា គ្រជាទច្ចេះវា៖ ម្នាលសេនិយៈ បណ្ដាគ្រទាំង ៣ ពួកនោះ គ្រាណា មិនបញ្ជូនអ្នក្សិបច្ចុប្បន្ន ថាទៀតទាត់ ថាបិត្តថេរផង ប្រាស់ ដូច្នាំ ឋភាត្ត១៩កង្គបរលោក ថាទៀតទាត់ ថាបិតថេវផង ម្នាលសេនិយ: នេះហៅថាគ្រ គព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ម្នាលសេនិយៈ គ្រូទាំង ៣ ពួកនេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតឬ ។ តែងមានប្រាកដក្នុងលោក ពាក្យដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះទេ

(១៩៩) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏
ទត្តមហ្ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គជាអ្នកសំដែង
ពាក្យទៀងត្រង់ សំដែងតាមកាល សំដែងពាក្យពិត សំដែងពាក្យ
ប្រាកដ សំដែងពាក្យមិនឃ្វៀងឃ្វាត សំដែងពាក្យមិនប្រែប្រល្ប ។

អភិធម្មចំជិញ កប៉ាវិត្ថ

អាមត្តា ។ ត្រ្តំ ភភាតា សប្បិកក្រោត ។ អាមត្តា ។ អត្តិ កោចិ សប្បិស្បា កាុទ្តិ ភាពនើតិ ។ ឧ ហៅ វត្តិ ព្រោចិ សប្បិស្បា កាុទ្ធិ បុក្កលោ ឧបលត្តិ សច្ចិកាដ្ឋបមដ្ឋេសាតិ ។

(០៥០) ជំ៥លេខ ៩ឧលម័ឌ មន្ន័យគឺ ឯ.គ-ដ្ឋេញតិ ។ អាមញ្ញ ។ ឧឧ ភភក សច្ចុក់ខី កាល-ក្នុក្ខ ត្រូវ គឺ ក្នុង ក្នង ក្នុង ក អាមនា ។ វត្ត កក់តា តេលកម្រា មព្ភម្រា ជាហានគេដោ ខាងដោ វឌមស់ដោ សិទ្ធិ៣ជា-ល់ខ្លួន មន្ត្រាវម្យ មន្ត្រាវម្យា មន្ត្រាវម្យា ឌុវយាក្យត់ ។ អមន្តា **។** អត្ត ភាព យាកុ ចំច្នា ឧក សស្បតា អរិប្ចាំឈាមឧញ្តិ ។ ៤ សេវ វត្តត្វេ ។ នេជ មា ជ វត្តត្វំ ឬក្តលោ ឧម-សត្តិ សច្ចិតដ្ឋាមដ្ឋេសត្ថិ ។ សន្តិត្តិ ។

អភិធម្មបិឝិក កបាវត្ថ

អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ ឪត្រាស់ថា ឆ្នាំងទឹកដោះថ្ងាឬ ។ អើ ។ ជនណាមួយ ធ្វើឆ្នាំងទឹកដោះថ្វាមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នោះទេ ។

(១៨០) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គជាអ្នកសំដែងពាក្យទៀង ត្រង់ សំដែនតាមកាល សំដែនពាក្យពិត សំដែនពាក្យបា្រកដ សំ-ដែងពាក្យមិនឃ្វៀងឃ្វាត សំដែងពាក្យមិនប្រែប្រល្ប ។ មើ ។ ព្រះមានព្រះកាត្យាស់ថា ឆ្នាំងប្រេង ឆ្នាំងទឹកឃ្មុំ ឆ្នាំងទឹកអំពៅ ឆ្នាំងទឹកដោះស្រស់ ឆ្នាំងទឹកផឹក សៀនដាក់ទឹកផឹក កំសៀវដាំទឹកផឹក បបរណាមួយ ទៀងទាត់ ពិត្យជាកដ បិតថេរ មិនប្រែប្រលជាធម្មតា មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រោះហេតុនោះ អកមនគរ ពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៏ ទត្ថខេ ។ សេចក្តីបប្រញ ។

បរិយាធិពវា

អដីចូយសាតណាស មន្ទិ សាខាសាលេខ(₀)

អដីចូយសាតណាស មន្ទិ សាខាសាលេខ(₀)

បរិយាតិពឋា

១ ឱ. សុត្តាហារេន ។

បរិហាតិពេញ

និយាយអំពីការសង្គត់សង្គិន ៤ លើក អំពីសេចក្ដី
បំប្រញា អំពីបុគ្គលអន្ទោលទៅ អំពីបញ្ជាតិបុគ្គល ព្រោះ
អាស្រ័យរូប អំពីចិត្ត អំពីអំពើល្អជាគម្រប់៩ អំពីការប្វែង
បុទ្ធិ អំពីការសំដែងអាង ដោយការទាំមកនូវព្រះសូត្រ ជា
គម្រប់ ៤ ។

បរិយាធិព្យ

(១៩១) ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យូបាកអរហត្តឬ ។ អើ ។
ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យូបាកអរហត្ត ក្នុងទីទាំងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យូបាកអរហត្ត
ក្នុងទីទាំងពួងឬ ។ អើ ។ សេចក្តីសាបសូន្យ របស់ព្រះអរហន្តក្នុងទី
ទាំងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត
សាបសូន្យូបាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យូបាកអរហត្ត
ក្នុងតាលទាំងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហត្ត
ក្នុងតាលទាំងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យូបាកអរហត្ត ក្នុងតាលទាំងពួងឬ ។ អើ ។

អភិធម្មបំដិកេ កប៉ាវិត្ថ

(១៩៤) ចរិហាយតំ អរហា អរហត្តាតំ ។

អាមន្តា ។ អរហា អរហត្តា បរិហាយមាលេ ចតូលំ ៩លេស ចរិហាយគីតំ ។ ឧ ហៅ ត្តៃត្វេ ។

បេ។ ខតូលំ សគសហស្បេស សេដ្ឋិត្តា បរិបរិហាល ហោតីតំ ។ អាមន្តា ។ សព្វសាបតេយ្យា

បរិហាល ហោតីតំ ។ អាមន្តា ។ អាច្រា ។ ខត្វហំ

សសសហស្បេស សេដ្ឋិត្តិ ការបន្តា សត្វសាបតេយ្យា

បរិហាល់គុន្តិ ។ អាមន្តា ។ អរហា អរហត្តា បរិ
ហាយមាល កញ្ចោំ ទេព្រំ ៩លេស បរិហាយិតុន្តិ ។

ឧ ហៅ ត្រៃព្យូ ។ មេ។

អភិធម្មបិជិក កមាវិត្ត

សេចក្តីសាបសូន្យ របស់ព្រះអរហន្ត ក្នុងកាលទាំងពួងឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរហត្ត
ឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្តទាំងអស់ សាបសូន្យបាកអរហត្តឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ព្រះអរហន្តទាំងអស់ សាបសូន្យ
បាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ សេចក្តីសាបសូន្យ របស់ព្រះអរហន្តទាំង
អស់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(១៩៤) ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ ព្រះ
អហេត្ត កាលបើសាបសូន្យបាកអហេត្ត តើសាបសូន្យបាកដល់ទាំង ៤
ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (បើដូច្នេះ ១ំ
សួរអ្នកវិញ) សេដ្ឋី កាលទទួលនូវភាពដាសេដ្ឋី ព្រោះតែទ្រព្យ ៤ សែន
កាលបើទ្រព្យ ១ សែន សាបសូន្យហើយ តើដាអ្នកសាបសូន្យបាកភាព
ជាសេដ្ឋីដែរឬ ។ អើ ។ (ចុះសេដ្ឋី) ឈ្មោះថាសាបសូន្យបាកភាព
ជាសេដ្ឋីដែរឬ ។ អើ ។ (ចុះសេដ្ឋី) ឈ្មោះថាសាបសូន្យបាកសម្បត្តិ
ទាំងអស់ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ សេដ្ឋី កាល
ទទួលនូវភាពជាសេដ្ឋី ព្រោះតែទ្រព្យ ៤ សែន កាលបើទ្រព្យ ១ សែន
សាបសូន្យហើយ តើគួរដើម្បីសាបសូន្យ បាកសម្បត្តិទាំងអស់ឬ ។
អើ ។ (អើបើដូច្នេះ) ព្រះអហេត្ត កាលសាបសូន្យបាកអហេត្ត គួរ
ដើម្បីសាបសូន្យបាកដល់ទាំង ៤ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង
នេះទេ ។ បេ ។

វេជ្ជាធ្វើសារ្ម័ព

(០៩៣) ខរិយាយតិ អយោ អយេត្តាតិ ។

អេចខ្លា ។ ខរិយាយតិ អេយា អយេត្តាតិ ។

អេយា អហេត្តាតិ ។ អេចខ្លា ។ ខរិយាយតិ

អេយា អហេត្តាតិ ។ អេចខ្លា ។ ខរិយាយតិ

អេយា អហេត្តាតិ ។ អេចខ្លា ។ ខរិយាយតិ

អេចនាតាម អភាជាមិនហេតិ ។ ៤ ហៅ

ខែ្ត្រព្ ។ ខេ ។ ខរិយាយតិ អេយា អហេត្តាតិ ។

អេចខ្លា ។ ខេ ។ ខរិយាយតិ អេយា អំបេត្តាតិ ។

ជ ហៅ ខែ្ត្រព្ ។ ខេ ។ ខរិយាយតិ អំបំ អំបំ អំបំ ។

ជ ហៅ ខែ្ត្រព្ ។ ខេ ។ ខរិយាយតិ អំបំ អំបំ អំបំ ។

ជ ហៅ ខែ្ត្រព្ ។ ខេ ។ ខរិយាយតិ អំបំ អំបំ អំបំ ។

ជ ហៅ ខែ្ត្រព្ ។ ខេ ។

(០៩៤) មរិយាយតិ អភាគាមី អភាគាមិដលានិ ។ អាមន្ត្ា ។ បរិយាយតិ សោតាមន្ត្នោ សោតាបត្តិដលាតិ ។ ជ ហៅ វគ្គព្វេ ។បេ។ បរិហាយតិ អភាគាមី អភាគាមិដលាតិ ។ អាមន្ត្រា ។
បរិយាយតិ សភាគាមី សភាគាមិដលាតិ ។
ជ ហៅ វគ្គព្វេ ។ បេ ។

(១៩៤) បរិយាយតិ សភាជាតាមី សភាជាតាមិ-ឧហាតិ ។ អាមជ្ជា ។ បរិយាយតិ សោតាបញ្ញោ សោតាបត្តិឧហាតិ ។ ឧ បោរិ វត្តព្វេ ។បេ។ (១៩៣) ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរហត្តឬ ។ អើ ។
សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរហត្តឬ ។
អើ ។ សកទាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសកទាគាមិផលឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាក
អរហត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិផល
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៩៤) អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមិផលឬ ។
អើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យចាកសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាក
អនាគាមិផលឬ ។ អើ ។ សកទាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកសកទាគាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៩៥) សក្ខាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យូថាកសក្ខាគាមិផល ឬ ។ អើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យូថាក់សោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំដីកេ កថាវិត្ថ

(១៩៦) ន បរិហាយតិ សោតបញ្ញា សោតាបត្តិដលាតិ ។ អាមន្តា ។ ន បរិហាយតិ អាហា
អាហេត្តាតិ ។ ន ហេរំ ត្រៃត្រូ ។ បេ។ ន បរិហាយតិ សកាជាតា សកាជាកាតិដលាតិ ។ អាមន្តា ។
ន បរិហាយតិ អាហា អាហេត្តាតិ ។ ន ហេរំ
ត្រៃត្រូ ។ បេ។ ន បរិហាយតិ អាជាកា
មិដលាតិ ។ អាមន្តា ។ ន បរិហាយតិ អាហា
អាហេត្តាតិ ។ ន ហេរំ
អាចន្តាតិ ។ ន ហេរំ ត្រៃត្រូ ។ បេ។

(១៩៧) ន បរិហាយត់ សោតាបញ្ញេ សោតាបត្តិដលាត់ ។ អាមន្តា ។ ន បរិហាយត់ អនាតាមី អនាតាមិដលាត់ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។បេ។
ន បរិហាយត់ សភានាគាមី សភានាមីដលាត់។
អាមន្តា ។ ន បរិហាយត់ អនាតាមីដលាត់។
ហាត់ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។បេ។

(១៩៨) ឧ ១ បាំ ហេ យ តំ សេ តា ខ ប្រាំ បា តំ ស ក -តា ខ ត្តិដលា តំ ។ អា ម ខ្លា ។ ឧ ១ ប ហៃ យ តំ ស ក -ជា តា ម៉ី ស កា ជា កា ម៉ី ដលា ធំ ។ ឧ ហេ វ វ គ្គ ព្វេ ។ ខេ ។ អភិធម្មចំដក កបាវត្ថ

(១៩៦) សោតាបន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផល
ខេឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត មិនសាបសូន្យបាកអរហត្តខេឬ ។
អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ សកទាគាមិបុគ្គល មិន
សាបសូន្យបាកសតទាគាមិផលខេឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត មិន
សាបសូន្យបាកសតទាគាមិផលខេ្ម ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត មិន
សាបសូន្យបាកអរហត្តខេ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។
អនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកអនាគាមិផលខេ្ម ។ អើ ។ ព្រះ
អរហន្ត មិនសាបសូន្យបាកអរហត្តខេ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

(១៩៧) សោតបន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសោតបត្តិផល
ខេឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកអនាគាមិផល
ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ សកទាគាមិបុគ្គល
មិនសាបសូន្យបាកសកទាគាមិផលខេឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល
មិនសាបសូន្យបាកសកទាគាមិផលខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ
ខេ ។ បេ ។

បុគ្គលក្សា

(០៥៤) ឧរួសាយង្ខ អរសា អរសេទីរង្ខ ឯ អាងឃ្លី ឯ ដាឈោ ដាលេខ្មី ឧរួយ្យភាពប្រ យនិ សណ្ដាន់និ ។ អភាគាម់ដលេន ។ អភាគាម់ អភា-តាមដែល បរិហាយមានោ កាត្ត សណ្ដាត់តំ ។ សភាពតាមដែលត្ ។ សភាពតាមី សភាពតាមដែ-លា បរិយាយមានោ កត្ត សណ្បត់តំ ។ សោ-តាមត្តិដលេត ។ សេតាមញ្ញា សេតាមត្តិដលា ចរិយាយមានោ ថ្មីជីខ្គុំមិល មហាង្គុំ ។ ខ លេវ វត្តត្វេ ។ អាជានាហ៍ ធិត្តហំ ហញ្ចាំ អាហោ អលេត្តា បរិយាយមានោ អនាតាមដលេ សណ្តាត់ អ្នកម្តុំ អន្តកាម់ដែល បរិយាយមេរោ សក. ពេតាមិដលេ សណ្ហាត់ សភាពកាម® សភាពកាម៌-៥លា ចរិចាាយមានោ សោតាចត្តិដលេ សណ្ឋាតិ នេះ វេត្ត ក្រុំ ក្រុំ ស្រាតាបញ្ញេ សោតបត្តិដលា ចរិយាយមានោ ឬ៩៨១ភូមិយំ សណ្ឋាត់តំ ។

ព្រះអរហន្ត កាលបេសាបសូន្យូលកអរហត្តហើយ នឹងតាំងនៅក្នុង 🖟 ណាវិញ ។ (នឹងតាំងនៅ) ក្នុងអនាគាមថល ។ អនាគាមិបុគ្គល កាលបើសាបសូន្យូចាកអនាគាមផលហើយ និងតាំងនៅក្នុងទីណាវិញ ។ ក្នុសក្ខាត់ម្តីល ។ សក្ខាតាមបុគ្គល សាបសូរ្យបាកសក្សាតាមិផលហើយ នឹងតាំងនៅក្នុងទីណាវិញ (នឹងតាំងនៅ) ក្នុងសោតាបត្តផល ។ សោតាបន្តបុគ្គល សាបសូទ្យូហក សោតាបត្តផល នឹងតាំង នៅក្នុងបុបុជ្ជនកុម្សិញប្ ។ អ្នក មិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ អ្នកកូរដង៍ នូវកំហុស (របស់អ្នក) ចុះ បេត្រះអវហន្ត កាលបេីសាបសូន្យបាកអរហត្តហេីយ នឹងគាំងនៅក្នុង អនា តាមផលវិញ អនា តាមបុគ្គល កាលបើសាបសូន្យបាកអនា តាមផល ហើយ នឹងតាំងនៅក្នុងសកមាតាមិផលវិញ សកមាតាមិបុគ្គល បើសាបសូន្យបាកសកខាតាមិផលហើយ នឹងតាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល វិញ ម្នាល់អ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគ្លូវពោលថា សោតាបន្ន-ឋគល កាលបើសាបសន្យូញករសាគាបត្តផលហើយ នឹងគាំងនៅក្នុង បុថុជ្ជនភូមិវិញ ដូច្នេះដែរ

អភិធម្មបំដីកេ កបាវត្ថ

(២០០) អយោ អយេត្តា ចរិយាយមានោ សោតាបត្តិដលេ សណ្ដាត់តំ ។ អាមន្តា ។ សោតា-បត្តិដលស្បា អជន្តិកា អាហេតុញ្ញៅ សច្ចិការេត្តិ ។ ន បេរ នៃ ខេតិ រាគេ នេះ ពេល ខេត្ត នេះ រា អាមញ្ញ ។ ខរិយាយត់ សោតាខញ្ញេ សោតាមត្តិ-ដល់តំ ។ ១ ហៅវត្តព្វេកស្បូតហុត្តភ គំ-លេស មហ័ណ អហេត្តោ ។ សេតាបច្សុប្រាក់ ។ អទោ ខេ មាញ់ អទោ តេ ពហុខកេ កំលេស ច្ឆាំ ច្រ ប្រាយត់ មយោ មាហត្តា នេះ៤ នៃ ប វត្តព្វេ មរិយាយត៍ សោតាមខ្លោ សោតាមត្តិ៩លាត់ ។ (២០០) ចរិយាយតំ អយោ អហេត្តាតំ ។ អាមន្តា ។ បរិហាយតំ សក់នោតាមី សក់នាតាមិ-ដលាត់ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ កស្ប ពហុត្វា ត់លេស បហ័ណ អហេ ៣ ៧ សភាគាមិស្បូ វាតិ ។ អរហ នោ ។ ហញ្ចុំ អរហ នោ ពហុត្វ គំលេស មហ័ល មរិហាយតំ អហោ អហេត្តា នេះ វត ហេវត្តឲ្យ បរិយាយតំ សគានាតាម៉ សភាពតាមិដលាត៌ ។

អភិធម្មចំជិត កបារិត្ត

(៤០០) ព្រះអរហន្ត កាលបើសាបសូន្យបាកអរហត្ត និងតាំង នៅក្នុងសោតាបត្តិផលវិញឬ ។ អើ ។ (ព្រះអរហន្ត) ធ្វើឲ្យជាក់ ប្បាស់នូវអរហត្ត ក្នុងលំដាប់នៃសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរហត្តៗ ។ អើ ។ សោតាបន្នបុគ្គល សាបសូន្យបាកអេវាជាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអរហន្តក្តី សោតាបន្ទបុគ្គល ក្តី លោកណាលះកំលេសជានច្រើនជាង ។ ព្រះអរហន្ត (លះកិច្ចសេសជានច្រើនជាង ហើយព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអាហត្ត ម្នាលអ្នកជំចម្រើន ព្រោះ ហើយព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអាហត្ត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ ហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាក សោតាបន្តបុគ្គល សាបសូន្យបាក សោតាបត្តិផល ដូច្នេះដែរ ។

(២០១) ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ សកខាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសកខាតាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ហោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ព្រះអរហន្តក្ដី សកខាតាមិបុគ្គលក្ដី លោក ណាលះកំលេសបានច្រើនជាង ។ ព្រះអរហន្ត (លះកំលេសបានច្រើនជាង ។ ព្រះអរហន្ត (លះកំលេសបានច្រើនជាង ហើយព្រះអរហន្ត សាវិសាសបានច្រើនជាង ហើយព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបានជាង ហើយព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាតអរហត្ត មាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរ ពោលថា សកខាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសកខាតាមិផលដូច្នេះដែរ ។

បរិហានិពថា

(២០២) មហោយត អហោ អហេត្តាត់ ។ អាមញ្ញ ។ បរិហាយត់ អភាតាម អភាតាមដលាត់ ។ ្ សេរ នៃ្ត េ ង ក្នុង ពេល្យ កំលេស បហ៊ុនា អហេ តោ វា អភាគាមិស្ស វាតិ ។ អរ• ហ នោ ។ ហញ្ចុំ អហេ នោ ពហុត្តភ គាំលេសា ប្រាស ជ្ជាណា អា អា អា អា ខេត្ត នេះ នេះ នេះ ប្រវត្តត្វេ បរិយាយតំ អភាគាមី អភាគាមិដលាត់ ។ (๒០៣) បរិហាយត៌ អភាគាម៉ី អភាគាម៉ីដ. លាត់ ។ អាមស្តា ។ ខរិហាយត់ សោតាខគ្នោ សោតមេត្តិ៩លាតិ ។ ១ មេាវ វត្តព្វេ ។ ភាស្ប ពហុតាព គាំលេស បហ័**ល** អញតាម៉ឺស្បូ វា សោតាបន្ស ្រុក ។ មភាគាមិស្ប ។ ភាគាំ អភាតាមិស្ប ពហុតាវ គាំលេស បហ៊ីនា បរិហា-យត៌ អភាគាម អភាគាមដលា គេជ វត រេវត្តព្វេ ចរិហាយត៍ សោតាចន្ទោ សោតាចត្តិដល់តំ ។

បរិហានិពថា

(៤០៤) ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអរហន្តក់ អនាគាមបុគ្គលក់ លោកណាលះកំ-លេសបានច្រើនជាង ។ ព្រះអរហន្ត (លះកំលេសបានច្រើនជាង)។ បើព្រះអរហន្ត លះកិលេសបានច្រើនជាង ហើយព្រះអរហន្ត សាប ស្នេទ្រាកអហេត្ត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោល ឋា អនាគាមបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមផល ដូច្នេះដែរ ។ (៤០៣) អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យូចាកអនាគាមិផលឬ ។ អេ ។ សោតាបន្តបុគ្គល សាបសូន្យូថាកសោតាបត្តផលប្ត ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ អនាគាមបុគលក្តី សោតាបន្តបុគ្គលក្តី លោកណាល់:កំលេសបានច្រើនជាង ។ អនាគាមិបុគ្គល់ (ល់:កំលេស **បា**នច្រើនជាង៍) ។ បើអនាគាមិបុគ្គល លះកំលេសបានច្រើនជាង ហើយអនាគាមបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមផល ម្នាលអ្នកជីចម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អក្ករព្រាលថា សោតាបនបគ្គល សាបសន្យាតា សោតាបត្តផល ដូច្នេះដែរ ។

អភិធម្មបំដីកេ កបារិត្ត

(២០៤) មរិយាយត៌ អភាតាមី អភាតាមិ-៥លាត់ ។ អមស្ពា ។ បរិហាយតំ សភានាកាមី សភាពនាមិដ្យាតិ ។ ន ហៅ វត្តិត្យូ ។ ភាស្បា ពហុតាពេ គាំលេស បហ័យ មយុតាមិសុ ្វា សភាពសម៌សុ ្រត់ ។ អភាគម៌សុ ្រ។ ហញ្ចំ អភាគាម៉ឺសុ ព្រហុត្ត គេលៃសា ប្រ៊ីនា បរិហាយតិ អយាតាម អនាតាមដែល តេជ វត រេ វត្តព្ បរិហាយតំ សភាជាគម សភាជាគម់ដល់តំ ។ (២០៥) បរិហាយតំ សភានាគាម៉ សភានា-តាមដែលាត់ ។ អាមន្តា ។ បរិសាយត់ សោតា-បញ្ជា សោតាបត្តិដលាត់ ។ ១ ហៅ វត្តព្វេ ។ តសុ ្ ពហុនារ គំលេស បហ័ព សភាពភាមិ សុ ្រា សោតាបន្សុ ្រាតិ ។ សភាពាត់សុ ្រ។ ហញ្ចុំ សភពនាតាម៉ស់្ ពហុត្រ ភាំលេស បហ៊ុ-ណ បរិហាយតំ សភាពតម៉ សភាពតមិនហា សោតាមត្តិដលាតិ ។

អភិធម្មប៉ីដិក កថាវិត្ថ

(២៤៤) អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិផលឬ ។

អើ ។ សកខាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសកខាគាមិផលឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ អនាគាមិបុគ្គលក្ដី សកខាគាមិបុគ្គលក្ដី
លោកណា លះកំលេសបានច្រើនជាន៍ ។ អនាគាមិបុគ្គល (លះកំលេស
បានច្រើនជាង៍) ។ បើអនាគាមិបុគ្គល លះកំលេសបានច្រើនជាង៍
ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិផល ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន
ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សកខាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាក
សកខាគាមិផលដូច្នេះដែរ ។

(២០៥) សកខាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបានសកខាតាមិ៨ល

ឬ ។ អើ ។ សោតាបន្នបុគ្គល សាបសូន្យបានសេតខាតិផល

ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ សកខាតាមិបុគ្គលក្ដី
សោតាបន្នបុគ្គលក្ដី លោកណា លះកំលេសបានច្រើនជាង ។ សកៈ

ខាតាមិបុគ្គល (លះកំលេសបានច្រើនជាង) ។ បើសកខាតាមិបុគ្គល

លះកំលេសបានច្រើនជាង ហើយសកខាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាន

សកខាតាមិផល មាលអ្នកដ៏ចំម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា

សភាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបានសេតាបត្តិផល ដូច្នេះដែរ ។

បរិហានិពជា

(២០៦) ចរិយាយត អយោ អហេត្តាតិ ។ អា-មន្តា ។ បរិហាយត៍ សោតាបន្តោ សោតាបត្តិដ-លាតិ ។ ធ ហៅ វត្តព្វេ ។ កស្ប អធិមត្តា មក្ភាវនា អមោ តោ វា សោតាបន្សុវ្ វាតិ ។ អរហ នោ ។ ហញ្ចុំ អរហ នោ អធិមត្តា មក្ភា-វនា បរិហាយត៌ អហោ អហេត្តា នេះន វត ហ វត្តត្វេ ចរិយាយត៍ សោតាចន្ទោ សោតាចត្តិដលាត់ ។ (២០៧) មរិយាយតំ អយោ អហេត្តាត៌ ។ អាមន្តា ។ បរិហាយត៍ សោតាបន្តោ សោតាបត្តិដ-លាត់ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ កស្ប មជមត្តា សត៌-ប្បដ្ឋានភាវនា ។បេ។ សម្មប្បធានភាវនា ឥទ្ធិទាន-ភាវនា ឥច្ច្រឹយភាវនា ពលភាវនា ពោជ្ឈន៍ភាវនា អរហ គោ វា សោតាបន្សារ្វ វត៌ ។ អរហ គោ ។ មាញ់ អរហរតា អជ៌មត្តា ពោជ្យជ្ជភាវនា ចរិហាយគំ អរហា អរហត្តា គេជ វត រេ វត្តព្វេ បរិហាយត៍ សោតាមន្តោ សោតាមត្តិ៩លាតិ ។

បរិយានិពថា

(៤០៦) ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ ដើ ។ សេតាបន្ទប់គល សាបសន្យថាតសេតាបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ង់នេះទេ ។ ព្រះអរហន្តត្ត សោតាបន្តបុគ្គលក្តិ លោកណា ។ ព្រះអរហន្ត (ចំរើនមគ្គច្រើនជាង) ចរើនមគ្គប្រើនជាង បើព្រះអរហន្ត ចំរើនមគ្គច្រើនជាង ហើយព្រះអរហន្ត សាបសូន្យ ញកអរហត្ត ម្នាលអ្នកដ៏ចំរែន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សោតាបន្ទប់គូល សាបសូន្យូថាក់សេតាបត្តិផល ដូច្នេះដែរ ៗ (៤០៧) ព្រះអរហន្ត សាបសុន្យបាកអរហត្តឬ ។ អេ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យូចាក់សោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ព្រះអរហន្តក សោតាបនបគលក លោក ណា ចំរើនសតិហ្វដ្ឋានបានច្រើនជាង ។ ថេ ។ ចំរើនសម្មហ្វជាន ចរើនឥទ្ធិបាទ ចំរើនឥន្ទ្រិយ ចំរើនពល: ចំរើនពោជ្ឈង្គ: ច្រើនជាង ។ ព្រះអរហន្ត (ចរេនច្រេនជាង) ។ ចេព្រះអរហន្ត ចរេនគោជ្យង្គ: ច្រើនជាង ហើយព្រះអរហន្ត សាបសូន្យចាកអរហត្ត ម្នាលអ្នកដ៏ចរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សោត្យបន្ទប់គិល សាបសួន្យ ហកសេរាជត្តផល ដូច្~~េះ~~ដែរ ។

អភិធម្មបំដិពេ កហិវត្ថ

(២០៤) ខរិញយេតិ អរញា អរហត្តាតិ ។

អេមន្ត្ ។ បរិញយេតិ សភានាភាមី សភា
ឧភាមិដលាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ ភស្ម អ.

ជំមត្តា មក្កភាវនា ។ ខេ ។ ពោជ្ឈផ្នុំភាវនា អរ
បាតា វ៉ា សភានាភាមិស្ប វ៉ាតិ ។ អរបាតា ។

បញ្ជាំ អរបាតា អចិមត្តា ពោជ្ឈផ្នុំភាវនា បរិញា
យតិ អរញា អរបាត្តា នេះខ វត រ វត្តព្វេ បរិ
បាយតិ សភានាភាមី សភានាភាមិដលាតិ ។

(២០៩) ចរិញយេតិ អរញា អរញត្តាតិ ។
អមត្តា ។ ចរិញយេតិ អនាតាមី អនាតាមិដលាតិ ។
ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ កាស្ប អនិមត្តា មក្កាវនា
។ បេ ។ ពោជ្ឈន្ត់កាវនា អរហាតា វា អនាតាមិស្ប
វត្តិ ។ អរហាតា ។ ហញ្ជាំ អរហាតា អនិមត្តា
ពោជ្ឈន្ត់កាវនា ចរិញាយតិ អរញា អរហត្តា គេន
វត ប វត្តព្វេ ចរិញាយតិ អនាតាមី អនាតាមិដលាតិ ។

អភិធម្មចំដឹក កហិវត្ថ

(៤០៨) ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។
សកទានាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសកទានាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអហេត្តក្ដី សកទានាមិបុគ្គលក្ដី លោកណា
ចម្រើនមគ្គច្រើនជាង ។ បេ ។ ចម្រើនពោជ្ឈង្គៈច្រើនជាង ។ ព្រះអរហត្ត (ចម្រើនច្រើនជាង) ។ បើព្រះអហេត្ត ចម្រើនពោជ្ឈង្គ៍ៈច្រើនជាង
ហើយព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្ត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ
ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សកទានាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាក
សភពនាមិផលដូច្នេះដែរ ។

(២៤៩) ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យចាកអរហត្តឬ ។ អើ ។
អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអរហន្តក្ដី អនាគាមិបុគ្គលក្ដី លោកណា ចម្រើន
មគ្គច្រើនជាង ។ បេ ។ ចម្រើនពោជ្ឃង្គៈច្រើនជាង ។ ព្រះអរហន្ត
(ចម្រើនច្រើនជាង) ។ ចើព្រះអរហន្ត ចម្រើនពោជ្ឃង្គៈច្រើនជាង
ហើយព្រះអរហន្ត សាបសូន្យចាកអរហត្ត ម្នាល់អ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ
ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមិផល ដូច្នេះដែរ ។

បរិហាធិពថា

(৮০০) បរិហាយតំ អនាតាមី អនាតាមិដលាតំ ។
អមន្តា ។ បរិហាយតំ សោតាបញ្ញោ សោតាបត្តិដលាតំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ តស្ប អនិមត្តា
មក្ការានា ។ បេ។ ពេជ្ឈន្ត័ភាវនា អនាតាមិស្ប
។ សោតាបន្តស្ប វត៌ ។ អនាតាមិស្ប ។ សេតាបូ
អនាតាមិស្ប អនិមត្តា ពេជ្ឈន្ត័ភាវនា បរិហាយតំ
អនាតាមិស្ប អនិមត្តា ពេជ្ឈន្ត័ភាវនា បរិហាយតំ
អនាតាមិស្ប អនិមត្តា ពេជ្ឈន្ត័ភាវនា បរិហាយតំ
មនាតាមិស្ប អនិមត្តា សេតាបូត្តិដលាតំ ។

(២០០) បរិហាយតំ អញតាមី អញតាមិដលាតំ ។ អាមញ្ញា ។ បរិហាយតំ សគ្គេះតាមី សគ្នាតាមិដលាតំ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ គស្បូ
អជ៌មត្តា មក្កាវនា ។ បេ។ ពោជ្ឈន្ត់កាវនា អនាតាមិស្ប ។ សគ្គេះតាមិស្ប ។ និ។ អនាគាមិស្ប ។
ហញ្ជាំ អនាគាមិស្ប អជ៌មត្តា ពោជ្ឈន្ត់កាវនា បរិហាយតំ អនាគាមិ អ្នាគាមិដលា គេន វត្ស ប្រវត្តព្វេ
បរិហាយតំ សគ្គាគាមី សគ្គេះតាមិដលាតំ ។

(৮๑०) អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិផលឬ ។
អើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ អនាគាមិបុគ្គលក្តី សោតាបន្ទបុគ្គលក្តី
លោកណា ចំរើនមគ្គច្រើនជាង ។ បេ ។ ចំរើនពោជ្យង្គៈច្រើនជាង ។
អនាគាមិបុគ្គល (ចំរើនច្រើនជាង) ។ បើអនាគាមិបុគ្គល ចំរើន
ពោជ្យង្គៈច្រើនជាង ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិផល ម្នាល់អ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផល ដូច្នេះដែរ ។

(๒๑๑) អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមិផលឬ ។
អើ ។ សកទាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកសកទាគាមិផលឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ អនាគាមិបុគ្គលក្ដី សកទាគាមិបុគ្គល
ក្ដី លោកណា ចំរើនមគ្គច្រើនជាង ។ បេ។ ចំរើនពោជ្យង្គ:ច្រើនជាង ។
អនាគាមិបុគ្គល (ចំរើនច្រើនជាង) ។ បើអនាគាមិបុគ្គល ចំរើន
ពោជ្យង្គ:ច្រើនជាង ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមិផល
ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សកទាគាមិបុគ្គល
សាបសូន្យចាកសកទាគាមិផល ដូច្នេះដែរ ។

អភិធម្មបំដីកេ កឋាវត្ថ

(២០២) បរិហាយតំ សគនាតាមី សគនាតាមិដល់តំ ។ អមន្តា ។ បរិហាយតំ សោតបញ្ជា
សោតបត្តិដល់តំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ កស្បូ
អនិមត្តា បក្ការានា ។ ប ។ ពោជ្ឈន្ត់ការានា សគននាតាមិស្ប ។ សោតបន្តស្ប ក់តំ ។ សគនាតាមិស្ប ។ ហញ្ជាំ សគនាតាមិស្ប អនិមត្តា ពោជ្ឈន្ត់កាវនា បរិហាយតំ សគនាតាមិស្ប អនិមត្តា ពោជ្ឈន្ត់កាវនា បរិហាយតំ សគនាតាមិស្ប អនិមត្តា ពោជ្ឈន្ត់កាវនា បរិហាយតំ សគនាតាមិស្ប អនិមត្តា ពេជ្ឈន្ត់កាបត្តិដល់តំ ។

(៤០៣) អរហតា ឧុត្តិ ឧំដ្ឋ បរិហាយតំ អរហា អរហត្តាត់ ។ អាមន្តា ។ សោតបន្ទេះ សេតបន្ទេះ សោតបន្ទេះ សេតបន្ទេះ ។ សេតបន្ទេះ សេតបន្ទេះ សេតបន្ទេះ ។ សេតបន្ទេខ ។ សេតបន្ទេះ ។ សេចបន្ទេះ ។ សេចបន្ទេខ ។ សេចបន្ទេះ ។ សេចបន្ទេ ។ សេចបន្ទេះ ។ សសសបន្ទេះ ។ សេចបន្ទេះ ។ សេចបន្ទេះ ។ សេចបន្ទេះ ។ សេចបន្ទេះ ។ សេចបន្ទេះ

អភិធម្មចំដាក កបាវត្ថុ

(៤១៤) សក្សាតាមិបុគ្គល សាមសន្យចាកសក្សាតាមិផលប្តូ។ ៗ សោតាបន្តបគ្**ល សាប្សនិ**ភាគសោតាបត្តផល**ថ្ក ។ អត** ជា មនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ សក្ខាគាមបុគ្គលក្ដី សោតាបនបុគ្គលក្ លោកណា ចម្រើនមគ្គច្រើនជាង ។ បេ។ ចម្រើនពោជ្ឈង្គ៍:ច្រើនជាង ។ សកព្វមិបុគ្គល (១ម្រើនច្រើនជាង) ។ បើ សកព្វមិបុគ្គល ចម្រេន ពោជ្ឃង្គ៍: ច្រេនជាង ហេីយសកទាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាក-សកទាតាមិផល ម្នាលអ្នកដីចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពៅល ថា សោតាបន្តបុគ្គល សាបសូន្យូបាកសោតាបត្តផល ដូច្នេះដែរ ។ (៤១៣) ព្រះអហេន្ត ក្រេញខ្លុំវត្តសក្ខ ហេិយព្រះអហេន្ត សាបសូន្យចាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ សោតាបនបគ្គល ឃើញនូវទិត្តសច្ ហើយសេតាបន្តបគ្គល សាបសន្សចាកសេតាបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ ព្រះអរហន្ត ឃើញនូវសមុ**ទយ**សច្ចុ លើយព្រះអរហន្ត សាបសូន្យចាត់អរហត្តប្ត ។ អើ ។ សោតាបន្ទប់គ្គល ឃើញនូវសមុខយស់ក្ល ហើយសោតាបន់បគ្គល់ សាមសន្យថាក់សោតា-បត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត ឃើញនូវនិរោធសច្ច ហើយព្រះអរហន្ត សាបសូន្យថាកអរហត្តឬ ។ អើ ។

សោតាមខ្មេន និពេជោ និដ្ឋោ មរិហាយតិ សោតា-ច្រោះ សេខាជន្តឹមហេត្ ។ ខ សេរ វគ្គី ១ ៤០។ អហេតា មក្តោ ជំដ្ឋោ ចរិយាយតំ អហោ អហេ-ត្តិត ។ អាមន្ត្ត ។ សោត្តាបន្ថេន មក្តេ និដ្ឋោ បរិ-ហែយត៍ សោតាមញ្ញេ សោតាមត្តី៥លាត់ ។ ឧ ហៅវិ វត្តឲ្យ ។ មេ។ អរមាតា ខត្តាវិ សច្ចាន់ និដ្ឋានិ ចរិយាយត់ អយោ អហេត្តាត់ ។ អមស្តា ។ សេ-តាមខ្លេខ ខត្តាវិសទ្ធាធិធិដ្ឋាធិ មវិហាយតិ សោតា-ច្រោះ សោខាត់ខ្លួនហេត់ ។ ជ សៅវិវត្តព្វេ ។ មេ។ (៤០៤) អាហេតា ឧុក្ខាំ ឧិជ្ជំ បរិហាយត៌ មរេហា មរេហត្តាត់ ។ អាមញ្ញ ។ សភាជាកាម់លា ឧុគ្គិ ឧជ្ជំ បរិហាយតិ សភាពភាមិ សភាពភា-មិដលាតិ ។ ១ ហេវ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អបោតា សមុនយោ ធំដ្ឋោ ។ មេ។ ធំពោះជា ធំដ្ឋោ ។ មេ។ មក្តោ ខ៌ដ្ឋោ ។ បេ។ ខត្តាវិ សច្ចាធិ ខិដ្ឋាធិ ចរិយាយត៌ អរយា អរយាត្តាត់ ។ អាមន្តា ។ សភានា-តាម៉ានា ខត្តារំ សទ្ធាន៍ និដ្ឋាន៍ បរិហាយតំ សកានាៈ តាមី សភាពភាមិដលាត់ ។ ១ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

សោតាបន្ទបុគ្គល ឃើញនូវនិរោធសច្ច ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល
សាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ
។ បេ ។ ព្រះអហេត្ត ឃើញនូវមគ្គ ហើយព្រះអហេត្ត សាបសូន្យ
បាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល ឃើញនូវមគ្គ ហើយ
សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអហេត្ត ឃើញនូវសច្ច:៤ ហើយ
ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល
ឃើញនូវសច្ច:៤ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២១៤) ព្រះអរហន្ត ឃើញនូវខុត្តសច្ច ហើយព្រះអរហន្ត
សាបសូន្យបាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ សកខាតាមិចុគ្គល ឃើញនូវ
ខុត្តសច្ច ហើយសកខាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសកខាតាមិ៨ល
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត ឃើញ
នូវសមុខយសច្ច ។ បេ ។ ឃើញនូវនិពេធសច្ច ។ បេ ។ ឃើញនូវ
មគ្គ ។ បេ ។ ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាក
អរហត្តឬ ។ អើ ។ សកខាតាមិបុគ្គល ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយ
សកខាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសកខាតាមិ៨លឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ព្រាល្ យ៉ាងនេះទេ ។ ប្ ។

អភិធម្មបំដីកេ កជាវត្ថ

(២០៦) អភាតមិញ ឧុត្តិ ឧិដ្ឋិ បរិហាយតំ
អភាតមី អភាតមិដលាត់ ។ អមេត្តា ។ សោតាបន្ថេច ឧុត្តិ ឧិដ្ឋិ បរិហាយត់ សោតាបញ្ញេ សោតាបត្តិដលាត់ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អភាតាបត្តិដលាត់ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អភាតាមិនា សមុខយោ ឧិដ្ឋោ ។ បេ ។ ឧត្តារំ សច្ចាន់
ឧិដ្ឋានិ បរិហាយត់ អភាតាមី អភាតាមិដលាត់ ។
អមេត្តា ។ សោតាបន្ថេខ ឧត្តារំ សច្ចាន់ ឧិដ្ឋានិ
បរិហាយត់ សោតាបន្ថេខ ឧត្តារំ សច្ចាន់ ឧិដ្ឋានិ
បរិហាយត់ សោតាបន្ថេខ ឧត្តារំ សច្ចាន់ ឧិដ្ឋានិ

អភិធម្មចិដិក កបាវត្ថ

 $\{ \rho \rho q \}$ $\{ \rho g g \}$ សាបសន្យបាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ឃើញនៅខ្ក-សច្ច ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិផលឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ព្រះអរហន្ត ឃើញនូវសមុទយ-សច្ច ។ បេ។ ឃើញនូវនិរោធសច្ច ។បេ។ ឃើញនូវមគ្គ ។បេ។ ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយព្រះអវហន្ត សាបសូន្យចាតអវហត្តប្ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ឃើញនូវសច្ច:៤ ហើយអនាគាមិបុ**គ្**ល សាមសុខ្យល់កម្មខាត់មិនល្អ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ (៤១៦) អនាគាមបុគ្គល ឃើញនូវទុក្ខសក្ខ ហើយអនាគាម-ប្រក្ស សាបសន្យបាកអនាគាមផលប្ត ។ អើ ។ សោតាបនបគ្គល ឃើញខ្លុំខេត្តសុខ្គ ហើយសេតាបន្ទមគល សាបសូន្យចាក់សេតាបត្តិ-ផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង់នេះទេ ។ បេ។ អនាគាមិ-ឋុគ្គល ឃើញខ្លាំសមុខយសក្ខ ។ បេ។ ឃើញខ្លាំខំពេធសក្ខ ។ បេ។ ឃើញនូវមគ្គ ។ បេ ។ ឃើញនូវសច្ច:៤ ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមផលឬ ។ អើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល ឃើញ

នូវសច្ច: ៤ ហើយសេតាមនូបគុល សាបសុខ្សិចាក់សោតាបត្តផលប្តូ។

បរិយានិពថា

ឧ ហៅ វត្តព្យេ ។ ប។ អភាគមិញ ឧុក្ខាំ ឧ៍ជ្ជំ បាំហាយត់ អភាគមី អភាគមិដលាត់ ។ អាមន្តា ។
សភាពកាមិញ ឧុក្ខាំ ឧ៍ជ្ជំ បរិហាយត់ សភាពកាមី
សភាពមិដលាត់ ។ ឧ ហៅ វត្តព្យេ ។ បេ ។
អភាគមិញ សមុឧយោ ឧ៍ដ្ឋោ ។ បេ ។ ឧ៍ពេ ជោ
ឧ៍ដ្ឋោ ។ បេ ។ មក្តោ ឧ៍ដ្ឋោ ។ បេ ។ ឧត្តារំ សច្ជាន់
ឧ៍ដ្ឋាន់ បរិហាយត់ អភាគមី អភាគមិដលាត់ ។
អាមន្តា ។ សភាពកាមិញ ឧត្តារំ សច្ជាន់ ឧ៍ដ្ឋាន់
បរិហាយត់ សភាពកាមិញ ឧត្តារំ សច្ជាន់ ឧ៍ដ្ឋាន់
បរិហាយត់ សភាពកាមិ សភាពកាមិដលាត់ ។
ឧ ហៅ វត្តព្យេ ។ បេ ។

(២០៧) សភាពភាមិល ឧុក្ខិ ឧ៍ជ្ជំ បរិហាយត់ សភាពភាមិសភាពភាមិដល់តំ ។ អមន្តា ។
សភាពជ្ជេន ឧុក្ខិ ឧ៍ជ្ជំ បរិហាយត់ សភាពជ្ជោ
សភាមិនា សមុខយោ ឧ៍ដ្ឋោ ។ បេ។ និពេជា
ឧ៌ដ្ឋា ។ បេ។ មក្តោ ឧំដ្ឋោ ។ បេ។ និពេជា
ឧ៌ដ្ឋា ។ បេ។ មក្តា ឧំដ្ឋោ ។ បេ។ ឧត្តាវិ សច្ជានិ ឧ៌ដ្ឋានិ បរិហាយត់ សភាពភាពម៉ឺ សភាពភាមិដុល្សតំ ។

បរិយាធិពាវា

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ អនានាមិបុគ្គល ឃើញ នៅខកសក្ខ ហើយអនាគាមិបគល សារសន្យចាកអនាគាមិផលឬ ។ អើ ។ សកទាតាមិបុគ្គល ឃើញនូវខុក្ខសុក្ខ ហើយសកទាតាមិបុគ្គល សាបស្សន្យបាកសកមាគាមផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អនាគាមិបុគ្គល ឃើញនូវសមុខយសក្ខ ។ បេ ។ ឃើញនូវនិកោធ-សច្ច ។ បេ ។ ឃើញនូវមគ្គ ។ បេ ។ ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយ អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមិ៨លប្ត ។ អើ ។ សក្សា-គាមបុគ្គល ឃើញនូវសក្ខ:៤ ហើយសកពតាមបុគ្គល សាបសុន្យ ហកសតខាតាមិ៨លប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ [៤១៧] សកទានាមបុគ្គល ឃើញនូវទុក្ខសក្ខ ហើយសក-ទាគាមបុគ្គល សាបសូន្យបាកសកទាគាមិ៨លប្ត ។ អើ។ សោតា-ឋន្តបគ្គល ឃើញនៅខក្ខុសច្ច ហើយសោតាបន្តបគ្គល សាបសន្យ ញក សោតាបត្តផលប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ សតទាតាមបុគ្គល ឃើញនូវសមុខយសច្ច ។ បេ។ ឃើញនូវនិរោធ-សច្ច ។ បេ ។ ឃើញនូវមគ្គ ។ បេ ។ ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយសកខាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសកខាតាមិផលឬ ។

អភិធម្មបំជីពេ កជាវត្ថ

អាមញ្ញ ។ សោតាមច្អេជ ខត្តារិ សច្ចានិ និដ្ឋានិ បរិហាយតិ សោតាមញ្ញេ សោតាបត្តិដលាតិ ។ ជ ហៅវត្តិត្យេ ។ បេ។

(២០៨) សោតាបន្នេន ឧុត្តាំ ឧំដ្ឋំ ន បរិហាយតំ សោតាបន្ទេះ សោតាបត្តិដលាតំ ។ អាមន្តា ។ អហេតា ឧុត្តាំ ឧំដ្ឋំ ឧ បរិហាយតំ អហោ អហេត្តាតំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ សោតាបន្ទេន សមុខយោ ខំដ្ឋោ ។ បេ ។ ខំពេះជា ខំដ្ឋា ំ ឧ បរិហាយតំ សោតាបន្ទោ សោតាបត្តិដ-ខំដ្ឋា ំ ឧ បរិហាយតំ សោតាបន្ទោ សោតាបត្តិដ-លាតំ ។ អាមន្តា ។ អហេតា ខត្តារំ សច្ជាធំ ខំដ្ឋាធំ ឧ បរិហាយតំ អហេតាបន្ទោ សោតាបត្តិដ-បំរត្តិចំ ឧ បរិហាយតំ អហេតាបន្ទោ សោតាបត្តិដ-

(២០៤) សភាពភាមិល ឧុក្ខិ ឧិដ្ឋិ ។ មេ។ ចត្តារំ សច្ចាន់ ឧិដ្ឋាន៍ ឧ បរិហាយតំ សភាពភាមិ សភាពកាមិនហាត៌ ។ អាមជ្ជា ។ អហេតា ចត្តារំ សច្ចាន់ ឧិដ្ឋានិ ឧ បរិហាយតំ អហោ អហេត្តាតំ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។

អភិធម្មបំផិត កបាវត្ថ

អើ ។ សោតបន្ទបុគ្គល ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយសោតបន្ទបុគ្គល
សាបសូន្យូបាក់សោតបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
(២០៨) សោតបន្ទបុគ្គល ឃើញនូវទុក្ខសច្ច ហើយ
សោតបន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យូបាក់សោតបត្តផលខេ្ម ។ អើ ។
ព្រះអហេត្ត ឃើញនូវទុក្ខសច្ច ហើយព្រះអហេត្ត មិនសាបសូន្យូបាក់
អហេត្តខេម្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សោតាបន្ទ.
បុគ្គល ឃើញនូវសមុខយសច្ច ។ បេ ។ ឃើញនូវនិះពេធសច្ច ។ បេ ។
ឃើញនូវមគ្គសច្ច ។ បេ ។ ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល
មិនសាបសូន្យូបាក់សោតាបត្តផលខេម្ម ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត ឃើញ
នូវសច្ច: ៤ ហើយព្រះអហេត្ត មិនសាបសូន្យូបាក់អហេត្តខេម្ម ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២០៩) សកពតាមិបុគ្គល ឃើញនូវទុក្ខសច្ច ។ បេ ។ ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយសកពាតាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាក សកពាតាមិផលខេប្ក ។ អើ ។ ព្រះអវហន្ត ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយព្រះអវហន្ត មិនសាបសូន្យបាកអរហត្តផលខេប្ក ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ប្រ។

បរិហានិពជា

[৮৮០] អភាគមិញ ឧុក្ខាំ ឧំដ្ឋំ ។ បេ ។ ចត្តារំ សច្ចាន់ ឧំដ្ឋានិ ឧ បរិហាយតំ អភាគមិ អភាគមិ អភាគមិនលាត់ ។ អមន្តា ។ អហេតា ចត្តារំ សច្ចាន់ ឧំដ្ឋានិ ឧ បរិហាយត់ អហោ អហេត្តាត់ ។ ឧ ប្រាំ វត្តិទ្វេ ខំដ្ឋានិ ឧ បរិហាយត់ អហោ អហេត្តាត់ ។ ឧ ហេរំ វត្តិទ្វេ ។ បេ ។

ម្រុក) សោធាបច្ចេន ឧុក្ខាំ ឧំដ្ឋំ ។ បេ ។ ចត្តារំ សច្ចាន់ ឧដ្ឋានំ ឧ បរិហាយតំ សោតាបច្ចេ សេតាបត្តិដលាតំ ។ អាមស្តា ។ អនាតាមិនា ឧក្ខាំ ធំដ្ឋំ ។ បេ ។ ចត្តារំ សច្ចាន់ ជំដ្ឋានំ ឧ បរិហាយតំ វេបាតំ និដ្ឋានំ ឧ បរិហាយតំ អនាតាមី អនាតាមិដលាតំ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្រៃ ។ បេ ។ ប្រាំង ជំដ្ឋានំ ឧ ប្រាំង វត្តព្រះ ។ បេ ។ បារំអាយុ ។ ឧ ហេរំ ។ ឧ ហេ

(৮৮৮) សភាព និត្ត និត្ត បរិហាយតិ សភាពឧត្តា សិក្សា និត្ត និត្ត និក្សា សិក្សា អភាគមិនលាតិ ។ អមន្តា ។ អភាតាមិលា ខុត្តិ និត្តិ ។បេ។ ខត្តា សិក្សា និត្តា និត្តិ និត្តា និត្តា និត្តា និត្តា និត្តា និត្តា និត្តា និត្តា និត្តា និត្តិ និត្តិ និត្តា និត្តា និត្តិ និត្

(៤ ៤) អនាគាមិបុគ្គល ឃើញនូវទុក្ខសច្ច ។ បេ ។ ឃើញ នូវសច្ច: ៤ ហើយអនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកអនាគាមិផលទេ ឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយព្រះអរហន្ត មិនសាបសូន្យបាកអរហត្តទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។

(៤ ៤) សេតាបន្ទបុគ្គល ឃើញនូវទុត្តសច្ច ។ បេ ។ ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយសេតាបន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផលទេឬ ។ អើ ។ អនាគាមបុគ្គល ឃើញនូវទុក្ខសច្ច ។ បេ ។ ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយអនាគាមបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកអនាគាមផលទេ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

[៤៤៤] សកទាតាមិបុគ្គល ឃើញនូវខុត្តសច្ច ។ បេ ។
ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយសកទាតាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យចាក់សកទាតាមិផលខេឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ឃើញនូវខុត្តសច្ច
។ បេ ។ ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយអនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យ
ចាក់អនាគាមិផលខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំផិតេ កបាវត្ថ

[២២៣] សោតាខន្ទេខ ឧុក្ខាំ ឧំដ្ឋំ ។ ខេ ។ ខេត្តា សុទ្ធាធិ ឧំដ្ឋាធិ ឧ ខេសាយគំ សោតាខន្ទោះ សេតាខេត្តិដលាតិ ។ អាមន្តា ។ សភាជាតាមិលា ឧុក្ខាំ ឧំដ្ឋំ ។ខេ។ ខេត្តា សុទ្ធាធិ ឧំដ្ឋាធិ ឧ ខេសាយគំ សភាជាតិ សភាជាតិ សភាជាតិ សភាជាតិ សភាជាតិ ។ ឧ ខេសា ម៉ាយកា សភាជា សភាជាតិ សភាជាតិ សភាជាតិ ។ ឧ ខេសា វត្តិខេត្ត ។ ខេ។

អភិធម្មបំផិត កថាវិត្ត

(៤៤៣) សេតាបន្ទបុគ្គល ឃើញនូវទុក្ខសច្ច ។ បេ ។
ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយសេតាបន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផលទេឬ ។ អើ ។ សកទាគាមិបុគ្គល ឃើញនូវទុក្ខសច្ច ។ បេ ។
ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយសកទាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសកទាគាមិផលទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(២២៤) ព្រះអហេត្ត លះកេត:ហើយ ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យ ចាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល លះសក្តាយខិដ្ឋិ ហើយ សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យចាក់សោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអហេត្ត លះកេត:ហើយ ព្រះអហេត្ត សាប សូន្យចាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល លះវិចិតិច្នា ។ បេ។ លះសីលព្វតបរាមាស: ។ បេ ។ លះកេត:ដែលជាដំណើរទៅកាន់អប្តាយ ។ បេ ។ លះទោស:ដែលជាដំណើរទៅកាន់អប្រាយ ។ បេ ។ លះ ទោហ:ដែលជាដំណើរទៅកាន់អប្រាយ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល សាប សូន្យចាក់សោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

បរិយានិពវា

អហេ នោះសា <mark>បហ់ ទោ ។ បេ។ ម</mark>ោយ បហ៍នោ មានោ បហ៍នោ និឌ្ជី បហ័ណ វិចិក៌ច្នា បញ្ជា ជួច ជាច្នូ ជាច្នូ ជាច្នូ អស្សុយ ជាច្ន ។ ខេ ។ អ នោត្តប្បំ មហិធំ ម ហែយ តំ អ ហោ អយេត្តិត ។ អមន្តា ។ សេត្តបន្សុរ្ សក្តា-យុខ្ញុំ ខេស្ត មរិយាយតំ សេតាមញ្ញេ សេតា-បត្តដលាត់ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ អហេតា អនោត្តឲ្យ ចល់ ចំពេល តំ អាហា អាហត្តាត់ ។ អាមន្តា ។ សោតាបន្តសុ ្រចិកាំច្នា បហទា ។បេ។ ស៊ីលឲ្យឧបសាស បញ្ជា ។ បេ។ អភាយកម• និយោ រាគោ ខហ័ណេ ។ ខេ។ អទាយកមនិយោ នៅមាន ខេត្ត ហោ បហ់នោ **បរិហាយតំ** សោតាបន្តោ សោតា-បត្តិ៩លាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។

(៩៩៥) អរមាតោ កកោ បហ៊ីនោ បរិយាយតំ អរហា អរមាត្តាតិ ។ អាមន្តា ។ សភានាភាមិស្ប សញ្ញាយនិឌ្ឌិ បហ៊ីនា បរិយាយត៌ សភានាភាមិ

ព្រះអហេន្ត លះ ទោស: ។ បេ ។ លះ មោហ: លះមាន៖ លះ និជ្ជិ លះវិចិកិច្ច លះ**ថ**ន: លះទទួចូ: លះអហិរិក: ។ បេ ។ លះ អនោត្តប្បៈ ហើយព្រះអហេន្ត សាបសូន្យថាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ សោតាបនបគល លះសក្សាយទិដ្ឋិ ហើយសោតាបន្ទុបគល សាប ស្នេງចាកសោតាបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត លះអនោត្តប្បៈ ហើយព្រះអរហន្ត សាបសុន្យបាកអរហត្ត ឬ ។ អើ ។ សោតបន្ទបុគ្គល លះវិចិកិច្ចា ។ បេ។ លះ ស៊ល់ពុតបក់មាស: ។ បេ ។ លះកគ:ដែលជាដំណើរទៅកាន់អប៉ាយ ។ បេ ។ លុះ គេសៈដែលជាដំណើរទៅកាន់អប្រយ ។ បេ។ លះ មោហៈដែលជាជំណើរទៅកាន់អជ្ជាយ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល សាប សុន្យបាកសេតាបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (៤៤៥) ព្រះអរហន្ត លះវាគ: ហេយព្រះអរហន្ត សាបសូន្យ ញកអរហត្តឬ ។ អើ ។ សកខាតាមិបុគ្គល លះសក្កាយ **ដើ** ហើយ

អភិធម្មបំដីពេ កបាវត្ថ

សភាពាត់ដែលតំ ។ ១ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ។ អ ហេ តោ រកោ ខហ នោ ប ហែ យ តំ អ ហោ អ រ-បត្តតំ ។ អមស្តា ។ សភានាគាមិស្ស វិចិត់ច្ប បញ្ជា ។ បេ។ ស៊ីសព្ទូតបោសសោ បញ្ជាំ ។ ខេ។ ជុំខ្យុវ កោ កាមរា កោ មហ័ ភោ ។ ខេ។ ជុំខ្យារំ កោ ព្យាទា នោ មហ័ នោ មរិហាយតំ សកានាៈ តាម សភាពាមិដលាតិ ។ ន ហៅវត្តព្វេ ។ បេ។ អរហ តោ នេះ សោ បហ នេះ ។ មេ។ អនោត្តប្បឹ បហ្ថ បរិហាយត់ អហោ អហេត្តាត់ ។ អម្មា ។ សភាពតាមិស្ប សញ្ញាយជំឌ្ញី បហិញ ។បេ។ ង់ខ្យារ់គោ ត្យទា ខេ ខេស្តី ខេស្ត្រ មរិយាយតំ សគនា-តាមី សភានាតាមិ៩លាតិ ។ ១ ប្រេវវត្តត្វេ ។ ប្រេ។ (৮৮៦) អរមាតោ រាគោ មហ៊ុយ ចរិមាយតំ អរយា អរហត្តាតិ ។ អមត្តា ។ អភាតាមិស្ប សត្តាយឱ់ដ្ឋ បហ៊ីនា បរិយាយតំ អនាតាម អនា-តាមដលាតិ ។ ធ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ អរមាតោ រា តេ ខ្លាំ នេ ខ្សាំ ទេ ខ្សាំ ទេ ខ្សាំ ទេ ខ្ អាមន្តា ។ អភាតាម៉ស់ ្រៃគាំទ្ចា បហ័ណ ។ បេ។

អភិធម្មបំដក កដាវត្ថុ

សតទាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាតសតខាគាមផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ព្រះអហេត្ត លះវាគៈ ហើយព្រះ អរហន្ត សាបសូន្យបាត់អរហត្តឬ ។ អើ ។ សក់ខាតាមបុគ្គល លះវិចិត្តិ ។ បេ ។ លះស៊ីលព្វតបរាមាស: ។ បេ ។ លះតាមរាគ ដ៏គ្រោតគ្រាត ។ បេ។ លះព្យាបាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត ហើយសភ៣-តាមិបុគ្គល សាបអន្សភាកសកទាតាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ។ ក្រះអរហន្ត លះ គេសៈ ។ បេ ។ លះ អនោត្តហ្វៈ ហើយព្រះអរហន្ត សាបស្ងន្យបាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ សតទាគាមិបុគ្គល លះសក្តាយទិធ្និ ។ បេ។ លះព្យាធ្នាទ ដ៏គ្រោត គ្រាត ហើយសកពគាមិបុគ្គល សាបសូន្យូ ចាកសកពគាមិផលប្ ។ អកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ៗ បេ ៗ

(៤៤) ព្រះអរហន្ត លះកគ: ហើយព្រះអរហន្ត សាប សូន្យបាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ ហើយ អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ ព្រះអរហន្ត លះកគ: ហើយព្រះអរហន្ត សាប-សូន្យបាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល លះវិចិតិច្នា ។ បេ ។

បរិយានិពេយ

សីលត្វតបរមសោ បញ្ជីនោ អណុសហភាគោ កាមាកោ បញ្ជីនោ អណុសហភាគោ ព្យាទានោ បញ្ជីនា អនាតាម អនាតាមិនលាត់ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ មេខាត្តប្បំ បញ្ជីនិ បញ្ជីនា អរហា អរហត្តាត់ ។ អរពន្តា ។ អនាតាមិស្ស សក្តាយន់ដ្ឋ បញ្ជីនា ។ បេ។ អណុសហភាគា កាស្រា បាន សក្តាយន់ដ្ឋ បញ្ជីនា ។ បេ។ អណុសហភាគា កាស្រា បាន បញ្ជីនា បញ្ជីនា ។ បែ។ អណុសហភាគា កាស្រា បាន បញ្ជីនា បញ្ជីនា បញ្ជីនា ។ បែ។ អណុសហភាគា កាសាសាសត់ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

លះស៊ីលព្វតបរាមាស: លះកាមរាគ ដ៏ស្រាលស្ដើន លះព្យាបាទ ដ៏ស្រាលស្ដេីង ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមផល អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត លះទោស: ។ បេ ។ លះអនោត្តហ្វៈ ហើយព្រះអហេត្ត សាប ស្នេញកអរហត្តឬ ។ អេ ។ អនាគាមបុគ្គល ។ បេ ។ លះព្យាធាទ ដ៏ស្រាលស្ដើន ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាប សូន្យបាកអនាគាមផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។ (७७៧) អនាគាមបុគ្គល លះសក្កាយខិដ្ឋិ ហើយអនាគាមិ-បុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមផលឬ ។ អើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល លះសក្ខាយទិដ្ឋិ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យចាក់សោតាបត្ត-ផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ អនាគាមិបុគ្គល លះសក្ខាយទិដ្ឋិ ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមិផល សេតាបន្ទបុគ្គល លះវិចិក្ខិញ ។ បេ ។ ល: ស្រាហៈ ដែលជាដំណើរទៅកាន់អបាយ ហើយសោតបន្មបុគ្គល

អភិធម្មបំដើក កហិវត្ថ

សោតមត្តិដល់តំ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ មេ ។ សហភា ត្យាភាពេ មហ៍លេ បរិយាយតំ អយៈតាម អយៈតាមដល់ត ។ អមស្ពា ។ សោ-តាមន្សាស្រ្ត សក្តាយឱ្ឌី បញ្ជា ។ ប្រ។ អទា-យកមនិយោ មោយោ បញ្ជីនោ បរិយាយគំ សោ-តាម ស្ពោះ សោតាមត្តីដលាត់ ។ ៤ ហេវំវត្តព្យុ ។ មេ។ [២២៨] អភាតាម៉ាស្ស សក្តាយធំដ្ចិ បហិភា បរិហាយតិ អភាគាមី អភាគាមិដលាតិ ។ អាមគ្គា ។ សភាពមិស្ស សក្ដាយឱ្ឌី ២ហ៍នា ២ ហែយតំ សភាពាត់ សភាពាត់ដែលតំ ។ ជ ហេវ៉ាវត្តត្វេ ។ បេ។ អភាគាមិស្ស សក្តាយឱ់ខ្ញុំ បហ៊ីនា បរិ-សាយត៌ អភាគាម អភាគាមដលាត់ ។ អាមស្តា ។ សភាពាម៌ស្ស វិចិក់ឡា មហិលា ។ មេ ។ សំ-ល់ព្យុនបរាមាសោ បញ្ជាលៃ និងព្រះកោ ភាមរាគោ មហ៊ីនោ ង៉ុន្សារ៉ីកោ ត្បាទានោ មហ៊ីនោ មរិ-ហាយតំ សភព្ភាម័ សភព្ភាម័ដ្យតំ ។

អភិធម្មបំណី កថាវត្ថ

សាបស្សន្យបាកសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។បេ។
អនាគាមិបុគ្គល លះវិចិកិច្ចា ។ បេ ។ លះព្យាបា ៖ ដ៏ស្រាលស្ដើង
ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិផលឬ ។ អើ ។ សេតាបន្ទបុគ្គល លះសក្ដាយខិដ្តិ ។ បេ ។ លះមោហៈ ដែលជាដំណើរទៅ
កាន់អបាយ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផល
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។

(៤ ៤ ៤) អនា គាមិបុគ្គល លះសក្ដាយ ខិដ្ឋិ ហើយអនា គាមិបុគ្គល សាបសូន្យ ពកអនា គាមិ ៨លឬ ។ អើ ។ សក ខា គាមិបុគ្គល
លះសក្ដាយ ខិដ្ឋិ ហើយសក ខា គាមិបុគ្គល សាបសូន្យ ១ កសក ខា គាមិ ៨លឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ នេះ ខេ ។ បេ ។ អនា គាមិបុគ្គល លះសក្ដាយ ខិដ្ឋិ ហើយអនា គាមិបុគ្គល សាបសូន្យ ១ កអនា គាមិ ៨លឬ ។ អើ ។ សក ខា គាមិបុគ្គល សេរិចកិច្ចា ។ បេ ។ លះសីលព្វតបកមាស: លះកាមកគ ដំគ្រោតគ្រាត លះព្យា ជា ខ ដំគ្រោត
គ្រាត ហើយសក ខា គាមិបុគ្គល សាបសូន្យ ១ កសុក ខា គាមិ ៨លឬ ។

ខ លេវ ឌី មេ រាធារ មាខាម្នាវិទ្ធាស៍ ឧស្សា ។ ខេ។ អណុសហគតោ ព្យាភា ខេស្តិយោ បរិហាយត់ អភាតាមី អភាតាមិ៩លាត់ ។ អាមញ្ញា ។ សភាពភាមិសុ ្រសក្លាយធិដ្ឋិ បហ៊ុនា ។បេ។ តាមី សភាពាត់ដែលតំ។ ៤ ហេវ៉ាវត្តត្វេ។ បេ។ (৮৮४) ស្ខង សម្តាញ់ ស្រ្តាយខ្ញុំ បញ្ចុំ សា បរិហាយតិ សកាពាតាមី សកាពាតាមិដលាតិ **។** អាមញ្ញ ។ សោតាមជ្មស្នា សក្តាយជំជុំ មហិលា បរិហាយត៌ សោតាបញ្ញេ សោតាបត្តិដលាត៌ ។ ន បេរ វត្តត្វេ ។ មេ។ សភាពភាមិស្បី សក្ដាយឱ្យឹ ប្រាំជា បរិហាយត៌ សកជាតាមី សកជាតាមិដ-ល់តំ ។ អមស្តា ។ សោតាបន្ស ្រំតំត់ព ប្រាំសា ។ប្រ។ មទាយកម្យិយោ មោយោ ប្រាំសោ មរិយាយត់ សោតាមគ្នោ សោតាមត្តិដលាត់ ។ ឧ ហេរំ ឥត្ត ។បេ។ សភាពភាមិសុ ្រិតិតិច្ បហ័យ ។បេ។ ជំនា្ស្រៃកា កាម្សាកា ប្ហ័រោ

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ អនាគាមិបុគ្គល លះវិចិកិច្ចា ។ បេ។ លះព្យាបាទដ៏ស្រាលស្ដើង ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យ បាកអនាគាមិផលឬ ។ អើ ។ សកទាគាមិបុគ្គល លះសក្ដាយទិដ្ឋិ ។ បេ។ លះព្យាបាទដ៏គ្រោតគ្រាត ហើយសកទាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យ បាកសកទាគាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។

(២ ៤ ៤) សកមាតាមិបុគ្គល លះសក្តាយ ខិដ្ឋិ ហើយសកមាគាមបុគ្គល សាបសូន្យថាកសកមាតាមិផលឬ ។ អើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល លះសក្តាយ ខិដ្ឋិ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យថាក
សោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សកមាគាមបុគ្គល លះសក្តាយ ខិដ្ឋិ ហើយសកមាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យថាក
សកមាតាមិផលប ។ អើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល លះវិចិកិច្ចា ។ បេ ។
លះមោហៈ ដែលជាដំណើរទៅកាន់អំពុយ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល
សាបសូន្យថាកសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។
សកមាតាមិបុគ្គល លះវិចិកិច្ចា ។ បេ ។ លះកាម្មាត ដ៏គ្រោតគ្រាត

អភិធម្មបំផិពេ កជាវត្ថ

នុំខ្សាក់កោ ត្យាទា នេះ បហ័ នេះ បរិយាយតំ សក-នាតាទី សកានាតាទំ៩លាត់ ។ អមន្តា ។ សោតា-បន្ទស្ស សក្តាយនិឌ្ឌិ បហ័នា ។ បេ ។ អទាយកម-នំយោ ទោ យោ បហ័ នោ បរិយាយតំ សោតាបន្ទោ សោតាបត្តិ៩លាត់ ។ ន ហៅ វត្តាព្យ ។ បេ ។

(២៣០) សោតាបន្សប្រ សញ្ញាយឱ៌ដ្ទិ បហ៊ីលា ន មរិយាយត៍ សោតាមគ្នោ សោតាមត្តីដលាត់ ។ អាមស្តា ។ អាហេ តោ ពេល ពេល ជា បរិយាយតិ អយោ អហេត្តតំ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ។ សោខាជន្មរា មគ្គាយឱ្ឌិ បញ្ជា ៤ បរិយាយត សោតាបញ្ញា សោតាបត្តិដលាតិ ។ អាមន្តា ។ អាវៈ ស តោ នៅ សេ ឧស្សា ស នេ នេ នេ នេ និ និ ឧ មរិហាយត់ អយោ អយេត្តាត់ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ ប្រេ។ សោតាបច្ចុស្បី វិចិតាញ បញ្ជីថា អភាយក-មធិយោ មេយោ មហិតោ ជ មរិយាយគិ សោតា-៥នោ សោតាបត្តិដលាត់ ។ អាមន្តា ។ អាមាតេ រាគោ បហ្វាលា ។បេ។ អណេត្តប្បី បហ្វីជំ ឧ បរិហា-យត់ អយោ អយេត្តាត់ ។ ន ហៅ វត្តព្យុ ។ មេ។

អភិធម្មបំផិត កបាវត្ថ

លះព្យាធានដីគ្រោតគ្រាត ហើយសកខាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាក សកទាគាមិផលហ្វ ។ អើ ។ សោគាបន្ទបុគ្គល លះសក្ខាយរិជ្ជី ។ បេ ។ លះមេលៈ ដែលជាដំណើរទៅកាន់អជាយ ហើយសេតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យថាករសាតាបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ (២៣០) សោតបន្ទបគ្គល លះសក្ខាយទិជ្ជិ ហើយសោតា-ឋន្តជាធិល្ច មិន អាច ស្ងន្ត្រាក់ អាត្តផ្តល់ ខេច្ច ។ អើ ។ ព្រះ អរហន្ត លះកគ: ហើយព្រះអរហន្ត មិនសាបសូន្យបាកអរហត្ត ខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ សោតាបន្ន-ឋគល លះសក្ខាយទិដ្ឋិ ហើយសោត្យបន្ទបគល មិនសាបសូន្យបាក សេតាបត្តិផលខេឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត លះទោស: ។ បេ ។ លះអនោត្តប្បៈ ហើយព្រះអហេន មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេប្ត ។ អក្សនគរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ៗបេៗ សោតាបនបគ្គល លះវិចិ-កិច្ច ល:មេហៈ ដែលជាដំណើរទៅកាន់អហុយ ហើយរភាបន្-បុគ្គល មិនសាបសូន្យចាក់សោតាបត្តផល ខេច្ច ។ អើ ។ ព្រះអវ-ហន្ត លះកគ: ។ បេ ។ លះអនោត្តប្បៈ ហើយព្រះអវហន្ត មិន សាបសូន្យចាកអរហត្តទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

[២៣០] សភាជាតាម៉ស្ស សញ្ញាយធិដ្ឋិ បហិ. ស ឧ ប[‡]ហែយតិ សគាធាតាមី សគាធាតាមិដ-លាត់ ។ អាមស្ពា។ អាហេតោ រាគោ មហ៍លោ ។ ខេ ។ ម នោត្តហ្វំ មហ៍ ជំ ធ ម ប ហ យ តំ ម ហា អ ហេ ត្ថាត់ ។ ជ ហេ វ វត្ត ឲ្យ ។ បេ ។ សភា ខា-តាមសុ ្រ ទំនាំ ខ្លាំ ១ ខេ ។ ជំនាំ គ្រៃ សភាពភាមិដល់តំ ។ អមស្ពា ។ អហេតោ រាកោ ចហ៍ នោ ។ ចេ ។ អនោត្តប្បំ ចហ៍ នំ ន ចរិហាយត់ អរយា អហេត្តាតិ ។ ជ ហេវ វត្តព្វេ ។ បេ។ (៦៣៦) អភាតាមិស្ប សក្ដាយធិជ្ជិ បហិសា ន បរិហាយត៍ អភាគាមី អភាគាមដែលាត៌ ។ អា-មញ្ឌ ។ អេហ តោ រកោ បហ័ ភោ ។បេ។ អភោត្តប្បឹ ចហ៍នំ ន ចរិហាយតិ អហោ អហេត្តាតិ ។ ន សេវ វត្តព្យុ ។ មេ ។ អភាតាមិស្បូ វិចិតាំឡា ម-ហ៊ុនា ។ប្រេ។ អណុសហភ តោ ត្យាទា ខេ ប្រែ

[២៣០] សកខាតាមិបុគ្គល លះសក្កាយខិដ្ឋិ ហើយសកខាតាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសកខាតាមិផលខេឬ ។ អើ ។ ព្រះ
អហេត្ត លះពត: ។ បេ ។ លះអនោត្តប្បៈ ហើយព្រះអហេត្ត
មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។បេ។
សកខាតាមិបុគ្គល លះវិចិតិច្ចា ។ បេ ។ លះព្យាបាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត
ហើយសកខាតាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសកខាតាមិផលខេឬ ។
អើ ។ ព្រះអហេត្ត លះពត: ។ បេ ។ លះអនោត្តប្បៈ ហើយ
ព្រះអរហន្ត មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍

(២៣២) អនាគាមិបុគ្គល លះសក្ដាយទិដ្ឋិ ហើយអនាគាមិ-បុគ្គល មិនសាបសូន្យចាតអនាគាមិផលទេឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត លះរាគ: ។ បេ ។ លះអនោត្តប្ប: ហើយព្រះអរហន្ត មិនសាប សូន្យចាតអរហត្តទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អនាគាមិបុគ្គល លះវិចិតិច្នា ។ បេ ។ លះព្យាបាទ ដំស្រាលស្ដើង

អភិធម្មបំពីពេ កឋាវិត្ថ

ឧ ១ បែល យេតិ អនាតាមី អនាតាមិដលាតិ ។

អាមន្ត្ា ។ អាមាតោ វាគោ ១ ហើ នោ ។ ខេ ។

អានាត្តប្បំ ១ ហើ និ ១ បេល យេតិ អាហា អា
ហត្តាតិ ។ ឧ ហេវិ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

(៤៣៣) សោតាបន្សុស្រ្គ សញ្ញាយធំដ្ឋំ ប្រភព ន ខរិហាយត់ សេតាបញ្ញា សេតាបត្តិដលាត់ ។ អាមន្តា ។ មភាតាម៉ស់ ស្រ្កាយធិដ្ឋិ បហ័ណ ។ ខេ ។ អណុសហភា តាក្រានោ បញ្ជី នេ ប្រហយត់ អភាគម អភាគមិដ្យាត់ ។ ១ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។ សោតាមខ្មស្រី វិចិតាំឡា មហិលា ។ ខេ ។ អទាយកម្មិយោ មោយោ បហ់នោ ន បរិយាយត៍ សោតាបញ្ហា សោតាបត្តិដលាត៍ ។ អាមន្តា ។ អភាគាមិស្ប សគ្គាយធិដ្ចិ មហិនា ។ បេ ។ អណុសហក តោ ត្យាទា នេ បហ៊ុនោ ន បរិហេយត៌ អភាតាម៉ី អភាតាម៉ាដលាតំ ។ ន សេរ នៃខេ រ ខេ រ

អភិធម្មបំផិត កថាវិត្ត

ហើយអនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកអនាគាមិផលខេថ្ក ។ អើ ។ ព្រះអហេន្ត លះរាគ: ។ បេ ។ លះអនោត្តហ្វៈ ហើយព្រះអហេន្ត មិនសាបសូន្យ បាកអរហត្តខេប្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។

[២៣៣] សេតាបន្ទុទ្ធល លះសក្សាយទិដ្ឋិ ហើយសេតា-បន្តបុគ្គល មិនសាបសន្យ្រាកសោតាបត្តិផល ខេច្ច ។ អើ ។ អនា-គាមិបុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ ។ បេ ។ លះព្យាថាទ ដ៏ស្រាលស្ដើង เท็นผลาลาษ์บุลุณ ษิรภาบภูรากาศสาลาษ์สณเหตุ ๆ มุก មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ប្រ។ សោតាបន្តបុគ្គល លុះវិចិក្ខិញ ។ បេ។ លះ មោហៈ ដែលជាដំណើរ ទៅតាន់អហ្យ ហើយ សោភាបន-បគល មិនសាបសន្យូហាក់សោតាបត្តផល ខេច្ច ។ អើ ។ អនាគាមិ-បុគ្គល លុះសក្តាយទិដ្ឋិ ។ ៤ ។ លុះព្យាធាទ ដ៏ស្រាលស្ដើន ហើយ អនាគាមបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកអនាគាមផលខេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

បរិហានិពេយ

[២៣៤] សភានាគាមិស្ប សក្តាយជំជុំ បហិនា ឧ បរិហាយតិ សភាពកាមី សភាពកាមិដលាតិ ។ អាមញ្ញ ។ អភាតាមិស្ស សក្ដាយធិដ្ចិ បហិសា ។ មេ ។ អណុសហគ តោ ត្យាទា េះ មេ ហ៍ នោ ជ បរិហាយត់ អភាតាម អភាតាម៉ដលាត់ ។ ជ တော် ကြွေးကျွေ ၈ ဖေ ၈ လက္ခေတာ့ မောင်းကြွေးကြောင့် បញ្ជា ។ បេ ។ ជុំខ្យារំ កោ ព្យាទា ខេ បញ្ជា ជ បរិហាយតិ សភាពតាម សភាពភាមិដលាតិ ។ អាមន្តា ។ អនាតាម៉ស់ ស្រ្កាយធំដ្ឋិ បហិនា ។ ខេ ។ អណុសហភាតា ត្យាទា ខេ ខេល្ខា ន ប្រហេយត់ អភាតាម អភាតាមដលាត់ ។ ជ ហៅ វត្តត្ ។ មេ ។

(៤៣៥) សេតាបន្ទស្ប សក្តាយឱ់ដ្ឋិ បហិតា ន បរិហាយតិ សេតាបន្ទោ សេតាបត្តិដលាតិ ។ អមន្តា ។ សភាពភាមិស្ប សក្តាយដ់ដ្ឋិ បហិ-ភា ។បេ។ ជុំខ្សារកោ ព្យាភាពេ បហិរោ ន បរិហាយតិ សភាពាមី សភាពាម៉ដ់លាតិ ។

បរិយានិព្យា

[២៣៤] សក្ខាតាមិបុគ្គល លះសក្កាយទិដ្ឋិ ហើយសក្ខា-គាមិបុគ្គល មិនសាបសន្យូបាកសកទាគាមិផល ខេប្ក ។ អើ ។ អនាគា-មិបុគ្គល លះសក្តាយទិជ្ជិ ។ បេ ។ លះព្យាធាទ ដ៏ស្រាលស្តើង ហើយ អនាគាមបុគ្គល មិនសាបសូន្យចាកអនាគាមផល ខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ សកទាគាមិបុគ្គល លះវិចិកិច្ចា ។ បេ។ លះព្យាបាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត ហើយសកទាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យ បាកសត្តខាត់មិផល ខេច្ច ។ អើ ។ អនាគាមិចុគ្គល លះសក្ខាយ-ទិជ្ជិ ។ បេ ។ លះព្យាបាទ ដ៏ស្រាលស្ដើង ហើយអនាគាមិបុគ្គល មិនសាបស្ងន្យចាកអនាគាមផលខេប្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ 18 7 10 9

(២៣៥) សោតបន្ទបុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល មិនសាបសុន្យបាកសោតាបត្តិផលទេឬ ។ អើ ។ សកទាគាមិបុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ ។ បេ ។ លះព្យាបាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត
ហើយសកទាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសកទាគាមិផលខេឬ ។

អភិធម្មបំជីពេ កប៉ាវិត្ថ

ន ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។ សេតាមជួស្ស វិចិត្តិញ មហិនា ។ មេ ។ អទាយកមេ យោ មេហា មហិ-នោ ឧ ម ហៃយៈតំ សេតាម ជ្ញេ សេតាមត្តិ៩-លាតំ ។ អមន្តា ។ សកានាតាមស្ស សក្តាយ-និឌ្ឌិ មហិនា ។ មេ ។ ជំនា្សំកោ ព្យាទានោ មហិនោ ឧ ម ហៃយៈតំ សកានាតាមី សកានា-តាមិដលាតំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។

(៤៣៧) ចរិយាយតិ អយោ អយេត្តាតិ ។ អាមន្តា ។ ឧឧ អហេតោ នោសោ ចហ៊ីនោ ។ ថេ ។ មោយោ ចហ៊ីនោ អានោ ចហ៊ីនោ

អភិធម្មបំដាក កជាវិត្ថ

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ សេតាបន្ទបុគ្គល លះវិចិកិច្ចា ។បេ។ លះមោហៈ ដែលជាដំណើរទៅកាន់អបាយ ហើយ
សេតាបន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យចាកសេតាបត្តិផលទេប្ ។ អើ ។
សកទាតាមិបុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ ។បេ។ លះព្យាបាទ ដ៏គ្រោត
គ្រាត ហើយសកទាតាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យចាកសកទាតាមិផលទេ
ប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។

[២៣៦] ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យថាកអរហត្តឬ ។ អើ ។
ក្រៃដ៍ព្រះអរហន្ត លះពតៈ ដែលមានបុសគល់ផ្ដាច់ផ្ដិលហើយ ធ្វើឲ្យ
សល់តែទីនៅ ដូចជាទីនៅនៃដើមត្មោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជា
ធម៌លៃងកើតតទៅទៀតឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត លះពតៈ ដែល
មានបុសគល់ផ្ដាច់ផ្ដិលហើយ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅ ដូចជាទីនៅនៃដើម
ត្មោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លៃងកើតតទៅទៀត ម្នាល
អ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យថាកអរហត្ត
ដូច្នេះទេ ។

[២៣៧] ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យថាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត លះខោស: ។បេ។ លះមោហ: លះមាន:

(២៣៨) បរិហាយតំ អរហា អរហត្តាតំ ។ អា-មន្តា។ ឧឧ អរហៈ ភោ កកប្បាយយ មក្តោ ភាវិ ភោ-តំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជាំ អរហៈ ភោ កកប្បាយនាយ មក្តោ ភាវិ ភោ នោ វត រេ វត្តត្វេ បរិហាយតំ អរហា អរហត្តាតំ ។

លះខិដ្ឋិ លះវិចិតិច្នា លះថីន: លះទទ្ធច្ច: លះអហិវិត: លះអនោត្តប្បៈ ដែលមានថុសគល់ផ្ដាច់ផ្ដិល ហើយ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅ ដូចជាទីនៅនៃ ដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានថែបភាព ឲ្យជាធម៌លៃងកើតតទៅទៀតថ្ក ។ អើ ។ បើព្រះអហេត្ត លះអនោត្តប្បៈ ដែលមានថុសគល់ផ្ដាច់ផ្ដិល ហើយ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅ ដូចជាទីនៅនៃដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានថែប ភាព ឲ្យជាធម៌លៃងកើតតទៅបេប ភាព ឲ្យជាធម៌លៃងកើតតទៅទៀត ម្ខាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោល ថា ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្ត ដូច្នេះទេ ។

(២៣៥) ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យូថាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះកគ:ឬ ។ អើ ។ ចើព្រះអរហន្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះកគ: ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យូចាកអរហត្ត ដូច្នេះទេ ។

(២៣៧) ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត ចម្រើនសតិច្បដ្ឋាន ដើម្បីលះពតៈ ។ បេ ។ ចម្រើន សម្មប្បធាន ចម្រើនឥទ្ធិថា៖ ចម្រើនឥន្ទ្រិយ ចម្រើនពលៈ ចម្រើន ពោជ្យត្តឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត ចម្រើនពោជ្យត្ត ដើម្បីលះពតៈ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាក អរហត្ត ដូច្នេះ៖ ។

អភិធម្មបំដិពេ កមាវិត្ថ

(២៤០) ចរិញ្ហាយត អញ្រា អាច្រាត្តាតិ ។ អាមន្តា ។ នន្ **អហោតេ** នោសៗសោខាយ ។ ខេ ។ មយេត្តប្បប្បាលាយ មក្តោ ភាវិតោ ។ ខេ។ ពោជ្ឈស្តា ភាវិតាតិ ។ អាមស្តា ។ ហញ្ អហេតោ អនោត្តឲ្យឲ្យហាលាយ ពោជ្ឈង្កា ភាវិតា នោ វត បវត្តឲ្យ មរិយាយតំ អយោ អហេត្តាតំ ។ (៤ ០) ចរិយាយតិ អយោ អយេត្តាតិ ។ អាមន្តា ។ នន្ម អរេហា វីតរកោ វីតនេះសោ វីតមោយោ ភាតការណ៍យោ ខ្ញុំហិត្តការោ អនុប្ប-ត្តសឧត្តោ បរិក្ខិណត់សេញ្ញេជនោ សម្មឧញ្ហា វិមុ-ត្តោ ឧត្តិត្តមល់ឃោ សគ្គិណ្ណាយាទោ មព្ធផ្លេស កោ ជំរក្កខ្សែ មរិយោ បន្ទន្ទដោ បន្ទភាពេ វិសញ្ជាត្តា សុវិជិនវិជយោ ខុត្តិ នុស្ស មវិញាន់ សមុខយោ មហ័យ ធំរោយ សច្ចិតាតោ មក្តោ ភាវិតោ អភិព្យាយ្យ មភិព្យានំ បរិញ្ជាយ្យំ បរិញ្ជានំ

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ត

(២៤០) ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យភាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអហេត្ត ចម្រើនគេដ្ឋាន្ត្តឬ ។ អើ ។ បើព្រះអហេត្ត ចម្រើន ត្រាដ្ឋាន្ត ដើម្បីលះអនោត្តប្បៈ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យភាកអហេត្ត ដូច្នេះទេ ។

ក្រែងព្រះអរហន្ត មានពត:ទៅប្រាសហើយ មានគេស:ទៅប្រាស ហើយ មានមោហៈទៅប្រាសហើយ មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មាន ការៈដាក់ចុះហើយ មានប្រយោជន៍បេស់ខ្លួនដល់ហើយ ដោយលំដាប់ មានភពនិងសញ្ច្រាជនៈអស់រលីជ៍ហើយ មានចិត្តរួចស្រឡះហើយ ព្រោះ ដឹងដោយប្រពៃ មានសន្ទុះទ្វារ គឺអវិជ្ជាបើកហើយ មានគុទម្វាយ លើយ មានសសរទឿនដកលើយ មិនមានគន្ទឹះៗរ ជាព្រះអរិយ: មាន ទង់ដាក់ចុះហើយ មានការៈដាក់ចុះហើយ មិនប្រកបដោយកំលេស មានជ័យជំនះឈ្នះល្អហើយ ព្រះអរហន្តនោះ ជានកំណក់ដឹងនៅទុក្ខសក្ខ លះបង់នូវសមុខយសក្ខ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធសក្ខ ចម្រើននូវ មគ្គសច្ច ធម៌ដែលគួរត្រាស់ដឹង ព្រះអរហន្តនោះ បានត្រាស់ដឹង ហើយ ធម្មដែលគួរកំណត់ដឹង ព្រះអរហន្តនោះ បានកំណត់ដឹងហើយ

បរិយាធិពជា

មហាតេត្យំ មហ័ន ភាប់តេត្យំ ភាវិត សច្ចិតាតេត្យំ សច្ចិ-តេតេន្តិ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចាំ អរយា វិតរាកោ វិតនោះ សោ ។ មេ។ សច្ចិតាតេត្យំ សច្ចិតាតំ នោ វិត ប វត្តត្យូ មរិយាយតំ អរយា អរយត្តាតំ ។

(៤៤៣) សមយុវិមុត្តស្ប អបោតេ រាតោ បហ៊ុន បរិយាយតិ សមយុវិមុត្តោ អបោ អបោ-ត្តាតិ ។ អមន្តា ។ អសមយុវិមុត្តស្ប អបោតេ រាគោ បហ៊ុន បរិយាយតិ អសមយុវិមុត្តោ អបោ

[🔸] ម. ឯត្តន្តូវេ អាមន្តាតិ 🤅ស្សតិ ។

ធម៌ដែលគួរលះ ព្រះអរហន្តនោះបានលះហើយ ធម៌ដែលគួរចម្រើន ព្រះ អរហន្តនោះបានចម្រើនហើយ ធម៌ដែលគួរធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ ព្រះអរហន្ត នោះបានធ្វើដាក់ច្បាស់ហើយឬ។អើ។ បើព្រះអរហន្ត មានកគៈទៅប្រាស ហើយ មានទោសៈទៅប្រាស់ហើយ ។ បេ ។ ធម៌ដែលគួរធ្វើឲ្យដាក់ ច្បាស់ ព្រះអរហន្តនោះ បានធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរហត្ត ដូច្នេះដែរ ។

(৬៤৬) ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរហត្តឬ ។ ព្រះអរហន្តជាសមយវិមុត្ត សាបសូន្យបាកអរហត្ត ព្រះអរហន្តជាអសមយវិមុត្ត
មិនសាបសូន្យបាកអរហត្តខេឬ ។ ព្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត សាប
សូន្យបាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត សាបសូន្យ
បាកអរហត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។
ព្រះអរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត មិនសាបសូន្យបាកអហត្តខេឬ ។ អើ ។
ព្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត មិនសាបសូន្យបាកអហត្តខេឬ ។ អ្នកមិន
គួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។

(៤៤៣) ព្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត លះកគៈ ហើយព្រះអរ-ហន្តជាសមយវិមុត្ត សាបសូន្យចាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត លះកគៈ ហើយព្រះអរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត

អភិធម្មបំពីពេ ពេវវត្ថុ

អហេតាត់ ។ ៤ ហេដូ ដោញ ។ ភាពលារដែល។ អ ហេ តោ នៅ សោ ពល់ សា ។ ខេ ។ អ ពេត្តប្បី បហៈ-ជំ ខរិយាយតិ សមយ^{រិមុ}ត្តោ អរយា អរយត្តាតិ ។ អាមន្តា ។ អសមយវិទុត្តស្ប អរមាតោ នោះសោ មហ៊ុខ ។ មេ ។ អនោត្តម្បំ មហ៊ុន មរិយាយត៌ អស្នយវិទុត្តោ អរហា អរហត្តាត់ ។ ១ ហេវ៉ វត្តព្វេ ។ សមយវិទុត្តស្ប អហេតោ រាកឲ្យហានាយ មក្តេ ការិតោ បរិយាយតំ សមយវិទុត្តោ អយោ អយេ-តាតិ ។ អាមត្តា ។ អសមយម្ដៃតូស្ស អហេរតា រាក់ហ្វីយានាយ ខក្តេ ភាវិតោ មវិហាយត៌ អស មយវិទ្ធោ អរហា អរហត្តាតិ ។ ជ ហៅ វត្តិពេ្ធ។ សមយុះម៉្នុសា អាសា ខេ សម្រាល់ សម្តាំ ដ្ឋាលា ភាវិតា ។បេ។ សម្មព្រះលា ភាវិតា ឥន្ទិ. ទាខា ភាវិតា ឥច្ច្រុំយា ភាវិតា ពហា ភាវិតា ពេជ្យខ្មែរ ភាវិតា មរិហាយតិ សមយវិទុត្តោ អរហា អរហត្តាត់ ។ អាមន្តា ។ អសមយៈម៉ៃគុត្តសុរ្ត អរហ តោ

អភិធម្មចិដិក កបារិត្ត

សាបសូន្យបាកអរហត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះ អរហន្ត ជាសមយ៍ម៉ៃត្ត លះ ទេស: ។ បេ។ លះអនោត្តហ្វៈ ហើយ ព្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត សាមសូខ្យូបាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ ព្រះ អរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត លះខោស: ។ បេ ។ លះអនោត្តហ្វៈ ហើយ ព្រះអរហន្ត ជាអសមយមៃត្ត សាបស្ងន្យចាកអរហត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអហេត្ត ជាសមយវិមុត្ត ចំរើនមគ្គ ដើម្បី លះវាគ: ហើយព្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត សាបសូន្យចាកអរហត្តប្ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ជាអសមយម្ដៃត ចំរើនមគ្គ ដើម្បីលះកគ: ហើយ ត្រះអហេន ជាអសមយ៍ម៉ៃត្ត សាបសន្យបាត់អហេត្តឬ ។ អតមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអរហន្ត ជាសមយ៍ម៉ុត្ត ចំរើន សតិហ្យដ្ឋាន ដើម្បីលះវាគ: ។ បេ។ ចំរើនសម្មហ្គូនាន ចំរើនឥទ្ធិថាទ ចំរើនឥន្ទ្រិយ ចំរើនពល: ចំរើនពោជ្យង្គ: ហើយព្រះអរហន្ត ជាសម-យមៃត្ សាបសូន្យចាក់អរហត្តថ្ម ។ អើ។ ព្រះអរហន្ត ជាអសមយមៃត

បរិយានិកថា

យោ ខ្វះជួញ អាយោ ឧទិខំពោ ឧទិមាប នៅមា ខ្វះជួញ អាញា មន្ត្រីហើញ ម្នាំនិញ មន់ពីនិកឧមើ ឧទ្ទំនិឧហ្មូណ មន្ត្រីហើញ មេ មិនិយ្យ អ្នក នៃ និង្គិនិឧហ្មូណ មន្ត្រីហើញ មេ មេ ខៅហ្ ម្នាំ និង និង និង និង មេ មេ ខ្លាំ មេ មេ ខ្លាំ មេ មេ ខ្លាំ មេ មេ ខេត្ត មេ ឧទិខ្មុំ មេ ឧទិម្ភាបេ មេ ខ្វះជួញ មេ ខេត្ត មេ ឧទិម្ភាបេ ខ្វះជួយ ខ្វះជួយ ឧទិម្ភាបេ ខ្វះជួយ ខ្វះជួយ ឧទិម្ភាបេ ខ្វះជួយ ឧទិម្ភិទ្ធិខេត្ត ឧទិម្ភិបេ ខ្លាំ មេ ខ្វះជួយ ឧទិម្ភិបេ ខ្លាំ មេ ខ្វះជួយ ឧទិម្ភិបេ ខ្លាំ មេ ខ្លាំ ខ្លាំ មេ ខ្លាំ ចម្រើនសតិហ្យដ្ឋាន ដើម្បីលះពគ: ។ បេ ។ ចម្រើនពោជ្យដ្ឋ: ហើយ

[ពុះអរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត សាបសូន្យបាកអរហត្តឬ ។ អ្នកមិន

គួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត ចម្រើនមគ្គ

ដើម្បីលះទោស: ។ បេ ។ ដើម្បីលះអនោត្តប្បៈ ។ បេ ។ ចម្រើន

ពោជ្យដ្ឋ: ហើយព្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត សាបសូន្យបាកអរហត្តឬ ។

អើ ។ ព្រះអរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះអនោត្តប្បៈ

។បេ ។ ចម្រើន

វបេ ។ ចម្រើនពោជ្យដ្ឋ: ហើយព្រះអរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត សាបសូន្យ

ភាកអរហត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៤៤) ព្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត មានកគ: ទៅប្រាសហើយ មានទោស: ទៅប្រាសហើយ មានមោហ: ទៅប្រាសហើយ មានករណី-យកិច្ចធ្វើហើយ មានការ:ជាក់ចុះ ហើយ មានប្រយោជន៍បេស់ខ្លួនដល់ ហើយ ដោយលំដាប់ មានកពនិធីសញ្ញោជន:អស់លើងហើយ មានចិត្ត រួចស្រឡះ ហើយ ព្រោះដឹងដោយប្រពៃ មានសន្ទះទារគឺអវិជ្ជាបើកហើយ មានគូទម្ងាយ ហើយ មានសសរខឿនដកហើយ មិនមានគន្ទឹះទាវ ជាព្រះអរិយ: មានខង់ ជាក់ចុះ ហើយ មានការ: ជាក់ចុះ ហើយ

អភិធម្មចិដិកេ កបាវិត្ត

វិសញ្ញាត្តោ សុរិជិតវិជយោ ឧុក្ខាំ តស្ប បរិញ្ញាតំ សមុឧយោ បហីនោ ធំរោះ សច្ចិតេតោ មក្តោ អារិតោ អភិញ្ញាយ្យំ អភិញ្ញាតំ បរិញ្ញាយ្យំ បរិញ្ញាតំ បហាត់ព្វំ បហីជំ ការ៉េត់ព្វំ ការ៉ិតំ សច្ចិតាត់ព្វំ សច្ចិត្តតំ បរិហាយតំ សមយម្បត្តា អរហា អរហ-ត្តាត់ ។ អមត្តា ។ អសមយម្បត្តោ អរហា រីត-រាតោ រីតនេះសោ ។ បេ ។ សច្ចិតាត់ព្វំ សច្ចិត្តតំ បរិហាយតំ អសមយម្បត្តា អរហា អរហត្តាត់ ។

មរល់ខោ ប្រមោ ឧល្ខាល ១ ខេ ១ មេសនិសិ ឧស្ខាន្ទ ១ ខណ្ឌាលន្ទ មកឧល្ប្ន់មើស មរេល មរល់ខាន្ទ ១ ខណ្ឌាលន្ទ មានិយ្យន់ មរេល អរស់ខាន្ទ ១ ខណ្ឌាលនិទ្ធ មានិយ្យ អរស់ខាន្ទ ១ ខណ្ឌាលនិទ្ធ មានិយ្យ អរស់ខាន្ទ ១ ខណ្ឌាលនិទ្ធ មានិយ្យ អរស់ខាន់ ១ ខេត្ត មានិយ្យ អរស់ខាន់ ១ ខេត្ត មានិយ្យ អំពី មានិយេ អំពី មានិយ្យ អំពី មានិយ្យ អំពី មានិយ្យ អំពី មានិយ្យ អំពិស អំពី មានិយេ អំពី មានិយ្យ អំពី មានិ

អភិធម្មបំដាក កថាវត្ថ

មន្ទ្រក្សា មានជ័យជំនះឈ្នះស្អាល័យ ព្រះអរហន្តនោះ បានកំណត់ដឹងខ្លួវទុក្ខសុច្ច លះបង់ខ្លួវសមុខយស់ច្ច ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លួវ និរោធសច្ច ចំរើននូវមគ្គសច្ច ធម៌ដែលគួរត្រាស់ដឹង ព្រះអរហន្តនោះ បានត្រាស់ដឹងហើយ ធម៌ដែលគួរកំណត់ដឹង ព្រះអរហន្តនោះ បាន . កំណត់ដឹងហើយ ធម៌ដែលគួរលះ ព្រះអរហន្តនោះ បានលះហើយ ធម៌ដែលគួរចំរើន ព្រះអរហន្តនោះ បានចំរើនហើយ ធម៌ដែលគួរធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់ ព្រះអរហន្តនោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ព្រះអរ-ហន្ត ជាសមយ៍មៃត្ត សាបសន្យចាត់អរហត្តឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត មានរាគ:ទៅប្រាសហើយ មានទោស:ទៅប្រាស ហើយ ។ បេ។ ធម៌ដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ត្រះអរហន្តនោះ បានធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ហើយព្រះអហេត្ត ជាអសមយវិមុត្ត សាបសូន្យ ញកអរហត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ។

(៤៤៤) ព្រះអរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត លះពត: ហើយព្រះ អរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត មិនសាបសូន្យ១ាតអរហត្តខេឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត លះពត: ហើយព្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត មិនសាបសូន្យ១ាតអរហត្តខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ ព្រះអរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត លះខោស: ។ បេ ។ លះអនោត្តហ្វៈ

បញ្ចុំ ឧ ប្រាយត្ត អូសមយុទ្ធ អេសា អហេត្តត ។ អាមត្តា ។ សមយវិមុត្តស្ប អហេតោ អនោត្តប្បី បហ់នំ ន បហែយតំ សមយម្នៃត្រា អហោ អហេត្តាត់ ។ ធ ហេវ វត្តព្យុ ។ អសម-យម៉ៃត្តស្ប អហេតោ កកប្រភាពយ មក្តោ ភារិ-តោ ។ ខេ ។ ពោជ្យសា ភាវិតា ន មរិយាយគំ អស្នយវិទុត្តោ អយា អយេត្តាត់ ។ អមន្តា ។ សមយុទ្ធភូស្ស មហេ ភេ ភេឌ្យភានាយ មក្តេ ភាវិតោ ។ មេ។ ពោជ្យដ្ឋា ភាវិតា ន មរិយាយតំ សមយុវិទុត្តោ មរយា មរហត្តាតិ ។ ន ហេវិវត្តត្វេ។ អស្នយ ម៉ុត្តសា ្ត្រ ពេល ពេល បញ្ជាំ ស្រា ។ បេ។ អនោត្តឲ្យឲ្យហាលាយ មត្តោ ភាវិតោ ។ ខេ ។ ពេលដ្ឋាន្ត្រី ភាវិតា ជ បរិសាយតិ អសមយវិទុត្តោ អយោ អហេត្តាត់ ។ អមន្តា ។ សមយម្ដែត្តស្ប អហេតោ អណេត្តប្បប្រាលាយ មក្តោ ភាវិតោ ។ ខេ ។ ពោជ្យដ្ឋា ភាវិតា ន ខរិហាយតិ សម-យវិទុត្តោ អហោ អហេត្តាត់ ។ ឧ ហេវិ វត្តត្វេ។

បរិយាធិពថា

ហើយព្រះអរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត មិនសាបសូន្យចាកអរហត្តទេឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត ជាសមយវិមុត្ត លះអនោត្តហ្វៈ ហើយព្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត ចំរើនមគ្គ ដើម្បីល: ភគ: ។ បេ ។ ចំរើនពោជ្ឃង្គ: ហើយព្រះអរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត មិនសាបសូន្យបាកអហេត្ត ខេច្ច ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ជាសមយ-វិមុត្ត ចំរើនមគ្គ ដើម្បីលះកគ: ។ បេ ។ ចំរើនពោជ្យង៍: ហើយ ព្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត មិនសាបសូន្យបាកអរហត្តខេច្ច ៗ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអហេត្ត ជាអសមយវិមុត ចំរើនមគ្គ ដើម្បីលះ ទោស: ។ បេ ។ ដើម្បីលះអនោត្តហ្វៈ ។ បេ ។ បំរើន ពោជ្យង្គ៍: ហើយព្រះអហេត្ត ជាអសមយមៃត្ត មិនសាបសូន្យថាកអរហត្ត ខេច្ច ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត ចំរើនមគ្គ ដើម្បីលះ អនោត្តប្បៈ ។ បេ ។ ចំរើនពោជ្យង្គ: ហើយព្រះអរហន្ត ជាសមយ-វិមុត្ត មិនសាបសូន្យចាតអរហត្តខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។

អភិធម្មចំដីពេ កថាវត្ថ

អសមយុវិទុត្តោ មហោ វីតរាគោ វីតនោសោ ។ បេ ។ សភ្នំភានពុំ សភ្នំគេនំ ឧ បរិហាយត៌ អសមយៈ-មុត្តោ អហោ អហេត្តាត់ ។ អាមន្តា ។ សមយៈ វិទ្យុត្តា អរហា វីតរាគោ វីតនោសោ ។ បេ ។ សច្ចភាតព្ទំ សច្ចគាត់ ន បរិហាយត សមយវិមុ-ត្តោ អរហា អរហត្តាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្យ ។ មេ ។ (២៤៦) ចរិយាយតំ អយោ អយេត្តាតំ ។ មានស៊ី ៤ មារួជ៍ខ្មែរ ន្ដេយ ក្នុង មារ-ស្ទីរស្ន ។ ៤ សេរ ន្ទេសិ ។ ឧសា គេរដ្ឋហិប្រ ដោយ មណ្ឌស្សាទោ ដោយ មហាភាឡាយលោ ថេរោ មហាតោជ្ញុំតោ ថេរោ មហាចណ្ឌូតោ ថេ-កេ ស្លេក មេស្ស ខ្លួន ១ ខ សេត្ត ខ្លួន ១ សារីមុត្តោ ៤៩៣ ន មវិហាយិត្ត អហេត្តាតិ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចំ សាវីមុត្តោ ៩េពេ ន មរិហា-យ័ត្ត អហេត្តា នោ វត វេ វត្តុខោ្យ បរិហាយត៌ អរយា អរយត្តាតិ ។ មហាមោក្តហ្វានៅ ដេពែ ... មហេយមាដែល ដោយ នេះ មេខាង ខ្មែរ នេះ មេខា ខេខិត្ត ខេខិត្ត ខេខិត្ត ខេខិត្ត ខេខិត្ត ខេខិត្ត ខេខិត្ត ខេខិត្ត ខេខិត្ត

អភិធម្មបំផិក កថាវត្ថ

គ្រោះអហេត្ត ជាសមយ៍វិមុត្ត មានកគៈទៅប្រាសហើយ មានទោសៈ ទៅប្រាសហើយ ។ បេ ។ ធម៌ដែលគូរៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ព្រះអហេត្ត នោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ហើយព្រះអហេត្ត ជាអសមយវិមុត្ត មិនសាបសូន្យចាត់អហេត្ត ខេឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត ជាសមយវិមុត្ត មានកគៈទៅប្រាសហើយ មានទោសៈទៅប្រាសហើយ ។ បេ ។ ធម៌ដែលគួរៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ព្រះអហេត្តនោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហើយ ហើយព្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត មិនសាបសូន្យចាត់អហេត្ត ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

បរិយាធិព្យា

មហាកោជ្ជិកោ ៩េហេ.. មហាបណ្ជាភា ៩េហេ ឧ បរិហាយទ្ត អហេត្តាទាំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជាំ មហាមោក្តហ្វាលា ៩េហេ.. ។ ខេ ។ មហាបណ្ជាភា ៩េហេ ឧ បរិហាយទ្ត អហេត្តា នោ វត ហេត្តិទោ្វ បរិហាយទាំ អហេ អហេត្តាទាំ ។

នទ្វាស ហិ បដិបនា សម លោធ បកាសិតា ឧ ទារ និក្សាំ យន្តិ ឧយិន ឯកក្កាំ មុនន្តិ អត្ថៅ សុត្តន្តោតិ ។ អមន្តា ។ តេខ ហិ ឧ វត្តទ្វិ បរិហាយតិ អហោ អហេត្តាតិ ។

អស្តិ ភូជិហ្សី ខេត្តពាថ្ងឺ រ មាគីស រ បថ់ វ៉ូស្គី មនុស្ ត្រៃ រ បន្ទំ ភូជិហ្សី ខេត្តពាថ្ងឺ រ ប សេរ រូសី ខេត្ត គ្រា ព្រះមហាកោដ្ឋិកត្តេវ ... ព្រះមហាបណ្ឌកត្តេវ មិនសាបសូខ្យូលក អរហត្តទេឬ ។ អើ ។ បើព្រះមហាមោគ្គហ្វានត្តេរ ... ។ បេ ។ ព្រះ មហាបណ្ដក់ត្ថេរ មិនសាបសូន្យចាកអរហត្តទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគួរពោលថា ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យចាកអហេត្តដូច្នេះទេ (៤៤៧) [៤:អរេលន្ត សាព្ធសាន្ត្រីល្អអរលេខ្ពស់ រ មេ រ

ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ជានគ្រាស់ថា

សេចក្តីប្រតិបត្តខ្ពស់និង័ពប ព្រះសមណៈ ប្រកាសហើយ (សត្វទាំងឡាយ) មិនដល់នូវត្រើយ គឺព្រះនិញ្ចានពីវ ដងទេ ត្រើយ គឺព្រះនិព្វាននេះ ពួកសត្វមិនដែលពាល់ ត្រូវអស់វារៈម្ពង ឡើយ

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតឬ ។ អើ ។ ក្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យចាកអរហត្ត ដូច្នេះទេ ។

[៤៤៨] ត្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ ធម្មជាតតិចត្ចូចដែលគេនប្បីកាត់ របស់ព្រះអហេត្តដែលមានកំលេសវដ្ដ: កាត់ហើយ មិនមានខេឬ ។ អ្នកមិនគួរកោល យ៉ាង៍នេះខេ ធម្មជាតតិចត្លូចដែលគេគហ្វីកាត់ របស់ព្រះអរហន្ត ដែលមានកំលេស-វដ្ដ:កាត់ ហើយ មានប្ដូ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ បានគ្រាស់ថា

អភិធម្មបំពីពេ កថាវិត្ត

រឺតតណ្តោមសាធាលេ កិច្ចិំ យស្បាន វិជ្ជិតិ និជ្ជស្បានជំយំនគ្គិ និយទាសោ សមូហ តោតិ អត្ថៅ សុត្តត្តោតិ ។ អាមត្តា ។ គេជ ហិ ជ វត្ត្តិ អត្ថិ និជ្ជស្បា នេធិយត្តិ ។

មានស្លា ៤ ១៩ រ៉ូខ្លុំ មនុស្ស ស្សេ រ៉ូខ្លី ៤ ឧស្សា ឧស្សា ឧក្ខ្លែសេទ្ធ ៤ ស្រុំ រ៉ូខ្លែ ៤ ឧស្សា ឧក្ខេសោទ្ធ ៤ (೯೯५) ឧត្តមាលទ្ធ មលោ មលេខិន្ទ ៤

ស្សា ស្រា សេខ្លាំ នេះ សេស្តិ នេះ សេស្

អភិធម្មបំផិត កដាវិត្ត

កិច្ចនៃបុគ្គលណា មិនមាន (បុគ្គលនោះ) មានតណ្តា ទៅប្រាសហើយ មិនមានសេចក្តីប្រកាន់ទេ ជម្មជាតតិច តូចដែលគេតហ្វីកាត់ របស់បុគ្គល ដែលមានកិលេសវដ្តៈ កាត់ហើយ មិនមានឡើយ (ក្រោះ) បុគ្គលនោះ បានដកចោលហើយ នូវអន្ទង់និងអន្ទាក់ គឺកិលេស ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងច្រះសុត្រពិតឬ ។ អើ ។ ច្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ជម្មជាតតិចតួចដែលគេតហ្វីកាត់ របស់ព្រះអរហន្ត ដែលមានកិលេសវដ្តៈកាត់ហើយ មានដូច្នេះទេ ។

(២៤៩) ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យភាគអហេត្តឬ ។ អើ ។ ការចំរើនមគ្គ ដែលបុគ្គលបានចំរើនរួចហើយ មិនមានខេឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ ការចំរើនមគ្គ ដែលបុគ្គលបានចំរើន រួចហើយ មានដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ បានគ្រាស់ថា

កិត្តអ្នកមានចិត្តរួចស្រឡះ អ្នកមានចិត្តស្ងប់ម្នាប់នោះ វមែជ មិនមានការចំរើនមគ្គ ដែលជានចំរើនរួចហើយទេ ទាំជ កិច្ចដែលគួរធ្វើ ក៏មិនមានឡើយ ថ្មតាន់មួយដុំ វមែជ មិនកំរើកញាប់ញ៉ាំ ដោយខ្យល់ យ៉ាឯណា រូប សេ សំឡេង ក្និន ផស្សៈទាំងីអស់ ទាំងពួកធម៌ដែលគួរប្រាជ្ញា

បរិយាធិព្យា

រុខ្លំនូ អស្ថិ មេខការិ ឧត្តពេលទ្ធ ឯ មុខ្លុំ ខ្លុំ រុជនៃខ្លុំ រូក្ល ឧការិ ៩ឧការិខ្លុំ ខ្ មុខ្លាំ ឧសិ មច្ជាំ ឧ ខេជាក្រេចថ្ងំ ខេត្តយេ

[៤៥០] ខ វត្តទំ ត្តសោយង្ ងយោ ងលេ-ត្តាត់ ។ អមន្តា ។ ឧន្ រត្តំ ភក់ពេ បញ្ចុំមេ ភ្នំ នៃ និសា មាន ក្នុង ក្នុង ក្នុង ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត សុំវត្តន្តិ ភេឌមេ បញ្ជូ ភេមា្ឋារមតា ភស្សារមតា ធំឡាកមតា សង្គ័ណ៌តាកមតា យថា ម៉ុត្ត ចំត្តិ ន ត្តំ ងេខ សេ ម្តុំ ព្រះ គាំ មក រួត់សា មន្ទ្របោ ត្រោយណ មានខ្មុំន តន្តែ សុគ្គាត្តេត ។ អាមត្តា ។ តេជ ហិ បរិហាយត៍ អរហា អរហត្តាត់ ។

បរិហាតិពេញ

និងមិនគួរប្រុជ្ញ ក៏រមែងមិនញ៉ាំងចិត្តដែលរួចស្រឡះ ជា ចិត្តនឹងធឹង របស់តាទិបុគ្គល ឲ្យញាប់ញ៉ាំ យ៉ាងនោះ ដែរ ម្យ៉ាងទៀត (តាទិបុគ្គលនោះ) ឃើញរឿយៗ នូវការសូន្យ នៃចិត្តនោះ

តាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតឲ្ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ការចំរើនមគ្គ ដែលបុគ្គលបានចំរើនហើយ មាន ដូចេះទេ ។

(២៥០) អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរហត្តខេប្ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ បានគ្រាស់ថា ម្នាលក់ក្ខុ
ទាំងឡាយ កិត្តជាសមយមៃុត្ត មានធមិ ៥ នេះ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី
សេចក្តីសាបសូន្យ ធមិ ៥ នោះ ដូចម្តេចខ្លះ សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុង
ការងារ ១ សេចក្តីត្រេកអរក្នុងតិរិច្ចានកថា ១ សេចក្តីត្រេកអរក្នុងការដេក
លក់ ១ សេចក្តីត្រេកអរក្នុងតួតបន ១ កិត្តជាសមយមៃុត្តមិនពិបាណោ
នូវចិត្តដែលរួចស្រឡះហើយ ១ ម្នាលក់ក្នុខាំងឡាយ កិត្តជាសមយៈ
វិមុត្ត មានធមិទាំង ៥ នេះឯង ប្រព្រឹត្តដើម្បីសេចក្តីសាបសូន្យ ពាក្យ
ដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសត្រពិតឬ ។ អើ ។ ចើដូច្នោះ ព្រះអរហន្ត
សាបសូន្យបាកអរហត្តដែរឬ ។

អភិធម្មបំជិពេ កបាវត្ថ

(២៥០) អត្ថ អាហេតោ កម្សារាមខាត្ ។ ខ សេរ ដ្រមិន ឯង មាល ខេ មាសា ខេ ជា អាមញ្ញ ។ អត្តិ អហេតោ រាកោ ភាមរាកោ តាមរាតប្រយុដ្ឋាន តាមរាតសញ្ញាជន តាមេយោ តាមយោកោ តាមចូន្ទីវេណន្តិ ។ ន មេរំ វត្តត្វេ ។ អត្ត អហេតោ ភស្សារាមតា អត្ត អហេតោ ជំ-ឌ្យារាមតា អត្តិ អហេតោ សង្គ័ណ៌ការាមតាតិ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ អត្ត អហេតោ សង្គ័ណ៌កា-រាមតាត់ ។ អាមញ្ញា ។ អត្ត អរហាតោ រាកោ តាមរាគោ ភាមរាគបវិយុដ្ឋានំ ភាមរាគសញ្ញោជនំ កាមេយោ កាមយោក កាមច្ចុំជីវេណឆ្ពុំ ។ ជ សេរ ម៉្មមិ ឯ គេ ឯ

អភិធម្មបំដឹក កបាវត្ថ

(២៤๑) ព្រះអរហន្ត មានសេចក្តីគ្រេតអរក្នុងការស៍ដែរឬ ។
អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអរហន្ត មានសេចក្តីគ្រេតអរក្នុង
ការងារឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត មានកត់: កាមកត់: កាមកត់ប៉ះយុដ្ឋាន កាមកតសញ្ញាជន: កាមោឃ: កាមយោគ: កាមក្ខន្ទនីវៃណៈ:
ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអរហន្ត មានសេចក្តីគ្រេតអរក្នុងការ
សេចក្តីគ្រេតអរក្នុងគំរូបានតថា ព្រះអរហន្ត មានសេចក្តីគ្រេតអរក្នុងការ
ដេកលក់ ព្រះអរហន្ត មានសេចក្តីគ្រេតអរក្នុងការ
ដេកលក់ ព្រះអរហន្ត មានសេចក្តីគ្រេតអរក្នុងការ
ជ្ញា ឃាងនេះទេ ។ ព្រះអរហន្ត មានសេចក្តីគ្រេតអរក្នុងការ
បន្ធ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត មានកេចក្តីគ្រេតអរក្នុងពួក
បន្ធ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត មានកេចក្តីគ្រេតអរក្នុងពួក
បន្ធ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត មានកេច កាមកត់ កាមកត់ប៉ះ
យុដ្ឋាន កាមកគសញ្ញាជន: កាមោឃ: កាមយោគ: កាមក្នុន្តវិច្ចការដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

ជ ហេវ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អត្តិ អហេតោ អនុសយាត់ ។ អាមឌ្លា ។ អត្តិ អាហេ តោ ខ្ញុំដ្ឋានុសយោ វិទិត្តិទ្ឋានុសយោ ភារាកានុសយោ អ្មាល់ មេខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត នោសមវិយុដ្ឋិតោ មរិសាយគឺតំ ។ មេ។ មេស-នព្យជ្ជិត្តិ ។ អន់ភាញ ឧត្ត នព្យជ័ឌ្ឌ ។ អត្ត អហេត្រោ អនុសយាតិ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ។ អត្តិ អរហ តោ អនុសយាតិ ។ អាមញ្ញា ។ អត្តិ អរហរតា ភាមរាកានុសយោ ។ បេ។ ម-រ្ទុំជាទ់ភពលាខ្មុំ ឯ ខ លេដូ វឌី មេ ឯ គេ ឯ (៤៥៣) ចរិយាយតំ អយោ អយេត្តាតំ ។ អាមញ្ញ ។ អហេតោ អហេត្តា បរិហាយមានស្ប គឺ ឧប្រយំ ក្ខុត់តំ ។ ក កា ឧប្រយំ កុខ្មុត់តំ ។

សញ្ញាយដដ្ឋិ ឧបខយំ កច្ចាត់ ។ វិចិត្តិព្ ឧប-

ចលំ កច្ចតិត ។ សីលត្វតបរាមារេសា ឧបចយំ

បរិហានិពថា

អកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត មានអនុស័យឬ ។ អើ ៗ ព្រះអហេន្ត មានតាមកគានុស័យ បដិឃានុស័យ មានានុ-ស័យ ទិដ្ឋានុស័យ វិចិក្ខិច្ជានុស័យ ការាគានុស័យ អវិជ្ជានុស័យ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ព្រះអរហន្ត គ្រប សត្តពេស: ទើបបានសាបសូន្យូឬ ។បេ។ គ្របសត្តពមោហ: ទើបបានសាបសូន្យឬ ។ បរិយុដ្ឋានក្តិលេស អាស្រ័យអ្វី ទើបកើត ទ្បើងបាន ។ អាស្រ័យ អនុស័យ ទើបកេតឡេីងបាន ។ ព្រះអរហន្ត មានអនុស័យឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ េ ។ បេ។ ព្រះអរ-ហន្ត មានអនុស័យឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេន្ត មានកាមកគានុស័យ ។ បេ ។ អវិជ្ជានុស័យប្ដូ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (២៥៣) ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរហត្តឬ ។ អើ ។ កាលព្រះអរហន្ត សាបសូន្យចាកអហេត្ត តើអ្វីដល់ខ្លូវការដុះដាល**ឡើ**ង ។ រាគៈដល់នូវការដុះជាលឡើង ។ សក្ដាយទិជ្ជិ ដល់នូវការដុះជាល ខ្សេងឬ ។ វិចិតិថ្នា ដល់នូវការដុះដាលខ្សេងឬ ។ សីលព្វឥបរាមាស:

អភិធម្មចំដីពេ កថាវិត្ថ

កច្នេត្ត ។ ន ហេវ វត្តព្វ ។ បេ ។ នោះសា ជ្-ប្រាស្ត្រ ស្ត្រ ស្ នីតិ ។ សក្តាយធិដ្ឋិ ឧបខេណ៌ កព្តិតិ ។ វិចិ-គំឡា ឧបខយំ កច្ចត់តំ ។ សំលេញតបរាមាសោ ឧបឧយ ឧឧឌ្ឍន ។ ជ ហេវ វឌ្ឍ ។ បេ។ (គ្នុក្រ) ត្រូវបាល មាសេ មាសេ មាសេ ខានុ មានឃ ា ងលោ មាន្ចន្ទុំ ។ ថ លោ នៅខេមិ ។ មេ ។ អ ហោ អ ប ចំ ឧតីតិ ។ ឧ ហេវំ វត្ត ត្វេ ។ ខេ ។ អ ហោ ឧទានិយតីតិ ។ ន ហេវំ វត្តព្ ។ ខេ ។ អ ហោ វិសិ ខេត្តតំ ។ ឧ ហេវិ វត្ត ត្វេ ។ ខេ ។ អ ហោ ឧស្ស៊ី ខេត្ត ។ ឧ ហេវ វត្តព្វ ។ ខេ ។ អរហា វិឌ្ឍបតីត ។ ជ ហេវិ វត្តគ្វេ ។ ខេ។ អរហា សធ្វខេត្ត ។ ន ហេវ៉ វត្តត្វេ ។ ខេ។ ១៩ អរហា ខេក្ខខាត់ ខ អេចខ្លាត់ អេចខំនិត្យ មិតោតិ ។ អាមន្ត្ា ។ ហញ្ចំ អាហោ នេកខ្លាត់ ន អនខ្លាត់ អនខ្លួំ ស្វា ហ៊ុតា នោ

អភិធម្មចំដិក កជាវិត្ត

ដល់នូវការដុះដាលឡើងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ គេស:ដល់នូវការដុះដោលឡើងឬ ។ បេ ។ មោហ: ដល់នូវការដុះដាលឡើន៍ឬ ។ សក្ដាយទិដ្ឋិ ដល់នូវការដុះដាលឡើន ឬ ។ វិចិតិក្ខា ដល់នូវការដុះដាល ឡើងឬ ។ សិលព្វតបរាមាស: ដល់នូវការដុះដាលឡើងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ (៤៥៤) ព្រះអហេន្ត សាបសូន្យចាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្តសន្សំថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ព្រះអរហន្ត ជ្រាសថាកការសន្យំថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ត្រះអរហន្តលះបង់ថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្តប្រកាន់ថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត កកាយចេញឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអហេត្ត កៀវគរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអហេត្ត កំបាត់ចេញថ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ១ បេ ១ ព្រះអហេត្ត ប្រមូលមកឬ ១ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ក្រែងព្រះអហេន្តមិនសន្យំ មិនប្រាស់លក់ការ សន្សំ ឋិតនៅនឹង ព្រោះជ្រាសហកការសន្សំឬ ។ អើ ។ បើព្រះ អរហន្តមិនសន្សំ មិនប្រាសលាកការសន្សំ ឋិតនៅនឹង ក្រោះ

បរិហាធំពឋា

វឌ រ វគ្គុ ១ ចំហែយតំ អហោ អហេត្តាត់ ។ ឧធ្ អ ហោ នៅ មដហៈតំ ធ ឧត្តធំយត់ មដ-ញ់ត្វា មិតោតិ ។ អាមត្តា ។ ហញ្ចំ អរហា នៅ បដ្ឋសុខ្លាំ ន ឧទ្ធាធិយៈតិ ប្រជុំស្នា មិតោ នោ វត ប្រវត្តិ ព្រំហេយត់ មហេ មហេត្តិ ។ ឧឧ អយោ នៅ សំនេះ ឧ ឧស្សិនតំ សំនំគ្យា មិតោតិ ។ អាមន្តា ។ សញ្ចុំ អរហា នេះ វិ-ស់នេត ន ឧស្សានេត សៃនិត្តា ប៉ុត្តោ នោ វត រ វត្តគ្លេ បរិយាយត អរយា អរយាត្តាត់ ។ ខណ្ អយោ នៅ វិឌ្យខត់ ន សន្ធខេត់ វិឌ្យឧត្យ មិតោ-តំ ។ អាមន្តា ។ មាញ់ អមោ នៅ វិឌ្ឍមត់ ឧ សន្ទមេតិ វិឌ្ឍមត្តា ឋិតោ នោ វត រេ វត្តត្វេ បរិយាយតំ អយោ អយេត្តាត់ ។

បរិិហានិកថា ។

ហើកនិពាវិប

ជ្រាសថាកការសន្សំ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអរហន្ត សាបសូទ្យចាត់អហេត្ត ដូច្នេះទេ ។ ក្រែងព្រះអហេត្ត មិនលះបង់ មិនប្រកាន់ ឋិតនៅនឹង ព្រោះលះបង់ឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត មិនលះបង់ មិនប្រកាន់ បិតនៅនឹង ព្រោះលះបង់ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរហត្ត ដូច្នេះទេ ។ ក្រែងព្រះអហេត្ត មិនកកាយចេញ មិនកៀរគរ បិតនៅនឹង ក្រោះក-កាយចេញឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត មិនកកាយចេញ មិនកៀវគរ ឋិតនៅនឹង ព្រោះកកាយបេញ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យចាតអរហត្ត ដូច្នេះទេ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត មិនកំបាត់ចេញ មិនប្រមូលមក ឋិតនៅនឹង ព្រោះកំបាត់ចេញឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត មិនកំបាត់ចេញ មិនប្រមូលមក ឋិតនៅ នឹង ក្រោះកំហត់ចេញ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពេលថា ព្រះ អរហន្ត សាបសន្យចាត់អរហត្ត ដូច្នេះទេ ។

ចច់ ចរិហានិកថា ។

ព្រហ្មបរិយកឋា

ស្នេស ។ ភាព ខេត្ត ជួន ភ្នំ ភ្នំ និង មរុយ ស្នេស ភាព ស្នេស ស្ន ហត្ថមំជំនិតា ន បនិពល សុភាសិតខ្ញាសិតានំ អនុមញ្ជាត់ សត្វេ នេក ន ពុន្ធេ បសន្ថា ន ជាម្មេ បសញ្ ន សាឡែ បសញ្ ន ពុទ្ធិ ភកវត្តិ បយុំទោសន្នំ ឧ ពុន្ធំ កក់ខ្លំ បញ្ចុំ ឧ ពុទ្ធេរ ភភាតា បញ្ជា វិសជ្ជិតេ អត្តមភា សត្វេ នេះ។ កម្មារយោជ សមដ្ឋាភតា កាំលេសវយោជ សមញ្ជាត់ ខែការព្រះ សមញ្ជាត់ អស្បីជំ អត្ថភ្និកា ឧុហ្សញ្ញា អភុព្វា ជំយាម ជុំក្តាម់តុំ កុ-សលេស ឧម្មេស សម្មន្ត សត្វេ នេក មាតុឃា-នយា ត្នភាស្ត្រ អាស្ត្រីកានុយា ស្ប៉ុត្សិចយា សខ្លាក្រឧកា សព្វេ នេវា ចាឈាត់ចាត់លោ អធិញ្ញា. ឧល្លាយ មន្ត្រាយ មេខាង ខ្លាយ ខេត្ត ខ្លាយ ខេត្ត ខេត្ ឈប្យ ឌវែទាប្រ មាគិតិសិលត្ថថេ ងង្ហី ប្រាល់ខេ

ព្រហ្មបរិយ**កឋា**

(២៥៥) ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ $(\circ)$ ក្នុងពួក ទៅតា មិន មានខេច្ច ។ អើ ។ ពួកខេវតាទាំងអស់ សុទ្ធតែល្អ៍ ទៀ មិនចេះ ប្រកបដោយការពោល ដោយដៃ (ដូចមនុស្សគ) មិនអង់ ដើម្បីដឹងនូវសេចក្តីនៃសុកាសិតនិងទុញសិតបាន ពួកទៅភាទាំង អស់ មិនដេះថ្នាក្នុងព្រះពុទ្ធ មិនដេះថ្នាក្នុងព្រះធម៌ មិនដេះថ្នាក្នុងព្រះ សង្ឃ មិនចូលទៅអង្គ័យជិតព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ មិនសួរនូវប្រស្នា និងត្រះពុទ្ធមានត្រះភាគ កាលបើប្រស្នាដែលត្រះពុទ្ធមានត្រះភាគដោះ ស្រាយហើយ មិនរីករាយ ពួកទៅភាទាំង៍អស់ ប្រកបដោយកម្មដារទាំង ប្រកបដោយកំលេសជារនាំង ប្រកបដោយវិទាកជារនាំង មិនមានសទ្ធា មិនមានធន្ទ: មិនមានប្រាជា មិនគួរបុះកាន់សមត្តនិយាម ក្នុងកុសល-ធមិហំងឡាយ ពួក ខៅតាហំងមស់ ជាអ្នកសម្ងាប់មាតា សម្ងាប់បិតា សម្ងាប់ព្រះអរហន្ត ជាអ្នកធ្វើព្រះលោហិតរបស់ព្រះពុទ្ធ ឲ្យកើតឡើន ជាអ្នកបំបែកសង្ឃ ពួកទៅតាទាំងអស់ ជាអ្នកសម្ងាប់សត្វ ជាអ្នកកាន់ យកទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាមទាំងឡាយ ជា អ្នកពោលពាក្យកុលក ជាអ្នកមានកំបាសិកសៀត ជាអ្នកមានកំបាអាក្រក់ ជាអ្នក ពោលពាក្យរោយវាយឥតប្រយោជន៍ ជាអ្នកមានអភិជ្យាជាប្រក្រតី

១ មាន ៤ តែចម្រើនមគ្គ១ បព្ជា្ជា១។ អដ្ឋក**ថា ។**

បរិយានិពជា

ត្យាបន្ទេខា មិឡាជិជ្ជិកាតិ ។ ន ហេវំ វត្តត្វេ ម្តា វិញ ឧ ហត្តសំវាច៌កា បដិពល សុភា-ញ សិតខុតាសិតាជំ អត្តមញ្ជាត់ អត្ត នេយ តុខេ្ត ស្រាសិតាជំ អត្តមញ្ជាត់ អតុ បសញ្ ជម្មេ បសញ្ ស ឡេ បសញ្ ពុខ្ទុំ ភកវត្តិ បយុំទោសន្តិ ពុទ្ធិ ភគវន្តិ បញ្ជូំ បុខ្លួំ ពុទ្ធេន កក់តា បញ្ជា សៃជ្លឺ អត្តមភា ហេជ្ជ អត្ត នេះ។ ន កម្មារ លោខ សមន្ទាក់តា ន ក់លេ-សាវា ណេន សម្ពាក់តា ន វិទាកាវា ណេន ស. មេញកតា សធ្វា ជុំភា បញ្ជាព្រោ កញ្ចុ ជំហម វុក្សមត្ត កុសលេស ជម្មេស សម្មត្ត អត្ត នេវ ជ មាតុឃាតតា ជ មិតុឃាតតា ជ អហេត្តឃា-តភា ឧ រុហ៍រុហ្សាឧកា ឧ សន្ប័ត្រឧកា អគ្គិ នេក ខ ចាណាតិចាត់លោ ខ មនិញ្ហាយលោ ខ តាមេសុ ទិញចារិនោ ន មុសវានិនោ ន ចិសុ ណាវាថា ឧ ៩រុសវាថា ឧ សម្ពី**ៗព្រះ**នោ ឧ អង្គទ្វាហ់ទេ អសិតទិន្ន មសិច្ចទី្ធ មាន្ទ ឯ

ជាអ្នកមានចិត្តព្យាហ្ម ជាអ្នកមិបា ខិដ្ឋិប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង ป ใกลัตกูลเจริก ยิ่ลญลี่ ยิลเชป เซะนี้ลั មិនប្រកបដោយការពោលដោយដៃ (ដូចមនុស្សគទេ) ភាចដើម្បី ដឹងនូវសេចក្តីនៃសុភាសិតនិងទុញសិតបាន ពួកទៅតា ព្រះពុទ្ធ ដែះថ្នាក្នុងព្រះធមិ ដែះថ្នាក្នុងព្រះសង្ឃ តែងចូលទៅអង្គុយ ជិតព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ សួរនូវប្រសានឹងព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ប្រស្នា ដែលព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគដោះស្រាយហើយ ក៏មានចិត្តកោយ ពួក ទៅតា មិនប្រកបដោយកម្មជានោង មិនប្រកបដោយកំលេសជា រនាំង មិនប្រកបដោយព្រៃកដារនាំង មានសទ្ធា មាននន្ទុ: បញ្ហា គួរដើម្បីចុះកាន់សមត្ថិយាម ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ពួក មិនសម្ងាប់មាតា មិនសម្ងាប់បិតា មិនសម្ងាប់ព្រះអហេត្ត មិនធ្វើព្រះលោហិតបេសព្រះពុទ្ធឲ្យកើតឡើង មិនបំបែកសង្ឃ ទៅតា មិនសម្ងាប់សត្វ មិនកាន់យកនូវច្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ ប្រព័ត្តរូសក្នុងកាមទាំងទ្បាយ មិនពោលពាក្យកុហក មិនមានវាចា ស៊ិតសៀត មិនមានវាចាអាក្រក់ មិនពោលពាក្យរោយរាយឥត្យ-យោជន៍ មិនមានអភិជ្ជាជាប្រក្រតី មានចិត្តមិនព្យាបាទ ជាសមាទិដ្ឋិថ្ក ។

អភិធម្មបិជិពេ កថាវត្ថ

អេ៩ញ ។ សញ្ជាំ អត្តិ នេក អជន្បា អនេន្យ្រូក វិញ្ជា ន សត្តសំកនិកា បដិតលា សុភាសំគនុញ្ញ-សំតាន់ អត្តមញ្ជាត់ ។បេ។ អត្តិ នេក ពុំធ្វេ បសញ្ជា ។ ប។ សម្មាំ ដើកា ភោ វត ប វត្តិ ឲ្យ និត្តិ នេះស្រុ ព្រហ្មន់ ។

វពិរីជីខ្ញុំ ឯ ខ ល្យេ រុឌីខេំ ឯ រ ឯ ឯ វពិរីជីខ្ញុំ ឧ ជិម្មភាដ៏ខ្ញុំ វពិរីជីខ្ញុំ មារុម្មាណ់មូ រុយហោ ឧឌីយហោ ខេពុស់ មតិហិញ មាសា-អេធឌី ឯ អង្គ ឧង ឧសិធិ ឧហិញ ឧ ហើយ្ល មាស-(೯৭२) អង្គ ខេពុស់ សិសិចរូលបុហេមូ ឯ

អភិធម្មបំដាក កបាវធ្គ

អើ ។ បើពួក ទៅតា មិនឲ្យន៍ មិនទ្វៅ ចេះដ៏ន៍ មិនប្រកបដោយ ការពោលដោយដៃ (ដូចជាមនុស្សគ ទេ) អាចដើម្បីដ៏នីនូវសេចក្តីនៃ សុភាសិតនិងទុញ្ញាសិត ។ ចេ ។ ពួក ទៅតា ជ្រះថ្នាក្នុងព្រះពុទ្ធ ។ បេ ។ ជាសម្មាទិដ្ឋិ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ការប្រ-ព្រឹត្តិព្រហ្មចាយធមិក្សា ទៅលោក មិនមាន ដូច្នេះ ឡើយ ។

(៤៩៦) ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មបរិយធមិ ក្នុងពួក ខេត្ត មានឬ ។
អើ ។ បព្ទជ្ញា ភាពនៃបុគ្គលមានក្បាលត្រដោល ការទ្រទ្រង់សំពត់
កាសាវ: ការទ្រទ្រង់ជាត្រ ក្នុងពួក ខេត្តនោះ មានឬ ព្រះសម្នាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ព្រះបច្ចេកសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ គូនៃសារ័ក កើតក្នុង
ពួក ខេត្ត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៤៩៧) បព្វជ្ជា ក្នុងពួក ទៅតា មិនមាន ខេប្ក ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធមិ ក្នុងពួក ទៅតា មិនមាន ខេប្ក ។ អើ ។ បព្វជ្ជា
មានក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធមិ ក៏មានក្នុងទីនោះ ដែរ បព្វជ្ជា
មិនមានក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធមិ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ បព្វជ្ជា មាន
ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធមិ ក៏មាន ក្នុងទីនោះ ដែរ

ព្រហ្មចរិយកថា

ម្រល់ឧក្រាមមោ លន់ ខន្ទំ ឧជិជ្ជា ខន្ទំ ឧនិ មេលិ-ខ្យុលារម្យេង ៤ មានស្លា ៤ លោ ខេត្តជំនួន ឧទ្យេវិត្ត មិសិច្ចេលម្រា លេ ខ ឧដិទី្ឌ ខង្គី ឧអរី ម្រាស្មី ខេត្ត នេះ គ្រា ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត (ខ្ពុព្ធ) ខេដ្ឋៅ ដំហើញ ខេង្គ្ ឯ ខង្ ខេត្តសា ខេត្តសាលា ខេត្ត ត់ហ្វីល្ល ខន្ទ នង មសិច្ចិល្បៈមេន្ទ រ ខ សេរ ខ្មែល ស្រាំ មេខាំ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មេលិខ្សែលម្យា ។ មានឃ្លាំ ។ លោ ដំហើយ ឈេង ឧកេរីត ស្រីសិស្ធធារក្រា កោ ដំហើរ ឧ យោតិ ឧត្តិ តស្ប ត្រូញចរិយវាសោតិ ។ ឧ សេរ ម៉ូសា ឯគេឯ

បព្វជ្ឈ មិនមានក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធមិ ក៏មិនមានក្នុងទីនោះ ដែរឬ ។ មើ ។ បុគ្គលណាបួស ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធមិ របស់បុគ្គល នោះមាន បុគ្គលណា មិនបួស ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធមិ របស់បុគ្គល នោះមិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៥៨) ភាពនៃបុគ្គលមានក្បាលត្រ ភោល មិនមាន ក្នេញក ទៅតាខេច្ច ។ ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មបំឈធម៌ មិនមាន ក្នុងពួក ទៅតាខេច្ច ។ អេ ។ ភាពនៃបុគ្គលមានក្បាលត្រងោល មានក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិ ព្រហ្មព្រិយធម៌ ក៏មានក្នុងទីនោះដែរ ភាពនៃបុគ្គលមានក្បាលត្រងោល មិនមាន ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មប្រេធមិ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ថេ ។ ភាពនៃបុគ្គលមាន ក្បាលត្រងោល មានក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មបយៃធម៌ ក៏មានក្នុ នៃនេះដែរ ភាពនៃបុគ្គលមានក្បាលត្រងោល មិនមានក្នុងទីណា ការ ប្រព័ត្តិព្រហ្មរិយធម៌ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គល មានក្បាលត្រងោល ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មពិរយធម៌ របស់បុគ្គល នោះ ក៏មានដែរ បុគ្គលណា មិនមានក្បាលត្រណែល ការប្រព្រឹត្តិ ព្រហ្មព្រធធិ របស់បុគ្គលនោះ មិនមានទេប្ ។ អកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ

អភិធម្មបំដីពេ កដាវិត្ត

(៤៤५) ខេត្តសំ ខាមារុយរយា ខន្ទិស្ន រ ណាឌី អង្គី យរមារយាយ ខេន្តែ មិសិច្ចេលង្-សោយត្ត នត្តិ តាសារជារណា ឧត្តិ តត្ត ព្រហ្មខាំ-យក់សេត ។ ជ ហៅ វត្តុត្វេ ។ មេ។ យត្ អន្តិ ភាសាវជាណោ នង្គោវ ព្រញ្ជជំពេវសោ យគ្គ នទ្ធំ កាសវជាយោ នទ្ធំ នទ្ធ ព្រហ្មខ្មែលប្រស-តំ ។ អមត្តា ។ យោ ភាសា ជាគេ នស្បើ ត្រូញ្ចាំយក់សោ យោ តាសាវិន ជាក់តំ នត្តិ នេះស្បា (១ ឬ ខ ្មែរ បាន ស្រាំ វេទ្ត ឡេ ។ មេ ។

អង្គំ ជឌីយរហា ឌឌ្ណេ ម្រិលិត្តពាប្រមា ៣ឌី នេះក្រៅ ស្រិលិត្តពាប្រមាន រ មាគឌី រ ៣ឌី (ppo) នេះក្រៅ ជឌីយរហា ខឌ្គិន រ ខង្គិ

អភិធម្មបំដែក កសាវត្ថ

[៤៥៧] ការទ្រទ្រង់នូវសំពត់កាសាវ: ក្នុងពួកទៅតា មិនមាន ខេត្ត ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព្រធម៌ ក្នុងពួក ទៅតា មិនមាន ខេត្ត ។ ដើ ។ ការទ្រទ្រង់សំពត់កាសាវ: **មា**នក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្ម-ចរិយធម៌ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ ការទ្រទ្រង់សំពត់កាសាវ: មិនមាន ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មបរិយធម៌ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ការទ្រទ្រង់សំពត់កាសាវៈ មាន ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មប្រធាធិ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ ការ ទ្រទ្រង់សំពត់កាសាវ: មិនមាន ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មបរិយធម៌ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលណា ទ្រទ្រង់សពត កាសាវ: ការប្រព័ត្តិព្រហ្មព័យធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មាន បុគ្គល ណា មិនទ្រទ្រន៍សំពត់កាសាវៈ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មពិយធម៌ របស់បុគ្គល នោះ មិនមានឲ្យ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ៤ ។ បេ។

(២៦០) ការទ្រទ្រជ់ហ្គុត មិនមាន ក្នុងពួក ទៅតាទេឬ ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មទរិយធម៌ មិនមាន ក្នុងពួក ទៅតាឬ ។ អើ។ ការទ្រទ្រជ់ ហ្គុត មាន ក្នុធិណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មទរិយធម៌ ក៏មាន ក្នុធិនេះដែរ

ព្រហ្មចរិយក**ថា**

ការទ្រទ្រង់បាត្រ មិនមាន ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិត្រហ្មចិលធម៌ ក៏មិន
មាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
ការទ្រទ្រង់បាត្រ មាន ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិត្រហ្មចិលធម៌ ក៏មាន
ក្នុងទីនោះដែរ ការទ្រទ្រង់បាត្រ មិនមាន ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិ
ត្រហ្មចិលធម៌ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលណា
ទ្រទ្រង់បាត្រ ការប្រព្រឹត្តិត្រហ្មចិលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មាន បុគ្គល
ណា មិនទ្រទ្រង់បាត្រ ការប្រព្រឹត្តិត្រហ្មចិលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មាន បុគ្គល
ណា មិនទ្រទ្រង់បាត្រ ការប្រព្រឹត្តិត្រហ្មចិលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនមានទេ បុគ្គល
ហា មិនទ្រទ្រង់បាត្រ ការប្រព្រឹត្តិត្រហ្មចិលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ

(៩៦១) ព្រះសម្មាសមុទ្ធទាំងឡាយ មិនកើត ក្នុងពួកទៅតា
ខេថ្ក ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មបយៃធម៌ មិនមាន ក្នុងពួកទៅតាខេថ្ក ។ អើ ។
ព្រះសម្មាសមុទ្ធទាំងឡាយ កើត ក្នុងខិណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មបយៃធម៌
ក៏មាននៅ ក្នុងទីនោះដែរ ព្រះសម្មាសមុទ្ធទាំងឡាយ មិនកើត
ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មបយៃធម៌ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។
អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ព្រះសម្មាសមុទ្ធទាំងឡាយ
កើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មបយៃធម៌ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ
ព្រះសម្បសមុទ្ធទាំងឡាយ មិនកើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយេធម៌
ក៏មិនមានក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះកាត ប្រសួតក្នុងបុម្ពុនីវ័ន

អភិធម្មបំផិតេ កប់ាវិត្ត

ជា តោ ពោ និយា មូលេ អភិសម្ពុធ្វោ តារាណសំយំ អត់តោ នម្មនុត្តិ មវត្តិនំ នគ្គ តគ្រៅ ត្រូឡូនៈ យក់សោ ឧទ្ទុត្តាទ្រ ត្រូឡូនៈ បែក់សោធ៌ ។ ១ មៅ វត្តិត្វេ ។ មេ ។

( )) នេះស្រាំ ពិន្ទ្នៃមាន មិន្ទិន្ទិន្ទ រ លង់ ឧធមែមកដំងំ ៩តាំជីថ្មី ៩ ស្ពៃ ស្រលិខរូល-ប្រហា យង្គ ឧណ្ឌេមមាន្ទិ បង្ហើញ បង្ហើញ បង្ហើ မြေးသီး ကျေးကျေးများ နေ ေကြးျန္းမီး ရဲ ေကြး លាស្ថិ ត ដំណមកម្ពុស ៩ ១ ខ្យុំ ខ្យុំ ខ្យុំ ខ្យុំ ខេញ្ញ ខេញ្ញ -ပွားမှာ ကားဆို ရာရီမောက္ကန်းမြဲ အဆို အဆို ម្រិស្ត្រព្ធេស្ស ៤ មានស្ល ៤ ឧឌ្សី នេស ឧឌ-យក្សា ខេត្ត ព្រៃសិត្ត ពេលប្រមាន រ ខ សេរ រុឌ្តមេ ។ ខេ ។

អភិធម្មបំផក កថាវត្ថ

(គ្រៃកំង) ហើយគ្រាស់ដឹង ទៀបគល់ ពោធិច្រឹក្ស ព្រះមានព្រះភាគ
(អង្គ នោះ) ទ្រង់ញុំ ង់ធម្មចក្រ ឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងក្រុងពាពណស់ ការ
ប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ ក៏មាន ក្នុងទីនោះ ១ ដែរ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ ក្នុងទីដទៃ មិនមាន ទេប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង
នេះ ទេ ។ បេ ។

(២៦៤) ព្រះបច្ចេកសមុទ្ធទាំងឡាយ មិនកើត ក្នុងពួកទៅតា ខេប្ត ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព្រិយធម៌ ក្នុងពួក ទៅតា មិនមាន ខេប្ត ។ អើ។ ព្រះបច្ចេកសមុទ្ធទាំងឡាយ កើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយោធមិ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ ព្រះបច្ចេកសមុទ្ធទាំងឡាយ មិនកើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មព្រិយធម៌ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ព្រះបច្ចេកសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ កើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មរិយធម៌ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ ព្រះបច្ចេកសមុទ្ធទាំង ទ្វាយ មិនភើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មបរិយធម៌ ក៏មិនមាន ក្នុង ទីនោះដែរ**ឬ** ។ អើ ។ ព្រះបច្ចេកសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ កើត ក្នុងមជ្ឈិម-ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មបរិយធម៌ មានតែក្នុង ទីនោះឯង ការប្រព្រឹត្តិ ព្រហ្មទរិយធម៌ ក្នុងទីឯទៀត មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។

ព្រហ្មចរិយកថា

ច ស្រុ ន្ទើ ត នេះ នេះ មេ ខែសិន្ទ្រ នេះ នេះ ខេត្ត ខេត្

ង្គ្រេស ង ខ លេដូ រូឌី ខេំង ង ខេ ង មានយ៉ា ង មានិង៩ មេរីមាំ ងខ្ញុំ ខេត្តិ (គុទុត្ត) អង្គ ឧម មេរីមាំ ខេត្តិ ខេត្តិ (គុទុត្ត) អង្គ ឧម មេរីមាំ ខេត្តិ

ព្រហ្មចរិយកថា

[៤៦៣] គូ នៃសាក៍ មិនកើត ក្នុងពួក ខៅតា ខេត្ត ។ ការ
ប្រព្រឹត្តព្រហ្មបំឈេធមិ ក្នុងពួក ខៅតា មិនមាន ខេត្ត ។ កើ ។
គូ នៃសាក់ កើត ក្នុងខឺណា ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មបំឈេធមិ ក៏មាន
ក្នុងខឺនោះដែរ គូ នៃសាក់ មិនកើត ក្នុងខឺណា ការប្រព្រឹត្ត
ព្រហ្មបំឈេធមិ ក៏មិនមាន ក្នុងខឺនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល
យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ គូ នៃសាក់ កើត ក្នុងខឺណា ការប្រព្រឹត្ត
ព្រហ្មបំឈេធមិ ក៏មាន ក្នុងខឺនោះដែរ គូ នៃសាក់ មិនកើត ក្នុងខឺណា
ការប្រព្រឹត្ត
ព្រហ្មបំឈេធមិ ក៏មាន ក្នុងខឺនោះដែរ គូ នៃសាក់ មិនកើត ក្នុងខឺណា
ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មបំឈេធមិ ក៏មិនមាន ក្នុងខឺនោះដែរឬ ។ កើ ។
គូ នៃសាក់ កើត ក្នុងដែនមគធ: ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មបំឈេធមិ មាន តែក្នុង
ដែនមគធ: នោះឯង ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មបំឈេធមិ ក្នុងខាន
ខេត្ត ។ ប ។

- [២៦៤] ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មប្រេធមិ ក្នុងពួក ទៅតា មានប្តូ។ អើ ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មប្រេធមិ មាន ក្នុងពួក ទៅតាទាំងអស់ប្តូ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។
- (៤៦៩) ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មប្រេធមិ មាន ក្នុងពួកមនុស្សប្ ។ ដើ ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មប្រេធមិ មាន ក្នុងមនុស្សទាំងអស់ប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំដីពេ កប់ាវិត្ត

ឧរូលបុរសេឌ្ ង ខ លេរុ រុឌីខេំ ង ខេង មាគយ ង **អហ**យៈទាខេត្ត ខេក្រៅ គឌ្ឌ ខេសិ-(គុទុទ្) គឌ្ឌ ខេក្ស ខែសិចរួលបុរសេឌ្ ន

ម. អស់ពាស់ត្តេសុ ។

(៤៦៦) ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មច្ចិយធម៌ មាន ក្នុងពួកខេវតាឬ ។ អើ ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មច្ចិយធម៌ មាន ក្នុងពួកខេវតា ឈ្មោះថា អសញ្ជូសត្វដៃរដ្ឋ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៦៧) ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មប្រេធមិ មាន ក្នុងពួកមនុស្សប្ត ។ អើ ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មប្រេធមិ ក្នុងពួកមិលក្នុជន ជាអ្នកមិនចេះជំងឹ ក្នុងបច្ចុន្តិមជនបទ ដែលជាជនបទមិនមានគតិរបស់កិក្ខុ ភិក្ខី ១៣-សភ ខេព្ទសិកាទេ តើមានឲ្យ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(២៦៨ | ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ ក្នុងពួក ទៅតា មានឬ។
ប្រទេសដែលពួក ទៅតាប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ ក៏មាន ប្រទេសដែល
ពួក ទៅតាមិនប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ ក៏មានឬ ។ ទៅតាជាន់អសញ្ញស់ត្
មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ
ពួក ទៅតាជាន់សញ្ញស់ត្រ មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ មិនមានការ
ប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ។ ក្នុង
ភា្ជក ទៅតា មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ ចិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិស្តិព្រហ្មចរិយធម៌ ទៅតាជាន់សញ្ញសត្វ
ជាន់អសញ្ជូសគ្នា មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ ទៅតាជាន់សញ្ញសត្វ

ត្រល្មិចរិយកថា

ចង្ខំ ម្រល់ព្រល្សហេង ។ ច លេដូ ដើម្បាំ ។

ឧង្គំ ម្រល់ព្រល្សហេង ។ ច លេដូ ដង្ខំ ៣៩

ឧង្គំ ៣៩ អង្គំ ៣៩ អង្គំ ៣៩ បង្ខំ ៣៩ បង្ខំ ២ល់
ឧត្តព្យេសហេ គូហយ៉ាក់ អរួយាខាលេក ៣៩ បង្ខំ មេស

ឧង្គំ ៣៩ អង្គំ កង្គំ ៣៩ បង្ខំ ៣៩ បង្ខំ ១ ប្រហំ មេស

ឧង្គំ ២ល់ពេសប្រហាន ។ ច លេង អង្គំ អង្គំ ៣៩ បង្ខំ ១ ប្រហំ មេស

ឧត្តព្យាម្នាំ មន្ត្តំ ៣៩ បង្គំ ២លំខំ មន្ទំ ១ ប្រហំ មេស

ឧត្តព្យាម្នាំ មន្ទំ ៣៩ បង្គំ ២លំខំ មន្ទំ ១ ប្រហំ មេស

ឧត្តព្យាម្នេក ប្រហំ មេស

ឧត្តព្យាម្នេក ប្រហំ មេស

ឧត្តព្យាមេស

ណា ខេត្ត នគ្គ ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ស្ត្រ ស្ត្ត ស្ត្រ ស្ត្ត ស្ត្រ ស្ត្ត ស្ត្រ ស្ត

ម. អស់ញសត្តេស្ត ។

មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ឬ ។ ទៅតាជាន់អសញ្ញសត្វ មិនមាន
ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ឬ ។ អើ ។ ទៅតាជាន់សញ្ញសត្វ មិន
មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ
ទេ ។ ទៅតាជាន់សញ្ញសត្វ មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ឬ ។
អើ ។ ទៅតាជាន់អសញ្ញសត្វ មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ឬ ។
អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៦៧) ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ ក្នុងពួកមនុស្ស មានឬ។
ប្រទេសដែលពួកមនុស្ស ប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ ក៏មាន ប្រទេស
ដែលពួកមនុស្ស មិនប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ ក៏មានឬ ។ ការប្រព្រឹត្តិ
ព្រហ្មចរិយធម៌ ក្នុងពួកមិលក្នុជន ជាអ្នកមិនចេះដឹង មិនមានក្នុងបច្ចន្តិមដនបទ ដែលជាជនបទមានគតិបេសកិត្តិ កិត្តិទី ទបាសក ទបាសិកា
មួយទៀត ក្នុងមជិទ្រជនបទ មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ មិនមាន
ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ មិនមាន
ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ មិនមាន

(៤៧០) ក្នុងពួកមនុស្ស មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មះយែធមិទ្ធ៖ មិនមាន
ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មខំយេធមិទ្ធ៖ឬ ។ អើ ។ ចុះមានក្នុងទីណា មិនមានក្នុងទី
ណា ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មខំយេធមិ ក្នុងពួកមិលក្នុជន ជាអ្នកមិនចេះដឹង
មិនមានក្នុងបច្ចុន្តិមជនបទ ដែលជាជនបទមិនមានគតិរបស់ពួកកិក្ខ កិត្តទី

នុទាស់តាន់ មជ្ឈិមេសុ ជនបនេសុ អគ្គិ ព្រញ្ញចរិយកសោត មិលក្នុសុ ជនបនេសុ នគ្គិ ព្រញ្ញចរិយកសោត មិលក្នុសុ អវិញ្ញាតាបេសុ យត្ត នគ្គិ
កត្តិ ។ អមន្តា ។ មជ្ឈិមេសុ ជនបនេសុ នគ្គិ ព្រញ្ញចរិយកសោត ។ មជ្ឈិមេសុ ជនបនេសុ នគ្គិ
បញ្ជចរិយកសោត ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ មជ្ឈិមេសុ ជនបនេសុ នគ្គិ
ជនបនេសុ អគ្គិ ព្រញ្ញចរិយកសោត ។ អមន្តា ។
បច្ចុន្តិមេសុ ជនបនេសុ អគ្គិ ព្រញ្ញចរិយកសោត ។
ហត្តាសុ អវិញ្ញាតាបេសុ យត្ត នគ្គិ កត់ កិត្តិខំ
កិត្តិនិនំ នុទាសកាន់ នុទាស់កាន់ខ្លំ ។ ឧ ហៅវ
វត្តិព្វេសុ ព្រញ្ញចរិយកសាត ។ អមន្តា ។
វត្តិទំនំ នុទាសកាន់ នុទាស់កាន់ខ្លំ ។ ឧ ហៅវ
វត្តិព្វេសុ ។ ប្រវាជ្ជិក្សា ។ ប្រវាជ្ជិក្សា ។ ប្រវាជិក្សា ។ ប្រវាជ្ជិក្សា ។ ប្រវាជិក្សា ។ ប្រវាជ្ជិក្សា ។ ប្រវាជ្ជិក

• បាសក • បាសិកា ក្នុងមជ្ឈិមជនបទ មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មប្រេងមិ

ឬ ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មប្រេងមិ ក្នុងពួកមិលក្នុជន ជាអ្នកមិនបេះដឹង

មិនមាន ក្នុងបច្ចុន្តិមជនបទ ដែលជាជនបទមិនមានគតិ របស់ពួកកិត្ត

កិត្តិន • បាសក • បាសិកាឬ ។ អើ ។ ក្នុងមជ្ឈិមជនបទ មិនមានការ

ប្រព្រឹត្តិព្រហ្មប្រេងមិឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ក្នុង

មជ្ឈិមជនបទ មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មប្រេងមិឬ ។ អើ ។ ការ

ប្រព្រឹត្តិព្រហ្មប្រេងមិ ក្នុងពួកមិលក្ខុជន ជាអ្នកមិនចេះដឹង មានក្នុង

បច្ចុន្តិមជនបទ ដែលជាជនបទមានគតិ របស់ពួកកិត្ត កិត្តិ • បាសក

• បាសិកាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៧១) ក្នុងពួក ខេវតា មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្ម បិយធម៌ប្ ។
អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តិ ទាំងឡាយ ពួកមនុស្ស
នៅក្នុងជម្ពូទីប គ្របសង្គត់ នូវពួកមនុស្ស នៅក្នុង ឧត្ត ក្រុទ្ធីបផង នូវពួក
ខេវតាជាន់តាវត្តឹងផ្រង់ ដោយ ហេតុ ៣ យ៉ាង ។ ហេតុ ទាំង ៣ នោះ
តើដូច ទេ្ត ។ ក្នុងជម្ពូទីប នេះ ពួកមនុស្សជាអ្នក ក្រៀវក្វា ១ មានសត៌ ១
ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ ១ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតឬ ។
អើ ។ បើដូច្នោះ ក្នុងពួក ខេវតា មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌
ខេហ្គ ។ ព្រះមានព្រះកាត់ ខ្ងៃត្រាស់ក្នុងក្រុងសាវត្តិថា ការប្រព្រឹត្តិ

<u>ដែលីឧរ</u>ូពារណ្

ម្រាស់ខ្សួលបុរមា ខេន្នយើង ស្រស់ខ្សួលបុរមាន រ ឧ ហៅវត្តត្វេ។ អភាគាមិស្ប បុក្ខលស្ប បញ្ចោះ-រុទ្ទាក់យាធិ សញ្ញាជនាធិ ២៣៣ និ ២៣, ទូទ្ឋា-កំហែន សញ្ញាជនាន់ មហ្វហ័ខាន់ ៩តោ ខុតស្ប នេស្ត វព្សិទ្ធភា ឃុំ ដ្ឋាធិន្ទ្ទ ។ ខុខេត្ត ។ សាញ់ អសាសត្វស្បី ជជ្ជហស្បី ឧណ្ដោះស្ដាក់យាធ្ សញ្ញាជនានិ មហិនានិ មញ្ជូនក្រិយានិ សញ្ញាជ-នាធិ អប្បបានធិ ឥតោ ខុតស្ប តត្ ឧប្បន្នស្ប នេញ ឧហ្សាន្ត នោ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ ត្រស់ខ្យួលបុរមាន a ឧសមាត្តអា ដែលអារី បញ្ហោះអ្នាក់យាធិ សញ្ញាជនាធិ បហ៊ុនាធិ បញ្ជូនអ្ន-កំយាន សញ្ជាជនាន អប្បញ្ជីនាន់ ឥតោ ចុតស្ប နာန္ နေပါ့န္မြား မြာတ္စပ္ မွာ မြာတ္မွာ မေတာ့ မေတာ့ မေတာ့မှ បរិញ្ញាន់ កុហ៊ី ក់លេសៗយានំ កុហ៊ី និរោជ-មជ្ជុំស្នេរ ស្នេ ម្នាញ់ ម្នុះ ព្រះ មន្ទ្រ ។

ព្រហ្មចរិយកថា

ព្រហ្មចរិយធម៌ មាន ក្នុងក្រុងសាវត្តីនេះ ដូច្នេះមែនថ្ម ។ អើ ។ ចុះការប្រព្រឹត្តព្រហ្មរិយធម៌ មាន ក្នុងក្រុងសាវត្តីតែប៉ុណោះ ក្នុងទីឯ ទៀត មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មប្រេធម៌ទេប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង អនាគាមបុគ្គល បានលះសព្រោជន: ជាចំណែកខាជ ក្រោម ៥ មិនទាន់លះសញ្ជាជន: ជាចំណែកភាងលើ ៥ លុះច្បូត ហកអត្តភាពនេះ ទៅកេត្តកង្គជានសុទ្ធាវាសនោះ ចុះការកេត្តឡើងនៃ ផល ក្នុងទីណា ។ ការកើតឡើងនៃផល ក្នុងសុទ្ធាក់សនោះឯង ។ បើអនាគាមិបុគ្គល បានលះសញ្ហោជន: ជាចំណែកខាងក្រោម៩ មិន ទាន់លះសញ្ញាជន: ជាចំណែកខាងលើ ៤ លុះច្បូតចាក់អត្តភាពនេះ ទៅ បានទៅកេត្តក្នុជានសុទ្ធាក់សនោះ ការកេត្តឡើង នៃផល ក៏កុង សុទ្ធាវាសនោះឯង ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ការប្រព្រឹត្តិ ព្រហ្មព្រះយធម៌មិនមាន ក្នុងពួកទៅតា ដូច្នេះទេ ។ អនាគាមបុគ្គល បានលះសព្រោជន: ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ មិនទាន់លះសព្រោជន: ជាចំណែកខាងលើ៤ លុះច្បត្តកាត់ត្រភាពនេះទៅ បានទៅកើតក្នុង ជានិសុទ្ធាជស នោះ ចុះការជាក់ចុះនូវការ:កង្គីណា ការកំណត់ដ៏ង៍នូវទុក្ខ ក្នុងទីណា ការលះកំលេសក្នុងទីណា ការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លួវនិរោធ ក្នុង ទីណា ការចាក់ធ្ងះនូវធម៌មិនកំរើកក្នុងទីណា ។ ក្នុងសុទ្ធាក់សុនោះឯង ។

អភិធម្មបំដីកេ កបាវិត្ត

សញ្ចុំ អនាតាមិស្ប បុក្ខសស្ប បញ្ចេះម្ចាក់យាធិ ស្សោជនាន់ មហ៊ុនាន់ មញ្ជូនអ្នកយាន់ ស្រោ-ជលាន អប្បហ្លាល ឥ តោ ខុតស្ប តត្ ឧប្បន្ន. ស្បី នល្ខ អយុជាជាជ្រុះប្រភេ បោ វុឌ បេ វុឌ្គមោ នគិ នេវេស ច្រហ្មព្យាល់សោធ៌ ។ មភាគមិស្ប មក្សសុវ្ត ខញ្ច្រោះ ម្នាក់យាធិ សញ្ញ្រាជនាធិ ខហិ-សាធិ ចញ្ចុទ្ធភាកិយាធិ សញ្ជ្រាជភាធិ អព្យប់រាជធិ វ តោ ខុតស្ប តត្ត ឧប្បជ្ជស្ប តហ ដល់ប្បត្តិ តហ៊ី ភាពេល សំពី ខុត្តបរិញ្ញាត់ តហ៊ី គិ-សេសឲ្យសាន នហ៊ី និពេធសច្ចិតាបៃល នហ៊ី អគ្គព្យព្យដ្ឋាវេណ គោលដ្ឋេល វេធស លត្តិ លេវេសុ គ្រូហ្មទ័យក សេនិ ៤ ស្ទី ស្ ងយាយត្ត ជំងឺ-លោ ឥជ ភាវិតេជ មក្កេជ តត្ត ដល់ សច្ចឹ-ការេត ។

អភិធម្មចំដឹក កបារិត្ថ

បើអនាគាមិបុគ្គល បានលះសញ្ហាជន: ជាចំណែកខាន់ក្រោម ៥ មិនទាន់លះសញ្ញាជន: ជាចំណែកខាងលើ ៥ លុះឲ្យគចាកអត្តភាក នេះទៅ បានទៅកើត ក្នុងជាន់សុទ្ធាក់សនោះ ការគ្រាស់ជំងន្ទ្យិធម៌ មិនកម្រេក ក្នុងជាន់សុទ្ធាវាសនោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រេន អ្នកមិនគួរ ពោលថា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មខ្លិយធម៌ មិនមាន ក្នុងពួកទៅតា ដូច្នេះ ។ អនាគាមបុគ្គល បានលះសព្រោជន: ជាចំណែកខាង ក្រោម ៥ មិនទាន់លះសញ្ជ្រោជន: ជាចំណែកខាងលើ ៥ លុះ ប្បត្វភាពនេះទៅ បានទៅកេត ក្នុងជានិសុទ្ធាវាស់នោះ ការ កេត្តទ្បេងនៃផល ក៏ក្នុងទីនោះ ការដាក់ចុះទូវការៈ ក្នុងទីនោះ កំណត់ជំងំនូវទុក្ខ ក្នុងទីនោះ ការលះកំលេស ក្នុងទីនោះ ការធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់នូវនិរោធ ក្នុងទីនោះ ការចាក់ធ្លះនូវធម៌មិនកម្រើក ក្នុងទីនោះ អ្នកនិយាយថា ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មព័យធម៌ ក្នុងពួក ទៅនា មិនមាន ដូច្នេះ តេដោយសេចក្ដីចមេច ។ ថេដ្ឋបោះមានតែ អនាគាមិ-បុគ្គល មានមគ្គបម្រើនហើយ ក្នុងមនុស្ស លេកនេះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នុវផល ក្នុជានុសុទ្ធាវាស នោះ ។

ព្រហ្មេចវិយកថា

ចក្ដេ នគ្គ ៩លំ សត្ថិការោត្ត ។ អាមុស្គា ។ សោ-តាម ្រោ ឬក លោ តត្ត ភាវិ តែខ មក្ខេ ៩ ជ ដល់ សព្ទះពេធិតិ ។ ខ លេវ វគ្គុព្យេ ។ មេ។ មភា-តាមី ឬក្តលោ ៩៩ ភា្នេខ មក្តេខ តត្ត ៩លំ សច្ចិតពេត្តិ ។ អម្គា ។ សភាពភាមី បុក្កលោ នុខ ឧរុទ្ធសិល្ចិស្ស សង្គ មន្ត្រ នុខ ដល់ សច្គករោត់តំ ។ ១ បារ ត្រៃព្យ ។ បេ។ សោតាថាជា ចក្តលោ ឥជ ភាវិតេធ មក្កេធ ឥជ ដល់ សច្ចិការោតិតិ ។ អាមភ្លា ។ អភាតាមី បុក្ លោ តត្ត ភាពិតនេ មក្ខេះ តត្ត ៩លំ សច្ចិតា-រោត់តែ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។បេ។ សភាពភាម មុក្ខលោ ៩១ មានិញាយ៍មុក្ខលោ ៩១ ភាពិភេធ មក្រេន ៩១ ៩លំ សច្ចិតារោតិតិ ។ អាមន្តា ។ មល្ខម្នាក់ ម្ដី ម្ដេញ និង អាវិសេន មក្ដេន និង្គ ដល់ សច្គៈពេធ់តំ ។ ជ ហេវំ វគ្គុត្យូ ។បេ។

ព្រហ្មចរិយកថា

[៤៧៤] អនាគាមិបុគ្គល មានមគ្គ១ម្រើនហើយ ក្នុងលោកនេះ ធ្វេច្យជាក់ប្បាស់នូវផល ក្នុងជាន់សុទ្ធាវាស នោះឬ ។ គេ ។ បន្តបុគ្គល មានមគ្គចម្រើនហើយ ក្នុងលេកនោះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវ កង្គលោកនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ អនាគាមិបុគ្គល មានមគ្គបម្រើនហើយ ក្នុងមនុស្សលោកនេះ ធ្វេឲ្យជាក ក្នុងជាន់សុទ្ធាវាសនោះឬ ។ អើ ។ សក្ខាតាមិបុគ្គល ជាបុគ្គលបរិនិញ្ជាន ក្នុងលោកនេះ មានមគ្គបម្រើនហើយ ក្នុងលោកនោះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវផល ក្នុងលោកនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង ។ បេ។ សោត្យបន្ទបគ្គល មានមគ្គីបម្រើនហើយ ក្នុងលោក ធ្វើឲ្យជាភិប្បាស់នូវផល ភូងលោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល មានមគ្គបម្រើនហើយ ក្នុងជាន់សុទ្ធាវាសនោះ ធ្វើឲ្យជាក្ប្បាស ក្សជាន់សុទ្ធាវាសនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល សកពតាមិបុគ្គល ជាបុគ្គលបរិនិញ្ជាន មានមគ្គបម្រើនហើយ ក្នុងលោកនេះ េធ្វេទ្យជាក់ច្បាសន្លាផល ។ អនាគាមិបុគ្គល មានមគ្គចម្រេនហេយ ក្នុងជានុសុទ្ធារាសនោះ ធ្វេទ្យជាក់ច្បាស់ខ្លុវផល ក្នុជធន់សុទ្ធារាសនោះ យ៉ាងខេះខេ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល

អភិធម្មបំផិញ កបាវិត្ត

(৮៧৮) សោតបត្តិដលសច្ចិត្តិយោយ បដ៌បន្ទស្ប បុក្កលស្ប អបុត្វិ អចម៉ៃ មក្ដោ ច ភារិយត៌ គាំលេសា ច បហ្វ័យខ្លីតិ ។ អាមន្ដា ។
៩៩ វិហាយនិដ្ឋស្ប បុក្កលស្ប អបុត្វិ អចម៉ៃ
មក្ដោ ច ភាវ័យត៌ គាំលេសា ច បហ្វ័យខ្លីតិ ។
ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ សភានាតាមិដលសច្ចិត្តិយោយ បដ៌បន្ទស្ប បុក្កលស្ប ។ បេ ។

អភិធម្មបំដាក កមាវត្ថ

(២៧៣) បុគ្គល ដែលសម្រេចដោយការលះ ក្នុងលោកនេះ
គ្រាន់តែចម្រើនមគ្គ តែមិនទាន់លះកំលេសឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល គ្រាន់តែចម្រើនមគ្គ តែមិន
ចាន់លះកំលេសឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល
សម្រេចដោយការលះ ក្នុងលោកនេះ គ្រាន់តែចម្រើនមគ្គ តែមិនទាន់
លះកំលេសឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វេចិន្ត្រជាក់ច្បាស់ នូវ
សភាគាមិផល ។ បេ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វេចិន្ត្រជាក់ច្បាស់ នូវ
អហេត្ត គ្រាន់តែចម្រើនមគ្គ តែមិនទាន់លះកំលេសឬ ។ អ្នកមិនគួវ
គោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៧៤) បុគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោគាបត្តិផល ចម្រើនមគ្គផង លះកិលេសផង ដំណាលគ្នាឬ ។ អើ ។
បុគ្គលសម្រេចដោយការលះ ក្នុងលោកនេះ ចម្រើនមគ្គផង លះកិលេស
ផង ដំណាលគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
បុគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសភពគាមិផល ។ បេ ។

្រុហ្មបរិយកថា

អាសេនិនហមន្ទ័យ្យកា ឧត្តនទឹម ជិស្សមាន អព្តំ អព្ទំ មក្តេ ខ ភាយៃត កាលេស ខ ឧស្ត្រាយខ្លួន ។ មានស្លី ។ មុខ រូស្សាលច្ចឹក្សា បុក្ខលស្ស អពុត្វ អព្ទេខ មក្រោ ខ ភាវិយត៌ က်ေးလက ေပးကိယဋီခ်ဲ ។ ឧ ហៅ វត្តុគេ្វ ។ប្រ។ $(\beta a \beta c)$ and a sum $(\beta a \beta c)$ អារ៉េតអាវយោ តត្ត ឧបបជ័ឌ្ឌម ៤ មានឃ ៤ ម-រសា ឧឧឧជ័ឌ្ឌ ៤ ខ សេរ ម៉្គី ៤ ៤ ៤ ជា មា ស វព្តព័ឌ្ឌ រ មាគស រ មឌ្ឌ មលេខ សិច្ច-ហេត ។ ជ ហេវ វត្តុត្វេ ។ បេ។ អត្តិ អរហ តោ ប្រព្យាក់តំ ។ អាមស្ពា ។ អាមសា ភាវែន ភាវិ ក្ខុត កត្ថា កត្ត កុខ្មុត សំសារេជ សំសាវ កច្ឆាំ ឧបបត្តិយា ឧបបត្តិ កច្ឆាំត ។ ឆ មោវ វត្តត្វេ ។ មេ ។

(៤៧៦) អភាគម បុក្កលោ ភាគភាសាយោ ភារិតភាវយោ អនោយដភាពេ តត្ត ឧបជ្ជតិតិ ។ អាមន្តា ។ ភាពេលយោយ បុន មក្តី ភាវេតិតិ ។ ន ហេវិ វត្តត្រូ ។ ខេ ។

ព្រហ្មចរិយកថា

បុគ្គលប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវអរហត្ត ចម្រើនមគ្គផង លះ
កំលេសផង ដំណាលគ្នាឬ ។ អើ ។ បុគ្គលសម្រេចដោយការលះ
កង្គលេកនេះ ចម្រើនមគ្គផង លះកំលេសផង ដំណាលគ្នាឬ ។
ក្

(២៧៥) អនាគាមិបុគ្គល មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មាន

ការនាអប់រំហើយ កើតឡើង ក្នុងដាន់សុទ្ធាវាសនោះឬ ។ អើ ។

ព្រះអរហន្ត កើតទៀតដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងណានេះទេ

ប បេ ។ ព្រះអរហន្ត កើតទៀតឬ ។ អើ ។ កពថ្មីនៃព្រះអរហន្ត

មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កពថ្មីនៃព្រះ

អរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ទៅកាន់កពដោយភព ទៅ

កាន់គតិដោយគតិ ទៅកាន់សំសារដោយសំសារ ទៅកាន់១០បត្តិដោយ

១០បត្តិឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៧៦) អនាគាមិបុគ្គល មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មាន
ការនាអប់រំហើយ តែមានការៈមិនទាន់ដាក់ចុះ ទៅកើត ក្នុងជាន់
សុទ្ធាក់សនោះឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ចម្រើនមគ្គទៀត ដើម្បី
ដាក់ចុះនូវការៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចំដីកេ កថាវិត្ត

(២៧៧) អនាតាមី បុក្កលោ ភាតិការណ៍យោ

ការិតការ នោ អនោមដការ តត្ត ឧបបន្និតីតិ ឧ

ខ ការេសាណាយ បុឧ មក្តិ ការ៉េតីតិ ។ អា
មត្តា ។ អនោមដការេ ខ តត្ត បរិចិត្យយតិ ។

ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ អនាតាមី បុក្កលោ ភាតិការ អប្បយឹក

ណើយោ ការិតការនោ អបរិញ្ញាត់ខ្មែក អប្បហឹក

ឧក្តិលេសោ អសច្ចិកតេចិប្រជោ អប្បដិរិទ្ធាកុប្បោ

តត្ត ឧបជ្ជិតិ ឧ ខ អកុប្បប្បដិវេធាយ បុឧ មក្តិ

ការ៉េតីតិ ។ អច្ហា ។ អប្បដិវិទ្ធាកុប្បោ ខ

តត្ត បរិចិត្យយតីតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

អភិធម្មបំដាក កបាវត្ថ

(២៧៧) អនាគាមិបុគ្គល មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មាន
ការនាអប់រំហើយ តែមានឲ្យដូចនានាន់កំណត់ដឹង មានកំលេសមិនទាន់
លះ មាននិពោធ មិនទាន់ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ មានអកុច្បធមិ មិនទាន់
ចាក់ធ្លះ រមែងកើតឡើង ក្នុងជាន់សុទ្ធាវាសនោះឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ចម្រើនមគ្គទៀត ដើម្បីចាក់ធ្លះ នូវអកុច្បធម៌ឬ ។ អ្នកមិន
គួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៧៤) អនាគាមិបុគ្គល មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មានការនា
អប់រំហើយ តែមានការៈមិនទាន់ដាក់ចុះ កើតឡើង ក្នុងជាន់សុទ្ធាកស
នោះ តែមិនទាន់ចម្រើនមគ្គទៀត ដើម្បីជាក់ចុះនូវការៈខេឬ ។ អើ ។ ចុះ
អនាគាមិបុគ្គល មានការៈមិនទាន់ជាក់ចុះ តើបរិនិព្វាន ក្នុងជាន់សុទ្ធាវាសនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ អនាគាមិបុគ្គល
មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មានការនាអប់រំហើយ តែមានខុត្តមិនទាន់
កំណត់ដឹង មានកំលេសមិនទាន់លះ មាននិរោធ មិនទាន់ធ្វើឲ្យជាក់
ច្បាស់ មានអកុប្បធម៌ មិនទាន់ចាក់ធ្លះ រមែងទៅកើត ក្នុងជាន់សុទ្ធាកស
នោះ តែមិនបានចម្រើនមគ្គទៀត ដើម្បីគ្រាស់ដឹងនូវអកុប្បធម៌ឬ ។
អើ ។ ចុះអនាគាមិបុគ្គល មានអកុប្បធម៌ មិនទាន់គ្រាស់ដឹង តើបរិនិព្វាន ក្នុងជាន់សុទ្ធាក់សនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។

ឧធិសោកវា

យថា ខំកោ សហ្វេន ថ្ងៃ ទូរទ្បំ កន្តា កាលំ ការតំ រ៉ាមៅ មនាតាមី បុក្កលោ ៩៩ ការ៉ាតែន មក្កេន ឥត្ត ៩លំ សច្ចិតារោតីតំ ។ យថា ម៉ាតា សហ្វេន វ៉ៃខ្វោ ទូរទ្បំ កន្តា សសហ្វេរ កាលំ ការតំ រ៉ាមថា មនាតាមី បុក្កលោ ៩៩ ការ៉ាតែន មក្កេន ឥត្ត សសហ្វេរ បរិនិត្យយតីតំ ។ ឧ ហេវិ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

គ្រូហ្មចរិយាថា ។

ទុធ៌លោកឋា

(២៧४) និធិសោធិសោ គិលេស ដល់គីគិ ។
អាមន្តា ។ សោតាបត្តិដល់សច្ចិក្តិយោយ បដ់បញ្ចោ
បុក្កលោ ខុត្តិឧស្សាធេន គឺ ដល់គីគិ ។ សក្កាយនិដ្ឋី វិចិក្សិច្ចិ សីលព្វតបរាមាសំ តនេកដ្ឋេ ច
គិលេស ឯកនេស ដល់គីគិ ។ ឯកនេសំ
សោតាបញ្ហា ឯកនេសំ ន សោតាបញ្ហា ឯកនេសំ សោតាបត្តិដល់ប្បត្តា បដ់ល់នោ អធិកនៅ
សច្ចិកាតោ នុបសម្បដ្ឋ វិហរតំ កាយេន ដស់ត្វា

ធធិសោកវា

សត្វម៉ឺត ដែលត្រសៃរមុត ប្រាលទៅកាន់ទីគ្នាយ ហើយស្លាប់ទៅយ៉ាជ៍
ណា អនាគាមចុត្តល មានមគ្គបម្រើនហើយ ក្នុងមនុស្សលោកនេះ ធ្វើ
ឲ្យជាក់ច្បាស់នូវផល ក្នុងជាន់សុទ្ធាវាសនោះ ក៏យ៉ាងនេះដែរ ។ សត្វ
ម៉ឺត ដែលត្រសៃរមុត ប្រាលទៅកាន់ទីគ្នាយ ហើយស្លាប់ទាំងសរៈ
យ៉ាង៍ណា អនាគាមចុត្តល មានមគ្គបម្រើនហើយ ក្នុងលោកនេះ
ហើយបរិនិត្តាន ក្នុងជាន់សុទ្ធាវាស ដូចជាម្រឹតស្លាប់ទាំងសរៈ យ៉ាង៍
នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ចច់ ព្រហ្មចរិយកថា ។

ឱ្ធពិលោកហ

(២៧៧) បុគ្គលលះកំលេស ដោយចំណែក១ ឬ ។ អើ ។
បុគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល គើលះអ្វី
ដោយការឃើញនូវខុត្ខ ។ លះសក្កាយខិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា សីលព្វតបពមាសៈ និងកំលេស ដែលជាចំណែកមួយ តាំងនៅក្នុងខ្ពីជាមួយនឹង
សក្កាយខិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា និងសីលព្វតបរាមាសៈនោះ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល
ចំណែកមួយ មិនមែនសោតាបន្ទបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គលដល់
នូវសោតាបត្តផល ដែលបានចំពោះ បានត្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យ
ជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ

អភិធម្មបិជិពេ កហិវត្ថ

វិហរត់ ឯកខេស ឧ កាយេខ ដុស់ត្វា វិហរត់ រាកាខេស់ សត្តក្នុម កោលកោលេ រាក. តោ រាយខេត្ត អាយកខេត្ត ភាពលា ខ សមញ្ញ-កតោត ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ សមុខយៈ ឧស្សាននេ គឺ ជហតិតិ ។ សក្តាយធិដ្ឋី ជហតិ វិច៌គាំខ្ញុំ ស៊ីលព្ទមេរាមាសំ ៩ ខេត្តដ្ឋេ ៩ គាំលេស រាកា ខេស ៨ហតីត ។ រាកា ខេស សេតាម <u>ត្</u>នា ឯកានេសំ ឧ សោតាបញ្ញា ។បេ។ ឯកានេសំ អាចកែខ្មែល ស៊ីលេស សមន្ត្រកតេ ឯក ខេសំ មរិយកាន្តេហ៍ សំលេហ៍ ន សម្ពាក់តោតិ ។ ន សេរ ត្រៃ ១ ខេ ១ ខ្មែនមារិខេខ 💂 ខុសន្នៈ តំ ។ វិច៌គាំខ្ញុំ ជហត់ ស៊ីលព្ទេចពមាសំ ៩ ខេត្ដដួ ច កាលេស ឯកាខេសេ ៨៣គីតិ ។ ឯកាខេស សេត្តបញ្ញេ ឯកខេស់ ន សេត្តបញ្ញេ ។ បេ។ ស្តានេសំ អាំយកន្តេស<u>ិ</u> សីលេស សមន្ត្រាកតោ

អភិធម្មបំផិត កបារិត្ត

ដែលមិនពាល់ត្រវ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ សត្វកត្តិបរមបុគ្គល កោលំកោលបុគ្គល ឯកពីជំបុគ្គល ដែលប្រកបដោយសេចក្ដីដែះថ្វាមិន កម្រើក ក្នុំព្រះពុទ្ធ ក្នុងព្រះធម៌ ។ បេ ។ ក្នុងព្រះសង្ឃ ។ បេ ។ ប្រកបដោយអរិយកខ្ពស់ល ចំណែកមួយ មិនប្រកបដោយអរិយកខ្ព-សីល ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល ហ៉េង៍នេះទេ ។ បេ។ តើលះអ្វី ដោយការឃើញនូវសមុខយសច្ច ។ លះសក្ខាយទិដ្ឋិ វិចិ-តិញ និងសិលព្វតបរាមាស: ទាំងលះពួកកំលេស ដែលដាច់ណែកមួយ តាំង នៅជាមួយនឹងសក្លាយ ទិដ្ឋិ វិចិក្ខិញ និងសីលព្វតបកមាស: នោះ ។ សោតបន្ទបគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនសោតាបន្ទបគល ចំណែកមួយ ។ បេ ។ បុគ្គលប្រកបដោយអរិយកន្តសីល ចំណែកមួយ បុគ្គលមិន ប្រភបដោយអរិយកន្តសីល ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ គើលះអ្វី ដោយការឃើញនូវនិកេធសច្ច ។ លះវិចិកិច្ច និងសីលព្វតបកមាស: ពុំងលះក់លេស ដែលដាចំណែក មួយ តាំងនៅជាមួយនឹងវិចិត្តិថា និងសលព្វតប្រមាស:នោះ ។ សោ-តាបន្តបុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនសេតាបន្តបុគ្គល ចំណែកមួយ ។ បេ ។ បុគ្គលប្រកបដោយអរិយកន្តសិល ចំណែកមួយ បុគ្គល

នធំណេកថា

តោតិ ។ ១ ហេវ វត្តិ ។ មេ។ មក្ឧស្សាធន ត់ ៨៣ត់ត់ ។ ស៊ីហព្វមាស់ ស ខេកដ្ឋ ខ គេលេស ៤៣តិតិ ។ ឯកខេស សោតាបញ្ជា ឋភា ខេស់ ន សោតាបញ្ហា ឋភា ខេស់ សោតាបត្តិ-៩លេហ្សាត្តា បដ្ចិលខ្វោ អជ៌កាតោ សច្ចិកាតោ ឧប-សម្បីជី វិហវត៌ កាលេខ ដុស់ត្វា វិហវត៌ ឃិក-នេសំ ន កាយេន ដុស់ត្វា វិហរត់ ឯកនេសំ សត្ថត្តិទី មេខា គ្រាស់ កោល រាយ ១ មេខិ អវេទ្ទស្រាធេន សមញ្ជាក់គោ ១ ម្លេ ។ ១១ សង្ឃើ ។ ខេ។ អរិយភា ខ្ពេញ ស៊ី សេញ សមញ្ជានា ឃុំ-កានេសំ អាំយកាន្តេហ៍ សីលេហ៍ ន សមញ្ញ-កតោតិ ។ ធ ហេវំ វត្តេ ។ បេ។

(២៨០) សភពភាមិដលសញ្ជិតិយោយ បដិ-បញ្ហេ បុក្កលោ ឧុក្ខស្បៈនេះ គឺ ជហតិតិ ។ ខ្ញុំន្យាកិតិ តាមរាក់ ជហតិ ខ្ញុំន្យាកិតិ ព្យាទានិ តែខេត់ខ្លួ ប គិលសេ ឯគេ ខេស ជហតិតិ ។ ឯកខេសំ សភពភាពី ឯគេ ខេសំ ខ សភាពកាពី

ងធំសោកវា

ษริเบลบเฆาเพลเพลรูพัง อำณาลยูเพชุ ๆ มุลษริลูมเทาง យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ គេលះអ្វី ដោយការឃើញនូវមគ្គសច្ចុ លះស៊ីលពុតបកមាស: ទាំងលះក្អកកិលេស ដែលគាំងនៅជាមួយនឹង ស៊ីលពុតបកមាស:នោះ ។ សោតាបន្ទបគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែន សោតាបន្តបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គល បានដល់នូវសោតាបត្តផល បានចំពោះ បានត្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ ត្រវ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ ដែលមិនពាល់ត្រវ ដោយនាម-កាយ ចំណែកមួយ សត្វក្នុត្តបរមបុគ្គល កោលកោលបុគ្គល ឯកពីជី-បុគ្គល ដែលប្រកបដោយសេចក្ដីដេះថ្នាមនកម្រើក ក្នុងព្រះពុទ្ធ ក្នុងព្រះ ធមិ ១បេ។ ក្នុងព្រះសង្ឃ ១បេ**។ ដែ**លប្រកបដោយអរិយកន្ត-សិល ចំណែកមួយ បុគ្គលមិន ឬកបដោយអរិយកន្តសិល ចំណែក មួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ 🕇 បេ

(២៨០) បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសកទាគាមិផល គើលះអ្វី ដោយការឃើញនូវឲុក្ខសច្ច ។ លះកាមរាគដ៏គ្រោតគ្រាត លះ ព្យាបាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត ទាំងលះពួកកំលេស ដែលជាចំណែកមួយ តាំង នៅជាមួយនឹងកាមរាគ និងព្យាបាទនោះ ។ សកទាគាមិបុគ្គល ចំណែក មួយ មិនមែនជាសកទាគាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គលបានដ្លាំនូវ

អភិធម្មចំជីពេ កថាវិត្ត

ឯក ខេសំ សភានាកាមិដលឲ្យត្តោ បដ៌លន្វោ មជិកតោ សច្ឆិកាតោ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ កាយេធ ដុស់ត្វា វិហវត៌ ឯកាធេសំ ខ កាយេខ ដុស់ត្វា រូស្សែឌុម្ន ជ ខ សេត្ត ស្ដេញ ជ គេង ភាគិន្ត្រា-ឧស្សាធន គឺ ៨១គឺត ។ ជុំខ្សាក់ តាមរាក់ ជហតិ ជុំខ្សាវិតាំ ព្យាចាន់ តាខេតាដ្ឋេ ខ កាំលេ-សេ ឯក ខេសេ ៨១គីតិ ។ ឯក ខេស់ សកពៈ តាមី ឯក ខេសំ ឧ សកសតាមី ឯក ខេសំ សក-នាតាមិដល់ប្បត្រា ជដល់ គ្រោ អនិត្យ សុខ្មុំការតា ឧជសម្បីជី វិហរត់ កាយេធ ដុស់ត្វា វិហរត់ ច សេរ នៃខាំ ៤ ១ ១ ច្រេខមារិច្ចេ ម្ន ជហត់ត់ ។ ជុំនុក្រំកំ ព្យុទាន់ ជហត់ តានេកដ្ឋ ច គាំលេស ឯគានេសេ ៨ហត់តំ ។ ឯគានេស សភាពាត់ ឯក ខេស់ ន សភាពាត់ ឯក ខេស់ សភានាភាមិដល់ប្បត្រា ប្រសាធ្វេ អភិភាគា សុខ្មុំ-កា ខេត្ត និស្ស និស និស្ស រត់ ឯក ខេស់ ឧ កាយខ ដុស់ត្វា ហៃរត់តំ ។

អភិធម្មចំដិក កដាវត្ថ

សក្សាតាមិផល បានចំពោះ បានត្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រវ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ ដែលមិនពាល់ត្រវ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ តេលះអ្វី ដោយការឃើញនូវសមុខយសច្ចុ ។ លះកាមវាគ ដ៏គ្រោតគ្រាត លះព្យាបាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត ទាំងលះពួកកំលេសដែលជា បំណែកមួយ តាំង នៅជាមួយនឹងកាមកគនិងព្យាបាទ នោះ ។ សកទាគា-មិបុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនសកទាគាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គល ដល់ខ្លាសកមាគាមផល បានចំពោះ បានគ្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រវ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ ដែលមិនពាល់ ត្រៅ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ តេលរៈអ្វី ដោយការឃើញនូវនិរោធសច្ចុ ។ លះព្យាបាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត ទាំងលះពួកកំលេសដែលជាចំណែកមួយ តាំងនៅជាមួយ នឹងព្យាបាទនោះ ។ សតខាគាមបុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនសកខាគា-មិបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គល បានដល់នូវសកទាគាមិផល បានចំពោះ បានត្រាស់ជំងឺ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវ ដោយនាម-កាយ ចំណែកមួយ មិនពាល់ត្រូវ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយឬ ។

ឯ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ មក្តនស្បានេ គឺ ៩៣គឺតំ ។ ខ្ញុំខ្យាក់ ព្យាទាន់ ៩៣គំ (๑) តនេកដ្ឋេ
ច កំលេស ៩៣គីតំ ។ ឯកនេសំ សកនាតាមី ឯកនេសំ ឧ សកនាតាមី ឯកនេសំ សកនាតាមិនសច្បត្តោ ច សៃ គ្នោ ម ជិក តោ ស ចិក្កាតា
ខុបសច្បន្ជ វិហាត់ កាលេខ ដុស់ត្វា វិហាត់
ឯកនេសំ ឧ កាលេខ ដុស់ត្វា វិហាត់ ។ ឧ
ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

[២៤០] អស់តាមិដលសច្ចិត្តិយោយ បដិបញ្ជា បុក្កលោ ឧុត្តាឧស្សានេះ គាំ ជហតីតិ ។ អណុ-សហក់តំ តាមរាក់ ជហតិ អណុសហក់តំ ព្យាថា-នំ តនេតដ្ឋេ ច តាំលេសេ ឯកានេសេ ជហតីតិ ។ ឯកានេសំ អយ់តាមី ឯកានេសំ ឧ អយ់តាមី ឯកានេ-សំ អយ់តាមិដល់ប្បីត្តោ បដិលខ្វោ អធិកតោ សច្ចិតា-តោ ឧបសម្បីជ្ជី ហៃរតិ កាយេឧ ដុសិត្តា ហៃតិ ឯកា-រតិ ឯកានេសំ ឧ កាយេឧ ដុសិត្តា ហៃរតិ ឯកា-នេសំ អន្តា បរិចិត្តាយ៍ ឧបហច្ បរិចិត្តាយី

^{🛾 🛾 🕯} ឧទ្យារិក ព្យាបាទំ ដហត់តិ ន ទិស្សត្តិ ។

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ គើលះអ៊ី ដោយការឃើញ ន្ទាំមគ្គសច្ច ។ លះព្យាបាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត ទាំងលះពួកកិលេសដែល តាំងនៅជាមួយនឹងព្យាបាទនោះ ។ សកខាគាមបុគ្គល ចំណែកមួយ មនមែនសកទាតាមបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គល បុរនដល់នូវសកទា-តាមផល **បាន**ចំពោះ បានត្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រវ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ ដែលមិនពាល់ត្រវ ដោយ នាមកាយ ខំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ (២៨១) បុគ្គលប្រតិបត្ត ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវអនាគាមផល តេល៖អ្វី ដោយការឃេញនូវទក្សបួ ។ លះកាមកគ ដ៏ស្រាលស្ដេង លះព្យាទាទ ដ៏ស្រាលស្ដើន ទាំងលះពួកកំលេសដែលដាច់ណែកមួយ តាំង នៅជាមួយនឹងកាមកគនិងព្យាបាទ នោះ ។ អភាគាមិបុគ្គល ចំណែក មួយ មិនមែនអនាគាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គល បានដល់ខ្លាំអនា-គាមផល បានចំពោះ បានត្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពល់ត្រវ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ ដែលមិនពាល់ត្រវ ដោយ នាមកាយ ចំណែកមួយ អន្តក្របនិញ្ញាយិបុគ្គល ១០ហច្ចុបវិនិញ្ញាយិ-

អភិធម្មបំដីកេ កថាវិត្ថ

អស់ខ្លារបរិនិត្វាយ៍ សស់ខ្លារបរិនិត្វាយ៍ ខុខ្ទុំសោតោ អភាជិជ្ជភាមី ឯភានេសំ ន ខុន្ទំសោតោ អភាជិជ្ជ-តាម័ត៌ ។ ជ ហេវំ វត្តេញ ។ បេ។ សមុខយ-ឧស្សា នេះ គឺ ជហតិត ។ មណុសហគតិ កាមៈ រាក់ ជល់ អណុសល់កង្ ព្យាស់ខ្លួ សមេយុជី ច គាំលេស ឯគាធេស ៩៣គីតិ ។ ឯគាធេសំ មណ្ឌាម រា្ទនេះ ន មេលាគម ។បេ។ រា្គ-នេសំ ខុខ្ញុំសោតោ អគាជិដ្ឋតាមី ឯកានេសំ ជ នុខ្ញុំសោរតា អភានិដ្ឋកាមីតិ ។ ជ ហៅវិ វត្តគ្វេ ។ ខេ ។ ខ្យុងខេស្សានេះ គឺ ដូសង្ង ។ អណុ-សហគត់ ត្យាទាន់ ៩ហត់ តនេកដ្ឋេ ខ កាំលេសេ ឯក ខេសេ ៨ហត់តំ ។ ឯក ខេស់ អយកាម[ី] ឯក-នេះ ខេ មហសត្ថ ។ មេ។ ឯក ខេស់ មក ចំដូ-តាម ឯកឧសំ ន ខ្លុំសោតោ អកនិដ្ឋកាមីតំ ។ ន៍តំ ។ សខេត្តខ្លួ ខ គឺលេស ជហគ័ត៌ ។ ឯកា ខេស[ំ] ម**ភ**ត្ត ឯក ខេស[ំ] ឧ មភ្គាទ

អភិធម្មបំផិត កមាវត្ថ

បុគ្គល អសង្គារបរិនិញ្ចាយបុគ្គល សសង្គារបរិនិញ្ចាយបុគ្គល ទទួសោត-អកនិជ្ជតាមិថុគ្គល ចំណែកមួយ ដែលមិនមែនដា ទទ្ទិសោតអកនិដ្ឋ-គាមបុគ្គល ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ តើលះអ្វី ដោយការឃើញនូវសមុខយសច្ច ។ លះកាមកគ ដ៏ស្រាល ស្ដើន លះព្យាបាទ ដ៏ស្រាលស្ដើន ទាំងលះពួកកំលេសដែលដាចំណែក មួយ តាំង ខៅជាមួយនឹងកាមកគ និងព្យាបាទនោះ ។ អនាគាមិ-បុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនអនាគាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ ។ បេ ។ ទទ្ធំសោតអភនិដ្ឋគាមបុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនទទ្ធំសោតអភនិដ្ឋគា-មហុគ្គល ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ តេលះអ្វី ដោយការឃើញនូវនិរោធសច្ច ។ លះព្យាថាទ ដ៏ស្រាល ស្ដើន ទាំងលះពុក្កកិលេសដែលដាច់ណែកមួយ តាំងនៅជាមួយនឹងព្យា-ហ្វា៖ ។ អនាតាមិបុគ្គល បំណែកមួយ មិនមែនអនាគាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ ។ បេ ។ អកនិដ្ឋគាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែន ទទុំសោតអតនិដ្ឋគាមិចុគ្គល ចំណែកមួយ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ។ គេលះអ្វី ដោយការឃើញនូវិមគ្គសច្ចុ ។ លះពួក កិលេស ដែលតាំងនៅជាមួយនឹងព្យាបាននោះ ។ អនាគាមិបុគ្គល อំណែកមួយ មិនមែនអនាគាមិបុគ្គល อំណែកមួយ បុគ្គល

ឯកខេសំ អនាតាមិដលខ្យត្តោ បដិលខ្វោ អនិកគោ
សន្និកាគោ ឧបសម្បដ្ឋ វិលគេ កាយេន ដុស់ត្វា
វិហគេ ឯកខេសំ ន កាយេន ដុស់ត្វា វិហគេ
ឯកខេសំ អន្តរា បរិចិញ្ចូល ឧបសទ្ បរិចិញ្ចូល
អស់ខ្លាំបរិចិញ្ចូល សស់ខ្លាំបរិចិញ្ចូល ឧទ្ធិសោតា
អភាជិដ្ឋកាមី ឯកខេសំ ន ឧទ្ធិសោតា អភាជិដ្ឋតាមីតំ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។បេ។

(២៤ ២) អាសេត្តសច្ចិត្តិយោយ បដិបញ្ជា បក្ត លោ ឧុក្ខាឧស្សាខេត គឺ ជល់គីត ។ រូបរាត់ អរូ-បរាត់ មាន ឧឧទ្ធ អាំជ្ជំ នានេកដ្ឋេ ច ក់ាលេសេ ឯកានេសេ ជល់គីត ។ ឯកានេសំ អាហា ឯក-នេសំ ន អាហា ឯកានេសំ អាហត្តប្បត្តោ បដិ-លេខ្វោ អនិក្សា សិច្ចិកាតោ ឧបសម្បជ្ជ វិហរត់ កាយេន ដុស់ត្វា វិហរត់ ឯកានេសំ ន កាយេន ដុស់ត្វា វិហរត់ ឯកានេសំ វិត្តាកោ អនុប្បត្ត-សន្តេតា បរិក្ខិណាក់វិសាញាជនោ សម្មឧញ្ញា វិចុ-

ដល់ន្ទាអនាគាមផល បានចំពោះ បានត្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រវ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ ដែលមិនពាល់ ត្រវ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ អន្តកបរិនិត្វាយិបុគ្គល ១០ហច្ច-បរិនិព្វាយបុគ្គល អសង្ខារបរិនិព្វាយបុគ្គល សសង្ខារបរិនិព្វាយបុគ្គល ទទ្ធំសោតអកនដ្ឋគាមបុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនទទួសោតអកនិដ្ឋ-គាមិបុគ្គល ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (២៨៤) បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ព្យាស់ នូវអរហត្ត គេលះអ្វី ដោយការឃើញនូវទុក្ខសប្ត ។ លះរូបរាគ: អរុបរាគ: មានៈ ទទួក្ខ: អវិជ្ជា និងពួកគិលេសដែលជាចំណែកមួយ តាំងនៅជាមួយ នឹងជមិទាំងនោះ ។ ព្រះអរហន្ត ចំណែកមួយ មិនមែនព្រះអរហន្ត ចំណែកមួយ បុគ្គល បានដល់នូវអហេត្ត បានចំពោះ បានត្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវ ដោយនាមកាយ ចំណែក មួយ ដែលមិនពាល់ត្រវ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ បុគ្គលមាន វាគ: ទៅប្រាស មានទោស: ទៅប្រាស មានមោហ: ទៅប្រាស មាន ករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មានការ:ដាក់ចុះហើយ មានប្រយោជន៍វបស់ 🥦ន ដល់លើយ ដោយលំដាប់ មានភពនិង្គស ព្រោជន:អស់ ហើយ មានចិត្តរួចស្រុទ្យៈហើយ ក្រោះដឹងដោយប្រពៃ មានសន្ទុះទាក់អ៊ីដ្ឋា បើកហើយ មានគូខម្វាយហើយ មានសសរទឿនដកឡើងហើយ

អភិធម្មបំផិញ កប៉ាវត្ថ

ជំរុក្កខ្សែ អរិយោ មន្ទន្ទដោ មន្ទភាព វិសតាត្រោ សុវិជិនវិជយោ ឧុក្ខាន្តស្ប បរិញ្ញាន់ សមុឧយោ បហ៍យោ ជំហេ សេច្ឆិកាតោ មក្តេ ភាវិតោ អភិព្រាយ្យំ អភិព្រាន់ ចរិព្រោយ្យំ ចរិញ្ចាន់ ចហា-តេញ បហិន ភាប់តេញ ភាវិត សច្ចិតាតេញ សច្ចិតេត ឯការេសំ សញ្ញុំកាត់ សញ្ញុំកាត់ ឯការេសំ សញ្ញុំ-កាត់ព្វំ ន សច្ចិកត់ខ្លំ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។បេ។ បែរាត់ ជីហត់ មានំ ជុន្ទុំ មាំជ្ញុំ គ នេះកង្គេ ខ គាលេស ឯកាខេសេ ៨៣គីត ។ ឯកាខេស ម ហេ ខាយា ខេត្ត ខាសា ១ ខេត្ត ខាស សច្ចិតាតព្ទំ សច្ចិតាតំ ឯកាធេសំ សច្ចិតាតព្ទំ

អភិធម្មបំណី កបាវត្ថ

មិនមានគន្ទឹះទាវ ជាព្រះអរិយៈ មានទង់ដាក់ចុះហើយ មានការៈដាក់ចុះ ហើយ មិនប្រកបដោយកិលេស មានជំនះឈ្នះដោយប្រពៃហើយ បុគ្គល នោះ បានកំណត់ដឹងនូវទុក្ខសព្ទហើយ លះបង់នូវសមុខយសព្ទ ធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់នូវនិរោធសច្ច ចម្រើននូវមគ្គសច្ច ធម្មជាតដែលគួរត្រាស់ដឹង បុគ្គលនោះ បានត្រាសដ៏ងហើយ ធម្មជាតដែលគួរកំណត់ដឹង បុគ្គល ទានកំណត់ដឹងហើយ ធម្មជាតដែលគួរលះបង់ បុគ្គលនោះ បានលះបន់ហើយ ធម្មជាតដែលគួរអប់រំ បុគ្គលនោះ បានអប់រំ ហើយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គល នោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើ ឲ្យជាភិប្បាស់ បុគ្គលនោះ មិនធ្វើឲ្យជាភិប្បាស់ហើយ ចំណែកមួយ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ តើលះអ្វី ដោយកាវ ឃើញនូវសមុខយសច្ច ។ លះប្រភគ: អប្រភគ: មាន: ១ទូច្ច: អវិជ្ជា និងពួកកំលេសដែលជាចំណែកមួយ តាំងនៅជាមួយនឹងធមិទាំង នោះ ។ ព្រះអរហន្ត ចំណែកមួយ មិនមែនព្រះអរហន្ត ចំណែកមួយ ។ បេ។ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតវដលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ

ងធំសោកថា

ឧ សត្ថិតាត់ខ្លួំ ។ ឧ ហេវ វត្តុ ឡេ ។ មេ។ ធំពេច-ឧស្សា នេះ និង និង ។ មាន ៩៣៣ នុន្ទំ អាំជ្ជុំ តាធេកាដ្ឋ ខ កាលេស ឯកាធេសេ ជហ-តិត ។ ឯកខេស់ មយោ ឯកខេស់ ជ មយោ ។ បេ។ ឯការេសំ សច្ចិតាតព្ទំ សច្ចិតាតំ ឯការេសំ សច្ចិតាតព្វំ ន សច្ចិត្តឆ្គុំ ។ ន ហេវំវត្តព្វេ ។ មេ។ មក្ខស្សាធន កា ជហតិត ។ ឧឌ្គុំ អាជ្ញំ សនេ-តាដ្ឋ ខ គាំលេស ៩១គីគី ។ ឯគានេសំ អរ-တာ ឯក ខេស់ ឧ អរហា ឯក ខេស់ អរហត្តប្បត្តោ បដល់ ធ្វេ មន្ទុំ មនុស្ស សត្ថិសា សត្ថិ វិហវត៌ កាយេខ ដុស់ត្វា វិហវត៌ ឯកខេស់ န ကားယန နည်ရှာ ငိုဗာက် ပါကျနေမိ ငိုကားက វីតនោសោ វីតមោយោ កាតការណ៍យោ ជុំហិត-ភាពេ អនុហ្វត្តសឧត្តោ បក្តែ លេកសេញោជនោ

ឌុធិសោកថា

មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ តើលះអ្វី ដោយការឃើញខ្លូវនិពេធសច្ច ។ លះមាន៖ ទទ្ធច្ច: និងអវិជ្ជា ទាំងលះពួកកំលេសដែលជាចំណែក មួយ តាំង នៅជាមួយខឹងធម៌នោះ ។ ព្រះអរហន្ត ចំណែកមួយ មិនមែនព្រះអហេត្ត ចំណែកមួយ ។ បេ។ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ តើលះអ៊ី ដោយការឃើញនូវមគ្គសច្ច លះទទួច: អវិជ្ជា និងពួកកំលេសដែល តាំងនៅជាមួយនឹងធម៌នោះ ។ ព្រះអរហន្ត ចំណែកមួយ មិនមែន ព្រះអរហន្ត ចំណែកមួយ បុគ្គលបានដល់ទូវអរហត្ត បានចំពោះ បានត្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវ ដោយ នាមកាយ ចំណែកមួយ មិនពាល់ត្រូវ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ ប្អូល មានកគ:ទៅប្រាស មានទោស:ទៅប្រាស មានមោហ:ទៅ ជ្រាស មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មានការៈដាក់ចុះហើយ មានប្រ-យោជន៍របស់ខ្លួនដល់ហើយ ដោយលំដាប់ មានភពនិធីសញ្ញោជន:

អភិធម្មចំដីពេ កហិវត្ថ

សម្មន្ត្តា វិមុត្តា ឧត្តិត្តិបលិយោ សន្តិស្ថាបរិ-ស្តេ អព្វខ្សេសិកោ ចំក្តេខ្សេ អាយោ បក្ខខ្វ-ដោ បន្ទភាព វិសញ្ជាត្តា សុវិជិតវិជយោ ខុក្ខ្-ន្តស្ប មរិញ្ញាន់ សមុខយោ មហិលោ ជំពេលោ សច្ចិតាតោ មក្តេ ភាវិតោ អភិព្រាយ្យំ អភិព្រាត់ ပေးကြောယ်္ပို့ ပေးကာန် ပေးကနေးရှိ မော်ငိ နား(နေးရှိ ភាវិត សច្ចិតាតព្ទំ សច្ចិតាតំ ឯក ខេស់ សច្ចិតា-តព្ទំ សញ្ចិតាតំ ឯកាធេស សញ្ចិតាតព្ទំ ន សញ្ញិ-កាត់ខ្លួំ ។ ន ស្រាំ វត្តត្វេ ។ បេ។

(៤៨៣) ន វត្តព្វំ ជុំជំសោជសោ គាំលេស ជហគីតិ ។ អាមន្តា ។ ននុ វុគ្គិ ភក់តា

អភិធម្មប៉ឹងិក កថាវិត្ថ

អស់ហើយ មានចិត្តផុតស្រឡះហើយ ព្រោះដឹងដោយប្រពៃ មាន សន្ទុះទ្វារគឺអវិជ្ជាបើកហើយ មានគូទម្ងាយហើយ មានសសរទឿនដក ឡើងហើយ មិនមានគន្ទឹះទាវ ជាព្រះអរិយៈ មានទង់ជាក់ចុះហើយ មានការៈដាក់ចុះហើយ មិនប្រកបដោយកំលេស មានជំនះឈ្នះហើយ ដោយប្រពៃ បុគ្គលនោះ បានកំណត់ដឹងខ្លុំខុក្ខសក្ខ លះបង់ខ្លុំសមុខ-យសច្ច ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធសច្ច ចម្រើននូវមគ្គសច្ច ធម្មជាត ដែលគួរត្រាស់ជំង បុគ្គលនោះ បានត្រាស់ជំង៏លើយ ធម្មជាតដែលគួរ កំណត់ដឹង បុគ្គលនោះកំណត់ដឹងហើយ ធម្មជាត់ដែលគួរលះបង់ បុគ្គល នោះ បានលះបង់ហើយ ធម្មជាតដែលគួរអប់រំ បុគ្គលនោះបានអប់រំ ហើយ ជម្មជាត់ដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គល នោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ មិនជានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។

(២៨៣) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល លះពួកកំលេស ជា ចំណែកៗ ដូច្នេះឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គ្រាស់ថា

នធំសោកថា

អនុប្រព័ន្ធ គេឃុំ នៅឃុំ នៅឃុំ សាលា សាលា កម្សាយ នៅស្បី ខ្លុំ មេ មហមគ្គលោត អគ្គៅ សុត្តស្លោតិ ។ អមស្លា ។ គេន ហិ ន វត្តត្វំ វុំជាំសោធ៌សោ កំហែសេ ដហតីតិ ។

(២៨៤) ឱ្យសោយសោ គាំលេស ៩ហត់តំ។ អាមន្តា ។ ឧឧ វត្តិ ភក់តា

អន្តៅ សុត្តត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ តេច ហ៍ ច វត្តព្វំ វិធិសោធិសោ កាំលេស ៨ហតីតិ ។

(២៨៥) ខ្ញុំ ំណែល ស្រែ គាំល្បស ជួយតីតិ ។

អ្នក (ជាជ គប្បីកំបាត់បង់ នូវមន្ទិលរបស់ខ្លួន បន្តិចម្ដង។ ពល់ ១ ខណ: តាមលំដាប់ ដូចជាងមាស កាលដេញ យោលនូវមន្ទិលនៃមាស ដូច្នោះដែរ ។

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ មើ ។ បើដូច្នោះ បុគ្គលមិន គួរពោលថា បុគ្គលលះពួកកំលេស ជាចំណែក ។ ដូច្នេះឡើយ ។

(២៤៤) បុគ្គលលះពួកកំលេស ជាចំណែក១ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា

ធមិ ៣ យ៉ាង គឺ សក្កាយ ខិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា និងសីលព្វគបរាមាស: ណាមួយ គឺសោតាបន្ទបុគ្គលនោះ ជានលះ
ហើយ ជាមួយ នឹង ខស្សនសម្បត្តិ គឺសោតាបត្តិមគ្គ ម្យ៉ាង
ខៀត សោតាបន្ទបុគ្គល ផុតស្រឡះហើយ ចាកអបាយ
ទាំង ៤ ហើយមិនគួរធ្វើនូវហេតុ ដ៏អាក្រក់ទាំង ៦ (គឺ
អនន្តិយៃកម្ម៩ និងការងាកចិត្តទៅកាន់សាសនាដ ខែឡើយ)
ដូច្នេះ មានក្ងេត្រទេស្សត្វ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ បុគ្គលខ

តាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ បុគ្គលមិន គូរពោលថា បុគ្គលលះពួកកំលេស ជាចំណែកៗ ដូច្នេះទ្វើយ ។

(៤៨៩) បុគ្គល លះពួកភិលេស ជាចំណេក១ ឬ ។

អភិធម្មបំគឺពេ កប៉ាវត្ថ

អាមន្តា ។ ឧឧ ក្ខំ ត្តិ កក្តា បក្សំ កិត្តិ នៃកោះ សមយេ អាយស្បាក់កស្បី រ៉ាន់ រ៉ុនមល់ ជម្មួចស្តុំ ឧឧទានិ យំ ក់ញាំ សមុឧយជម្មុំ សព្វខ្ពុំ និយជៈ ជម្ពុំ សមា ឧស្សិនប្បាញ ក់ក្តារ អាយស្បាក់-កម្មនិ សមា ឧស្សិនប្បាញ ក់ក្តារ អាយស្បាក់-និដ្ឋិ រ៉ិចក់ញ ស៊ីលព្យុនមាមសោធិ អាត្តេរ សុន្តិ-ន្តេរិ រ៉ិចក់ញ ស៊ីលព្យុនមាមសោធិ អាត្តេរ សុន្តិ-នៅតំ ។ អាមន្តា ។ នេឧ មា ន វត្តព្យុំ និធិសោ-និសេ កំពេស ដល់សំ ក្នុង ។

ទធិសោកថា ។

ជហតិកហ

ជសុខុខ្មុំ ។ ៤ សេដូ នេះ នេំ ។ ជេ ។

ខេត្ត ។ មានយើ ។ មេនិទ្ធ ជសុខ្មុំ មុខ្មុំ ប្រស្ន មេដេហូ

ប្រទេ ជសុខ្មុំ មុខ ជសុខ មុខ្មុំ ជសុខ្ចុំ មុខបុខ្ចុំ ប្រស្ន មេដែល ឈា

ប្រទេ ជសុខ្ចុំ មុខ មុខ ជសុខ មុខ ជសុខ មេដេជា ប្រទេ

ប្រទេ មុខ មុខ មុខ ប្រទេខ មេដុខ ជសុខ មេដុខ្មាំ ប្រទេខ ឃា

ប្រទេខ ប្រស្នំ មុខ មុខ ប្រស្នំ មុខ ប្រស្នំ មេដុខ ប្រស្នំ មេដុខ្បុំ ប្រស្នំ មេដុខ ប្រស្នំ មេដុខ្បុំ ប្រស្នំ មេដុខ ប្រស្នំ មេដុខ្បុំ ប្រស្នំ មេដុខ ប្រស្នំ មេដុខ ប្រស្នំ មេដុខ ប្រស្នំ មេដុខ ប្រស្នំ មេដុខ ប្រសុខ មេដុខ ប្រស្នំ មេដុខ ប្រសុខ មេដុខ ប្រសុខ មេដុខ ប្រសុខ មេដុខ ប្រសួង មេដុខ ប្រសុខ ប្រសុខ មេដុខ ប្រសុខ ប្រសុំ ប្រសុខ ប្រស្និស ប្រសុខ ប្រស្និស ប្រសុខ ប្រស្និស ប្រសុខ ប្រសុខ ប្រសុខ ប្រសុខ ប្រសុខ ប្រសុខ ប្រសុខ ប្រសុខ ប្

អភិធម្មបិដិក កថាវិត្ថ

អើ ។ ក្រៃង៍ព្រះមានព្រះកាត ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុង
សម័យណា អរិយសារិក មានធម្មចក្ត ប្រាសចាកធូលី ប្រាសចាក
មន្ទិល កើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ ធម្មជាតណាមួយ ដែលមានការ
កើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះ តែងលេត់ទៅពិញជាធម្មតា
ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ សំយោជន: ៣ យ៉ាង គឺ សក្តាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា
និងសីលពុតបរាមាស: ព្រះអរិយសារិក បានលះបង់ហើយ ជាមួយ
នឹងការកើតឡើងនៃទស្សនសម្បត្តិ គឺសោតាបត្តិមគ្គ ពាក្យដូច្នេះ មាន
ក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល
លះពួកកិលេស ជាចំណែក ១ ដូច្នេះ ឡើយ ។

ចច់ ឱធំសោកថា ។

ជិឋាតិ**កឋា**

(២៨៦) បុថុជ្ជន លះកាមរាគ និងព្យាជាទប្ត ។ គើ ។ បុះលះដ្រះស្រឡះ លះមិនឲ្យមានសេសសល់ លះមិនឲ្យមានបដិសន្និ លះព្រមទាំងតណ្ណា លះព្រមទាំងអនុស័យ លះ ដោយអរិយមគ្គ កាលគ្រាស់ដឹងនូវអកុហ្បធមិ ចើបលះ កាលធ្វើឲ្យជាក់ហ្បាស់នូវអនាគាមិ៨ល ទើបលះឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ហ្វេ ។

ដហតិកថា

(៤៨៧) រ៉ូយ៉ី ដើន ជំពីពីលេ យាមរាងពៀស-ឧត្តិ ។ អាមន្តា ។ អច្ចុត្តិ កែឡុខេត្ត មនៅសេសំ វិត្តាមេន មពិជ្ជមន្តិញ វ្រឹងមេន មានិត្ត រួង សត្តណ្តុំ វិត្តម្ភេត សានុសយំ វិត្តម្ភេត មាយែន ណ្ឌាលេខ រ៉ូយ៉ីដើន ងរូណេខ ឧដើខ រ៉ូយ៉ឺដើន្ អគ្គព្យំ បដ្ឋជ្ឈន្លោ ក្ដៃទ្រេត អភាគាធិដលំ សច្ចុំ-ការព្រា កិត្តម្ភេតិត ។ ១ ហេវ វត្តព្វេ ។ ១។ (២៨៨) ៩សត៌ អភាគមិនបស់ភ្នំកាំហែយ ជន្ជីជន្មោ ជុក្កលោ កាមរាករាុក្រជានិ សោ ជ អច្ចុំ ជហត់ អជាស្រស់ ជហត់ ។ មេ។ អភា-តាមដល់ សច្ចិតារពន្តា ៨ហត់តំ ។ អាមន្តា ។ ជល់ ជន្មីជី្រា យាគារជ្រាស់ មោ ឧ អជិ្ជ្ជឹ ជហភិ អន់ស្រសំ ជហភិ ។ បេ។ អភាគាមិ-ដល់ សច្គាហេត្តោ ជហគីតិ ។ ១ ហៅ វត្តព្វ ។ ប្រេ ។

(២៨៧) បុថុជ្ជន សត្តត់សត្តិនកាមរាគនិងព្យាបា្ ប្ ។ អើ ។
សត្តត់សត្តិនៃដែះស្រឡះ សត្តត់សត្តិនិមិនឲ្យមានសេសសល់ សត្តត់សត្តិនិ
មិនឲ្យមានបដិសន្និ សត្តត់សត្តិនិព្រមទាំងបុស សត្តត់សត្តិនិព្រមទាំង
តណ្តា សត្តត់សត្តិនិព្រមទាំងអនុស័យ សត្តត់សត្តិនិ ដោយអរិយញ្ជាណ
សត្តត់សត្តិន ដោយអរិយមគ្គ កាលគ្រាស់ដឹងខ្លូវអកុប្បធមិ ទើប
សត្តត់សត្តិន កាលធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ខ្លូវអនាគាមិផល ទើបសត្តត់សត្តិនិ
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៨៨) បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល លះកាមរាគនិធីព្យាបាទ បុគ្គលនោះ លះជេះស្រឡះ លះមិនឲ្យមាន សេសសល់ ។ បេ ។ កាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ទើបលះ ឬ ។ អើ ។ បុថុជ្ជន លះកាមរាគនិធីព្យាបាទ បុថុជ្ជននោះ លះ ជ្រះស្រឡះ លះមិនឲ្យមានសេសសល់ ។ បេ ។ កាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវអនាគាមិផល ទើបលះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចំដីពេ កថាវិត្ត

(២៩០) ជល់តំ បុខ្មដ្ឋលោ កាមរកក្យាថានំ
សោ ខ ន អច្ចន្តំ ជល់តំ ន អនាស្រង់ ជល់តំ ន
 អប្បដ្ឋិសិច្ចិយ៍ ជល់តំ ន សម្ទូលំ ជល់តំ ន
 អប្បដ្ឋិសិច្ចិយ៍ ជល់តំ ន សម្ទូលំ ជល់តំ ន
 អត្តស្លាំ ជល់តំ ន សានុសយំ ជល់តំ ន អាំយេន ញាណេន ជល់តំ ន អាំយេន មក្តេន
ជល់តំ ន អក្កប្បំ បដ់ដៃ្ឈាញ្គា ជល់តំ ន អណៈ
កាមដល់ សច្ចិកាពេញ្គា ជល់តំតំ ។ អាមញ្ញា ។
ជហតំ អជាកាមដល់សច្ចិកាំយោយ បដ់បញ្ញា បុក្កលោ កាមរកព្យាថានំ សោ ខ ន អច្ចន្តំ ជល់តំ
។ បេ។ ន អជាកាមដល់ សច្ចិកាពេញ្ញា ជល់តំតំ។

អភិធម្មបំដាក កបាវត្ថ

(២៨៧) បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាតាមិផល សត្តត់សត្តិនកាមរាគនិងព្យាបាទ បុគ្គលនោះ សត្តត់សត្តិនដ្រះស្រឡះ សត្តត់សត្តិនមិនឲ្យមានសេសសល់ ។ បេ ។ កាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវ អនាគាមិផល ទើបសត្តត់សត្តិនឬ ។ អើ ។ បុថុជ្ជន សត្តត់សត្តិន កាមរាគនិងព្យាបាទ បុថុជ្ជននោះ សត្តត់សត្តិន្ដរៈស្រឡះ សត្តត់សត្តិន មិនឲ្យមានសេសសល់ ។ បេ ។ កាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ទើបសត្តត់សត្តិនឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៤०) បុថុជ្ជន លះកាមរាគនិងព្យាជាទ តែបុថុជ្ជននោះ មិនលះ
ជ្រះស្រឡះ មិនលះមិនឲ្យមានសេសសល់ មិនលះមិនឲ្យមានបដិសន្និ
មិនលះព្រមទាំងបុស មិនលះព្រមទាំងតណ្ណា មិនលះព្រមទាំងអនុស័យ
មិនលះ ដោយអរិយញ្ញាណ មិនលះ ដោយអរិយមគ្គ កាលមិនគ្រាស់
ដឹងនូវអកុប្បធមិ ហើយលះទេ កាលមិនធ្វើឲ្យជាក់ព្យាស់ នូវអនាគាមិផល ហើយលះខេច្ច ។ អើ ។ បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ព្យាស់
នូវអនាគាមិផល លះកាមរាគនិងព្យាជាទ តែបុគ្គលនោះ មិនលះជ្រះ
ស្រឡះ ។ បេ ។ មិនធ្វើឲ្យជាក់ព្យាស់នូវអនាគាមិផល ទើបលះខេឬ ។

ដហតិពេយ

ជ ហេវ វត្តទ្វេ **។ មេ ។**

ច្ចុំ ពេល អន្តរួសាយ អន្តរាងដ្ឋោ អនុទានាច្នូំ ។

អាមន្តា ។ កាន់ មេខេលខាត្ត អស្សាយ អយោក

ខ្មែល អក្សិច្ចិយេ អយោយច្ចិយា មួយ

ខ្មែល អក្សិច្ចិយេ អយោយច្ចិយា មួយ

ខ្មែល អក្សិច្ចិយេ អយោយច្ចិយា អយោក

ខ្មែល អក្សិច្ចិយេ អយោយច្ចិយា អយោក

ខ្មែល អក្សិច្ចិយោ អយោយច្ចិយា អយោក

ខ្មែល អក្សិច្ចិយោ អយាយច្ចិយា អណ្តេច

ខ្មែល អក្សិច្ចិយោ អយាយច្ចិយា អណ្តេច

ខ្មែល អក្សិច្ចិយោ អយាយច្ចិយា អស្សា ខ្មែល

ខ្មែល អក្សិច្ចិយោ អយាយច្ចិយា អស្សា ខ្មែល

ខ្មែល អក្សិច្ចិយោ អយាយ

ខ្មែល អក្សិច្ចិយោ អយាយ

ខ្មែល អក្សិចិយោ អយាយ

ខ្មែល អក្សិចិយា

អសាយ

ខ្មែល អក្សិចិយា

អសាយ

ប្រាសិចិយា

អសាយ

ប្រាសិចិយា

អសាយ

ប្រាសិចិយា

អសាយ

ប្រាសិចិយា

អសាយ

អសា

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៧๑) បុថុជ្ជន សត្តត់សត្តិនកាមរាគនិងព្យាបាទ តែបុថុជ្ជន នោះ មិនសត្តត់សត្តិនដ្រះស្រឡះ មិនសត្តត់សត្តិនមិនឲ្យមានសេស សល់ ។ បេ ។ មិនធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ខ្លូវអនា គាមផល ហើយសត្តត់សត្តិន ខេហ្ក ។ អើ ។ បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ខ្លូវអនាគា-មិផល សត្តត់សត្តិនកាមរាគនិងព្យាចុរទ តែបុគ្គលនោះ មិនសត្តត់ សត្តិន្ទិជះស្រឡះ មិនសត្តត់សត្តិនមិនឲ្យមានសេសសល់ ។ បេ ។ មិន ឲ្យជាក់ប្បាស់ខ្លូវអនាគាមផល ហើយសត្តត់សត្តិនទេហ្ក ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៤៩៤) បុថុជ្ជន លះកាមរាគនិងព្យាបាទឬ ។ អើ ។
បុថុជ្ជន លះដោយមគ្គដូចម្ដេច ។ លះដោយរូប្បាបរមគ្គ ។ រុប្បាបរមគ្គ
ជាគ្រឿងចេញចាក់វដ្ដ: ដល់នូវការអស់ទៅ ដល់នូវការគ្រាស់ដឹង
ដល់នូវការមិនសន្យុំកព្ទនឡើង មិនមានអាសវ: មិនមែនជាប្រយោជន៍
ដល់សំយោជន: ជាធមិដែលគន្ល:មិនគប្បីដោតក្រង់ ដែលខ្លាយៈមិនគប្បី
ប្រព្រឹត្តកន្ងង់ ដែលយោគ:មិនគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ងង់ មិនជាប្រយោជន៍ដល់
នីវៃណ: ដែលបាមាស:មិនស្លាបអង្គែល មិនជាប្រយោជន៍ដល់ទបាទន

អភិធម្មបំដីពេ កដាវិត្ត

អស់ផ្តិលេស កោត ។ ឧ មេរំ វត្តព្វេ ។ មេ។ ឧឧ វុទា ខែ កេ មត្តេ អធិយ្យា ខិតោ ឧ ១យកាមី ឧ កោះ កាមី ឧ អម ខយកាមី សាស វេ សញ្ញា ជ ខិ-យោ ។ មេ។ ស់ផ្តិលេស កោត ។ អមន្តា ។ ហេតាំ វុទា ខែ កេ មត្តេ អធិយ្យា ខិតោ ឧ ១យ-កាមី ឧ កោះ កាមី ឧ អម ខយកាមី សាស វេ សញ្ញា ជំនិយោ ។ មេ ។ ស់ផ្តិលេស កោ នោ វត បញ្ជាជំនិយោ ។ មេ ។ ស់ផ្តិលេស កោ នោ វត បោះ វត្ត ត្វេ ជំហេតិ បុដុជ្ជិ នោ វុទា ខែ ខេ មក្តេន កោមកក្រាទានខ្លំ ។

(២៩៣) ជល់តំ អស់តម្លិដល់សម្លិកិរិយាយ
បដ្តិបញ្ញា បុក្តលោ អស់តាមិមក្តេន កាមរកត្បាចាន់ សោ ខ មក្តោ និយ្យាន់កោ ១យកាម៉
ពោះជាម៉ឺ អប់ខយកាម៉ឺ អស់សហ់ អស់ញោជន៍យោ
។ បេ។ អស់គ្គិលេស កោត់ ។ អមត្តា ។ ជល់តំ
បុដ្ដិយោ ស្រាវចារេន មក្តេន កាមរកព្យាទាន់
សោ ខ មក្តោ និយ្យាន់កោ ១យកាម៉ឺ ពោះជាម៉ឺ
អប់ខយកាម៉ឺ អស់សហ់ អស់ញោជន៍យោ ។ បេ។

មិនប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្មង៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរ គោល យ៉ាង៍នេះ ខេ
។ បេ ។ ក្រែង៍ប្រាប់បមគ្គ មិនមែនជាគ្រឿងចេញចាក់ដ្តេះ មិនដល់ខ្ញុំវ
ការអស់ទៅ មិនដល់ខ្លុំវការគ្រាស់ដឹង មិនដល់ខ្លុំវការមិនសន្យុំកំពូន
ឡើង ប្រកបដោយអាសារៈ ជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជនៈ ។ បេ ។
ប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្មង៍ឬ ។ អើ ។ បើរូច្បាប់បមគ្គ មិន
មែនជាគ្រឿងចេញចាក់វដ្តៈ មិនដល់ខ្លុំវការអស់ទៅ មិនដល់ខ្លុំវការ
គ្រាស់ដឹង មិនដល់ខ្លុំវការមិនសន្យុំកំពូន ឡើង ប្រកបដោយអាសារៈ
ជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជនៈ ។ បេ ។ ប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្មង៍
ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា បុថុជ្ជន លះកាមកគនិង៍ព្យាចា្ ១
ដោយរួច្បាប់មគ្គ ដូច្នេះ ឡើយ ។

(២៧៣) បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិដល់ វេមែងលេះកាមក្គនិងព្យាចុះ ដោយអនាគាមិមគ្គ មគ្គនោះ ជាគ្រឿង ចេញចាត់វដ្ដ: ដល់នូវការអស់ទៅ ដល់នូវការត្រាស់ដឹង ដល់នូវការ មិនសន្យុំកំពូន ឡើង មិនមានអាសវ: មិនជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជន: ។ បេ ។ មិនប្រកបដោយសេចក្ដីសៅហ្មង៍ឬ ។ អើ ។ បុថុជ្ជនល់៖ កាមកគនិងព្យាចា្ ដោយច្រៅបមគគ្គ មគ្គនោះ ជាគ្រឿងចេញចាក់ វដ្ដ: ដល់នូវការអស់ទៅ ដល់នូវការគ្រាស់ដឹង ដល់នូវការមិនសន្សំ កំពូន ឡើង មិនមានអាសវ: មិនជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជន: ។បេ ។

ជហតិកជា

ដាំងមាន ការ ក្នុង នេះ ក្នុង ក្ខាង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្

មិនប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្មង៍ហ្គ ។ អ្នកមិនគូរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(២៧៤) បុថុជ្ជន លះកាមកគនិងព្យាធ្នា៖ ដោយប្រាប់បមេត្ត តែ
មត្តនោះ មិនមែនជាគ្រឿងបេញ្ញាក់វង្គ: មិនដល់ខ្លាក់អាអស់ទៅ មិន
ដល់ខ្លាក់ក្រោស់ដឹង មិនដល់ខ្លាក់កម្មិនសន្យុំកព្លន់ ឡើង ប្រកបដោយ
អាសារ: ជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជន: ។ បេ ។ ប្រកបដោយសេចក្តី
សៅហ្មង៍ថ្ក ។ អើ ។ បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លាំ
អនាតាមិផល ហើយលះកាមកគនិងព្យាធ្នា៖ ដោយអនាតាមិមគ្គ តែ
មគ្គនោះ មិនមែនជាគ្រឿងបេញ្ញាត់វង្គ: មិនដល់ខ្លាក់អាអស់ទៅ មិន
ដល់ខ្លាក់ក្រាស់ដឹង មិនដល់ខ្លាក់វេមិនសន្យុំកព្លន់ ឡើង ប្រកបដោយ
អាសារ: ជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជន: ។ បេ ។ ប្រកបដោយ អេសារៈ ជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជន: ។ បេ ។ ប្រកបដោយ សេចក្តី
សៅហ្មង៍ថ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៩៩) បុថុជ្ឈន ប្រាសហករាគ: ក្នុងកាមទាំងឡាយ តាំង់នៅ មាក្នុងអនាគាមផល ដំណាលនឹងការត្រាស់ដឹងធម៌ឬ ។ អើ ។ បុថុជ្ឈន តាំងនៅស៊ប់ក្នុងអហេត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។

(២៩៦) បុថុជួន ប្រាសហកាក: ក្នុងកាមទាំងឡាយ តាំង ខៅមាំក្នុងអភាគាមិផល ដំណាលនឹងការគ្រាស់ជីង៣មិច្ច ។ មើ ។

អភិធម្មចិដិពេ ពថាវិត្ត

អចុត្យំ អច់ម៉េ នយោ មក្តេ ការ៉េត់តំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ អចុត្យំ អច់ម៉េ នយោ មក្តេ ការ៉េតំតា ។ អមត្តា ។ អចុត្យំ អច់ម៉េ នីណា សាមញ្ញាដលាធំ សច្ចិតារោតីតំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ អចុត្យំ អច់ម៉េ នីណា សាមញ្ញាដលាធំ សច្ចិតារោតីតំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ អចុត្យំ អច់ម៉េ នីណា សាមញ្ញាដលាធំ សច្ចិតារោតីតំ ។ អាមន្តា ។ តំណ្ណំ ដស្បាធំ តំស្បាធំ ម៉ាហាធំ តំស្បាធំ តំស្បាធំ កំស្បាធំ តំស្បាធំ តំស្បាធំ តំស្បាធំ តំស្បាធំ សាមចាធំ តំស្បាធំ តំស្បាធំ មាធាធំ សាមចាធំ តំស្បាធំ អាមត្តា ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ បញ្ចាំ សាមចាធំ សាមចាធំ សាមចាធំ មាច្បាធំ សាមចាធំ កំស្បាធំ សាមចាធំ សាមចាធំ មាច្បាធំ សាមចាធំ សាមចាធំ មាច្បាធំ សាមចាធំ សាមចាធ់ សាមចាធំ សាមចាធ់ សាមច

អភិធម្មចិដិក កបាវិត្ត

បុថុដ្ជន អប់រំមគ្គទាំន ញ ដំណាលគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាន៍
នេះ ខេ ។ បេ ។ បុថុដ្ជន អប់រំមគ្គទាំន ញ ដំណាលគ្នាឬ ។ អ្នក
បុគ្គលធ្វេច្យជាក់ច្បាស់ នូវសាមញ្ញផលទាំន ញ ដំណាលគ្នាឬ ។ អ្នក
មិនគួរ ពោល យ៉ាន៍ នេះ ខេ ។ បេ ។ បុគ្គល ធ្វេច្យជាក់ច្បាស់ នូវ
សាមញ្ញផលទាំន៍ ញ ដំណាលគ្នាឬ ។ អេី ។ ការប្រជុំ នៃផស្សៈ ញ
វេទនា ញ សញ្ញា ញ ចេតនា ញ ចិត្ត ញ សទ្ធា ញ វែរិយៈ ញ
សតិ ញ សមាធិ ញ បញ្ញា ញ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល
យ៉ាង៍ នេះ ខេ ។ បេ ។

[២៩៧] បុថុជ្ជន ប្រាសថាការគ: ក្នុងកាមទាំងឡាយ តាំង
នៅមាំក្នុងអនាគាមិមល ដំណាលនឹងការត្រាស់ដឹងធមិប្ ។ អើ ។
បុគ្គលលះកំលេស ដោយសោតបត្តិមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង
នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលលះកំលេស ដោយសភទាគាមិមគ្គឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ចុះលះដោយមគ្គណា ។ លះដោយ
អនាគាមិមគ្គ ។ បុគ្គល លះសក្ខាយខិដ្ឋិ វិចិតិច្នា និងសីលពុតហាមាស: ដោយអនុគ្គាមិមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ដហតិកេយា

មណ្ឌាមមេក្រេ សញ្ញាយឱដ្ដី វិចិតាច្ំ សំលត្វន-បរមាស ៩០៩៩ ។ អាមស្តា ។ ឧធ តិស្តាំ ស ពោជទាន់ មហានា សោតាមត្តីដល់ វុត្តិ ភក-វតាត់ ។ អាមន្តា ។ សញ្ចុំ តិស្ត្លាំ សញ្ញ្រាជ**ភា**ជំ បហានា សោតបត្តិដល់ វុត្តិ ភក់តោ **នោ វ**ត រ វត្តត្វេ អភាគមែក្ខេ សក្តាយធិដ្ឋី វិចិក៌ខ្មុំ ស៊ីលតូនបរមាសំ ៨ហត់តំ ។ បេ ។ អភាតាមិម-ကြောင နိုင္ပျားကို ကာဗကကို နိုင္ပျားကို ၅၂ဝောင် ជហត់តំ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ។ មភាគាមិ-មក្មេខ នុំខ្សារិតាំ តាមរាក់ នុំខ្សារិតាំ ព្យាទាខំ ជហត់តំ ។ អាមស្លា ។ ឧឧ កាមេខកុព្ទាយនេះ តុខ្មែរ សភាពភាមិដល់ វុត្ត ភក់ខាត់ ។ អា. មត្ត ។ ហញ្ ភាមាកព្យាទាខានំ តនុភាក់ ស-កានាតាមដល់ រ៉ុត្ត កាក់តា នោ វត្ ប្រ វត្តិឡ មសមាត្ត នុំខ្សាំកំ កាបរាកំ នុំខ្សាំកំ តុក្រាន់ ៩ហត់តំ ។

ដូហ្គុំពេញ

បុគ្គល លះសក្កាយ ខ្មុំ វិចកិច្ច និងសល់ពុតបរាមាស: ដោយ អនាគាមមគ្គប្ ។ អេី ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែង ន្ទ/សោតាបត្តិផល ក្រោះការលះសំយោជន:ទាំង ៣ យ៉ាងថ្ម ។ គើ ។ បើព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងនូវសោ តាបត្តិផល ព្រោះការលះសំយោ-ជន: ទាំង ៣ យ៉ាង មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា បុគ្គល លះសក្តាយខិដ្ឋិ វិចិក្ខិច្ចា និងសល់ពុតបកមាស: ដោយអនាគាមមគ្គ េះ ។ បេ ។ បុគ្គល លះកាមរាគ ដ៏គ្រោតគ្រាត ព្យា បុាន ដ៏គ្រោតគ្រាត ដោយអនាគាមិមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាន៍នេះ េះ ។ បេ។ បុគ្គល លះកាមរាគ ដ៏គ្រោតគ្រាត ព្យាបាទ ដ៏គ្រោត គ្រាត ដោយអនាគាមមគ្គឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ស្រន់ សំដែនខូវសភពតាមិផល ព្រោះភាពនៃតាមកគ និងព្យាហ្ ទ ដ៏ស្រាល ព្រោះភាពនៃភាមកគ និងព្យាបាទ ដ៏ស្រាលស្ដើង ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល លះកាមរាគ ដ៏គ្រោតគ្រាត ព្យាបាទ ដុំគ្រោតគ្រាត ដោយអនាគាមមគ្គ ដូច្នេះទៀយ ។

អភិធម្មបំជិពេ កថាវិត្ថ

(៤៩៤) ស់ជុំជីលេ ឃាតេស់ រួមរយេ ភស ជញ្ជាក់សមយា អភាតាមិដលេ សណ្ឋាត់តៃ ។ អាមន្តា ។ យេ កោច ಐម្មុំ អភិសមេត្តិ សព្វេ នេះ សហ ជ្ញាភិសមយា អភាគាមដែលេ សណ្ច-មាន្ទឹត ។ ១ សេរ ម៉ូស្រាំ ស្ពី មិ (៤៩៩) ខ ដើម្តិ ជសង្ ជំជុំជីយេ សាមាម-ត្យាទានដ្ឋ ។ អាមត្តា ។ ឧឧ ក្តុំ ភក់វតា មហេសុ នេ្ត្រាស់ នេសស្លាយសង្ឃិណ និរាមកន្ទា ក ព្រេហ $^{(0)}$ វិមុត្តា កាមស ញោជនា សាមរាត់ វិរាជេត្វា ព្រហ្មលេវក្ខេតា អហុ មហេសុំ សាវតា តេស ម នេកាធិ សតាធិបិ

ជ់ដុឌ្ធលេ ឃាត្តាស្ត្រាស់ រ

๑ ซ. ษ. หรุณภ ฯ

អភិធម្មចិដិក កបាវិត្ត

(៤៩៨) បុថុជ្ជន ប្រាសហករាគ:ក្នុងកាមទាំងឡាយ តាំង នៅ ស៊ីបក្នុងអនាគាមិផល ដំណាលនឹងការត្រាស់ដឹងធម៌ឬ ។ អើ ។ ជន ណាមួយ ត្រាស់ដឹងធម៌ ជនទាំងអស់នោះ វៅមង់តាំង នៅស៊ីប់ ក្នុង អនាគាមិផល ដំណាលនឹងការត្រាស់ដឹងធម៌ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៩៩) អ្នកមិនគួរពោលថា បុថុជ្ជន លះកាមពគនិងព្យាបាទ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ត្រាស់ថា

ក្នុងចំណែក ដែលកន្លង ទៅ ហើយ ពួកគ្រូ ទាំង ៦ នោះ
ជាអ្នកមានយស មិនមានក្និនគ្នាប ជាអ្នករួចស្រឡះ បាក
តាមសំ យោជនៈ ព្រោះករុណា នឿយណាយនឹងតាមកាត
ហើយចូលទៅកើត ក្នុងព្រហ្មលោក ពួកសារិករបស់គ្រូ
ទាំង ៦ នោះ មានចំនួនច្រើនយេ មិនមានក្និនគ្នាប ជា
អ្នករួចស្រឡះ បាកកាមសំ យោជនៈ ព្រោះករុណា នឿយ
ណាយនឹងតាមកាត ហើយចូលទៅកើត ក្នុងព្រហ្មលោក
ពាក្សដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ បុថុជ្ជន លះ
តាមកាតនិងព្យាបាទជាន់ដែរឬ ។

ដហតិកថា

(៣០០) ៩៩គឺ មុខុដ្ឋ ភោ ភាមាកព្យទា-ឧត្ត ។ អាមត្តា ។ ឧត្ត វត្ត ភកវតា សោ ហ ពាម ភិក្ខាវ សុខេត្តោ សត្តា ៧វិធីឃាយុកោ សមានោ ឃុំចំរដ្ឋិតិកោ អបរិទ្យុត្តា អយោសំ ជាតិយា ៩៣៩៧ណាន សោគេសាំ បរិនេវេហិ ឧក្សេច នោមន្ទស្សេច ឧទាយាសេច អចវិទុត្តោ ខុត្តស្ពត់ នៃលេខ ។ នំ គាំស្បា ហេតុ ។ ខេត្ត ឧញ្ជនំ អននុពោជា អប្បដំបោ ។ ភាគមេសំ ខេត្តខ្ញុំ ។ អរិយស្បុ ស៊ីលស្បុ អននុពោធា អប្បុ ខ្លាំ ខេត្ត ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្នាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ អាំយាយ វិមុទ្តិយា អននុពោធា អព្យដ៌វេលា គយ់នំ ភិក្ខាវ អរិយំ សីលំ អនុពុខ្ទំ បដិវិទ្ធំ អរិយោ មាន មាន់ដំនើ ឧត្ត្រៃ មរុលា ឧយា មាន់-មនិរ សត្វនៃ គរ្កា រុត់ទី គថ់មនិរ សត្វនៃ ឧត្តវេត

(៣០០) បុថុជ្ជន លះកាមរាគនិងព្យាបាទបានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ អម្បាលយ៉ាងគ្រ ឈ្មោះសុនេត្តនោះ ដែលមានអាយុវែងយ៉ាងនេះ ឋិតនៅអស់កាលយូវ យ៉ាង៍នេះ គង៌មិនរួច ចាកដាតិ ដក មរណៈ សោក បរិទៅ: ទុក្ខ ពោមនស្ស ទហុយាស តថាគតពោលថា មិនរួចចាក*ុក្*តេជ្ឈ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះមិនគ្រាស់ដឹង ព្រោះមិនថាក់ធ្ងះ នូវធម៌ទាំង ៤ ។ ធម៌ទាំង ៤ តើដូចម្ដេច ។ ព្រោះមិខត្រាស់ដឹង មិន ញក់ធ្លះ នូវសីលដ៏ប្រសើរ 🤋 ព្រោះមិនត្រាស់ជឹង មិនញក់ធ្ងះ នូវ សមាធិដ៏ប្រសើរ 🤊 ព្រោះមិនគ្រាស់ដឹង មិនចាក់ធ្ងះ នូវបញ្ហាដ៏ប្រសើរ 🤊 ព្រោះមិនត្រាស់ដឹង មិនហក់ធ្លះ នូវវិមុត្តិដ៏ប្រសើរ 🤊 ម្នាលក់ក្ខុស័ង ឡាយ បើអរិយសីលនោះ បុគ្គលជានគ្រាស់ដឹង ចាក់ធ្ងះហើយ អរិយសមាធិ នោះ បុគ្គលបានត្រាស់ដឹង ចាក់ធ្លុះហើយ អរិយហ្បញ្ហានោះ បុគ្គល បានត្រាស់ដឹង ចាក់ធ្លុះហើយ អរិយវិមុត្តនោះ បុគ្គលបានត្រាស់ ជំងឺ ចាក់ធ្លះហើយ កវត្តណា កំបុគ្គលនោះ បានផ្ដាច់ផ្ដល់ តណា ជាគ្រឿងនាំសត្វឲ្យទៅកើតក្នុងភព នៃបុគ្គលនោះ ក៏អស់រលីង ភពថ្មី នៃបុគ្គលនោះ ក៏មិនមាន ក្នុងកាលឥឡូវនេះទៀតឡើយ

អភិធម្មបំដីពេ កសិវត្ថ

សីលំ សមាជ បញ្ញា ៩ វិទុត្តិ ៩ អនុត្តា អនុពុឌ្ធា ៩មេ ជម្នា កោតមេនយសស្បិតា ៩តិ ពុឌ្ធោ អភិញ្ញាយ ជម្មក្សាសិ ភិក្ខុនិ ឧក្ខាស្សិត្តិការោ សត្ថា ឧក្ខម បរិនិព្យតាតិ អត្តៅ សុត្តត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ គេន ហំ ន វិត្តិទ្ធិ ជហតិ បុដុជ្ជិលេ កាមាកព្យាទានភ្នំ ។

ជំហេតិកេយា ។

សព្វមត្ថិតិកហ

ខ លេដូ រុឌី ម៉េ ឯ មានាង្គំនួ ឯ មានា ឯ មានានិង ឯ មានា ឯ មានា ឯ មានា ឯ មានា ឯ មានា មានានិង្គ ឯ ខ លេដូ រុឌី ម៉េ ឯ មានានិង ឯ មានានិង ឯ មានានិង ឯ មានានិង (២០០) មានិងនិង្គ ឯ មានានិង ឯ មានានិង

អភិធម្មបំដាក កហិវត្ថ

ធមិទាំងនេះ គឺ សីល ១ សមាធិ ១ បញ្ហា ១ វិមុត្តិ ១ ជាធមិដ៏ប្រសើរ ព្រះគោតម ព្រះអង្គមានយស បាន គ្រាស់ដឹងហើយ ព្រោះហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធខ្មែងជ្រាប ប្បាស់ មើបទ្រង់ត្រាស់ប្រាប់ធមិនោះ ដល់កិត្តទាំងឡាយ ថា ព្រះសក្តា ទ្រង់អ្នកធ្វើនូវទីបំផុតនៃទុក្ខ មានបញ្ហាបក្តុបរិនិញ្ចានហើយ

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរ ពោលថា បុថុជ្ជន លះតាមរាគនិងព្យាបាទបាន ដូច្នេះឡើយ ។

ចថ់ ជីហតិកេវា ។

សព្វមត្ថិតិកបា

(៣០๑) ជម្មាត់តាំងពួង (មានរូបក្ខន្ធដា ដើម) មានឬ ។
អើ ។ ជម្មាត់តាំងពួង មានក្នុងសរីរៈទាំងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ ជម្មាត់តាំងពួង មានឬ ។ អើ ។ ជម្មាត់តាំងពួង
មានសព្វកាលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ជម្មាត់តាំង ពួង មានឬ ។ អើ ។ ជម្មាត់តាំងពួង មាន ដោយអាការទាំងពួង ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ជម្មាត់តាំងពួង មាន ដោយអាការទាំងពួង ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ជម្មាត់តាំងពួង មានឬ ។ អើ ។

សព្វមត្ថិតិពបា

លេងខេឌ្ឌិន ។ ១ លេដូ មេ ខេឌិ មានិង្ខ ។ ១ លេដូ មេ ខេឌិ មេ ខេឌិ

មន្ទន្ទុំ ។

(៣០៤) អត្តន្ទុំ អត្តន្ទុំ នោ នៃ ហេ ន្តែ នេ នេទ្តន្ទុំ អត្តន្ទុំ និកន្ទុំ និក្ស និប្បណ្ឌន្តំ អត្តន្ទុំ និកន្ទុំ និក្ស និប្បណ្ឌន្តំ អត្តន្ទុំ និកន្ទុំ និកន្ទុំ និក្ស និប្បណ្ឌន្តំ អត្តន្ទុំ និកន្ទុំ និកន្ទុំ និក្ស និប្បណ្ឌន្តំ អត្តន្ទុំ និក្ស និប្បណ្ឌន្តំ អត្តន្ទុំ និក្ស និប្បណ្ឌន្តំ អត្តន្ទុំ និក្ស និប្បណ្ឌន្តំ អត្តន្ទុំ និក្ស និប្បណ្ឌន្តំ និក្ស និប្បសាធិន្តិ ។

(៣០៣) អល់កត្តិ អត្តិតំ ។ អមស្ពា ។ ឧធុ អល់កត់ អជាតំ អក្វតំ អស់ញ្ចាត់ អ ជំពុត្តិ អនុកិចិត្តិ អស់តុក្កិតភ្និ ។ អមស្ពា ។ ធម្មជាតទាំងត្បូង មាន ក្នុងធម៌ទាំងត្បូងប្ដ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង នេះ ទេ ។ ធម្មជាតទាំងត្បូង មានប្ដ ។ អើ ។ ធម្មជាត ទាំងត្បូង មានប្ដ ។ អើ ។ ធម្មជាត ទាំងត្បូង មានប្ដ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង នេះ ទេ ។ ធម្មជាតទាំងត្បូង មានប្ដ ។ អើ ។ ធម្មជាត ណា មិនមាន ធម្មជាតទាំងត្បូង មានប្ដ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ ធម្មជាត ទាំងត្បូង មានប្ដ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ ធម្មជាត មានប្ដ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ ធម្មជាត មានប្ដ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ ធម្មជាត មានប្ដ ។ អើ ។ ខិដ្ឋិណា (របស់អ្នក) ថា ធម្មជាត ទាំងត្បូង មាន ទិដ្ឋិនោះ ជាមិច្ចាទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិណា (របស់យើង) ថា ជាមិច្ចាទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិនោះ ជាសម្វាទិជ្ជិ យ៉ាងនេះ មានប្ដ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ ប្

(៣០២) ប្រ ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងប្រ ជាអតីត
លេត់ ទៅប្រាស ប្រែប្រល ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃាស ដល់ខ្លាំសេចក្តី
នៃសៅត្រលៃងឬ ។ អើ ។ បើប្រ ជាអតីត លេត់ ទៅប្រាស
ប្រែប្រល ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃាស ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃាស់ត្រៃលែងហើយ
ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ប្រ ជាអតីតមាន ដូច្នេះទេ ។
(៣០៣) ប្រ ជាអភាគត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងប្រ ជា
អភាគត មិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់ដុះជាល មិនទាន់ហូត
លាស់ មិនទាន់ចម្រង់ចម្រើន មិនទាន់កើតឡើងប្រាក់ដុំខេឬ ។ អើ ។

អភិធម្មបំផិតេ កបាវត្ថ

ហេញុំ អស់កត់ អជាតំ អក្ត់ អស់ញាត់ អចិត្តិ អន់កិចិត្តិ អមាតុក្តិ លោ វត ប វត្តត្វ អស់កត់ អភិគិ ។

អង់ខ្លួន អមិនខ្លួន ។ ប លោះ ដើល ៤ លេខ នៃ នៃ នៃ នៃ នៃ នេះ នេ នេះ

អភិធម្មបំផក កជាវត្ថ

បេរូប ជាអនាគត មិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់ដុះងាល មិនទាន់លូតលាស់ មិនទាន់បម្រង់ចម្រើន មិនទាន់កើតឡើង ប្រាកដទេ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា រូប ជាអនាគត មាន ដូច្នេះទេ ។

(៣០៤) ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនទាន់
លេត់ មិនទាន់ទៅប្រាស មិនទាន់ប្រែប្រហ មិនទាន់ដល់នូវសេចក្តី
នៃស មិនទាន់ដល់នូវសេចក្តីនៃសេក្រលៃង៍ឬ ។ អើ ។ ប្រ ជា
អតីត មាន ប្រ ជាអតីត មិនទាន់លេត់ មិនទាន់ទៅប្រាស មិនទាន់
ប្រែប្រហ មិនទាន់ដល់នូវសេចក្តីនៃស មិនទាន់ដល់នូវសេចក្តីនៃស
ប្រែប្រហ មិនទាន់ដល់នូវសេចក្តីនៃស មិនទាន់ដល់នូវសេចក្តីនៃស
ក្រៃសែង៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៣០៥) រូប ជាបច្ចុប្បន្ន មាន រូប ជាបច្ចុប្បន្ន កើត មាន ដុះដាល លូតលាស់ ចម្រង់ចម្រើន កើតឡើង (ទ្រាកដប្ ។ អើ ។ រូប ជា អនាគត មាន រូប ជាអនាគត កើត មាន ដុះដាល លូតលាស់ ចម្រង់ ចម្រើន កើតឡើង (ទុកដប្ ។ អ្កមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៣០៦) ប្រ ជាអតីត មាន ប្រ ជាអតីត លេត់ ទៅប្រាស
ប្រែប្រល ដល់នូវសេចក្តីនៃាស ដល់នូវសេចក្តីនៃាសក្រៃលៃន៍ឬ ។
អើ ។ ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន លេត់ ទៅប្រាស ប្រែ
ប្រល ដល់នូវសេចក្តីនៃាស ដល់នូវសេចក្តីនៃាសក្រៃលៃន៍ឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

សព្វមត្ថីតិកថា

[៣០៧] អនាកក់ អត្តិ អនាកត់ អជាតំ អក្វត់

អសញ្ជាត់ អចិត្តិ អនកចិត្តិ អនាក្រត់

អាមន្តា ។ បច្ចុប្បត្តិ អត្តិ បច្ចុប្បត្តិ អជាតំ អក្វត់

អសញ្ជាត់ អចិត្តិ អនកចិត្តិ អនាកុក្តិ ។

សញ្ជាត់ អចិត្តិ អនកចិត្តិ អនាកុក្តិ ។

សហ្វាត់ អចិត្តិ អនកចិត្តិ អនាកុក្តិ ។

(៣០៧) ប្រ ជាអនាគត មាន ប្រ ជាអនាគត មិន

ពន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់ដុះដាល មិនទាន់ហូតលាស់ មិន

ទាន់ចម្រង់ចម្រើន មិនទាន់កើតប្រាកដឬ ។ អើ ។ ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន

មាន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់ដុះដាល

មិនទាន់ហូតលាស់ មិនទាន់ចម្រង់ចម្រើន មិនទាន់កើតឡើងប្រាកដ

ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។

(៣០៨) រូប ដាអតីត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែង រូប ដាអតីត
លេត ទៅប្រាស ប្រែប្រួល ដល់នូវសេចក្តីវិនាស ដល់នូវសេចក្តី
វិនាសក្រៃលែងហើយឬ ។ អើ ។ បើរូប ជាអតីត រលត់ ។ បេ ។
ដល់នូវសេចក្តីវិនាសក្រៃលែង ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា
រូប ជាអតីត មាន ដូច្នេះទេ ។

(៣០៩) ប្រ ជាអនាគត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែជ ប្រ ជាអនាគត មិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់ដុះដាល មិនទាន់លូត លាស់ មិនទាន់ចម្រង់ចម្រើន មិនទាន់កើតឡើងប្រាកដប្ហ ។ អើ ។ បើ ប្រ ជាអនាគត មិនទាន់កើត ។ បេ ។ មិនទាន់កើតឡើង ប្រាកដ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរយោលថា ប្រ ជាអនាគត មាន ដូច្នេះ េ ។

អភិធម្មបំដីកេ កបាវត្ថុ

អភិធម្មបំដាក់ កជាវត្ថុ

(៣๑०) រូប ជាបច្ចុប្បន្ន មាន រូប ជាបច្ចុប្បន្ន មិនគាន់
លេត មិនគាន់ទៅប្រាស មិនគាន់ប្រែប្រួល មិនគាន់ដល់ខូវសេចក្តី
វិនាស មិនគាន់ដល់ខូវសេចក្តីវិនាសាក្រៃលៃឪឬ ។ គើ ។ រូប ជា
អតីត មាន រូប ជាអតីត មិនគាន់លេត់ មិនគាន់ទៅប្រាស មិន
គាន់ប្រែប្រួល មិនគាន់ដល់ខូវសេចក្តីវិនាស មិនគាន់ដល់ខូវសេចក្តី
វិនាសាក្រៃលៃឪឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។

(៣)១) រូប ដាបច្ចុប្បន្ន មាន រូប ដាបច្ចុប្បន្ន កើត មាន ដុះដាល លូតលាស់ ចម្រង់ចម្រើន កើតទ្បើងប្រាកដប្ត ។ អើ ។ រូប ជាអនាគត កើត មាន ដុះដាល លូតលាស់ ចម្រង់ចម្រើន កើតឡើងប្រាកដប្ត ។ អើ ។ ច្រុងចម្រើន កើតឡើងប្រាកដប្ត ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ (៣១៤) រូប ជាអតីត មាន រូប ជាអតីត លេត់ ទៅ បាស ប្រែប្រល ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃាស ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃាសក្រៃសែង ឬ ។ អើ ។ រូប ជាបច្ចុប្បន្ន មាន រូប ជាបច្ចុប្បន្ន លេត់ ទៅ ប្រាស ប្រែប្រល ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃាស ដល់សេចក្តីនៃាសក្រៃសែង ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។

សព្វមត្ថិតិពថា

[៣០៣] អយកតំ រូបំ អត្ត អយកតំ រូបំ អជាតំ អក្តំ អសញ្ជាត់ មិញត្តំ អនកិច្ចិត្ត អខាត្តត្តិ ។ អាមត្តា ។ បច្ចុប្បិ្ធិ រ៉ូល អគ្ ត្តិព័ត្ ខ្លែ អហុខ អង់ខ្លួន ឯមណ៍ខ្លួន អច្ជុំខ្លួ អនភិនិព្យុន្តិ អភាតុភ្នុន្តិ ។ ឧ ហេវិវត្តិព្យុ ។ ២។ (៣០៤)អតីតា វេឌ**ជា** អត្**ខិរ ខេរ មួញា** អត្ត សន្តារា អត្ត ។ ខេ ។ វិញាណ អត្តិ ។ អាមន្តា ។ ១០ អតីតំ វិញ្ហាណំ ជុំវិទុំ វិកតំ វិយ្យាំ អត្តខ្លុំ អត្តខ្លុំ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចាំ អតីតំ វិញ្ហាណំ ជុំរុំខ្លុំ ។ មេ។ អត្តគ្ល់តំ នោវត រេវត្តគ្រេងគំនំ វិញ្ចាណ៍ អត្តិត ។ (៣០៤) អស្នន វិញ្ញាណ អន្ទិន ។ អាមន្តា ។ ជឲ្ អជាក់តំ វិញ្ញាណំ អជាតំ អក្ចតំ អសញ្ជាត់ អធិត្តត្តិ អធិត្តត្តិ ។ មាន ស្រាំ មេខាន់ មួយ មេខាន់ ។ បេ ។ អភាតុភូនិ នោះ វត្ត ព្រេ វត្ត ត្លេ អភាគនិ វិញ្ហាលំ អគ្គិត ។

សព្វមត្ថិតិពថា

(៣០៣) រូប ជាអនាគត មាន រូប ជាអនាគត មិន
ពាន់កើត មិនពាន់មាន មិនពាន់ដុះដាល មិនពាន់ហូតលាស់ មិន
ពាន់បម្រង់បម្រើន មិនពាន់កើតឡើងប្រាកដេហ្ ។ អើ ។ រូប ជា
បច្ចុហ្បន្ន មាន រូប ដាបច្ចុហ្បន្ន មិនពាន់កើត មិនពាន់មាន មិនពាន់
ដុះដាល មិនពាន់ហូតលាស់ មិនពាន់បម្រង់បម្រើន មិនពាន់កើតឡើង
ប្រាកដេហ្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ ។

(៣១៤) វេទនា ជាអតីត មាន ២ បេ ២ សញ្ញា មាន
សង្ខារ មាន ២ បេ ២ វិញ្ញាណ មានឬ ២ អើ ២ ក្រែជ
វិញ្ញាណ ជាអតីត លេត់ ទៅប្រាស ប្រែប្រួល ដល់ខ្លូវសេចក្តីនៃាស
ដល់ខ្លួវសេចក្តីនៃាស់ក្រែលៃ ឬ ២ អើ ២ ចើរិញ្ញាណ ជាអតីត
លេត់ ២ បេ ២ ដល់ខ្លួវសេចក្តីនៃាស់ក្រែលៃជៈ ម្នាលអ្នកដឹ
បម្រេន អ្នកមិនគួរពោលថា វិញ្ញាណ ជាអតីត មាន ដូច្នេះទេ ២

(៣១៥) វិញ្ញាណ ជាអនាគត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែង
វិញ្ញាណ ជាអនាគត មិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់ដុះជាល
មិនទាន់ហូតលាស់ មិនទាន់ចម្រង់ចម្រើន មិនទាន់កើតឡើង[ជាកដ
ឬ ។ អើ ។ បើវិញ្ញាណ ជាអនាគត មិនទាន់កើត ។ បេ ។ មិនទាន់
កើតឡើង[ជាកដខេ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា វិញ្ញាណ
ជាអនាគត មាន ដូច្នេះ េ ។

អភិធម្មបំដីកេ កជាវត្ថ

រុឌី ដោ ជា ជា ជា អង្គន្លុំ អង្គ អង្គន្លុំ ដោ បា ដោះ អង្គន្លុំ ដោយហូ អង្គ សិទ្ធិពិទ្ធិ

អង្គ ឯកេត អសាន់ង់នទ្ទំ ន ខ សេរ នៅ ឯកែត ឧត់តាទ្ទិ រួយ្យាហូ អង្គ ឧត់តាទ្ទិ រួយ្យាហូ អធាន (ឧប ។) អសានន រួយ្យាហូ អង្គ អសាននេះ រួយ្យាហូ អព្ទន្ត ន ខេ ត្រ រួងខេ រួយ្យាហូ ចូរខ្ញុំ រួច្បាហូ អព្ទន្ត រួយ្យាហូ អង្គ អសានន្ត រួច្បាហូ អសានន្ត រួយ្យាហូ អង្គ អសានន្ត រួច្បាហូ អព្ទន្ត រួយ្យាហូ អង្គ អសានន្ត រួចបាហូ អសានន្ត រួយ្យាហូ អង្គ អសានន្ត រួចបាហូ អសានន្ត រួយ្យាហូ អង្គ អសានន្ត រួចបាហំ អសានន្ត រួយ្យាហូ អស្និ ខ្មាំ ប្រាហ្វេ ស្ត្រាំ ឧត្តិតាទិទ្ធិ ន ស្រ ស្ត្រាំ ប្រាហ្វេ អសានន្ត រួចបាហ្វេក អសាន្តិ ឧត្តិតាទិទ្ធិ ន អាចស្លាំ ន ប្រព្យាហ្វេ អសានន្ត រួចបាហ្វេក អសានទំនំ ន ប្រព្យាហ្វេ អង្គ អសានន្តិ រួចបាហ្វេក អសានទំនំ ន ប្រព្យាហ្វេ អង្គ អសាននិត្ត រួចបាហ្វេក អសានទំនំ ន ប្រព្យាហ្វេ អង្គ អសាននិត្ត រួចបាហ្វេ អសាននិត្ត និត្ត ប្រព្យាហ្វេ អសាននិត្ត រួចបាហ្វេក អសានទំនំ ន ប្រព្យាហ្វេ អសាននិត្ត រួចបាហ្វេក អសានទំនំ និត្តបាហ្វេក អសាននិត្តិ និត្តបាហ្វេក អសាននិត្ត រួចបាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អសានទំនំ នេះ ប្រព្យាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អស្តិត ប្រព្យាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អស្តាំ សានសាន្តបាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អសាននិត ប្រព្យាហ្វេក អស្តិត ប្រព្យាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត ប្រព្យាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អសាននិត បាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អសាននិត្តបាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វិក អសាននិត្តបាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អសាននិត បាហ្វេក អសាន បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្គិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វិក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្គិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្គិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្គិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្គិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក អស្តិត បាហ្វេក បាហ្វេក បាហ្វិក បាហ្វេក បាហ្វេក បាហ្វេក បាហ្វេក បាហ្វេក បាហ្វេក បាហ្វេក បាហ្វិកិត បាហ្វេក បាហ្វេក បាហ្វិក បាហ្វិក បាហ្វិក បាហ្វិក បាហ្វិក បាហ្

អភិធម្មបំដឹក កថាវិត្ត

(៣១៦) វិញ្ញាណជាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញ្ញាណជាបច្ចុប្បន្ន មិន ពន់រលត់ ។ បេ ។ មិនពន់ដល់នូវសេចក្តីវិនាស់ក្រៃលែងឬ ។ អើ ។ វិញ្ញាណជាអតីត មាន វិញ្ញាណជាអតីត មិនពន់រលត់ ។ បេ ។ មិនពន់ដល់នូវសេចក្តីវិនាស់ក្រៃលែងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(៣១៧) វិញ្ញាណជាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញ្ញាណជាបច្ចុប្បន្ន កើត មាន ។ បេ ។ កើតឡើង ប្រាកដប្ ។ អើ ។ វិញ្ញាណជាអនាគត មាន វិញ្ញាណជាអនាគត កើត ។ បេ ។ កើតឡើង ប្រាកដប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣១៨) វិញ្ញាណដាអតីត មាន វិញ្ញាណដាអតីត រល់តំ
។បេ។ ដល់ទូវសេចក្តីវិនាស់ក្រលៃង៍ឬ ។ អើ ។ វិញ្ញាណដាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញ្ញាណដាបច្ចុប្បន្ន លេត់ ។ បេ។ ដល់ទូវសេចក្តីវិនាស់ក្រ លែង៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(៣១៩) វិញ្ញាណដាអនាគត មាន វិញ្ញាណដាអនាគត មិន ទាន់កើត ។ បេ។ មិនទាន់កើតឡើង ប្រាកដប្ ។ អើ ។ វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញ្ញាណជាបច្ចុប្បន្ន មិនទាន់កើត មិនទាន់មាន ។ បេ។ មិនទាន់កើតឡើង ប្រាកដប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

សព្ទមត្ថិតិកថា

ជាល់ខ្លួញ 1 មានស្នា 1 មើយរួ ជាល់ខ្លួញ 1

អានស្នា 1 ជូលម្ល 1 ស្លា 1 ជើសច្ច វូសាសម្លេញ 1

អានស្នា 1 ជូលម្ល 1 ស្លា 1 ជ្ជាល្ច អានស្នា 1 ជូលម្លេញ 1

ប្រុស្តិញ 1 ជូលមន្ទំ 1 ជូលមន្ទំ 1 ជ្ជាល្ច អានស្នា 1

ប្រុស្តិញ 1 ជូលមន្ទំ 1 ជាជា 1 ជួលមន្ទំ 1

ប្រុស្តិញ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជ្ជាល្ច អានស្នា 1

ប្រុស្តិញ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជ្ជាល្ច អានស្នា 1

ប្រុស្តិញ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទំ 1

ប្រុស្តិញ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទំ 1

ប្រុស្តិញ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទំ 1

ប្រុស្តិញ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទំ 1

ប្រុស្តិញ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទំ 1

ប្រុស្តិញ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទ្ធ 1 ជួលមន្ទំ 1 ជួលមន្ទ្ធ 1 ជួ

(៣৬٠) (១) ធ្វើនូវរូបជាបច្ចុប្បន្ន មិនឲ្យបែកគ្នា រួមហៅ ថាបច្ចុប្បន្ន ឬថាប្រ ថាប្រ ឬថាបច្ចុប្បន្ន (ហើយសួរថា) កាយ †; តាំងនៅក្នេទីជាមួយគ្នា ស្មើគ្នា មានចំណែកស្មើគ្នា កើតជា មួយគ្នាឬ ។ អើ ។ ប្រជាបច្ចុប្បន្ន កាលរលត់ តែផលរបង់ ភាព ជាបច្ចុប្បន្នឬ ។ អើ ។ ប្រជាបច្ចុប្បន្ន តែងលះបង់កាពជាប្រឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៣២๑) (ខ្ញុំ) ធ្វើនូវរូបជាបច្ចុប្បន្ន មិនឲ្យបែកគ្នា រួមហៅ ថាបច្ចុប្បន្ន ឬថារូប ថារូប ឬថាបច្ចុប្បន្ន (ហើយសួរថា) កាយទុះ តាំង៍នៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើគ្នា មានចំណែកស្មើគ្នា កើតជាមួយគ្នា ឬ ។ អើ ។ រូបជាបច្ចុប្បន្ន កាលរលត់ តែងមិនលះបង់កាពជារូប ឬ ។ អើ ។ រូបជាបច្ចុប្បន្ន តែ ម៉ែនលះបង់កាពជាបច្ចុប្បន្នឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (ខ្ញុំ) ធ្វើនូវសំពត់ស មិនឲ្យ បែកគ្នា រួមហៅថា ស ឬថាសំពត់ ថាសំពត់ ឬថាស (ហើយ ស្បូថា) សំពត់ ទុំ ឯង តាំង៍ នៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើគ្នា មានចំណែក ស្មើគ្នា កើតជាមួយគ្នាឬ ។ អើ ។ សំពត់ស បុគ្គល កាលជ្រលក់ វាមង៍លះបង់ភាពសឬ ។ អើ ។ សំពត់ តែង៍លះបង់ភាពជាសំពត់ឬ ។

អភិធម្មបំដកេ កឋាវិត្ត

រំតូ តែសារូ ខ ពុលខ្លួន រ ឧដ្ឋ ឧសសារិន ត្រួយាឧកគ្គី យោ នេះ ក នើ មើ រូត្នយោឧកគីថ្មី រ មានយ រ សញ្ជាំ នៃ អច្ចខ្ញុំ នៃសារូ ពុលខ្លួន រ រំតូ អច្ចខ្ញុំ អប់រូ អសសារិនូ ឧគីថ្មី រ ច ស្យេរ នើ មេ ភ ស រ ត រ ច វ រំតូ ឧសី រ រំតូ ច្ចខ្ញុំ ជំរូ មហារិន្ទ អត្តេយោឧ-(យ p p) រំតូ នៃជារូ ច ពុលខ្លួន រ មា-

អភិធម្មបំដាក កមាវិត្ថ

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ (ខ្ញុំ) ធ្វើនូវសំពត់ស មិនឲ្យ
បែកគ្នា រួមហៅថាស ឬថាសំពត់ ថាសំពត់ ឬថាស (ហើយ
សួរថា) សំពត់ នុះឯង តាំងនៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើគ្នា មានចំណែក
ស្មើត្តា កើតជាមួយគ្នាឬ ។ អើ ។ សំពត់ស បុគ្គល កាលជ្រលក់
រមែងមិនលះបន់ភាពជាសំពត់ឬ ។ អើ ។ សំពត់ តែងមិនលះបង់
ភាពសខ្វេ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៣৬৬) រូប មិនលះបន់ភាពជារូបឬ ។ មើ ។ រូប ជា
ជម្មជាតទៀន ទៀនទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រលជាធម្មតាឬ ។
អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងរូប លះបង់ភាពជារូប
ឬ ។ រូប ជាធម្មជាតមិនទៀន មិនទៀនទាត់ មិនពិតប្រាកដ តែង
ប្រែប្រលជាធម្មតាឬ ។ អើ ។ បើរូប ជាធម្មជាតមិនទៀន មិន
ទៀនទាត់ មិនពិតប្រាកដ តែងប្រែប្រលជាធម្មតា ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន
អ្នកមិនគួរពោលថា រូប មិនលះបង់ភាពជារូប ដូច្នេះទេ ។

(៣៤៣) និត្វាន មិនលះបន់ភាពជានិត្វានថ្ម ។ និត្វានជា ជម្មជាត់ ទៀន ទៅ តិត្យាក់ដ មិនប្រែប្រាល់ជាធម្មតាថ្ម ។ អើ ។ ប្រ មិនលះបន់ភាពជាប្រហ្គ ។ ប្រ ជាធម្មជាត់ ទៀន ទៀន ទាត់ តិត្យាក់ដ មិនប្រែប្រាល់ជាធម្មតាហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

សព្វមត្ថិតិកេដា

ដល់ខ្លួន ។ ច្នេញ ដូ មន្ទិ មន្

មន្ត្តមន្ត្រ ប្រព្យ នៃ ប្រព្យ នៃ ប្រព្យ នៃ ប្រ នេះ មន្ត្រ នេះ មន្ត្រ នេះ មន្ត្រ មន្ត្ត មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្តិ មន្ត្រ មន្ត្តិ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្ត មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្តិ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្តិ មន្ត្តិ មន្ត្តិ មន្ត្តិ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្តិ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្តិ មន្ត្រ មន្ត្តិ មន្ត្តិ មន្ត្តិ មន្ត្តិ មន្ត្តិ មន្ត្តិ មន្ត្តិ មន្ត្តិ មន្ត្តិ ម

សពុមត្តីតិពេយ

(៣៤៤) រូប មិនលះបន់ភាពជារូបឬ ។ រូប ជាធម្មជាតមិន ទៀន មិនទៀនទាត់ មិនពិតប្រាកដ តែងប្រែប្រួលជាធម្មតាឬ ។ អើ។ និញ្ជាន មិនលះបន់ភាពជានិញ្ជានឬ ។ និញ្ជាន ជាធម្មជាតមិនទៀន មិន ទៀន ទាត់ មិនពិតប្រាកដ តែងប្រែប្រួលជាធម្មតាឬ ។ អ្នកមិនគួរ តោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៤៥) អតីត មាន អតីត មិនលះបន់ភាពជាអតីតប្ត ។

អើ ។ អនាគត មាន អនាគត មិនលះបង់ភាពជាអនាគតប្ត ។ អ្នក

មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ អតីត មាន អតីត មិនលះបង់ភាពជា
អតីតប្ត ។ អើ ។ បច្ចុប្បន្ន មាន បច្ចុប្បន្ន មិនលះបង់ភាពជាបច្ចុប្បន្ន

ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ រប ។

(៣៤៦) អនាគត មាន អនាគត មិនលះបង់កាពជាអនាគត ឬ ។ អើ ។ អតីត មាន អតីត មិនលះបង់កាពជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។

អភិធម្មបំដីកេ កដាវត្ថ

អង្គ អង្គន្ង អង្គនិង មន្ត្ន អង្គន្ង មន្ត្ឋ អង្គន្ង អង

មន្ត្រី ឯ មន្ត្រ ង ខ្មែរ មន្ត្រ ន ខ្មែរ មន្ត្រ មន្ត្តិមន្ត្ត មន្ត្រ មន្ត្ត មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្តិមន្ត្តិមន្ត្តិមន្ត្តិមន្ត្តិមន្ត្តិមន្ត្តិមន្ត្តិមន្ត្តិមន្ត្តិមន្ត្តិមន្

[៣៣០] អតីតំ អត្តិ អតីតំ អតីតភាវិ ជ ជហតីតិ ។ អតីតំ អជិច្ចំ អជុវិ អសស្បតិ វិចាំ-ឈាមជម្មត្តិ ។ អាមន្តា ។ ជំព្វាជំ អត្តិ ជំព្វាជំ ជំពាជភាវិ ជ ជហតីតិ ។ ជំព្វាជំ អភិច្ចំ អជុវិ អសស្បតិ វិចាំឈាមជម្មត្តិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

អភិធម្មបំផិត កជាវិត្ត

(៣២៤) អតីត មាន អតីត មិនលះបន់ភាពជាអតីតឬ ។

អើ ។ អតីត ទៀន ទៀនទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រលជាធម្មតា
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងអតីត មិនទៀន

មិនទៀនទាត់ មិនពិតប្រាកដ តែងប្រែប្រលជាធម្មតាឬ ។ អើ ។

បើអតីត មិនទៀន មិនទៀនទាត់ មិនពិតប្រាកដ តែងប្រែប្រលជាធម្មតាឬ ។ អើ ។

បើអតីត មិនទៀន មិនទៀនទាត់ មិនពិតប្រាកដ តែងប្រែប្រលជា
ធម្មតា មាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា អតីត មាន អតីត

មិនលះបង់កាពជាអតីត ដូច្នេះទេ ។

(៣៩៤) និព្វាន មាន និព្វាន មិនលះបង់ភាពជានិព្វានឬ ។ និព្វាន ជាធម្មជាត ទៀង ទៀងទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រលជា ធម្មតាឬ ។ អើ ។ អតីត មាន អតីត មិនលះបង់ភាពជាអតីត ឬ ។ អតីត ជាធម្មជាត ទៀង ទៀងទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រល ជាធម្មតាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(ញញ្ច) អតីត មាន អតីត មិនលះបង់កាពជាអតីតប្ ។ អតីត ជាធម្មជាត មិនទៀង មិនទៀងទាត់ មិនពិតប្រាកដ តែងប្រែប្រួលជា ធម្មតាប្ ។ អើ ។ និព្វាន មាន និព្វាន មិនលះបង់កាពជានិព្វាន ឬ ។ និព្វាន ជាធម្មជាត មិនទៀង មិនទៀងទាត់ មិនពិតប្រាកដ តែងប្រែប្រួលជាធម្មតាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

សព្ទមត្ថិតិពេយ

(៣៣៤) អភាគន៍ រ៉ូចំ អន្ទិ អភាគន៍ រ៉ូចំ អភាគសារ ខ ជល់នីន៍ ។ អាមខ្លា ។ អន្ទិន់ រ៉ូចំ អន្ទិ អន្ទិន់ រ៉ូចំ អន្ទិតភារំ ខ ជល់នីន៍ ។ ខ បោរ វគ្គព្វេ ។ មេ ។

សព្ទមត្ថិតិកបា

(៣៣១) រូប ជាអតីត មាន រូប ជាអតីត មិនលះបង់កាពជាអតីត

ឬ ។ អើ ។ រូប ជាអភាគត មាន រូប ជាអភាគត មិនលះបង់កាព

ជាអភាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ រូប ជា

អតីត មាន រូប ជាអតីត មិនលះបង់កាពជាអតីតឬ ។ អើ ។ រូប ជា

បច្ចុប្បន្ន មាន រូប ជាបច្ចុប្បន្ន មិនលះបង់កាពជាបច្ចុប្បន្នឬ ។ អ្នក

មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(ញ្ញា) រូប ជាអនាគត មាន រូប ជាអនាគត មិនលះបង់ភាព ជាអនាគតប្ ។ អើ ។ រូប ជាអតីត មាន រូបជាអតីត មិនលះបង់ ភាពជាអតីតប្ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៣៣) រូប ដាបច្ចុប្បន្ន មាន រូប ដាបច្ចុប្បន្ន មិនលះបន់ ភាពជាបច្ចុប្បន្នថ្ម ។ អើ ។ រូប ជាអតីត មាន រូប ជាអតីត មិន លះបន់ភាពជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំជិកេ កឋាវត្ថ

ខ ជុលខ្លួន រ ព រុខិ៍ ខេំ មន្តខ្លុំ រ តេ រ រួត មន្តខ្លុំ រ ខ្លុំ មន្តខ្លុំ រ ខេ រ ខេះ រុខិ៍ ខំ ប់ មន្តខ្ញុំ រ តេ រ រួត ហោងខេត្ត ខ្លុំ មន្តខ្លុំ ង ខ ស្សេ រុខិ៍ ខំ ប់ មន្តខ្ញុំ រ តេ រ រួត ហោងខេត្ត ខ្លុំ មន្តខ្លុំ មន្ត រុខិ៍ ខំ ប់ មន្តខ្ញុំ រ តេ រ រួត ហោងខេត្ត ខ្លុំ មន្តខ្ញុំ អ ខ សេស្ត រុខិ៍ ខំ ប់ មន្តខ្ញុំ រ តេ រ រួត មន្តខ្ញុំ រ ខ សេស្ត រុខិ៍ ខំ ប់ មន្តខ្ញុំ រ តេ រ រួត មន្តខ្ញុំ រ ខ សេស្ត រុខិ៍ ខ្លុំ មន្តខ្ញុំ រ មន្តខ្ញុំ អ ខ្លុំ មន្តខ្ញុំ អ ខ្លុំ មន្តខ្ញុំ អ ខ្លុំ មន្តខ្ញុំ អ ខ ខ្លុំ មន្តខ្ញុំ រ ខ ខេត្ត ពេធខ្លុំ ខ្លុំ មន្តខ្ញុំ រ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្ត្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មនុខខ្ញុំ មនុខខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មនង មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មនង មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មនង មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មនង មន្តខ្ញុំ មនង មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មនង មនង មន្តខ្ញុំ មនង មនង មនង មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មនង មនង មនង មន្តខ្ញិ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មនង មនង មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មនង មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មនង មនង មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ មន្តខ្ញុំ

អក្សាខ្ញុំ ព្រៃស្រានេឌតិខ្ញុំ ។ ខ ស្រេះ នៃខេត់ «ខេត់ ម្សាន ក្នុង ស្រុះ មេខ្ញុំ ។ មេខេត្ត មេខ្ញុំ មេខ្ញុំ មេស្តិ មេស្សិ មេស្តិ មេស្ឋិ មេស្ឋ

អភិធម្មចំដិត កបាវត្ថ

(ញ្ចាច់) រូប ជាអតីត មាន រូប ជាអតីត មិនលះបង់ភាពជាអតីត

ឬ ។ អើ ។ រូប ជាអតីត ជាធម្មជាត ទៀង ទៀងទាត់ ពិតប្រាកដ មិន

ប្រែប្រហ្មជាធម្មតាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង

រូបជាអតីត ជាធម្មជាតមិនទៀង មិនទៀងទាត់ មិនពិតប្រាកដ តែង

ប្រែប្រហជាធម្មតាឬ ។ អើ ។ បើរូប ជាអតីត ជាធម្មជាតមិនទៀង

។ បេ ។ តែងប្រែប្រលជាធម្មតា ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា

រូប ជាអតីត មាន រូប ជាអតីត មិនលះបង់ភាពជាអតីតដូច្នេះទេ ។

(ញ្ញា៥) និញ្ហាន មាន និញ្ហាន មិនលះបង់ភាពដានិញ្ហាន និញ្ហាន ជាធម្មជាត ទៀង ទៀងទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រួលជាធម្មតាឬ ។ អើ ។ រូប ជាអតីត មាន រូប ជាអតីត មិនលះបង់ភាពជាអតីត រូប ជាអតីត ជាធម្មជាត ទៀង ទៀងទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រួលជាធម្មតាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង់នេះទេ ។ បេ ។

(ញញ) ប្រ ជាអតីត មាន ប្រ ជាអតីត មិនលះបន់កាព ជាអតីត ប្រ ជាអតីត ជាធម្មជាតមិន ទៀង មិន ទៀង ទាត់ មិនពិត ប្រាក់ដ តែង ប្រែប្រល់ជាធម្មតាហ្គ ។ អើ ។ និញ្ជាន មាន និញ្ជាន មិន លះបង់កាពជានិញ្ជាន និញ្ជាន ជាធម្មជាតមិន ទៀង មិន ទៀងទាត់ មិន ពិតប្រាក់ដ តែង ប្រែប្រល់ជាធម្មតាហ្គ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។

សព្ទមគ្គីតិពថា

(៣៣៧) អតីតា វេឌនា អត្តិ ។ ខេ ។ អតីតា សញ្ញា អត្តិ ។ ខេ ។ អតីតា សន្លាក អត្តិ ។ ខេ ។ អតីតា សន្លាក អត្តិ ។ ខេ ។ អតីតា ស្លាក អត្តិ ។ ខេ ។ អតីតា វិញ្ញាណំ អត្តិ អតីត វិញ្ញាណំ អត្តិ អតីត វិញ្ញាណំ អត្តិ អនាតិ វិញ្ញាណំ អន្តា ។ អន្តិ ។ ខេ ។ អតីតំ វិញ្ញាណំ អត្តិ អតីតំ វិញ្ញាណំ អតីតការំ ឧ ជហតីតំ ។ ឧ ខេរប់ វត្តិ ។ ខេ ។ អតីតំ វិញ្ញាណំ អតីតការំ ឧ ជហតីតំ ។ អមន្តា ។ ខេ ។ អតីតំ វិញ្ញាណំ អតីតការំ ឧ ជហតីតំ ។ អមន្តា ។ ខេ ខុប្បិទ្ធិ វិញ្ញាណំ អត្តិ ។ ខេ ខុប្បិទ្ធិ វិញ្ញាណំ អត្តិ ។ ឧ ខេរប់ វត្តិ ។ ឧ ជហតីតំ ។ ឧ ខេរប់ វត្តិ ខេរប់ វត្តិ ។ ឧ ជហតីតំ ។ ឧ ជហតីតំ ។ ឧ ខេរប់ វត្តិ ។ ឧ ខេរប់ វត្តិ ។ ឧ ជហតីតំ ។ ឧ ខេរប់ វត្តិ ។ ឧ ខេរប់ វត្តិ ។ ឧ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្ថិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្ថិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្ថិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្ថិ ។ ឧបរត្ថិ ។ ឧបរត្ថិ ។ ឧបរត្ថិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្ថិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧប្បទិសិត្តិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្ថិ ។ ឧប្បទិសិត្តិ ។ ឧប្បទិសិត្តិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧប្បទិសិត្តិ ។ ឧប្បទិសិតិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧបរត្តិ ។ ឧប្បទិសិត្តិ ។ ឧប្បទិសិត្តិ ។ ឧប្បទិសិត្តិ ។ ឧប្បទិសិត្តិ ។ ឧប្បទិសិត្តិ

(៣៣៧) អយកនំ វិញ្ញាឈំ អគ្គិ អយកនំ វិញ្ញាឈំ អយកនកាវ ជ ជយត់តំ ។ អាមជ្ជា ។ អត់តំ វិញ្ញាឈំ អគ្គិ អត់តំ វិញ្ញាឈំ អត់តកាវ ជ ជយត់នំ ។ ជ បេរវ វត្តព្វេ ។ បេ ។

សព្ទមត្ថិតិកថា

(៣៣៧) ឋទនា ជាអតីត មាន ។ បេ ។ សញា ជាអតីត មាន ។ បេ ។ សង្គារ ជាអតីត មាន ។ បេ ។

(៣៣៨) វិញ្ជាណ ជាអតីត មាន វិញ្ជាណ ជាអតីត មិនលះ បង់កាតជាអតីតឬ ។ អើ ។ វិញ្ជាណ ជាអនាគត មាន វិញ្ជាណ ជា អនាគត មិនលះបង់កាតជាអនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ វិញ្ជាណ ជាអតីត មាន វិញ្ជាណ ជាអតីត មិនលះបង់ ភាពជាអតីតឬ ។ អើ ។ វិញ្ជាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញ្ជាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនលះបង់កាតជាបច្ចុប្បន្ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

(ញ្ចាស់) វិញ្ចាណ ជាអនាគត មាន វិញ្ចាណ ជាអនាគត មិន
លះបង់ភាពជាអនាគតឬ ។ អើ ។ វិញ្ចាណ ជាអតីត មាន វិញ្ចាណ
ជាអតីត មិនលះបង់ភាពជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ
ខេ ។ បេ ។

(៣៤០) វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មិន លះបង់កាត់ជាបច្ចុប្បន្នថ្ក ។ អើ ។ វិញ្ញាណ ជាអតីត មាន វិញ្ញាណ ជា អតីត មិនលះបង់កាត់ជាអតីតប្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ប្រេ។

អភិធម្មបំដីពេ ពហិវត្ថ

មន្ទន្ទ រួយរហា អន្ទនមរ្យ ខ ពុលន្ទន្ទ រ ឧត្តត្តិ នៅ មន្ទន្ទ រួយរហាមឧត្តិ រ មន្ទន្ធ រួយរហ្ស អង្គ រួយរហាមឧត្តិ រ មានស រួយហា មេច្តិ មេត្យ អង្គ រួយរហាមឧត្តិ រ មានស រួយហា មេច្តិ មេត្យ អង្គ រួយរហាមឧត្តិ រ មានស រួយ បាញ់ អង្គ រួយរហាមឧត្តិ រ មានស រួយ បាញ់ អង្គ រួយរហាមឧត្តិ រ មានស រួយរហា មន្ទិ អង្គ រួយរហាមឧត្តិ រ មានស រួយរហា មន្ទិ អង្គ រួយរហាមឧត្តិ រ មានស រួយរហា មន្ទិ អង្គ រួយរហា មន្ធិ អង្គ រួយរហា មន្ទិ អង្គ រួយរហា មន្ទិ អង្គ រួយរហា មន្ទិ អង្គ

[៣៤៣] អត់តំ វិញ្ញាលំ អត្តិ អត់តំ វិញ្ញាលំ អត់តំ អត់តំ អស់ វិញ្ញាលំ អត់តំ អត់តំ អស់ វិញ្ញាលំ អត់តំ

អភិធម្មបំដិត កថាវិត្ថ

(៣៤១) វិញ្ចាណ ជាអតីត មាន វិញ្ចាណ ជាអតីត មិន លះបង់ភាពជាអតីតឬ ។ អើ ។ វិញាណ ជាអតីត ជាធម្មជាត ទៀង ទៀតទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រលដាធម្មតាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ក្រែងវិញ្ចាណ ជាអតីត ជាធម្មជាតមិនទៀន មិនទៀន៍ទាត់ មិនពិត្យបាកដ តែងប្រែប្រាល់ជាធម្មតាហ្គ ។ អើ ។ បើ វិញ្ញាណ ជាអតីត ជាធម្មជាតមិនទៀង មិនទៀងទាត់ មិនពិត្យបាកដ តែងប្រែប្រហជាធម្មតា ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា វិញ្ញាណ ជាអតីត មាន វិញ្ញាណ ជាអតីត មិនលះបង់ភាពជាអតីត ដូច្នេះ ទេ ។ (៣៤៤) និព្វាន មាន និព្វាន មិនលះបង់ភាពដានិព្វាន និញ្ជាន ជាធម្មជាត ទៀង ទៀង ទាត់ ពិត្យបាកដ មិនប្រែប្រួលជាធម្មតា ឬ ។ អើ ។ វិញ្ញាណ ជាអតីត មាន វិញ្ញាណ ជាអតីត មិនលះបន់ ភាពជាអតីត វិញ្ចាណ ជាអតីត ជាធម្មជាត ទៀន ទៀនទាត់ ពិត្យបាកដ មិនប្រែប្រលជាធម្មតាថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៣៤៣) វិញ្ញាណ ជាអតីត មាន វិញ្ញាណ ជាអតីត មិនលះបង់ ភាពជាអតីត វិញ្ចាណ ជាអតីត ជាធម្មជាតិមិនទៀង មិនទៀងទាត់ មិនពិត្យពុកដ តែងប្រែប្រល់ជាធម្មតាហ្គ ។ គើ ។ និព្វាន មាន

សព្ទមត្ថីតិពថា

មន្តំ មន្ត់នៃ ចំបួ បញ្ចាំ ។ បន មន្តំ ន្វានាក់នំ មន្តំ មនំ មន្តំ មនំ មន្តំ មនំ មនំ មន្តំ មន្តំ មនំ មន្តំ មនំ

និព្វាន មិនលះបជ្ជភាពជានិព្វាន និព្វាន ជាធម្មជាតមិនទៀង មិនទៀង ទាត់ មិនពិត្យពុកដ តែងប្រែប្រលជាធម្មតាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៤៤) អតីត មិនមានឬ ។ អើ ។ បើអតីត មិនមាន េ ពាក្យថា អតីត មាន ជាពាក្យខុស មួយ េៀត បើអតីត មិនមាន ពាក្យថា អតីត មាន ជាពាក្យខុស ។ អនាគត មិនមានឬ ។ អើ ។ បើអនាគត មិនមាន ពាក្យថាអនាគត មាន ជាពាក្យខុស មួយ ទៀត បើអនាគត មិនមាន ពាក្យថា អនាគត មាន ជាពាក្យខុស ។

(៣៤៤) អនាគត កើតហើយ បច្ចុប្បន្ន កំពុងកើតល្អ ។ អើ ។
អនាគតនោះឯង៍ គឺបច្ចុប្បន្ននោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ
។ បេ ។ អនាគតនោះឯង៍ គឺបច្ចុប្បន្ននោះឬ ។ អើ ។ ធម្មជាតកើត
ហើយ វមែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាគកើតហើយ វមែងកើត
អំឡូវនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ធម្មជាត
អភិពហើយ វមែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតកើតហើយ វមែង
កើតហើយ វមែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតកើតហើយ វមែង
កើតហើយ វមែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតកើតហើយ វមែង
កើតឥឡូវនេះឬ ។ អើ ។ ធម្មជាតមិនកើតហើយ វមែងមិនកើតឥឡូវ
នេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតមិនកើតហើយ វមែងមិនកើតឥឡូវនេះឬ ។
អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

*អ*ភិធម្មបំផិពេ កជាវិត្ត

(៣៤៦) ឧជ្ជវិទ្ធិ សុត្វា អត្តន ហោត្តន៍ ។ អាមស្លា ។ នេះ ញោះ បច្ចុប្ប័ និ អត្តិ ។ ជ សេរ ខេត្ត ។ គេ ។ ខេស្ត ឧត្តិស្តិ៍ នួ មន្ទុ-ត្តិ ។ អមន្តា។ ហុត្វា យោតិ ហុត្វា យោតិតិ។ a ေတး ကို ကို ေတာ့ ကို ေတာ့ ကို ေတာ့ အေတြကို ေတာ့ အေတြကို ကို အေတြကို ကို အေတြကို ကို အေတြကို ကို အေတြကို ကို យោត់តំ ។ អមស្ពា ។ ជ ហុត្វា ជ យោត់ ឧ ហុត្វា ឧ ហោត់តំ ។ ឧ ហេវំ វគ្គុ ៗ មេ។ [ឃុំស្ស] ឝឃុំសង្ល សង់ស ឧជំជាទី ឈ្មេ ឧជ៌សិច្ច សមិស អង្គម លោម្គម រ មាគស រ ត្រា អភាក់តំ តំ បច្ចុច្រ **តំ អ**ត់តំធ ។ ជ សៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ តពោវ **អល**កត់ តំ បច្ចុច្នេះ តំ អតីតន្តិ ។ អមស្តា ។ ហុត្វា យោតិ មាត្តា មោត់តំ ។ ជ មោវិ វត្តព្វេ ។ មេ ។ ហុត្យ ហេតុ ហុត្យ ហេតុតែ ។ អមន្តា ។ ေ ပုန္က ေ ဟောက် ေ ပုန္က ေ ဟောက်ာက် **។**

អភិធម្មបំណី កឋាវត្ថ

(៣៤៦) បច្ចុប្បន្នកើតហើយ អតីតកើតឥឡូវនេះឬ ។ អើ។
បច្ចុប្បន្ននោះឯង គឺអតីតនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ
។ បេ។ បច្ចុប្បន្ននោះឯង គឺអតីតនោះឬ ។ អេ ។ ធម្មជាតកើត
ហើយ វមែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតកើតហើយ វមែងកើត
ឥឡូវនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ធម្មជាត
កើតហើយ វមែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតកើតហើយ វមែង
កើតហើយ វមែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតកើតហើយ វមែង
កើតឥឡូវនេះឬ ។ អេ ។ ធម្មជាតមិនកើតហើយ វមែងមិនកើតឥឡូវ
នេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតមិនកើតហើយ វមែងមិនកើតឥឡូវនេះឬ ។
អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៤៧) អនាគត កើត ហើយ បច្ចុប្បន្នកើត ឥឡូវនេះ បច្ចុប្បន្ន កើតហើយ អតីត កើត ឥឡូវនេះឬ ។ អើ ។ អនាគត នោះ ឯ គឺ អតីត នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ា ង៍ នេះ ខេ ។ បេ ។ អនាគត នោះ ឯង គឺបច្ចុប្បន្ន នោះ គឺអតីត នោះឬ ។ អើ ។ ធម្មជាត កើត ហើយ វើមង៍ កើត ឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាត កើត ហើយ វើមង៍ កើត ឥឡូវនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍ នេះ ខេ . ។ បេ ។ ធម្មជាត កើត ហើយ វើមង៍ កើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាត កើត ហើយ វើមង៍ កើត ស្វីវនេះឬ ។ អើ ។ ធម្មជាត មិន កើត ហើយ វើមង៍មិន កើត ឥឡូវ នេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាត មិន កើត ហើយ វើមង៍មិន កើត ឥឡូវ នេះ ឬ ។ ន ហេវិ វត្តគ្រូ ។ **មេ។**

(៣៤៨) អត់តំ ខេត្ត អត់ រ៉ូខា អង់ ខេត្ត. រិញ្ញ្ញ មន្ត្ត អាលោកោ មន្ត្ត មនុស្សាព អត្តិ ។ អាមស្លា ។ អត់ត្រេជ ចក្សា អតីត រ៉ូបំ បស្ត្រីតំ ។ ឧ ហេវ វត្ត្ ។ បេ ។ អត់តំ សោត អត្ត សញ្ញា អត្ត សោតវិញាណ អត្ត អាតាសោ អត្តិ មនសិតារោ អត្តិតិ ។ អាមន្តា ។ អត់ នេះ សោ តេះ អត់តំ សម្ដុំ សុ ណាត់តំ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ ខេ។ អតីតំ ឃានំ អត្តិ កន្ទា អត្ត ឃានវិញាណ អត្ត វាយោ អត្ត មនសិ-តាពេ អត្តិត ។ អមស្ពា ។ អត់នេះ ឃា ដេន អត់តំ កច្ចុំ ឃាយតីត ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។បេ។ អតីតា ជិវា អត្ត សោ អត្ត ជិវាពៃញាណ អត្ត អាចោ អត្តិ មឧសិកាពេ អត្តិតិ ។ អាមន្តា ។ អតីតាយ ជិញ្យ អតីត សេំ សាយតីតិ ។ ជ មេរាំ វត្តព្វេ ។ មេ ។ អតីតោ កាយោ អគ្គិ ដោដ្ឋញា អត្តិ កាយវិញ្ហាលាំ អត្តិ មឋា អត្តិ

សព្វមត្ថិតិកថា

អត្ថនគរពោល ហេង្គនេះទេ ។ បេ។

(៣៤៤) ចក្ខុ រួប ចក្ខុវិញ្ចាណ ពន្ធឹ មនសិការ: ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ឃើញរូបជាអតីត ដោយចក្ដុជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ត្របៀក សំឡេង សោត-វិញ្ចាណ អាកាស មនសភាវ: ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ញ ស្លាបស់ឡេងជាអតីត ដោយត្របៀកជាអតីតប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលហិតក្ខិនជាអតីត ដោយច្រមុះជា អតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ ។ អណ្ដាត សេ ជុំកុរិញ្ញាណ ទឹក មនសិការ: ជាអត់ត មានឬ ។ អេ ។ បុគ្គលលិទ្ធ ភ្កស្រស់ជាអតីត ដោយអណ្ដាតជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ 🤊 ខេ 🤊 កាយ ៨ព្រូ កាយវិញ្ចាណ ដី មនសិកាវៈ ជាអតិត

។ មេ ។

អភិធម្មបំពីពេ កថាវត្ថ

មនុស្សិតារោ អន្តិត ។ អមន្តា ។ អន្តិតេន កាយេន អត្តិត ដោយ្ណ ដុស្សិតិត ។ ជ ហៅ វត្តិព្យ ។ បេ ។ អត្តិត មន្តិ មនុស្សិតិត ។ ជ ហៅ វត្តិព្យ ។ មត្តិ វត្តិ អត្តិ មនុសិការោ អត្តិតិ ។ អមន្តា ។ អត្តិ តែន មនេន អតីតិ នម្មំ វិជានាគីតិ ។ ជ ហៅវិ វត្តិព្យ ។ បេ ។

តចេខ ឧបានខ្ល ខត្តិ ប្រាយខ្លួន ៤ ខ សេតូ ខ្លែ ខេត្ត ឧប្បធា្យាហូ មន្ទិ មហោយ មន្ទិ ឧបក្យយបោ មន្ទិន ៤ មានបា ៤ សេត្ត ខ្លែក មន្ទិ ឧបក្យយបោ មន្ទិន ៤ មានបា ៤ ខេត្ត ខ្លែក មន្ទិ ឧបក្យយបោ មន្ទិន ៤ មន្ទិត ៤ ខេត្ត ខ្លែក មន្ទិត មន្ទិត មន្ទិត ខេត្ត ឧបក្យយប្ប មន្ទិត ៤ ខេត្ត មន្ទិត មន្ទិត មន្ទិត ឧប្បធា្យ ខេត្ត មន្ទិត ខេត្ត មន្ទិត មន្ទិ អភិធម្មបំដាក កឋាវិត្ថ

មានឬ ។ មើ ។ បុគ្គលប៉ះពាល់៨ព្រូជាអតីត ដោយកាយជាអតីត
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ២ ។ ចិត្ត ធមិ មនោះ
វិញាណ វត្ត មនសិការៈ ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដឹង
ញាស់នូវធម្មារម្មណ៍ជាអតីត ដោយចិត្តជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ ២ ។

(៣៤៩) ចក្តុ រួប ចក្តុវិញ្ញាណ ពន្ធឺ មនសិការៈ ជា
អនាគត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលឃើញរូបជាអនាគត ដោយចក្តុជា
អនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ត្រចៀក ច្រមុះ
អណ្តាត កាយ ចិត្ត ធម្មារម្មណ៍ មនោវិញ្ញាណ វត្ត មនសិការៈ
ជាអនាគត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដឹងច្បាស់ នូវធម្មារម្មណ៍ជា
អនាគត ដោយចិត្តជាអនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ

សព្វមត្ថិតិពេយា

(ឃុន្ត) ឧជំណីទ្ទី ឧយ៉ូ អង្គ ខែស អង្គំ ចក្ខុំ ព្យា មន្ត្ត អាលោកោ អនុ្ត មនសិកាពេ អង្គ ឧជ៌ពិច្រេច ឧយសា ឧជំពិច្ច វិត្ត ឧកវិឌ្ឌុឌ ឯ អាមន្តា ។ អតីតំ ខត្តុំ អត្តិ រួចា អត្តិ ខត្តាញាណំ អត្ត អាលោកោ អត្ត មនសិកាពេ អត្ត អត តេខ ខេត្តសា អតីត រុខំ ខស្សតីត ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។ មច្ចុប្បត្ន សោត អគ្គិ ឃាន់ អគ្គិ ជុំឃុំ អង្គ សាលោ អង្គ ឧធា អង្គ ឧម្មា អង្គ वाद्यां का तह के मह वदम्याय मह ត្តជំនាច្រីច តច្ចេច ត្តជំនាំ ច្នាំ ម្រាសង្គម្នាំ ឯ អាមន្តា ។ អត់ត្រា ម នោ អត្ត ជម្មា អត្ត ម នោ-វិញ្ហាលាំ អត្ត វត្ត អត្ត មឧសភាពេ អត្ត អត-នេះ ម នេះ អត់តំ ខម្ម ដែលតិត ។ ន ហៅ វត្តទ្វេ ។ មេ ។

អង្គំ ឧជ៌ពិច្រិច ឧឌ្ឌិយ ឧជ៌ពិច្ចិ ខ្មែ ឧមាិឌ្ឌ រ ឧឌ្ឌិយោហា អង្គំ មាហោមេ អង្គំ ឧមម្មាហ (យក្ ប) ឧជ៌ពិច្ចិ ឧឌ្ឌិ អង្គំ នៃ មង្គំ

សព្វមត្ថិតិកថា

(៣៥០) ចក្ខុ រួម ចក្ខិញាណ ពន្ធឹ មនសិការ: ជាបច្ចុ-ហ្វន្ទ បុគ្គល ឃេញរូបជាបច្ចុប្បន្ន ដោយបត្តជាបច្ចុប្បន្នប្ ។ គេ ។ ចក្ខុ រួប ចក្ខុវិញាណ ពន្ទឹ មនសិការៈ ជាអភិត បុគ្គលឃើញរូបជា អតីត ដោយចក្ដុជាអតីតឲ្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ត្រចៀក ច្រមុះ អណ្តាន កាយ ចិត្ត ធម្មារម្មណ៍ មនៅវិញ្ញាណ វត្ មនសិការ: ជាបច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គលជំងឺច្បាស់ នូវធមាមមួណ៍ ជាបច្ចុប្បន្ន ដោយចិត្តជាបច្ចុប្បន្នឬ ។ ដើ ។ ចិត្ត ធម៌ មនោ-វិញ្ចាណ វត្ថ មនសិការ: ជាអតីត មាន បុគ្គលដ៏ងច្បាស់ នូវធមា-រម្មណ៍ជាអតីត ដោយចិត្តជាអតីតប្ដូ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ 18 y 10 y

(៣៥១) ចក្តុ រូប ចក្តិញ្ញាណ ពន្ធឺ មនសិការ: ជា បច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គល ឃើញរូបជាបច្ចុប្បន្ន ដោយចក្ដាបច្ចុប្បន្នឬ ។

អភិធម្មបំដីពេ កថាវិត្ថ

អាមណ្ឌ ។ អសមនុ ឧយុំ អង្គ វិស អង្គ ឧយុ-រិញ្ញាណ៍ អត្ត អាលោកោ អ**ត្ត** មនសិការោ អស្តិ អសាក គេច ឧស្លាញ អសាក្ស រ៉ូច ជក្សីគិត ។ ។ ខេ ។ ឃាំំ អត្ត ជិញ អត្ត កាយោ អត្ត នយេ ងន្ទំ ឌគី ងន្ទំ ឧបស្សាហ ងន្ទំ ងន់ អត្ថិ ឧធភ្មុយប្រ អត្ថិ ឧធិធាច្រិច ឧចេខ ឧធិ-ប្បជ្ញុំ ខម្មុំ វិជាលាត់តែ ។ អាមញ្ញា ។ អលាកាតោ មយោ អត្ត ជមា អត្ត ម នៅក្រាណ អត្ត វត្ត មត្ថិ មន្ទុស្ទីសារោ អត្ថិ មនាក់ត្រេន មនា-ក់ខ្ពុំ រ៉ាស់សង្ខ្លួំ ១ ៤ សេរ ស្ព្រំ ស្ពេញ ១ ៤១ ១ (ឃុន្ត ខេញ្ញំ ងឌ្ វិស ងឌ្ ខេយ៌-វិញ្ញាឈំ អត្តិ អាហោកោ អត្តិ មនសិការោ អត្តិ ច ឧ អសុខេច ឧស្ថា អស់ស វិត ឧស្សឹង្ស ឯ ស្នេស ឯ ឧឧឧស្សិ គុ ស្និ ស្នេ មន្ទំ ឧទំ. ្រំយោយ ដូខ្លី សហោយ អង្គ ឧទម្**សា**រេ អង្គ ខ ខ ឧជំនាទ្រីទេ ឧយុស ឧជំនាទ្រី វិតូ ឧហាំង្គម្ន រ

អភិធម្មបំផិត ក់ខាវិត្ថ

អើ ។ ចក្តុ ប្រ ចក្តុវិញ្ញាណ ពន្ធឹ មនសិការៈ ជាអនាគត មាន
បុគ្គល ឃើញប្រជាអនាគត ដោយចក្ខជាអនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល
យ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ ។ គ្រចៀតជាបច្ចុប្បន្ន ។ បេ ។ ច្រមុះ អណ្តាត
តាយ ចិត្ត ជម្មារម្មណ៍ មនៅវិញ្ញាណ វត្ត មនសិការៈ មាន បុគ្គល
ជឺង៍ច្បាស់ នូវជម្មារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន ដោយចិត្តជាបច្ចុប្បន្នឬ ។ អើ ។
ចិត្ត ធម៌ មនៅវិញ្ញាណ វត្ត មនសិការៈ ជាអនាគត មាន បុគ្គល
ជឺង៍ច្បាស់ នូវជម្មារម្មណ៍ជាអនាគត ដោយចិត្តជាអនាគតឬ ។ អ្នក
មិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ ។

(៣៥២) ចក្តុ រូប ចក្ខុវិញ្ញាណ ពន្ធឺ មនសិការ: ជា អតីត មាន តែបុគ្គលមិនឃើញរូបជាអតីត ដោយចក្ខុជាអតីតឬ ។ អើ ។ ចក្តុ រូប ចក្ខុវិញ្ញាណ ពន្ធឺ មនសិការ: ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គលមិនឃើញរូបជាបច្ចុប្បន្ន ដោយចក្ខុជាបច្ចុប្បន្នឬ ។

សព្វមត្ថិតិកេយ

អស់មន្ត មេបន្ត អង្គំ សាចូ អង្គំ ក្ស៉ា អង្គំ
ឧស្មិញ្ញាហ្គ អង្គំ សាច្ច អង្គំ ក្ស៉ា អង្គំ
ឧស្មិញ្ញាហ្គ អង្គំ សលោយ អង្គំ ឧស្មិញ្ញាហ្គ អង្គំ សលោយ អង្គំ
ឧស្មិញ្ញាហ្គ អង្គំ សលោយ អង្គំ សលោយ អង្គំ
ឧស្មិញ្ញាហ្គ អង្គំ សលោយ អង្គំ សលោយ អង្គំ
ឧស្មិញ្ញាហ្គ អង្គំ អាលោយ អង្គំ
ឧស្មិញ អង្គំ ប្រាស្ងំ អង្គំ ស្លាំ អង្គំ
ឧស្មិញ អង្គំ ប្រាស្ងំ អង្គំ ស្លាំ ស្លាំ អង្គំ ស្លាំ ស្លាំ

សព្វមត្តីតិពេហ

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ត្រចៀកជាអតីត ។ បេ ។

ប្រមុះ អណ្តាត តាយ ។ បេ ។ ចិត្ត ធម្មារម្មណ៍ មនៅវិញ្ញាណ

វិត្ត មនសិការៈ មាន តែបុគ្គលមិនដឹងច្បាស់ នូវធម្មារម្មណ៍ជាអតីត

ដោយចិត្តជាអតីតឬ ។ អើ ។ ចិត្ត ធមិ មនៅវិញ្ញាណ វិត្ត មនៈ

សិការៈ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គលមិនដឹងច្បាស់ នូវធម្មារម្មណ៍ជា

បច្ចុប្បន្ន ដោយចិត្តជាបច្ចុប្បន្នឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ

។ បេ ។

(៣៩៣) ចត្ត រូប ចត្តវិញ្ញាណ ពន្ធឺ មនសិការៈ ជា អនាគត មាន តែបុគ្គលមិនឃើញរូបជាអនាគត ដោយចត្តជាអនាគត ឬ ។ អើ ។ ចត្តូ រូប ចត្តវិញ្ញាណ ពន្ធឺ មនសិការៈ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គលមិនឃើញរូបជាបច្ចុប្បន្ន ដោយចត្តជាបច្ចុប្បន្ន ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ប្រ ។ ត្រូវចៀក ច្រមុះ អណ្តាត

អភិធម្មបំផល កមាវត្ថ

(១៤៤) អន្តន៍ ញាលំ អន្តិន៍ ។ អមន្តា ។
នេះ ញាលេខ ញាលេកហើយំ ការតីន៍ ។
នេះ ញាលេខ ញាលេកហើយំ ការតីន៍ ។
នេះ ញាលេខ ញាលេក បាន ញាលេខ ញាលេខ ត្តាលេខ ត្តាលេខ ត្តាលេខ ត្តាលេខ ត្តាលេខ ត្តាលេខ ត្តិកាន់ ។
សម្តិការត៍ មក្តិការតីន៍ ។ អមន្តា ។ នេះ ញាលេខ ស្តាលេខ គុំក្និ មាន់ស្គា ។ នេះ ញាលេខ កុំក្និក្សា មក្តិការតំ ។ នេះ បាន ក្រសំ ក្តេច ។
ប្រសំ សម្តិការតំ មក្តិការតំនំ ។ នេះ បាន ក្រសំ ក្តេច ។
ប្រសំ ក្តិការតំនំ ។ នេះ បាន ក្រសំ ក្តិក្រសំ ។ នេះ បាន ក្រសំ ក្រសំ ក្នុង កុំក្រសំ ។ នេះ បាន ក្រសំ ក្រសំ ក្នុង ក្រសំ ។ នេះ បាន ក្រសំ ក្រសំ ក្នុង ក្រសំ ។ នេះ បាន ក្រសំ ក្រសំ ក្នុង ក្រសំ ។ នេះ បាន ក្រសំ ក្បសំ ក្រសំ ក្រសំ

(២६६) មស្នន ឈ្នះហ្គា មន្ទិន ៤ មាគសិ ៤ (២៥६) មស្នន ឈ្នះហ្គា មន្ទិន ៤ មាគសិ ៤ អភិធម្មបំអិក កថាវត្ថ

កាយ ជាអនាគត មាន ។ បេ ។ ចិត្ត ធម្មារម្មណ៍ មនោវិញ្ញាណ វត្ត មនសិការៈ មាន តែបុគ្គលមិនដឹងច្បាស់ នូវធម្មារម្មណ៍ជាអនាគត ដោយចិត្តជាអនាគតប្ ។ អើ ។ ចិត្ត ធម្មារម្មណ៍ មនោវិញ្ញាណ វត្ត មនសិការៈ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គលមិនដឹងច្បាស់ នូវធម្មា-រម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន ដោយចិត្តជាបច្ចុប្បន្ទប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះ៖ ។ បេ ។

(៣៩៤) ញាណ ដាអតីត មានឬ ។ មើ ។ បុគ្គលធ្វើ
នូវអំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ព្រោះញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលធ្វើ នូវអំពើដែលគួរធ្វើដោយ
ញាណ ព្រោះញាណនោះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល កំណត់ជំងន់ទូវខុត្ខ
លះបង់នូវសមុទ័យ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិកោធ អប់រំនូវមគ្គ ដោយ
ញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៥៥) ញាណ ជាអនាគត មានឬ ។ ដើ ។ បុគ្គលធ្វើ ខ្យុំអំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ព្រោះញាណនោះឬ ។

សព្វមត្ថិតិពថា

ဥ ေလးႏွင့္ရွင္ေတြ ေၾက ေဆာ္ကေသ ေတြးက ការហ្គាំ 🚓 រោឌ្ឌិំ ។ អាមន្តា ។ នេះ ញោ្យោន ឧុគ្គិ បរិជាជាតិ សមុខយំ បជិហិត ធិរោជ សក្ខិ. ការោត មក្តុំ ភាប់តីតំ ។ ៤ ហៅ វត្តុំព្យុ ។ បេ ។ (ယရှာ) aင်ရီဦး ယော်ဟွေ မန္တီ (ജာ ယော်၊ဟာဗ ញាណការណ៍យំ ការេត់តំ ។ អេមុត្តា ។ អត់តំ ញាណំ អត្ត តេខ ញាណេខ ញាណភាណើយំ ម ខេត្ត ញាណំ អត្ត តេខ ញាណេខ ខុត្តិ មរជានាតិ សមុនយំ ២៨ហត់ ជំរោជ សច្ចិតារោត មក្ត ភាប់តីតិ ។ អមស្គា ។ អតីតិ ញាណំ អត្ថិ តេច ញា លោខ ខុត្តិ មរិជាលាត់ សមុខយំ មជហត់ ជំពេញ សច្គាពេត មក្ ភាប់គីគិ ។ ជ ហៅ វឌ្គ ១ ខេ ១ ឧជំជាទឹ យិរហូ អង្គ ខេច ញែ លោខ ញាលាការហ្មេល ការេត្តិ។ អមន្តា ។ អស្ចន្ទ ឃ្វាណ អន្ត នេះ ឃ្វាណេះ ឃ្វាណ-ការណ៍យំ ការេតិតិ ។ ន ហេវំ វត្តព្យុ ។ មេ។ តជំពន្លឺ ឈើហ្ល ងង្គំ នេខ ឈៃហេខ ៩ង្ខំ

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលធ្វើ នូវអំពើដែលគួរធ្វើ ដោយញាណ ព្រោះញាណនោះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល កំណត់ដឹង នូវទុក្ខ លះបន់នូវសមុខ័យ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធ អប់រំនូវមគ្គ ដោយញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៥៦) ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គលធ្វើ នូវអំពើដែល គួវធ្វើដោយញាណ ព្រោះញាណនោះឬ ។ អើ ។ ញាណ ជាអតីត មាន បុគ្គលធ្វើ នូវអំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ព្រោះញាណនោះ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន បុគលតំណត់ដឹងនូវទុក្ខ លះបង់នូវសមុទ័យ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោជ អប់រំខ្លុវមគ្គ ដោយញាណនោះឬ ។ អើ ។ ញាណ ជាអតិត មាន បុគល កំណត់ដឹងនូវទុក្ខ លះបង់នូវសមុខ័យ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធ អប់រំនូវមគ្គ ដោយញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គលធ្វើ នូវអំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ព្រោះញាណនោះឬ ។ អើ ។ ញាណ ជាអនាគត មាន បុគ្គលធ្វើ នូវអំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ព្រោះញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គលកំណត់ជំងឺនូវទុក្

អភិធម្មបំពីពេ កូមាវត្ថ

បរិជានាត់ សមុនយំ បដល់តំ នំពេន សច្ចិតាពេត់
មក្តី ភាពត់តំ ។ អាមខ្លា ។ អនាកតំ ញាណំ
អត្តិ តេន ញាណេន ខុត្តិ បរិជានាត់ សមុនយំ
បដល់តំ នំពេន សច្ចិតាពេត់ មក្តី ភាពត់តំ ។
ន ហៅ ត្រៃព្ ។ បេ ។

ញា (៣៥៤) អញកត្ត ញាណំ អត្ថិ ជ ច ត្រជ ញា (ណេន ញាណកា (ណើយំ កា រក់តំ ។ អាមន្តា ។

អភិធម្មបំដាក់ កសាវត្ថ

លះបន់នូវសមុខ័យ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធ អប់រំនូវមគ្គ ដោយ ញាណនោះឬ ។ អើ ។ ញាណ ជាអនាគត មាន បុគ្គល កំណត់ ដឹងនូវខុត្ត លះបន់នូវសមុខ័យ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធ អប់រំនូវមគ្គ ដោយញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ។

(៣៥៧) ញាណ ជាអតីត មាន តែបុគ្គលមិនធ្វើ ខ្យុំអំពើដែល គួរធ្វើដោយញាណ ព្រោះញាណនោះខេឬ ។ អើ ។ ញាណ ជា បច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គលមិនធ្វើ ខ្យុំអំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ព្រោះ ញាណនោះខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ញាណ ជា អតីត មាន តែបុគ្គល មិនកំណត់ដឹងខ្លុំខុត្ខ មិនលះបង់ខ្លុំសមុខ័យ មិនធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លុំខំពេធ មិនអប់ខ្ញុំមគ្គ ដោយញាណនោះខេឬ ។ អើ ។ ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គល មិនកំណត់ដឹងខ្លុំខុត្ខ មិនលះបង់ខ្លុំ សមុខ័យ មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លុំខំពេធ មិនអប់ខ្លែំមគ្គ ដោយញាណ នោះខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

(៣៩៤) ញាណ ជាអនាគត មាន តែបុគ្គលមិនធ្វើ នូវ អំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ព្រោះញាណនោះទេឬ ។ អើ ។

សព្វមត្ថិតិកឋា

င်္ဂင္ဂ်ာင္ရီ ကာဏ္က အဆို င ေ အေင ကားကာင ញាណការណ៍យំ ការេត្ត ។ ន សេរុ រង្គីឡើ ។ ខេ ។ អសមន្ត ឈាហា អង្គី ខ ខ ខេងថ ញា ណេន ខុត្តាំ ម ជាភាគ សមុខយំ មជហត់ ជំពេញ សញ្ជាក់ពេត មក្ខុំ ភាប់តិត ។ អមគ្គា ។ បច្ចុប្បន្នំ ញាណំ អគ្គិ ឧ ច គេឧ ញាណេន ឧុក្ខិ មាជាលាតិ សមុឧយ៍ បដឋាតិ ធំពេធ សច្ចិ-ការោត មក្ ភាវេតីតំ ។ ឧ ហេវ វត្តក្វេ ។ មេ។ (៣៥៤) អាមានោ អត្តនោ រាគោ អត្តិត ។ ជ ហៅវត្តត្វេ ។ មេ។ អហេតោ អត់តោ ដោះសោ មន្ត្ទី ។ អាមន្ត្ទា ។ មរហា នេះខ នោសេន ស នោសោត៌ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អរហ តោ អត់តោ មេ ហោ អត្តិត ។ អាមត្តា ។ អរហា តែន មោយេធ សមោយោត៌ ។ ន ហេវំ វត្តព្ ។ ខេ។ អហេ ភេ អត្តតា មា ភេ អត្តតា ។ អាមន្តា ។ អេហា ត្រេន មានេធ សមានោត ។

សព្វមត្ថីតិកឋា

ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គលមិនធ្វើ នូវអំពើដែលគួរធ្វើដោយ ញាណ ព្រោះញាណនោះទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ញាណ ជាអនាគត មាន តែបុគ្គល មិនកំណត់ជំងំនូវទុក្ខ មិនលះបង់ នូវសមុទ័យ មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធ មិនអប់រំនូវមគ្គ ដោយញាណ នោះទេឬ ។ អើ ។ ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គល មិនកំណត់ ជំងំនូវទុក្ខ មិនលះបង់នូវសមុទ័យ មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធ មិន អប់រំនូវមគ្គ ដោយញាណនោះទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ

(៣៩៩) ព្រះអហេត្ត មានកគ:ជាអតិតឬ ។ អើ ។ ព្រះ
អរហន្ត ប្រកបដោយកគ: ព្រោះកគ:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហេត្ត មានគេស:ជាអតិតឬ ។ អើ ។
ព្រះអរហេត្ត ប្រកបដោយទោស: ព្រោះទោស:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ
លោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហេត្ត មានមោហ:ជាអតិតឬ ។
អើ ។ ព្រះអរហេត្ត ប្រកបដោយមោហ: ព្រោះមោហ:ជោអតិតឬ ។
អភិមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហេត្ត មានមោហ:នោះឬ ។
អភិមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហេត្ត មានមានៈជា
អតិតឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហេត្ត ប្រកបដោយមាន៖ ព្រោះមាន៖នោះឬ ។

អភិធម្មបំដីពេ កជាវិត្ត

ន ហេវ៉ វត្តត្វេ ។ មេ ។ អហេតោ អតីតា ធំផ្ញុំ អត្តិត ។ អាមញ្ញា ។ អាហោ តាយ ធំដ្ឋិយា សធ៌-ដ្ចិកោត ។ ១ លេវ វឌ្គម៉ា ។ បេ ។ អរមា នោ អតីតា វិចិកិច្ចា អត្តិតិ ។ អាមន្តា ។ អាហា តាយ វិចិតិច្បាយ សវិចិតិច្បាត់ ។ ន មោវិ វត្តឲ្យ ប្រហាយ អតីតំ ជីជំ អត្តិតំ ប អាមន្តា ។ អរមាា នេះជ ខំជេង សថីនោះ ។ ច សេា ន្ត្រី ៤ ខេ ៤ មា មា ខេ ម មុខ្ពុំ អន្តិន ។ អាមនា ។ អាហា នេះ និនិធិន មាននិ-ម្រោត⁽⁰⁾ ។ ន ហេវ វត្តគ្លេ ។ បេ ។ អហេតា អត់តំ មហ្វាក់ អត្តិតំ ។ អាមស្លា ។ អាហា តេជ អហ៌វិតោន សអហ៍វិតោតិ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អហេតោ អភ័ត អណេត្តហ្វូ អត្តិត ។ អាមន្តា ។ អរហា តេះ១ អ ភេត្តប្បាធ សម ភេត្តប្បាត់ ។ ច លេះ ម៉្គី សេ ។ គេ ។

[🗣] ធ. សឧទ្ធច្ចកោតិ ។ ម. សឧទ្ធគោតិ ។

អភិធម្មចំផក កថាវត្ថុ

អកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត មានទិដ្ឋិ ជា អតីតឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត ប្រកបដោយ ទិដ្ឋិ ព្រោះ ទិដ្ឋិនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត មានវិបិកិច្ចា ជា អតីតឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយវិចិកិច្ចា ព្រោះវិចិកិច្ចានោះ ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ **។ ថេ ។ ព្រះអរ**ហន្ត មា**ន** ថីន:ជាអតីតប្ ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត ប្រកបដោយថីន: ្រោះ ថន:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរ-ហន្ត មានទទួក្ខ:ជាអតិតឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយ ទទួច: ក្រោះទទួច:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ព្រះអរហន្ត មានអហិរិក:ជាអតីតប្ត ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ប្រកប ដោយអហិរិត: ក្រោះអហិរិត:នោះឬ ។ អ្នកមិនគ្លូរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត មានអនោត្តហ្ជៈជាអុតីតប្ត ។ អើ ។ ព្រះ អរហន្ត ប្រកបដោយអនោត្តហ្វៈ ក្រោះអនោត្តហ្វៈនោះឬ ។ អក មិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ ថេ ។

សព្ទមត្ថីតិពថា

មាំនេះ រ អាតស្លា រ កាសម្ពុ ខេខ មាំសានេះ អូមិន រ អាតស្លា រ កាសម្ពុ មន្ទុ រ អាតស្លា រ កាសម្ពុ មន្ទុ រ អាតស្លា រ កាសមាត្ត មន្ទុ មន្ទ្ធ មន្ធ មន្ទ្ធ មន្ធ មន្ទ្ធ មន្

(៣៦០) សភាជាតម៌ស្ប អតីតា សក្តាយធំដ្ឋិ អតីត ។ អមន្តា ។ សភាជាតម៌ តាយ ធំដ្ឋិយា សធំដ្ឋិភោត ។ ធ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ។ សភា-ឧភាម៌ស្ប អតីតា វិចិត្តិញ អត្តិ អតីតោ សីល-ព្រាមាសោ អត្តិ អតីតោ ជុំខ្សាវិកោ ភាមា-គោ អត្តិ អតីតោ ជុំខ្សាវិកោ ព្យាមាធេ អត្តិតំ ។ អមន្តា ។ សភាជាតមី គេធ ព្យាមាធេ ព្យា-បន្ទិត្តោត៌ ។ ធ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

សព្ទមត្ថិតិកឋា

(៣៦០) អនាគាមិបុគ្គល មានសក្តាយទិជ្ជិ ជាអតីតឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយទិជ្ជិ ព្រោះទិជ្ជិនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អនាគាមិបុគ្គល មានវិចិកិច្ចា ជាអតីត មានសិលពុតបរាមាសៈជាអតីត មានកាមរាគៈដ៏ស្រាលស្កើង ជាអតីត មានព្យាបាទដ៏ស្រាលស្កើងជាអតីត មានតាមរាគៈដ៏ស្រាលស្កើង ជាអតីត មានព្យាបាទដ៏ស្រាលស្កើងជាអតីតឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល មាន ចិត្តព្យាបាទ ព្រោះព្យាបាទនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ

(៣៦១) សកមាតាមិបុគ្គល មានសក្តាយ ខិជ្ជិ ជាអតីតឬ ។

អើ ។ សកមាតាមិបុគ្គល ប្រកបដោយ ខិជ្ជិ ព្រោះ ខិជ្ជិនោះឬ ។

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សកមាតាមិបុគ្គល មាន

វិចកិច្ចា ជាអតីត មានសីលព្វតបរាមាស: ជាអតីត មានកាមរាគ:ដ៏គ្រោត

គ្រាត ជាអតីត មានព្យាបាទដ៏គ្រោតគ្រាត ជាអតីតឬ ។ អើ ។ សក
មាតាមិបុគ្គល មានចិត្តព្យាបាទ ព្រោះព្យាបាទនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ

ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ប្រ ។

អភិធម្មបំជីពេ កបាវត្ថ

(៣៦៤) សោតបច្ចុស្ស អតីតា សក្តាយនិជ្ជិ អតីតិ ។ អមន្តា ។ សោតបញ្ជោ តាយ និជ្ជិយា សនិជ្ជិកោតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ សោ-តាបន្ចុស្ស អតីតា វិចិតិញ អត្តិ អតីតោ សីល-ព្វឧបាមាសោ អត្តិ អតីតោ អចាយកមនិយោ បកោ អត្តិ អតីតោ អចាយកមនិយោ នោសោ អត្តិ អតីតោ អចាយកមនិយោ មោយោ អត្តិតិ ។ អាមន្តា ។ សោតបញ្ហា គេន មោយេន សមោយោតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

អភិធម្មចិតិក កថាវិត្ថ

(៣៦៤) សោតបន្ទបុគ្គល មានសក្តាយខិដ្ឋិ ដាអតិតប្ត ។

អើ ។ សោតបន្ទបុគ្គល ប្រកបដោយខិដ្ឋិ ព្រោះខិដ្ឋិនោះឬ ។

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សោតបន្ទបុគ្គល មានវិចិតិច្ចា

ជាអតិត មានសីលព្វតបរាមាសៈ ដាអតិត មានរាគៈ ជាដំណើរទៅកាន់

អេយុយ ជាអតិត មានទោសៈ ជាដំណើរទៅកាន់អេយុយ ជាអតិត មាន

មោហៈ ជាដំណើរទៅកាន់អេយុយ ជាអតិតប្ត ។ អើ វ សោតបន្ទបុគ្គល

ប្រកបដោយមោហៈ ព្រោះមេហៈនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល

យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៦៣) បុថុជ្ឈន មានកគ: ជាអតីត បុថុជ្ឈន ប្រកបដោយ កគ: ក្រោះកគ:នោះឬ ។ អើ ។ ក្រះអរហន្ត មានកគ: ជាអតីត ក្រះអរហន្ត ប្រកបដោយកគ: ក្រោះកគ:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរកោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុថុជ្ឈន មានទោស: ជាអតីត ។ បេ ។ មាន អនោត្តប្បៈជាអតីត បុថុជ្ឈនមានអនោត្តប្បៈ ក្រោះអនោត្តប្បៈនោះឬ ។ អើ ។ ក្រះអរហន្ត មានអនោត្តប្បៈ ជាអតីត ក្រះអរហន្ត មាន អនោត្តប្បៈ ក្រោះអនោត្តប្បៈនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរកោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

សព្វមត្ថិតិពថា

(៣៦៤) បុខ្ខំជូនស្ប អតីតា សក្តាយធិដ្ឋិ អត្តិ ឬដូច្នា តាយ ឧិដ្ឌិយា សឧិដ្ឌិកោតិ ។ អាមញ្ញ ។ មញ្ជាមិស្ស មត្តាស សក្តាយឱ់ដ្ឋិ អត្ត អភាតាម តាយ ឧិជ្ជិយា សឧិជ្ជិកោតិ ។ ន លេវ វត្តឲ្យ ១ ខេ ១ ១៩៨៤៤៧ អត្តខា វិចិក្សិញ អត្តិ ។ ថេ ។ អត់តោ អណុសហគតោ ត្យាទា-នេះ អត្តិ ឬដុជ្ជនោ នេះ ខ ព្យាទានេះ ព្យាមន្ទ្ទិ-ត្រោត ។ អាមស្តា ។ មភាតាមិស្បី អភិតោ មណុ-សហភាតា ត្យាទា នោះ អនុ អនាតាមី នោះ១ ត្យា-ទា ខេន ត្យមត្ថិត្តោតិ ។ ឧ ហេវិវត្តិត្យូ ។ បេ។ (៣៦៥) ឬ៩៨៤ស្ប អតីតា សក្តាយធិដ្ឋិ អត្ត បុដុជ្ជនោ តាយ ឧដ្ឌិយា សឧដ្ឌិតោត ។ អាមញ្ញ ។ សកាជាតាមស្បា អតីតា សក្តាយ-ឧ៌ដ្ទិ អត្តិ សភាជាតាម តាយ ឧ៌ដ្ឌិយា សឧ៌ដ្ទិ-គោត៌ ។ ជ មោវិ វត្តគ្លេ ។ មេ ។ បុដុជ្ជជស្ន មត្តា វិចិត្តិ មត្តិ ។ បេ ។ អត់ត្រា ជុំខ្សាំ-

សព្ទមត្ថិតិកេដា

(៣៦៥) បុថុជ្ជន មានសក្ដាយទិដ្ឋិ ជាអតីត បុថុជ្ជន ប្រកប ដោយទិដ្ឋិ ព្រោះទិដ្ឋិនោះឬ ។ អើ។ សកទាគាមិបុគ្គល មានសក្ដាយទិដ្ឋិ ជាអតីត សកទាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ព្រោះទិដ្ឋិនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុថុជ្ជន មានវិចិកិច្ចា ជាអតីត ។ បេ ។ មានព្យាធាទដ៏គ្រោតគ្រាត ជាអតីត បុថុជ្ជន មានចិត្តព្យាធាទ

អភិធម្មចិដិពេ កប៉ាវិត្ត

ត្យាបន្ទច់ត្តោតិ ។ អមស្ពា ។ សភាជាតាមិស្ប អតីតោ ជុំខ្យាក់កោ ត្យាចា មេតិ សភាជាតាមិ តេខ ត្យាចា ខេខ ត្យាបន្ទច់ត្តោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(៣៦៦) បុដុជ្ជិនស្បី អត្តិតា សក្តាយន៍ដ្ឋិ អត្តិ
បុដុជ្ជិនោ តាយ និដ្ឋិយា សនិដ្ឋិតោតិ ។ អមន្តា ។
សោតាបន្នស្បី អត្តិតា សក្តាយន៍ដ្ឋិ អត្តិ សោតាបញ្ចោ តាយ និដ្ឋិយា សនិដ្ឋិតោតិ ។ ន ហៅវ
វត្តិត្យ ។ បេ។ បុដុជ្ជិនស្បី អត្តិតា វិចិត្តិញ អត្តិ
។ បេ។ អត្តិតោ អចាយកមន៍យោ មោយោ អត្តិ
បុដុជ្ជិនោ គេន មោយន សមោយាតិ ។ អមត្តា ។ សោតាបន្នស្បី អត្តិតោ អចាយកមន់យោ
មោយា អត្តិ សោតាបញ្ហា តេន មោយន សមោ
ហោតិ ។ ន ហៅវ ត្តិត្រៃ ។ ចេ។
ហោតិ ។ ន ហៅវ ត្តិត្រៃ ។ ចេ។

(៣៦៧) អហេតោ អភិតោ កកោ អភិ្ជ ឧ ខ អហោ នេះ សកេន សកកោភិ ។ អាមត្តា ។ បុស្និន្នស្ស អភិតោ កកោ អភិ្ជិ

អភិធម្មបំដិក កថាវិត្ថ

ក្រោះព្យាបាទនោះឬ ។ អើ ។ សកទាគាមិបុគ្គល មានព្យាបាទដ៏គ្រោត គោត ជាអតិត សកទាគាមិបុគ្គល មានចិត្តព្យាបាទ ក្រោះព្យាបាទនោះ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(៣៦៦) បុថុជ្ជន មានសក្តាយ ខិដ្ឋ ជាអតីត បុថុជ្ជន ប្រកប
ដោយ ខិដ្ឋ ព្រោះ ខិដ្ឋ នោះឬ ។ អើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល មាន
សក្តាយ ខិដ្ឋ ជាអតីត សោតាបន្ទបុគ្គល ប្រកបដោយ ខិដ្ឋ ព្រោះ ខិដ្ឋ
នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ បុថុជ្ជន មាន
វិចិកិច្ចា ជាអតីត ។ បេ ។ មានមោហៈ ជាដំណើរទៅកាន់អបាយ ជា
អតីត បុថុជ្ជន ប្រកបដោយមោហៈ ព្រោះ មោហៈនោះឬ ។ អើ ។
សោតាបន្ទបុគ្គល មានមោហៈ ជាដំណើរទៅកាន់អបាយ ជាអតីត
សោតាបន្ទបុគ្គល ប្រកបដោយមោហៈ ព្រោះ មោហៈនោះឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។

(៣៦៧) ព្រះអរហន្ត មានកគ: ជាអតីត តែព្រះអរហន្ត មិន ប្រភបដោយកគ: ព្រោះកគ:នោះឬ ។ អើ។ បុថុជូន មានកគ: ជាអតីត

សព្វមត្ថិតិក វា

(៣៦៨) អញតាមិស្ប អតីតា សក្តាយឧ៍ដ្ឋិ អត្តិ ឧ ខ អញតាមី តាយ ឧ៍ដ្ឋិយា សឧ៍ដ្ឋិក្តោតិ ។ អាមន្តា ។ បុដ្តជ្ជិនស្ប អតីតា សក្តាយឧ៍ដ្ឋិ អត្តិ ឧ ខ បុដុជ្ជិញ តាយ ឧ៍ដ្ឋិយា សឧ៍ដ្ឋិក្តោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អនាតាមិស្ប អតីតា វិចិត្តិញ អត្តិ ឧ ខ អញតាមី តេខ ព្យាថា ខេ ព្យាថា ខេ ខំត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ បុដុជ្ជិសប្ប អតីតោ អ-ចំត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ បុដុជ្ជិសប្ប អតីតោ អ-យាសហភាតា ព្យាថា ខេ ព្យាថា ខេ ពុដុជ្ជិញ ។ ប្រ។

សព្វមត្ថិតិកេយា

តែបុថុជ្ជន មិនប្រកបដោយវាគ: ព្រោះវាគ:នោះឬ ៗ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ៗ បេ ៗ ព្រះអរហន្ត មានទោស: ជាអតីត ៗ បេ ៗ មានអនោត្តហ្វ: ជាអតីត តែព្រះអរហន្ត មិនមានអនោត្តហ្វ: ព្រោះអនោត្តហ្វ:នោះឬ ៗ អើ ៗ បុថុជ្ជន មានអនោត្តហ្វ: ជាអតីត តែបុថុជ្ជន មិនមានអនោត្តហ្វ: ព្រោះអនោត្តហ្វ:នោះឬ ៗ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាងនេះទេ ៗ បេ ៗ

(៣៦៨) អនាគាមិបុគ្គល មានសក្តាយ ខិដ្ឋិ ជាអតីត តែអនាគាមិបុគ្គល មិនប្រកបដោយ ខិដ្ឋិ ក្រោះ ខិដ្ឋិ នោះឬ ។ អើ ។ បុថុជ្ឈន មាន
សក្តាយ ខិដ្ឋិ ជាអតីត តែបុថុជ្ឈន មិនប្រកបដោយ ខិដ្ឋិ ក្រោះ ខិដ្ឋិ នោះ
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ អនាគាមិបុគ្គល
មានវិចិតិច្ចា ជាអតីត ។ បេ ។ មានព្យាបា្ ខេដ្សិសាល ស្គើង ជាអតីត
តែអនាគាមិបុគ្គល មិនមានចិត្តព្យាបា្ ព្រោះព្យាបា្ នោះ ខេឬ ។
អើ ។ បុថ្មជ្ឈន មានព្យាបា្ ខេស្សិសាល ស្គើង ជាអតីត តែបុថុជ្ឈន
មិនមានចិត្តព្យាបា្ ព្រោះព្យាបា្ ខេស្ស ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំដីពេ កបារិត្ត

[៣៦៩] សភាពកាមិស្ស អភីតា សក្តាយធំដ្ឋិ
អភិ ន ច សភាពភាមិ តាយ ខំដ្ឋិយា សន់ដ្ឋិកោត ។ អមន្តា ។ បុម្តីជូនស្ស អភីតា សក្តាយធំដ្ឋិ អភិ ន ច បុម្តីជូនេស្ស អភីតា សក្តាយធំដ្ឋិ អភិត ន ច បុម្តីជូនេស្ស អភីតា សភាកាមិស្ស អភីតា ចៃក់ញា អភិ ។ បេ។ សភាពាមិ
នៃន ព្យាចានេន ព្យាចន្ទេ ។ អមន្តា ។
បុម្តីជូនស្ស អភីតា ព្រៃចាំឡា ។ អាមន្តា ។
បុម្ពីជូនស្ស អភីតា ចំពុំព្រា ព្យាចានេ អភិត្តិ
ន ច បុម្ពីជូនេស្ស អភីតា ព្យាចានេ ព្យាចន្ទេ ព្រា ។ អមន្តា ។
បុម្ពីជូនស្ស អភីតា ចំពុំព្រា ព្យាចានេ អភិត្តិ
ន ច បុម្ពីជូនេស្ស អភីតា ព្យាចានេ ព្យាចន្ទេ ព្រា អភិត្តិ
ន ច បុម្ពីជូនេស្ស អភីតា ព្យាចានេ ព្យាចន្ទេ ព្រា អភិត្តិ
ន ច បុម្ពីជូនេស្ស អភីតា ព្យាចានេ ព្យាចន្ទេ ព្រា អភិត្តិ
ន ច បុម្ពីជូនេស្ស អភីតា មាចនេ ព្យាចានេ ព្យាចន្ទេច ត្តា-

(៣៧០) សោតាបន្តស្បា អត្តិ ន ច សោតាបន្តេំ អត្តិ ន ច សោតបន្តេះ តាយ និឌ្ឌិយា សនិឌ្ឌិ កោតិ ។ អមន្តា ។ បុដ្ដជួនស្បា អតីតា សក្កា-យនិឌ្ឌិ អត្តិ ន ច បុដ្ដជួនសា តាយ និឌ្ឌិយា ស-និឌ្ឌិកោតិ ។ ន ហៅ វត្តិ ៗ បេ ។ អតីតោ បន្តសា អតីតា វិចិត្តិ ភា តេ ។ បេ ។ អតីតោ អចាយកមនិយោ មោហោ អត្តិ ន ច សោតាបន្តេះ

អភិធម្មបំដិក កហិវត្ថ

(៣៦៩) សកទាគាមបុគ្គល មានសក្តាយ ខិដ្ឋិ ជាអតីត តែ
សកទាគាមបុគ្គល មិនប្រកបដោយ ខិដ្ឋិ ពោះ ខិដ្ឋិនោះ ខេប្ក ។ អើ ។
បុថុជ្ជន មានសក្តាយ ខិដ្ឋិ ជាអតីត តែបុថុជ្ជន មិនប្រកបដោយ ខិដ្ឋិ
ព្រោះ ខិដ្ឋិនោះ ខេប្ក ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។
សកទាគាមបុគ្គល មាន បៃកិច្ចា ជាអតីត ។ បេ ។ មានព្យាបា្ ខ
ដ៏គ្រោកគ្រាត ជាអតីត តែសកទាគាមបុគ្គល មិនមាន ចិត្តព្យាបា្ ខ
ព្រោះព្យាបា្ ខនោះ ខេប្ក ។ អើ ។ បុថុជ្ជន មានព្យាបា្ ខ
ព្រោះព្យាបា្ ខនោះ ខេប្ក ។ អើ ។ បុថុជ្ជន មានព្យាបា្ ខ
ព្រាះព្យាបា្ ខនោះ ខេប្ក ។ មើ ។ បុថុជ្ជន មានព្យាបា្ ខនោះ ខេ
ប្រកាត ជាអតីត តែបុថុជ្ជន មិនមាន ចិត្តព្យាបា្ ព្រោះព្យាបា្ ខេនះ ខេ
ប្ក ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។

(៣៧០) សោតបន្ទបុគ្គល មានសក្តាយខិដ្ឋិ ជាអតីត តែសោតាបន្ទបុគ្គល មិនប្រកបដោយខិដ្ឋិ ព្រោះខិដ្ឋិនោះខេទ្ធ ។ អើ ។

បុថុជ្ជន មានសក្តាយខិដ្ឋិ ជាអតីត តែបុថុជ្ជន មិនប្រកបដោយខិដ្ឋិ
ព្រោះខិដ្ឋិនោះខេទ្ធ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល មានវិចិកិច្ចា ជាអតីត ។ បេ ។ មានមោហៈជាជំណើរ
ទៅកាន់អប្រាយ ជាអតីត តែសោតាបន្ទបុគ្គល មិនប្រកបដោយមោហ:

សព្វមត្តីតំកថា

នេះ មេលេខ សមេលោត ។ អមន្តា ។ បុដ្តជូនស្បី អន្តម្លោ ខេត មេលេខ សមេរ អន្តិ ខ ខ ជុំដូច្នៃ ខេត មេលេខ សមេរ លោត ។ ខ លៅ ខ្លែញ ។បេ។

(៣៧០) អត់តា ហត្តា អត្តិតំ ។ អាមឆ្នា ។ អតី តេសុ ហត្តេសុ សតិ អាធាន ខ្មែត្រូប ខំ បញ្ហា-យត់តំ ។ ៤ ហេវ វត្ត ៗ បេ។ អត់តា ខាភា អត្ត ។ អមស្ព ។ អត់ តេសុ ថា ខេសុ សត៌ អ-ភិក្សាមព្រះក្រមោ បញ្ហាយត់តំ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។បេ។ អត់តា បញ្ហា អត្តិត ។ អាមត្តា ។ អ. ន នេសុ ខ ត្រុសុ សនិ សម្ម័ញ្ជ ឧប្បសារណ៍ ខញ្ញា-យតីត ។ ជ ហេវ វត្តព្វេ ។ ខេ។ អតីតោ កាច អត្ត។ អមណ្ឌ ។ អត្តស្មុំ កុច្សុំ សត្ថជ័យជា-ចិច្ចាសា ចញ្ជាល់ត្តិ ។ ជ ស្រវ វត្តិ ។ ថេ ។ អត់តោ ការយោ អត្តិត ។ អាមស្គា ។ អត់តោ តាយោ បក្កបានក្តីហ្វូបគោ ដេខនេះកឧន្ទបកោ តា-គេហ៍ ក់ដៅ្ហ៍ មហេស្ហ មានប្រាន្

ព្រោះ ទោហៈ នោះ ខេប្ត ។ អើ ។ បុថុជ្ឈន មាន មោហៈ ជាជំណើវ ទៅកាន់អបាយ ជាអតីត តែបុថុជ្ឈន មិនប្រកបដោយ មោហៈ ព្រោះ មោហៈ នោះ ខេប្ត ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍ នេះ ខេ ។ បេ ។

(ញ៧១) ដៃ ជាអតីត្បូ ។ អើ ។ កាល បើដៃ ជាអតីត មាន ការកាន់និងការដាក់ចុះ ក៏ប្រុកដប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ជើង ជាអត់ត មានហ្គុ ។ អើ ។ កាល បើ ជើង ជាអត់**ត** មាន ការឈានទៅមុខនិងការថយក្រោយ ក៏ប្រាកដប្ ។ អ្នកមិន គួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ សន្ទាក់ ជាអតិត មានឬ ។ អើ ។ កាលប្រេសន្វាក់ ជាអតិត មាន ការបត់ចូលនិងការល ចេញ ក៏ប្រាកដ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ពោះ ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ តាលបើពោះ ជាអតីត មាន សេចក្តីឃ្វាននិងិការស្រេក កំ ្រុក្កដុប្តូ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ កាយ ជាអត្ត មាន ឬ ។ អើ ។ កាយ ជាអតីត ដែលគួរដល់ការផ្គង់ ឡើងនិងសង្គត់សង្គិន គ្លុវេលការដាចធ្ងះធ្លាយ ជាសាធារណ៍ដល់ពួកសត្វក្អែក គ្មាតនិងខ្វែងឬ ។

អភិធម្មបំដីពេ កថាវត្ថ

នេក អាតេច អាតយាហ្គាញ យោងខ្លួំ ។ ច សេរូ មិខ្លួំ មានបានប្រាញ យោងខ្លួំ ។ ច សេរូ មិខ្លួំ ប្រមាញ មន្ទិំខ្លួំ ប្រមាញ ប្រមាញ មន្ទិំខ្លួំ ប្រមាញ ប្រស្នាំ ប្រមាញ ប្រសាញ ប្រមាញ ប្បាញ ប្រមាញ ប្

គេន អាមេន អាមការណ៍យំ ការកត់តំ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។ អត់តោ តេដោ អត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ តេន តេដេន តេដការណ៍យំ ការកត់តំ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។ អត់តោ វាយោ អត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ តេន វាយេន វាយការណ៍យំ ការកត់តំ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។

អង្គ័ន្ទ រ មាគសី រ ឧកោ ដែយខិវិន្ទ រ ឧទោ ដៃយ៉ះថោ អង្គ័ ឧជ៌ជាចោ ដែយខេវិ (យឧប) អង្គមោ ដៃយ៉ះថោ អង្គ័ មល-

អភិធម្មបំផក កសាវត្ថ

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ថ្នាំពិសគប្បីចូលទៅ គ្រឿង សស្រ្តាតហ្វីចូលទៅ ភ្លេងគហ្វីចូលទៅ ក្នុងកាយជាអតីតប្តូ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ កាយ ជាអតិត គួរបានជាប់ដោយ ចំណងគឺ គ្រោះ ជាច់ដោយចំណងគឺ ឡៃ ជាច់ដោយចំណងគឺ ច្រក់ក់ ជាច់ ដោយចំណង់គឺស្រុក ដាប់ដោយចំណង់គឺនិគម ជាប់ដោយចំណង់គឺ-នគរ ជាប់ដោយចំណង់គឺជនបទ ជាប់ដោយចំណង់ទាំងឡាយ មាន ចំណង់កជាគម្រប់៩ ឬ **។ អ្នកមិនគួរពោល** យ៉ាង់នេះទេ **។**បេ។ [ញ៧៤] ទឹក ជាអតីត មានឬ ។ អើ។ បុគ្គលធ្វើ នូវអំពើ ដែលគួរធ្វើដោយទឹក ក្រោះទឹកនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ក្មេង៍ ជាអតិត មានឬ ។ អេី ។ បុគលធ្វេី នូវអំពេីដែល គួវធ្វើដោយក្ខេង ក្រោះក្ខេងនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ១ស្រ ជាអតិត មានឬ ។ អើ។ បុគ្គលធ្វើ នូវអំពើដែលគួរធ្វើ ដោយ ខ្យល់ ក្រោះ ខ្យល់ នោះ ហ្វ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ។ [ញ៧៣] រូបក្នុ ជាអត់ត មាន រូបក្នុ ជាអភាគត មាន ប្រកួន ជាបច្ចុប្បន្ន មានប្ ។ អើ ។ ប្រកួន មាន ៣ ប្ ។

សព្វមគ្គីតិពថា

ច សេ_{រ្ត} ម្តី មេ ខ្មាំ មេ ខ្

(៣៧៤) អត្តនំ ចក្ខាយនជំ អត្តិ អញកត់ ចក្ខាយតជំ អត្តិ ចច្ចុប្បជ្ជំ ចក្ខាយតជំ អត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ គឺសាំ ចក្ខាយតជាជំគំ ។ ឯ ហៅ វត្តិត្វេ ។ បេ។ អតីតាជំ ធ្វាឧសាយតជាជំ អត្តិ អភាកតាជំ ធ្វាឧសាយតជាជំ អត្តិ ចច្ចុប្បជ្ជាជំ ធ្វាឧសាយតជាជំ អត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ ជត្តិសា-យតជាជំគំ ។ ឯ ហៅ វត្តិត្វេ ។ អាមន្តា ។ ជត្តិសា-

សពុមត្តិតិកឋា

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បញ្ចុក្ខន្ធ ជាអតីត មាន បញ្ចុក្ខន្ធ ជាអនាគត មាន បញ្ចុក្ខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ ១ន្ធ មាន ១៥ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៣៧៤) បក្ខាយតនៈ ជាអតីត មាន បក្ខាយតនៈ ជាអភាគត មាន បក្ខាយតនៈ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ បក្ខាយតនៈ មាន ៣ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អាយតនៈ ១៤ ជាអតីត មាន អាយតនៈ ១៤ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ សាយតនៈ ១៤ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ អាយតនៈ មាន ៣៦ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៣៧៤) បក្ខាត់ ជាអតីត មាន បក្ខាត់ ជាអភាគត មាន
បក្ខាត់ ជាបច្ចុប្បន្ន មានប្ ។ អើ ។ បក្ខាត់ មាន ៣ ឬ ។ អ្ក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ធាត់ ជាអតីត មាន ១៤ ធាត់
ជាអភាគត មាន ១៤ ធាត់ជាបច្ចុប្បន្ន មាន ១៤ ឬ ។ អើ ។ ធាត់
មាន ៩៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំដីពេ កបាវត្ថ

(៣៧៦) អន្ទុខ ចេះ ច្រុំយុំ អន្តិ អនាតនាំ

ចេះ ច្ចុំយុំ អន្តិ ចេចប្តី ចិំ ចេះ ច្រុំយុំ អន្តិទាំ ។

អាមន្តា ។ នំណាំ ចេះ ច្រុំយូលា តំនាំ ។ ១ ហៅវ
ឥត្តិ ។ ១ ការីសន់ ច្រុំយា តំ អន្តិ ១ ចុំប្បី ត្នាំ

មនាក់ មន្តិ ។ ១ មន្តិទាំ ។ អាមន្តា ។ ១ ប្រាវ

អាមន្តា ។ ១ សាវ អន្តិទាំ ។ អាមន្តា ។ ១ ស្បារ អន្តិ

អនាក់ បច្ចុំប្រាច់ អន្តិទាំ ។ អាមន្តា ។ ១ ស្បារ អន្តិ

បារីសន់ ច្ចុំយា ចំ អន្តិទាំ ។ អាមន្តា ។ ១ ស្បារ អន្តិទាំ

បារីសន់ ច្ចុំយា ចំ អន្តិទាំ ។ អាមន្តា ។ ១ ស្បារ អន្តិទាំ

បារីសន់ ច្ចុំយា ចំ អន្តិទាំ ។ អាមន្តា ។ ១ ស្បារ អន្តិទាំ

បារីសន់ ច្ចុំយា ចំ អន្តិទាំ ។ អាមន្តា ។ ១ សប្ប ដ្ឋិច្ចិំ

បារីសន់ ច្ចុំយា ចំ អន្តិទាំ ។ អាមន្តា ។ ១ សប្ប ដ្ឋិច្ចិំ

បារីសន់ ច្ចុំយា ចំ អន្តិទាំ ។ អាមន្តា ។ ១ សប្ប ដ្ឋិច្ចិំ

បារីសន់ ទៀប មន្តិទាំ ។ អាមន្តា ។ ១ សប្ប ដ្ឋិច្ចិំ

អភិធម្មបំផិត ក់ខាវត្ថ

(ញាក់) បត្ត ខ្ទិយ ជាអតីត មាន បត្ត ខ្ទិយ ជាអនាគត មាន
បត្ត ខ្ទិយ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ បត្ត ខ្ទិយ មាន ញ ឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ឥ ខ្ទិយ ៤៤ ជាអតីត មាន
ឥ ខ្ទិយ ៤៤ ជាអតីត មាន ឥ ខ្ទិយ ៤៤ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។
(ញាជាជា) ស្ដេចបត្រពត្តិ ជាអតីត មាន ស្ដេចបត្រពត្តិ ជាអនាគត
មាន ស្ដេចបត្រពត្តិ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ ស្ដេចបត្រពត្តិ ញ
អង្គ មានក្នុងទីចំពោះមុខឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៧៤) ព្រះសម្មាសមុទ្ធ ជាអតីត មាន ព្រះសម្មាសមុទ្ធ ជាអនាគត មាន ព្រះសម្មាសមុទ្ធ ជាបក្ខុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ ព្រះសម្មាសមុទ្ធ ៣ ព្រះអង្គ មានក្នុងទីខំពោះមុខឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

សព្វមត្ថិតិពេវា

(ឃុន្ស អង្គុខ ។ អាងស្វី ។ អង្គិ អតីតខ្លុំ ។ អត្ថ សំយា អតីត សំយា គ្នាតខ្លុំ ។ អាជានាហ៍ ខិត្តហំ ហញ់ អតីតំ អត្តិ អត្តិ សំយា អតីត សំឃា ឆ្នាត់តំ តេសតីតំ ឆ្នាត់តំ មត្តខ្លួំ យុំ នន្ទ រុខេហ្ វន្តខ្លែ សេ មន្ទុំ មន្ទុំ ស៊ីយា អតីតំ ស៊ីយា ឆ្នាត់តំ តេសតីតំ ឆ្នាត់តំ ស្ថាតិត អតីត្តិ មិញ នោ ខេ ខេ អតីតំ ស្ថាតិតំ ស្ថាត់តំ អត់ត្រូ លោ វត ហេ វត្តត្វេ អត់តំ អត្តិ អត្ត សំយា អតីតំ សំយា ឆ្កាត់តខ្លិ យំ តត្ត វនេ-ស វត្តព្វេ ទោ អតីតំ អត្តិ អត្តិ សំយា អតីតំ ស់យា ញ្គីតំ តេលត់តំ ឆ្កាត់តំ ឆ្កាត់តំ អតីតខ្ល មិញ ។

[៣៨០] អភាគនំ អត្តិនៃ ។ អាមញ្ញា ។ អត្តិ អភាគនេះ ។ អត្តិ សំយា អភាគនំ សំយា ឆ្វានា-កតេះ ។ អាជានាហិ ជិក្កហំ ហញា អភាគនំ អត្តិ អត្តិ សំយា អភាគនំ សំយា ឆ្វានាគនំ នេះជ

សពុមត្ថិតិកដា

(៣៧៤) អតីត មានឬ ។ អើ ។ មានអតីតឬ។ មាន អត់តក់មាន មិនមែនអត់តក់មាន ។ ចូវអក្ដុំន៍នូវកំហុសៈ បើ អតីតមាន មានអតីតក៏មាន មិនមែនអតីតក៏មាន ព្រោះហេតុនោះ អភិត ទៅជាមិនថែនអភិត មិនថែនអភិត ទៅជាអភិតវិញ បណ្ដាញក្ប ទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា អ្នកគប្បីពោលតែពាក្យនោះថា អត្តមាន មានអត្តក៏មាន មិនមែនអត្តក៏មាន ព្រោះហេតុនោះ អត់ត ទៅជាមិនមែនអត់ត មិនមែនអត់ត ទៅជាអត់តាញៃ ពាក្យ ដូច្រះនេះ ជាពាក្យខុស មួយទៀត បើមិនមានអតីត ទៅជាមិនមែន หลัก ษิยโษยหลัก เฟน่าหลักโญ ษางนุกน็อเเษีย นุกษิยลูเ ពោលថា អត្តមាន មានអត្តក៏មាន មិនមែនអត្តក៏មាន ដូច្នេះទេ បណ្តាញក្សាត់ ពីពីនោះ អ្នក ពោល នូវពាក្យណា អ្នកគប្បីពោល តែពាក្យ នោះថា អត្តមាន មានអត្តក៏មាន មិនមែនអត្តក៏មាន ហេតុនោះ អតីត ទៅដាមិនមែនអតីត មិនមែនអតីត ទៅជាអតីត វិញ ពាក្យដូច្នេះនេះ ជាពាក្យខុស ។

(៣៨០) អនាគត មានឬ ។ អើ ។ មានអនាគតឬ ។ មាន អនាគតក៏មាន មិនមែនអនាគតក៏មាន ។ អ្នកកូរដឹងខ្លាក់ហុសចុះ បើ អនាគតមាន មានអនាគតក៏មាន មិនមែនអនាគតក៏មាន ព្រោះហេតុនោះ

អភិធម្មប៉ីដីពេ កជាវិត្ត

អនាក់នំ ន្វាលក់នំ ធ្វាលក់នំ អនាក់ត់ន្តិ យំ ត់ក្តា
វាឧស៌ វត្តិ ទៀ ទោ អនាក់នំ អត្តិ អត្តិ សំហា
អនាក់នំ សំហា នាលក់នំ តែន អនាក់នំ ន្វាលក់នំ
ន្វាលក់នំ អនាក់ត់ន្តិ ម៉ំឡា លេ ៤០ ១ឧ អនាកំនុំ ន្វាលក់នំ អត្តិ អត្តិ សំហា អនាក់នំ សំហា
ន្វាលក់នំ អនាក់នំ អត្តិ អត្តិ សំហា អនាក់នំ សំហា
ន្វាលក់តំនៃ មន្តិ វាឧស៌ វត្តិ ទៅ ទោ ទេ
អនាក់នំ
អត្តិ អត្តិ សំហា អនាក់នំ សំហា ន្វាលក់នំ
អត្តិ អត្តិ អញ្ចាក់នំ ន្វាលក់នំ អនាក់នំ
វិតិ អន្តិ អត្តិ សំហា អនាក់នំ
វិតិ អត្តិ អន្តិ សំហា អនាក់នំ
វិតិ អត្តិ អត្តិ សំហា អនាក់នំ
វិតិ អត្តិ អត្តិ សំហា ន្វាលក់នំ
វិតិ អត្តិ អត្តិ សំហា អនាក់នំ
វិតិ អត្តិ អត្តិ សំហា អនាក់នំ
វិតិ អត្តិ អន្តិ សំហា អនាក់នំ
វិតិ អត្តិ អត្តិ សំហា អនាក់នំ
វិតិ អត្តិ អន្តិ សំហា អនាក់នំ
វិតិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ អនាក់នំ
វិតិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ សំហា អនាក់នំ
វិតិ អន្តិ អន្តិ សំហា អនាក់នំ
វិតិ អន្តិ អន្តិ សំហា អនាក់នំ
វិតិ អន្តិ អន្តិ អនាក់នៃ
វិតិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ អនាក់នំ
វិតិ អន្តិ អន្តិ អនាក់នៃ
វិតិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ អនាក់នំ
វិតិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ សំហា អនាក់នំ
វិតិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ សំហា អនាក់នំ
វិតិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ អន្តិ សំហា អនាក់នំ
វិតិ អន្តិ អន

(က ရ ၀) စင္စ္ဂရာန္ရွိ မဆ္ဆိန္တဲ့ ေ မာ မဆီ စင္ဂရာန္ရွိေ ေ မာဆို လ္ပဏ စင္ဂရာန္ရွိ လ္ပဏ ေလ စင္ဂရာန္ရွိေ ေ မာဆဆည္ ခ်င္ကည့္ တက္တဲ့ စင္ဂရာန္ရွိ မဆီ မဆီ လ္ပဏ စင္ဂရာန္ရွိ လ္ပဏ ေလ စင္ဂရာန္ရွိ မေနာ္ မဆီ လ္ပဏ စင္ဂရာန္ရွိ လ္ပဏ ေလ စင္ဂရာန္ရွိ

អភិធម្មបំដិក ក**ជាវ**ត្ថ

អនាគត ទៅជាមិនមែនអនាគត មិនមែនអនាគត ទៅជាអនាគត វិញ បណ្ដាញឥត្តន៍ពីនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា អ្នកគប្បី ពោលតែពាក្យនោះថា អនាគត មាន មានអនាគត ក៏មាន មិនមែន អនាគត ក៏មាន ព្រោះហេតុនោះ អនាគត ទៅជាមិន់មែនអនាគត មិនមែនអនាគត ទៅជាអនាគតវិញ ពាក្យដូច្នេះនេះ ជាពាក្យខុស មួយ ខៀត បើអនាគត មិនមាន ទៅជាមិនមែនអនាគត មិនមែនអនាគត ទៅជាអនាគតវិញ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា អនាគត មាន មានអនាគត ក៏មាន មិនមែនអនាគត ក៏មាន ដ្បះ េ បណា ពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា អ្នកគប្បីពោលតែពាក្យនោះ ឋា អនាគតមាន មានអនាគត កំ**មា**ន មិនមែនអនាគត ក៏មាន ក្រោះហេតុនោះ អនាគត ទៅជាមិនមែនអនាគត មិនមែនអនាគត ទៅជាអនាគតវិញ ពាក្យដូច្នេះនេះ ជាពាក្យទុស **។**

ម្រោះ ហេដុខោះ ជិជ្ជានិ សេដុស្សនិ សូសន ភា មិស្សនិស្សនិ សូសន ពេលជំពានិ សូសន សូនត្រុនពេលពីនិ សូសន ភា មិស្សនិស្សមូល់ស្ជន់ ពេលជំពានិ សូសន សូនត្រុនពេលពីនិ សូសន ភា មិស្សនិស្សមូល់ស្ជន់ ស្រោះ លេដុខោះ ពេលពីពីនិ សូសន ភ្នំគេនពេលពីនិ សូសន ស្រោះ លេដុខោះ ពេលពីពីនិ សេសនុស្សនិស្សនិស្ស សូសន

សព្វមត្ថិតិកឋា

ကိုယာ ခဲ့စ္ခုံး မို့ယာ (၃) ခဲ့စ္ခုံး (နေန) မို့ယာ ခဲ့စ္ခုံး မို့ယာ ခဲ့စ္ခုံး မန္တာ့ မို့ယာ ကေ ခဲ့စ္ခုံး မန္တာ့ မို့ယာ ကေ ခဲ့စ္ခုံး မန္တာ့ မန္တာ့

សព្ទមត្ថិតិពមា

ទៅដាបច្ចុប្បន្នកិញ បណ្ដាញកាត្រង់ពីរនោះ អ្នកពោលខ្យុំពាក្យណា
អ្នកគប្បីពោលតែញក្សនោះថា បច្ចុប្បន្ន មាន មានបច្ចុប្បន្ន ក៏មាន មិន
មែនបច្ចុប្បន្ន ក៏មាន ព្រោះហេតុនោះ បច្ចុប្បន្ន ទៅជាមិនមែនបច្ចុប្បន្ន
មិនមែនបច្ចុប្បន្ន ទៅជាបច្ចុប្បន្នកិញ ពាក្យដូច្នេះនេះ ជាពាក្យុទុស
មួយទៀត បើមិនមែនបច្ចុប្បន្ន ទៅជាមិនមែនបច្ចុប្បន្ន មិនមែនបច្ចុប្បន្ន
ទៅជាបច្ចុប្បន្នកិញ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បច្ចុប្បន្ន មាន
មានបច្ចុប្បន្នក៏មាន មិនមែនបច្ចុប្បន្នក៏មាន ដូច្នេះទេ បណ្ដាញកាត្រត់ពីរ
នោះ អ្នកពោលខ្យុំពាក្យណា អ្នកគប្បីពោលតែញាក្សនៅពីរ
មាន មានបច្ចុប្បន្ន ក៏មាន មិនមែនបច្ចុប្បន្ន ក៏មាន ព្រោះហេតុនោះ
បច្ចុប្បន្ន ទៅជាមិនមែនបច្ចុប្បន្ន មិនមែនបច្ចុប្បន្ន ពីមាន ព្រោះហេតុនោះ
បច្ចុប្បន្ន ទៅជាមិនមែនបច្ចុប្បន្ន មិនមែនបច្ចុប្បន្ន ពីមាន ព្រោះហេតុនោះ
បច្ចុប្បន្ន ទៅជាមិនមែនបច្ចុប្បន្ន មិនមែនបច្ចុប្បន្ន ពេជាបច្ចុប្បន្នកិញ
ពាក្យដូច្នេះនេះ ជាញក្សុខស ។

(៣៨៤) និព្វាន មានឬ ។ អើ ។ មាននិព្វានឬ ។ មាន និព្វាន ក៏មាន មិនមែននិព្វាន ក៏មាន ។ អ្នកបូរដ៏ងនូវកំហុសចុះ បើ និព្វានមាន មាននិព្វាន ក៏មាន មិនមែននិព្វាន ក៏មាន ព្រោះហេតុនោះ និព្វាន ទៅជាមិនមែននិព្វាន មិនមែននិព្វាន ទៅជានិព្វានវិញ បណ្ដា ពាក្យទាំងពីវនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា អ្នកគប្បីពោល តែពាក្យនោះ ថានិព្វានមាន មាននិព្វាន ក៏មាន មិនមែននិព្វាន ក៏មាន ព្រោះហេតុនោះ

អភិធម្មបំដីពេ កបាវត្ថ

និត្យានំ នោ និត្យានំ នោ និត្យានំ និត្យានន្តិ មិទ្ធា នោ នេ និត្យានំ នោ និត្យានំ នេ និត្យានន្តិ មិទ្ធា នោ នេ និត្យានំ នេ និត្យានន្តិ នេ និត្យានន្តិ នេ និត្យានន្តិ នេ និត្យានន្តិ និត្យានំ និត្យាននិ និត្យានំ និត្យានំ និត្យានំ និត្យានំ និត្យានំ និត្យានំ និត្យានំ និត្យានំ និត្យានំ នេ និត្យានំ និត្យានំ និត្យានំ និត្យានំ និត្យាន់ និត្យាន់ និត្យាន់ និត្យានំ និត្យាន់ និត្សាន់ និត្សាន់ និត្សាន់ និត្សាន់ និត្សានិត្សាន់ និត្សាន់ និត្សានិត្សាន់ និត្សានិត្សាន និត្សានិស្សានិសិស្សានិស្សានិស្សានិស្សានិសិស្សានិស្សានិសិស្សានិស្សានិស្សានិស្សានិស្សានិសិស្សាន

អភិធម្មបំដាក កបាវិត្ថ

និញ្ជាន ទៅជាមិនមែននិញ្ជាន មិនមែននិញ្ជាន ទៅជានិញ្ជានវិញ ៣ក្យ ដូច្នេះនេះ ជាពាក្យខុស មួយទៀត បើមិនមែននិញ្ជាន ទៅជាមិនមែន និញ្ជាន មិនមែននិញ្ជាន ទៅជានិញ្ជានវិញ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា និញ្ជានមាន មាននិញ្ជាន ក៏មាន មិនមែននិញ្ជាន ក៏មាន ដូច្នេះ ទេ បណ្ដាពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខូវពាក្យណា អ្នកគប្បីពោលតែ ពាក្យនោះថា និញ្ជាន មាន មាននិញ្ជាន ក៏មាន មិនមែននិញ្ជាន ក៏មាន ព្រោះហេតុនោះ និញ្ជាន ទៅជាមិនមែននិញ្ជាន មិនមែននិញ្ជាន ទៅជា និញ្ជានវិញ ពាក្យដូច្នេះនេះ ជាពាក្យខុស ។

(៣៨៣) អ្នកមិនគួរពោលថា អតីត មាន អនាគត មានប្ ។

អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា មាលកិក្ខាធំងឡាយ

រូបណាមួយ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ទាន់ក្នុងក្ដី ទាន់ក្រៅក្ដី
គ្រោតគ្រាតក្ដី ល្អិតក្ដី ថោកទាបក្ដី ខ្លង់ខ្ពស់ក្ដី រូបណា ដែលនៅ

កង់ទីធ្យាយក្ដី កង់ទីជំនក្ដី នេះហៅថា រូបក្ខន្ធ វេទនាណាមួយ ។ បេ ។

សញ្ញាណាមួយ ។ បេ ។ សង្គាំណោមួយ ។ បេ ។ វិញ្ញាណណា

មួយ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ទាន់ក្នុងក្ដី ទាន់ក្រៅក្ដី គ្រោត

គ្រាតក្ដី ល្អិតក្ដី ថោកទាបក្ដី ខ្លង់ខ្ពស់ក្ដី វិញ្ញាណណា ដែលនៅ

កង់ទីធ្យាយក្ដី កង់ទីជំនក្ដី នេះហៅថា វិញ្ញាណក្នុន្ធ ពាក្យដូច្នេះ

កង់ទីធ្យាយក្ដី កង់ទីជំនក្ដី នេះហៅថា វិញ្ញាណក្នុន្ធ ពាក្យដូច្នេះ

សៗមត្តីតិកថា

អត្តៅ សុត្តនោតិ ។ អាមន្តា ។ តេជ ហិ អតីត អត្តិ អជាកត់ អត្តិត ។

(៣៨៤) មត្តិ អត្ត មស្កស មត្តិ ។ អាមន្តា ។ ននុ វុត្តិ ភកវតា នយោមេ ភក្តុវេ អសត្ថិឈ្មេញ ន សត្ថិយន្តិ ន សត្ថិយ៍សុវ្តិ អព្យដ្ឋភ្ជុំ អ្នា សម លោស ប្រាស្មាលេស វិញសា ។ កាតមេ តយោ ។ យំ ភិក្ខាវ រួមំ អត់តំ ជំរុទ្ធិ ក្រត់ ប៉ែរណែតំ មហោសត់ តស្ប សញ្ញ់ មហោ-ស់តំ តុស្ស សមញា អយោស័ត តុស្ស បញ្ចូត ន តស្ប សទ្ធា អត្តិតិ ន តស្ប សទ្ធា ភាស្បុ-យេ សុទ្ធារា ។ មេ។ យំ ក្រោយ អតីត ឆ្នំ វិកត់ វិហ័ណត់ មយោសត់ តុស្ស សុខ្លា មយោ-ស់តំ តស្ប សមញា មយោស់តំ តស្ប បញ្ចុំ

មានក្នុជព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អតីត មាន អនាគិត មាន ។ (៣៨៤) អតីត មាន អនាគត មានឬ ។ អើ ។ ក្រុង[ពុះ មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធមិញ យ៉ាងទេះ ជាគន្ធង៍នៃពាក្យសម្រាប់និយាយគ្នា ជាគន្ធង៍នៃពាក្យសម្រាប់ហៅ ជា គន្ធដ៏នៃពាក្យបញ្ចត្តិ ជាធម៌មិនប្រឡុកប្រឡំ មិនធ្លាប់ប្រឡុកប្រឡំ មិន ្រឡុកច្រឡំ ឥរ្យូវនេះ នឹងមិនប្រឡុកច្រឡំ ក្នុងអនាគត ជាធម៌គឺអ្នក တြာជទាំងឡាយ ជាសមណ: ឬက្រាហ្មណ៍ មិនតិះ ដៀលហើយ ។ ធមិ ញយ៉ាង តេដ្ឋបម្តេច ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ រូបណា ដែលកន្ទង សៅល្ខេក រហុខសៀលេក សៀលកាលេក ស្រែកែលលេក ឯល សម្រាប់ហៅខ្លុវរូបនោះថា មានហើយ ក្នុងអតីត ឈ្មោះនៃរូបនោះ ឋា មានហើយ កង្អត់ត បញ្ជាត់នៃរូបនោះថា មានហើយ កង្អត់ត បល្ចាស់ ស្រាស់ ស្រាស់ ស្រាស់ ស្រុក ស្រ វាថាសម្រាប ហៅនូវរូបនោះថា នឹងមិនមានក្នុងអនាគត វេទនាណា ។ បេ សញ្ជាណា ។ បេ ។ សង្គារទាំងឡាយណា ។ បេ ។ វិញ្ជាណណា ដែលកន្ទងទៅហើយ លេត់ទៅហើយ ទៀប្រាសហើយ ប្រែលហើយ ក់លក់ស្រាត់លៀនិវ្យួយ៉ាយខោះជា មានលើក អតីត ឈ្មោះនៃវិញាណនោះថា មានហើយ ក្នុងអតីត

អភិធម្មបំជិពេ កថាវិត្ត

ន តម្ប សន្ទា អត្តិ ន តម្ប សន្ទា គវិម្ស-តីតិ យ ភិក្ខាវ រូខំ អជាតំ អចាតុភូតិ ភាស្បូតិត តែស្បូ សង្ខា នាស្បិននៃ នេស្ប សមញា នាស្ប-ត្ត នុស្ស ឧញ្គុំ ឧ នុស្ស សថ្នា អត្តិតិ ជ តែសុ ្រស់ខ្លាំ ម ហោ មិនិ ហា ឋឌ**ភា ។** បេ ។ លា ស្សា ៤៩៤ លេ ស្ស៊ីម ៤៩៤ ល វិញ្ហា ឈំ អជាតំ អទាតុកូតំ ការស្បត់តំ តស្ប សន្ទា ភាស្បត្តិត តស្ប សមញា ភាស្បត្តិ តស្ប បញ្ជូតិ ន តស្ប សង្គ្នា មត្តតិ ន តស្ប សង្គ្រា មហោ-ស់ត យំ ភគ្ពាវ រូខំ ជាត់ ទាតុកូតំ អត្តិ តស្ប ស់ខ្លាំ អត្តិត តស្ប សមញា អត្តិត តស្ប បញ្ចត្តិ ជ តស្ប សង្ខា អយោស៊ីតិ ជ តស្ប សង្ខា សុស្សិត្ត យា ៤៩៩៦ ១ ខេ ១ យា មាយា ១ ខេ ១

អភិធម្មបំផិត កថាវត្ថ

នៃវិញ្ញាណនោះថា មានហើយ ក្នុងអតិត វាថាសម្រាប់ហៅនូវវិញ្ញាណ ក្នុបប្បន្ន វាថាសម្រាប់ហៅខូវវិញ្ញាណនោះថា មនមាន និងមិនមាន ក្នុងអនាគត ម្នាលកិក្ខពុំងឡាយ រូបណាដែលមិនទាន់កើត មិនទាន់កើត្រាក្រដ ក់ចាស់ម្រាប់ ហៅនូវរូបនោះថា នឹងមាន ក្នុងអនា-គត ឈ្មោះនៃរូបនោះថា និងមាន ក្នុងអនាគត បញ្ចត្តិនៃរូបនោះថានិង មាន ក្នុងអនាគត វាហសម្រាប់ហៅនូវរូបនោះថា មិនមាន ក្នុងបច្ចុប្បន្ វាចាស់ ម្រាប់ ហៅនូវរូបនោះថា មិនមានហើយ ក្នុងអតីត សញ្ញាណា ។ បេ ។ សង្ខាវទាំងឡាយណា វិញ្ហាណា ដែលមិនទាន់កើត មិនទាន់កើតប្រាកដ វាខាសម្រាបលៅ នូវវិញាណនោះថា នឹងមាន ក្នុងអនាគត ឈ្មោះនៃវិញ្ញាណនោះថា និងមាន ក្នុងអនាគត បញ្ជាំនៃវិញាណ នោះថា នឹងមាន ក្នុងអនាគត ញ វាចាសម្រាប់ហៅនូវវិញាណនោះថា មិនមាន ក្នប់ប្បន្ សម្រាប់ហៅនូវវិញ្ញាណនោះថា មិនមាន ហើយក្នុងអតិត ទាំងទ្យាយ រូបណា ដែលកើតហើយ កើតប្រាកដហើយ វាចាសម្រាប់ ប្រោះទ្រៃវិលខោះជា មាន ក្ងែបច្បុន្ ហៅនូវរូបនោះថា បញ្ជាត់នៃវុបនោះថា មាន ក្នុបច្ហុប្ន *រាលស*ម្រាប ហៅ នូវរូបនោះថា មិនមានហើយ ក្នុងអតីត វាបាសម្រាប់ហៅនូវរូបនោះថា និងមិនមាន កង្អនាគ**ត** វេទ្សាណា **។** បេ។ សញាណា ញ

សព្វមគ្គីតិកឋា

យេ ស់ខ្លាំ ។ ខេ ។ ៤ វិញ្ញាណំ ជាតំ ទាតុភូនិ អន្តិទិ តស្ប សន្តា អន្តិទិ តស្ប សម្រា អត្តិ តស្ស បញ្ចុំ ន តស្ស សុទ្ធា អយោសិត ន តស្ប សង្ខា ភាំស្បូតិត ៩មេ ទោ ក់ក្តាវ នយោ ជំរុត្តិមថា អធិវិចឧបថា បញ្ជាតិបថា អសន្តិឈ្លា អសន្តិឈាចុត្វ ន សន្តិច្នៃ ន សន្តិ-ញ្ចុស្សិទ្ធ អព្សិឌ្ធិស្ពី មាន លោល ស្រាស់ លោល វិញ្ហាំ យេខ នេះ ភិក្ខាវ អហេស៊ី ឧក្គហា វេស្សភញ្ជា អហេតុតាវាលា អក់បែបវាលា នត្តិកាវាលា ខេ ន ករហិតព្វ ន បដ់ក្តោសិតព្វ អមញ្ជាំស ។ តំ ក់សុ ្រតុ ។ ជំនួត្យព្រស់ជានុទារម្ភយាត់ អត្តៅ សុតនោត៌ ។ អាមនា ។ នេះន ហិ ន វត្ត អត់តំ អត់ អស្គត់ ។

សង្ខារទាំងឡាយណា ។ មេ ។ វិញាណណា ដែលកើតហើយ កើត្យជាកដ្ឋហើយ វាចាសម្រាប់ហៅខ្វុវិញ្ញាណនោះថា ឈ្មោះនៃវិញ្ចាណនោះថា មាន ហ ក្នុងបច្ចុប្បន្ វាលសាស្រាត់ លៅនិវិប្រាំ ហ ក្នុបច្ហូន នោះថា មិនមានហើយ ក្នុងគតិត វាចាសម្រាប់ហៅនូវវិញ្ញាណនោះថា និងមិនមាន ក្នុងអនាគត មាលកិត្តទាំងឡាយ ជមិញយ៉ាងនេះឯង ជា គន្ធដ៍នៃពាក្យសម្រាប់និយាយគ្នា ជាគន្ធង់នៃពាក្យសម្រាប់ហៅ ជាគន្ធដ နောက်ျပဏ္ကရို ကရာမိမိန်ဖြ**ု့**ကျဖစ်ျှ မိန်ရာပ်ဖြ**ု့**ကျဖစ်ျှ မိန်ဖြေရှေ့က ច្រឡុំឥឡូវនេះ នឹងមិនច្រឡុកច្រឡំ ក្នុងអនាគត ជាធម៌ដែលអ្នកប្រាជ ត្សាយ ជាសម្មា: ឬព្រាហ្មណ៍ មិនគិះដៀលហើយ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលទាំងឡាយណា ជាអ្នកលើកខ្លួន មានភាក្សដូចជា ជាអហេតុកវាខ ជាអភិរយវាខ ជានត្តិកវាខ បុគ្គលទាំង ញ មិនពុនសំគាល់ទូវពាក្យដែលគួរគិះដៀល មិនពុនសំគាល់ទូវ ពាក្យដែលគួរហាមឃាត់ ក្នុងគន្ធងនៃពាក្យសម្រាប់និយាយ ក្នុងគន្ធងនៃ ពាក្យសម្រាប់ហៅ ក្នុងគន្ធឱនៃពាក្យបញ្ចត្តិ ទេ ។ ដំណើរនោះ គេព្រោះ ។ ក្រោះទ្វាចអំពីការនិន្ទា ការបៀតបៀន និងការប្រណាំង ពាក្យដូចេះ មានក្នុងព្រះសូត្រប្ អកមនគរពោលថា អតុតមាន អនាគតមាន

អភិធម្មប៊ីជិពេ កថាវិត្ត

[៣៨៤] អត់តំ អត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ ជន្ ಕು ಮಳ್ಳು ಕಟ್ಟಲು ಇಟ್ಟು ಗಿಳಕಾಭಕ ಇತ್ತಿ ಕು ಮ តំ ភាន្ត ខត្តុំ យេន ខត្តុភា អត់តេ ពុទ្ធេ បរិ-និត្យគេ និន្នមមញ្ចោ និន្នដែ្រម មរិយានិន្នយដ្ដ សត្វ-អត្ត ឧ ទោ សា កាខ្លេ ជិញ ។ បេ។ អត្តិ ឧ ទោះ សេ ការ នេះ មេខេ មាន សេ សេ ពុទ្ធេ ខរិនិត្យុនេ និន្នមខញ្ជា និន្នរដ្ឋមេ ខរិយានិន្ន. ಯಿತ್ತು ಎ ರಹ್ಮಿ (ಎ ಜ್ಞ ಇಟ್ಟಿಯ ಒಟ್ಟು (ಗಾರ ចង្ខាតា អន្តរន ១ខេត្ត នេះ ច្ចេច នេះ ចំនិត ច្ចេច នេះ ច្ចេច រុជ្ជ ត្រូលមួយ មាន់ នៃ ខ្លុំ នេះ ខ្លុំ នេះ ខ្លុំ នេះ ខ្លុំ នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត នេះ ខេណ្ឌ ។ ខេង ខន្ទំ សេ មា ឌុមិយា ញ្ជុំ ។ នេ ។ ខន្ទំ សេ សេ ឌុស្ទី មេល យេខ មខេខ អត់គេ ពុខ្មេ បរិតិពុតេ ជំនួប-តយៅ ចូចរុជ្យ ស្នាលច្ចក្សើ មានិឌ្យរួម្យូវ

អភិធម្មបំផិត កថាវិត្ត

(៣៨៩) អតីត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះផគ្គុណមានអាយុ បានក្រាបទូលពាក្យនេះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគថា ចម្រើន កាលព្រះពុទ្ធ ជាអតីត មានជំរ.ណ៍រយ៍តយូរកាត់បង់ហើយ មាន ផ្ទុវភាត់បង់ហើយ មានវដ្ត:អស់ហើយ ប្រព្រឹត្តកន្ងងនូវទុក្ខទាំងពួងហើយ ទ្រង់បរិនិញ្ជានហើយ បុគ្គលកាលបញ្ជាត្ត គហ្វីបញ្ជាត់ដោយបក្ខណា នោះ មានឬ ។បេ។ បញ្ជិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ជិក្សនាះ មានឬ ។បេ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កាលព្រះពុទ្ធ ជាអតីត មានដំណើរយ៍តយូវ កាត់បង់ហើយ មានផ្ទុវកាត់បង់ហើយ មានវដ្ត:អស់ហើយ កន្ងន៍ខ្លុំទុក្ខទាំងពួងហើយ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ បុគ្គល គប្បីបញ្ជូតដោយចិត្តណា ចិត្តនោះ មានឬ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ មាលផគុណ កាលព្រះពុទ្ធ ជាអតីត មានដំណើរយឺតយុក្រាតបង់ ហើយ មានផ្ទុំវតាត់បង់ហើយ មានវដ្ដ:អស់ហើយ ប្រព្រឹត្តកន្ងង៍នូវទុក្ខ ទាំងពួងហើយ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ បុគ្គល កាលបញ្ជូត ញូត ដោយបក្ខណា បក្ខនោះ មិនមាន េ y 10 y ម្ចាលផង្គួណ មុខមានមេ ។បេ។ មាលផគ្ណ ជាអតត កាលព្រះពុទ្ធ មាន ដំណើរយឺតយូរកាត់បន់ហើយ មានផ្លូវកាត់បង់ហើយ មានវដ្ដ:អស់ហើយ ប្រព្រឹត្តកន្លង់ឱ្យវត្តភ្នាំងពួងហើយ ទ្រង់បរិនិញ្ជានហើយ បុគ្គល

សព្វមត្ថិតិពេយា

មញ្ញា ប្រធាន ប្រ ខា ខេស្ត មន្ត្រី មន្ត្រី មន្ត្រី ខា

ខេត ល្ ច រ៉េខិត្តិ មន្ទុខ មន្ទ័ខ ។

មុខិត្ត សកហទ្ធិ មន្ទេ មន្ទ័ខ ។

មេសោ ឧទស់ មយុភហូ កោ វាឧស្ ចន្ទំ មុខិខ្លុខ

មេសោ ឧទស់ មយុភហូ កោ វាឧស មស់ ជំនើ

មេសា ឧទស់ មយុភហូ មេហ វាឧស ១៩

មេសា ឧទស់ មយុភហូ មេហ វាឧស ១៩

មេសា ឧទស់ មេស្តិ មន្ត្រិន ។

មេសា ឧទ្ធំ មុខិត្តិ ១

ដ្ឋន្តំ ព្រាហា រ្តិ ន្តំ នង សមានិ មន្តំ នង សមានិ ព្រាហា រ្តិ ន្តំ មន្តំ នង សមានិ មន្តំ នង សមានិ មន្តំ មនំ មន្តំ មន្តំ មន្តំ មន្តំ មន្តំ មន្តំ មនំ មន្តំ មន្

សព្វមត្ថិតិពថា

បញ្ចុត្ត គប្បីបញ្ចុត្ត ដោយចិត្តណា ចិត្តនោះ មិនមាន េ ពាក្យ ដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រប្ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា អតីតមាន ដូច្នេះ ខេ ។

(៣៨៦) អតីត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះនន្ទុក:មានអាយុ ជានេះពេលពាក្យនេះថា លោក: មានហើយក្នុងកាលមុន លោក:នោះ ជាអកុសល លោក:នោះ មិនមានក្នុងកាលឥឡូវនេះ នេះជាកុសល ទោស: មានហើយក្នុងកាលមុន ។ ២ ។ មោហ: មានហើយក្នុងកាល មុន មោហ:នោះ ជាអកុសល មោហ:នោះ មិនមានក្នុងកាលឥឡូវ នេះ នេះជាកុសល ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ បើ ដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា អតីតមាន ដូច្នេះទេ ។

(៣៨៧) អ្នកមិនគួរពោលថា អនាគត មានឲ្ ។ អើ ។ ក្រែង[ពុះ មានព្រះភាគ (នៅគ្រង់គ្រាស់ថា មាលភិក្ខុ ទាំងឲ្យាយ បើសេចក្តីត្រេកត្រអាល មាន សេចក្តីតែកាយមាន ចំណង់មាន ក្នុងកពទ្ធាំង្កាកាហារ វិញ្ញាណដែល តាំងនៅក្នុងកពទ្ធាំង្កាកាហារនោះ ក៏ហូតលាស់ ទ្បើង វិញ្ញាណដែលតាំង នៅក្នុងកពទ្ធាំង្កាកាហារណា លូតលាស់ ហើយ ការចុះកាន់នាមរូប ក៏មាន ក្នុងកពទ្ធាំង្កាកាហារនោះ ការចុះកាន់នាមរូប មានក្នុងកពទ្ធាំង្កាកាហារណា

អភិធម្មចិដិពេ កថាវត្ថ

សន្ទារាធំ វុឌ្សិ យត្ត អត្តិ សន្ទារាធំ វុឌ្ឍិ អត្តិ តត្ត អាយតិ បុឧត្តវាភិធិត្តិ យត្ត អត្តិ អាយតិ បុឧត្ត-វាភិធិត្តិត្តិ អត្តិ តត្ត អាយតិ ជាតិជាមរណ៍ យត្ត អត្តិ អាយតិ ជាតិជាមរណ៍ សសោកាខ្លំ⁽⁹⁾ ភិក្ខាវេ សារដំ សនុទាយាសខ្លំ វេធាម៉ ដស្សេ ខេ ភិក្ខាវេ អាហាវេ... វិញ្ញាណេ ខេ ភិក្ខាវេ អាហាវេ អត្តិ រាកោ អត្តិ ឧច្ចិ ។ ខេ។ សរដំ សនុទាយាសខ្លំ វេធាម៉ីតិ អត្តេវ សង្គាខ្លាតិ ។ អាមន្តា ។ តេន សំ ន វត្តព្វេ^(២) អភាគតំ អត្តិតិ ។

អ្សំទៀ ខន្ទំ ននិ ខាត់តែសា អុម្ពេទ្ធ ៣និ ឧន្ទំ បមោ ខន្ទំ ខទ្ទំ ខន្ទំ ឧសា អពីម្យុទ្ធិខ្លុ ខន្ទំ បមោ ខន្ទំ ខទ្ទំ ខន្ទំ ឧសា អពីម្យុទ្ធិខ្លុ (យុឌ្ឍ អសមន្ទ អន្ទំន្ទ រ អាតសា រ ខេទ់

១១.សសោកស្ដិ។ម សសោកំតំ ។ ៤ ឱ. ៩ វត្ត្បំ ។ ម អយំ ជាបោ ៩ ទិស្សិតិ។

ការចម្រើន ឡើង នៃសង្គារទាំងឡាយ ក៏មាន ក្នុងកពុទ្ធាភ្នំភាពហារនោះ តារចម្រើន ទៀត នៃសង្ខារ**ទាំង**ឡាយ មាន ក្នុងក**ព**ទ្ធិភាពហារណា ការកើតក្នុងភពថ្មីតទៅទៀត ក៏មាន ក្នុងភពទ្ធា្ធភាពហារនោះ ក្នុងភពថ្មីតទៅទៀត មាន ក្នុងភពទ្ធា្ធភាកហារណា ជាតិជាមរណៈតទៅ ក៏មានក្នុងកព្វាស្ត្រាហាវនោះ ជាតិជ្ញាមរណៈត្រៅ មាន ក្នុងកព្វាស្ត្រ-កហារណា ម្នាល់ភិក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគតពោលនូវកពទ្បីភាពហារនោះ ឋា ប្រកបដោយសោក ប្រកបដោយធូលី ប្រកបដោយសេចក្តីចង្អៀត ចង្អល់ ម្នាលក់ក្នុត់នទ្បាយ បើក្នុងផស្សាហារ ... ម្នាលក់ក្នុត់ង-ទ្វាយ បេក្ខន៍មនោសញ្ចេតនាហារ ... ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បើ សេចក្តីត្រេកត្រអាលមាន សេចក្តីកែកយមាន ក្នុងវិញាណាហារ ។បេ។ តថាគតពោលថា ប្រកបដោយធូល ប្រកបដោយសេចក្តីបង្អៀតចង្គល់ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោល ថា អនាគិត មាន ដូច្រះ េ

(ញ ៨ ៤) អនាគត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះ

កាត់ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល់ក់ក្ខុំពង់ ឡាយ បើសេចក្តីត្រេតត្រអាល មិន

មាន សេចក្តីកែរាយ មិនមាន ចំណង់ មិនមាន ក្នុងកពទ្ធិត្តារាហារ

វិញ្ញាណដែលមិនតាំងនៅ ក្នុងកពទ្ធិត្តារាហារនោះ ក៏មិនលូតលាស់

ឡើង វិញ្ញាណដែលមិនតាំងនៅ ក្នុងកពទ្ធិត្តារាហារណា មិនលូត

លាស់ហើយ ការចុះកាន់នាមរូប ក៏មិនមាន ក្នុងកពទ្ធិត្តារាហារនោះ

សព្វមត្តិតិកថា

ខន្ទំ ខាមរិព្ធណ្ឌ អារុយខ្លួំ ខន្ទំ ខន្ទំ មន្ទំរបច្ចុំរបច្ចុំ យត្ ឧត្តិ សង្ខារាធ វុឌ្ឍិ ឧត្តិ ឥត្តិ អាយតិ បុ-ឧត្តវភិនិត្តត្តិ យុទ្ធ ឧត្តិ អាយុត្តិ មុខត្តវភិនិត្តត្តិ ខត្ត តត្ត អាយត ជាត់ជាមរណ៍ យត្ត ខត្ត មាល់ខ្លួន មានជួបគរសា មទោមប៉ុន្ត មន្ត្រី ងថេសលាទាខ្ញុំ ង្រង្គ ឌ ទៅ ខេ ង្ទំ ង មេឃា-ប្រ..ម្យោស្មោត្តសយ ខេ ភិក្ខាវ អាហាប្រ... វិញ្ហាណេ ខេ ភិក្ខាវ អាហាវេ ឧត្តិ ភាគា ឧត្តិ ឧទ្ទ័ ។ បេ។ អាជំ អនុទាយាសន្តិ វភាមិតិ អត្តេវ សុត្តត្រាត់ ។ អាមត្តា ។ តេជ ថា ធ វត្តព្វិ មលក់ខ្លួន ។

សព្វមត្ថិតិកថា ។

សព្វមត្ថិតិពថា

ការចុះកាន់នាមរូប មិនមាន ក្នុងកពទ្ធា្ធភាពហារណា សេចក្តីចម្រើន នៃ សង្គារទាំងទ្បាយ ក៏មិនមាន ក្នុងកពទ្ធាធារាហារនោះ សេចក្តីចម្រើន នៃ សង្គារទាំងទ្យាយ មិនមាន ក្នុងិកពទ្ធា្ធិភាពហារណា ការកើតក្នុងភពថ្មីត ក៏មិនមាន ក្នុងភពទ្ធាស្តារាហារនោះ ការកើតក្នុងភពថ្មីតទៅ ទៀត មិនមាន ក្នុងកព្យាណ្ណាហាវណា ជាតិជាមរណៈតទៅ ក៏មិន មានក្នុងកពទ្ធិភាពហារនោះ ជាតិជាមរណៈតទៅទៀត មិនមាន ក្នុង កពទ្ធភាពហារណា ម្នាលក់ក្នុខាំងទ្បាយ តថាគតពោល នូវភពទ្ធាភា-វាហាវនោះថា មិនប្រកបដោយសោក មិនប្រកបដោយធូលី មិនប្រកប ដោយសេចក្តីចង្អេត្តិត ម្ចាល់ មាលកិត្តិទាំងឡាយ បើក្នុងផស្សាហាវ... ម្នាលក់ក្នុំទាំងទ្បាយ បើក្នុងមនោសញ្ចេតនាហាវ ... ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ បើសេចក្តីត្រួកត្រអាល មិនមាន សេចក្តីកែរាយ មិនមាន កង្សិញ្ញាណាហា៖ គថាគតពោលថា មិនប្រកបដោយធូលី មិនប្រកប ដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា អនាគត មាន ជ!បះ៖៖

ចច់ សព្វមត្ថិតិកេខា ។

អតីតំ ១គ្នាតិកឋា

(យ។០) តជំពាំទី ១៥៤ តជំពាំទី អង្គុំ រ

អត់ត ១ភ្នាត់កឋា

(៣៨៨) ១៩ទាំងទ្យាយ ជាអតីតឬ ។ អើ ។ អតីត មានហ្វ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍ នេះ ខេ ។ បេ។ អាយតន: ដា អតីតប្ត ។ អើ ។ អតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ១ បេ ។ ភាតុ ជាអតីតឬ ។ អើ ។ អតីត មានឬ ។ អ្នកមិន គួរ ពោល យ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ ។ ១៩ ៣គុ អាយតនៈ ជាអតិត ឬ ។ អើ ។ អត់ត មានឬ ។ អ្នកមិនគរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ (៣៩០) ១ន្ទាំងឡាយ ជាអនាគត្បូ ។ ដើ ។ អនា-គត មានប្តូ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ អាយគន: ជាអនាគតឬ ។ អើ ។ អនាគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ។ ជាតុ ជាអនាគតឬ ។ អើ ។ អនាគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ១ន្ទ ជាតុ អាយតនៈ ជាអនាគតឬ ។ អើ ។ អនាគត 'មានឬ ។ អ្នក មិនគួវពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(ឃុង១) ១ឌីសូឌ្សាកា យុព្ធព៌និ ពុធ្ធពិនិ គានជំ ឯ

អតីធំ ខុត្វាធិក្សា

អាមស្តា ។ អត់តំ ១០ អត់តំ អត់តំ ។ ជ ហៅវ ្សេញ ឯពេង ឧខ៌ឧរិទ្ធ មាល្ខមចូ ឧខ៌ឧរិទ្ធ អង្គុំខ្មុំ ឯ អាម្មា ។ អត់តំ អយត់ធំ អត់តំ មត្តិ ។ មត្តិ ។ អមស្តា ។ អតីតំ ជាតុ មតីតំ អតីតំ ។ ជជំជាទិ អង្គុំ រ មាតស រ អង្គុំ ១៦២២២។ យត់ជំ អត់តំ អត់តំ ។ ជ ហៅ វត្ត. ព្ ។ បេ។ (ឃុំក្រ) តិជំតាំទ្ ១៦ តិជំតាំទ្ អង្គ ឯ អាមណ្ឌ ។ មណ្ឌត់ ១ជា អណ្ឌត់ មត្តិត ។ រ សេរ ម៉្គមិ រា តេ រ តខ្មុំជាំ ទុំ មាលសទូ តខ្មុំ-ប្បន្នំ មត្តិត ។ អាមន្តា ។ អភាគតំ អាយគន៌ អណ្តន់ អន្ត័ន៍ ។ ៤ ហេវ៉ តែក្នេ ។ បេ ។ ត្តជំនុំ ឃុំ ត្តជំនុំ អង្គុំ ។ អាមស្លា ។ អនាក់នំ ជាតុ អសាក់នំ អត្តិតំ ។ ជ ហៅវ ក្តីត្វេ តំ ។ អាមន្តា ។ អនាក់តំ ខ្លុខាតុអាយត់ខំ អនាក់តំ អង្គីត ។ ឧ សោរ នៃព្រ ។ មេ ។

អតីត ខន្ធាតិកថា

អើ ។ ១ន្ធទាំងឲ្យាយ ដាអតីត អតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ុងនេះទេ ។ បេ ។ អាយតនៈ ដាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អេ ។ អាយតនៈ ជាអតីត អតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ៣តុ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អេ ។ ៣តុ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អេ ។ ៣តុ ជាមចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អេ ។ ៣តុ ជាអតីត អតីត មានឬ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ៣តុ ជាអតីត អតីត មានឬ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ១ន្ធ ៣តុ អាយតនៈ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អេ ។ ១ន្ធ ៣តុ អាយតនៈ ជាមតីត អតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ប្រ ។ ហើងនេះទេ ។ ប្រ ។ ហើងនេះទេ ។ ប្រ ។ ហើងនេះទេ ។ ប្រ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ប្រ ។

អភិធម្មបំដីកេ កហិវត្ថ

ស្សេ ដើមើ ឯកេ ឯ
ស្សេ ដើម្បាំ ឯកេ ឯ
ស្បាញ ដើម្បាំ ឯកេ ឯ
ស្បាញ បន្ទុំ ឯកសាលានចូ ស្និស្សាំ ឯ ស្បាញ បន្ទុំ ឯ អាមស្លា ឯ ស្និស្សាំ ឯ អាមស្លា ឯ អាមស្លា ឯ អាមស្លា ឯ អាមស្លា ឯ អាមស្លា ឯ អាមស្លាំ ឯ អាមស្លាំ

លេដូ នើ ខេំខាន់ ឯ តេ ឯ

តនិត្តាំទ្នី ១និយន់ ឯ ៣ឧទុ តនិត្តាំទ្ធី ខន្ទំនូ ឯ ច

យន់ ឯ ៣ ឯ ឧសមន្ទ យន់ ឯ តេ ឯ ឧសមន្ទ ឯ ឯ ឧ

ខ ស្ដេ ឯ ខេ ឯ ខេ ឯ ឧសមន្ទ ឯ ឯ ឧបមន្ទ

អាតនិរ ឯ តនិស្តាំទ្នី ១និវ តនិស្តាំទ្ធី ខន្ទំន្ទ ឯ

មាននិរ ឯ ឧសមន្ទ ១និវ ឧសមន្ទ ១និទ្ទ ឯ

អភិធម្មបំផិត កថាវត្ថ

(៣៩៣) ១ន្ធទាំងឡាយ ជាអតីត អតីត មិនមានឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ អាយតនៈ ជាអតីត អតីត មិន
មានឬ ។ អើ ។ អាយតនៈ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មិនមាន
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ អាយតនៈ ជាអតីត អតីត មិន
អតីត មិនមានឬ ។ អើ ។ អាយតនៈ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មិនមាន
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ធាតុ ជាអតីត
អតីត មិនមានឬ ។ អើ ។ ធាតុ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មិន
មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ១ន្ធ ធាតុ
អាយតនៈ ជាអតីត អតីត មិនមានឬ ។ អើ ។ ១ន្ធ ធាតុ
អាយតនៈ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ១ន្ធ ធាតុ
អាយតនៈ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៩៤) ១ន្ធទាំងឡាយ ជាមនាគត អនាគត មិនមាន ឬ ។ អើ ។ ១ន្ធទាំងឡាយ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ អាយតនៈ ជាអនាគត ។ បេ។ ណតុ ជាអនាគត ។ បេ។ ១ន្ធ ៣តុ អាយតនៈ ជាអនាគត អនាគត មិនមានឬ ។ អើ ។ ១ន្ធ ៣តុ អាយតនៈ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អតីតំ ខណ្ឌតិកេសា

នៅ (៤៤) មាន ខ្លាំ មាន ខ្លាំ មាន ខ្លាំ ២ ខ្លា

អតីត ខត្តាតិកេយា

(៣៩៩) ១ន្ធ គឺរូប ជាអតីតឬ ។ អើ ។ រូប ជាអតីត
មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ ។ អាយតនៈ គឺ
រូប ជាអតីតឬ ។ អើ ។ រូប ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ពោល យ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ ។ ៣តុ គឺរូប ជាអតីតឬ ។ អើ ។
រូប ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ ។
១ន្ធ ធាតុ អាយតនៈ គឺរូប ជាអតីតឬ ។ អើ ។ រូប ជាអតីត
មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ ។

(៣៩៦) ខន្ធ គឺរូប ជាអនាគតឬ ។ អើ ។ រូប ជាអនាគត
មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ អាយតនៈ
គឺរូប ជាអនាគតឬ ។ បេ ។ ៣តុ គឺរូប ជាអនាគត ។ បេ ។
ខន្ធ ៣តុ អាយតនៈ គឺរូប ជាអនាគតឬ ។ អើ ។ រូប ជាអនាគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។

(៣៩៧) ១ន្ធ គឺប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ ១ន្ធ គឺប្រ ជាអតីត ប្រ ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អាយតនៈ គឺប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន ។ បេ ។

អភិធម្មបំជិញ កម៉ាវិត្ត

ច លោ, រុឌី លេ ឯ តេ ឯ

អម្មន្ត រិត្ត ១៤២១៩២៣២១ មម្មន្ត រិត្ត មម្មិញ ឯ

យស់កាលខេត្ត ឧជ៌ជាទ្រី រិត្ត មម្មិញ ឯ មាតយ ឯ
ឧជ៌ជាទ្វី រិត្ត ២៩ ឯ តេ ឯ ឧជ៌ជាទ្វី រិត្ត ១៤-

ប ស្រេ ម៉េខៀ រាតេរ កម្មខ្ល ខ្លៃ មាលាឧក្ខ រាតេរា

មោកយ៉ា រា ត់តំពីថ្ងឺ ខ្លៃ ១ ថ្លោ ត តំតិវិច្ច ខៃ ចុំ ខ្លុំ រូ

(យកកុ) កម្ពុខ្លះ រូតូ ១ ថ្លោ កម្ពុខ្លះ រូតូ ១ ខ្លុំខ្លុំ រូ

ការសង្ខ រ មាកយ៉ា រ ការបនខ្លះ រិតូ ១ ចំបាន់ មាលាឧក្ខ

ក្នុំ ក្នុំ ប្រ ១ ខំបាន់ មាលាឧក្ខ បត់តិវិច្ចិ រិតូ

សិក្ខ មាលឧក្ខ រាតេរា ត តំតិវិច្ចិ រិតូ បាន់ រាតេរា

វិត្ត មាលឧក្ខ រាតេរា ត តំតិវិច្ចិ រិតូ បាន់ រាតេរា

វិត្ត មន្ទុំខ្លំ រ ប សេរុ ម៉ឺ ខេ រាខ្លំ រាចេរ ត តំតិវិច្ចិ

ក្នុំ មន្ទុំខ្លំ រ មាកយ៉ា រ ការបនខ្លះ រិត្ត ១ ខេ រាខានខ្លំ

ព័ត្ធ មាលឧក្ខ រាចេរ ព ក្សា ប្តី ប្រព្ធ ១ ខេ រាខានខ្លំ

ព័ត្ធ មាលឧក្ខ រាចេរ ព ក្សា ប្តី ប្រព័ធ្ធ ១ ខេ រាខានខ្លំ

ព័ត្ធ មាលឧក្ខ រាច ខេ រាគេរា

ព័ត្ធ មាលឧក្ខ រាច ខេ រាគេរា

ព័ត្ធ មាលឧក្ខ រាច ខេ រាម ខេ រាគេរា

ព័ត្ធ មាលខេត្ត រាគ្នា ខេត្ត មាលខេត្ត ប្រព័ធ្ធ ខេត្ត ប្រព័ធ្ធ ខេត្ត ប្រព័ធ្ធ ប្រព័ធ្យ ប្បាធិប្បធ្វើ រិត្ត ប្រព័ធ្យ ប្បាធិប្បធ្វាធ្យា ប្រព័ធ្យ ប្រធ្យាធ្យា ប្រព័ធ្យ ប្ព័ធ្យ ប្រព័ធ្យ ប្រធ្វាធ្យាធ្យាធ្យាធ្យាធ្យ បាច្រើញ ប្រព័ធ្យ ប្រព័ធ្យ ប្រព័ធ្យ ប្រព័ធ្យ ប្រព័ធ្យ បាច្រើញ ប ប ប្រព័ធ្យ ប បាច្រាំ ប្រព័ធ្យ ប្

អភិធម្មចំដាក កថាវត្ថ

ណតុ គឺប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន ។ បេ ។ ១3 ណតុ អាយតនៈ គឺប្រ ជា បច្ចុប្បន្ន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មានថ្ម ។ អើ ។ ១ន្ធ ណតុ អាយតនៈ គឺប្រ ជាអតីត ប្រ ជាអតីត មានថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ

(៣៩៨) ១ន្ធ គឺប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។

អៅ ។ ១ន្ធ គឺប្រ ជាអនាគត ប្រ ជាអនាគត មានឬ ។ អ្នកមិន

គឺប្រាហ យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អាយតនៈ គឺ ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន ។ បេ ។

ណាតុ គឺប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន ។ បេ ។ ១ន្ធ ណាតុ អាយតនៈ គឺប្រ ជា

បច្ចុប្បន្ន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អៅ ។ ១ន្ធ ណាតុ អាយតនៈ គឺ

ប្រ ជាអនាគត ប្រ ជាអនាគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួបពាល យ៉ាង

នេះទេ ។ បេ ។

(៣៩៩) ១ន្ធ គឺរូប ជាអតីត រូប ជាអតីត មិនមានឬ ។ អើ ។ ១ន្ធ គឺរូប ជាបច្ចុប្បន្ន រូប ជាបច្ចុប្បន្ន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អាយៈគនៈ គឺរូប ជាអតីត ។ បេ ។

អតីតំ ខត្តាតិកេយា

អត់ត់ រ៉ុប យស់ ១៤០១ អត់តំ រ៉ុប ១៤ យស់-អាយុត្ត អត់ត រិត ខុខ្មុំ ឯងម្នា ឯ ឧត្តិវិថិ រិត្ត ១៥២៩២៣ឧទ្ទ ឧជ្ជាទ្ទី វិត្ត ខង្គីស្ងួ ឯ ខ សេរ ដ្រើ ជំ នេង ឧសមន្ត វិត ១ ខេំង ឧសមន្ត រំតូ ខន្ទន ៤ មាគយ ៤ ឧជំពីច្ចី រំតូ សម៉ោ អភាគត់ រុប អយឥធំ ។បេ។ អភាគត់ រុប សាតុ ។បេ។ អសាតតំ រ៉ូជំ ១ជ្ធាតុអាយឥជំ អ-សភត្តិ ខេត្តិ ។ អាមត្តា ។ បច្ចុប្បនិ្ រួចំ ស្ថិយស់អាណ្ឌច ឧជ៌ជាថ្មី វិត ខេស្ត រ ប លេដ វត្ត ៗ បេ ។ អតីតា វេធ**ភា ។** បេ**។** អតីតា សញា ។បេ។ អត់តា សង្ខាក ។បេ។

អតីត ខត្តាតិកេយា

ជាតុ គឺរូប ជាអតត ។ បេ។ ១ន្ទ ជាតុ អាយតនៈ គឺរូប ជាអតិត រូប ជាអតីត មិនមានប្ ។ អើ ។ ១ន្ទ ៣តុ អាយៈតនៈ គឺរូប ជា បច្ចុប្បន្ន ប្រជាបច្ចុប្បន្ន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ្រេ ។ បេ ។ ១ន្ទ គឺរូប ជាអនាគត រូប ជាអនាគត មិនមានឬ ។ ម្តេក ១៩ ២ ពេលជំណឹត ពែ យុសជំណឹត គុខសុខជំ ភ មិម មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ អាយតន: គឺរូប ជាអនាគត ។បេ។ ៣គុ គ័រូប ជាអនាគត ។ បេ។ ១ន្ទ ៣គុ អាយគន: គរុប ជាអនាគត រូប ជាអនាគត មិនមានឬ ។ អើ។ ១ន្ធ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ វេទនា ជាអតីត ។ បេ ។ សញា ជាអតីត ។ បេ ។ សង្គារទាំងទ្បាយ ជាអតីត **។** បេ ។ [៤០០] ខន្ទ គឺ វិញាណ ជាអតីតឬ ។ អើ ។ វិញាណ ជា អតីត មានហ្គុ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ ។ អាយ-តន: គឺវិញាណ ជាអតីត ។ បេ ។ ជាតុ គឺវិញាណ ជាអតីត ។ បេ ។ ១ន្ទ ធាតុ អាយតនៈ គឺវិញាណ ជាអតីតឬ ។ អើ ។ វិញាណ ញ ជាអតីត មានប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ប្រ ។

អភិធម្មបំផីពេ កដាវត្ថ

អភិធម្មបំពិក កថាវត្ថ

(៤០០) ១ន្ធ គឺវិញ្ញាណ ជាអនាគតប្តេម មើម វិញ្ញាណ ជា អនាគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ អាយតនៈ គឺវិញ្ញាណ ជាអនាគត ។ បេ ។ ធាតុ គឺវិញ្ញាណ ជាអនាគត ។ បេ ។ ១ន្ធ ធាតុ អាយតនៈ គឺវិញ្ញាណ ជាអនាគតប្ត ។ អើ ។ វិញ្ញាណ ជាអនាគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។

(៤០៤ | ១ន្ធ គឺវិញ្ញាណ ដាបច្ចុប្បន្ន វិញ្ញាណ ដាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ ១ន្ធ គឺវិញ្ញាណ ជាអតីត វិញ្ញាណ ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អាយតនេះ គឺវិញ្ញាណ ជា បច្ចុប្បន្ន ។ បេ ។ ជាតុ គឺវិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន ។ បេ ។ ១ន្ធ ជាតុ អាយតនៈ គឺវិញ្ញាណជាបច្ចុប្បន្ន វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ ១ន្ធ ជាតុ អាយតនៈ គឺវិញ្ញាណ ជាអតីត វិញ្ញាណ ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

អតីតំ ខត្តាតិកេសា

ឧជំជាទី មួយហ្វូ មាលឧទ្ធ ៤ ខេ ៤ ឧជំជាទី န္တာကွာ လူ ေန႔ ရင္သရင္ နည္တာက္တဲ့ စစ္စိတ္-នុអយនជំ បច្ចុប្រជុំ ក្រោណ អត្តិត ។ អាមន្តា ។ អល់ក្នុំ ក្រ្ចាំ ខេត្តស្រប់ មេស្មុស វិញ្ហាណ៍ អត្តិតិ ។ ១ ហេវ៉ វត្តិ ព្យេ ។ មេ។ (៤០៤) អត់ត វិញ្ហា ១ ព្រោ អត់ត វិញ្ហា-ហុ ខឌ្ឌិន ឯមាគយ ឯ ឧជំជាទី រួយហេ ស ដោ ឧជ៌ឧវិថ្ម រួយ ហេ ខង្គម រ ខ សេរ រួម មេ ។ ខេ ។ អភិន្ត វិញ្ហា សា យន្ទ ំ ។ ខេ ។ អនុន វិញ្ហាណ៍ ជាត្ ។បេ។ អតីតំ វិញ្ហាណ៍ ទន្នជាតុ-អយនេឌ អន់ន វិញ្ហាលា ឧទ្ទិត ។ អាមន្តា ។ ရင်ရာဗြီး န္တာဟာ ၿငိဗာဆမာကဆင့္ ရင်ရာဗြီး វិញ្ហាណ ឧទ្ទិទ ។ ឧ មោវ វគ្គព្វេ ។ មេ។ (៤០៤) អយមនុ ្សំឃាញ ១យ៉េ អយមនុ រុំឈ្នា បង្គុំ ។ អាមន្តា ។ បច្ចុប្បិន្ន រុំញា<u>-</u> w_0 ခဏ္တေ အင်္ဂရာ အက္ခန္ ω

អតីត ខត្តាតិកេយា

អាយតនៈ គឺវិញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន ។បេ។ ធាតុ គឺវិញាណ ជាបច្ចុប្បន្ ។ បេ។ ខន្ទ ធាតុ អាយតនៈ គឺវិញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន វិញាណ ជាបច្ចុប្បន្ មានហ្វ អេវ ១ន្ទ ភាតុ អាយតនៈ គឺវិញាណ ជាអនាគត វិញាណ ជាអនាគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ (៤០៤) ១៩ គឺវិញ្ញាណ ជាអតីត វិញ្ញាណ ជាអតីត មិនមាន ឬ ។ អើ ។ ១ន្ធ គឺវិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន វិញ្ចាណ ជាបច្ចុប្បន្ មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ អាយគន: គឺវិញ្ហាណ ជាអតីត ។ បេ។ ជាតុ គឺវិញ្ហាណ ជាអតីត ។ បេ។ ១ន្ធ ធាតុ អាយតនៈ គឺវិញ្ញាណ ជាអតីត វិញ្ញាណ ជាអតីត មិនមាន ឬ ។ អេ ។ ១ន្ទ ៣តុ អាយតនៈ គឺវិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (៤០៤) ១ន្ធ គឺវិញាណ ជាអនាគត វិញាណ ជាអនាគត មិនមាន ឬ។ អើ។ ខន្ទ គឺវិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្នមិនមានឬ ។

អភិធម្មបំផីពេ កហិវត្ថ

ខ សេរ នៅខ្លួំ ៤០០ មេខានខ្លុំ ដូច្នា ហុ មាពឧទ្ ។ប្រេក្ឋ អស្តសំព្រៃ ស្ត្រ ។ ប្រេក្ស សំព្រះ ។ ណុំ ១ជ្ជនាតុអាយតជំ មសកត់ ក្រាណ ជំនួត ។ អាអងី ឯ ឧជំណិច្ច រួយរហូ ១ខិយ្ឌមាណឧចុ ឧត្តឧត្ត មួយ ស្គ្រា ស្គ្រា នៃ ខេត្ត ស្គ្រា នេះ ខេត្ត ស្គ្រា នេះ ខេត្ត ស្គ្រា នៃ ខេត្ត ស្គ្រា នេះ ខេត្ត ស្គ្រា នៃ ខេត្ត ស្គ្រា នៃ ខេត្ត ស្គ្រា នៃ ខេត្ត ស្គ្រា នេះ ខេត្ត ស្គ្រា នៃ ខេត្ត ស្គ្រា នៃ ខេត្ត ស្គ្រា នេះ ខេត្ត ស្ត្រា នេះ ខេត្ត ស្ត្រា នេះ ខេត្ត ស្គ្រា នេះ ខេត្ត ស្គ្រា នេះ ខេត្ត ស្គ្រា នេះ ខេត្ត ស្ត្រា នេះ ខេត្ត ស្គ្រា នេះ ខេត្ត ស្ត្រា នេះ ខេត្ត ស្គ្រា នេះ ខេត្ត ស្គ្រា នេះ ខេត្ត ស្គ្រា នេះ ខេត្ត ស្គ្រា នេះ ខេត្ត ស្ត្រា នេះ ខេត្ត ស្ត្រា នេះ ខេត្ត ស្គ្រា នេះ ខេត្ត ស្គ្រា នេះ ខេត្ត ស្ត្រា ន [៤០៦] ឧ វត្តព្វ អភិតាយាកតា ១ជា ភាតុ អយុត្រ ជត្ត ខេត្តេត ។ អម្មា ។ ជធ្ម វត្ត ភកវតា នយោមេ ភិក្ខាវ ជំរុន្តិបដា អជិវចឧបដា បញ្ជូលថា ។បេ។ វិញហើត អគ្គៅ សុត្តត្រេត។ អាមន្តា ។ នេះ ហំ ន វត្តព្វំ អតីតាលាកតា ទន្ទា ភាតុ អយតនំ ឧត្តិ ខេតេត ។

ញ ឃ្លាំ ប្រសិន ។ មានស្លា ។ ១៩ រ៉ុស្លំ មណ្ឌ ស្លាំ ខេនេស ។ មានស្លា ។ ១៩ រ៉ុស្លំ មណ្ឌ (៤០៧) អង្គុខាយមខា ១ថ្ងៃ យង់ មាល្ខនុ

អភិធម្មបំផិត កជាវិត្ត

អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង់នេះ ខេ ។ បេ ។ អាយតនេះ គឺវិញ្ញាណ ជាអនាគត ។ បេ ។ ជាតុ គឺវិញ្ញាណ ជាអនាគត ។ បេ ។ ១ន្ធ ជាតុ អាយតនេះ គឺវិញ្ញាណ ជាអនាគត វិញ្ញាណ ជាអនាគត មិន មានឬ ។ អើ ។ ១ន្ធ ជាតុ អាយតនៈ គឺវិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។

(៤០៦) អ្នកមិនគួរពោលថា ១ន្ធ ៣តុ អាយតនៈ ទាំង នេះ ជាអតីត អនាគត មិនមានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមាន ព្រះភាគ ឲ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ ធមិ ៣ យ៉ាងនេះ ជា គន្ធង់នៃពាក្យសម្រាប់និយាយគ្នា ជាគន្ធង់នៃពាក្យសម្រាប់ហៅ ជាគន្ធង់ នៃបញ្ជាត្តិ ។ បេ ។ ដែលអ្នកប្រាជទាំងឲ្យាយ មិនតិះដៀលហើយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នក មិនគួរពោលថា ១ន្ធ ៣តុ អាយតនៈ ទាំងនេះ ជាអតីត អនាគត មិនមាន ដូច្នេះ ឡើយ ។

(៤០៧) ១ន្ទ ជាតុ អាយតនេះ ទាំងនេះ ជាអតីត អនាគត មិនមានឬ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាល ភិក្ខុទាំងទ្បាយ រូបណាមួយ ជាអតីត អនាគត និងបច្ចុប្បន្ន។ បេ។

ឯកច្ចមត្ថិតិកឋា

ខេម្តេត្ត ដេស្តី អន្តមាយមនា ១៤ ២៩ មេខ មេខ សា យា យេត្ត ភាព ។ មេធ្យា ។ មេខ ស្ ខ សា ស្តេត្ត ។ មេធា ។ ខេ ។ យេ មេខ្មុំ ។ មេខ សា ស្តេត្ត ។ មេខ ។ មេខ ។ មេខ សា សេត្ត កម្មាធិប្រាស់ មន្តមាយមេខា សា សេត្ត កម្មាធិប្រាស់ មន្តមាយមេខា សេត្ត ។ មេខ ។ មេខ សេត្ត មេខ ស្ត្

អតីតំ ខត្តាតិកេវា ។

ឯកច្ចមត្ថិតិកឋា

មន្តិ វាយៈដេំ ខេឌ្ឌ ៤ ខ លេដូ ដេខ វាយៈដែ ស្នេង ៤ មន្ត្ឋ វាយៈដែល មន្ត្ឋ វាយៈដែ ស្នេង វាយៈដែល ប្រមាន វាយៈដែ

ឯកចូមត្ថិតិកេយា

នេះ ហៅថា រូបក្នុន្ធ វេទនាណាមួយ ។ បេ ។ សញ្ញាណាមួយ ។ បេ ។ សង្គារទាំងឡាយណាមួយ ។ បេ ។ វិញ្ញាណណាមួយ ជាអតីត អនាគត និងបច្ចុប្បន្ន ។ បេ ។ នេះ ហៅថា វិញ្ញាណក្ខន្ធ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុង ព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះ ហេតុនោះ អ្នកមិនគួរ ពោលថា ១ន្ធ ជាតុ អាយតនៈ ទាំងនេះ ជាអតីត អនាគត មិនមាន ដូច្នេះ ឡើយ ។

ចប់ អតីត ខ្សាតិកេខា ។

ឯកហ្វូមត្ថិតិកឋា

(៤០៨) អតីត មានឬ ។ មានខ្វះ មិនមានខ្វះ ។ អតីត លេត់ខ្វះ មិនលេត់ខ្វះ ទៅប្រាសខ្វះ មិនទៅប្រាសខ្វះ វិនាសខ្វះ មិននៃសខ្វះ សូន្យខ្វះ មិនសូន្យខ្វះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(៤០៤) អតីត មានខ្វះ មិនមានខ្វះឬ ។ អើ ។ ជមិ**ទាំ**ង៍ ទ្បាយ មានវិហុកមិនទាន់ចាស់ ជាអតីត មានខ្វះ មិនមានខ្វះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំពីពេ កហិវត្ថ

មា នេស្តី នេស្ត្រ ។

អាមន្ត្យ ។ អត្តិ អត្តិ អត្តិ អត្តិ ។

អាមន្ត្យ ។ អត្តិ អត្តិ អត្តិ អត្តិ អត្តិ ។

អាមន្ត្យ ។ អត្តិ អត្តិ អត្តិ អត្តិ អត្តិ អត្តិ ។

អាមន្ត្យ ។ អត្តិ អត្

នេះ អន្ត័ន្ទ ។ ១ លេវ ន្តែម៉េ « ខេ ភេសិ

(៤០៤) អតីតា អថៃក្តាទៃកា ១ម្នា នេ អត្តិតិ ។ អមន្តា ។ អតីតា អថៃកាកា ១ម្នា នេ អត្តិតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំដិក កហិវិត្ត

[៤๑០] អតីត មានខ្លះ មិនមានខ្លះឬ ។ អើ ។ ជមិទាំង ទ្បាយ មានវិបាកបាស់ ជាអតីត មានខ្លះ មិនមានខ្លះឬ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤១១) អតីត មានៗ: មិនមានៗ:ឬ ។ អើ ។ ជមិទាំង ទ្បាយ មិនមានវិបាក ជាអតីត មានៗ: មិនមានៗ:ឬ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(៤១៤) អតីត មាន១: មិនមាន១:ឬ ។ អើ ។ អ៊ីមាន អ៊ីមិន មាន ។ ធមិទាំងឡាយ មានវិបាកមិនទាន់ចាស់ ជាអតីត ធមិទាំង នោះ តែង៍មាន ធមិទាំងឡាយ មានវិបាកចាស់ ជាអតីត ធមិទាំង នោះ តែង៍មិនមាន ។

[៤๑๓] ជមិទាំងឡាយ មានវិបាកមិនទាន់០ាស់ ជាអតីត ជមិទាំងនោះមានឬ ។ អើ ។ ជមិទាំងឡាយ មានវិបាកបាស់ ជាអតីត ជមិទាំងនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង់នេះទេ ។បេ។

(៤១៤) ធម៌ទាំងឡាយ មានវិច្ចាកមិនទាន់ហាស់ ជាអតីត ធម៌ទាំងនោះ មានឬ ។ អើ ។ ធម៌ទាំងឡាយ មិនមានវិច្ចាក ជា អតីត ធម៌ទាំងនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ឯកប្លមត្ថិតិកេសា

(៤០៧) ងខ្លួយ ង្សួយមួយ ពី ច្រុំដំ ១ មន្ត្រមួយ ១ មន្ត្រ ប្រ មន្ត្រមួយ មន្ត្រមួយ ១ ២ មន្ត្រមួយ ១ មន្ត្រម្គាំ ១ មន្ត្រមួយ ១ មន្ត្រម្គ្រម្គិយ ១ មន្ត្រមួយ ១ មន្ត្រមួយ ១ មន្ត្រមួយ ១ មន្ត្រមួយ ១ មន្ត្រម្គិយ ១ ១ មន្ត្រិយ ១ មន្ត្តិយ ១ មន្ត្រិយ ១ មន្ត្រិ

មន្ត្រា ។ អត្តតា ។ អត្តតា ។ អត្តតា ខ្មែញ នេ អត្តតា ។ ។ អត្តតា ។ ។ អត្តតា ។ អត្តគា ។ ។ អត្តគា ។ ។ អត្តគា ។ ម ។ អត្តគា ។

ឯកច្ចមត្ថិតិកថា

(៤១៤) ជមិតជំនាយ មានវិបាកបារ ជាអតីត ជមិតិដ៍ នោះ មិនមានឬ ។ អើ ។ ជមិតិដ៍ឡាយ មានវិបាកមិនទាន់ បារ ជាអតីត ជមិតិដ៍នោះ មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ នេះ េ ។ បេ ។ ជមិតិដ៍ឡាយ មានវិបាកបារ ជាអតីត ជមិតិដ៍ នោះ មិនមានឬ ។ អើ ។ ជមិតិដ៍ឡាយ មិនមានវិបាក ជាអតីត ជមិតិដ៍នោះ មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ ។

(៤๑៦) ជមិត់ឥឡាយ មានវិយុកមិនគាន់បាស់ ជាអតីត ធមិ តាំងនោះមានឬ ។ អើ ។ ក្រែងធមិតាំងឡាយ មានវិយុកមិនគាន់ បាស់ ជាអតីត លេត់ហើយឬ ។ អើ ។ បើធមិតាំងឡាយ មាន វិយុកមិនគាន់បាស់ ជាអតីត លេត់ហើយ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិន គួរពោលថា ធមិតាំងឡាយ មានវិយុកមិនគាន់បាស់ ជាអតីត លេត់ ហើយ ធមិតាំងនោះមាន ដូច្នេះ ឡើយ ។

[៤១៧] ធមិទាំងឡាយ មានវិបាកមិនទាន់បាស់ ជាអតីត លេត់ហើយ ធមិទាំងនោះមានឬ ។ អើ ។ ធមិទាំងឡាយ មាន វិបាកបាស់ ជាអតីត រលត់ហើយ ធមិទាំងនោះមានឬ ។ អ្នកមិនគួរ លោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ធមិទាំងឡាយ មានវិបាក មិនទាន់បាស់ ជាអតីត រលត់ហើយ ធមិទាំងនោះមានឬ ។ អើ ។ ធមិទាំងឡាយ មិនមានវិបាក ជាអតីត រលត់ហើយ ធមិទាំងនោះមានឬ ។ អ្នកមិន

អភិធម្មចិតិកេ កថាវត្ថ

អភិធម្មបំផិត កបាវត្ថ

គួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ ឧមិទាំងទ្បាយ មានវិជាក្លាស់
ជាអតីត លេត់ហើយ ឧមិទាំងនោះ មិនមានឬ ។ អើ ។ ឧមិ
ទាំងឡាយ មានវិជាកមិនទាន់ចាស់ ជាអតីត លេត់ហើយ ឧមិទាំង
នោះ មិនមានឬ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ ឧមិទាំង
ឡាយ មានវិជាក្លាស់ ជាអតីត លេត់ហើយ ឧមិទាំងនោះ មិន
មានឬ ។ អើ ។ ឧមិទាំងឡាយ មិនមានវិជាក ជាអតីត រលត់
ហើយ ឧមិទាំងនោះ មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ

(៤១៨) ធមិតិន៍ឲ្យយ មានវិបាកមិនគាន់ហាស់ ដាអតីត
វលត់ហើយ ធមិតិន៍នោះ មានឬ ។ អើ ។ ធមិតិន៍ឲ្យឃ
មានវិបាកបាស់ ជាអតីត លេត់ហើយ ធមិតិន៍នោះ មិនមានឬ ។
អើ ។ ធមិតិន៍ឲ្យាយ មានវិបាកបាស់ ចំណែកមួយ ជាអតីត
ធមិតិន៍ឲ្យាយ មានវិបាកបាស់ ចំណែកមួយ វលត់ហើយ ធមិ
តាំងនោះ មានខ្វះ មិនមានខ្វះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ
នេ ។ ប្រ ។

ឯកច្ចមគ្គីតិកថា

(៤០៤) ខ វត្តទ្ធំ អត់តា អវិបត្តាទៃកា ខម្មា នេះ អត្តត ។ អាមន្តា ។ ១០ អតីតា អថៃក្តៅ-ទាកា ជម្នា វិបច្ចុស្សត្តិត ។ អាមត្តា ។ ហញ្ចាំ អន្ត អត្តេយ នេះ រុង រុង រុង រុង រង្ ប្រវត្តព្រះត្រា អថៃកាទៃកា ១ម្នា នេ អត្តិត។ អន្តមា អត្រយ្ញាស្រយា នគា ត្រជុំជាខ្មីខ្មុំ មេខា នេះ អត្តិ ។ អាមស្លា ។ វិបច្ចុំសុុក្ត្រិត គាត្យ បច្ចុ រាដ្រាត់ ។ ខ សេរ ដោល ។ ខេត្តប្ប័ខ្មីខ្មុំ យខ្មាំ ឧជំណីឃុំម្នាំ រា មានឃាំ រា ឧជំណីឃាំ ឌគីរុ ជុំស្បើស្បីខ្លួន កេត្ត នេ ខេត្តនៃ ។ ខ ហេវ វត្តព្រ ។ បេ ។

ឯកច្ចមត្ថិតិកថា

[៤១៩] អ្នកមិនគហ្វីពោលថា ធមិតាំងឡាយ មានវិបាក មិនទាន់ចាស់ ជាអត់ត ធម៌ទាំង៏ នោះមាន ដូ ចេះប្ ។ កើ ។ ក្រែងគេមិខាំងឡាយ មានវិហ្វក មិនទាន់ចាស់ ជាអតីត នឹងឲ្យផល ក្នុងអនាគត់ឬ ។ មេី ។ បើធម៌ទាំងឡាយ មានវិបាក មិនទាន់ចាស់ ជាអភិត និងឲ្យផល ក្នុងអនាគត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា ធមិទាំងឡាយ មានវិហុកមិនទាន់ဘាស់ ជាអតីត ធម៌ទាំង៍នោះមាន ដូច្នេះដែរ ។ ធម៌ទាំង់ទ្បាយៈនោះមាន ក្រោះអាង៍ថា ធមិទាំងឡាយ មានវិហុក មិនទាន់ចាស់ ជាអតិត នឹងឲ្យផល ក្នុង អនាគត ដូច្នេះឬ ។ អើ ។ ធម៌ទាំងឡាយ ជាបច្ចុប្បន្ន ក្រោះអាងថា និងឲ្យផល ក្នុងអនាគត់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ធម៌ទាំងឡាយ ជាបច្ចុប្បន្ន ក្រោះអាងថា នឹងឲ្យផល ក្នុងអនាគតប្ ។ អ៊េ ។ ធម៌ទាំង ឡាយ នោះ មិនមាន ក្រោះអាង**ថា** ធម៌ទាំង ឡាយ ជាបច្ចុប្បន្ន និងលេតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ (៤៤០) អនាគត មានប្ ។ មានរុះ មិនមានរុះ ។ កើតរុះ មិនកើតខ្លះ ដុះដាលខ្លះ មិនដុះដាលខ្លះ លូតលាស់ខ្លះ មិនលូត លាស់ ខ្លះ កើតប្រាជក ខ្លះ មិនកើតប្រាកដ ខ្លះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំផិពេ កថាវិត្ត

(៤២០) មលក់តំ រាយសំ មង្គី រាយសំ ខង្គី ។ អាមន្តា ។ អស់គុល វប្បិន្យោ ជម្នាំ វាមៈខ្មែ អត្ត ឯកច្ចេ ឧត្តិត ។ ៤ ហេវ វគ្គព្វេ ។ មេ។ ងយុឌខ្លុំ ១ ខេ ១ ងខ្លាំខ្លុំ ១ ខេ ១ (၉၉၉) မလမန္တ ၅မာင္တိ မည္တို ၁မိန္မွာ န អាមន្តា ។ គឺ អត្ត គឺ ឧត្តិត ។ អលក្តា នុហ្វាធំ នោ ជម្នា នេ អត្ត អនាគតា អនុហ្វាធំ នោ ឌសា នេ បង្ខំ ។ ឧសមមា ៩៧ខ្មែល ឌសិ តេ អត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ អលកតា ឧប្បាធិ៍ លោ ។ ឌម្នា នេះ អត្តិត ។ ជ សោរ វគ្គព្វេ ។ មេ។ អភាគតា អជុប្បាធិសោ ជម្មា គេ ជគ្គិត ។ អាមញ្ញ ។ អភាគតា ឧប្បាធិ ភោ ជម្មា គេ ជគ្គិត ។ ជ ប្រារុំ វត្តត្វេ ១ ខេ១ មសភគា ឧច្បាធិសោ ជម្នា នេះ អត្តិ ។ អាមន្តា ។ ឧឧ អនាកតា ឧប្បានិ-យេ ខេញ មជាតាតិ ។ អាមជ្ជា ។ ហញ្ជាំ មលៈ កតា ជុញ្ជាធំនោ ជម្មា អជាតា នោ វត ប វត្តត្វេ អភាគតា ឧប្បាធិណោ ជម្នា គេ អគ្គិត ។

អភិធម្មបំផិត កថាវិត្ត

(៤៤๑) អនាគត មានខ្វះ មិនមានខ្វះឬ ។ អើ ។ ធមិ ទាំងឡាយ ដែលប្រង់នឹងកើត ជាអនាតត មានខ្វះ មិនមានខ្វះឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ អនាគត មានខ្វះ ។បេ។ ធមិទាំងឡាយ ដែលមិនប្រង់នឹងកើត ។ បេ ។

(៤៤៤) អនាគត មាន១៖ មិនមាន១:ឬ ។ អើ ។ អ្វីមាន អ៊ី មិនមាន ។ ជមិទាំងឡាយ ដែលប្រង់នឹងកើត ជាអនាគត ជមិទាំងនោះ មាន ធម៌ទាំងឡាយ ដែលមិនប្រង៍នឹងកើត ជាអនាគត ធម៌ទាំង នោះ មិនមាន ។ ជមិទាំងឡាយ ដែលប្រង់ខឹងកើត ជាអនាគត ជមិ ទាំង នោះ មានឬ ។ អើ ។ ធម៌ទាំងទ្បា 🗷 ដែលមិនប្រង៍នឹង កើត ជា អនាគត ធម៌ទាំងនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ ធម៌ទាំង ទ្វាយ ដែលមិនប្រង៍នឹងកើត ជាអនាគត ធម៌ទាំងនោះ ធម៌ទាំងនោះ មិនមានឲ្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ដមិទាំងឡាយ ដែលប្រង់នឹងកើត ជាអនាគត ដមិទាំងឡាយនោះ មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងធម៌ទាំងឡាយ ដែលប្រង់ទឹងកើត ជាអនាគត មិនកើតហ្គ ។ អើ ។ បើធម៌ទាំង ឡា.យ ដែលប្រង៍នឹងកើត ជាអនាគត មិនកើតទេ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ធមិទាំងឡាយ ដែលប្រង៍នឹងកើត ជាអនាគត ធម្មិហ្ង័នោះមាន ដុច្រះទេ

ឯកច្ចមត្ថិតិកថា

ត្តិ ដ្ឋាយ នេះ បង្គុំ ។ ប លេដ្ឋ ដែល និង ដ្ឋាយ នេះ បង្គុំ ។ ប លេដ្ឋ ដែល និង ដែល និង និង ។ ប លេដ្ឋ ដែល និង ដែល

(៤២៣) ជមិត់ឥឡាយ ដែលប្រង៍នឹងកើត ជាអនាគត មិន
កើតទេ ជមិត់ខែនេះ មានឬ ។ អើ ។ ជមិត់ង៍ឡាយ ដែល
មិនប្រង៍នឹងកើត ជាអនាគត មិនកើតទេ ជមិត់ង៍ខ្សោយ ដែល
អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង់នេះទេ ។ បេ ។ ជមិត់ង៍ខ្សាយ ដែលមិនប្រង៍
នឹងកើត ជាអនាគត មិនកើតទេ ជមិត់ង៍នោះ មិនមានឬ ។ អើ ។
ជមិត់ង៍ឡាយ ដែលប្រង៍នឹងកើត ជាអនាគត មិនកើតទេ ជមិត់ង៍ នោះ មិនមានឬ ។ អើ ។
ជមិត់ង៍ឡាយ ដែលប្រង៍នឹងកើត ជាអនាគត មិនកើតទេ ជមិត់ង៍
នោះ មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង់នេះទេ ។ បេ ។

(៤៤៤) អ្នកមិនគួរពោលថា ធមិទាំងឲ្យាយ ដែលប្រុងនឹង
កើត ជាអនាគត ធមិទាំងនោះ មាន ដូច្នេះឬ ។ អើ ។ ក្រែងធមិ
ទាំងឲ្យាយ ដែលប្រុងនឹងកើត ជាអនាគត នឹងកើតឬ ។ អើ ។ បើ
ធមិទាំងឲ្យាយ ដែលប្រុងនឹងកើត ជាអនាគត នឹងកើត ម្នាលអ្នកដ៏
ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគហ្វីពោលថា ធមិទាំងឲ្យយដែលប្រុង
នឹងកើត ជាអនាគត ធមិទាំងនោះ មាន ដូច្នេះដែរ ។

(៤៤៤) ធមិតាំងនោះ មាន ក្រោះអាងថា ធមិតាំងឡាយ ដែល ប្រុងនឹងកើត ជាអនាគត នឹងកើតឬ ។ អើ ។ ធមិតាំងឡាយ ជាបច្ចុប្បន្ន ក្រោះអាងថា នឹងកើតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ធមិតាំងឡាយ ជាបច្ចុប្បន្ន ក្រោះអាងថា នឹងកើត មានឬ ។ ហើ ។ អភិធម្មបំដិកេ កបាវិត្ត

ឧ ស្រាំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

ឯកចូមត្តីតិកេខា ។

សតិប្បដ្ឋានកបា

(៤៤៦) សត្វេ ឧញ្ញា សតិប្បដ្ឋា ភាតិ ។ អាមន្លា ។
សត្វេ ឧញ្ញា សតិ សតិប្រ្ជិយ សតិពលំ សញ្ញាសតិ
សតិសម្ពាជ្យ់ខ្លែ ឯកាយឧមក្ដោ ១យកាមី ពោជតាមី អបខយកាមី អនាសា អសញ្ញោជធំយា អកខ្ពធំយា អនោយធំយា អយោកធំយា អធិប្រសាយា
អបរាមដ្ឋា អនុទានាធំយា អសន្ដិលេសិកា សត្វេ
ឧញ្ញា ពុន្ធាធុស្បតិ ឧញ្ញាធុស្បតិ សង្ឃាធុស្បតិ
សីហាឧុស្បតិ ចាតាឧុស្បតិ នៅតាឧុស្បតិ អាស្ថាឧស្បតិ មាណាឧុស្បតិ កាយកតាសតិ ១០សមាឧស្បតិ ។ ឧ ហៅ ត្រៃព្យ ។ បេ ។

អភិធម្មចំដឹក កថាវិត្ត

ធម៌ទាំង នោះ មិនមាន ក្រោះអាងថា ធម៌ទាំងឡាយ ជាបច្ចុប្បន្ន នឹងលេត់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

ចច់ ឯកចូមត្តីតិកថា ។

សតិប្បដ្ឋានកឋា

សតិប្បដ្ឋាន៧ប៉ា

(៤៩៧) មាល់ ខតិរ មន្តពិធីប្រន ឯ មា។ មន្តា ។ ខត្តាយត់ សត់ប្បដ្ឋាធន្តិ ។ ធ មោវ វត្តត្វេ ។ មេ។ ខក្សាយត្នេ សតិប្បដ្ឋានភ្នំ ។ អា-មន្តា ។ ខេត្តាយត់នៃ សត់ សត់ន្ទ្រិលំ សត់ពល់ សម្មាសត់ សត់សម្ពេជ្ឈខ្មា ឯកាយជមក្ដេ ១យ-តាម ពោជតាម អប្រយុត្តម អ**ល្**សា អសុព្រោ-ជន្លំ ។ មេ។ អសត្ថាលេសិកាំ ខក្ខាយគន៌ ពុឌ្ធនុ-ស្បត្ត ឧត្តាឧស្បត្ត សង្ឃានស្បត្ត សីហានុស្បត្តិ ចាតានុស្បតិ៍ នៅតានុស្បតិ៍ អានាទានស្បតិ៍ មរ-ណាខុស្ប៊ូត៌ កាយគតាសត៌ ឧបសមានុស្ប៊ូត់តំ ។ ន ហេវំវត្តុ ។ មេ។ សេតាយភៈជំ ។ មេ ។ ឃានាយត់ ដំ្យួយត់ កាយាយត់ ។ បេ។ រួទាយឥនំ សន្ទាយឥនំ កញ្ចាយឥនំ សោយឥន៌ ដោដ្ឌញ្ញ**យត**នំ **។ ខេ ។** ភាកា គោកោ មោយោ មា នេ និឌ្ឌី វិចិត្តិព្យុ ដីនំ ងុធ្វទ្ធុំ អស់វិត ។ បេ។ អ នោត្តព្យឹ សត៌ពង្រ្ដានឆ្នំ ។ ន សៅ វត្តព្យុ ។ បេ។

សតិច្បង្គានកឋា

[៤៤៧] ធម៌ពង៍អស់ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ឬ ។ អើ ។ បក្ខាយតនៈ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ។ ចក្ខាយតនៈ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋានឬ ។ អើ ។ ចក្ខាយតនៈ ឈ្មោះថា សតិ សតិទ្រ្ទិយ សតិពលៈ សម្មាសតិ សតិ-សម្ពេជ្ឈង្គី ដែលជាផ្ទុំដោទីទៅ នៃបុគ្គលម្នាក់ ដល់នូវការអស់ទៅ ដល់នូវការត្រាស់ដឹង ដល់នូវការមិនសន្យុំកពូន ឡើង មិនមានអាសវៈ មិនជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជន: ។បេ។ មិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មូង ចក្លាយតនៈ ឈ្មោះថា ពុទ្ធានុស្សតិ ធម្មានុស្សតិ សង្ឃានុស្សតិ សីលានុស្សតិ បាគានុស្សតិ ទៅតានុស្សតិ អានាបានស្បតិ មរណា-នុស្សតិ កាយគតាសតិ ឧបសមានុស្សតិ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ៖ ប្រប្រ សោតយេតន: ប្រប្រ ឃានាយតន: ជុំវាយតន: កាយាយតន: ។ បេ។ រូបាយតន: សទ្លាយតន: គន្លា-យតន: រសាយតន: ដោជពាយតន: ។បេ។ វាគ: ទោស: មោហ: ឈ្មោះថា សតិហ្បដ្ឋាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំដីកេ កដាវត្ថ

អ នោត្តប្បី សតិប្បដ្ឋានភ្និ ។ អមភ្លា ។ អ នោត្តប្បឹ សតិ សតិ ្រ្តៃយ៍ សតិពល៍ សម្មាសតិ ។ នេ ។ កាយកតាសតិ ឧបសមាធុស្បីគីតិ ។ ន ហៅវិ

អភិធម្មបំដិក កឋាវិត្ថ

អនោត្តប្បៈ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ឬ ។ អើ ។ អនោត្តប្បៈ ឈ្មោះ ថា សតិ សតិទ្រ្ទិយ សតិពលៈ សច្មាសតិ ។ បេ ។ កាយគតាសតិ ឧបសមានុស្សតិ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៤២៤) សតិ ឈ្មោះថា សតិហ្បដ្ឋាន ទាំងសតិហ្បដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា សតិហ្វ ។ អើ ។ ចក្ខាយតនៈ ឈ្មោះថា សតិហ្វ ដ្ឋាន ទាំង សតិហ្វ ដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា សតិហ្វ ដ្ឋាន ទាំង សតិហ្វ ដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា សតិហ្វ ដ្ឋាន ទាំងសតិហ្វ ដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា សតិហ្វ ដ្ឋាន ទាំងសតិហ្វ ដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា សតិហ្វ ដ្ឋាន ទាំងសតិហ្វ ដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា សតិហ្វ ។ អើ ។ សោតាយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ ព្រុយៈតនៈ ។ បេ ។ ដៅដ្ឋញ្ជាយតនៈ កគៈ ទោសៈ មោហៈ មានៈ ។ បេ ។ អនោត្តហ្វៈ ឈ្មោះថា សតិហ្វ ដ្ឋាន ទាំងសតិហ្វ ដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា សតិហ្វ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៤៩) ចក្ខាយតន: ឈ្មោះថា សតិប្បដ្ឋាន ទាំងសតិប្បដ្ឋាន នោះ មិនឈ្មោះថា សតិ ខេឬ ។ អើ ។ សតិ ឈ្មោះថា សតិប្បដ្ឋាន ទាំងសតិប្បដ្ឋាននោះ មិនឈ្មោះថា សតិ ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះខេ ។ បេ ។ សោតាយតន: ។ បេ ។ កាយាយតន: ប្ជា-យតន: ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វាយតន: វាគ: ខោស: ខោហ: ។ បេ ។

សតិប្បដ្ឋានរបា

អ នោត្តប្បំ សត់ប្បដ្ឋាន តេញ ១ សត់តំ ។ អា-មន្តា ។ សត់ សត់ប្បដ្ឋានា សា ខ ១ សត់តំ ។ ១ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

ស ្តេ និស្តិ ស និស្សិ ស និស្សិស ស ស និស្សិស ស និស្សិស ស ស និស្សិស ស និស្សិស ស និស្សិស ស ស និស្សិស ស និស្សិស ស និស្សិ

ជាដាយង្ រ ច លេដូ រុឌ្គលិ រ តេ រ ភាពិ សេដិ កម្សា អម្មិតិ ម្នុង មានេ រ មេរិ ភាពិ សម្លាំ កម្ពុំ អាមិ មានេ រ មេរិ ក្រុក) មេរិ កម្ពុំ អាមិ មានេ មានេ រ មេរិ-

។ តេ ។

(្រ ្ស) សព្វ នគ្នំ អាក្តេ សត្ត សន្តិដ្ឋតិតំ

បន្ត អាក្តេ (នេសា សន្តិដ្ឋតិ ។ ខេ ។ សញ្ញា សន្តិដូតិ ។ ខេ ។ ខេតសា សន្តិដូតិ ។ ខេ ។ ចិត្តិ សន្តិដូតិ ។ ខេ ។ ខេតសា សន្តិដូតិ ។ ខេ ។ ចិត្តិ សន្តិដូចិ សក្តេ (ខេតសា សន្តិដូតិ ។ ខេ ។ ចិត្តិ សន្តិប្រស) សព្វ នគ្គាំ អាក្តេ សត់ សន្តិដូតិ ។ ខេ ។

(បស) សព្វ នគ្គាំ អាក្តេ សត់ សន្តិដូតិតំ

។ ខេ ។

អនោត្តហូ: ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ទាំងីសតិហ្វដ្ឋាននោះ មិនឈ្មោះថា សតិ ខេហ្ក ។ អើ ។ សតិ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ទាំងីសតិហ្វដ្ឋាន នោះ មិនឈ្មោះថា សតិ ខេហ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។បេ។

(៤៣០) អ្នកមិនគួរពោលថា ធមិតាំងអស់ ឈ្មោះថា សតិប្បដ្ឋានខេប្ ។ អើ ។ ក្រែងសតិតាំងនៅនឹង ក្រោះប្រារព្ធនូវធមិ
តាំងអស់ប្ ។ អើ ។ បើសតិតាំងនៅនឹង ក្រោះប្រារព្ធនូវធមិតាំងអស់
ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា ធមិតាំងអស់
ឈ្មោះថា សតិហ្បដ្ឋាន ដូច្រៅដរ ។

(៤៣១) សត់តាំង នៅនឹង ក្រោះ ប្រាវព្វន្យវធមិតាំងអស់ ក្រោះ ហេតុនោះ ធមិតាំងអស់ ឈ្មោះថា សត់ប្បដ្ឋានឬ ។ អើ ។ ផស្សៈ តាំង នៅនឹង ក្រោះ ប្រាវព្វន្យវធមិតាំងអស់ ក្រោះ ហេតុនោះ ធមិតាំង អស់ ឈ្មោះថា ជាទីតាំង នៅ នៃផស្សៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។

(៤៣២) សតិតាំង ខៅនឹង ព្រោះប្រាវព្ធនូវធម៌ទាំងអស់ ព្រោះ ហេតុ នោះ ធម៌ទាំងអស់ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋានហ្គ្នំ ។ អើ ។ វេទនាតាំង នៅនឹង ព្រោះប្រាវព្ធនូវធម៌ទាំងអស់ ។ បេ ។ សញ្ជាតាំង នៅនឹង ។ បេ ។ ចេតនាតាំង នៅនឹង ។ បេ ។ ចិត្តតាំង នៅនឹង ព្រោះ ហេតុ នោះ ធម៌ទាំងអស់ ឈ្មោះថាជាទីតាំង នៃចិត្តហ្គុ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំផិតេ កថាវត្ថ

(៤៣៣) សព្វេ ឧញ្ញា សតិហ្សដ្ឋាល់តិ ។ អា-មន្តា។ សព្វេ សត្តា ឧបដ្តិតស្បតិ៍នេះ សតិយា សមន្ទាក់តា សតិយា សម្រាហ៍តា សព្វេសំ សត្តាជំ សតិ បច្ចុប្បដ្តិតាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

(៤៣៤) សព្វេ ឧម្មា សតិប្បដ្ឋាញតិ ។ អាឧត្តា ។ ឧត្ត វុត្តិ កក់តា អមតិ ត្តេ កិក្ខាវ ឧ

ខាំកុញ្ចត្តិ យេ កាយកតាសត់ (๑) ឧ ខាំកុញ្ចត្តិ អមតិ តេ្ត កិក្ខាវ ខាំកុញ្ចត្តិ យេ កាយកតាសត់ ខាំកុញ្ចត្តិតំ អត្តៅ សុត្តត្តោតិ ។ អមត្តា ។ សព្វេ
សត្តា កាយកតាសត់ ខាំកុញ្ចត្តិ ខជិលត្តត្តិ អាសេវត្តិ ការេត្តិ ពេរុសិការេត្តិតំ ។ ឧ ខេរាំ វត្តព្វេ
។ ខេ ។

ណ្ឌ អញ្ជូង ស្ដេញ សង្គាំ សង្គ ស្ដែល ស្ដេញ សង្គ មួយ សង្គាំ សង្គាំ សង្គាំ សង្គាំ សង្គាំ សង្គាំ សង្គាំ សង្គាំ សង្គ សង្គាំ សង

[🗣] និ. ម. ៣យុធតុំ សុធិ៍ ។

អភិធម្មបំដឹក កម្ចាវត្ថុ

(៤៣៣) ធមិទាំងអស់ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋានឬ ។ អើ ។ សត្វទាំងអស់ មានសតិតាំងមាំ ប្រកបដោយសតិ ខ្លាប់ខ្លួនដោយសតិ សតិរបស់សត្វទាំងអស់ ឈ្មោះថា តាំងមាំឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(៤៣៤) ជមិត់ឥអស់ ឈ្មោះថា សតិហ្បដ្ឋានឬ ។ អើ ។
ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាលកិច្ចកំនុំឲ្យាយ ពួកសត្
ណា មិនបរិភោគកាយគតាសតិ ពួកសត្វនោះ ឈ្មោះថាមិនបរិភោគ
អមតៈ ម្នាលកិច្ចកំនិញ្ចាយ ពួកសត្វណា បរិភោគកាយគតាសតិ ពួក
សត្វនោះ ឈ្មោះថាបរិភោគអមតៈ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។
អើ ។ សត្វទាំងអស់ បរិភោគ បានចំពោះ សេពគប់ អប់រំ ធ្វើឲ្យ
ច្រើន នូវកាយគតាសតិហ្ហ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

[៤៣៥] ធមិទាំងអស់ ឈ្មោះថា សតិហ្បដ្ឋានឬ ។ អើ ។
ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ ផ្លូវនេះឯង
សម្រាប់ជាទីទៅនៃបុគ្គលម្នាក់ ដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធិដោយវិសេស នៃ
សត្វទាំងទ្បាយ ដើម្បីកន្ទង់ នូវសេចក្តីសោក និងសេចក្តីទ្បឹកឡូល
ដើម្បីរំលត់ នូវទុត្វ និងទោមនស្ស: ដើម្បីបាន នូវអរិយមគ្គ ប្រកប
ដោយអង្គ ៤ ប្រការ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ហ្វាស់ នូវព្រះនិព្វាន់ ផ្លូវនេះ

សតិប្បដ្ឋានពថា

ចត្តារោ សតិប្បដ្ឋានាត់ អត្តៅ សុត្តន្តោត់ ។ អ-មន្តា ។ សត្វេ ជម្នា ឯកោយឧមក្តោត់ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។បេ។

(៤៣៦) សព្វេ ខេត្តា សង្គពរដ្ឋាយង្គ ។ មា-មជា ។ ខេត្ត វត្ត ភភវតា ព្រា ភក្សា ខក្ត-វត្តិស្បី ខាន់សង្ ទង់ខ្លុំ ខេងបច្ចុំ ខាន់សង្ ឈង ជ ត្រូវ មន្ត្រី ។ ខត្តានេះស្ស មាតុភារា យោតិ ហត្ថានឧស្ស ខាតុភាហ យោតិ អស្សាត. នស្ប ទាតុភារា ហោត់ មណ៌នេះស្ប ទាតុកា-វេ ហេតុ ឥស្តនស្ប ខាតុភាវេ ហេតុ កហ-បត់ត្រេសប្រភពការេ ហេតុ ស្លាយការឧស្ប មាតុភាព មោត៌ ព្រោះ កំក្ខា ខក្កាត្តិស្ប ទាតុកាក់ ៩មេសំ សត្តខ្មុំ ក្រេញខ្មុំ ទាតុភាក្រ យោតិ គេជាកត្សា ភិក្ខាប់ ចាតុការ៉ា អហេ-តោ សម្មាសមុទ្ធសារ សត្តជ្ញុំ ពោជ្ឈន៍តេលជំ ទាត្ភារា ម្រា**ត់ ។** កត្តមេសំ សត្_{និ} ។

សតិប្បដ្ឋានពេវា

គឺសតិហ្យដ្ឋាន ៤ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះស្យុត្តឬ ។ អើ ។ ជមិទាំងអស់ ឈ្មោះថា ផ្ទៅជាទីទៅនៃបុគ្គលម្នាក់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៤៣៦) ធមិតាំងអស់ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុំទាំងឡាយ ការកើត ប្រាកដ នៃរតនៈ ៧ ប្រការ ក្រោះការកើតប្រាកដ នៃស្ដេចចក្រ-ពត្ត ។ គេនៈ ៧ ប្រការ គេដូមេច ។ ការកើតប្រាកដុំនៃចករគនៈ១ ការកើត្រុកដនៃហត្ថិរតន: ១ ការកើត្រុកដនៃអស្សរតន: ១ កើត្រព្រកដនៃមណ៌វតន: ១ ការកើតប្រាកដនៃឥត្តិវតន: ១ ការកើត ្រុក្រដុំ នៃគហបតិវត្តន: ១ ការកើត្រក្រុកដុំ នៃបរិណាយកវត្ន: ១ ម្នាល ក់ក្លាំងឡាយ ការកើតប្រាកដនៃវតនៈ ៧ ប្រការនេះឯង ព្រោះ ការកើតប្រាកដនៃព្រះរាជាចក្រពត្តិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការកើតប្រា-កដនៃ ពោជ្យន៍ត្រន: ៧ ព្រោះការកើតប្រាកដនៃព្រះតថាគត អរហន្ត សម្មាសមុទ្ធ ។ ការកើតប្រាកដនៃពោជ្យង៍ ៧ តើដុបម្ដេច

អភិធម្មបំផិពេ កជាវិត្ត

សត៌សម្ពេជ្ឈជំនេនស្ស ខាតុភារា ហោតិ ជម្មាំចយ-សម្លេចដ្ឋាន្ត្រីនេះ សង្គ្រា សង្គ្រី សង្គ្រី សង្គ្រ ជ្ឈន់ត្រនស្ប ទាតុភារា មោត ចិត្តសម្ពេជ្ឈន់តេ-ឧស្ស ខាតុភារា យោត៌ បស្សន្ទិសម្ពោជ្ឈន៍តេជស្ប ទាតុការៅ យោត៌ សមាជ៌សម្ពោជ្ឈស់ត្រេជហ្វ ទាតុ-ភារា យោត៌ ខ្មែត្តាសម្ពេជ្យដូវឥជស្ស ភាតុការវា យោត នេះជាក់តុស្ស ភិក្ខាវ ខាតុភាក់ អរេហៈតោ សតាសង់ខ្មែរ មុខេស្ត ទន្ទឹ យេជ្ជីឌុំ ឧបច្ចុ ទាតុភារា យោត៌ អត្តៅ សុត្តត្តេត៍ ។ អាមត្តា ។ នជានឌស្ប ខាតុភាវា មហេ នោ សម្មាសគ្នូស្ប សត្វេ ជម្មា សត៌សម្ពោជ្ឈដ្ឋាភិព្រះ ជា ជ တော္ ကန္းေႏွာ ၅ မေ က က ေႏွာ ဆည္း က ခ်ာ ၅ ស្នេស ។ ភាពិ ៩គី ភាពីស្នេស រ ពេរ មុខ្ញុំស្ស ១ ខេ ១ មន្ត្រីយា ១ ខេ ១ មហ ១ ខេ ១ ពេលជាខ្លែង ។ ឧ សេវ វត្ត**េត្ ។ មេ ។**

សតិហ្ជដ្ឋានកេយា ។

អភិធម្មបំផិក កជាវិត្ត

ការកើត្យជាកដនៃសត៌សម្ពោជ្យដ្ឋវត្តន: ១ ការកើតប្រាកដនៃធម្មវិចយ-សម្ពេជ្យង្គ័រតន: ១ ការកើត្រពុកដនៃវីរិយសម្ពេជ្យង្គ័រតន: ១ ការ កើត្រាកដនៃបីតិសម្ពោជ្ឈង្មីវតនៈ ១ ការកើតប្រាកដនៃបស្សទ្ធិសម្ពោ -ជ្ឈង្គ័រតន: ១ ការកើតប្រាកដនៃសមាធិសម្ពោជ្ឈង្គ័រតន: ១ ការកើត ្រុកដនៃទបេក្ខាសម្ពោជ្ឈង្មរតន: ១ ម្នាលកិក្ខាធំងឡាយ ការកើតប្រាកដ នៃពោជ្យង្គ័រតនៈ ៧ នេះ ព្រោះការកើត្រក្នុងដៃនព្រះតថាគត អរហន្ត សមាសមុទ្ធ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ធមិទាំងអស់ ឈ្មោះថា សតិសម្ពេជ្យដ្ឋវត្តនៈ ក្រោះការកើតប្រាកដនៃព្រះតថាគត អរហន្តសមាសមុទ្ធប្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ធមិ ទាំងអស់ ឈ្មោះថា សតិហ្សដ្ឋានហ្គ ។ អើ ។ ជមិទាំងអស់ ឈ្មោះថា សម្មហ្វាន ។ បេ ។ ឥទ្ធិជា៖ ។ បេ ។ ឥន្ទ្រិយ ។ បេ ។ ៣លៈ ។ បេ ។ ពោជ្យូន៍ថ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ចថ សតិហ្សង្ឋានកេ**ថា ។**

ហេវិត្តិតិ**ក**ហ

[៤៣៧] អតីន៍ អត្តិន៍ ។ ហៅគ្និ ហៅ ឧត្តិន៍ ។
សៅគ្និ សៅ ឧត្តិន៍ ។ ឧ ហៅ វត្តព្យេ ។ បេ ។
សៅគ្និ សៅ ឧត្តិន៍ ។ អមត្តា ។ អគ្គដ្ឋោ ឧត្តដ្ឋោ ឧត្តដ្ឋោ អគ្គដ្ឋោ អគ្គិភាហេ ឧត្តិភាហ ឧត្តិភាហ
ហ អត្តិភាហ អត្តិន៍ វ ឧត្តិន៍ វ ឧត្តិនិស្តិនិស្តិនិស្តិនិស្តិនិស្សិនិស្សិនិស្សិនិស្សិនិស្សិនិសិទ្ធិនិស្សិនិសិទ្ធិនិស្សិនិសិទ្ធិនិស្សិនិស្សិនិស្សិនិសិទ្ធិនិស្សិនិស្សិនិសិទ្ធិនិស្សិនិស្សិនិស្សិនិសិទ្ធិនិស្សិនិសិនិស្សិនិសិទ្ធិនិស្សិនិស្សិនិសិទ្ធិនិស្សិនិសិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិស្សិនិសិនិសិទ្ធិនិស្សិនិសិទ្ធិនិស្សិនិសិទ្សិនិសិទ្ធិនិសិសិទ្ធិនិស្សិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្សិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្សិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្សិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្សិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្សិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ធិនិសិទ្ស

នេះ នេះ ។ ជ លេវ វត្ត ព្វេ ។ បេ។ នេះ នេះ ។ ជ លេវ វត្ត ព្វេ ។ បេ ។ នេះ នេះ ។ ជ លេវ និះ និំ ។ ជ លេវ និះ និំ ។ ជ សេវ និះ និំ ។ ជ សេវ និះ និំ ។ អមស្នា ។ អត្តសាវ ជន្តិភាព អត្តសាវ ជន្តិភិ ។ ជន្លាំ ។ ជន្តិភិ ។ ជន្តិភិ ។ ជន្តិភិ ។ ជន្តិភិ ។ ជន្តិភិ ។ ជន្លិភិ ។ ជន្តិភិ ។ ជន្តិភិ ។ ជន្តិភិ ។ ជន្លិភិ ។ ជន្តិភិ ។ ជន្លិភិ ។ ជន្តិភិ ។ ជន្តិភិ ។ ជន្លិភិ ។ ជន្លិភិ ។ ជន្លិភិ ។ ជន្តិភិ ។ ជន្លិភិ ។ ជន្លិក

ហេវិត្តីតិកហ

(៤ភា៧) អតីត មានឬ ។ អតីត មានយ៉ាង៍ នេះ មិនមាន យ៉ាង៍នេះ ។ អតីតនោះមាន អតីតនោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អតីតនោះមាន អតីតនោះឯង៍ ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អើ ។ អត្ថថា មាន ឈ្មោះអត្ថថា មិនមាន អត្ថបាមិនមាន ឈ្មោះអត្ថបា មាន ភាពមាន ឈ្មោះថា ភាពមិនមាន ភាពមិនមាន ឈ្មោះថា ភាពមាន ពាក្យថា មានក្ដី ថា មិនមានក្ដី ឬថា មិនមានក្ដី ថា មានក្ដី សភាវៈទាំងនេះ មានអត្តតែមួយស្មើត្ត មានចំណែក ស្មើគ្នា មានកំណើតជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ (៤៣៨) អនាគត មានឬ ។ អនាគត មានយ៉ាង៍នេះ មិន មានយ៉ាង៍នេះ ។ អភាគតនោះមាន អភាគតនោះឯង ឈ្មោះថា មិន មានឬ ។ អក្មិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ អនាគតនោះមាន អនាគតនោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានថ្ម ។ អើ ។ អត្ថថា មាន ឈ្មោះ អត្ថា មិនមាន អត្ថា មិនមាន ឈ្មោះអត្ថា មាន ភាពមាន ឈ្មោះ ថា ភាពមិនមាន ភាពមិនមាន ឈ្មោះថា ភាពមាន ពាក្យថា មានក្ដី ឋា មិនមានក្តី ឬថា មិនមានក្តី ថា មានក្តី សភាវៈទាំងនេះ មានអត្ តែមួយ ស្មើគ្នា មានចំណែកស្មើគ្នា មានកំណើតជាមួយគ្នាថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ មេ ។

អភិធម្មបំដីពេ កថាវិត្ថ

( ) ២០) អតីន៍ ហៅត្ត ហៅ ឧត្តីន៍ ។ អាមន្ត្ ។

កាំន្តត្តំ កាំន្តំ ឧត្តីន៍ ។ អតីនំ អតីនន្តំ ហៅត្តំ អតីនំ

អនាកន្តំ ហៅ ឧត្តិ អតីនំ ១ ឧប្បន្និត្ត ហៅ

ឧត្តីន៍ ។ សៅត្តំ សៅ ឧត្តីន៍ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ

។ បេ ។ សៅត្តំ សៅ ឧត្តីន៍ ។ នាយ៉ា វត្តព្វេ

។ បេ ។ សៅត្តំ សៅ ឧត្តីន៍ ។ អាមន្ត្រា ។

អត្តដ្ឋោ ឧត្តដ្ឋោ ឧត្តដ្ឋោ អត្តដ្ឋោ អត្តិការេ ឧត្តិ
ការេ ឧត្តិការេ អត្តិការេ អតីតារេ វ ឧត្តិន៍ វ សមេ

ឧត្តិន៍ វ អតីន៍ វ វ វេស សេ វិត្តិន៍ វ សមេ

សមាការេ ឧត្តិភារេ អត្តិការេ អតីត វ វ វត្តិទំ វ វត្តិទំ វ វត្តិទំ វ វត្តិទំ វ វត្តិទំ វ វត្តិទំ វ វត្តិទំ វ វត្តិទំ វ វត្តិទំ វត្តិទំ វ វត្តិទំ វ វត្តិទំ វត្តិទំ វ វត្តិទំ វ វត្តិទំ វត្តិទំ វត្តិទំ វ វត្តិទំ វត្តិទំ វត្តិទំ វត្តិទំ វ វត្តិទំ វត្តិទ

អភិធម្មបំផិត កថាវត្ថុ

(៤៣៩) បច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង់នេះ មិនមាន យ៉ាងនេះ ។ បច្ចុប្បន្ននោះ មាន បច្ចុប្បន្ននោះឯង ឈ្មោះថា មិន មានឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាង់នេះទេ ។ បេ ។ បច្ចុប្បន្ននោះ មាន បច្ចុប្បន្ននោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អើ ។ អត្តថា មាន ឈ្មោះ អត្តថា មិនមាន ។ បេ ។ ស្មើគ្នា មានចំណែកស្មើគ្នា មានកំណើត ជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាង់នេះទេ ។ បេ ។

(៤៤០) អតីត មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះឬ ។ អើ ។
អតីត មានដូចម្ដេច មិនមានដូចម្ដេច ។ អតីត មានយ៉ាង៍នេះ គឺអតីត
ទៅជាអតីត អតីត មិនមាន យ៉ាង៍នេះ គឺអតីត ជាអនាគត អតីត មិន
មាន យ៉ាង៍នេះ គឺអតីត ជាបច្ចុប្បន្ន ។ អតីតនោះ មាន អតីតនោះឯង៍
ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។
អតីតនោះ មាន អតីតនោះឯង៍ ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អើ ។ អត្ត
ថា មាន ឈ្មោះអត្តថា មិនមាន អត្តថា មិនមាន ឈ្មោះអត្តថា មាន
ភាពមាន ឈ្មោះថា ភាពមិនមាន កាពមិនមាន ឈ្មោះថា ភាពមាន
ពាក្យថា មានក្ដី ថា មិនមានក្ដី ឬថា មិនមានក្ដី ថា មានក្ដី សភាវៈ
ទាំង៍នេះ មានអត្តតែមួយ ស្មើគ្នា មានចំណែកស្មើគ្នា មានកំណើត
ជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ហេវត្ថិតិពជា

ខេត្ត ឯ ខ លេដូ នុខី ខេំ ឯ តេ ឯ

កន្តិខ្មុំ ឯ ខេ លេដូ នុខីខេំ ឯ ខេត្ត ឯ

ខេត្ត ឯ ខេត្ត ឯ ខេត្ត ឯ ខេត្ត ឯ អាមនិង ឯ

ប្រាដ្ឋ ឧទ្ធិខ្មុំ ឯ ខេត្ត ស្បា ខេត្ត ឯ មាននិង ឯ

ប្រាដ្ឋ ឧទ្ធិខ្មុំ ឯ ខេត្ត ប្រាដ្ឋ ខេត្ត ប្បាដ្ឋ អាមនិង ឯ

ប្រាដ្ឋ ខេត្ត ខ្ពុំ ខេត្ត ឯ ខេត្ត ប្បាដ្ឋ ប្រាដ្ឋ ប្រាដ្ឋ ខេត្ត ប្រាជ្ជ ខ្មុំ ខេត្ត ប្រាដ្ឋ ខេត្ត ប្រាជ្ជិប្ប ខេត្ត ប្រាដ្ឋ ខេត្ត បានប្រាដ្ឋ ខេត្ត ប្រាដ្ឋ ខេត្ត ប្រាដ្ឋ ខេត្ត បានប្រាដ្ឋ ខេត្ត បានប្រ ខេត្ត បានប្រាដ្ឋ ខេត្ត បានប្រាដ្ឋ បានប្រាដ្ឋ បានប្រាក្ស បានប្រាជ

ហេវត្ថីតិពេយ

[៤៤១] អនាគត មាន យ៉ាងនេះ មិនមាន យ៉ាងនេះ**ប្ ។** អើ ។ អនាគត មានដូចមេច មិនមានដូចមេច ។ អ**នាគ**ត មាន យ៉ាង៍នេះ គឺអនាគត នៅជាអនាគត អនាគត មិនមានយ៉ាង៍នេះ គឺ អនាគត ជាអត្ត អនាគត មិនមានយ៉ាង នេះ គឺអនាគត ជាបច្ចុប្ទ ។ អនាគតនោះមាន អនាគតនោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ៗបេ។ អនាគតនោះមាន អនាគតនោះឯង៍ ឈ្មោះថា មិនមានហ្គូ ។ គេ ។ អត្ថថា មាន ឈ្មោះអត្ថថា មិនមាន អត្ថា មិនមាន ឈ្មោះអត្ថា មាន ។ បេ។ ស្មើតា មានចំណែកស្មើតា មានកំណើតជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (៤៤៤) ជជ៌ជានៃ មានឈ្លេងខេះ គួនសានញ្ហាងខេះជំ រ មេ រ គឺបច្ចុប្បន្ន នៅជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មិនមានយ៉ាង នេះ គឺបច្ចុប្បន្ន ជា អភិត បច្ចុប្បន្ន មិនមានយ៉ាង់នេះ គឺបច្ចុប្បន្ន ជាអនាគត ។ បច្ចុប្បន្ នោះមាន បច្ចុប្បន្ននោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល ណូដ្ទេះ ខេ រ សេ រ ជំណឹទ្ធ នេះសេខ ជជំណឹទ្ធ ខេះៗ។ ហើយ ដោ មិនមេនឬ ។ អើ ។ អត្ថមា មាន ឈ្មោះអត្ថមា មិនមាន ។ បេ ។ ស្នេត មានចំណែកស្នេត មានកំណេត្ជជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។បេ។

អភិធម្មបំដីពេ កថាវិត្ត

ឃនេ នេះ នេះ ។ បាន ប្រព្យ នេះ ។ បាន នេះ ។ បានេ

អភិធម្មបំផក កមាវិត្ថ

(៤៤៣) អ្នកមិនគួរ ពោលថា អតីត មានយ៉ាង៍នេះ មិនមាន យ៉ាង៍នេះ អនាគត មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ បច្ចុប្បន្ន មាន យ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ បច្ចុប្បន្ន មាន យ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ គឺអតីត ជាបច្ចុប្បន្ន អនាគត មានយ៉ាង៍ នេះ គឺអតីត ជាបច្ចុប្បន្ន អនាគត មានយ៉ាង៍ នេះ គឺអនាគត ជាអតីត អនាគត មានយ៉ាង៍នេះ គឺអនាគត ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ គឺបច្ចុប្បន្ន ជាអតីត បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ គឺ បច្ចុប្បន្ន ជាអភាគស្គ បច្ចុប្បន្ន ជាអភាគ បច្ចុប្បន្ន ជាអភាគស្គ បច្ចុប្បន្ន ជាអភាគស្គ បច្ចុប្បន្ន ជាអភាគស្គ ប្រប្បន្ន ជាអភាគស្គ ប្រប្បន្ន ជាអភាគស្គ បច្ចុប្បន្ន ជាអភាគស្គ បច្ចុប្បន្ន ជាអភាគស្គ បច្ចុប្បន្ន ជាអភាគស្គ បច្ចុប្បន្ន ជាអភាគស្គ បច្ចុប្បន្ន ជាអភាគស្គ បច្ចប្បន្ន ជាអភាគស្គ បានយ៉ាង៍នេះ គឺ បច្ចុប្បន្ន ជាអភាគស្គ បានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ អភាគត មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ ប្រុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ ប្រុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ ប្រុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ ប្រុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ ប្រុប្ប ប្រុប្បនិត្ត មានយ៉ាង៍នេះ ប្រុប្បនិត្ត មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ ប្រុប្ប ប្រាស្នាស់ ប្រុប្បនិត្ត មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ ប្រុប្បនិត្ត មានយ៉ាង៍នេះ ប្រុប្បនិត្ត មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ ប្រុប្ប ប្រិប្ប ប្រាស្នាស់ ប្រុប្ប ប្រាស្នាស់ ប្រុប្ប ប្រាស្និស្ស ប្រាស្នាស់ ប្រាស្នាស់ ប្រាស្នាស់ ប្រាស្នាស់ ប្រាស្នាស់ ប្រាស្នាស់ ប្រាស្នាស់ ប្រាស្នាស់ ប្រាស្នាស់ ប្រាស្ស ប្រាស្នាស់ ប្រាស្លាស់ ប្រាស្ស ប្រាស្នាស់ ប្រាស្ស ប្រាស ប្រាស្ស ប្

(៤៤៤) ប្រ មានឬ ។ ប្រ មានយ៉ាងនេះ មិនមានយ៉ាងនេះ ។
ប្រនោះ មាន ប្រនោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរព្រោល
យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ ប្រនោះ មាន ប្រនោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។
អើ ។ អត្តថា មាន ឈ្មោះអត្តថា មិនមាន អត្តថា មិនមាន ឈ្មោះ
អត្តថា មាន កាពមាន ឈ្មោះថា កាពមិនមាន ភាពមិនមាន ឈ្មោះ
ថា ភាពមាន ៣ក្សថា មានក្ដី ថា មិនមានក្ដី ឬថា មិនមានក្ដី ថា
មានក្ដី សភាវៈទាំងនេះ មានអត្តតែមួយ ស្មើត្នា មានចំណែកស្មើត្នា
មានកំណើតជាមួយគ្នា ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

ហេវត្តីតិកថា

ឋេឌ៩ ។ មេ ។ ស**ពា** ។ មេ ។ សុទ្ធិក **។** មេ ។ វិញ្ហាណ អត្តិត ។ ហៅគ្នា ហៅ ឧត្តិត ។ សៅគ្នា ញ សេវ ឧត្តិត ។ ឧ ហេវិវត្តព្វេ ។ បេ។ សេវត្ថិ សេវ ឧទ្ទឹត ។ អាមន្តា ។ អត្តដ្ឋា ឧត្តដ្ឋោ ។ បេ។ សមេ សមភាគេ តជ្ជាតេតិ ។ ជ ហេវិ វត្តព្វេ ។ បេ ។ រិត្ត លេខ ខេត្ត ៤ មាន ៤ មាន ៤ មាន ខ្មុំ ក់ខ្លួន ត្រីត ។ រុខ រុមខ្លួ ហៅក្ រុខ ឋេនភាគ បោះ នត្តិ ។ ខេ ។ រ៉ុំំំំំំ សញាតិ បោះ និត្តិ ។ ខេ ។ រ៉ូចូ មាស្ថិរ ខេ ។ ខេ ។ រ៉ិត្ វិញ្ហាណត្តិ មោវ ឧត្តីតំ ។ សេវត្ថិ សេវ ឧត្តីតំ ។ ជ សេវ វត្តទ្វេ ។ មេ ។ សេវត្តិ សេវ ជត្តិតិ។ អាមន្តា ។ អត្តដ្ឋោ ជត្តដ្ឋោ ។ បេ ។ សមេ សមភាគេ ត្ឋាត្រត់ ។ ន ហេវំ វត្តុត្វេ ។ បេ ។ ឋេឌភា ។ មេ ។ សញ្ញា ។ មេ ។ សង្ខាត្រ ។ មេ ។ ញ

វេទនា ។ បេ។ សញ្ញា ។ បេ។ សង្គារទាំងឡាយ ។ បេ។ វិញ្ញាណ មា**ន**ឬ ។ វិញ្ញាណ មានយ៉ាងនេះ មិនមានយ៉ាងនេះ ។ វិញ្ញាណនោះមាន វិញ្ញាណនោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ មេ។ វិញ្ញាណ នោះមាន វិញ្ញាណ នោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អើ ។ អត្តថា មាន ឈ្មោះអត្តថា មិនមាន ។ បេ។ ស្មើត្ត មានចំណែកស្មើត មានកំណើតជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍ ខេះ ខេ ។ បេ ។ រូប មានយ៉ាង៍ នេះ មិនមាន យ៉ាងខេះឬ ។ អើ ។ រូប មានដូបម្ដេច មិនមានដូបម្ដេច ។ រុប មានយ៉ាង៍នេះ គឺរុប នៅជារុប រុប មិនមានយ៉ាង៍នេះ គឺរុប ជាវេទនា ។ បេ។ វុប មិនមានយ៉ាង៍នេះ គឺរូប ជាសញា រូប មិនមានយ៉ាង៍នេះ គឺរ៉ុប ជាសង្ខាវ ។ បេ។ រ៉ុប មិនមានយ៉ាង៍នេះ គីរូប ជាវិញ្ញាណ ។ រូបនោះមាន រូបនោះឯង ឈ្មោះថា មិនមាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ថេ។ រូបនោះមាន រូប នោះឯង៍ ឈ្មោះថា មិនមានប្តូ ។ អើ ។ អត្ថថា មាន ឈ្មោះ หลุซา ษิรษาร **ๆ เชา เ**ชื่อ ยารชิโณาลเชื่อ តំណើតជាមួយគ្នាថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ វេទនា ២០១ សញា ២០១ សង្គារគាំងឡាយ ២០១

អភិធម្មបំដីពេ កថាវត្ថ

តៃខ្ញុំ សេរុស្ខំ រួយ៉ាហូ រុខេសុខ សេរុស្ខ៍ ឯកេ ឯ ហេខ្ញុំ សេរុស្ខំ រុយ៉ាហូ រុខេសុខ សេរុស្ទំ ឯកេ ឯ ឯកេ ឯ ត្នៃ មាស៊ីរបន្ទ សេរុស្ទំ ឯកេ ឯ ត្នៃ រួយ៉ាហូ រុយ៉ាហូ សេរុស្ទំ ឯកេ ឯ ត្នៃ មាយ៉ាន្ទ សេរុស្ទិ រុយ្យាហូ សេរុស្ទំ សេរុ ខុស្ទំនូ ឯ មាត់ស្លី ឯ តិត្ រុយ្យាហូ សេរុស្ទំ ស្រេរុ ខុស្ទំនូ ឯ មាត់ស្លី ឯ តិត្ រុយ្យាហូ សេរុស្ទំ សេរុ ខុស្ទំនំ ឯ មាត់ស្លា ឯ តិត្ រុយ្យាហូ សេរុស្ទំ សេរុស្ទំ សេរុស្ទំ សេរុស្ទំ សេរុស្ទំ ឯ

អភិធម្មបំផិត កជាវិត្ថ

វិញ្ញាណ មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះឬ ។ អើ ។ វិញ្ញាណ មាន
ដូចម្ដេច មិនមានដូចម្ដេច ។ វិញ្ញាណ មានយ៉ាង៍នេះ គឺវិញ្ញាណ ខៅជា
វិញ្ញាណ វិញ្ញាណ មិនមានយ៉ាង៍នេះ គឺវិញ្ញាណ ជារួច ។ បេ។ វិញ្ញាណ
មិនមានយ៉ាង៍នេះ គឺវិញ្ញាណ ជាវិទនា ។ បេ ។ វិញ្ញាណ មិនមានយ៉ាង៍
នេះ គឺវិញ្ញាណ ជាសញ្ញា ។ បេ ។ វិញ្ញាណ មិនមានយ៉ាង៍នេះ គឺវិញ្ញាណ
ជាសង្ខាវ ។ វិញ្ញាណនោះមាន វិញ្ញាណនោះឯង ឈ្មោះថា មិនមាន
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ វិញ្ញាណនោះមាន
វិញ្ញាណនោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អើ ។ អត្តថា មាន ឈ្មោះ
អត្តថា មិនមាន ។ បេ ។ ស្មើត្នា មានចំណែកស្មើត្នា មានកំណើត
ជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៤៤៤) អ្នកមិនគួរ ពោលថា រូប មានយ៉ាងនេះ មិនមាន
យ៉ាងនេះ ។ វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ សង្គា ទោំងឡាយ ។ បេ ។
វិញ្ញាណ មានយ៉ាងនេះ មិនមានយ៉ាងនេះ គឺរូប ដាសញ្ញា ។ បេ ។
វិច្ចាណ មានយ៉ាងនេះ មិនមានយ៉ាងនេះ គឺរូប ដាសញ្ញា ។ បេ ។
វូប មានយ៉ាងនេះ គឺរូប ដាសង្គារ ។ បេ ។ វូប មានយ៉ាងនេះ គឺរូប ដាសញ្ញា ។ បេ ។
វិច្ចាណ វេទនា មានយ៉ាងនេះ គឺវេទនា ដាសញ្ញា ដាសង្គារ ដា
វិញ្ញាណ ដារូប វិញ្ញាណ មានយ៉ាងនេះ គឺវិញ្ញាណ ដាវេទនា ។ បេ ។
វិច្ចាណ ដារូប វិញ្ញាណ មានយ៉ាងនេះ គឺវិញ្ញាណ ដាវេទនា ។ បេ ។

ហេវត្ថិតិពថា

វិញ្ញាណំ សន្ទារាត់ មោវត្តិតំ ។ ឧ មាវិ វត្តព្វេ ។ មេ ។ តេខ មាំ វូមិ មោវត្តិ មោវ ឧត្តិ វេឌនា សញ្ញា សន្ទារា វិញ្ញាណំ មោវត្តិ មោវ ឧត្តិតំ ។

> ហេវិត្តីតិកថា ។ បឋមោ មហាវិគ្គោ ។

ពស្ស ឧទ្ធាត់

នុមបញ្ភោ មរិសាធិ (ពូញ្-ខាំយក់សោ នុំខិសោ មរិញ្ញា កាមកមប្រាធិ សត្វត្តិ កំពោ អាយតធិ មតីតា-ជាក់តេសុ ភាកោ សព្វេ ខម្មា សតិច្បដ្ឋាជា ហៅត្តិ ហៅ ឧត្តីតិ ។ ហេវត្តិតិកបា

វិញ្ញាណ មានយ៉ាងនេះ គឺវិញ្ញាណ ជាសង្ខាហ្គេ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បើដូច្នោះ ប្រ មានយ៉ាងនេះ មិនមាន យ៉ាងនេះ វេទនា សញ្ញា សង្ខាវ វិញ្ញាណមាន យ៉ាងនេះ មិនមានយ៉ាងនេះ ។

> ចប់ ហេវត្ថីតិកមា ចប់ មហាវត្តទី ១

ឧទ្ធាតកឋានៃមហាវគ្គទី ១

ពោលអំពីបុគ្គល ១ ការសាបសូន្យ ១ ការនៅដោយ ព្រហ្មបិយ: ១ ការលះកាមកគ ដោយការកំណត់ ដឹងដោយចំណែក ១ កទ:ទាំងអស់មាន ១ អាយតន: ជាចំណែកក្នុងគតីត អនាគត ១ ធមិទាំងអស់ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ១ សភាវៈ មានយ៉ាងនេះ មិនមាន យ៉ាងនេះ ១ ។

អភិធម្មបំជិវត

កហិវិត្តស្យូ បឋិមោ ភាគោ

មាតិកាបត្តាតិ

មាធ៌កា	មហាបណ្ដាសកោ						អង្គេ		
មហាវិគ្គោ									
បុគ្លក្ស .	•		•		•	•	•	•	• ඉ
បរិហានិកថា .	•				•				9 ញ ៧
<u>មេលិចក្រាម</u> ស្	•				•	•		•	စ္အပ်
ទុធ សេក្សា .	•	•		•		·			୭ ୯ ଧ
ជហភកថា .	•	•	•					•	ල ං ය
សព្ទមត្ថភិក្សា	•	•					•		ලුවේ
អត្ត ខ្សាត្តថា		•	•	•	•		•	•	655
ឯកច្មត្តក្បា	•			•			•	-	ଜନାଧ
សតិហ្វដ្ឋានតថា .		•	•	•	•		•		626
ហ្រវត្តិតថា	•			•	•		•	•	<u> </u>

អភិធម្មបំជា

កហិវិត្ត បឋមភាគ --------សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

បរិហានិកថា	មាព៌ិកា	1	មហាបណ្ណាសក:						ទំពរ	
បរិហានិតថា				មប	វាវិ	r A				
ព្រហ្មចរិយកថា	ប្ គល់ក ថា .	•	•				•	•		₉
នុធិសោកថា	បរិហានិតថា .	•			•	•			•	၈က္ကက်
ដហត់តថា	ព្រហ្មចរិយ កថា			•	•		•			ഉപ്പം
សពុមត្ថិតិកឋា	ត្ ពិសោតថា				•			•		૭ૡ <i>ઌ</i>)
អតីត ១ន្នាតិកថា	ជហត់ក់ថា .				•	•	•	•	•	_{ಅಂದ}
អតីត ១ន្នាតិកថា	សព្ទមត្តកឋា		•	•	•				•	ලිමේ
_		•	•			•			•	688
•	ឯកប្ផុមត្តក្បា			•		•		•	•	ଜଣଣ
សតិហ្វដ្ឋានកថា	សតិហ្វដ្ឋានកថា			•	•				•	ଜଟନ
ហេវត្តិតថា ២៨.	ហេវត្តកហ់ .			•	•	•	•	•	•	હ હ

វ្ទេស្ត្រិតនឹង

វិវុទ្ធប្រហើ	អវិរុទ្ធបាយា	អង្កេ	រដ្ជលេ ខាយំ
ស្ណុ	មំណូ	b	6
នេះហវ	នហេវ៉	<i>લ</i> હ	๗
វគ្គព្រោត ច	វត្តព្រោត ។	<i>ಡ</i> ७	စမ
ត្តមន្ត្រិក ត្	្ត បក្សន្និយ	હ હે હ	ന
ឧប្បាទិនោ ។	អនុហ្វាទិនោ	6 డ ం	9

សច្ចិយស្រពយយៀ១ស-ខ្លែរ

ពាក្យទុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បត្តា ត់
មិនជីធី ទាន	ដឹន៍បាន	P	90
បុគល រគ	ឋគ ល ណា រគ	୭୦	ກ
គេដឹង៍បាន	គេមិនដឹងបាន	હિલ	b
គេដំង៍ ហ៊ុន	គេមិនដឹង៍បាន	රෙග	b
"	"	<i>હ</i> હ	ଚ ଚ
មានឥជបុគ្គល ឬ ក	មានក្ ងី បុគ្គលប្តូ ។ កុ	હહ	<i>ଚ</i> ୦
កង៍នវកឬ ។ ទី	ក្ងន៖ក គេជំងឺជ្នានប្តូប ក	९०४	໑໗
មិ នមានការសូន្យទៅជ្រា	កដ។ មិនមានការសូន្យូទេ	វ ្រាកដ ១៤	96 96
បើព្រះ អវហន្ត	ព្រះអវហន្ត	9 69	99
ជាសមយវិមុត	ជាអសមយវិមុត	୭ ବ ଜା	9 9
យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។	យ៉ាង៍ នេះ ទេ ។	29	96
ជាសមយវិមុត រ ព	ជាអសមយមៃ្មត	๑๗๒	b
ដែលជាជនបទមានគត	ដែលជាជនបទមិន ទា នគ	્રે છેલ્ ૦	*1

មច្ចិយស្រតយយ្យន់ម-ខ្មែរ

ពាក្យទុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បត្វាត់
មិនឲ្យជាក់ហ្វាស់	មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់	699	ය
អនាគតនោះឯង៍ គឺ	អនាគតនោះឯង គឺ ប្	ថ្ងៃនោះ	
បច្ចុប្បន្ននោះឬ ។	គឺអត់តនោះឬ ។	ෂිගුරි	ଚ୍ଚ
น็เเดาหเลาห	ដ៏គ្រោតគ្រាត	6 80	Ŋ
មានឬ	មានឬ ។	bbM	P
ជាសេញា វូប	ជាសញា ។ បេ ។ រូប ញ	ନ୍ୟଥ	9 9

ស្បែវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Wat. Sotoshu Chuōji Temple

The Rev. Shunkou Tsubota

1 Nishi 2-chome, Minami 6-jo, Chuo-ku, Sapporo-shi, Ho

1 Nishi 2-chome, Minami 6-jo, Chuo-ku, Sapporo-shi, Hokkaido 064 Japan

この本は次の方によって復刻されました。

曹洞宗 中央寺 住職 坪田俊好 〒064 北海道札幌市中央区南6条西2丁目1番地 ☎011-512-7321 ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 84 (of 110 volumes total) "ABHIDHAMMA PITAKA"

Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh Reproduced with the kind cooperation of the TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE First edition December 8, 1994 Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第84巻アビダンマピタカ(論部)

発 行:プノンペン仏教研究所

復刻救援:カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

発 行:1994年12月8日

印刷・製本/弘前相互印刷株式会社

製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

